A27 5/38
T.1

A27 5/38

сА 27 38

ПАМЯТНИКИ СТАРОСЛАВЯНСКАГО ЯЗЫКА.
ТОМЪ II, ВЫП. 1-Й.

СУПРАСЛЬСКАЯ РУКОПИСЬ.

Трудъ
Сергѣя Северьянова.

ТОМЪ I.

ИЗДАНІЕ
ОТДѢЛЕНІЯ РУССКАГО ЯЗЫКА И СЛОВЕСНОСТИ ИМПЕРАТОРСКОЙ АКАДЕМІИ НАУКЪ.

СЪ ПРИЛОЖЕНІЕМЪ ТРЕХЪ ФОТОТИПИЧЕСКИХЪ СНИМКОВЪ.

САНКТПЕТЕРБУРГЪ, 1904.

ПРОДАЕТСЯ У КОМИССІОНЕРОВЪ ИМПЕРАТОРСКОЙ АКАДЕМІИ НАУКЪ:
И. И. Глазунова, М. Эггерса и Комп. и **К. Л. Риккера** въ С.-Петербургѣ; **Н. П. Карбасникова** въ С.-Петербургѣ, Москвѣ, Варшавѣ и Вильнѣ; **М. В. Клюкина** въ Москвѣ; **Н. Я. Оглоблина** въ С.-Петербургѣ и Кіевѣ; **Е. П. Распопова** въ Одессѣ; **Н. Киммеля** въ Ригѣ; **Фоссъ (Г. Гессель)** въ Лейпцигѣ; **Г. Люзакъ и Комп.** въ Лондонѣ.

Цѣна 2 руб.

ПАМЯТНИКИ СТАРОСЛАВЯНСКАГО ЯЗЫКА.
ТОМЪ II, ВЫП. 1-Й.

СУПРАСЛЬСКАЯ РУКОПИСЬ.

Трудъ

Сергѣя Северьянова.

ТОМЪ I.

ИЗДАНІЕ
ОТДѢЛЕНІЯ РУССКАГО ЯЗЫКА И СЛОВЕСНОСТИ ИМПЕРАТОРСКОЙ АКАДЕМІИ НАУКЪ.

СЪ ПРИЛОЖЕНІЕМЪ ТРЕХЪ ФОТОТИПИЧЕСКИХЪ СНИМКОВЪ.

САНКТПЕТЕРБУРГЪ, 1904.

ПРОДАЕТСЯ У КОМИССІОНЕРОВЪ ИМПЕРАТОРСКОЙ АКАДЕМІИ НАУКЪ:
И. И. Глазунова, М. Эггерса и Комп. и **К. Л. Риккера** въ С.-Петербургѣ; **Н. П. Карбасникова** въ С.-Петербургѣ, Москвѣ, Варшавѣ и Вильнѣ; **М. В. Клюкина** въ Москвѣ; **Н. Я. Оглоблина** въ С.-Петербургѣ и Кіевѣ; **Е. П. Распопова** въ Одессѣ; **Н. Киммеля** въ Ригѣ; **Фоссъ (Г. Гессель)** въ Лейпцигѣ; **Г. Люзакъ и Комп.** въ Лондонѣ.

Цѣна 2 руб.

Напечатано по распоряженію Императорской Академіи Наукъ.
С.-Петербургъ, Декабрь 1904 года.
Непремѣнный Секретарь, Академикъ *С. Ольденбургъ.*

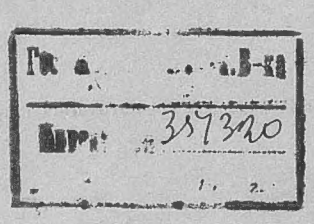

ТИПОГРАФІЯ ИМПЕРАТОРСКОЙ АКАДЕМІИ НАУКЪ
Вас. Остр., 9 лин., № 12.

ПРЕДИСЛОВІЕ.

Настоящее изданіе заключаетъ въ себѣ полный текстъ старославянскаго памятника, называемаго Супрасльской рукописью (Codex Suprasliensis) и найденнаго въ двадцатыхъ годахъ XIX вѣка профессоромъ Виленскаго университета Бобровскимъ въ Супрасльскомъ монастырѣ (въ Бѣлостокскомъ уѣздѣ Гродненской губерніи). Рукопись въ настоящее время разрознена: первая часть ея, въ количествѣ 118 листовъ, хранится въ Люблянѣ, въ Лицейской библіотекѣ, куда она поступила въ 1845 г. въ числѣ книгъ и бумагъ Копитара, оставшихся послѣ его смерти; вторая часть рукописи, въ размѣрѣ 16 листовъ, была куплена въ 1856 г. покойнымъ акад. А. Ѳ. Бычковымъ и въ настоящее время принадлежитъ И. А. Бычкову, въ Петербургѣ; третья часть, заключающая въ себѣ 151 листъ, находится въ библіотекѣ графовъ Замойскихъ въ Варшавѣ.

Супрасльская рукопись была издана въ 1851 г. Фр. Миклошичемъ по списку съ оригинала, приготовленному Копитаромъ (Monumenta linguae palaeoslovenicae e codice Suprasliensi. Vindobonae 1851). Издатель передалъ подлинникъ не точно: раскрылъ титла, внесъ свои знаки препинанія и, не имѣя подъ руками самой рукописи, допустилъ значительное количество ошибокъ въ напечатанномъ имъ текстѣ. Въ 1868 г. акад. И. И. Срезневскій въ „Древнихъ славянскихъ памятникахъ юсоваго письма“ (Сборникъ Отдѣленія русскаго языка и словесности, томъ III) издалъ четыре отрывка изъ Супрасльской рукописи: три отрывка напечатаны Срезневскимъ по списку, найденному въ бумагахъ Востокова, а одинъ (стр. 225—240 у Срезневскаго) взятъ былъ имъ изъ второй тетради той части подлинника, которая принадлежала А. Ѳ. Бычкову.

Въ 1879 г. Общество Любителей древней письменности выпустило въ свѣтъ фотолитографированное изданіе (№ XL) первой тетради Бычкова, заключающей въ себѣ 8 листовъ подлинника (стр. настоящаго изданія 237—252). По заказу Императорской Академіи Наукъ, въ 1896 г. изготовлены фотографическіе снимки всей люблянской части Супрасльской рукописи въ натуральную величину. Какъ эти снимки, такъ и негативныя стекла хранятся въ рукописномъ отдѣленіи библіотеки Академіи Наукъ.

Поправки къ изданію Миклошича, сообщенныя до сихъ поръ въ печати, касаются только петербургской и варшавской частей рукописи. А. Ѳ. Бычковъ въ V томѣ Извѣстій II Отдѣленія Императорской Академіи Наукъ, 1856 г., стр. 335, помѣстилъ поправки напечатаннаго Миклошичемъ текста петербургской части подлинника. Проф. A. Brückner въ замѣткѣ „Zum Supraslercodex“, Archiv für slavische Philologie, томъ XIII, 1891 года, стр. 317—318, указалъ на нѣкоторыя ошибки изданія Миклошича въ варшавской части памятника, но главнымъ образомъ поправки къ этой части текста, напечатаннаго Миклошичемъ (хотя не всѣ, какъ видно изъ настоящаго изданія), сообщены были Zivier'омъ въ его диссертаціи „Studien über den Codex Suprasliensis“, Breslau 1892.

С. Н. Северьяновъ, принявшій на себя трудъ приготовить и напечатать настоящее изданіе Супрасльской рукописи, о планѣ своей работы и о пріемахъ ея выполненія сообщаетъ, между прочимъ, слѣдующее:

„Всю работу разбиваю я на двѣ части: на часть палеографическую и часть аналитическую, т. е. на первый томъ съ текстомъ памятника и подстрочными примѣчаніями и на второй томъ со словаремъ и съ особымъ обзоромъ всего памятника.

Въ примѣчаніяхъ къ тексту я отвелъ мѣсто палеографическому описанію строки и страницы пергамена; тамъ же слѣжу я за писцомъ въ критикѣ текста и указываю на различія въ изданіи Миклошича или въ поправкахъ Цивира съ тѣмъ, чтобы завѣрить пользующагося изданіемъ, что данное различіе я имѣю въ виду. Задачей моего изданія было представить Супр. рукопись такъ, *какъ она вышла изъ-подъ пера ея писца*. Поэтому всѣмъ наслоеніямъ и измѣненіямъ, внесеннымъ *болѣе поздними руками*, я отводилъ мѣсто въ подстрочныхъ примѣчаніяхъ. Если первоначальное чтеніе не представлялось *несомнѣннымъ*, я предпочиталъ оставлять пустое мѣсто, а въ примѣчаніяхъ описывалъ исторію

измѣненія текста съ вѣроятнымъ чтеніемъ, бывшимъ у писца. Точно такъ же я оставлялъ въ текстѣ пустое мѣсто и тамъ, гдѣ бывшее прежде чтеніе выскоблено и на пергаменѣ не заполнено. Если я сомнѣвался въ томъ, что наслоеніе или измѣненіе внесено не писцомъ, то предпочиталъ смотрѣть на это, какъ на дѣло писца, о чемъ оговаривался въ примѣчаніи. Для величины пустыхъ мѣстъ, оставленныхъ мною въ текстѣ, всякій разъ принималось во вниманіе количество буквъ бывшаго чтенія, а если пустое мѣсто было и на пергаменѣ (не заполненная разура), то при передачѣ его величины я сообразовался съ количествомъ буквъ надъ нимъ въ выше лежащей строкѣ. Лигатуры буквъ я оговаривалъ, и только въ томъ случаѣ онѣ отливались для текста, если разъединеніе ихъ на отдѣльныя буквы представлялось спорнымъ (напр., ѣ можетъ читаться и ѣ, и тъ). Заставки въ текстѣ я не передавалъ, оставляя для нихъ пустыя строки, но полузаставки, заполняющія на пергаменѣ конечную въ статьѣ неполную строку, я передавалъ точнымъ рисункомъ, точнымъ числомъ чертъ, но въ масштабѣ строки изданія. Въ шрифтѣ я не имѣлъ никакого посягательства на подражаніе буквамъ пергамена, какъ дѣлали Востоковъ и Кёппенъ. Это только ложится на стоимость изданія, а цѣли не имѣетъ никакой; никогда никакое точное изданіе не замѣнитъ пергамена въ производимомъ имъ на глазъ живомъ впечатлѣніи. Однако, я всегда оговаривалъ употребленіе писцомъ круглаго или широкаго о и с. — Пользующіеся моимъ изданіемъ замѣтятъ бо́льшее развитіе примѣчаній во второй половинѣ изданія и то, что здѣсь имѣется въ виду, между прочимъ, и критика текста, тогда какъ въ первой половинѣ изданія примѣчанія по ихъ содержанію — исключительно палеографическія. Уже восемь лѣтъ прошло съ тѣхъ поръ, какъ я $^{16}/_{28}$ января 1896 г. впервые засѣлъ за переписку памятника безъ той опытности, какая стала приходить съ дѣломъ, ставшимъ мнѣ особенно поучительнымъ съ тѣхъ поръ, какъ Ф. Ѳ. Фортунатовъ началъ слѣдить за моими примѣчаніями [1]).

Второй томъ изданія представитъ словарь къ Супр. рукописи со статистической полнотой и съ точнымъ указаніемъ всѣхъ мѣстъ для каждаго факта. Мною принято смотрѣть на каждую статью памятника какъ на отдѣльный моментъ жизни старославянскаго языка, и потому я представляю словарь въ сорока восьми самостоятельныхъ рубрикахъ, которыя составятъ одну словарную статью. Словар-

1) Дополненія къ примѣчаніямъ, помѣщеннымъ въ первой половинѣ изданія, будутъ напечатаны въ видѣ отдѣльнаго приложенія къ этому тому. *Ред.*

ная статья имѣетъ задачей статистически выяснить: 1) написаніе слова (идеализація правописанія не допускается и въ заголовкѣ статьи), 2) значеніе слова по соотвѣтствію съ греческимъ оригиналомъ, 3) родъ существительнаго имени, если только родъ ясно выраженъ согласованіемъ, 4) управленіе слова, 5) всѣ встрѣтившіеся факты морфологіи. Причастіямъ и нарѣчіямъ отводятся самостоятельныя словарныя статьи".

Въ настоящемъ изданіи цифры внизу страницъ (1—570) обозначаютъ страницы памятника; арабскія цифры вверху страницъ (1—118; 1—16; 1—151) указываютъ на листы каждой изъ трехъ отдѣльныхъ частей разрозненной рукописи; римскими цифрами тамъ же (повторяющимися въ примѣчаніяхъ и опущенными въ послѣднихъ листахъ вверху страницъ) издатель обозначаетъ счетъ отдѣльныхъ тетрадей для всей рукописи.

Содержаніе Супрасльской рукописи.

Страница изданія.

1. Мученіе свв. Павла и Іуліаніи (безъ начала) 1
2. мѣсяца марта въ є̄ день· мжченіе сѣаго василиска 15
3. мѣсяца марта въ ѕ̄ дьнь чюдотворенїа сѣаго конона иже въ неаврі (съ утратой въ рукоп. четырехъ страницъ между стр. изд. 36 и 37) 23
4. мѣсяца марта ·ѕ̄· мжченіе сѣныхъ и славънъıхъ новомꙋчєнїхъ съ мжченикъ· деѡдора· костантина· деѡфила· калиста· васоы· и дроужинъı ихъ 54
5. мѣсяца марта въ ѯ̄ дьнь мжченіе сѣтыихъ мжченикъ м̄· иже въ севастіи мжчени бъıша 68
6. сѣаго василѣ архіепа кєсарıа кападокіискъıа· похвала о м̄ мжченицѣхъ 81
7. мѣсяца марта въ і̄ мжка сѣаго кодрата и иже съ нимъ 97
8. мѣсяца марта въ аі̄· житіе григора папы роумъска'го 119
9. мѣсяца марта въ ві̄· мжченіе сѣаго пиѳо'на· презвутера змурнѣска града . . . 124
10. молитва сѣаго пѡнніа· иже съ ѳбрѣте къ нно писанію 142
11. мѣсяца марта въ гі̄ мжченіе сѣаго савина (безъ конца) 144
12. Мученіе св. Александра, пресвитера въ Сидѣ (безъ начала и безъ конца) . 155
13. Слово свв. отцовъ о таксіотѣ (безъ начала) 167
14. мѣсяца марта въ деката на десате· житіе прѣподобнаго отьца нашего· павъла прѣпросаго (съ утратой въ рукоп. четырехъ страницъ между стр. изд. 170 и 171) . . 168
15. мѣсяца марта к̄· мжка сватъıхъ· терентіа· афрікана· и помпіа 174
16. мѣсяца марта ка̄· житіе прѣподобънаго ѳца нашего исаакіа моностъıра далматъска'го 185
17. мѣсяца марта кѳ̄ мжченіе сватоꙋю· трофіма и єукарпіѡна 209
18. мѣсяца марта· кг̄· мжка сѣаго дометіа и ѳченикъ егѡ 213
19. мѣсяца марта кд̄· страсть сватаго чистителѣ и мжченика· артемна (безъ конца) 220
20. Слово св. Іоанна Златоуста на Благовѣщеніе (безъ начала) 237
21. сѣаго іѡана златоꙋстаго слово на благовѣштеніе богородиця 243
22. мѣсяца марта ѕ̄· мжченіе сѣаго ѵрнеа 252
23. мѣсяца марта кѕ̄· мжченіе сѣаго іѡнъı· и параχисіа· и дроужинъı егѡ 254
24. мѣсяца марта а̄ житіе прѣпростѣ· ѳтьца іѡана игоꙋмена сѣтыа горы синиескъı· иемоуже прирокъ схоластик' 272

Страница изданія.

25. мѣсяца марта ка· житіе стаго Іѡанна епископа малѣаліискаго· моностыря отца нашего савы 278

26. стаго оца нашего Іѡанна златоустаго слово о четверѣдневнѣемѣ лазарѣ 303

27. сватаго оца нашего Іѡанна златоустаго слово о четверѣтодневнѣемѣ лазари . . 312

28. сватаго отца нашего Іѡана златоустаго· слово на врѣбницѫ 318

29. фоты патриарха конъстантина града слово на врѣбницѫ и о лазарѣ 332

30. Іѡанна архиепископа костантина града златоустаго слово· о смокви вѣ великъи въ понедѣлникъ 343

31. сватаго Іѡанна златоустаго· слово о алканіи· і ѡ Іѡсифѣ· и о попѣ и о давъидѣ 354

32. тогожде Іѡанна златоустаго слово· отъ тълкованиа еѵггелиа· іже отъ матѳея о десати дѣвицъ· и о талантѣхъ глаголано ѥстъ въ сватъи вѣторникъ 368

33. Іѡан на архиепа златоустаго слово въ великъи вѣторникъ· и о събраніи съборъ на га· и глаахѫ что сътворимъ 384

34. Іѡанна архиепископа златоустаго слово о блжд ници· въ великѫ срѣдѫ къ пастѣ 390

35. Іѡанна архиепа златоустаго слово въ великѫ срѣдѫ· о закистн ѥже въ ѥѵггелии речено· излѣзъше фарисеи съвѣтъ сътвориша на іса· да ѥго изгоубат 395

36. іана архиепископа костантина града златоустаго слово въ сватъи четверътѣкъ· о прѣдани-і-ѡдъ и о съказаніи сватъихъ таинъ· и ѥже не поминати зъла 405

37. Іѡанна златоустаго слово къ великъ четверътъкѣ 424

38. стаго оца нашего Іѡанна златоустаго слово къ сватъи патъкъ 427

39. іанна архиепископа костантина града златоуста го· отъ съказанна ѥѵггелъскаго· ѥже отъ матѳея· на оутрнѣ ѥстъ по патъцѣ· съкъраша сѧ архиереи и фарисеи къ пилатоу глаголѫште· поманѫхомъ іако онъ лъстьць ѥште жнвъ съи глагола іако по трьхъ дънехъ вѣстанѫ· повели оубо оутвръдити гробъ до третиаго дне· ѣда како пришъдъше оучєници ѥго ноштиѫ оукраджтъ и· и рекѫтъ людемъ іако къста из мрътвыхъ· и бѫдетъ послѣдѣнаа прѣлъстъ горши прьвъıѫ 439

40. слово стаго ѳпифанна архиепископа купрьска· о погрѣбеніи тѣлє гн нашего Ісоу ха· і ѡ Іѡсифѣ· іже отъ аримадеа· и о никодимѣ и о снятии гн нашего· гробѣнѣıмѣ· по съпасъпасънѣи мѫцѣ днъно къıвъшоу 447

41. Іѡана архиепа костантина града златоустаго на вѣскрѣшеніе христово· отъ лоукъ ѥѵггелиста 471

42. іан'на архиепа костантина града златоустаго слово на стыѫ пасхѫ 479

43. сватаго оца нашего і ар'хиепа къıв'ша костантинѣ града· Іѡанна златоустаго· слово на трид нєкноѥ вьскрѣшенье гн нашего· къ понедѣлникъ 486

44. стаго оца нашего Іѡанна златоустаго слово въ новѫıж недѣлѫ· и о невѣрьствнї апла домъ 498

45. сватаго оца нашего Іѡана ар'хиепа костанътина града златоустаго· о сватѣмѣ домѣ апостолѣ· и на аріанъ 508

46. житіе іакѡва чръноризьца· много имы оумиленье 513

47. житіе и страстѣ стъıихъ оцъ· и епископъ въıвъшихъ· василѣа· капитона· мѫченъıхъ къ хр'сонѣ 532

48. житіе и деаніе прѣподобнаго аннна (съ утратой одного листа между стр. изд. 568 и 569 и безъ конца) 543

ПОПРАВКИ.

Стран.	Напечатано:	Должно быть:
11, 26	ѻдеснѫѫ	ѻ д..
14, 24	Й.	й
23, 19	крьстиани	..ıа..
27, 29	кезоумьлй	..ь..
27, прим. 5	стын	..й
28, прим. 13	препинанія;	препинанія безъ промежутка;
29, 1	й	й
51, 7	та же	таже [1]
60, прим. 23	τούτῳ	τοὐτῳ
65, 16	сий	си й [2]
90, 4	сии стра-	си петра- [3]
94, 14	вьсеѣѫ	вьсеѣѫ
107, 20	кездьнѣ и тинѣ	бездьнѣи тинѣ [4]
112, 13	пода-	пода [5]
122, 29	не оубо	не оу ко [6]
191, 1	въ то йже	въ той же
191, прим. 1	въ то йже	въ той же
308, 24	вълаза	вълазѫ
349, 17	іс	іс
430, прим. 7	ѧ вм. ıа;	.. ѧ sic (вин. мн. отъ ѥѵаггѥлий);
477, 19	въ нѣкоторыхъ экземпл. напечатано сагъ вм. сатъ	
480, 4 строка примѣчаній	-нжша 32, 8; ог-йѣ	-нжша 32, 8; ог'-йѣ
506, 20	не до..	недо..
508, 3 строка примѣчаній	..го. о;	..го' о;
553, 4 строка примѣчаній	Паппе	Папе

Кромѣ того, въ различныхъ мѣстахъ изданія, хотя не во всѣхъ экземплярахъ одинаково, плохо отпечатаны отдѣльныя буквы.

---

1) Нарѣчіе, обозначающее послѣдовательность событій 2) си=са; й καί 3) ταῦτα διήθλουν 4) καὶ ἄβυσσον βορβόρου, καὶ... тинѣ вм. тинькѣй 5) сиаж пода [и] й оу....ма ἐνεδυνάμωσας καὶ ἐνίσχυσας 6) οὕπω γάρ.

мыйхъ бо отъ бога єсвѣ· твоєи бо
доуши погыбѣлѣ прѣдолѣ дожи
и до съмрѣти· не добрѣ мждрова-
ти на цѣломждрованиє къ богоу·
много бо вѣсованиѣ єже отъ тебе то-
мьєниє въверъже та въ хоулж· аггѣ-
ла бо єгоже посъла гъ їс хс и бъ· загра-
ди оуста плѣжштиїхъ· єгоже тъı
своимъ прѣзорѣствомъ прѣложи въ
аполона· и разгнѣвавъ са аурилиа-
нъ повелѣ съвалъмъı оловѣнъı вити
и по челюстьма· глаголѧ ємоу не жро-
дьно и прѣзорѣно отъвѣштавай·
вѣдъı ако прѣдъ цѣсаремь стойши·
и отъведъ паула свѣнѣ сждиїшта пр-
зъвавъ йоулианиж рече къ нѣи·
владъıчице моѣм дшѧ йоулиание·
оумолѣна въıв'ши отъ мене· не прѣлѣ-
штаи са боужстиж павѣла брата сво-
єго· виждж бо та дѣвицж мждрж сж-
штж· и многж прѣмждрость имѣштж·
да оутѣшивъши са послоушаи мене·
и бждеши владъıчица моѣи дши· и о-
бразъı златъı поставыж ти по вѣса
градъı вѣсем вѣселѣнъıм· отъвѣшта-
въши же йоулиани рече· не отъвръ-
гж са аурилиане томителю и непрѣ-
подобьне· не прѣльстиши равъı бо-
га вънышьнаго· не примъıшлаи ми
съмрьти вѣчьнъıм· лишити ма хота

I тетрадь (кватерніонъ) пергамена люблянскаго фрагмента, утратившая изъ восьми своихъ листовъ листъ первый. Содержаніе — мученіе свв. Павла и Іуліаніи (4 марта).

7 хс буква с широкой формы; 9 конечн. въ строкѣ ъ выступаетъ поверхъ строки; 21 ѣмѣштж лигатура буквъ шт; 27 ѣ выступаетъ поверхъ строки; 28 подокѣнє буква к испорчена при отлѣпкѣ вощинки, бывшей на ней. На нижнемъ полѣ пергамена владѣльческое клеймо съ надписью вокругъ австрійскаго герба «k. k. Lyceal Bibliothek zu Laibach». Листъ подмоченъ и засиженъ мухами. Чтеніе вездѣ отчетливо ясно.

славъı хⷭовъı· и цѣсарьства небесънаа-
го· ѥгоже тъı штоужда ѥси· и ѿтъведⷭ
ѩ повелѣ прити паулоу· и рече ѥмоу
павьле· ѩоулиѩни сестра твоꙗ ѡбѣшта
сѧ пожрѣти боголъ· и бъıти ѥи женѣ
ми и госпожди цѣсарьствоу моѥмоу·
въсхошти оубо и тъı тожде мѫдровати
и пристѫпивъ пожьри богомъ· паулъ
рече· правь сълъга· ничесоже штоу-
жда сътвори наоучениꙗ ѿтьца твоѥго
дꙗвола· не можеши бо никогоже ѿтъ-
тръгнѫти· развѣ лъжеѩ· насъ же не и-
маши въсхъıтити· ѩште и цѣсарьствѡ
намъ ѡбѣштаваѥши· ѥгоже тъı лихъ
ѥси· ѩурилиѩнъ рече· доколѣ досаждаѥ-
ши не срамьıмь сѧ ѫроде и безоумьлю·
тако ми богъı азъ ва имамъ мѫчити·
да ник'тоже възможетъ помошти ва-
ма· и повелѣ принести ѻгнь· и полица
желѣзнъı. и въложити ѧ въ огнь· и па-
улоу съвазати ржцѣ и нозѣ· и колъ же-
лѣзнъ въврѣти междоу ржкама и но-
гама· и вънъзнѫти вь земьıѩ· и д'вѣ-
ма митѣ палицама нама бити и·
и ѩоулиѩниѩ повелѣ поставити на влж-
диништи· рек'ше на цатоиⷨьствѣ·
и м'нози ѿтъ стоѫштаго тоу народа·
вѣаху текѫште· и рѣвъноуѩште кѡ-
пьно· к'то прѣвоѥ вьıиндетъ къ нѣи·
вѣаху бо ѩко кони ръжѫште ѻ добротѣ

1 Хⷭовъı буква с широк. формы; 4 шт лигатура; 7 ..ти буква т выступаетъ поверхъ строки; 24 передъ ..нама подскобка буквъ писца желѣз.. заполнена на пергаменѣ справщикомъ чтеніемъ раждеже..; 25 буква і — приписка писца надъ строкой при отсутствіи свободнаго мѣста между буквами для вставки.

ѥм· ставъ'ши же ѥи на мѣстѣ на нѣм'же
повелѣ дуриліанъ· и абіе аг'гѣлъ гнѣ
прѣдъста прѣдъ нѣжѣ· глаголѧ· не оу-
вои са йоуліани· гъ бо іс хс ѥмоуже тъı
слоужиши посъла ма покръıти та·
и показати сватоѥ има ѥго вѣсѣмъ
вожштиїмъ са ѥго· и ѩко отъ желани-
ꙗ къ йоліанії течаахж народи вѣси·
аг'гѣлъ же отътрасъ прахъ ѩко отъ но-
гъ ихъ· ослѣпи ж й не вѣдѣахж камо
йджтъ· й не можаахж приближити са
ѥи· й вѣпиахж вѣси народи коуп'но
глаголѧште· великъ богъ паулѣ й їоу-
ліанинъ· иже вѣсѣде съпасъ и покро-
вителѣ вожштиїхъ са ѥго· й прѣбъıва-
хж ѥште слѣпи· пришьдъше же покла-
няахж са ѥй· вѣпиѧште й глаголѧште·
йоуліаніе рабо ва въıшѣнаго· съгрѣ-
шихомъ прѣдъ товоѩ жродъскъı· нъ
простивъши нъı ѩко блага бога слоужи-
телѣница· помоли са хсоу да подастъ
намъ видѣнїѧ· Ста же йоуліани
милосрѣдовавъши вьза водъı мало·
и възвед'ши очи свои на небо· помоли
са богоу глаголѧшти· ги іс хсе спсе вь-
сѣхъ члкъ· оуслъıши мене й покажи·
чоудеса своѩ ѩже твориши сномъ чло-
вѣчьскомъ· и даръствоуй имъ видѣ-
нїе· да прославатъ стоѥ й прѣхвалѣ-
ноѥ има твоѥ· й тако покропи вѣсь народ'·

2 гнѣ надъ н видны двѣ точки, концы знака мягкости, смазаннаго писцомъ при постановкѣ титла; 4 бо надъ о видно смазанное писцомъ титло; хс буква с широк. формы; ъ выступаетъ поверхъ строки; 10 камо буква о широк. формы; 15 ..ва — стяженіе при переносѣ; 16 же буква е испорчена при отлѣпкѣ вощинки; 17 глаголѧштє лигатура буквъ шт; 21 хсоу, 25 іс хсе буквы с широк. формы; 28 имъ надъ ъ надстрочн. знакъ (') смазанъ писцомъ. Листъ подмоченъ вверху и кое-гдѣ засиженъ мухами.

и вьси ослѣпьшии прозьрѣша· и тек'ше
въ црькъвь хв҃ѣ кающѫ сѧ славѧште ба·
и ісповѣдаѭште грѣхы своѧ въша
крьстишаи· Ст҃ыи же павьлъ на м'но-
зѣ мѫчимъ· и бимъ палицами же-
лѣзнами· вѣахѫ бо раждъженъı свь-
таште сѧ акъı маьнии· и въпиѭше гла-
голѧ· аѵриліѭне мѫчителю и непрѣпо-
добьне· ч'то зъло сътворьша мѧ соуро-
вѣ и непрѣподобьнѣ мѫчиши· мнѣ
бо ѡвльгъчаваѥтъ отъ мѫкъ хс҃· тебе
же имать причастьника сътворити
бгшю вѣчьноуоумоу· оуготованоуоу-
моу тебѣ и диаволоу· Аѵриліанъ
рече· к'де ѥстъ сестра твоа ѭже тъı
маьиши дѣвѫ сѫштѫ· се посълахъ
ѭ на блаждъ· да пройдѫтъ ѭ вьси хота-
штеи· ѥште дѣва ѥстъ· Ст҃ыи
паѵлъ рече· вѣроуѭ богоу лъгъѵаштѫ-
оумоу ми волѣзни· и ізбавыѭшта
мѧ отъ вьсѣхъ зълъıихъ твоихъ оу-
мъıшлеи· ако и тѫ имать покръıти·
посъла бо аг'гѣла своѥго съ въıсотъ небесъ-
скъıихъ съхранити ѭ· и се чисто и прѣ-
чисто имѫшти дѣвъство възвраштаѥтъ сѧ видѣти ѫзъı мои· и повелѣ а-
ѵриліанъ привести ст҃ѫѭ иоуліа-
нию· и пришедъши ѥи къ сѫдиштѫ·
видѣвъ ѭ паѵлъ испльни сѧ радости
и просмиа сѧ· Аѵриліанъ же рече·

4 ..м'но.., 9 ч'то, ..ро.., 11 хс҃, 14 ..вол.., 16 се буквы о и с, всѣ шесть, широк. формы; 17 ..та.. буква т выступаетъ поверхъ строки; 18 да не по подскобленному мѣсту для двухъ буквъ; прежнее чтеніе не видно; при подскобкѣ задѣтъ ножемъ и іотъ слѣдующаго слова ѥште; 19 лигатура шт. На листѣ просвѣчиваются кое-гдѣ письмена съ оборота.

насытиша ли сѧ любы҃ници твои
доброты твоѥ҃ѧ· Їоулиани рече· моѧ
доброта и оукрашениѥ и лѣпота х҃с ѥ҃-
стъ· иже посъла аг҃гела своѥ҃го и по-
кры мѧ оубогжи҃ѫ ꙗко оуп'вахъ на нѣ·
и славы҃ѫ сто҃ѥ имѧ ѥго· ꙗко тъ ѥ҃стъ
бъ творѧи чоудеса· и нѣстъ иного ра-
звѣ того· и повелѣ аурилианъ отрѣ-
шити паула· і ископати ровъ въ земи
девѧти лакътъ· и принести дрѣва
и о҃гнь и жешти въ ровѣ· и томоу весѣ-
доу҃жштоу ископаша ровъ· и принe-
соша дрѣва и огнь· и їждегоша въ ро-
вѣ· таже повелѣ вѣврѣшти паула
и улиа҃ниѫ въ о҃гнь· она же иджшта
благословы҃ста бога· и моля҃ста сп҃са
і҃с х҃а помоштьника· и пришедъша
на мѣсто· прѣкръстиста лици свои·
о҃бразомъ крестънъы҃мъ х҃совомъ·
и въверъгоша ѩ въ о҃гнь· и бѣаста въ
огни҃ поѫ҃шта и хвалѧшта бога· и се
аг҃гелъ г҃нь сышедъ съ небесе· истра-
се вънъ пештьницѫ съ о҃гнѣмъ· и не
дастъ о҃гню сътѫжити и҃ма· и поѧ-
ста благословѧшта б҃а въ ровѣ о҃гнь-
нѣѣмъ горѫштни҃мъ· глаголѫ҃шта
благословы҃нъ ѥ҃си г҃и б҃е вьсѣхъ вѣк'·
весъмрьтъны҃й· иже помѧнѫ҃ оубожь-
ство наше· недостоиномъ сѫштем'
грѣхъ ради нашихъ· безъловенъ сы

3 х҃е буква с широк. формы; 9 і вставка писца; 16 ..ы҃.. излишество въ знакѣ мягкости принадлежитъ въ данномъ случаѣ писцу; 17 і҃с х҃а, 19 о҃бразомъ, х҃с.. буквы с, о҃ и о, всѣ пять, широк. формы; 26 горѫ.. передѣлка писца изъ бывш. поѫ҃ (г изъ п подскобкой, ѫ на мѣстѣ соскобленнаго іота); при этомъ надстрочн. знакъ надъ бывш. ѫ҃ случайно сохранился и пришелся теперь при ѫ, какъ бы его знакъ мягкости, чѣмъ и ввелъ Миклошича въ заблужденіе при изданіи; 27 вьсѣхъ вѣк' писцомъ по подскобкѣ мѣста того же числа буквъ, что въ этихъ словахъ (слѣды прежняго чтенія — надстрочн. знакъ (') надъ к, теперь неумѣстный, и слѣдъ титла надъ ьс). Верхъ листа подмоченъ.

и благъ· ѩви сѧ нама оугасити силѫ ог'-
нѣ· и ѩрость мѫчителѧ ѧурилиана· и
слъишаѫхѫ нѥю народи отъдалече стои-
ште· вѣѫхѫ бо мнози молаште сѧ о нѥю
5 къ богоу· ѩкоже и многомъ отъ поганъ
покаѧти сѧ и развръсти срѣдьца о свя-
тоуѭ· и оуклонити сѧ отъ коумирослѫ-
жениѧ и вѣровати хсоу· мнози же отъ
сѣчецъ мѫчаштиихъ сѧ повелѣни-
ѥмъ ѧурилиановѣмъ· видаште силы
10 бываѥмыѧ богомъ· вѣроваша къ бо-
гоу· и възвѣстиша ѧурилианоу вь-
са бывьшаѧ· и повелѣ тоу сѫштаѧ
въ ровѣ камениѥмъ побити· и се на-
прасно шоумъ и громъ сь небесе многами
мльниѩми облаци движаште сѧ плъ-
ни огнѣ· и придоша облаци дожи ї до ѧ-
урилиѩна и сташа и ізлиѩша огнь
на земьѭ· и гласъ съ небесе глаголѧ·
20 ѧурилиѧн въ родьство огниное·
оуготованое и от'цоу
посълавъ ѧурилианъ повє-
лѣ лѣшти ѧ из-д-рова· и въ тем'ни-
цѫ въврѣшти· и бѣста славашта
25 бога· о чоудесехъ ѩже сътвори о нѥю·
и по сед'ми дьниї изиде ѧурилианъ
и сѣде на сѫдишти· и принесоша ѥ-
микоже бѣаше оу нѥго коумирь· съре-
брьны и златы· оукрашены каме-
30 ниѥмъ многоцѣнъныимъ· и поста-

1 ог'.. паерокъ писца вызванъ остановкой на полусловѣ при переносѣ слова; 2 ..ли излишество въ знакѣ мягкости принадлежитъ въ данномъ случаѣ писцу; 4 мнози постановкѣ паерка могъ помѣшать писцу хвостъ буквы р; 8 хс.. буква с широк. формы; отъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 11 богомъ еръ писца передѣланъ въ ь подскобкой специфич. черточки; 14 каменіемъ тоже самое; 15 союзъ и приписка писца надъ строкой; 20—23 на этихъ строкахъ пробѣлы въ печати соотвѣтствуютъ на пергаменѣ заполнен. подскобкамъ справщика, измѣнившаго чтеніе писца так. обр.: на 20-й строкѣ «..ъ идетъ» вм. «..е иди» писца, на 21-й емоу вм. твоѣ писца, въ концѣ строки «его дияволоу·» вм. «твоемоу ди-», на 22-й «и по сихъ·» вм. быв. у писца «..иволоу· и»; на конецъ, на 23-й строкѣ какія-то 2—3 буквы писца подскобкой замѣнены буквами изв.. (издатель не возстановилъ того, что было у писца, за недостаткомъ очевидности); 29 послѣ златы точка (знакъ препинанія) въ серединѣ строки и потомъ еще точка на самой линейкѣ; эта послѣдняя точка, очевидно, остатокъ какой-то буквы (мож. б., буквы і); 30 ..нымъ еръ писца передѣланъ въ ь подскобкой специфич. черточки

ви а по чиноу· подъстѣлавъ подъ но-
гы ихъ багърѣницѫ цѣсарьскѫ· и рече
зови паула и оулиѭниѭ· и постави и
прѣдъ сѫдиштемъ· и прѣта има ре-
че· пристѫпьша пожьрѣта богомъ·
а не надѣита сѧ извѣжати ржкоу мо-
кю· Стъи же паулъ осклабивъ сѧ рече·
не оставьѭ бога сътворьшаго небо и
земьѭ· и поклоньѭ сѧ коумиремъ·
Аурилиѭнъ рече· зълосъмрьтьне и не-
прѣподовьне· коумири ли ти сѧ мьна-
тъ а не бози· не видиши ли каци сѫтъ·
Стъи же паулъ отъвѣштавъ рече· сего
дина· ѥгоже мѣниши богоу бъити· чло-
вѣкъ бѣ оученикъ сотонинъ· навъкъ
зѣло хытрость вльшебънѭѭ· блаждь-
никъ съ изліха паче вьсѣхъ человѣкъ·
живѫштихъ· вида человѣчьскъı до-
бръıѧ женъı и дьштери· тѣмъ похота
и въ лице весѣдоуѧ имъ· и съвъкоуплѣ-
ѧ сѧ съ ними· прѣврати а чисти ї акъı
бога· своеѭ вльховънѭѭ хытростиѭ
измѣнѭѧ сѧ· иже прѣтварѣше сѧ овогда тоуромъ въıвъ· овогда же крила-
тамъ пьтицамъ подова сѧ· орълоу и стръ-
коу· иже тѣмъ измѣненїмъ прѣль-
сти женъı доброродьнъıѧ· овѣмъ бо
ѥви сѧ въ злато прѣложь сѧ· и богать-
ство обѣштавѧ· нъ да не вьсего по ра-
доу изглаголѭ вѣдѣ бо ако гнѣвлѣши
сѧ·

9 союзъ и писца исправленъ позднѣйшей рукой въ отрицаніе ни припиской буквы н въ промежуткѣ для знака препинанія (теперь знака препинанія на пергаменѣ не видно); такая вставка н отпечаталась чернильн. пятномъ на смежной страницѣ пергамена; ..ѭ излишество въ зн. мягкости принадлежитъ въ данномъ случаѣ писцу; 13 св.., 14 чло.. буквы с и о широк. формы; 15 конечн. ъ выступаетъ поверхъ строки; 16 ..ость, 24 ов.. буквы о и о широк. ф.; 25 стръ.. ерь выступаетъ поверхъ строки; 26 ..нїмъ надъ буквой н видятся двѣ точки (надо думать, что это концы уничтоженнаго знака мягкости, первоначально поставленнаго не на своемъ мѣстѣ); ъ въ томъ же словѣ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. черты; 27 ов.., 29 об.. буквы о, обѣ, шир. ф.; 30 гнѣвлѣши въ отсутствіи іота выразилась тѣснота строки,

Сиⷭ же ижε близъ диⷭ· глаголѣмыи ѧпо-
лонъ· не ѿтъ блаⷢда ли роди сѧ· ѿтъ же-
ны рекомыѧ литоусѧ· ѩже не роди ли
того въ поустыни ѧсиⷭтѣи посрѣдѣ
дъвоⷨ дⷢвоу· ѩко и тъ сѣтвори дѣла
непрѣподовьна· подражѧ ѿтьца сво-
его· такожде же и диѻнусь· нарочи-
тыи вашь богъ· нѣ ли ї тъ ѿтъ блаⷢда
роднлъ сѧ· бывъ ѿтъ семелиѧ кад'мо-
вы· Ѵурилиѧнъ рече· ѯроде непрѣпо-
добьнъи· ѿтъ крона и ѥремѧ раждаиⷢ-
тъ сѧ матери божьскыѧ· паулъ ѻскла-
бивъ сѧ рече· то ѥстъ ли богъ женⷢ и-
мы· Ѵурилиѧнъ рече· непрѣподовь-
нъи ѯроде· доколѣ хоулы глаголѣ-
ши о бозѣхъ много блаⷣды· и досаⷢда-
ѧ· ѧ хⷳс вашъ ѥгоже глаголѣте вы крь-
стиⷭѧни быти богоу небесьскоуоумⷭ·
не ѿтъ жены ли роди сѧ· Сⷭтыи же пау-
лъ ѿтъвѣштавъ рече· нѣси оубо достои-
н'нъ слышати таинъ бжиⷭ· да не блаⷣдь-
ми своими прѣльстиши ѿтъ прѣдьсто-
ѧштиⷯхъ сихъ и погоубиши· потрѣ-
ба ѥстъ рѣшти· въ начѧло сътвори бо-
гъ небо и земьⷢ и в'сѧ ѩже на нѥѽ· по-
слѣⷢде же вьсѣхъ съзъдѧ чловѣка по
ѻбразоу своѥмоу· иже ѥстъ ѻ благои-
зволѥниї· безьловьно непорочьно· пра-
вьд'но богочьстиво· и посади ї въ раи
пиштѧ· врѣмени же прѣшедъшоу·

1 ѧпо.., 2 ѿтъ (второе), 3 ..с, 6 ..прѣпо.., 9 ..мо.., 10 ..по.., 11 ѿтъ, 17 хⷳс, 20 ѿтъ.. буквы ѻ, с и о, всѣ 9, широк. формы; 21 союзъ нъ вставленъ не писцомъ въ промежутокъ для знака препинанія; самъ же знакъ препинанія перенесенъ въ очень узкій промежутокъ, передъ союзомъ нъ; чтобы сдѣлать его замѣтнѣе глазу, къ нему придано симметрично надъ и подъ строкой по значку (какъ бы spiritus lenis); 27 ѻбр.. буква ѻ широк. ф.

рече богъ· не добро ѥстъ бꙑти чловѣ-
коу ѥд'номоу· сътворимъ ѥмоу по-
мощь подобьнж ѥмоу· сътворим'
рек'ше бц҃ь и сн҃ъ· нич'соже бо творит'
бц҃ъ бе сна· ни сн҃ъ творитъ ничьсо-
же безъ бц҃а· и рече· наведе гь҃ оужасть
сьна ѧдама· и приимъ ѥд'но отъ ребр'
ѥго· сътвори ѥмоу женж· отъ своихъ
ѥмоу оудовъ· и бѣаше съ ѧдамомъ
ѥуа въ раи· ѥжже видѣвъ диаволъ и
въздревъновавъ· сътвори погыбѣль
има· отълажчивъшоу бо са ѧдамоу
на оно мѣсто породы· и ѥуж ѥдинж
оставив'шоу· пристжпи диаволъ·
и оуподобивъ са змиї прѣльсти ѥ·
и та жена прѣльсти ѧдама· и бѣаста
оба въ прѣслоушаниї бж҃ии бывъша·
и ꙁгънана бъста ис породънꙑа пи-
шта· дѣлати земьѥ ржкама своима·
и троудное житие вьсприимъша· жи-
ста девать сътъ· и л҃ лѣтъ· родивъ-
ша сн҃ы и дьштери· отъ нихъже исп'-
лъни са миръ вьсь· ѧдамоу же отъ о-
слоушаниа конець приѥм'шоу по де-
вати сътъ и тридесати лѣтѣхъ·
и вьсѣмъ от'цемъ нашимъ съведе-
номъ бывъшемъ въ ѧдъ· жити въ
смрьти· и не бѣаше различиа по-
срѣдоу праведънаго и грѣшнаго·
нъ бѣаше прав'дивъ· ꙗко нечь-

7 сьна гаплографически = сьна на; отъ буква о широк. формы; 9 ѧдамомъ еръ писца передѣланъ въ ь подскобкой специфич. черточки; 12 отъ.., 14 ост.., 22 отъ буквы о, всѣ три, широк. Ф.; исп' — паерокъ писца вызванъ остановкой на полусловѣ при переносѣ; 29 грѣшнаго буква о широк. Ф.

стивъıй· и грѣшъныи ѥ҃ко праведъ-
ныи· ѥ҃коже блаженъıй паѹлъ ѧ҃пост҃о-
лъ свѣтило црьковьноѥ҃ сьвѣдѣтелѣ-
ствова глаголѧ· цѣсарьствова съмрь-
тѣ ѿтъ ѧ҃дама дожи їѳ҃ до мѡ҃сеа· и не о
съгрѣшивъшиихъ· бог҃ъ же небеськъıи
по мнозѣхъ родѣхъ· ѹ҃слъıшавъ сте-
нанна и молитвъı дръжимъıихъ ѧ҃дѡ-
мъ· своимъ словомъ· ѥ҃же ѥ҃стъ ѥ҃го ѥ-
диночадъıи сн҃ъ· по строю ѥ҃зволи чло-
вѣческъ родъ въсприяѧти· и раздрѣ-
шити ѻ҃слоушание послоушанием҃ъ·
ѥ҃коже їѡ҃анъ сьвѣдѣтелъствоуѥ҃т'
ѻ҃ немъ глаголѧ· въ начало бѣ слово·
и слово бѣ ѿтъ б҃а· и б҃ъ вѣ слово· сиї҃ бѣ
въ начало ѿтъ б҃а· вьса тѣмъ бъıша·
и вес того не бъıстъ ни ѥдино· ѥ҃же в҃ї·
сиї҃ ѹ҃бо бог҃ъ слово небесъноѥ҃· ѿтечь
сн҃ъ· ѥ҃же ѥ҃стъ сила и мѫдрость ѿтьча·
и десница въıшьн҃ѣаго· благовѣсти
са гаурии҃ломъ ар'хаг҃геломъ· дѣ-
вѣ ст҃ѣ и прѣчистѣ ѿтъ рода цѣсарь-
ска сѫшти· именемь҃ мариа· глаго-
лѧштоу· дх҃ъ ст҃ъıи вънидетъ въ та
и сила въıшьн҃аго ѻ҃бьсѣнитъ та·
зане҃ и раждаѥ҃моѥ҃ ѿтъ тебе сто· на-
речетъ са сн҃ъ бжи҃· и раждаѥ҃тъ са
ѿтъ сватаго дх҃а· и ѿтъ непорочь-
нъıа и прѣчистъıа дѣвъı· миръска'-
го ради строа и съпасенна· ник'то-

2 ѿпо.. буква о широк. формы; 9 ..мъ· своимъ словомъ всѣ три ера писца передѣланы въ ъ подскобкой специфич. черточки; 10 чло.., 12 ѻсл.. буквы о и ѻ широк. Ф.; 14 ѥ҃мъ еръ писца передѣланъ въ ъ подскобкой специфич. черточки; ..во, 15 слово (первое), ..во (второе), сиї҃, 18 ѿт.. буквы о, с и ѻ, всѣ шесть, широк. Ф.; 19 буква ч выступаетъ поверхъ строки; 20 благо.. буква о широк. Ф.; 21 въ началѣ строки незаполненная подскобка двухъ буквъ (вѣроятно, лишне повторенный слогъ тн); 22 ѿтъ буква ѻ широк. Ф.

же бо можаше своима ѡчима ѿа бесплъ- 6.
тъна видѣти· ѡгнь бо ѥстъ ѡпалѧ
ѣ· и никтоже ѡтъ человѣкъ ѿа видѣ-
въ живъ бѫдетъ· того ради оувоплоща·
роди сѧ хс плътиѭ· и ѥже оуспѣ-
ваѥтъ врѣстоѭ по плътьскоуоумоу·
и сѣпрѣбываатъ съ чкы ѧкы челове-
къ ваште трии десатъ лѣтъ· обѣхо-
да градъı и вѣси· благодарьства вѣса
оутомьѥнъıѧ диаволомь· и потомь
пригваждаѥтъ сѧ на дрѣвѣ крьсть-
нѣѣмь· стражда миръскаго ради
съпасенияѧ· сьнавьдѣти миръ по-
гыбъшь· по прѣльщению диаволю·
и оумираатъ по человѣчьствоу· и погри-
баѥтъ сѧ· съı съврѣшенъ присно· и
прѣжде съı· и непригвожденъ· и непо-
страданъ· и весьмрьтенъ· и присно
съı по божьствоу· и третиı дьнь въ-
ставъ ѿз мрътвъıхъ· ѿв
своимъ оученикомъ· рекше стъıимъ
ап҃ломъ· мъногомъ ѩже по ѩстинѣ
вѣровавъшиимъ вь нь· съпоживъ сь
ни҃ми· ѣдъı же и пиѧ съ ап҃лы до четы-
рь десатъ дьниı· и вьзиде на небеса
и сѣде ѳдесниѭ от'ца· съ плътиѭ съ-
мѣсивъшиѭ сѧ съ бжиимъ словомъ·
и того ради видаи сотона· болитъ съ-
кроушивъ сѧ· сътьре бо и хс подь ногa-
ма человѣчьскама· ѩже человѣци благо-

1 ѡч буква ѡ широк. формы; 5 роди писцомъ по подскобкѣ бывш. слова въплъти; буква ѡ въ поправкѣ и буква с въ хс̃ широк. ф.; 18 ..тинъ буква ѳ передѣлка писца изъ і; 20 послѣ ѿв.. подскобка 8—9 буквъ заполнена не писцомъ только буквами ..и сѧ; какъ слѣдъ прежн. чтенія, остался надъ 4-й или 5-ой буквой подскобки надстрочн. знакъ (ˈ); 21 конечн. въ строкѣ ъ выступаетъ поверхъ строки; 22 ..ломъ буква о широк. ф.; 24 конечн. въ строкѣ ы выступаетъ поверхъ строки; 27 словомъ еръ писца передѣланъ въ ь подскобкой специфич. черточки; 29 съ и хс̃ буквы с, обѣ, широк. ф.

дѣтиѫ бжиѫ въходатъ въ цѣсарьство
небесъскоѥ· ѥгоже тъı лиχъ ѥси· имаши во часть оучастиѣ родьства бгиѣ-
нааго· и съпричастьникъ ѥси от'цоу
твоѥмоу диаволоу· Сн слъıшавъ аурилиѣанъ лице своѥ измѣиѣваше различьиѣ отъ ѣрости· и скрѣжьтааше зжвъı
на нѣ· ѣако левъ въ дразде траштa звѣрь· и не постигъ· и отъвѣштавъ рече
къ стоуоумоу паулоу· м'ного ти владъшоу ожидахъ длъготрьпа· жроде и непрѣподовьне· доколѣ оукараѥши и хⷭ-
лиши богъı· пристжпивъ пожьри богомъ· аште ли ни· то зьло зьлѣ погоубьѫ ва· да ник'тоже възможетъ избавити ваѭ отъ ржкоу моѥю· паулъ же и оулиѣани възъписта коуп'но великомъ
гласомъ глаголѫшта крьстиѣана ѣсвѣ·
и въ хⷭа имавѣ надеждж· а вѣсомъ не
поклаиѣѥвѣ са· и богомъ твоимъ не
слоуживѣ· и мжкъ твоихъ не боивѣ са·
примъıшлаи оубо мжкъı ѥликъı хоштеши· вѣроуѥвѣ во богоу ѣако повѣжденъ бждеши нама· ѣакоже и диаволъ
повѣжденъ бъıстъ· силж подаѫштѫ
нама хⷭоу· и повѣждаѫштоу твоѫ
пронъırивъıѫ къзни· Й повелѣ аурилиѣанъ принести дрѣво велико· и принесено бъıстъ· и рече· приважате паула
на нѣмь· и пристжпьша слоугъı съвда-

15 възможетъ буква о широк. формы; 17 великомъ еръ писца передѣланъ въ ъ подскобкой специфич. черточки; 18 гласомъ тоже; ѣсвѣ іотъ вытѣсненъ концомъ строки; 19 хⷭа буква с широк. ф.; 22 лигатура буквъ шт; 25 сн.., 26 хⷭоу буквы с, обѣ, широк. Ф.

заша ѥмоу рѫцѣ· и повелѣ принести
свѣшта горашта· и прижагати лице
паулѣ· проповѣдъникоу вѣпиѫштоу
и глаголѫштоу· не бѫди досадитель
владѣкамъ вѣсем вѣселенѣим· и хоу-
льникъ о возѣхъ· иоулиане же вида-
шти своего брата огнемъ опалѣма·
възъпи глаголѫшти· аурилиане мѫ-
чителю· и непрѣподовьне ч'то брата
моего зѣлѣ мѫчиши· и повелѣ и тѫ при-
вазати къ дрѣвоу· и свѣшта горѫшта
принести на лице ѥм· и потомъ по вѣсе-
моу тѣлоу прижизати· аурилианоу
глаголѫштоу весрамьнаѩ· жена сѫшти
стъıди са ѩкоже подобаатъ женамъ·
иоулиане же осклабивъши са рече· по и-
стинѣ аурилиане приемьѫ та оучa-
штоу ти ма ѩко блага оц̄а· глаголѫштоу
ти· жена сѫшти стъıди са· стъıждѫ бо
са хс̄а моего сн̄а бā живаго· сѫшта прѣ-
дь лицемъ моимъ· и не могѫ оставьши
ѥго поклонити са вѣсомъ· нъ стъıждѫ
са ѥго зѣло· аурилианъ же ѩрѣше са
слъıша то вѣсе отъ нея· и повелѣ слоугa-
мъ огнь нанести по вѣсемоу тѣлоу ѥю·
слоугам' же веспрѣстани жегѫштамъ·
вѣси граждане прѣдъстоѫштиї и по-
зороуѫштиї ѥю· въз'пиша глаголѫ-
ште· самодръжьче цѣсарю аурилиа-
не· неправедьнѣ сѫдиши· неправедь-

7.

7 опалѣма буква о широк. формы; тѣснота строки выразилась отсутствіемъ іота при ѣ; 11 горѫшта буква т выступаетъ поверхъ строки; 14 сѫшти лигатура буквъ шт; 19 стъıждѫ буква с широк. ф.; 20 хс̄а тоже; 21 лицемъ моимъ оба ера писца передѣланы въ ь подскобкой специфич. черточки; 27 по.., 29 сам.. буквы о и с широк. ф.

нѣ мѫчиши· не хощета пожрѣти ѿтъ-
вѣштай ѻ нѣю· Ѵуриліанъ же оубоѩ-
въ сѧ народа ѥда крамолѫ вѣздвиг'нѫ-
тъ· дастъ ѻ нѣю ѿтъвѣтъ повелѣвъ
главѣ имѣ ѿтъсѣши· и тѣлесѣ ѥю по-
врѣши п'сомъ и звѣремъ· и птицам'
небесъскыимъ· сиѫ же ѿтъвѣтъ при-
ѥмъша вѣ четврътъи день мар'та мѣ-
сѧца· ѩзидоста радоуѩшта сѧ и поѩ-
шта глаголааста· съпасе на ѿтъ
штиѭхъ наю· и ненавидаштѫѫ
наю посрами· ѩшедъшема же имѣ въ-
нъ града· Ст҃ъи паулъ оумоли сѣчѣ-
цѫ ѩко да ѵуліанѩ прѣжде ѥго оу-
сѣк'нѫтъ· Ст҃аа же ѵуліани прѣ-
кръстивъши лице своѥ· съ радости-
ѩ протѧже въѩ своѩ · и сѣчѣ-
ца ѿтъсѣче главѫ ѥи· Видѣвъ же
сватъи паулъ сестрѫ своѩ съконѣ-
чавъшѫ сѧ ѻ господи· въздвигъ ѻчи
свои на небо благослови бога· и прѣ-
кръстивъ сѧ протагнѫ въѩ своѩ· и оу-
сѣченъ бъістъ· и съконѣча мѫчениѥ
своѥ· Ѩ вѣаста лежашти тѣлесѣ стоу-
ю вънѣ града· не даѥмѣ вѣзати сѧ ѻ-
тъ крьстиѧнъ· вѣахѫ бо воини при-
ставиѥни на мѣстѣ томь блюсти·
прихаждаахѫ же звѣриѥ и пѣси· и пѣ-
тица небесьныѧ· и сѣдѣахѫ окрѫг'
тѣлесоу ѥю· ѩкоже и моухъі ѿтъ нѣю

7 сиѫ буква с широк. формы; 10—11 послѣ ѿтъ у писца было скръ- а 11-я строка начиналась переносомъ ..ка..; справщикъ передѣлалъ букву с въ ѻ, остальное соскоблилъ и замѣнилъ на 10-й строкѣ ..крькыи- и на 11-й ..ѣ.. (сравни текстъ на 185,4; чтеніе писца не возстановлено за недостаткомъ очевидности); 11 ..штѫѫ описка писца вм. ..штаѫ; 14 прѣжде буква ж писцомъ по смазкѣ свѣженаписаннаго ш; 16 съ буква с широк. Ф.; 17 послѣ своѩ незаполненная подскобка 4—5 буквъ (кажется, было вторично написанное въѩ); сѣ.., 18 ѿт.., 21 ..го.. буквы с, ѻ и о широк. формы; 24 ..ста буква с передѣлка писца изъ і; 27 ..ниѥни sic.

ѿтъгонити· и̑ сице творѣахѫ до сед'ми
дьнїѣ и̑ ношти· и̑ не ꙗша ни пиша
звѣрию тиї· и̑ вѣзвѣштено въıстъ а-
гриниа̑ноу ѿтъ приставьıнъıихъ во-
ı̑нъ вьсе то въıвъшеѥ· и̑ ѹ̑слъıшавъ ре-
че· ѡ̑ з'лочѣстьноѥ вѣшенїе рода крьсті-
аньска· ꙗко ни ѹ̑мерътвъıхъ ı̑хъ могохъ
побѣдити· и̑ посъıлавъ ѿтъведе стрѣ-
гѫштаѫ воı̑нъı ношти· свѣтоу же
въıвъшоу· и̑ ı̈шедъше крьстиа̑ни
възаша тѣлесѣ с҃тоу· и̑ погребоша
мирьнѣ съ радостиѫ· цѣсарьствоуѫ-
штоу г҃оу нашемоу і҃с х҃соу· сь ı̑имьже
ѿт'цоу слава· коуп'но съ с҃тъıимь дх҃ом'
ıънı̑а и̑ присно и̑ вь вѣкъı вѣкомь ами̑ ·:·

Мѣсаца марта въ ѕ҃ день· мѫченїе с҃таго василиска ·:·
Въ то врѣма цѣсарьствовавъшоу маѯи-
миа̑ноу· приде прѣмѣнь̑никъ въ ас'-
клипиѯда мѣсто· и̑ı̑нъ воєвода и̑ме-
немь агрипа· и̑ пои̑де на въсточь̑нѫ-
ѫ странѫ привести крьстиа̑нъı жрь-
ти и̑мъ вела богомъ· блаженъıи же
василискъ бѣа̑ше вь темници· пла-
ча са и̑ мола са и глагола· г҃и помани
ма и̑ ѻ̑бличи моѥ призʼваніѥ· да не ѿ-
тълъжчень бѫдѫ ѿтъ с҃тъıихъ мѫжь·
и̑ а̑ви са ѥ̑моу г҃ь и̑ рече· поманѫхъ та

II тетрадь (кватерніонъ) пергамена (полная).

3 с широк. формы; 6 крьсті.. буква т выступаетъ поверхъ строки; 9 ск.. буква с широк. ф.; 13 і҃с х҃соу оба с тоже; 14 ѿт'цоу слава первое ѻ и с широк. ф.; 15 ıънı̑а излишество въ зн. мягкости въ данномъ случаѣ писца; ам.. буква а выступаетъ поверхъ строки, (надстрочн. знакъ отсутствуетъ за недостаткомъ мѣста надъ буквой); 16 и 17 обѣ строки заняты заставкой; 18 заголовокъ писанъ уставомъ въ $^3/_4$ вышины буквъ устава текста; при этомъ буквы ѣ, а, ъ, ь, ѥ (іотъ только) выступаютъ изъ строки вверхъ; 19 инициалъ Б рисованъ чернилами и спускается внизъ до 24-й строки; 23 крьст по подскобкѣ мѣста того же числа буквъ; между ст сохранился надстрочн. знакъ (') прежн. чтенія; поправка писца, первоначально, мож. б., опустившаго это слово.

и вѣписахъ твоѥ имѧ съ сѫщитѣми съ
тобоѭ прѣвоѥ мѫченикъı· тъı же си
пожали им'же послѣжде възъваниъ ѥ-
си· нъ мнозѣхъ старѣи бѫдеши· нъ
шедъ оустрои са съ жиками своими·
и пришъдъ мѫчение приѥмеши въ ко-
манѣхъ· нъ не бои са отъ мѫкъ азъ бо
ѥсмъ съ тобоѭ· и не имать тебе врѣди-
ти страхъ человѣчьскъ· и василискъ
же помоливъ са видѣ двьри тъмници
отвръстъı· къде же свѣтъ въıстъ въ-
ставъ моли'ше стрѣгѫштаѧ воиньı·
глаголѧ имъ· дадите ми волѭ мало дь-
ниї· да шедъ оустроѭ жиkъı своѧ· въ
вьси хоуминьсцѣ· потом' же придѫ
къ истиньноуоумоу жицѣ· гу моѥ-
моу ис хсу· Воини же рѣшѧ· боимъ са
еда въскорѣ начьнѫ искати тебе· ва-
силискъ рече· идѣмъ оубо братиа мо-
ꙗ въкоупѣ· даже не придетъ въ кома-
нъ воєвода· воини же идоша съ стъıи-
мъ василискомъ· и шедъше прѣвъни-
ша сь нимь въ домоу ѥго· и видѣвъ бра-
тиѭ и матерь своѭ· молѣаше са имъ
глаголѧ· прѣбждѣте о вѣрѣ хсовѣ·
и молитвѫ сътворите о мнѣ къ гу· да
съконъчаниъ бѫдѫ въ исповѣданиї се-
мъ· азъ бо отъходѫ отъ васъ· и отъ-
сели не видите мене въ плъти· шъдъ

4 и 7 два случая, что союзъ нъ писца передѣланъ подскобкой въ союзъ и; въ обоихъ случаяхъ передѣлка одного и того же справщика; 12 ..ꙗ.. излишество въ знакѣ мягкости принадлежитъ писцу; 17 ис хсу оба с широк. формы; 25 хсовѣ такое же с.

же къ гу молитвж сътворж за вы· и за вс- 9.
сего рода крстианска· да и прстанетъ оу же коумирослоужение нечьстивъимъ· и придетъ благодть хва по всей земи· Воевода же агрипъ вълзъ въ амасиискъ градъ· съзъва старйшинъı града· бше же храмъ коумирскъıи искони· наричаемъıи петасъ· и дроугъıй серафимъ· онъ же близъ его жртвж сътворивъ· искаше тм василиска· и повел привести и и инъı темничнишкъı· къ градоу комански· и тоу имъ сждити· хотш- ше бо скоро отити отъ амасиа· рече воевода магистриану и воиномъ· съвазавъше василиска вижште приведте· они же шъдше аша стаго василиска· и съвазавъше его сътворише емоу оноуштж· и гвоздиа остръı вънозиша въ оноуштж· и обоуша и· и вижште его женхаж· акоже крви его земиж полиати· гвоздиі во въниидоша до кости его· тако во бш- ше запрштено посъланъıимъ отъ воеводъı къ немоу· ведомъ же мчнкъ хсовъ· къ коман· въ велиц мжц съı нача пти стъıй глагола· аште оплъчитъ са на ма палъкъ не оубоитъ са срд це мое· гъ мн помоштникъ

3 ни надстрочн. приписка сдлана, мож. б., и писцомъ; 4 хс.., 5 Во.., 6 съ.., 9 онъ буквы с, о и о широк. формы; 11 послѣ м, на пергаменѣ, стоитъ ьи по подскобкѣ бывшей буквы ъ (= ъ + и); какъ по сущности передѣлки, такъ и по начертанію еря и надстрочн. знака, не напоминающему руки писца, надо приписать передѣлку тому справщику, что въ извѣстн случаѣ передѣлывалъ ъ въ ь (только осторожность не позволила издателю возстановить въ печатн. текстѣ бывшую на пергаменѣ букву ы, такъ какъ въ выскобленномъ мѣстѣ все же нѣтъ потребной для того силы очевидности); 14 отъ, 16 съ.., 17 они, 19 он.. буквы о и с, всѣ четыре, широк. ф; остръı еры выступаетъ поверхъ строки; 20 об.., 26 хс.. буквы о и с широк. ф.; 27 стъıи буква с писцомъ на мѣстѣ ошибочно поставленнаго знака препинанія (и теперь точка видна на самой буквѣ, на ея спинкѣ); шт лигатура; 28 оп.. буква о широк. ф.; конечн. въ строкѣ ъ выступаетъ поверхъ строки; 29 ср.. буква с широк. ф.

и азъ оузърж врагы мои· гі бе мои съпаси ма отъ оустъ львовъ· и съхрани ма съ стыими своими· молаштоу же са немоу· дойдоша на село да почиѭтъ мало· госпожда же селоу томоу єлиньіи вѣаше· има ней троани· гости же мжжа иже ведѣахж стаго василиска· вѣаше же ихъ до трі на десате· онѣмъ же иджштемъ въ клѣти· привазаша стаго джвѣ соусѣ аворовѣ· опакы же съ съвазанъ· молитвж сътвори надлъзѣ· и народъ съвъра са къ немоу· и авие бысть тржсъ и звонъ· икоже въскочити веджштимъ него отъ страха· пришедъшоу же народоу къ немоу· вьси дивлѣхж са видаште джва облиствьнѣвъша· ти бо вѣдѣѣхж и· издавъна соухъ· и источникъ изиде из него· кстъ же и до сихъ дьні· видѣвъ же народъ чоудеса господьня· ривахж дроугъ дроуга· кто пръвои прикоснетъ са къ немоу· видѣвъши же господъни села того въвъшеи чоудо· вѣрова гоу съ вьсѣмь домомъ своймъ· привождахж же и вѣсаштам са къ немоу· и ѣцѣлѣвахж· и ѣна многа знамениа творѣаше· и вьси славыахж ба· и воєводины слоугы вѣроваша къ гоу· и отрѣшиша него отъ жзъ·

8 онѣмъ, 10 авор.., опа:., 13 къстъ буквы о и с, всѣ четыре, широк. формы; 18 первый знакъ препинанія поставленъ по написаніи слѣдующ. за нимъ слова; 20 ..ни излишество въ знакѣ мягкости принадлежитъ въ данномъ мѣстѣ писцу; 26 ..лк.. буква л передѣлка писца изъ какой то другой буквы.

ѧвнѣ же приде стадо воловъ ѝз горы· 10.
ѝ поклонишѧ сѧ ѥмоу· ѝдѫштем же
ѝмъ пѫтемь· по вьса мѣста въива-
хѫ знамениѧ сты́ѝмъ василиско-
мъ· молѧштоу сѧ ѝ глаголѫштоу·
вь вьсѣхъ мѣстѣхъ ѥго благослове-
ствитъ доу҃ша моѧ господа· Прише-
дъшемъ же ѝмъ вь нѣѝже вьси хотѣ-
хѫ въкоусити· ѝ глаголаша ѥмоу
ѧ҃ждь· се во третиѩ день ѥ҃сть поне-
же ничьсоже въкоуси· блаженъıи же
рече ѝсплънѣнъ ѥ҃сѝ мъ бесьмрътънаа-
го брашьна· васъ питаѥ҃тъ хлѣбъ·
ѧ҃ мене слово бж҃ие· васъ веселитъ вин°·
мене же благодѣть сто҃аго дх҃а· васъ
крѣпитъ пишта мене же х҃с· васъ на-
съıтатъ маса· мене же молитвъı· ва-
съ покоѝтъ живототъноѥ· мене же мои
х҃с· васъ ѻдежджтъ ризъı· мене же
правѧ҃да· въı веселите сѧ смѣхомъ· ѧ҃зъ
же пѣтиѥ҃мъ· въı красоуѥ҃те сѧ златомъ·
ѧзъ же крьстомъ· въı чаѥ҃те ви-
дѣти ц҃ѣсара вѣчьнаго· речетъ во г°-
сподь мои ѝдѣте благословьѥ҃ни от-
ца моѥ҃го приѩ҃мѣте оу҃готованоѥ ва-
мъ ц҃ѣсарьствие· дошедъшемъ же ѝ-
мъ на оу҃трьа въ команж· слъıшаахж
ѻтъ многъ· ѥ҃же творѣше воєвода мжкъı

1 ловъ слогъ во на пергаменѣ подскобленъ, но ясно читается; Копитаръ читалъ тоже полностью, оговоривъ въ своей копіи первый слогъ такъ: hae binae literae erasae; Миклошичъ читалъ «ловъ» (см. его изданіе) и въ словарь свой внесъ «ловъ pro колъ sup. 14.6»; 12 ѥ҃сѝ.. какографич. случай паерка принадлежитъ писцу; 16 х҃с, 19 х҃с, ѻд.. буквы с и ѻ, всѣ три, широк. формы; 22 ..мъ, ..мъ оба ъ писца передѣланы въ ь подскобкой специфич. черточки; крьстомъ· писцомъ по подскобкѣ мѣста для 10 буквъ (слѣды прежн. чтенія: к изъ п, надъ м сохранился знакъ ( )); 24 ..ѣчьнаго· писцомъ по подскобкѣ мѣста для 9—10 буквъ (надъ г, немного лѣвѣе, сохранился знакъ (') прежн. чтенія); 27 до.., 28 слъı.., 29 ѻтъ буквы о, с и ѻ, всѣ три, широк. ф.; мжкъı еры выступаетъ поверхъ строки

крьстиѧномъ· вьлѣзъ же магистриѧнъ
къ воєводѣ рече· пришелъ єстъ василискъ· повелѣ же воєвода вѣвести єго въ
храмъ ѧполоновъ и жрьти· ѧште ли не хо-
штетъ· то къскорѣ съмрьтиѫ погоувити ї· изведъше же и биѫште глаго-
лаахѫ· вьлѣзъ въ храмъ жьри· повелѣ
во воєвода или жъръше изъбъıти ти·
или не жъръше зьлѣ оумрѣти· помъıсли оубо да не зьлѣ оумьреши· вѣроуѫ
къ невиднмоуоумоу богоу· Отъıи же
мжченикъ рече· ѧзъ вѣдѣ ѩко мои
бъ вьсегда видитъ сд· и видитъ достоıнъıѧ своѧ· ѧзъ помлѣчѫ себе ради·
да повѣдатъ чоудеса ба моєго· єже
видѣша на пѫти ведѫштиї мене· воıни же ıже бѣша съ ıимь рѣша· по истинѣ велика чоудеса видѣхомъ съ ıимъ ıдѫште· сим же глаголѫштемъ·
пришедъше поѧша василиска· и ввеоша и къ воєводѣ· и глагола ємоу
воєвода тъı ли єси васискъ словъıи·
ıнъ же рече ѧзъ єсмъ· воєвода рече·
чесо ради оубо не жьреши по црьскоу повелѣнию· василискъ рече кто ти повѣда ѩко не жьрѫ· ѧзъ въıиѫ жьрѫ богоу своємоу жрътвѫ хвалѣ· воєвода
же слъıшавъ радъ бъıстъ· и рече благодѣтъ милостивъıимъ богомъ· и при-

4 ѧп.. буква ѧ писцомъ на мѣстѣ ошибочно поставленнаго знака препинанія; 13 досто.. буква т выступаетъ поверхъ строки; 19 сим буква с широк. формы; 22 васискъ sic; 23 ıнъ буква ı широк. ф. Кое-гдѣ просвѣчиваютъ письмена съ оборота.

стжпивъ василискъ къ крадѣ рече же-
рѣцемъ· что ѥстъ имѧ богоу вашемѹ·
они же рѣшѧ аполонъ· василискъ ре-
че· наречение бога вашего· пагоубж
вѣроуѩштиимъ къ немоу знамен8-
ѥтъ· вьсь во вѣроуай къ немоу погы-
бнетъ вѣкы· воєвода рече· коѥ имѧ
иматъ богъ ѥмоуже ты рече жрѣти·
василискъ рече мои богъ неиздрече нъ
ѥстъ и невѣнатъ· и не разоумѣѧ сѧ· и не-
исповѣданъ невиднмъ съı· Воєвода
рече что оубо· имене ли не иматъ богъ ѥ-
моуже рече жѣрж· василискъ глагола·
ѩже въ стыихъ книгахъ лежашта име-
на бога моѥго· аште велиши да глаго-
лѧж· воєвода рече· рѣци не боѧ сѧ· васи-
лискъ рече отецъ наричаатъ сѧ· и вѣ-
седръжитель· и гь и бъ и вьсѣмъ цр̃ь·
и гь савао̃ѳъ· и съпасъ· и милосръдъ·
и штедръ· и милостивъ· и дълготръ-
пай· томоу азъ жѣрж· жрѣтвж хвалѣ·
воєвода рече· ѥмоуже хоштеши богоу
тъчыѩ жѣри· и ѣзвжди насъ· не во ѥ-
си призъванъ прѣмѫждрати сѧ· васи-
лискъ рече· вѣнеми жрѣтвж моѩ· и вѣ-
здѣвъ ржцѣ на небо рече· бе вьседръ-
жителю· ѥдинъи блаже и милосрьде·
послоушаай вьсѣхъ въ истинѫ работа-
ѩштиихъ тебѣ· покажи и о мьнѣ не-

3 бии, 17 бт.., 19 ..съ буквы б и с, всѣ три, широк. формы. Листъ пергамена кое-гдѣ просвѣчиваетъ сквозь себя письмена съ оборота.

достоинѣ рабѣ своѥмъ· своѥ благъıнѫ·
сътворивъıи человѣка ı̑ въ҃образивъıй
҃образомъ с҃тъıймъ твоѥмъ· ı̑же въдѫ-
нѫ намъ дх҃а с҃таго твоѥго· г҃и ї҃соу х҃е
оу҃слъıши гласъ мой· ı̑ подвигни нечѫ-
вествьıа ı̑ глоухо коумирѣ сего· ı̑ по-
врьзи ѥго ı̑ съкроушı̑· ı̑ расъıпи ї҃мъ
скврънавѫ жрътвѫ· ı̑ покажи ї҃мъ ꙗ҃-
ко тъı ѥси ѥдинъ б҃ъ· ҃обличи ҃о мьıслъ
силѫ божьства твоѥго вь҃ сь часъ· ı̑ ҃аби
ѥ молитвѫ сътворивъшоу ѥ҃моу· сьıн-
де ҃огнь҃ съ небесе· ı̑ пожьже храма· ı̑ лъ-
жеймєнъıнаго бога сътвори· ꙗ҃къı пє-
съкъ дробенъ· видѣвъ же воєвода и-
зѣже вънъ· ı̑ вьсь градъ възмате
сѧ· ҃отъ бъıвъшаѧго страха· ҃ста же
ѫ҃трь с҃тъıй пом ı̑ глаголѧ· да въскръ-
снетъ богъ ı̑ разиджтъ сѧ врази ѥго·
ı̑ бѣжатъ ҃отъ лица ѥ҃моу ненавида-
штиї ѥго· ҃огнь҃ прѣдь ı̑ймъ да поидє-
тъ· и попалитъ ҃окрьсть врагъı своѧ·
воєвода же повелѣ посълати воиньı ı̑ ї҃-
звести ї҃ѭ храма· тѫжьцѣ бо скръжъ-
таше зжбъı на нь҃· ı̑ рече къ нѣ҃моу· ҃о-
боуѥне· и вьсеѧ милости богъ стоуждь҃
чьсо ради ı̑нако рече· ı̑ ї҃нако сътвори·
глаголаше жрътви· да въ҃ жрътвъı мѣ-
сто влъхованиѥ҃мъ своимъ ҃огнь҃ при-
несе на храмъ· и бога нашего пожьже

1 своѥмъ еръ писца передѣланъ въ ь подскобкой специфич. черточки; 3 твоимъ передъ т выскоблено с, а надъ т — титло; буква в передѣлка изъ бывшаго ъ; т. е. писецъ написалъ было с҃тъ и, не дописавъ повторно с҃тъймъ, поправился; 8 скврънавѫ нѣтъ основаній отрицать принадлежность апострофа (вѫ = вжж) рукѣ писца; 9 ҃к…; 13 сътвори (знакъ препинанія безъ надлежащаго промежутка), 16 первое и третье ҃, 20 ҃огнь҃ буквы ҃, с и о, всѣ шесть, широк. формы; ı̑ймъ еръ писца передѣланъ въ ь подскобкой специфич. черточки; знакъ препинанія подскобленъ, а на мѣсто его вставленъ союзъ ı̑ не писцомъ; 24 послѣдняя въ строкѣ буква ҃ широк. ф.; 25 стоуждь҃ буквы с и о передѣлки писца изъ чего то (с представляется передѣлкой изъ черты і; передѣлки современны написанію слова); 28 ..ѥмъ своимъ оба ъ писца передѣланы въ ь подскобкой специфич. черточки.

да ѧбы не былъ валъхвъ· и насъ бы ѳгнь
тъ пожеглъ· ѧбыхомъ не извѣгли и те-
бе бы пожеглъ жтрѣ ѳставъша· нъ ѳста
ничьсоже приемъ врѣда· жтрѣ съ оу бг'-
5 ма· нъ нына исповѣждь мнѣ ѳ валъхво-
ваніи своемь· и пристжпивъ пожьри·
и отъпоуштж та· ѧште ли не хоштеши·
прѣпростѣ съмрьти прѣдамъ та· ва-
силискъ рече· не жьрж коумиремъ без'-
10 доушънъіимъ нъ богоу своемоу· еже
въ небесехъ жртвж славѣ· и знамени-
ѧ же ѳгню ѧже видѣ· и ина вольши си-
хъ сътворж· въ има ѻц̄а и сн̄а и ст̄аго
дх̄а· разг'нѣвавъ же са воєвода повелѣ
15 его оусѣк'нжти· ведоша же и из гра-
да и оусѣк'нжша и· на мѣстѣ нарица-
емѣ диоскоръ· воєвода же повелѣ тѣ-
ло емоу въврѣшти въ рѣкж· нъ въза-
ша е крьстиани ѳтъ спекоулатора·
20 даваше емоу три десати златицъ·
и съзъда емоу црькъве маринъ кто
крьстианъ въ команѣ· въиваіжтъ
же чоудеса многа на мѣстѣ томь· и
вьси наслаждаіжштеи са чоудесъ·
25 славатъ ѳт'ца и сн̄а и ст̄аго дх̄а· нъ-
нѣ и присно и въ вѣкъі вѣкомъ ам̄и·:·

28 мѣсаца марта въ s̄ дьнь чоудотворенига ст̄аго
29 конона иже въ исаврии·:·

3 ж писцомъ на мѣстѣ ошибочно поставленнаго знака препинанія; ѳ (второе) широк. формы; 4 бг'- паерокъ писца оправдывается остановкой на полусловѣ при переносѣ; 5 союзъ нъ писца передѣлкою и въ и и подскобкою ъ исправленъ не писцомъ въ союзъ и; 7 первый знакъ препинанія безъ надлежащаго промежутка, т. е. поставленъ писцомъ по написаніи слѣдующ. слова; 17 дньѳ.. буква ѳ широк. ф.; 18 буква ш передѣлка писца изъ с тотчасъ по написаніи его; 19 ѳтъ буква ѳ писцомъ на мѣстѣ ошибочно поставленнаго знака препинанія; 24 буква ч тоже; 27 строка занята заставкой; 28 и 29 надписаніе болѣе мелкимъ уставомъ (3/4 величины устава въ текстѣ); буквы а, первое и третье 28-й строки, и буквы к и первое а 29-й строки выступаютъ поверхъ строкъ; буквы с первое и ѳ 2-е и 4-е 28-й строки и оба ѳ 29-й строки широк. ф.

Въ врѣменехъ стѣихъ апостолъ· егда
словоу божьства и въплъщениа оу-
с'моштрение человѣкомъ проповѣда'-
ше сѧ тъгда вьселенѣи проповѣдни-
къ и апостолъ паулъ· похода ѧзъ-
кы· дойде и къ странамъ исаурьскы-
мъ· и оуслъшавъ· ѣко вьси гради и-
мъ и мѣста паче инѣхъ ѧзъикъ вѣсъı
имѫтъ· къ коумирьскъшимъ прѣлъ-
стемь· хотѣаше ити къ горьнимъ
мѣстомъ· нъ възбрани емоу стъıи
дхъ· многаго ради ихъ ради ихъ не-
вѣрьства· ѣко не имѫтъ приати про-
повѣданиа· по реченоуоумоу отъ гѣ·
не помештате висъра вашего свинимъ-
мъ· оуклони сѧ отъ нихъ· ноужда се-
бѣ сътворивъ· и инѣмъ прѣжде жѣ-
дѫштимъ· проповѣдати слово бе съ-
блазна· по отъкръвению дха стаго·
потомь же несторъ к'то въ тѣхъ мѣстѣ-
хъ· добраго корене обрѣтъ сѧ· нада
наричаемѫ имъı женѫ· живѫшта въ
вьси наричаемѣ видана· сѫшти отъ
града исаурьскаго· пп· попьриштъ·
и прозавоста плода благовѣрънаго·
и нарекоша има емоу кононъ· семоу
же къздрастомъ съвръшеноу бывъ-
шоу· родителѣ емоу съвѣштаста сѧ
женити и дѣвицеѫ именемь ан'на·

1 инициалъ В, рисованный чернилами, спускается внизъ, вплоть до 7-й строки; апо.. буква о широк. формы; 6 ы въ концѣ строки ереваго вида; 9 ..имъ постановкѣ надстрочн. знака могъ мѣшать хвостъ буквы з; 12 вторично написанное «ради ихъ» подскоблено, но ясно читается; 14 отъ, 21 ѣк.., 23 сѫшти отъ буквы о и с, всѣ четыре, широк. ф; конечн. въ строкѣ ъ выступаетъ поверхъ строки; 26 се.. буква с широк. Ф.; 27 ..омъ еръ писца передѣланъ въ ь подскобкой специфич. черточки; 28 род.. буква о широк. ф. Листъ пергамена кое-гдѣ просвѣчиваетъ письмена съ оборота.

дошедъшоу же врѣмени бракоу· ѩкы сѧ
кононоу· ар'хаг'гелъ михаилъ· ѩкъı мжжь
въ одежди свѣтлѣ· и вескдоуѧ
сь нимъ оглашаѧше истиньıмъ таи-
· онъ же оувѣштавъ сѧ· и тоу ѧвивѣ
срьдьцѣ въдавъ прошаѧше кръштени-
ѧ· молѧше же сѧ ѩкъı мжжоу архаг'гѣ-
лоу· мнѧ сего человѣка сжшта· архаг'гѣ-
лъ же разоумѣвъ конона оувѣштавъ-
ша сѧ· и вьсѣмь оумомъ приимъшь сло-
во· и просашта кръштенига· веде ѥго
къ водѣ· и сьведъ ѥго· въ стжѩ и вла-
женжѩ троицѫ· и давъ ѥмоу комъка-
ние и знаменавъ ѥго· и свативъ оти-
де невидимо· видимо во прѣбъıваа-
ше сь нимь дондеже сти сѧ· и исплънь бъı-
стъ сталаго дха· родителѧ же ѥмоу сего
не вѣджшта съвѣтъ о брацѣ твораста·
и приведъша оженista· онъ же въпрь-
вое вьземъ въжьженѫ свѣштѫ· поло-
живъ подъ спѫдомь· и рече къ женѣ
своѥи сжшти ѥи дѣвици· ч'то ѥстъ
слаждє свѣтъ ли или тъма· она же отъ-
вѣшта свѣтъ ѥстъ слажде· и ина при-
ложивъ отъ сталаго дха данъıѧ ѥмоу
благодѣти словеса казанию· обрати
оумъ отроковици· и чиста прѣбъıвъ-
ша· троудиста сѧ извѣсто въ в'сеи чи-
стотѣ съхранивъша свои тѣлесѣ· вь не-

3 од., 4 ѥст.. буквы о и с широк. формы; ѩмъ еръ писца передѣланъ въ ь подскобкой специфич. черточки; 5 строка начинается написаніемъ иъı не писца (но тоже древней рукой) по подскобленному мѣсту для 2—3 буквъ (передъ знакомъ препинанія писца); онъ, 10 сло.. буквы о и о широк. ф.; кѣскмъ оумомъ оба ъ писца передѣланы въ ь подскобкой специфич. черточки; 16 къı.. ерьı выступаетъ поверхъ строки; 19 онъ, 23 она и отѣ.. буквы о, всѣ три, широк. ф.; въ третьемъ же случаѣ буквы тѣ связаны въ такую лигатуру, что видѣть въ ней можно и ь, и ъ (за чтеніе ѣ говорятъ 1) специфическій у писца для ѣ надстрочн. знакъ, которымъ снабжена и лигатура, 2) конецъ строки и 3) замѣна ера еремъ, обычная передъ слѣдующимъ мягкимъ слогомъ); 25 отѣ, 26 ок.. оба о широк. ф.; сл.. буква с писцомъ на мѣстѣ ошибочно поставленнаго знака препинанія.

ѥстьствнїи· оуслъша же мати правьдь-
ноуоумоу· и рада бысть и въсхвали їж·
и въ той жизни прѣвыста· потомь же
и от ца своѥго архаг҃ѥловы ради благо-
дѣти· обративъ влага оугодьника по-
каза бо҃у· ѩкоже и х҃а ради мжченїе съ-
връши· оумеръши же с҃таго конона же-
нѣ чистѣи· и съ материж ѥго· въ ѥдно-
мь гробѣ положи ї· оста же о себѣ ѥди-
нъ растъ· въ въсемъ трьпѣнии и троу-
дѣ· даноѥ ѥмоу съкровиште отъ бла-
годѣти доуховьнъіж· до врѣмене ѩвьѣ-
нша ѥмоу съхрань· Великъ же день тво-
раште ѧполѡноу· въ пештерѣ коѥи
страшыѣ и темьнѣ· ижде по объча-
ю имъ вѣаше творити съборъ исаурь-
скоуоумоу градоу· идеже многы тъ-
мы мжжь и женъ· отъ исауриж съби-
раахж са· ѥстъ же въ прѣгънѣхъ мѣ-
сто то· и въ непрѣходънъіихъ горахъ·
растом отъ града попришть четырь·
въ тъ оубо день събираижштоу са наро-
доу· и хоташте из҃ града излѣсти· въ-
незапъ пристжпивъ с҃тыи кононъ·
показа са имъ въ томь градѣ· и видѣ-
въ ѧ въборжкша са и оуготовьша са·
на прѣдьлежаштаѧ нечьстиѧ· свои-
мъ имъ ѧзъкомъ въскрича глагола·
мжжи потрьпите· да васъ въпрошж·

9 ѳста буква о широк. формы; 12 ѩвьѣ.. тѣснота строки выразилась отсутствіемъ іота; 14 ѧѡн писцомъ по подскобкѣ буквъ стол; 18 отъ, 26 къѳр ., 27 св:., буквы ѳ и с широк. ф.; 28 ..мъ (первое въ строкѣ) еръ писца передѣланъ въ к подскобкой специфич. черточки.

рече же имъ· на ч'то образъ съвъпльченiю оустрѣмили са єсте· єда каа рать касъ ноужьна зоветъ· они же рѣша и҃ъ трѣбж богоу аполоноу творимъ дьнесь· ст҃ый же къ нимъ· да к'то єстъ сiй аполонъ хотѣлъ бъıхъ оувѣдѣти· ч'то же єстъ мощь ємоу· или ч'то єго сила· они же рѣша ємоу· тъ нъı строитъ и крѣпитъ въ рати ѥкоже и отца наша· они во и предаша намъ сиї обычай· ст҃ый же кононъ въпрашааше ихъ ржгаа са· слъıшасте ли оубо отъ нѣго гласъ· ли дасте ємоу слово· они же рѣша· ни нъ обычай отецъ нашихъ оувѣри насъ· онъ же къ нимъ· нъ от'ци ваши акъı весловесъная животъна оу прѣлъсти вѣахж· не сжште въ разоумѣ истиннаго бога· аште во бъıша єго вѣдѣли· не бъıша къ глоухоу и неподвижѣноу камъıкоу толико творили тъıштанiє· Дадите же ми на нь власть· и покажж вамъ кого чьтете и к'то єстъ богъ вашъ· да покажж єго чрѣниломъ· да виждж може ли измъıти себе· и дадите ми м'латъ желѣзнъ и съкроушж єго· и видимъ може ли пакъı въ образѣ своємъ бъıти· подамъ же ємоу брашъно· и простеръ ржкж въземъ да ѥстъ· доколи безоумьли єсте· сего не разоу-

3 ни· вставка писца въ промежутокъ для знака препинанія, при чемъ знакъ препинанія перенесенъ за ı, поверхъ строки; 5 ст҃ъıи, 6 ..онъ, 8 они, 10 они буквы с, о и о, всѣ 4, широк. формы; сиї буква с испорчена при отлѣпкѣ вощинки; оъı.. буква ъ выступаетъ поверхъ строки; 11 ст҃ъıй, 12 слъıш.. буквы с широк. Ф., а первая черта ш передѣлана писцомъ изъ с до написанія всего слова; отъ, 13 они, 14 об.., 15 онъ, от'.. буквы о, всѣ пять, широк. Ф.; 23 покажж sic; 26 обра.. буква о широк. Ф.; 28 простеръ буквы с и т испорчены при отлѣпкѣ вощинокъ; ъ въ концѣ строки выступаетъ поверхъ строки.

мѣ҃жште· нъ нънѣ҃ послоушайте мене·
ѩко и ѧзъ ѥсмъ вашего племене· штоу-
ждъ же васъ дѣломъ· бстанѣте сѧ бтъ
сихъ и наоу҃чж васъ кого бъı чисти· и
5 клан҃ати сѧ богоу иже въ вышн҃ихъ
сѣдай· бога сжшта крѣпа· невидн-
ма вѣсе же видашта· творьца небоу
и земи· и морю· и вѣсѣмъ иже сжтъ вѣ
нихъ· цр҃ь ѥстъ крѣпькъ и силенъ· и
10 съпасаѧ въ рати своѧ· погоубьıѧ же
врагъı· и коумиромъ слоугоу҃жшти-
ихъ· и вѣсомъ жьржштаѧ а не богоу·
тацѣмъ врагъ ѥстъ дръзъ· тъ не про-
ситъ жрътвъ кръвавъ· нъ ве събла-
15 зна хоштетъ да сѧ познаѥтъ бтъ
приходаштиихъ къ нѣмоу· без лж-
кът и ве зълобъı· вѣровати же ѥмоу ѩ-
ко богъ ѩстинънъıй· и бтецъ сноу ѩно-
чадоу· бу҃ сжштоу ѩстинъноу бу҃мѣ·
20 гу҃ нашемоу ҃ис ҃хсу· иже бтъ от'ца не-
разлжченъ ѥстъ· ѥгоже ради и вѣкъı
сътвори· Обьштъникъ же бжьствоу·
и цѣсарьствоу ѥго· и сноу ѥмоу ѥстъ
дх҃ъ ст҃ъıй· иже бтъ бт'ца ѩсходитъ
25 благотворай· иже ѥстъ надъ вьсѣ-
ми дѣлаѥмо· си бу҃во триименънаѧ
ѥд'но сжтъ бжьство· ѥдинъ ѥстъ бъ·
ревнивъ съı· и бнѣ попалѣѧ врагъı
29 своѧ· иже коумира чьтжтъ акъı бг҃ъı·

3 дѣломъ ер҃ъ писца передѣланъ въ ь подскобкой специфич. черточки; бстан.. буква б широк. формы; 5 ..ѩ.. излишество въ зн. мягкости принадлежитъ въ данномъ случаѣ писцу; 13 послѣ ѥстъ соскобленъ знакъ препинанія; 15 бтъ, 20 ҃ис ҃хс.. буквы б и с, всѣ три, широк. ф.; 23 конечн. въ строкѣ ъ выступаетъ поверхъ строки; 26 си буква с широк. ф.; 28 знакъ препинанія безъ надлежащаго промежутка.

15.

и вѣсомъ жьржтъ· и попалѧѧ вѣ ни-
хъ вѣ дѣни гнѣвоу· и ѳтъмѣстивъ·
милосрѣдъ же ѥстъ лише къ вѣсѣмъ·
призъиваѭштиимъ і и вѣроуѭштим-
мъ к' нѥмоу· паче же иже ѳтъ нечѣсти-
ѧ ѳбрататъ са къ нѥмоу· любитъ же
и любаштаѧ ѥго· славитъ же и слава-
штаѧ ѥго· радоуѥтъ са ѳ мирѣ· ѥже
дроугъ дроуга любитъ· веселитъ са
пакъı ѳ чистости житиѧ· и ѳ сѣмѣре-
ниї иже оубо зъла ненавидитъ· и ѳ добрѣ
порадоуѥтъ са· ѧште ѥго не любите· ѧ-
вѣ ѥстъ ѧко зѣли ѥсте· и матежѣници· и не имате мощи сътрьпѣти гнѣ-
ва ѥго· Нъ послоушайте и не ѫжесточи-
те къıѧ вашеѧ к' нѥмоу· понѥже ѧко
рѣхъ не имате мощи сътрѣпѣти ѧ-
рости гнѣва ѥмоу· на такъıѧ бо напра-
сно ѧритъ са· ѧ ѥже нъıнѣ ѧкъı безоу-
мѣли ѥсте· на слоужѣбѫ блазнаштоу
васъ дїаволоу· нъ ѳставивъше и ѳтъ-
стѫпите ѳтъ нѥго· и ѳбратите са къ
гоу нашемоу ї҃с х҃соу· и вѣсѣхъ васъ бла-
гıихъ насъıтитъ· оучаштоу же ѥмѵ
сихъ· ѳтъ такого безоумиѧ ѳтъстѫ-
пити· и на съпасъноѥ прѣити пропо-
вѣданиѥ· ѳни же прѣбъıваѫхѫ непо-
кораште са ѥмоу· ѧкоже и на гнѣвъ ѳ-
братити са имъ на нѣ· възвраштаѭ-

4 союзъ і — вставка въ строку рукой писца (чернила тѣ же); стяженная форма на переносѣ слова; 6 ѥе... излишество въ зн. мягкости принадлежитъ въ данномъ случаѣ писцу; 7 славитъ, 8 ѳ (предлогъ), 10 ѳ (первый предлогъ), 15 ѳже.., 21 ѳ (первое), 22 ѳтъ, ѳбрат.., 23 ї҃с х҃с.., 25 ѳтъ (первое), 27 ѳни буквы ѳ и с (числомъ 11) широк. формы.

штоу а ѥмоу отъ трѣвъ имъ паче же бѣ-
шѧиж ставаштоу· матежоу же бывъ-
шоу вѣ ихъ· ови оустрѣмиша са оуби-
ти ї· ови же ставѣахж а възвращаижште
имъ· ако мало сладъко слышаште· и о-
братити са хоташте· нъ ѥд'наче съвръ-
шениа не имѣахж· ѥд'ва же ставиша
матежѣ· иже са линѣахж обращаиж-
ште са· начаша глаголати къ правед'-
ноуоумоу· како можеши оувѣрити на-
съ ако ѥстъ богъ· ваштиї нашего бо-
га· нами чѣстѣноу сжштоу· Много
же ѥмоу глаголжштоу къ имъ и оучѧ-
штоу· никакоже покорѣахж са· нъ и
паче не вѣроваахж· акоже на то имъ
прити и чоудесъ отъ него просити· и
глаголаша ѥмоу· что можетъ сътво-
рити ѥгоже тъı чьтеши· да вѣроуѥмъ
ѥмоу· покажи оубо намъ понѣ ѥдно
знамениѥ· и вѣроуѥмъ ѥмоу и тебѣ·
стъıй же кононъ видѣвъ ихъ толико
невѣрьство· ако и знамениа просат'·
рече къ имъ ослабите ли мало· и се съ-
творимъ· нѣ ли ѡнотъ въ васъ и благо-
голѣпенъ· дроузиї же болъши ини
же на коиихъ· да пойдемъ оубо вьси
на мѣсто вашемоу съвороу· въı же вари-
те азъ же акъı старъ вьслѣдоужж· и да-
димъ слово дроутъ дроугоу· иже варив'

3 ови, 4 ови буквы о широк. формы; ..ѥи.. излишество въ знакѣ мягкости принадлежитъ въ данномъ случаѣ писцу; шт лигатура; 21 стъıи буква с широк. Ф.

доидетъ мѣста того· того ѥстъ силен'
бъ· а иже послѣжде придетъ да местъ
приимѣтъ бъ имъ· ако не сжштоу ѥмꙋ
боу· они же видѣвъше старостъ ѥмоу
поржгаша са и обѣшташа са· оуп'ваіжште коньскыимъ ходомъ· и голѣнкми своимн· глаголаахж бо дроугъ къ дрꙋгоу· ако не имать доити мѣста· до четырѣ дънїй· како бо имать сътрѣпѣти толикъ пжтъ· вѣд'ноу сжштоу и горъноу· Стый же бжіи кононъ· разоумѣвъ ако отъчааша ѥго· ако не могжштоу ѥмоу сего оустава съконьчати· подвиже са паче· и ѥдинъ молитвж твора глаголааше· владыко ги бе отче вкседръжителю· ги їсу хе· ѥгоже ради миръ бысть· оукрѣпи ма· и съблазни вьсе множьство се· да навыкнжть ако блазнать са о нихъже вѣроуіжть· испльни ѧ да разоумѣіжть ако ты ѥси бъ· и развѣ тебе иного нѣстъ· и да пріимѣть ма стый ар'хаг'гелъ михаилъ· иже приведе ма на разоумъ твои· и познати ма сътвори таинж твоіж из дѣтъска въздраста· и абие приде стыи михаилъ· и стааго оукрѣпивъ доведе бес троуда на мѣсто· а сна съблазни невидимѣ· наченъше пжть похода-
штe и ломаштe са вѣахж въ горахъ

III тетрадь (кватерніонъ) съ утратою 4-го и 5-го листовъ.

4 бни, 15 отче, буквы о широк. формы; 17 второй знакъ препинанія безъ надлежащаго промежутка, т. е. поставленъ по написаніи слѣдующ. слова; 19 о (предлогъ) буква широк. ф.

вържштаіжште сѧ въ стѣнахъ вьсѣ дь-
нъ тъ и тж ношть. ѡкоже не имѣти и-
мъ силы ни тѣла цѣла ни кости. ни
мѣста ѿтъ мѣста прѣити не можаахж.
Стый же кононъ варивъ на дроугыа дь-
ни заоутра въставъ ѡбрати сѧ. и ѡбрѣ-
те ѧ на мѣстѣ иждѣ ихъ вѣ ѡставилъ.
видѣвъше же ѥго вънезапь оужасъ-
нжша сѧ. онъ же приближивъ сѧ къ и-
мъ. нападе на на поѥмь ѧ и глаголѧ.
что се сътвористе. ѡставивъше ма
доселѣ а азъ ѡжидаіж васъ. да въстж-
живъ пакы ѡбратихъ сѧ къ вамъ.
они же троудьни и доушѧ не имѣште.
повѣдаахж ѥмоу въвъшеѥ молѧа-
хж ѥго наставити і на пжть. ѡномоу
же оувѣштавъшоу сѧ. и молитвж съ-
творивъ. ѡтѣна ѡтъ нихъ невидѣ-
нимь ар'хаг'ѣловомъ. да вьси въ-
въшіи пойдоша вьслѣдъ ѥго. приш-
дъшемъ же имъ на мѣсто. глагола и-
мъ стый. покористе ли сѧ оубо по оуста-
воу вашемоу сътворите ѡвѣтъ вашъ.
се бо ѡтъпадосте въı и бгъ вашъ. да-
дите оубо да мьштж бгоу вашемоу.
они же прѣвъиваахж безокоуіжште.
невѣрѣстнимъ. и глаголаахж не и-
маши нап'сати вшгы бгоу нашемѹ.
мы бо ѥсмъ повинѣни съблазнивъ-

8 оужасъ- еръ оправдывается остановкой на полусловѣ при переносѣ; 9 ѡнъ, 11 ѡста..., 14 сѧ буквы ѧ широк. формы; нт лигатура; 15 моля- так было у писца; справщикъ же ссекобливъ ѝ, чтобы выглядѣлъ мѣсто для приписки іота, иными чернилами возстановилъ ѧ, приписалъ йотъ, поставилъ надъ ѧ пропущей въ данномъ случаѣ зн. мягкости, въ видѣ скошеннаго вправо хвоста (ѧ), и вышло теперешнее на пергаменѣ чтеніе моля-; 16 і писца (ошибочное) ссекобливо справщикомъ (тѣ же чернила, что на 15 стр.) и замѣнено на пергаменѣ чтеніемъ ѧ, который втѣснился въ промежутокъ, по ширинѣ пригодный только для буквы і; ѡн... буква ѡ широк. ф.; 17 знакъ препинанія безъ надлежащаго промежутка; 18 второе ѡ широк. ф.; 19 оба ѣ писца передѣланы въ ѣ подскобкой специфич. черточки; вьси съ- было у писца, но справщикомъ 15-й и 16-й строкъ (тѣ же чернила) передѣлано въ теперешнее чтеніе на пергаменѣ вьсѣ сѣкѣ съ- (так. образ.: н подскобкой замѣнено буквой с; первая полов. ъ, т. е. ъ, передѣлана въ ѣ продолженіемъ специфич. черточки ера и удлиненіемъ поверхъ строки стана буквы; во 2-й полов. ъ, т. е. къ і, придѣланы кружокъ и специфич. черточка буквы с; наконецъ, на полѣ вновь приписано ъ, первая полов. котораго выступаетъ поверхъ строки); 20 ..ы писца тѣмъ же справщикомъ по разурѣ замѣнено буквой ѣ; 22 ..ста- буква т выступаетъ поверхъ строки; 24 сѣ, 26 ѡни буквы с и ѡ широк. ф.; 27 еръ писца передѣланъ въ ѣ подскобкой специфич. черточки.

ше сд на пѫти· тъ бо не ѻтъпаде· и наслые сътвориша ємоу· не съконѧчати
иже ѻбѣшташа сд· Пакъı оубо рече имъ· что оубо хоштете моѥмоу ли вѣ-
роуѥте богоу йли вашемоу· ѻни же рѣша своѥмоу· и рече имъ· йже оубо
речетъ лъжеѩменънъıй богъ покорите ли сд ѥмоу· и вѣси оуставомъ вьзъпиша· оувѣриша же ѥго ѳ семь· и раждегъ сд стъıй доухомь тече къ коумироу· на въсоцѣ же стоштоу коумиру· въспрѣтивъ ѥмоу рече къ нѣмѫ· тебѣ глаголѫ велитъ ти ис хс мои сълѣсти· страхомъ же клона сд и запрѣщтенииѥмъ сѣпаде коумирь съ мѣста своѥго· и вала сд приде близъ сталаго· и ста простъ· оужасиѫша же сд вѣси ѻтъ страха· вьздивѣше же сд ѻтъ чоудесъ вѣскричаша велми· поманѫвъ же имъ ржкоѭ рече къ ѩмъ· покористе ли сд понѣ нъıнѣ· йли ни ѣдначе· видѣша во коѥго ржгаѭшта сд· да ѻни ѻбѣштаваѭх сд· дроузиї же не покораѭх сд· глаголѫште ѩкъı нѣстъ велико чоудо· ѻнъ же не ѻславлıѧше имъ· нъ прѣбъıваше кажа и глаголѧ·

Ѡ толикоу вашемоу безоумиѭ· доколѣ прѣбъıвате въ безоумиї· йже ѥстъ бъ· не тацѣхъ хоштетъ да бѫдѫтъ йже

2 ємоу надъ е что то выскоблено, и чья то рука поставила здѣсь надстрочн. знакъ въ необычной для писца формѣ (ѥ); 3 инициалъ опускается подъ строку, не достигая слѣдующей; 5 ѻни буква ѳ широк. формы; 12 ..мироу sic; 13 ис хс; 14 стр.. буквы с, всѣ три, широк. ф.; ..омъ еръ писца передѣланъ въ ъ подскобкой специфич. черточки; шт лигатура; 16 ста буква т выступаетъ поверхъ строки; 21 ѣдн.. безъ іота; 22 коѥго слогъ ко.. на пергаменѣ выскобленъ и не заполненъ (съ лупой ясно читается); 25 оба ѳ широк. ф.; 27 инициалъ вынесенъ на поле и опускается до 28-й строки.

На нижн. полѣ упражнявшійся переписчикъ нарисовалъ киноварью инициалъ Б; станъ буквы неискусно представляетъ профиль головы, обращенной влѣво.

ѥмоу сѫтъ свои· и чѧтѫштиї ѥго· нъ та-
ка срьдца имѣти· ꙗкоже ѥстъ самъ
истиненъ и влагъ съı· и своимъ благо-
мъ велитъ бъıти· правѣдивъ съı· и сво-
имъ такожде велитъ бъıти· и тацѣ-
мъ такожде велитъ бъıти· ꙗкъ же и
самъ ѥстъ мои бъ· ваш же бъ камѣ-
нъ съı ѳкамени ваша срьдьца· и прѣлъ-
стьникъ съı· и диаволъ прѣлъстити
хоштетъ васъ· и невѣренъ съı невѣр -
нъ и васъ сътвори· да не прѣвъıваите
оу᷑во ѳ сихъ· нъ послоу᷑шаите мене и ѳтъ-
стѫпите ѳтъ вѣсованиа· и ѳтъ прѣлъ-
сти ихъ ꙗко не сѫтъ вз᷑и· нъ ѥстъ бъ ѥ-
же мноѫ повѣданъ вамъ· хоштете ли
и ѳтъ камъıка сего оу᷑слъıшати· иже ва-
ми чьстенъ ꙗко прѣльщаѥте сѧ· при-
ближите сѧ къ мнѣ и оу᷑слъıшите· ѳн
же приближивъше сѧ прилежьнѣ зърѣ-
хѫ къ нѥмоу· видѣти нѣч то болѣ бъı-
ваѫштиїхъ ѳтъ нѥго· Ст᷑ъıи же кононъ
съ многомъ прѣштениѥмъ· въс᷑ прѣти-
въ коумиру· стоѫштоу оу᷑моу рече· гла-
голи ми тъı кто ѥстъ бъ· тъı ли· или
ѥже мноѫ проповѣдаѥмъ· тъгда съ
многомъ страхомъ камѥнъıи бъ· рѫ-
цѣ простеръ на небо· чловѣчьскомъ гла-
сомъ извѣшта глаголѧ· ѥдинъ ѥстъ
бъ ѥдинъ ѥстъ хс᷑· иже тобоѫ проповѣ-

10—11 теперь читается на пергаменѣ невѣръ-нъı, но при переносѣ, послѣ р, у писца была какая то буква, теперь выскобленная и замѣненная буквой ъ; перенесенная же писцомъ часть ..нъ исправлена въ ..нъı вставкою въ промежуткокъ буквъ ъи недоставшей части буквы ъ; поправка не писца; 12 ѳтъ.. еръ выступаетъ поверхъ строки; 18 ѳн буква ѳ широк. формы; 21 инициалъ опускается подъ строку, не достигая слѣдующей; кононъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 22 ..омъ, ѥмъ оба ъ передѣланы въ ь подскобкой специфич. черточки; въс᷑п.. какографич. случай употребленія писцомъ паерка; 23 ..моу вѣс; 26 ..хомъ, 27 ..омъ оба ъ передѣланы въ ь подскобкой специфич. черточки; 29 хс᷑ буква с широк. ф.

данъ· семоу же въıвъшоу чоудеси· вьсѣ
тъмами народъ великомъ гласомъ
вѣскрича глаголѧ· ѥдинъ бъ кононовъ
ѳделѣ· сиѩ же гласъ до дънесьнѣаго
вѣпиѭтъ събираѭште сѧ· въ прѣсла-
вънъıй тъ день памѧти стаго конона·
вѣ сѧ йсаурия и прѣдѣли кѣй· ск свѣшта-
ми йсходаште йз домовъ своихъ· съ
вечера йджште вь съборъниѭ ѥмоу цр̀к-
къве· вѣ видѣнѣ нарицаѥмѣ вѣси·
прѣвъıваѭште же кричаште ѳ прѣ-
славьнѣѣмь чоудеси· потрасъ имъ
ржкоѭ ѥдва м стави глаголѧ· понѣ нъı-
нѣ йсповѣдите ѳтъпадениѥ боу вашему·
дадите оубо да мьштж ѥмоу· на-
родоу же многоу вѣровавъшоу· оустръ-
миша сѧ й съкроушиша коумирѧ· й кр̀-
стиша сѧ· прокъ же йхъ ѥдиначе не поко-
раште сѧ· по дьяволовѣ силѣ· й тажь-
ко си сътворивъше ѳ съкроушенїи коу-
мира своѥго· дроугоѥ ч̀то примъıслиша·
лжкава коѥго вѣса приложити силж
на прѣподобьнаго· йже имъ вѣаше
въ съкровѣ вь пештерѣ· страшенъ к̀-
то м̀на сѧ рат̀никъ имъ съı й гоуби-
телъ· ѥмоуже й подараѧхж трѣбами·
не на оуспѣхъ· нъ да не бжде ѳтъ нѣго
врѣда· вѣровавъше же молѧхж сѧ· ѩ-
ко да бъı шелъ й ѳтъгъналъ лжкава̀го

1 сѧ.. буква с широк. формы; 2 гласомъ еръ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. черточки; 4 ѳд.., сиѩ, 7 сѣ, 8 съ буквы ѳ и с, всѣ 4, широк. ф.; 13 нъı.. еры выступаетъ поверхъ строки.

того вѣса· дроугыи же ѩскоушаѭште
ѩкоже не ѩматъ съдолѣти· ѧ вѣровавъ-
шеи жѧдѣахѫ ѩко ѩ томоу зълоу ѳделѣ-
ти ѩматъ сты кононъ· ѩ ѳвѣштавѣ
сѧ ѩмъ поиде съ ѩими на мѣсто· вѣсь же
народъ ѩдѣаше· ѩ свѣшта въжегъше
сѣнидоша въ камѣнѭѭ тѫ распали ѫ-
ѭ· съ многомъ страхомъ сѫмнѧште сѧ·
ѳнъ же видѣвъ ѧ тако сѫмнѧшта сѧ·
вѣскрича глаголѧ не бойте сѧ· нѣнѣ во
ѹ҃зрите конецъ· ѩ пристѫпивъ на ра-
спали ѭѭ тѫ пештерѫ· ѩ въспрѣти не-
чистоу҃моу томоу дх҃оу· ѩкоже ѳчи-
вистъ вѣсѣмъ показати сѧ ѥмоу· ѩзѫ-
три же вѣпиѧ поушталше гласы молит-
твѣныѧ· да ѥмоу не ѳличитъ сквьна-
ваго ѥмоу ѳраза· Ѳномоу же вѣспрѣ-
тивъшоу ѥмоу· съ многомъ страхомъ
ѩзлѣзъ ѳтъ сквожьнѧ коѥѧ ѩдѣаше·
вала сѧ· ѩ ѧви сѧ вѣсѣмъ ѧкы старица
растрьзана тѣломь· ѩ вѣскрича весь на-
родъ вѣпиѧ прѣвыѩмъ гласомъ· ѥдинъ
бъ кононовъ· бъ кононовъ ѳдолѣ· ѩ въ-
спрѣтивъ лжкавоу҃моу томоу вѣсоу·
зарече ѥмоу да никѫдеже сѧ не ѧвитъ·
ни пакости сътворитъ комоу· тъгда
стыи кононъ въздъхѫ на нѧ глаголѧ
ѩ кажа ѩмъ· видите кѫто вами съвла-
детъ· видите коѥ сѫтъ ваши вози·

4 ѳв.. буква ѳ широк. формы; 7—8 на пергаменѣ читается «распалинѫ·»; буква н не писцомъ по подскобкѣ какой-то буквы писца; конецъ строки заключенъ знакомъ препинанія; перенесенный писцомъ ѭ вытертъ, но читаемъ; знакъ препин. писца случайно сохранился; 8 съ буква с широк. ф.; ..гомъ еръ передѣланъ въ ъ подскобкой специфич. части; 9 ѳнъ буква ѳ широк. ф.; 11—12 на пергаменѣ читается ра- спалин'нѫѭ, но буквы н' и справщикомъ строкъ 7—8 по выскобленной одной буквѣ; 13 ѳч.., 16 ѳв.. буквы ѳ широк. ф.; 17 инціалъ едва опускается подъ строку; 18 съ буква с широк. ф.; ..гомъ еръ передѣланъ въ ъ подскобкой специфич. части; 19 ѳтъ буква ѳ широк. ф.; скв.. буква к передѣлка писца изъ о; 21 весь буква е передѣлка писца изъ черты і; 22 ..имъ еръ передѣланъ въ ъ подскобкой специфич. части; 23 5-ое въ строкѣ о передѣлка писца изъ черты і.

Съ концомъ страницы текстъ прерывается за утратой листовъ 4-го и 5-го въ кватерніонѣ.

каѧхѫ поудаште кго· и съ многоѭ ноужде-
ѭ поведоша и· да иждє близъ бѣша ꙗко
єдино пѫприще· мѣшлаѧхѫ како бы
вѣлѣсти къ стоуоумоу· онъ же въ мълча-
ний сы· вѣзърѣвъ видѣ кыихъ вѣсъ сьсж-
мдаште са кго· и застжпаѭшта отъ
страха· и повелѣвъ имъ прити къ себѣ·
и пришедъше сташа прѣдѣ нимѣ· въпра-
шаѧше же ѧ глаголѧ· чьсо ради придосте·
они же рѣша что велиши намъ творити·
онъ же властьѭ повелѣ рекъ имъ· нико-
моуже отъ человѣкъ да не творите пако-
сти ни на коиѣже зъло дѣло и скврънаво по-
стити· Они же рѣша· мы о сихъ вѣхом
и о сихъ радоуѣмъ са· ѣже на человѣкъи
быти испрьва· иного во ничесоже твори-
ти не имамъ· да аште оубо хоштеши на-
съ отъ сихъ оупразнити· аште ли хоште-
ши ино повели намъ и сътворимъ· нъ не
ждени насъ тъчьѭ гнѣволъ ити въ
поустаа мѣста· рече же имъ· идѣте на
дѣло ѣсе онъı нивъı противѫ не копа-
нъı остаѭтъ· да идѣте копаите и по-
трѣвите· они же слъıшавъше идоша
съ многомъ страхомъ сътворити повe-
лѣноѥ· разбоиници же зѣло приближі-
въше са къ мѣстоу· и молдаште своѥго
старѣишинѫ копиа пристжпити съ
ними оувѣштати не могоша· и остави-

4 онъ буква о широк. формы; 9 ѧ (мѣстоим.) имѣетъ необычное начертаніе и, вѣроятно, есть передѣлка, мож. б., изъ начатаго большого юса; 10 они, 11 онъ, 12 отъ буквы о, всѣ три, широк. ф.; 14 инціалъ едва опускается подъ строку; 20 . . омъ еръ передѣланъ въ ъ подскобкой специфич. черточки; 22 онъ, 24 они буквы о, обѣ, широк. ф.; 25 . . гомъ, . . хомъ оба ъ передѣланы въ ъ подскобкой специфич. черточки.

въше ѥго оу҃стрѣмиша сѧ на мѣсто· копиї
же въ печали бывъ ѳ сѣвѣтѣ ихъ· ѥдинъ
ѳставъ на мѣстѣ· тоу лѫштж своѭ потъ-
къ и ножѣ свои повръгъ сѣде· и положь гла-
вж своѭ на колѣноу плака по нихъ· надѣ-
ѧ сѧ ꙗко ничѣсоже добра имъ бѫдетъ·
приближивъше же сѧ къ домоу с҃таго оудa-
риша вѣ двьри· кононъ же мнѣвъ ꙗко
кто сѫтъ ѳтъ просаштиихъ· или ѳтъ во-
лиї по ѳбычаю приходаштиихъ· ѳтвръ-
зе имъ двьри· и видѣвъ ѧ въ ѳржжиї мь-
нѣаше ꙗко съ пѫти сѫ пришьли почити·
къждо же тъкаше дроугъ дроугa въпра-
шаѧ кое ѥстъ мѣсто иждеже имѣние
лежитъ· ѳнѣмъ же иштжштеимъ имѣ-
нии· кононъ тъштаѧше сѧ оуготовити
имъ трепезж· приносѧ имъ вино и вела
имъ ѣсти молиаше сѧ глаголѧ· Поидѣ-
те чада да въкоусите· ѳни же не полоу-
чивъше ѥгоже искаахж на гнѣвъ ѳбра-
тиша сѧ· имъше же ѥго ѳбнажиша ме-
чѧ· и простеръше на нѣ своѧ ржкы ноуж-
даахж и принести ѥмоу имѣние· прѣ-
таште ѥмоу и оубити хоташте· многѣ
же матежоу бывъшоу· и развоиникомъ
готовомъ сѫштемъ оубити с҃таго· вѣ-
незапъ вѣсомъ многомъ сътекъшемъ
сѧ· придоша тъштаниѥмъ с҃таго мж-
ченика конона· повелѣно бо имъ вѣ· да овы

7 ѳуда- надстрочн. знакъ ошибоченъ у писца (вм. каморы оу҃..); 9 бо.., 10 ѳв.., ѳт..: буквы о и ѳ, всѣ три, широк. формы; 11 видѣвъ надстрочн. знакъ надъ ѣ по ошибкѣ писца вм. постановки надъ сосѣднимъ ѧ; 13 къждо писецъ первоначально написалъ было кы.., но поправился и вторую часть ы передѣлалъ въ ж (оттого нѣтъ промежутка между ъж); 15 ѳн.. буква ѳ широк. ф.; 18 инициалъ опускается подъ строку, чуть не достигая слѣдующей; 19 ѳни буква ѳ широк. ф.; 22 ноуж — паерокъ оправдывается остановкой голоса на переносѣ; 28 ..ѥмъ еръ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. черточки. 29 бо надстрочн. приписка писца; ы выступаетъ поверхъ строки.

пешти сѫште въ манастѣри въжегъше· 20.
дроузнй же на разбойникъı оустръмивъ-
ша сѧ оустрашиша· ѩкоже ѡмрѣтвѣти
ймъ й меча оупѫстити· ти тако по ѥд но-
моу й по двѣма ѡбразоуѩште· влѣчаа-
хѫ· й доведъше пешти й прилагаѩште
ймъ главъı палѣ҃хѫ· й їсполоу оумрьтвı-
въше пометаахѫ на земи· сты҃и же ко-
нонъ помиловавъ ѧ повелѣ вѣсомъ ѡста-
ти сѧ йхъ й ѡсташа сѧ· видѣвъ же ѧ ѡтъ-
немогъша молитвѫ сътвори ѡ ни҃хъ й
възникоша· бывъше же въ оумѣ своѥ-
мъ· въставъше припадоша каѩште
сѧ ѡ дрѫзости· й плакаахѫ сѧ тѫжаште
ѡтъ болѣзни паленица· й лежаште прѣ-
дъ ногама моли҃хѫ сѧ ѥмоу да ѡслабитъ
ймъ ѡтъ многъıѧ болѣзни· Онъ же мо-
литвѫ сътворивъ· без болѣзни сътворı-
въ й вес тѫгъı ѡтъпоусти ѧ· отъпоуште-
номъ же ймъ бывшемъ· так текѫ-
ште вѣгаахѫ ѩкъı огнемъ пакъı гони-
ми· дойдеже дойдоша мѣста йдеже вѣ-
копиї старѣйшина ймъ· възрѣвъ же
на ни҃ й видѣвъ оужасе сѧ· ѩко ѥдина-
че живи сѫтъ· й въ радости бывъ· въ-
ставъ цѣлова йхъ ѡ прѣславнѣмь
чоудеси· съповѣдавъшемъ же ймъ
ѥже сѧ ймъ събъı· похоули ѧ понеже ѥ-
го запръва не послоушаша· въставъше
же

2 . . ъ ер ъ выступаетъ поверхъ строки; 4 й (союзъ) первая черта его — передѣлка писца изъ о; первоначальное написаніе ѡпостити передѣлано писцомъ въ ѡупѫстити вставкой у (такъ, что раструбъ буквы надъ строкой, а хвостъ спускается въ промежутокъ буквъ ѡп) и наддѣлкой надъ вторымъ о ижицы; 6 . . ѣште лигатура буквъ шт; 8 сѵ҃ . . , 10 ѡтъ . . буквы с и ѡ широк. формы; 13 . . мъ ер ъ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. части; 14 шт лигатура; 15 ѡтъ буква ѡ широк. ф.; 16 моли . . іотъ удержанъ писцомъ при знакѣ мягкости; 17 инициалъ, вовсе не опускаясь подъ строку, едва выступаетъ поверхъ строки и шириной значительно превышаетъ начертаніе ѡ широкой формы; 19 ѡтъ . . буква ѡ широк. ф.; шт лигатура; 20 так послѣ к выскоблено мѣсто для 1—2 буквъ и иными чернилами написано о (тако); 21 ъ ер ъ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. части; 22 вѣ конечный слогъ . . ше забытъ переносомъ; 26 ѡ (предлогъ), 27 съ . . буквы ѡ и с широк. ф.

пойдоша въ своа домы· и їсповѣдаша
вьса вьсѣмъ ѥже сѧ сълоучи имъ· ꙗко-
же многоу страхоу напасти на вьсѣхъ
слышаштихъ· нъ и досели нъıна
прѣбываатъ страхъ с҃таго конона въ
вьсей тои странѣ· да аште к҃то прѣбы-
дитъ има ѥмоу· недалече приимѣтъ
мѣстъ· толико же чѣстьно ѥстъ има ѥ-
моу отъ благодѣти· данъıа ѥмоу отъ
с҃таго д҃ха· ꙗкоже инъгда дьвѣма къı-
има лжаавома· отъ саврьı въ горахъ жı-
вжште· страш҃номъ възоромъ· и сверѣ-
па власьı имжшта· прѣбидѣвъша и-
ма ѥмоу и страха ѥго неврьш҃а· авиѥ
тоу отъ бѣсовъ пришедъша на н҃а· ꙗ-
коже прѣстжпьшема има вьспрѣште-
нıа· и ѥмъше и за власьı влѣчаахж ı пла-
чжшта ведѣахж съвазавъше къ ногама
рабоу бж҃ıю· паче же ѥште растѣѣ-
ше страхъ на нечьстивъıихъ доусѣхъ·
ꙗкоже имъ и н҃ивьı дѣлати и пешти сѧ
вьсѣмь садомь и н҃ивъıимъ свѣтиѥ-
мъ повелѣнıемъ ѥго· и въ тѣхъ н҃ива-
хъ ѥдина бѣаше осѣта сланоут҃комъ·
пжт҃ıникъ же к҃то мимойдъı· и мьна бл҃а-
домж видѣвъ н҃ивж доброж и плодъıж
и съзьрѣвъшж· и вьзлюбивъ прѣклони-
въ сѧ вьза на годѣ· видѣвъ же неблю-
домж сжштж н҃ивж· прѣклони сѧ и потрь-

6 вь.. постановкѣ надстрочн. знака (ь) могъ помѣшать спустившійся надъ еремъ хвостъ буквы р 5-й строки; прѣб.. буква б широк. формы; 7 надъ знакомъ препинанія, надъ строкой, писцомъ поставленъ значекъ вида (˘) непонятнаго содержанія; 9 отъ (первое), 11 отъ оба б широк. ф.; 12 ..номъ, ..ромъ оба ъ передѣланы въ ь подскобкой специфич. черточки; 15 отъ буква б широк. ф.; ıа іотъ удержанъ писцомъ при знакѣ мягкости; 17 ı надъ строкой — приписка писца; 18 ..каза.. буква а передѣлка писца изъ черты ı; 22 ..имъ, 23 ..мъ (первое), ..мъ (второе), 24 ..мъ всѣ четыре ъ передѣланы въ ь подскобкой специфич. части; 29 ..трѣ- буква т выступаетъ поверхъ строки.

21.

за не соумѣна сѧ· да ѩко нача снопъı ва-
зати· оуслъıша гласъ глаголѫштъ до-
вѣлѣтъ ти и мини· онъ же възникъ
и вѣзьрѣвъ не видѣ никогоже· и нача
пакъı тръзати хота врѣма накла-
сти скотоу своѥмоу· гласъ же прѣвъı-
ваѩше зовъı· Довѣлѣтъ ти не бѫди не-
съıтъ· онъ же пакъı възникъ не оузь-
рѣ никогоже· и нача ѥдва нача тръзати·
насъıтивъшоу же сѧ· съвазя врѣма
хота на скотъ възложити· ѥдва въз-
двигъ съ многѫ ноужда възложивъ
на плешти свои· ѩвиѥ же зъвавъıи ѥго
вѣсъ вѣзлѣзе на врѣма· да ѥго не повръ-
жетъ· и вим ѥго сѣде на плештоу ѥмѹ·
и гонѧше и къ ногама сѫтаго конона·
троудна и потъна отъ тагости· и отъ ран·
и приведъ ѥго къ сѫтоуоумоу кононоу
съвазавъ съ краденъıимъ сланоутькомъ
хоулѣваше глаголѧ· виждь рабе вѫжиѩ ѩко
мъı нѣсмъ толми винъни ѩкоже непо-
слоушьливиѩ чловѣци и зълиѩ· и нъıнѣ
же ѥже повелѣ сътворихомъ и въкопа-
хомъ нивъı· и насѣахомъ сланоутъка
и съзьрѣвъшоу ѥмоу· ѩкоже се видиши
самъ· и мимойдъı сиѩ лакомъıи и прѣ-
обидѣвъ страха твоѥго· несъıтомъ
срьдцемь тръза много· зѣло же зовѫштѹ
ми ѥго много и глаголѫштоу довѣлѣтъ ти

3 въз.. еръ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. черточки; онъ буква о широк. формы; 7 инициалъ опускается подъ строчку, не достигая слѣдующей; 8 онъ, 10 съ.. буквы о и с широк. ф.; 11 д передѣлка писца изъ черты і; 14 не надъ строкой — приписка писца; 19 ..имъ еръ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. черточки; сланоу.. буква оу выскоблена и замѣнена юсомъ (ѫ) рукой справщика (слѣды бывшаго у писца оу видны и теперь, а хвостъ буквы остался не выскоблен); 22 иъıѩ іотъ удержанъ писцомъ при знакѣ мягкости; 27 ..об.. буква о широк. ф.; ..мъ еръ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. черточки; 28 шт лигатура; 29 ти буква т выступаетъ поверхъ строки.

человѣче· почѭто тако твориши· и не ѡста сѧ·
нъ и мене прѣѡбидѣ прѣвъшла въ несъи-
тьствѣ своемѣ· и погоуби наша плодъи·
толико крадъ ѥдинъ да что велиши·
Равъ же вжии видѣвъ человѣка съдръжи-
ма и съвинѣна· ѿтъ сълоучивъшиихъ ѥмѹ
зълъ помиловѧ ѥго· и прѣжде повелѣвъ
нечистоѹѹмоу дхоу ѿтити и пешти са
дѣломь ѿтъгна и· ѡнъ же дрѧхлъ ѿти-
де ѥже ѥ погнѣва са на крадъшаѧго· по-
хоуливъ же крадъшаѧго ѡ несъитости ѥ-
го· и наказавъ ѥго не начинати ѿтъсели
тацѣхъ татьвинъ· ни прѣвъивати ѡ не-
съитости· ѿтъпоусти ї· се же до нъиныш-
ниѧго съхранѣнъ прѣвъиваатъ въ стра-
нахъ тѣхъ· ѩкоже ѧште и кѭто начьнетъ
ѿтъ заградѣнъшихъ· и ѿтъ виноградъ·
не тѭчиж ѿтъ плода нъ и ѿтъ листвиа· и ѡ-
тъ коѥго любо сѣмене кжиж любо винж да
ѹѹкрадетъ немоштьно ѥмоу ѥстъ· да не
тоу ѧбие ранж вѣзьметъ· ти тако въ мно-
зѣ молитвѣ ѩсповѣданиемъ тъчно кра-
деноѹѹмоу съложивъ златомь ѩли сьребро-
мъ принести· ти тъгда мжкъи да ѩзвж-
детъ человѣкъ тъ· такожде же и ѡ пѭти-
цахъ ѧже сѫтъ на стѣмъ гровѣ много-
мъ сѫштемь· и скотоу ѩже пригонатъ
и приносатъ ѿтъ лѣта на стжиж и славь-
нжиж памать· стада различь волокъ·

2 ..ѡб.. буква ѡ широк. формы; 5 инициалъ вынесенъ на поле и опускается въ 7-ую строку; съ.., 6 ѿтъ буквы с и ѡ широк. ф.; ..хъ ѥмѕ, 7 ..ва ѥго два случая ошибочной постановки надстрочн. знака, назначавшагося для ѥ, надъ сосѣдней съ нимъ буквой; знаки тотчасъ же поставлены на свое мѣсто, а ошибочные не уничтожены; 8 ѿт.., 9 ѡнъ, ѿти.. буквы ѡ, всѣ три, широк. ф.; ѿтъ.. буква ѡ писцомъ на мѣстѣ уничтоженнаго знака препинанія; 10 ѥ надъ строкой — приписка писца; погнѣва какографич. случай паерка у писца; 11 ѡ (предлогъ), 14 сѥ, до буквы ѡ, с и ѳ широк. ф.; 16 ..тъ буква т выступаетъ поверхъ строки; 17 ѿтъ (первое), 18 ѿтъ (первое), 18—19 ѿтъ буквы ѡ, всѣ три, широк. ф.; 22 ..мъ, 24 ..мъ оба ъ передѣланы въ ь подскобкой специфич. части; 25 ѡ (предлогъ) широк. ф.; 26 стѣмъ второе ѣ выскоблено, rasura не заполнена и читаема, а ъ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. части; 28 ѿтъ, 29 ст.. буквы ѡ и с широк. ф.

кобълъ· козъı ѳвѣца многъı тъмами па-
сомъı въ горахъ неблюдомѣ· блюдомѣ
же сѫтъ страхомъ· ꙗкоже не съмѣти
никомоуже начати красти· йли бъши-
ѭ без вѣдъı присагнѫти· ащте во се тъ-
чьѭ оузърятъ зълодѣи властелъскоѥ
ѥмоу има· йли й знамениа въıй висаште
авше познавъше блюдѫтъ са·
Тако ѥмоу житиѥ богъ почьте· ꙗкоже й
по съмрьти ѥго славънѣйша сътвори·
ѥште же къ симь чоудесемъ й се въıстъ·
въдовици коеи оубозѣ сн҃ъ йночадъ ѥд'-
наче съсъı· ѥгоже носашти въ пазоусѣ
мати ѥмоу· въ врѣма жатвѣ шъдъши
да съберетъ класъı на пиштѫ себѣ· по-
ложи на земи сн҃а своѥго· й къ жателѣ-
немъ пристѫпивъши· й бержшти кла-
съı· внезапъ влъкъ пришедъ ѳбрѣ-
те повръженъ дѣтиштѥ· никомоуже
сѫштоу оу нѣго· й въсхытивъ й ѳтиде·
жателѣне же оуслъıшавъше плача
младеништа· й мати почоувъши ѳ-
брати са· й разоумѣвъши своѥго зъла
въскрича съ вьсѣми· жателѣне же ѳ-
ви клицаѫ ѳви течаѫ вь слѣдъ вла-
ка· й не постигъше ѥго вратиша са· ма-
ти же ѥго й не испочивъши въздѣвъши
ржцѣ й текѫшти йде плачѫшти са до
ст҃аго мѫжа· повѣдати ѥмоу своѭ вѣ-
дѫ·

IV тетрадь (полный кватерніонъ).

1 па- буква п передѣлка писца изъ н; 6 постановкѣ каморы (ѳу.) могъ помѣшать опустившійся изъ 5 строки хвостъ буквы з; 7 шт лигатура; 9 рисованый инициалъ вынесенъ на поле и опускается подъ 11-ю строку; 18 ѳв.. буква ѳ широк. формы; 21 ..те.. буква е передѣлка писца изъ стана буквы ѣ, начатой подъ вліяніемъ слѣдующ. слога (разстановка буквъ те отвѣчаетъ ширинѣ буквы ѣ); 22 по.., ѳ- буквы о и ѳ широк. ф.; 23 са буква с передѣлка писца изъ і; св.., 24 ѳ-, 25 ѳв.. буквы с и ѳ, всѣ три, широк. ф.; .. ъ еръ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. части.

На верхн. полѣ, по самому краю пергамена, проба руки писца — «бр҃ае мои» (sic); слова тотчасъ по написаніи смазаны долой съ пергамена, но вцарапавшійся въ пергаменъ контуръ буквъ ясенъ для чтенія. Копитаръ не замѣтилъ надписи.

и дошьдьши манастъирѣ· вѣскрича ма-
ти дѣтишта вел҃ми глаголѫшти·
Стъıй кононе даждь ми сна моего· онъ
же оуслъıшавъ гласа плачоу въскочи къ
5 двѣремъ по объıчаю· она же видѣвъши
и· и похвативъши нозѣ его плака са го-
рько· онъ же въставивъ ѭ въпрашааше·
ч'то естъ вина· оной же отъ печали не мо-
гѫшти исповѣдати· съповѣдаша
10 иже бѣша сь неѭ пришьли· и оуслъıша-
въ бъıвъшее· и попече са съ матерьѭ
дѣтишта· и ставъ при в'сѣхъ· и вьздѣ-
въ на въıсотѫ очи і рѫцѣ помоли са· и при-
звавъ стоѥ тришменьıноѥ има· пове-
15 ле бѣсомъ ити и обратити вълка съ дѣ-
тишτемь цѣломъ· они же приз'вани
бъıвъше и невидими скоро пойдоша·
и постигоша и далече зѣло· ѥште мла-
деништь въ оустѣхъ носашть· да ови
20 похвативъше за оуши влѣчаахѫ и·
дроузии же съзажда поривааѫ а дроу-
зиї биахѫ· и тако ведоша вълка къ но-
гама стоуоумоу кононоу· и падъ поло-
жи дѣтиштъ прѣдъ вьсѣми· ѩкоже
25 вьсѣмъ вьскричати гласомъ велиїмъ·
и отъ многъıѧ радости просльзивъше-
мъ са· славити бога о такои силѣ да-
ивѣи ѥмоу· и вьземъ дѣтишта отъ звѣ-
29 рѣ дастъ матери· и молитвѫ сътворивъ

3 инициалъ вынесенъ на поле и опускается вплоть до 4-й строки; онъ, 5 она, 7 онъ, 8 он.., отъ, 9 съ.., 13 очи, 15 об.., 16 они буквы о и с, всѣ девять, широк. формы; цѣломъ, 24 ..штъ, 25 ..імъ всѣ три ъ передѣланы въ ь подскобкой специфич. черточки; 27 са.., о (предлогъ), 28 отъ буквы с и о, всѣ три, широк. ф.; 29 конечн. въ строкѣ ъ выступаетъ поверхъ строки.

отъпоусти вьсѣхъ съ влъкомъ· нечистиꙗ
же доуси и̑ отъ коумиръ и̑хъ и̑згънани
бъıвъше и̑ осъпами нача болѣти стра-
на та· сты̑и же даноу ѥмоу силоу отъ
стаго дха· отъ вьсѣхъ прѣдѣлъ том
странъı прогна· дроугъıмъ же ѥже на врѣ-
дъ вѣаше человѣкомъ обличи· и̑ запрѣ-
тивъ доухомъ призъва и̑ сѣвяза· въ и̑-
ма и̑соу хрⷭтоса· въложивъ въ три де-
сати кръчагъ· и̑ оутврѣдивъ ѡ̑ сѣвяза и̑
печатѣлѣ словомъ· погревъ въ своѥмъ
домоу· се же отъ многъıихъ ѥмоу чоу-
десъ и̑цѣлѣниꙗ· ѡ̑ нихъже величаше
са и̑ма ѥмоу· ѥже ѡ̑ нѣмъ вѣаше слоух'·
въ своѥмъ житии поманоухъ отъ м'но-
гъıихъ мало· Магнъ к'то коѥвода въ-
земъ властъ от' цѣсарѣскаго повелѣ-
ниꙗ· и̑спльнѣнъ гнѣва на крⷭтиꙗнъı·
и̑ гда· иже да не отъвръжетъ са и̑мене
хрисостова· да оубиѥнъ вждетъ· и̑ гнѣ-
ва и̑спльнѣнъ приде къ и̑коньскоу гра-
доу· и̑ въ гнѣвѣ съı нача глаголати·
ѧже вѣсте въ градѣ сѣде или въ инѣхъ
градѣхъ сѫшта или нарицаѭшта
са крⷭтиꙗнъı повѣдите· они же ви-
дѣвъше ꙗко доушетъ гнѣвомъ· оу-
чаахж съ страхомъ глаголѭште· слъı-
шимъ сѫшта нѣкого въ горнии̑хъ стра-
нахъ и̑менемъ конона· том вѣръı·
ѡ̑ нѣмже глаголѭтъ велика чоудеса съı-

1 ..мъ еръ передѣланъ въ ъ подскобкой специфич. части; отъ.., 2 отъ, 3 о (первое), 4 ст̑..,..лоѭ, от', 5 отъ, 7 ок.., 11 ол.. буквы о, с и о, всѣ девять, широк. формы; ..омъ, ..ѥмъ оба ъ передѣланы въ ъ подскобкой специфич. части; 12 се, 13 о, 14 о (предлогъ) буквы с и о, всѣ три, широк. ф.; 15 ..мъ еръ передѣланъ въ ъ подскобкой специфич. части; отъ буква о широк. ф.; 16 инициалъ опускается въ 17-ую строку; 17 от' буква о широк. ф.; пaерокъ въ предл. от' обусловленъ тѣснотой середины строки, въ которую опустился инициалъ 16-й строки; 18 ъı выступаетъ поверхъ строки; 19 ь знакъ мягкости подъ титломъ едва примѣтенъ (на фотографич. снимкахъ академіи наукъ вовсе не вышелъ); Копитаръ занесъ было его въ свой списокъ, но зачеркнулъ; 20 хрисостова sic; 25 они буква о широк. ф.; 26 ..мъ еръ передѣланъ въ ъ подскобкой специфич. части; 27 слъı-, 30 о (предлогъ) буквы с и о широк. ф.; ъı выступаетъ поверхъ строки.

ваѭтъ ѿтъ нѣго· ѩже вѣсѣхъ насъ оу҃жаса-
ѭтъ· ѻнъ же рече глаголѧте кѣде живетъ
въ градѣ· ѩли въ вѣси· и̑ градоу ѩма и̑ вѣсі·
и̑ колико растоѧтъ междоу собоѭ· ѻни
рѣша ѩко вѣсь видѣна нарицаетъ са·
йного коѥго ѿтъ тоа вѣры слъишимъ и̑-
менемь писиѭ· оу҃соровѣ вѣси· по томоу
жде пѫти сѫшта· и̑ се оу҃вѣдѣвъ повелѣ-
въ оу҃стрѣли са на мѣсто· и̑ дошедъ оу҃со-
ровъі вѣси· и̑ ѩвиѥ тоу҃ а с҃таго писиѭ·
и̑ повелѣвъ блюсти нѥго· ѿтътоли поу-
сти без матежа призъвати с҃таго ко-
нона· ѿтъ виданъі вѣси· на ѩно оу҃рждѝ-
ѥ· да не матежь бѫдетъ вѣ тѣхъ мѣстѣ-
хъ нѥго ради· боѩше бо са тѣхъ мѣстъ
слъішавъ ѩко дрѣзи и̑ которичи сѫтъ вѣ
ѩщихъ· на оу҃трия же прѣдъсѣдъ магнъ
повелѣ привести с҃таго писиѭ· се по-
мъісливъ· ѩли да оу҃вѣштаѭ ѿтъврѣ-
шти са христосова ѩмене· ѩли да мѫ-
читъ нѥго доньжде приведенъ бѫдетъ
с҃тъıи̑ кононъ· писиѭ же приведеноу
въıвъшоу· нача въпрашати і̑ г҃а· ч҃то
ѩма твоѥ и̑ ч҃то ти ковь· ѩкогоже ѻбъı-
чаа нѣстъ кназемъ въпрашати ѻ вѣсе-
мь· рече с҃тъıи̑ писиѭ· крьстиан ѥ̑-
смъ· и̑ повелѣ нѥго бити· с҃тъıи̑ же писиѭ
прѣтръпѣ ѻ добрѣѥмь ѩсповѣданиѭ
христосовѣ· кротъкъ бо и̑ бе зъловъı
вѣѩше и̑ рѣчиѭ простжѫ· не бо вѣѣше

1 оу҃ передѣлка писца изъ и (повторилъ было насъ); ѿтъ, 2 ѻнъ буквы ѻ широк. формы; ..ѩа.. іотъ удержанъ писцомъ при знакѣ мягкости; 4 ѻни, 6 ѿтъ, са , 11 ѿтъ ., 12 ко·, 13 ѿтъ, ѻр.., 16 сл..; 18 се, 19 ѿтъ.. буквы ѻ, с и о, всѣ 10, широк. Ф.; 26 крьстиан въ концѣ слова какая то буква послѣ н выскоблена и рукой не писца замѣнена буквою ъ; 27 -смъ еръ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. части; с҃т. , 28 ѻ (предлогъ) буквы с и ѻ широк. Ф.; ..ѣмь на пергаменѣ не видно подскобки специфич. черточки при передѣлкѣ буквы ъ въ ь, но фактъ широкой разстановки буквъ мь, при слишкомъ большомъ розмахѣ руки влѣво при отчерчиваніи верхняго срѣза буквы, вселяетъ сомнѣніе, не было ли у писца ..ѣмъ; 30 ..жѫ второй юсъ передѣлка писца изъ черты і; у Миклошича напрасно передано окончаніе съ іотомъ (простжѫ 34,7).

ѿтъ нѥго съплетъка рѣчемъ· не во и вѣ-
дѣѣше· нѣ вѣѣше довѣ вѣроиж и трьпѣ-
нию҃мъ· и їного ѥмоу ѿтъвѣта не да-
стъ· нъ тъчьиж кръстию҃нъ ѥсмъ· ма҃-
гнъ же найпаче гнѣваѫ сѧ хота ѥмѹ҃
ѻдолѣти· повелѣ горьша възложити
на нѣ ранъı· да вь тѣхъ оумьретъ даже
не придетъ конопъ· виижштиї же без҃
милости биа҃хж· ѻнъ же бию҃нъ и прѣ-
вывъ многъı часъı вѣ тѣхъ ранахъ безъ
гласа прѣда доушж· и тако добрѣ и прѣпо-
довѣнѣ ѥже хва҃ ради съповѣдании҃ съко-
нѣча сты҃и писиї· оусоровѣ своѥи ѥмоу вѣ-
си· воѥвода же магнъ нич҃соже ради пот҃-
шта сѧ на сию҃ старѣишинъство прити-
нъ и на пагоубж кр҃стию҃номъ· поустив
въ оубо къ видѣнѣ приз҃вати ст҃аго ко-
нона лѣствиж· прѣбъıстъ оусоровѣ вѣси·
нич҃соже иного ради· нъ оубити ст҃аго
съ писиж ѥже и сътвори· оуготовивъ
же коѧ и мжжа· поустивъ вьскорѣ къ
видѣнѣ вѣси· иждеже вѣаше ст҃ыи ко-
понъ· и ѧвию҃ сѣдъ на сждишти повелѣ
ѥго привести· вѣсѣмъ же пришедъ-
шиимъ повелѣнию҃мъ воѥводъı· вида-
ште ст҃аго ѻбразоуижшта сѧ матѣа҃-
хж сѧ· плачжште сѧ и нич҃соже съмѣиж-
ште рещти· видѣа҃хж во ѥмоу сѣдинъı
бѣлъı ѧкъı вльнж· влаго тѣло· ѻскла-
вьию҃нѣ ѻчи· лице въ старости веселок·

1 ѿтъ, 3 ѿтъ.. буквы ѻ широк. формы; 4 ѥсмъ еръ передѣланъ въ ъ подскобкой специфич. черточки; ма҃ — ошибочный надстрочн. знакъ писца; 6 ѻд.., 9 ѻнъ буквы ѻ широк. ф.; 21 къ ерь выступаетъ поверхъ строки; 25 ..ѥмъ ерь передѣланъ въ ъ подскобкой специфич. черточки; 26 ѻв.. буква ѻ широк. ф.; 28 ı выступаетъ поверхъ строки; 29 ѻс.. буква ѻ широк. ф.

въведеноу же бывъшоу прѣдъ воєводж·
многъ плачъ ѿтъ прѣстоѧштихъ бы-
стъ єго ради· Воєвода же хотѧ єго по-
страшити· повелѣ прѣдъ нимь поло-
жити мжкы· и нача єго словесы лъсти-
ти гл҃а· ѧзъ тебе стара сжшта и тацѣми
сѣдинами оукрашена сжшта мьнж и
мждрость имаши зѣло· тѣмь противж
сѣдинамъ покажи и разоума и прѣлъ-
сти и воуєсти· има христосово· не
вѣдѣ ѿтькждоу обрѣте сѧ въ васъ· ѿ-
тъметавъ сѧ ѿтъврѣзи сѧ и дроугъ
вждеши миожь цр҃оу· и вьсѣмъ старѣ-
йшинамъ· и ѿтъ нихъ вьсе добро тебѣ
дастъ сѧ· и єлико тебѣ любо и драго
тебѣ вждетъ· и єже вьсѣхъ въше ве-
ликыихъ вогъ нєрейство дастъ сѧ те-
бѣ· ѩкоже иномоу никомоуже не лѣ-
по єстъ· нъ добротѣ твоєи и чоудъна-
мъ сѣдинамъ· мене же самого вѣдѣ
ѩко любити имаши· не тъчиж сихъ
ради нъ инѣхъ многыихъ ходатаю
тебѣ бывъшоу· да ѧште оубо оугодь-
на тебѣ сжтъ словеса моѭ и ѿвѣти· вь-
зникни и ѿвѣштай сѧ не стыди сѧ·
и ѿтъврьгъ наготж ѿблѣци сѧ въ чи-
стотж· ѧ не противи сѧ мьнѣ ѧкы
ѿнисиѩ· робъ же вжиѩ грѣчьскомъ ѧзы-
комъ вѣѧше гржвъ и неоустроєнъ·
ст҃аго же дх҃а текжшти къ нємоу вла-

2 ѿтъ буква ѳ широк. формы; 3 инициалъ опускается вплоть до 4-й строки и раздвигаетъ въ ней буквы; 6 ..ла· ѧзъ по выскобленному мѣсту писцомъ (ни тѣсноты въ поправкѣ нѣтъ, ни слѣдовъ прежняго чтенія); 9 сѣ.., 11 ѿтъ.., ѳк.., ѳ- буквы с и ѳ, всѣ 4, широк. ф.; къ касъ· по выскобленному мѣсту для 4—5 буквъ писцомъ; знакъ препинанія безъ надлежащаго промежутка; надъ первымъ к слѣдъ прежн. чтенія — паерокъ); 14 знакъ препинанія на пергаменѣ обведенъ кривой чертой — замѣтка переписчика; 17 ..сткo буквы тѳ писцомъ по подскобкѣ одной буквы; 25 ѳк.., 26 ѿтъ.., ѳк.., 28 ѳн.. буквы ѳ, всѣ 4, широк. ф.; ы выступаетъ поверхъ строки; 30 ст҃.. буква с широк. ф.

годѣти· ѥсиж рѣчиѭ· ѩсаврѣскыимъ' 25.
ѧзыкомъ ѻтъвѣшта глаголѧ· на се ли
точа приде скоро троудивъ себе· и слѹ-
гоуѭштаѧ тебѣ· не вѣси ли ѩко ни-
к'тоже насъ не можетъ ѻтъ любьве хр'-
стовы ѻтълѧчити лѣштениѩ· ни
въспрѣщтение съмрьти ни ѻгнь ни
мечь· Ч'то же глѭ ѻ сихъ· ѥже положі
прѣдъ миоѭ· вел'ми мниши са мѣ-
нѣ поржгаѧ· нѣ вел'ми самъ вѫдеши
поржганъ· ѻ сихъ разгнѣвавъ са ма-
гинъ· повелѣ ѥго мѫчити на многы ча-
сы· и повелѣвъ ѻславити съ гнѣвом'
възъва и глаголѧ· оуѷваѧ къ мнѣ
глаголѣши· и мѫдриши са словесы
своими мѣна· ѩко тацѣми словесы
оуѷвѣжати имаши мѣсти· ѻстани са
оубо понѣ нын'ѣ ѻтъ воуѥсти· и ѻт'
безоумьна оуп'ваниа крьстиѧньска·
и ѻвѣштаи ми са· ѻтъвѣштавъ же
стыи нача противѫ маг'ноу глагола-
ти· ѡ безбожьне· и вьсѣкого звѣрѣ
тажи· доколи прѣѻбидиши вѫжи-
е трьпѣние· и противиши са богоу·
богы лъже· имѣнѣныѧ поставлѣѧ·
ѥже сѫтъ дѣла ржкоу человѣчьскоу·
ѻтъ камени и ѻтъ дрѣва творени·
хода не имѫште· и сиѧ ли поставьѩ-
ѥши противѫ вьса сътворьшоуоумѧ
хоу· ѡ крамольниче вѫжи и враже

4 ..ѫшт.. буква ѫ передѣлка писца изъ ѧ, при чемъ іотъ вставленъ въ промежутокъ буквъ съ замѣтной тѣснотой; 5 ѻтъ, 6 ѻтъ.., 8 ѻ (предлогъ) всѣ три ѻ широк. формы; иниціалъ опускается въ 9-ую строку, между ъм; 11 ѻ (предл.) широк. Ф.; разгнѣвавъ буква г вставлена писцомъ по написаніи слова; станъ ея въ промежуткѣ буквъ зн, а специфич. черта выдвинута поверхъ строки; 17 ѻст.., 18 ѻтъ, 20 ѻб.., ѻтъ.., 23 до.., ..ѻб.., 24 про.. всѣ семь о широк. Ф.; 25 «лъже· имѣнѣныѧ», первое ѣ писцомъ по выскобленному мѣсту одной буквы; это ѣ имѣетъ наклонъ вправо (отъ неправильной посадки писца при поправкѣ); 27 ѻтъ, ѻтъ оба ѻ широк. Ф.

ѩстиннѣ· ѧкъı влъкъ пришедъ на ро-
въı ѥмоу заклатъ пойде· ѧкъı ст҃а'го
пусиш мѫчи ѩ оу҃би· ѩ мене тѣми жде
ѩзбъıти тъштиши сѧ· кѫ҃ѭ ѳбидѫ
намъ сътворивъше· тако мѫчиши·
ѩ прѣвъıваши вѩ· ѩ поудиши ѳтъ-
стѫпити ѳтъ бога живаго· ѳвѣшта-
вам цѣсарѣскъıѩ любьве· застѫпъıѥ-
ние старѣйшинамъ· даанниѥ ѩмѣни-
ѭ· ѩ҃рейство скврънаво· то ли прѣмѣ-
поучиши ми противѣ вл҃ѥмъ дарома'·
нъ безъ оу҃спѣха тебѣ да бѫдетъ ѳвѣ-
тъ твоѩ· ѩ ѧште ѩ съвлѣче мѧ ѳтъ ѳдѣ-
жда· нъ оу҃во х҃а вѣ нѣгоже ѥсмъ ѳблъче-
нъ· нѣ ѩмаши мошти съвлѣшти· мъı
во х҃а ѩмамъ ѩ ѥдного ба вѣмъ· ѩже мо-
жетъ насъ ѩзбавити робъ своихъ ѳтъ
твоѥѭ ржкоу· да оу҃же ѥже хоштеши тво-
рити то твори· Ѳе пакъı слъıшавъ во-
ѥвода разгнѣва сѧ зѣло· ѩ повелѣ ѥго
съвлѣшти ѩ съвазавъше бити ѩ· па-
къı же помъıшлѣше къıѧ ѩнъı мѫкъı
лютѣйша ѩзъобрѣсти· да вѣ тѣхъ
ѥго погоубитъ· томоу же се помъıшлѣ-
ѭштоу· сего вѣ҃ѭшта слъıшавъше ѩ-
сауръска града людиѥ· ѩко мѫчитъ
воѥвода ст҃аго конона· въскорѣ съвѣ-
равъ сѧ многъ народъ въ ѳржжиї пой-
доша на нѣ· воѥвода же разоумѣвъ
множьство матежа· ѩ ѩко на нѣ при-

4 ѳк.., 6 ѳтъ-, 7 ѳтъ, ѳк.., 10 скв.. (с на мѣстѣ уничтоженнаго зн. препин.), 13 ѳтъ, 14 ѳк.., 17 ѳтъ буквы ѳ и с, всѣ восемь, широк. формы; 17 своихъ буква с передѣлка писца изъ т; 19 пиціалъ (рисованный, широк. ф.) опускается въ 20-ую строку, между буквами ас; 21 съ.. (первое), 23 ..ѳк.., ..стн, 25 сѥ.., сл..; 28 ѳр.. буквы ѳ и с, всѣ шесть, широк. ф.

доша· на помощь ст҃аго конона· прѣ-
жде бо вѣдѣаше ѥ҆ако семоу ѥ҆сть бы-
ти· и҆ кон҃а ѳ҆седълани҄ы оу҆готова· и҆ ѳ-
врѣтъ готовъı вѣсѣдъ побѣже· и҆ дои-
де ѥ҆конийска града и҆ тоу гонезе· ции
же ѳ҆тъ и҆савръ пог'наша вѣслѣдъ вои-
водж а҆ти ѥ҆го и҆ оу҆бити· та же не пости-
гъше ѳ҆братиша са· Мнозии же ѳ҆тъ
народа вѣлѣзъше въ хлѣвинж ижде
мжчаше воиѥвода роба христосова· ѳ-
врѣтоша ст҃аго на земи ѥ҆д'ного лежа-
шта распата· и҆ ѳтрѣшивъ ѥ҆го народ'
видѣахж капл҃жшта ѳ҆тъ ѥ҆го кр҃ви·
капл҃ѣми· и҆ вьпиахж плачжште са
и҆ пекжште са· ѳ҆тъ тои же кр҃ви къж-
до подъи҆мъ помазаахж своа тѣлеса·
вѣроую҆жште тѣмь҆ са ѳ҆сватити· и҆до-
ша же сь҆ ни҆мъ въ манастъıрь҆· и҆ м'но-
гж тжгж и҆мѣахж вѣсѣчь҆скъı пекж-
ште са и҆мъ цѣлити ранъı· и҆ сътвори-
ваше ѥ҆го цѣла прилежаниѥ҆мъ· и҆ вѣ-
рж своѭ҆ къждо прѣклан҃ѣа са· цѣлова'-
ше колѣнь҆ правед'ноу҆оумоу· и҆ тако
радоую҆жште са и҆доша въ свои домъı·
По сихъ же троудѣхъ· и҆ х҃а ради ѥ҆же при-
а҆ мжкъı· показавъ своѭ҆ вѣрж· жи-
въ двѣ лѣтѣ въ добрѣ старости и҆ въ
славь҆нѣ· житиѭ҆ конецъ съконьча·
сжштии же тоу посълаша къ вѣсемоу
прѣдѣлоу· прѣподобьнаа҆го съмрѣтъ

3 ѳ҆сед.., конечное въ строкѣ ѳ-, 6 ѳ҆тъ, 8 ѳ҆к.., ѳ҆тъ всѣ пять ѳ широк. формы; инициалъ опускается недалеко подъ строку; 10 конечное въ строкѣ ѳ-, 12 ѳ҆т.., 13 ѳ҆тъ, 15 ѳ҆тъ, 17 ѳ҆с.. всѣ пять ѳ широк. ф.; тѣмь҆ буква т передѣлка писца изъ подскобленнаго м; 18 ни҆мъ, 20 и҆мъ, 21 ..ѥ҆мъ всѣ три ъ на пергаменѣ передѣланы въ ь подскобкой специфич. части; 25 По инициалъ въ полѣ опускается въ 26-ю строку, а о широк. ф.; 28 ..ѣцъ еръ на пергаменѣ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. части; 29 сж.. буква с широк. ф.

повѣдаи҃ште· и̑ се о҆у҆вѣдѣ҆вѣ҆ше сѣтекѡ-
ша сѧ· плачи҃ште сѧ҃таго· и̑ погребѣ҆ше е̑-
го· а҆кы своего казателѧ и̑ о҆у҆чителѧ·
и̑мъ бы҆вѣ҆ша· положиша е̑го въ ковъ-
чезѣ· и̑же бѣ҆ста блаженѣи̑· мт҃и е̑-
моу· и̑ блаженаѧ нареченаѧ жена е̑моу·
присно дѣ҆ва бы҆вѣ҆ши· по съмрѣ҆ти же
е̑го домъ е̑го на црѣ҆к'ве о҆т҆ъла҆чиша·
и̑ копаи҃ште кореніе при е̑пп҃ѣ и̑же
тъгда сълоучи сѧ тоу· дои̑доша копа-
и҃ште до съсѫдъ крѣ҆чажѣ҆нъи̑хъ·
и̑ видѣ҆вѣ҆ше ѧ съ многомъ о҆у҆тврѣ҆жде-
нїимъ сѣ҆вазанъı печати о҆ловѣ҆нъи
и̑мѫшта· числомъ а҃· и̑ дивлѣ҆хѫ сѧ
помъ҆ышлаи҃ште ч'то се бѫдетъ· и̑ по-
дѣ҆вигнѫти хотѧште о҆т҆ъ и̑̑хъ не въз'-
могоша тажѣ҆комъ сѫштемъ и̑мъ·
мнѣ҆хѫ бо ѧ злата плѣ҆нъı сѫшта· и̑-
ли нѣч'то и̑но· и̑ разбивъше е̑динъ о-
т҆ъ и̑̑хъ· видѣ҆ша вѣ҆незапъ и̑скочи-
въша и̑с крѣ҆чага· два мрачна люта·
и̑ вѣ҆са въкоупѣ҆ прѣ҆стоштаѧ тоу по-
врѣ҆гоша на земѣ҆ѫ· и̑ мрачѣ҆на и̑ тъмѣ҆-
на вѣ҆здоуха сътвориста· а҆коже зи-
ждѫштиимъ съсѫдъı· и̑ вса ѫжа о҆т҆ъ-
вѣ҆сѫдоу о҆т҆ътръгнѫти сѧ· и̑ е̑же бѣ҆-
ше възградилъ развратн сѧ· сами же
сѧ вѣ҆сѣмѣ҆ кажи҃ште по въздоухову·
кричаѧхѫ повѣдаи҃ште свои̑ и̑мена·
О҆къ глаголаше ѧзъ е̑смъ диѽмидъ·

5 (второй) и 6 (первый) знаки препин. безъ промежутка; 8 о҆т҃ъ.. буква о҆ широк. формы; 11 ..ча.. буква а передѣлка писца изъ черты ı; 13 ..ı҃мъ еръ на пергаменѣ передѣланъ въ ъ подскобкой специфич. части; с на мѣстѣ уничтожен. знака препин.; ѧ.. буква ѧ широк. ф.; 15 ..мѫ.. іотъ удержанъ писцомъ при знакѣ мягкости; 16 -д'вигнѫти какографич. случай паерка рукой писца; о҆т҃ъ, 19 конечное въ строкѣ о҆- оба о҆ широк. ф.; 21 крча.. еръ передѣлка писца изъ а; 26 на пергаменѣ послѣ вѣ҆сѫдоу зн. препин. безъ промежутка (писецъ поправился, отведя ему мѣсто послѣ сѧ); о҆т҃ъ.., 27 сѧ.. буквы ѧ и с широк. ф.; 30 инициалъ (широк. ф.) въ полѣ опускается недалеко подъ строку; ..дıи необычный порядокъ буквъ ı̑ (вм. и̑) принадлежитъ писцу.

дроугъıй глаголлаше ѧзъ ѥсмъ коутонъ· ѩкоже ѿтъ того въ страхъ многъ
въпасти той вѣси· ı никомоу ѿтъти сѣмѣти по слънечьнѣѣмъ заходѣ
вънѣ домоу своѥго ѡбрѣсти са· многъı бо ѡудавиша· дроугъıа же прѣйти
хоташтa възбранѣахѫ ımъ· ѩкоже
не прѣходити моста· дроузиı же съсѫди крѣчажьниı въ то мѣсто ıжде
вѣахѫ положени сѫтъ до д'нешьнѣго· нъ ѧште к'то ч'то речетъ чесо ради
ѿтъврѣгоша са зарока ѥмоу вѣси· понеже ı человѣци· прѣстѫпиша запоовѣдь ѥмоу· ѧже присно оучa вѣсѣмъ глаголлаше· не бждѣте несъıти
нъ любоимѣньıи· вѣдъı ѩко сии дѫхове лжкави сѫтъ· симъ зъломъ повин'ни· затвори бо м въ съсѫдѣхъ· ѡни же покоренıї сѵ̑лаго конона досели
прѣвъıша· да понеже прѣстѫпиша
человѣци заповѣди ѥго· ı вѣси такожде прѣстѫпиша· ı симъ въıвъшиїмъ· прѣтръпѣвъшиїмъ въ ѧл'чьбах' ı молитвахъ· на дльгъı дьни ѥдва
съкѫташа ѿтъбѣгъшиїма вѣсование· се же ѿтъ многъıихъ мало намѣнихомъ· ѧ ѥже цѣлѣниа въ житии своѥмъ сътвори· ı по съмрьти
ѥго· ник'тоже можетъ ısповѣдати
послоушъствоуıжштоу ѡ томъ богоу·

1 ѥсмъ ер̀ъ на пергаменѣ передѣланъ въ ѧ подскобкой специфич. части; 3 ѿтъ.. буква ѡ широк. формы; 4 ..нѣѥмъ второе ѥ на пергаменѣ выскоблено, но читается ясно, а ѧ передѣланъ въ ѣ подскобкой специфич. части; 12 ѿтъ.. буква ѡ широк. Ф.; 16 нъ ер̀ъ подскобкой специфич. части и кружка передѣланъ въ ı, и теперь на пергаменѣ вмѣсто союза нъ читается отрицаніе ни; 17 снмъ буква с широк. Ф.; 18 первый знакъ препин. безъ надлежащаго промежутка; ѡ- (въ концѣ строки) широк. Ф.; 21 з передѣлка писца изъ с; 23 зн. препин. безъ промежутка; 25 ѿтъ.., 26 се буквы ѡ и с широк. Ф.; 28 ..мъ ер̀ъ на пергаменѣ передѣланъ въ ѣ подскобкой специфич. части; 30 ѡ (предлогъ) широк. Ф.

томоу бо хрⷭтови и бгоу нашемоу· слава
съ отⷱцемъ и съ стыимъ дхомъ нынѣ
и присно и въ вѣкы вѣкомъ аминъ ·:·

мѣсаца марта ·ⷵ· мжченіе стыихъ и славъныихъ новоявившихъ са мжченикъ· деодора· костантина· деофила· каллиста· васоа· и дроужинъı их' ·:·
На мжченическыа страсти рече· любаштимъ мжченикъı да простѣремъ
са· благодѣти вьземьѣжште отъ ихъ· новоявьшемъ са намъ мжченикомъ· идѣте оубо станѣте дѣнесь·
и да съмотриимъ добраго съвъкоупьѣнига· аже они съкоупиша· мнѣ же ѡ
прѣчисто и хрⷭтолюбьно послоушанıе· оупраж'нѣнıа мжченıа съѣати·
ıъ любьвьıѫ паче же страхомъ съдръжимъ· и по истинѣ чоудити ми са приде· како прѣобидѣвъше вьсѣхъ· къ
бгоу и владъıцѣ и строителю· отъ толикъı славъı и отъ сана· въ ихъже вѣхѫ въ мирѣ семь· и зѣло лѣпотьнъ ничтоже бо отъ прѣтръгъшъ· ıъ вьсе
прѣобидѣвъше вѣчьноıе съпасенıе
вьзаша· тоѫ бо просиша отъ владъıкъı благодѣти· и острѣ вьзаша вѣньца· страстьничьскъıа троудъı·
и ѣзволиша ходити по небесемъ· а не
маловрѣмен'ноıе имѣти грѣхоу наслажденıе· Познаша владъıкѫ хⷭа

2 отⷱ.. о шир. формы; всѣ три ..мъ передѣланы въ ..мь подскобкой специфич. части ера; 4 занята заставкой; 5—7 заглавіе болѣе мелкимъ уставомъ; буквы с (сⷱ.., сл..), и о (..ко.., ..до.., кⷭ..) шир. Ф.; буквы ѣ, а (..ца марта), ъ (-хъ, ..къ), д и ъı (..жинъı) выступаютъ поверхъ строки; ошибочный надстрочн. знакъ въ кⷭ.. писцомъ; 8 рисованный инициалъ въ полѣ опускается въ 12 строку; рече р на мѣстѣ быв. точки; 10 отъ о шир. Ф.; 13 ..пьѣ- безъ іота; 14 бнн о шир. Ф.; 16 паерокъ при ж—какографич. случай рукой писца; 17 ..мъ ерь передѣланъ въ ь подскобкой специфич. части; 19 ..бк.. о шир. Ф.; 20 опущ. сказуем. ѭколоуѳѭсаν; отъ, 21 отъ оба о шир. Ф.; 22 ..тьнѣ вм. ..тьно (καὶ μάλα εἰκότως); за тѣмъ незаполн. точкой промежутокъ зн. препин.; 24 ..бв.. о шир. Ф.; 25 ..а во писцомъ, бол. жидкими чернилами по подскобкѣ 4 буквъ, изъ коихъ 2-я была у; ожидаемъ здѣсь пар. топлѣ (θερμῶς ᾐτήσαντο); во, отъ, 26 ос.. всѣ три о шир. Ф.; 28 і втиснуто писцомъ между ıз позже (чернила тѣ же, что и въ поправкѣ 25 строки); 30 инициалъ опускается недалеко подъ строку; хⷭа с шир. Ф.

зѣло· и паче познани въша отъ него·
просиша благодѣти отъ него съ небе-
се· и соугоубѣ за ѣдно възаша· възлю-
бища паче земьнъиихъ ст҃ая и добрѣ
възаша· ѥже възлюбиша въсприяша·
паче тѣлѣнъныхъ нетѣлѣньная·
и ѳбиѥ полоучиша· въсхотѣша вѣчь-
но чьстьни быти· и съ ѳг҃гѣлы весе-
лат҃ъ са· коупл҃ѫ сътвориша съ небес-
скъими дѣлы· и соугоубѣ приобрѣ-
тоша· прѣбидѣша земъное вои-
нъство· и небесъское полоучиша·
ѿ дивънъимъ и прѣславънъимъ дѣ-
ломъ· к҃то не въсчоудитъ са ѳстроѭ
вѣроѭ сеѭ· како съ радостиѭ къ стра-
стемъ дръзноша· како бе сѫмьнѣ-
ниа къ мѫчениѭ пристѫпиша· се оубо
бо да прѣтръгъше слово на мѫчени-
кы прѣидемъ· добрѣ ѥсповѣдаѭште
шьствиѥ нрава· како приведени бъ-
ша въ срацинъскѫѭ земьѭ· и како
бъша и како имъ мѫчениѥ бъстъ·
Слъишите ѿ боголюбьци· чьстьно и бла-
го послоушаниѥ· ѳтврьзѣте ѳчи ва-
шихъ срьдецъ· и съ тихостиѭ прии-
мѣте· да придѫтъ любими· мв҃· мѫ-
ченика· и съ нами доухомь да похо-
дат҃ъ· ѧште оубо и без насъ мѫчени бъ-
ша· вѣроуѥмъ ѩко доухомъ съ нами
сѫтъ· да что рекѫ на позорат҃а слово·

1 ѳтъ буква о широк. формы; 4 -биша, буква и писцомъ по подскобкѣ одной буквы; 5 ..сприя.. писцомъ по подскобкѣ 5 буквъ; прежнее чтеніе въсхотѣша, судя по слѣдамъ буквъ х и т; 6 ..ьн.. rasura въ 5 строкѣ могла снять надстрочн. знакъ этого ь; 10 ..ѳб.., 11 ..ѳб.. оба ѳ широк. ф.; 14 въсч.. на пергаменѣ стоятъ паерокъ (надъ с) и еревый надстрочн. зн. (надъ ч); оба знака — слѣды какого то чтенія, засвѣже смазаннаго писцомъ (Миклошичъ въ словарѣ, подъ «въсчоудити са», напрасно отмѣтилъ написаніе «въсѣ- sup. 40»); 23 иниціалъ (широк. ф., рисованный) въ полѣ опускается недалеко подъ строку; 24 ѳт.., ѳчи оба ѳ широк. ф.; 25 ..ецъ ер҃ъ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. части; 28 ы выступаетъ поверхъ строки; 29 ..омъ ер҃ъ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. части.

прип'немь· деѡфилъ ѥ́же о насъ цѣсарьствоуѭ· вом сътворивъ на скврънавъıѧ
срацинъı ѝзинде· ѝ се сътворивъ полоучи сѧ ѥ́моу· ѥ́же ѥ́моу бѣ́аше любо· по-
5 плѣнивъ славънъıѧ градъı безбожьнъııхъ срацинъ· ѝждеже ѝ ѧмемоур'мининъ живѣ́аше родъ· ѧмемоур'минижѫ же наричаѫ́тъ кнаѕа сѣвѣтъ ѝхъ· тъ бо ѝ прѣ́въıй сѣвѣтьникъ наричаѥ́тъ сѧ·
10 ѻбрати сѧ ѻтътѫдоу· приносѧ намъ побѣ́дьııа· ѝ плѣнъ многъ ѝ различенъ· сим'же въıв'шемъ· въста зълодѣи на крьстиа̀нъı· ѝ в'сѧ вом свом оустроѝвъ· на дроугоѥ́ лѣто на вьзлюбьıенъıи
15 градъ къ ѧмориї приде поплѣнити ѥ́го хотѧ· толико бо бѣ́аше вьзлюбьıенъıй ѝ славънъıй градъ· ꙗ̀коже вътороѭ словѣ́ѣше ѻтъ цѣсарѣ града· да ꙗ̀ко оубо приде къ градоу· реченъıй скврънавъıи
20 ѧмемоур'мини· нача̀ѧ на градъ плъчити сѧ· ѝ симъ тако въıваѫ́штемъ· ѻвогда же бора сѧ ѻвогда же лестьми лѣ́ста градъ прѣ́ѧ· Вьлѣзъ же безбожьнъıи жтрь въ градъ· ѧкъı безбожьнъıи творѣ́ше·
25 ѿ вѣ́дъı к'то довьленъ ѝсповѣ́дати· печали ѝ въздъıханиа ѝ плачь людиї живѫштиїхъ въ градѣ томь· вида ѻт'ць сна колѣ́ма· ѝ сна ѻт'ца· и мати своѫ дьштерь· ѝ дъшти своѫ матерь· господинъ робъı· ѝ роби господина· дроугъ дроуга·

7—8 ἀμεμουρμνῆσ δὲ καλεῖται ὁ ἄρχων τῆσ βουλῆσ αὐτῶν; 8 буква с на мѣстѣ ошибочно поставленнаго знака препинанія; 10 ѻв.., ѻтъ.., 17 сло- всѣ три ѻ широк. формы (послѣднее нѣсколько мельче строчныхъ буквъ); 20 ..мин зіс; 21 ѻв.. буква ѻ широк. Ф.; 23 инициалъ опускается въ 24-ю строку, въ промежутокъ знака препин.; 27 ѻт'.. буква ѻ широк. Ф.; 30 робъı буква р передѣлка писца изъ черты ı (впереди было нъı).

и братъ брата· и прокъмь по радоу· и про-
сто рещти дроузиї колѣми· дроузиї же-
гоми· дроузиї же давими· тако госпо-
дьиѫ сѧмрьть вѣзаша· да оуже ник'де-
же покоа ник'деже ѡславьѣниа· ник'де-
же животворашта· нъ вѣсѣжде сѧмрѣть
вѣсѣжде печалѣ· вѣсѣжде плачь вѣсѣжде
въздъıханиа· вѣсѣжде колениа вѣсѣ-
жде крьви· вѣсѣжде слѣзъı и нѣстъ кто
милоуѫ· и нѣстъ к'то милосръдоуѫ· ѿ скр'-
ви ѳ бѣдъı· ѿ плачѣ ѿ колениѥ· ѿ веза-
конънъıимъ тѣломъ· како скврѣна-
тъ въздоуха лютѣци· своими сквръна-
вънми дѣлъı· видаште безвожьнии
безаконьноѥ оубиваниѥ· дойдоша и
повосвѣтълъıм благовѣрию подвижь-
никъı· ѥже доухомь господьнѣмь зла-
тъı строуѫ· добръıм цвѣтѣца крьстиа-
номъ· ѳвѣходьни дѣлателѣ· прѣдо-
брши мжченици· и съвазавъше имъ ржц-
цѣ и нозѣ· повелѣша поустити къ стра-
нѣ срацинъстѣ· затворити їхъ въ тъ-
мници· и блюсти зѣло· сь ними же и ве-
зъ числа множьство крьстианъ· ѿ чоу-
до како безакон'никъ важетъ свободъ-
нъıм· како робъ грѣхоу робъı творитъ·
ѥже сѫтъ правдѣ дѣлателѣ· съвазани
же бъıвъше пойдоша вь печали мнозѣ
и въ тѫзѣ· пѫтемъ же· ѧже хотѣаше
скврьнавъıи сиї· ѧменоуръмнии· оуби-

12 тѣломъ вм. дѣломъ (ѿ τῶν ἀνόμων ἔργων); 15 ..оша писцомъ по подскобкѣ какихъ-то трехъ буквъ; 19 ѳвѣ.. буква ѳ широк. формы; 22 срацин.. писцомъ — буква с на мѣстѣ уничтоженнаго зн. препин., а остальныя буквы по выскобленному мѣсту 5 буквъ (надъ и слѣдъ быв. знака (ʼ)); 23 сь, 27 съ.. оба с широк. ф.; 29 ..емъ еръ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. части; 30 ѧмен.. sic.

ваше· дроугъıм же въ роботѫ даıше свои-
мъ волѣромъ· дроугъıѧ же вѣ темницѫ
ѿтъпоуштаıше· ıдѣахѫ же добрии мѫ-
ченици· вѣ сурѣскѫ земьıѭ· лишени стра-
ждште· ı вь темницѫ поуштаıеми·
вѣсте бо братиѣ како плѣнѣници стра-
ждѫтъ· Въ темници же сѫштемъ· дроу-
гъ дроугa молıше· молити господа· да
никакоже ѳблазнивъше сѧ ѿтъ свом вѣ-
ръı ѿтъпадѫтъ· се бо ımѣаше лѣстивъı
на ѹмѣ· да тъчьıѭ въкоусатъ ѿтъ бра-
шьна ѥмоу· ı ѳвѣштьникомъ бъıти вѣ-
рѣ· да ıште то сътворатъ· честьнъıйм'
ı великъıймъ даромъ достоини вждѫт'·
да ıако се вѣаше ѥмоу на ѹмѣ· минѫша
$\overline{\text{ѕ}}$ лѣтъ вь темьıници· чистѣ ı крѣпѣ
своѭ вѣрѫ блюдѫште· поважденъ же бъı-
въ ѿтъ ѿтьца своѥго диаꙗкола· пакостѣ-
никъ· повелѣ вѣдати сѧ ѥмоу ı сь ımъ
бъıти· ıли не покоривъше сѧ ѳсѫжденo-
мъ бъıти на сьмрьтѣ· ı повелѣ ѿтъ волѣ-
ръ своıхъ ı рече· ıди въ темьницѫ· ı ѹ-
строй ми на ѹтриа ѩже ımаши знаме-
нитъı мѫжа· нарицаѥмъıѧ крьстиѩ-
нъı· шедъ же лютъı слоугa тъ· ı вьлѣзъ
въ темницѫ повелѣ ımъ ıзлѣсти· ıзлѣ-
зъшемъ же ımъ· желѣзнами веригами
сѫвазати ıхъ повелѣ· сѫвазани же бъı-
въше· непобѣдимиı воıни хрьстови·
ıдѣахѫ веселѧште сѧ къ пакостьникоу·

3 ѿтъ.. буква ѳ широк. формы; 5 вь постановкѣ ереваго надстрочн. знака могъ помѣшать хвостъ буквы р 4-й строки; 7 инициалъ опускается недалеко подъ строку; 9 ѳѥ.., 10 сѥ, 12 ѳѣѥ.., 18 ѿтъ, ѿтѣ.. буквы ѳ и с, всѣ пять, широк. Ф.; 19 ımъ еръ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. части (первоначально у самого писца здѣсь былъ ь, срѣзъ котораго былъ на высотѣ прочихъ буквъ; затѣмъ писецъ увеличилъ высоту ера надбавкой стана буквы поверхъ строки и къ этой надбавкѣ придалъ специфич. черту ера, теперь на пергаменѣ выскобленную); 20 ѳс.., 21 ѿтъ оба ѳ широк. Ф.; 23 οὕσπερ ἔχεισ εἰσ τήρησιν περιφανεῖσ ἄνδρασ; 25 ..зъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 28 съ.. (второе) буква с широк. Ф.

сим' же ведомомъ бывъшемъ· въ а҃ме-
моур'мнинъ дворъ· вѣзвѣстиша ѥ҃мꙋ
о҃ нихъ· и̑ рече посъланъш· се сиѣ стоа҃-
тъ прѣдъ товоѭ· о҃нъ же къ нѣмоу по-
карѣѭ ли са нашемоу законоу· или нѣ·
и̑ рече слоуга не вѣдѣ г҃и· о҃нъ же о҃твр'-
зъ оуста своѥ и̑ рече тако· вѣсѣчьскы
примъсливъше не могохомъ и̑хъ оу-
вѣштати· о҃тъврѣшти са х҃а своѥго
и̑ бъіти съ нами· пъша оубо и̑ди и̑ се
и̑сповѣжда и̑мъ· о҃бладаѭ вѣсеѭ
соурикеѭ сице къ вамъ глаголѣтъ· дъ-
вѣма прѣдълежаштема вештѣма·
и̑ котораѭштема са и̑ма дроуга къ
дроузѣ· ѥ҃дно и̑зволите· и̑ли о҃тъврѣ-
шти са х҃а и̑ съ нами веселити са· и̑ли
не покораште са мечемъ дънесѣ съкон'-
чати са· Слъішавъше же се добліи во-
ини· и̑ по и̑стинѣ дѣлателѣ х҃ви а҃къі
и̑зъ ѥ҃динѣхъ оустъ· и̑ ѥ҃динѣмъ гла-
сомъ рѣша· не бжди то ѥ҃же о҃тъврѣ-
шти са намъ небесъскаго ц҃рѣ· нъ по-
клани҃ѥмъ са троици ѥ҃д'носжштѣнѣ
и неразажчѣнѣ· тебѣ же цѣсару проти-
вимъ са и̑ заповѣдемъ твоимъ не п°-
караѥмъ са· навъікохомъ бо о҃тъ ст҃ъі-
и̑хъ к'нигъ покарѣти са богоу а҃ не къ-
наземъ· се же слъішавъ льстивъі̑
и̑ раждегъ са гнѣвомъ· и̑ велми възъ-
вавъ повелѣ на оутриѭ на рѣцѣ тигрѣ-

V тетрадь (полный кватерніонъ).

3 о҃ (предлогъ), 4 о҃нъ, по-, 6 о҃нъ, 9 о҃тъ.. всѣ пять о широк. формы (3-е нѣсколько мельче строчн. буквъ); 10 нъіи҃ іотъ позже вписанъ писцомъ и за тѣснотой промежутка буквъ иа҃ не доведенъ до линейки строки; 11 о҃к.. буква о҃ широк. ф.; 17 ..емъ еръ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. части; 18 инніалъ (рисованный, широк. ф.) опускается въ 19-ую строку, между буквами ои҃; 20 ..ѥмъ еръ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. части; 23 ..иа҃.. іотъ удержанъ писцомъ при знакѣ мягкости; 24 ..ру sic; ..ти- буква т выступаетъ поверхъ строки; 26 о҃тъ, 28 се буквы о҃ и с широк. ф.; 29 ..омъ еръ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. части.

стѣ да са ѡбращтжтъ· йжде й прьвѣе
бѣша· тоугжде сждоу бъıти прѣдъ
лицемь льстивааго· сътвориша же шьк-
ствие стїй· ѡтъ реченааго мѣста до
рѣкъı· ѡтъ часа деватаáго до свѣта·
да ако са приближиша ѡбои близъ рѣкъı·
сиї же страстоносьци съвазани· а сиї
льстивъıї й неоукроштенъıї пьсъ·
по водѣ йдъı повелѣ м къ ѥдиной темни-
ци затворити· йзлѣзъ же йс корабъıа
приде на коиї к' нимъ· ставъ же рече
слоугамъ своймъ· приведѣте ми ѥдино-
го ѡтъ нихъ· да некъли понѣ тъ са
мынѣ ѡбѣштаѥтъ· й тѣхъ сътво-
ритъ ѡбѣштати са· приведоша же че-
стъıнааго съсжда й стежера мжченико-
мъ· крѣпа вѣръı камъıка· дедоўра
неповѣдимаáго· славънъına проспа-
дера· дроугаго скоп'ца подражаа кон'-
дачьскъıм· йже филипоу не покаже-
тъ водъı крьстити са· й вѣровати гоу·
не бо бѣáше томоу непричастьникъ·
нъ пролиáти кръвь· й вьсѣмъ са крьсти-
ти· Семоу же ставшоу тькомъ рече
мжченикоу· покори ми са човѣче· й ѡ-
ставъ са крьстиáньства съ нами ѥдина-
ко бжди· да й честь великж ѡтъ мене вь-
зьмеши· й богатъство дамъ ти много·
а не съмрьти ѡсжденъ бжди· тъи бо
скопецъ ѥси и не печеши са ни ѡ женѣ ни

1—3 ὡσ ἀπὸ σταδίων ρ̄, ἔνθα ὑπῆρχον τὸ πρότερον, κἀκεῖσε τὸ κριτηριον γενέσθαι κατ' ὄψιν τοῦ δολίου; 3 ..емь ерь такъ отставленъ отъ м, какъ прилично было бы для написанія ъ, и потому этотъ ь имѣетъ видъ недописаннаго ъ (подскобки специфич. части ера здѣсь нѣтъ); съ.., 4 ѡтъ, 5 ѡтъ, 6 ѡб.. буквы с и ѡ, всѣ 4, широк. формы; ъ выступаетъ поверхъ строки; 7 сиї, 11 ст.., 13 ѡтъ, 14 ѡб.., 15 ѡб.., 17 дед.., 18 сл.. буквы с и ѡ, всѣ семь, широк. ф.; 18—19 славънъına проспадера вм. славъна пр.. (περιφανῆ τε πρωτοσπαθάριον); за тѣмъ опущ. εὐνοῦχον τῇ φύσει; 19—20 кон'д.. τῆς κανδάκης (подразум. τῆς βασιλίσσης αἰθιόπων Дѣян. 8,27); исправь въ словарѣ Микл. смѣшеніе значеній подъ «кондачьскъ»; 20 покажетъ ὑποδειχνύει; 22 οὐδὲ γὰρ τούτου ἄμοιροσ ὁ γενναῖοσ ὑπῆρχεν; 23 вьсѣмъ искаж. изъ читаемаго въ греч. τούτῳ (ἐχεῖν αἷμα καὶ τούτῳ βαπτισθῆναι); 24 иниціалъ (рисованный, широк. ф.) опускается недалеко подъ строку; 26 ѥдина- безъ іота; 27 ѡтъ, 29 ѡс.., 30 ѡ (предлогъ) буквы ѡ, всѣ три, широк. ф.; печеши са фроντίσεισ.

о дѣтехъ· нъ чистъ єси· и да ѡко жилъ
єси на свои земи· такожде съ прилого-
мъ и оу мене живеши· и сътворѫ та є-
дного ѿтъ болѣръ своихъ· Ѿтъвѣшта-
въ же страстоносецъ тлъкомъ рече· да
не бѫдетъ мьнѣ п'се неоукроштенъи·
ѿтъврѣшти са ѯа своєго небесьнаго
цѣсара· и вѣсѣхъ са приложити· да ѡ-
ко тако ѿтъвѣшта съ оуп'ваниємъ·
не могъı тлъкъ извѣштати лжкавоу8-
моу ѧмємоурмниноу· досаждениа и
оукора· и пристѫпивъ нача мѫчени-
коу казати глаголѧ· покори са мьнѣ
чловѣче и цѣсароу да не оумьреши· Ѿтъ-
вѣштавъ же страстьникъ христовъ ре-
че· ѡклаѧне и оунъıле· и безаконию
дѣлателю· ѡште цѣсароу твоємоу оу-
сташтоу мене не покорихъ са· како мі
са єстъ тебѣ покорити· разгнѣвавъ
же са и тлъкъ· и ѿтъ цѣсара своєго въ-
прошенъ бъıвъ· ч'то ємоу иѕ'дрече·
ѿтъвѣшта· досаждаєтъ ти и оукара-
єтъ та цр҃оу· и разг'нѣвавъ са лѣстивъи·
и въжегъ са гнѣвомъ и ѡкъı левъ рика-
м на праведнаго· мечемъ повелѣ честь-
нѫѭ єго главѫ ѿтъсѣшти· да иждѣ-
же ѿтъвѣтъ сътвори тоу и тѣло съконь-
чано бъıстъ· неоукроштенїи бо безако-
нию дѣлателѣ· ѿтрѣшивъше поѧсъ
ємоу· власъı ємоу вьзвазаша· и ра-

1 ѳ (предлогъ) широк. формы; союзъ и не чисто выскобленъ, и rasura не заполнена; 2 свои sic; 3 ..мъ еръ передѣл. въ ь подскоб. спец. ч.; жив.. διάξεισ; 4 иниц. (шир. Ф.) едва опускается подъ строку; 5 ..ецъ, ..омъ оба ъ передѣланы въ ь подскобкой специфич. части; 7 ѳтъ.., 9 ѳтъ.. оба ѳ широк. Ф.; ..ємъ еръ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. части; 14 Ѿтъ иниціалъ (шир. Ф.) едва опускается подъ строку, а ъ чернилами писца передѣланъ изъ ь припиской специфич. части ера, безъ надлежащаго для нея промежутка; 16 ѳк.. ѳ шир. Ф.; 2-й зн. препин. и союзъ и писцомъ по подскобкѣ мѣста 2 буквъ; 20 ѳтъ ѳ шир. Ф.; 21 послѣ из'дрече выскоблены 2—3 буквы; на ихъ мѣстѣ чернилами писца поставленъ зн. препин.; паерокъ надъ з' — какограф. случай рукой писца; 22 ѳтъ.. буква ѳ широк. Ф.; 23 разг'.. паерокъ — какограф. случай рукой писца; ..ъи еръ выступаетъ поверхъ строки; 24 ..омъ, 25 ..ємъ оба ъ передѣланы въ ь подскобкой специфич. части; ..тъ буква т выступаетъ поверхъ строки; 26 ѳтъ.., 29 ѳт.. оба ѳ широк. Ф.; 30 ..ва.. буква в передѣлка писца изъ а.

стръзаѣше ризы ѥмоу ѿтъ въıа до но-
гоу· мечемъ оудареⷩъ бывъ· и тако
прѣдастъ дш҃ж господоу· Оусѣченъ
же бывъ истинъныи дѣлатель хв҃ъ·
лежаше на земи акы свѣтъла звѣзда
съ небесе на земл҃ж пришьдъши· ѥд҃ на-
че же ѥмоу гнѣвомъ доушжштоу· ѳ прѣ-
тръпѣнии мжченика· рече приведѣ-
те ми сѣмо мжжа жестокы· ѿтъ ѣди-
ѡпѣскыıа страны· съ мечи да исѣкжт҃
и прочаⷣ· и вьведъ сѣвѣтьникы своⷨ
рече къ нимъ· видѣсте ли прѣтрѣпѣ-
ние нечьстивааго ѳного· они же рѣша·
видѣхомъ и почоудихомъ са· да ч҃то
рече сътворимъ прочиимъ· они же ѿтъ-
вѣштавъше рѣша· такожде послѣдь-
ниж҃ съмрьть҃ да приимжтъ· да ако
часъ третии приде· и ѳвычьниж҃ мо-
литвж съконьчавъше стиı҃· начаша
дроугъ дроугa поощтати на добро·
пришедъше же сиı҃ мжжи лютии· поу-
стиша с҃а на ст҃ыıа да живы а пожьржт·
видѣвъше же а҃ стии акы весели къ вѣ-
ньцоу страсти пойдоша· Ѥдинъ же
ѿтъ нихъ блага рода ѿтъ дѣдъ славе-
нъ же племенемъ· васоⷨ именемь· свѣ-
телъ съı благодѣтиж҃ и истинъныи
хв҃ъ воинъ· радъ бывъ и божиа благодѣ-
ти исплънивъ са· дроужинѣ своеи рече·
станѣте добле ѡ братиа и мжжьскы

1 ѿтъ, но- оба ѳ широк. формы (второе нѣсколько мельче строчн. буквъ); 2 ..емъ еръ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. части; 3 инициалъ опускается въ 4-ую строку, между буквами ат; 7 ..омъ еръ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. части; ѳ (предлогъ), 9 ѿтъ оба ѳ широк. ф.; 10 т҃ выступаетъ поверхъ строки; 13 ѳни, 15 ѳни, 18 ѳв҃.. всѣ три ѳ широк. ф.; 22 с (широк. ф) — приписка писца надъ строкой; 24 инициалъ опускается въ 25 строку, между буквами ѣд; 25 ѿтъ (первое) буква ѳ широк. ф.; 26 ..емъ еръ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. части; свѣ- буква ѣ выступаетъ поверхъ строки; 30 ст.. буква с широк. ф.

за ха· на скврънаваѣго сего· да вѣчьнъıѧ насладимъ сѧ славъı· да пойдемъ къ любьноу оумоу пѫти нашемоу· а никтоже отъ насъ не остани· аште ли кто тврьда оума не имать· да сѧ отълажитъ отъ насъ· не вѣсте ли господиѥ мой ꙗко азъ на нашеи земи· славенъ съı племенемь· высокъ же саномъ· богатъ же зѣло· на позорищте мирьноѥ· точаахъ играахъ и троужьдаахъ сѧ· тъгда ли имѣниа ради и человѣчьскъı похвалъı· и маловрѣменьнъıѧ сласти подвизаахъ сѧ· а нъıнѣ колико паче небесьнаѣго ради цѣсара· того ради братиѣ да възможемъ вьси· и да не вътори ꙗвимъ сѧ мѫчѣникомъ христовомъ· нъ доблии за нь да постраждемъ· вѣдѣ се братиѣ ꙗко никъıиже человѣкъ бе съмрьти· да аште съмрьтъ прѣдьлежитъ· съмрьти да оувѣѫжимъ вѣчьнъıѧ· ꙗже бо нъıнѣ маловрѣменьнаа съмрьтъ· сънъ праведньıимъ наричаѥтъ сѧ· да никтоже оубо отъ лика не остани· да тъчно вѣньца полоучимъ вьси· отъ мъздодавьца бога· и гѣ нашего їсоу христа· ѡ оуме правъıѧ вѣръı испльненъ· ѡ лѣствице небесе доходашти· ѡ великодоушьнъıи оуме· ꙗко на сѫдишти пакостьника

1 второй знакъ препин. безъ промежутка; ъı, 2 ъ (въ концѣ строки) выступаютъ поверхъ строки; 6 отъ . ., отъ оба о широк. формы; надъ го было титло (не чисто выскоблено); 8 сл . . буква с широк. Ф.; 9 . . омъ ер передѣланъ въ ь подскобкой специфич. части; шт лигатура; 15—16 възможемъ вм. възмѫжаймъ (ἀνδρισθῶμεν πάντες); 20 ъ выступаетъ поверхъ строки; 22 . . ьи іотъ удержанъ писцомъ при знакѣ мягкости; 25 т передѣлка писца изъ ч; 26 отъ буква о широк. ф.; 27 рисованный инициалъ опускается въ 28-ую строку, въ промежутокъ знака препин.

Правый нижній уголъ пергамена надорванъ поперекъ 3 послѣднихъ строкъ, въ концѣ ихъ (чтеніе не испорчено).

не подвиже са твои съмꙑслъ· ѩ паче крѣ-
пѣи бꙑстъ· да прѣжде же ѿтъ дроу-
жинꙑ ѿтътръгъше· лютꙑа и безми-
лостивꙑа слоугꙑ дїаволовꙑ· коста-
и тина патрикїа на земи сжшта· а҃г҃ге-
лъ же вжи на небеси бꙑвъ· растръза-
въше же ризꙑ емоу· чѣстьнаѩ его
главж ѿтъсѣкоша· потомь же деи-
фила проспада· и по немъ калиста
спадара· да ако дойдоша на троудь-
ника хрⷭтова васа· видѣвъ ако
ризꙑ растръзаѩтъ самъ са съвлькъ
рече· нагъ ѩзидохъ и чрѣва матере
моеѧ· нагъ пойдж ѳблѣци ма хрь-
сте· нетьлѣньнаѩ твоѩ одеждеѩ·
да ако и семоу чѣстьнаѩ главж ѿтъ-
сѣкъше· ѳставиша и вь темници·
ѩждеже сⷭти бѣша блюдоми· и по-
ѩште третиі часъ ѩкоже вѣаше им
ѳбꙑчаи· вънезапъ оузрѣша си-
лж кжѩ съ небесе поуштенж къ ѩи-
мъ· свѣтити· троинж свитаѩште
са· и гласъ ѿтъ нѣѧ страстоносьца
васа· свѣтило есмъ· видѣвъше
же се мжжи мнози ѿтъ крьстианъ·
въсхвалиша бога· и разоумѣша съ-
коньчание сⷭтаго· по съконьчании
же хрⷭтова мжченика· тоу ѳвие по
ед҃номоу когождо ѩхъ исѣкоша·
и тако блажениі своѩ дшж прѣдаша·

2 ѿтъ, 3 ѿтъ .. оба ѳ широк. формы; 9 проспада — πρωτοσπαθάριον; 10 спадара — σπαθάριον; 12 ..къ еръ выступаетъ поверхъ строки; 14 хрⷭ- постановкѣ надстрочнаго знака (ⷭ) могъ помѣшать хвостъ буквы ρ 13 строки; 16 ѿтъ буква ѳ широк. Ф., а ъ выступаетъ поверхъ строки; 16—17 мѣсто искаженное: ἀπέτεμον, οἱ τῷ δεσμωτηρίῳ ἐναπομείναντες ἔνθα οἱ ἅγιοι φρουρούμενοί τε καὶ ψάλλοντες τὴν τρίτην ὥραν, καθὼς ἦν αὐτοῖς ἔθος, ἄφνω κ. τ. λ. (*ѿтъсѣкоша, ѳставъшеи вь темници и т. д. со сказуем. вънезапъ оузрѣша); 17 ѳставиша ѳ шир. Ф., а ѧ вм. а; 20 ѳб .. ѳ широк. Ф.; 22 троинж свитаѩште вм. троинѣ свитаѩштѫ (τρισσῶς καταυγάζουσαν); шт лигатура; 23 ѿтъ, 25 ѿтъ оба ѳ широк. Ф.

Съконьчаша же сѧ стїи мц҃ мжченика·
мѣсаца марта въ ѕ҃· цѣсарьствоуѭштоу
грѣчьстѣи власти· михаилъ
деѳдѡръ· и декла правовѣрьнїи цр҃и·
славаште ба҃· и похвалыѭѫ ѥмоу пѣ-
снь въздаѭште· ѥдиноѭ дш҃еѭ и ѥ-
диѣлнѣ оумомъ· теченїе съконьча-
въше вѣньца вьзаша· да ако оуже съ-
коньчаша сѧ стїи· повелѣ льстивъи
дроугаго коѥго крьстиѧна приве-
сти глаголѧ покори ми сѧ· и ѥдноу-
менъ ми бѫди· или зълѣ оумьреши
акъı сиѝ· аште ли оубо покориши ми
сѧ бѫдеши чьстенъ въ полатѣ моеѝ·
и многоу имѣнїю и даромъ достоѝнъ
бѫдеши отъ мене· прельстивъ же сиѝ
тъчинъ въıвъ въ срьдьци· окаанъıи
онъ рече сътворѫ волѫ твоѭ цр҃оу· тъ-
чъıѭ да полоучѫ жизнь· въ радости
же въıвъ рече къ немоу· аште ми сѧ
хощти извѣстити· принесѫ ти ѥг҃о-
же въı глаголѣте кръста· и видаштѣ
мьнѣ попери ї и отъврьзи сѧ ѥго· и се
твора бѫдеши ми дроугъ присънъи·
окаанъıи же рече творѫ волѫ твоѭ
цр҃оу· принесъше же чьстънаѧго кръ-
ста христова· и положивъше ѥго на
земи· попъра и глаголѧ· отъврьгѫ
сѧ тайьно крьстиѧнъскъı вѣръı ih҃c·
и ѥдиноумень ти бѫдѫ цр҃оу·

1 инициалъ вынесенъ на поле; опускаясь подъ строку, едва доходитъ онъ до слѣдующей строки; 3 ..чь.. постановкѣ надстрочн. знака (ѣ) могъ помѣшать опустившійся изъ 2-й строки хвостъ буквы р; 4 ..бд.. буква б широк. формы; 7 ..омъ еръ передѣланъ въ ъ подскобкой специфич. черточки; 9 ..лѣ буква ѣ передѣлка писца изъ ѣ (писецъ опустилъ было слогъ — лѣ); какъ слѣдъ такой передѣлки, остался надъ буквой ѣ еревый надстрочн. знакъ; 17 бк.., 18 бнъ, 25 бк.. всѣ три б широк. Ф.; 26 кръ- еръ выступаетъ поверхъ строки; 28 первый зн. препинанія безъ надлежащаго промежутка; бтъ.. буква б широк. Ф.

Ѡ скврьнавъıимa ногама како не оу̑трѣ-
поста ти· како не оу̑страшиша сѧ ѥмꙋ
власи· съ мрачьнъıимъ ѥ̑моу оу̑момъ·
о̑ томъ же о̑ толицѣ· да а̑ко оу̑же безако-
нъıное дѣло сътвори и̑ дрꙁо· волѣре
срацинѣсти рѣшѧ къ цѣсароу· не лѣ-
по ѥ̑стъ жити ѥ̑моу· нъ и̑ тъ съмьрти-
ѭ да о̑сѫдитъ сѧ· а̑ште во своѥ̑ вѣръı
не съхрани· то ни нашем и̑матъ съхра-
нити· се же и̑мъ вѣштавъшемъ· а̑ме-
моур'мнии повелѣ ѥ̑го оу̑сѣкнѫти·
Ѡ вѣдъı къи̑ми оу̑во гласъı и̑звѣшта
о̑каанъıи· къıѧ помъıслъı въ срьдьци ношаше· ѥ̑гда от'вѣта съмьрть-
на бѣꙁѧ· ѥ̑же и̑ прѣжде съмьрти съ-
мьртьнъ бъıстъ· и̑же вѣрѫ погоубивъ и съмьрти не погрѣши Ѡкаяне· и
небоже· ч'то ти прибъıтъка бъıстъ·
да а̑ко ѥ̑го оу̑сѣкнѫшѧ· повелѣ тѣло
ѥ̑го вѣврѣшти съ мѫченичьскъı тѣ-
лесъı вь рѣкѫ· въвръженомъ же въи-
въшемъ· тѣло о̑каанаго тоу а̑бие по-
гразе· а̑ сихъ добръıихъ мѫченикъ тѣ-
леса· а̑къı кораби връхоу плаваахѫ·
и̑ акъı лоуча сльнечьнъıѧ къ брѣгоу
съвькоуплѣахѫ сѧ главъı и̑мъ къ сво-
и̑мъ тѣлесемъ· не хотѣште сѧ о̑тъ ни̑-
хъ разлѫчити· не во прѣꙁьритъ Гь лю-
бѣштии̑хъ ѥ̑го въ и̑стинѫ· и̑ вѣ̑ше
видѣти чоудо прѣславьно· како тѣ-

1 инициалъ не вынесенъ на поле и опускается недалеко подъ строку; Ѡ скврьна.. болѣе жидкими чернилами, послѣ чего чернила приняли нормальную густоту (здѣсь писецъ разводилъ чернила?); 3 съ буква с широк. формы; ..имъ, ..омъ оба ъ передѣланы въ ь подскобкой специфич. части; ѥ̑моу буква ѥ̑ приписка писца поверхъ строки (іота нѣтъ за тѣснотой промежутка буквъ ъм, въ который наполовину опущена буква ѥ̑); буква же оу (въ томъ же мѣстоим.) писцомъ по подскобкѣ одной буквы (вѣроятно, ѥ̑моу передѣлка писца изъ ошибочно повтореннаго мъ — мрачьнъıимъмъ); 4 о (первое) широк. ф.; томъ еръ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. части; 7 съмьр.. при постановкѣ ереваго надстрочн. знака рука писца промахнулась и поставила его надъ м; 12 шт лигатура; 13 ок.. буква о широк. ф.; 15 въ изданіи Миклошича опечатка — ѭште вм. правильнаго ѭже; 16 н передѣлка писца изъ п.

леса стѣихъ ношаахж са сквозѣ водж-
ицъ бъ· ѡ мжченици ѥгоже вьзлюбисте·
и за ѥгоже смрьть изволисте· тъ
же то чоудо сътвори· да ѥкоже оубо
5 ношаахж са сквозѣ рѣкж добрыимъ
мжченикомъ тѣлеса· при брѣзѣ
пришедъше сташа· идеже и стиї из'-
волиша· циї же отъ хрьстолюбьць вь-
земъше тѣлеса имъ· муромъ помаза-
10 въше· положиша на мѣстѣ знамени-
тѣ· азъ же вашего съвора молж ѡ мж-
ченици· славьниї и чьстьнии· извъ-
ранъıа слоугы добриї мжченици бла-
говѣрно· оустроѥни дѣлателѣ· подра-
15 жателѣ хръстови· жилишта стаго
дха· исповѣд'ници дрьзи· ѥд'ноо̀у-
мии съ аггѣлъı· рабы га и отца· оучев-
ици иночадаго· отишиа и застжпь-
ници крьстианомъ· въ цѣсарьствѣ
20 небесьстѣѣмъ сжште· молите бога
отъ ратий· отъ глада и отъ пагоубъı·
и црькъвънаго тѣла не прѣзьрите·
растрьзаѥма· въ вѣдахъ вьсѣхъ застж-
паите· плѣньникъı избавите и за не-
25 джьнъıа молите· и съгрѣшьшии
гоу проснмъ простъıж вами вьзати·
прочиихъ лѣтъ въ оустрои· и въ гов-
ѣнии и въ страсѣ· оукрѣпленомъ бъıти·
да хоудъıа сеа нашеа жизни въ покои
30 съвръшивъше· конець бе страха пол8-

2 т выступаетъ поверхъ строки; 8 ю попорчено на пергаменѣ отлѣпкою вощинки; 9 ..омъ еръ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. черточки; 10 знам.. буква м писцомъ по смазкѣ буквы з (слѣды явны); 12 сл.. буква с широк. формы; ъ выступаетъ поверхъ строки; 17 от.. постановкѣ паерка могъ помѣшать хвостъ отъ буквы з 16-й строки; 18 от.. буква о широк. ф.; 20 ..мъ ерь передѣланъ въ ь подскобкой специфич. черточки; 21 отъ, отъ, отъ буквы о, всѣ три, широк. ф.; ъı выступаетъ поверхъ строки; 28 первый знакъ препинанія безъ промежутка; 30 ..ецъ ерь передѣланъ въ ь подскобкой специфич. черточки.

чити· въı бо за х҃а оу҃вı҃ени бъıсте· и҃ тѣ-
мъ вı҃засте вѣнı҃ца о҃тъ рѫкоу҃ госпо-
дı҃ноу· и҃ врѣмѧ присѣщенїю просвѣ-
тѣсте сѧ паче слънечънъıѧ свѣтьло-
сти· понѣже благодѣти и҃ вѣрѫ прѣ-
мѫдрости· посрѣдѣ пакостьникъ·
добрїи мѫченици проповѣдасте· и҃ то-
го ради вѣ҃ вѣкъı веселите сѧ· ц҃рⷭ҇ѧ наша
оу҃крѣпите· вѣрѫ нашѫ оу҃тврѣдите·
насъ застѫпайте вънı҃ѫ· и҃мѫште бо
васъ застѫп'ники· и҃ молитвı҃ники·
нич'соже сѫпротивна приходашта
к' намъ не възвои҃мъ сѧ· владъıкѫ хрı҃-
ста б҃а нашего и҃стинънаго вънı҃ѫ
и҃мѫште оу҃п'ваніе· молити насъ
ради не прѣстайте· да и҃ мъı полоу҃чı-
мъ вѣчънѫѭ жизнь о҃ х҃ѣ и҃сⷭ҇ѣ г҃и на-
шемъ· ѥмоу҃же слава съ о҃т'цемъ и҃ съ
ст҃ъıмъ дх҃омь· нъıнѣ и҃ присно и҃ вѣ҃
вѣкъı вѣкомъ· ѧмнı҃·:·

мⷣ҇сца марта въ ѳ҃ дьнь мѫченїе ст҃ъıхъ мѫченикъ
м҃· и҃же въ севастии мѫчени бъıша·:·
Вѣ҃ лѣтѣхъ ликı҃ниа ц҃рⷭ҇а· вѣѧше го-
нı҃ѣнїе велико на крⷭ҇тиѧнъı· и҃ вѣ-
си благовѣрънѣ живѫштиї о҃ х҃ѣ· ноу-
ждаѧхѫ сѧ жрѣти богомъ· ѧгрикⷭ҇-
лаоу҃ воı҃водѣ сѫштоу҃· гоубителю
сѫштоу҃ скрѣпоу҃· и҃ въıстроу҃ къ дıа҃-
волı҃ слоужьбѣ· крⷭ҇тиѧни же и҃же вѣ҃-

2 -мъ еръ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. черточки; 4 ..тьло- постановкѣ надстрочн. знака (ѣ҃) могъ помѣшать хвостъ буквы р 3-й строки; 9 ..дѣте буква т выступаетъ поверхъ строки; 16 ч тоже; 17 буква о҃ широк. формы; 21 строка занята заставкой; 22 ѭ іотъ выступаетъ поверхъ строки; заглавіе писано уставомъ въ $^3/_4$ величины устава текста; 24 рисованы й инициалъ вынесенъ на поле и опускается вплоть до 29 строки; 30 ..жь.. постановкѣ надстрочн. знака (ѣ҃) могъ помѣшать хвостъ буквы р 29-й строки.

хѫ въ воиньствѣ вьси ноуждаахѫ сѧ ѿт
ниихъ жрѣти вѣсомъ. Бѣахѫ же вои-
ни кападокиискыѩ странꙑ. въ
саноу ѥдномъ. живѣште благовѣрꙗ-
нѣ. числомъ ѯ. непобѣдьни и добꙑ
вь ратехъ. а се имъ имена. дометиа-
нъ. исухии. змарагдъ. мелитонъ.
ираклии. алеѯан'дръ. ѣутухии. лу-
симахъ. домнъ. сакѣрдон. курионъ.
суноикъ. ѯан'дии. севрианъ. ѥк'дикии
акакии. ѡѵанъ. гаи. аѳанасии. горк-
нии. оуалъ. иоулиан. сисинии. фили-
ктимон. куриѯа. оуалерии. клавдии.
прискъ. дедоул. ѣутухии. флауии.
леѡнтии. аггии. аѣтии. никал. хоу-
дион. иліадии. кан'дидъ. деѡфил.
валерианъ. си вьси ати бꙑвъше ѿтъ
воєводъ. ноуждаахѫ ѧ жрѣти вѣсомъ.
паче же воєвода глаголати имъ. иже оу-
спѣшьно вамъ въ ратехъ показасте.
и добꙑѥстѣ дроужинѣ своеи. пока-
жате и нынѣ ѥдногласьѥ ваше. и по-
корите сѧ вькоупѣ цр҃оу законоу. и
жрѣвте богомъ прѣжде мжкъ. ст҃ии
же рѣша пакостьникоу. аште за съ-
мрьтьнааго ц҃ра боржште сѧ ѳдолѣва'-
хомъ. акоже и ты послоушьствоуѥ-
ши. колико паче за весъмрьтьнааго
цѣсара подвизаѫште сѧ. повѣди-
мъ твоего зълокъзньнааго права.

1 ѿт буква ѳ широк. формы; 2 инициалъ опускается во 2-ю строку; 4 ѧ..емъ ер̀ передѣланъ въ ѣ подскобкой специфич. части; 5 доы вытерто пальцемъ, но читаемо; союзъ и случайно сохранился и принятъ Миклошичемъ за членное окончаніе предыдущаго прилагательнаго; 7 и 9 первый знакъ препинанія обѣихъ строкъ безъ промежутка; ..ѳнъ буква ѳ широк. Ф.; 10 су.. sic (εὐνόϊχος); рѣдкій у писца порядокъ буквъ ии (вм. ни); 11 горк°- sic (γοργόνιος); 12 фил- sic (φιλοκτήμων); 13 рѣдкій у писца порядокъ буквъ ин (вм. ни); 14 тоже самое; 17 си буква с широк. Ф.; ѿтъ ер̀ выступаетъ поверхъ строки; 18 воєводъ ер̀ ошибочно вм. ы (ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος); ѧ ошибочно вм. сѧ (ἠναγκάζοντο); 26 -мрь.. постановкѣ надстрочн. знака (ь) могъ помѣшать хвостъ буквы р 25-й строки; ѳд.. буква о широк. Ф.

Аγриколаи воєвода глаголa· кѣдѵ̑но ѻ̑тъ
двоюѻ̑ прѣдълежитъ вамъ· и̑ли жърътъ-
ше богомъ вѣ санѣхъ и̑ вѣ чѣсти достоѵ̑но-
мъ бꙑти· и̑ли не покоривъше сѧ ѻ̑тъ-
мти живота и̑ воѵ̑ньство· и̑ ѻ̑тъиждь
оу̑же прѣдати сѧ мжкамъ· помꙑсли-
те оу̑бо и̑ и̑звольте и̑же на полꙣзѫ ва-
мъ· Сти̑и же глаголашѧ и̑же на полꙣ-
зѫ намъ г҃ъ печетъ сѧ· воєвода гла-
гола не многоглаголи̑те· нъ оу̑тро
пристѫпивъше жърѣте богомъ· и̑ по-
велѣ а вꙑвести въ телиницѫ· вълѣ-
зъше же сти̑и вѣ телиницѫ прѣкло-
ниша колѣнѣ свои̑· и̑ молиша г҃а гла-
голѫште· и̑з'ми насъ г҃и ѻ̑тъ напасти·
и̑ ѻ̑тъ съблазнъ̑ творѧштихъ безза-
коние· вечероу же бꙑвъшоу нача-
шѧ пѣти фал'мъ сии̑· живꙑи̑ въ по-
мощи въишꙑ̑наго· въ кровѣ г҃а небе-
сънаго въдворитъ сѧ· рече госпо-
деви застѫп'никъ мои̑ и̑си тꙑ· и̑
привѣжиште бъ мои̑ оу̑п'ваѭ на нѣ·
ѩко тъ и̑збавитъ мѧ ѻ̑тъ сѣти ловьча·
и̑ ѻ̑тъ словесе матежьна· и̑ коньчавъ-
ше фал'мъ помолиша сѧ· и̑ въставъше
пакꙑ попѫхѫ до полоунощи· вѣаше
же старѣи̑ и̑мъ вѣ пѣснехъ стꙑи̑ кꙋ-
риѡ̑нъ· а въ ѻ̑тъвѣтѣхъ стꙑи̑ канѣ-
диⷣъ· и̑ домеⷩъ· и̑ авинъ сѧ и̑мъ съпа-
сителѣ рече· и̑звольѣние ваше добро·

8 инициалъ опускается подъ строку, не достигая слѣдующей; 16 ѻ̑тъ буква ѻ широк. формы; что до слова съблазнъ̑ъ, то оно, очевидно, не первоначальное чтеніе, а передѣлка писца (несомнѣнно первоначальной мож. б. только часть ..лаз..); важно замѣтить, что знакъ мягкости можетъ принадлежать, какъ неизвѣстному первоначальному чтенію, такъ и теперешнему н; 19 ...ѣм.. іотъ при знакѣ мягкости; окончаніе здѣсь стяжное; 20 рече̑ вм. рече̑тъ (настоящ. въ кач. будущаго — ἐρεῖ); 28 ѻ̑тъ.. буква ѻ широк. Ф.; 29 -ⷣнⷣъ· буква ъ писцомъ на мѣстѣ знака препинанія, отнесеннаго за приписку.

нъ иже сътрѣпитъ до конѣца· тъ съ-
пасетъ сѧ· вѣси же оуслъшаша гласа
сего· и въвъше въ страсѣ бе съна пре-
бъша до свѣта· призъвавъ же воево-
да вѣса дроугъı своѭ· повелѣ приве-
сти сѧтъıѧ· и пришедъше ѯ ста-
ша прѣдъ воєводѫ· и нача глаголати
имъ воєвода· єже имамъ издре-
шти не на благодѣти зѣра глаголѫ·
нъ ѩкоже єстъ истина· єлико сѫтъ
воини подъ цр҃емъ· ни сѫтъ ѧкъı вои·
ни храбрѣри· ни мѫдри ни красьни·
ни тако любими миоѭ· да не оубо лю-
бъве моєѧ на ненависть прѣнесете·
се оубо въı єстъ ненавидѣти и любити·
сѧтъıи кан'дидъ глагола· противѫ
твоємоу нравоу и има твоє положено
бъıстъ· агриколаоу сверѣпъ бо єси лѫ-
стецъ· воєвода глагола· не рѣхъ ли
ти ѩко в єстъ ненавидѣти· и лю-
би· сѧтъıи кан'дидъ глагола· єлма
же въ нъı єстъ не тъı оубо сверѣпоуи
отъ бга ненавидимъ не изволи люби-
ти насъ· неподобьне и завидѣливе·
и покръвене тъмоѭ· слъшавъ же се
воєвода въздроу ѧкъı левъ· и повелѣ
сѣвазати ѧ· и влачаште вести ѧ въ
тем'ницѫ· сѧтъıи куриѡнъ глагола·
не вѣза власти мѫчити насъ нъ
въпрашати· тъгда възбомвъ сѧ воѥ-

6 свѧ.. вм. сва..; 11 ..мъ ер�ъ передѣланъ въ ъ подскобкой специфич. части; вьı sic; 19 ..цъ ер�ъ передѣланъ въ ъ подскобкой специфич. части; 20 на пергаменѣ читается къ васъ єстъ, но «..ъ васъ» передѣлка изъ ы, судя по ширинѣ подскобки; подскобку іота для расширенія мѣста поправки обнаруживаетъ уцѣлѣвшій надстрочн. знакъ; справщикъ повторилъ его въ чуждой писцу формѣ (ˇ) теперь надъ самымъ ѣ; зн. препин. безъ промежутка; 20—21 «и лю-би-» на пергаменѣ читается «ıли лю-бити»: ю писца выскоблено и замѣнено буквами и ѩ (зн. мягкости — скошен. вправо accent circonflexe); оконч. ти приписано лигатурой; 21 сѧ.. буква с широк. формы; 22 къ вытерто пальцемъ; послѣ єстъ у писца опущено τὸ μισῆσαι καὶ τὸ ἀγαπῆσαι, σὲ μὲν μισοῦμεν, τὸν δὲ ϑν ἡμῶν ἀγαπῶμεν; не лишнее; сверѣпоуи искаженіе вм. сверѣпе (σὺ οὖν, ἄγριε, ὑπὸ τοῦ ϑυ μισούμενε; равнымъ образ. 23 ожидалась бы форма ненавидиме); 23 отъ буква о широк. Ф.; 25 союзъ и въ греч. спискахъ не найденъ, но тамъ онъ могъ исчезнуть, какъ ἁπλογραφία, передъ перфекти. удвоеніемъ послѣдующаго κεκαλυμμένε; послѣ тъмоѭ въ греч. спискахъ читается еще эпитетъ (безъ союза) — ἀγριώνυμε (сверѣпоименьне?); сл.., 28 сѧ.. буквы с широк. Ф.; 29 впереди нъ не заполнена rasura 2 буквъ.

вода· повелѣ легъко и҃хъ вести вѣ телм'-
ницѫ· запрѣтивъ а҃гла҃ноу капикларис.
терьдѣ блюсти и҃хъ· жьдѣ҃аше бо и
доу҃зова пришествиа· и вѣсь оу҃бо де-
нь и ношть оу҃чааѫ сѧ о҃тъ ст҃а҃го ку-
риѡна· глаголаа҃ше во и҃мъ· братиа
по строю в҃жию дроужина вы҃хомъ·
въ маловрѣменьнаа҃го сего житиа·
да не о҃тълѫчимъ сѧ оу҃бо о҃тъ себе· нъ
ѩкоже жихомъ ѥ҃д'ноѫ҃ дш҃еѫ҃· и ѥ҃ди-
нѣмь оу҃моль· тако же и послоушь-
ствоу҃ѥмъ· ѩкоже сьде вы҃хом и҃-
скоушени· маловрѣменьноуоу҃моу
ц҃роу· такожде потъштимъ сѧ и҃скѹ-
шени о҃брѣсти сѧ· б҃оу великоуоу҃моу
ц҃роу· минѫвъшемъ же дьнемь ѕ҃· сѫ-
штемъ ст҃ъ҃имъ вь темьницѝ· при-
де доу҃зъ о҃тъ кѣсариа· и пришедъ вь
севастиѝ і҃ въ ѳ҃ день сѣдъ съ воѥводѫ
повелѣ привести ст҃ыа· ведомомъ
же и҃мъ· оу҃чааше а ст҃ыи куриѡнъ·
глаголѧ· братиа не възбоимъ сѧ· кг'-
да бо вь ратехъ о҃брѣтахомъ сѧ· и по-
молѧ҃хомъ б҃а· то помагаше намъ
и оделѣваахомъ· и вѣси повѣгаахѫ·
и мъı ѥ҃дини м҃· посрѣдоу и҃хъ о҃бращтахо҃м' сѧ· помь-
ните ли ѥ҃гда сѧ в'рахо҃мъ на велицѣи враи· съ слъзами мо-
и дастъ намъ б҃гъ силѫ· да о҃ко о҃тъ и҃и҃х' лѣ'хо҃м'
оу҃вихомъ· о҃въı прог'наахомъ· и ни ѥ҃ди- б҃а·
нъ о҃тъ насъ не бы҃ извѣнъ· о҃тъ толи-

2 ..ноу вытерто пальцемъ, но читаемо; ...кларис· писцомъ по выскобленному «роу»; 3 первое ѥ писцомъ по выскобленной буквѣ; 5 ношть постановкѣ надстрочн. знака (ь) могъ помѣшать хвостъ буквы р 4-й строки; 9 о҃тъ.. буква о широк. формы; 12 послѣ «въıхом» весь конецъ строки (4 буквы) выскобленъ; первыя 2 буквы замѣнены буквами ьи рукой древнѣйш. справщика, а вторыя двѣ (3-я, кажется, о, 4-я ясный слѣдъ буквы и) не заполнены; отсюда теперешнее чтеніе вы҃хомь и-; кромѣ того, надъ м видится слѣдъ паерка писца (δόκιμοι ἐγενόμεθα); 18 о҃тъ буква о широк. ф.; 19 і вставка писца въ строку; 24 ..ль.. іотъ при знакѣ мягкости; 25 сѧ.. буква о широк. ф; 26 шт и мь лигатуры; 26—27 со словъ посрѣдоу и т. д., кончая «моль҃хом б҃а·», писцомъ по выскобленному мѣсту 1½ строкъ; первоначальн. чтеніе — «посрѣдоу и҃хъ о҃бращтахомъ сѧ· съ слъзами моль҃хомъ б҃а·»; 28 о҃к.., о҃тъ, 29 о҃въı, 30 о҃тъ, о҃тъ буквы о широк. ф.

ка народа· нъıнѣ оу҃во трои сѫтъ пако-
сти дѣıѫште намъ· сотона и̑ доу꙳ъ
и̑ воı̑вода ı̑ѥдинъ ı̑ѥст
же невидимъ оу҃во м҃ мъ
да оу҃долѣı̑ютъ· да не бѫдетъ· нъ мо-
лѫ васъ· помолимъ оу҃во ѩкъı вънѫ
нъıнѣ ба· и̑ не и̑мѫтъ къ намъ прик -
снѫти са мı̑сти и̑ мѫкъı· ни ѫзъı·
не вı̑сег'да ли ı̑г'да начı̑нѣ꙳ѣхомъ са
брати· глаголаѫхомъ фал'моса сего·
бжѐ въ и̑ма твоıѐ съпаси ма и̑ вı̑ силѣ
твоıѐй сѫди ми· бѐ оу҃слъıши молитвѫ
моıѫ̀· въноу҃ши глаголъı оу҃стъ моıхъ·
и̑ нъıнѣ того рı̑цѣмъ фал'моса· и̑ оу҃слъı-
шитъ насъ и̑ поможетъ намъ· и̑ ведо-
ми къ пакостѣ҆никомъ сего фалма гла-
голаѫхѫ· и̑ вı̑си сı̑нидоша са видѣтъ·
ставъ'шем' же и̑мъ прѣдъ воı̑водѫ и̑ доу-
к'сомъ· вı̑зърѣвъ на на̀ доуксъ глаго-
ла· сни̑ хотѣли бъıша да волѣшемъ чı̑-
стемъ достои̑ни бѫдѫтъ· бѫдетъ же
вамъ о҃тъ мене чı̑стъ̀ велика· и̑ дари бо-
лѣши и̑мѣхъ· да оу҃же ı̑д'но о҃тъ двоıго
прѣдъложимъ вамъ· и̑ли жърътшемъ
богомъ санолъ̀мъ великомъ и̑ чı̑стемъ и̑
даромъ достои̑номъ̀ бъıти· и̑ли не по-
коривъшемъ са о҃тъмѧти поѧ̑съı и̑ воı̑нь-
ство· и̑ о҃тънѫдъ̀ оу҃же прѣдати мѫка-
мъ· кан'диꙗ глагола вı̑зъми и̑ поѧ̑-
съı наша и̑ тѣлеса· ничтоже во намъ х҃а

3 послѣ «воı̑вода·» выскоблено мѣсто въ 5—6 буквъ (ὅλως δὲ); rasura заполнена древнѣйш. справщикомъ словами нъ вı̑сѣко; онъ же выскоблилъ послѣ «ı̑ѥст» конецъ строки въ 4—5 буквъ и замѣнилъ его чтеніемъ ..ъ съ нами и̑ тъ (1-й и 3-й ъ выступаютъ поверхъ строки); 4 послѣ невидимъ выскоблены 7—8 буквъ и тѣмъ же справщикомъ замѣнены чтеніемъ «ни бъ· да ли сни»; 5 да оу҃долѣı̑ютъ (ἵνα νικήσῃ) буква ı̑ѥ по подскобкѣ буквы ѣ передѣлана тѣмъ же справщикомъ въ букву ı̑ѫ, при чемъ надстрочн. знакъ писца (ˇ) сохранился (надъ юсомъ іотованнымъ практикуется камора (ѫ̑)); 13 ..хъ, 14 ..слъı- буквы ъ и ъı выступаютъ поверхъ строки; 15 ..до-, 18 ст.., 20 сни̑ буквы о и с широк. формы; чı̑- ерь выступаетъ поверхъ строки; 27 о҃тъ.., 28 о҃тъ.. буквы о҃ широк. Ф.; 30 ничтоже буква ч писцомъ по смазанной буквѣ к (ч выступаетъ поверхъ строки).

честьнѣйше· тъгда доукъ съ повелѣ ка-
менимъ лица имъ бити· стъи ка-
и дидъ глагола· наставьниче тьмѣ·
и всего безакониа оучителю· начни
се творити· и оузъриши мьстъ своиж·
въздроувъ же воєвода на слоугоужшта-
а воины рече· ѡ зълыи слоугы· по-
что въскорѣ не творите повелѣнаго
вамъ· възелмъше же слоугы камение
дроугъ дроугъ биахж· видѣвъше
же сти бывъшеѥ· дрьзи бъша· ра-
згнѣвавъ же са доукъ съ· въземъ камъ-
къ· връже да оударитъ ѥдного отъ
стыихъ· възвративъ же са камыкъ
на лице кнаже и съкроуши ѥмоу вьсе
лице· тъгда стъи курилнъ рече· бо-
ржштии са съ нами врази наши ти и-
знемогоша и падоша· въ истиниж да
вьиидетъ оржжие ихъ въ срьдьца их·
и лжци ихъ да съкроушатъ са· воєво-
да рече тако ли вози· влъшьство нѣ-
коє бъстъ· стъи доменъ рече· тако
ли ѯъ бъ нашъ вьмѣстилъ са ѥстъ
· вестоуда на же лица ваша глаго-
лжштаа на ба неправьдж· бесчести-
ꙗ бо исплъи · не стъидниши и са прѣ-
исподьнии темьнъи диаволе· и штѫ-
ждь истинѣ· подателю блазномъ·
глава диаволѣ тъи ѥси агриколау· а о-
пашь лисиа доукъ съ· иже съ товоиж·

2 ст.. буква с широк. формы; 6 шт лигатура; 7 инициалъ опускается недалеко подъ строку; 9 ..ние безъ іота; 12 въз.. постановкѣ надстрочн. знака (ѵ) мѣшалъ хвостъ буквы з 11-й строки; ъ выступаетъ поверхъ строки; 13 отъ буква о широк. ф.; 14 ..къ еръ выступаетъ поверхъ строки; 17 ..ши буква и попорчена ссадиной; 22 ст.. буква с широк. ф.; 24 строка начинается мѣстомъ выскобленныхъ 3—4 буквъ, замѣненныхъ древнѣйш. справщикомъ словами къ нъ; 25 бес'ч.. какографич. случай паерка у писца; 26 исплъи... конецъ слова выскобленъ справщикомъ (2—3 буквы), и все слово измѣнено имъ въ «исплъйѥнѣ» (зн. мягкости — скошенный вправо accent circonflexe); послѣ стъдниши на пергаменѣ читается частица ли, но буква л рукой справщика по выскобленной одной буквѣ (только не ш, т. к. для него малъ промежутокъ); 29 въ концѣ строки о- широк. ф.

ва ѳва слоужѣ сотонинѣ· ѥште ли не оу-
вѣритъ ваю пръвыи начатъкъ мѫка-
мъ· начнѣта и въторое· слоугы же
глаголаша стыимъ· ѳбоуѥнии вьсеѫ
милости и богомъ врази· чесо ради не
жьрете богомъ· стыи курииньнъ рече·
мы къ ѥдномоу богоу приближаѥмъ са·
раби їс хса стаго дха· съвръшити ѥзво-
лѣние и течение страстемь· и вѣньца
вьзати нетьлѣнию· повѣдивъше ва-
ша зълокъзньнъіѫ нравы· тъгда доу-
кс съ повелѣ вести ихъ вь темьницѫ· да
помъıслитъ что ѳ нихъ· вьведеномъ
же бъıвъшемъ имъ вь темьницѫ· нача
стыи курииньнъ пѣти съ вьсѣми ими
глаголѧ· к тебѣ вьзведохомъ очи на-
шн живѫштоуоумоу на небеси· се ако
очи рабъ въ ржкоу господиѩ своихъ·
ако очи рабыни въ ржкоу госпожда сво-
ѥѫ· тако очи наши къ гу бу нашемоу
доньждеже оуштедритъ ны· и по моли-
твѣ къ шестоуоумоу часоу ношти· и
гласъ бъıстъ к нимъ· и ѡвивъшоу са и-
мъ бу· и глаголѫштоу вѣроуи вь ма
ѧште оумьретъ живъ вждетъ· дръза-
йте не бойте са ихъ мѫкъ· маловрѣме-
ньни во сѫтъ· сътрьпите мало· и зако-
ньнѣ постраждите да вѣньца вьзь-
мете· прѣбъıша же въ тѫ ношть весе-
лаште са· ѳ наказании господьни·

VI тетрадь (полный кватерніонъ).

3 са.., 4 ѳв.. буквы с и ѳ широк. формы; 4—5 «ѳбоуѥнии вьсеѫ милости и богомъ врази» искажено въ перепискѣ изъ греч. «ἀπονενοημένοι καὶ πάσης τῆς τῶν θν εὐμενείας ἐχθροὶ» «Stulti et omni benignitati deorum inimici» *ѳбоуѥни и вьсеѫ милости богъ врази; 6 ст..; 8 їс хса, съ.. всѣ четыре с широк. Ф.; лха буква д на мѣстѣ уничтоженнаго знака препин., перенесеннаго писцомъ за это слово; 15 ..риньнъ буква і передѣлка писца изъ и, вторая половина котораго пошла въ передѣлку на первую черту омеги; 17 се, 18 очи буквы с и ѳ широк. Ф.; буква ч передѣлка писца изъ и; 30 ѳ (предлогъ) буква широк. Ф.

Здѣсь пергаменъ невѣрно сброшюрованъ; неумѣстно предшествующій пергаменный л. 38 отнесенъ въ изданіи между лл. 88 и 89, т. е. составляетъ стр. 175 и 176. Недосмотръ Миклошича (edit. pagg. 54—55) замѣтилъ Rudolf Abicht (Archiv Ягича Bd. XV, 322).

оу̑трогоу же бъıвъшоу· въ тъ дънь повелѣ
ı̑звести а ı̑с темницѧ· и̑ привести· и
ставъше прѣдъ пакостьникъı рѣшѧ·
ı̑же хощтете творите· а̑вн же сѧ дн̑а-
волъ о̑ десн̑ѫ дръжа мечь· о̑ лѣвѫ
же змнй· глаголааше же къ оу̑хоу а̑гри-
колоу· мой ı̑сн подвизай сѧ· повелѣ же
воєвода· съвазавъше за въıѫ вести
вьсѧ вькоупѣ къ ı̑зероу· ı̑стъ бо вь се-
вастнї ı̑зеро ı̑мъı водѫ многѫ· въ то
же врѣмѧ ı̑г̑ да с̑тыѧ мѫчаахѫ· бѣаше
стоудень велнка· въведъше же а̑ нагъı
поставишѧ посрѣдѣ ı̑зера· бѣаше же
и̑ въздоухъ стоуденъ· и̑ часъ бридъкъ·
къ вечероу бо бѣаше дьни· пристави-
шѧ же ı̑мъ стражѧ воı̑нъı· и̑ капнкла-
рнѧ· въскрай же бѣаше ı̑зера баньѣ· ра-
ждежена· да а̑ште к̑то хощтетъ пристѫ-
пити и̑ ı̈збѣгнѫти· прибѣжнтъ къ ба-
ньı· въ часъ же прьвъıй ношти· съкла-
шталахѫ сѧ о̑тъ стоудени с̑тый· и̑ тѣ-
ло ı̑мъ распадаше сѧ· ı̑дннъ же о̑тъ
числа м̑ о̑тъпадъ прибѣже къ баньı·
и̑ прикоснвъ сѧ къ топлотѣ· а̑вн̑ѣ ра-
стал сѧ· и̑ тако о̑тъдастъ дш̑ѫ своѫ·
с̑тыı же о̑тъпадъше рѣшѧ· а̑ко ı̑зъ ı̑ди-
нѣхъ оу̑стъ гласомъ велнємъ· ı̑да вь
рѣкахъ прогнѣваı̑ши сѧ г̑и· ли вь рѣ-
кахъ ı̑ростьк твоı̑· ı̑ли въ мори оу̑стръ-
мьı̑ннє твоє· ı̑же бо о̑тълѫчивъ сѧ

3 ..в̑ъ.. первоначально писецъ ограничился было паеркомъ, но тотчасъ же нашедъ возможнымъ написать самый ъ, а паерка не уничтожилъ; 5 о̑ (2-й предлогъ), 8 съ.., 20 сък.., 21 о̑тъ, 22 о̑тъ, 23 о̑тъ.. буквы с и о̑, всѣ шесть, широк. Ф.; 25 тако буква т передѣлка писца изъ д; 26 с̑т̑.., о̑тъ.. буквы с и о̑ широк. Ф.; 27 ..омъ, ..ѥмъ оба ъ передѣланы въ ѣ подскобкой специфич. черточки; 29 ı̑ро.. буква о передѣлка писца изъ с.

ѿтъ насъ ѧкъı вода разлиꙗ сѧ· и̑ разидо-
ша сѧ вѣсѣ кости е̑го· мъı же не ѿтъстж-
пимъ ѿтъ тебе доньждеже ѻ̑живиши
насъ· и̑ и̑мѧ твоє призовемъ· е̑гоже
хвалитъ вѣса тварь· зминиє и̑ вѣса бе-
зденица· ѻ̑гнь градъ снѣгъ ледъ· доу-
хъ боурень творѧштии слово е̑го· хо-
дай по мороу ѧкъı по соухоу· и̑ сверѣ-
пъıи̑мъ вълънамъ помагнии̑мъ ржкѣ
твоеѭ кротди· и̑ нъıнѣ тъı е̑си г҃и̑ и̑же
оу̑слъıшавъ мѫ̑оусиѫ̑ и̑ даѫ̑шта зна-
менита и̑ чоудеса въ е̑гуптѣ· въ фараѫ̑-
нѣ и̑ въ людехъ е̑го· раздѣлѣѫ̑ море и̑
въ поустъıнѭ̑ настав люди
свои· и̑же оу̑слъıшавъ и̑ѧкѫ̑ва молѧ-
шта сѧ· бѣжашта вѣспрѣштениа и̑-
савова· и̑же съ и̑ѫ̑сифомъ продакъ сѧ
и̑ съпасъ е̑го· и̑же оу̑слъıша ст҃ъıѧ ѧпо-
столъı· и̑ насъ оу̑слъıши г҃и̑· и̑ да не пото-
питъ насъ боура водьнаа· ни пожьретъ
насъ глѫбина· ѩко ѻ̑бништахомъ зѣ-
ло помози намъ бе с҃пасе нашь· ѩко ста-
хомъ въ глѫбинѣ мору· и̑ мокръı бъı-
ша ногъı наша кръвьıѫ̑ нашеѫ̑· ѻ̑блегъ-
чи тагости наша· и̑ лютости въздоу-
ха г҃и̑ бе нашъ· и̑ да оу̑вѣдатъ вѣси ѩко
к҃ тебѣ възвахомъ и̑ съпасени въıхомъ·
к҃ тебѣ оу̑пвахомъ и̑ не постъıдѣхомъ
сѧ· и̑ сѫштоу часоу третиѭмоу ношти·
слъньце ѻ̑ нѭ̑хъ въсиа топло ѩко въ жатвѫ̑·

1 ѻ̑тъ, 2 ѻ̑тъ.. оба ѻ̑ широк. формы; ..стѫ- буква т выступаетъ поверхъ строки; 3 ѻ̑тъ, 6 ѻ̑г.. оба ѻ̑ широк. Ф.; 6–7 знаки препин. позднѣйшей руки (точка вверху строки, свѣтлыми чернилами) послѣ словъ: ѻ̑гнь, градъ, снѣгъ (здѣсь двоеточіе), доухъ, боуренъ; 9 ..нии̑мъ еръ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. части; 10 ..ѭ̑мѧ іотъ при знакѣ мягкости; 14 «настав» на пергаменѣ читается въ формѣ «настависвъıи», но оконч. -ивъıи древнѣйш. справщикомъ по выскобленн. 7–8 буквамъ (слѣды первонач. чтенія — знакъ мягкости или камора, что приходится теперь надъ ъı, и «оу», конецъ бывш. слова); люди надъ буквой л справщикъ приписалъ зн. мягкости (скошенн. вправо accent circonflexe); 16 буква ж передѣлка писца изъ ш; 17 ..омъ еръ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. части; 19 первый зн. препин. безъ промежутка; 23 ..ру sic; 24 ъ (2-й) выступаетъ поверхъ строки; 30 сл.., ѻ̑ (предлогъ) буквы с и ѻ̑ широк. Ф.; ..твѫ буква т выступаетъ поверхъ строки.

и расталавъ са ледъ въистъ вода топла· вѣ-
си же стрѣгштиї сѣномь съдрѫжими
вѣ҃хѫ· ѥдинъ же капикларии вѣ҃ше
бѣда· и послоушаа молдштѣ са йхъ· и по-
мѣышлѣа· како йже прибѣгъ къ бани·
не вѣчьте са съ четърьми десатъı· иъ а҃вѣ-
к ѳтъ топлотъı растаа са· а҃ сиї въ колицѣ
мразѣ сѫште досель҃ живи сѫтъ· и зѣра
свѣта йже ѳ ѿйхъ· и вѣзьрѣвъ на нево·
хота видѣти ѳтъкѫдоу ѥстъ свѣтъ·
видѣ вѣнѣца съходашта на главъı ст҃ъı-
хъ· числомъ л҃д· и помъышлаше вь҃ себѣ
глаголѧ· четъıре десате йхъ ѥстъ· то ка-
ко ѥ҆диномѹ нѣстъ вѣнѣца· и разоумѣв҃
а҃ко прибѣгъıи въ бан҃ѫ· не прич҃тенъ въı-
стъ к ѿйлъ· и възвоуждь҃ вѣса стрѣгѫ-
штаа· и съвръгъ ризъı сь҃ себе на лица й-
хъ· въскочи вь҃ ѣзеро вѣпиа и глаголѧ·
и азъ крьстиа҃нъ ѥсмъ· и вѣшедъ посрѣ-
дѣ йхъ рече· г҃и бе҃ вѣроужѫ вь҃ та· вь҃ ѿѫ-
же и си вѣроваша· и въчѣти ма вь҃ ѻ҃а· и
съподоби ма йскоушенїѣ мѫкъ прия҃-
ти· а҃ко да и азъ йскоушенъ бѫдѫ· по-
вѣжденъ же бъıвъ дїа҃волъ прѣлѣıи
са въ мѫжескъ ѳбразъ· съвадзавъ рѫ-
цѣ свои и колѣнѣ свои дръжа глаголаа-
ше· оу҃въı мьı҃нѣ оу҃въı мьı҃нѣ· повѣжде-
нъ бъıхъ мѫжи сими сватъıи҃ми· и въı-
хъ вѣсѣмъ въ ржгъ· не ѥмъı ѥдинодоу-
шенъ слоугъ· а҃ште бо въıхъ ѥмѣлъ· то

5 ..лѣа знакъ мягкости опущенъ писцомъ; 6 нъ а҃вь҃- и вся 7 строка по выскобленному самимъ писцомъ; ѳтъ буква ѳ широк. формы; 14 ..мѕ писцомъ по выскобленному мѣсту 1—2 буквъ; ..ца буква а по выскобленному оу самимъ писцомъ; 15 къı- еры выступаетъ поверхъ строки; 19 ..мъ еръ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. черточки; 25 ѳк.., съ.. буквы ѳ и с широк. ф.; 28 ı (въ концѣ строчки) выступаетъ поверхъ строки.

не бѣхъ побѣжденъ бѣлъ· и нынѣ что
сътворѫ· развращѫ срѣдѣци кнадзе-
ма моима· и съжегѫтъ тѣлеса стѣмъ·
и въ рѣкѫ въверьгѫтъ· и се сътворѫ да
и остатъка ихъ не бѫдетъ· стыи же ку-
рінъ рече· кто богъ великъ яко богъ
нашъ· ты еси богъ творѧи чоудеса·
сѫштѧѧ во на ны по насъ сътвори· и ли-
шение четырѣ десатъ напльнилъ еси·
и начаша пѣти· съпаси ны ги яко оскж-
дѣ прѣподобьныи· оутроу же бывъшѹ
придоста нечѣстивыа мѫчителѣ· и об-
рѣтоста капикларіа съ ними сѣда-
шта· и въпросиста воины· что видѣвъ
сътвори се· рекоша же воини· мы яко-
же измрѣли бѣхомъ сѣномъ· онъ же вѣ-
дѣ въ всѣ ношть· и вынезапѫ възвоу-
ди ны· и видѣхомъ свѣтъ великъ на ни-
хъ· онъ же абие съвръгъ ризы свои· въ-
скочи въ ѧ въпиѧ и глаголѧ· и азъ кр-
стианинъ есмъ· и разгнѣвавъша сѧ мѫ-
чителѣ· повелѣста извлѣшти ѧ· и и-
звазавъше ѧ вести на брѣгъ морѣ· и др-
колми ногы ихъ прѣбивати· кдного
же мати прилежаѧше ихъ· вѣ во сынъ
ем юнеи всѣхъ· и боѧше сѧ кда како
отъврѣжетъ сѧ· и на нь присно възира-
ше· възлагаѫшти на нь рѫцѣ и глаг-
лѫшти· чадо моѥ сладъкоѥ· ѥште ма-
ло прѣтръпи да съвръшенъ вѫдеши·

5 ст.., 10 съ .. буквы с широк. формы; ньн буква ь очень близко стоитъ къ н, свидѣтельствуя о какой то передѣлкѣ писца по написаніи и; 12 ..ѧ іотъ при знакѣ мягкости; въ концѣ строки о широк. ф.; 16 сѣномъ еръ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. черточки; 18 знакъ препинанія безъ промежутка; 19 онъ буква о широк. ф.; 25 ..нъ еръ выступаетъ поверхъ строки.

не бой сѧ чѧдо· се бо х҃с прѣдъстоитъ по-
магаѧ тебѣ· ѥгда же ѩмъ прѣбиваахѫ
голѣши· прѣдаахѫ дш҃а своѧ глаголѫ-
ште· дш҃а наша ѩко пт҃ица ѩзбави сѧ ѳ-
тъ сѣти ловѧштиихъ· сѣть съкроушѝ
сѧ ѝ мы ѩзбавѣѥ҃ни въıхомъ· помощь
наша въ ѩмѧ господьнѣ· сътворѣшааго
небо ѝ землѭ· ѝ вѣси вѣкоупѣ рекѝше ѧ-
минъ· прѣдаша дш҃а своѧ· сѫщъ же
оу҃чимъıй материѭ· ѩменемь мелитъ·
ѥште дъıхаше· повелѣста же мѫчите-
лѣ привести возъı· ѝ въскладъше тѣле-
са сватъıихъ прѣвезоша ѧ на брѣгъ рѣ-
къı· ѳставѣше ѽношѫ чаѭште ѥмоу жı-
воу бъıти· видѣвъши же мати ѥго тъ
ѥдиныъ ѳставѣѥ҃нъ· ѳтъвръгъши жень-
скѫѭ немощь· вѣземъши же мѫжьскѫ-
ѭ крѣпость ѝ мѫдрость· ѝ вѣземъши
сп҃а своѥ҃го на рамоу крѣпъко· вьслѣдъ
колъ ѩдѣаше· посимъ же сп҃ъ материѭ
прѣдастъ дх҃ъ свои радоуѧ сѧ· несъшѝ же ѝ
мт҃и ѥго повръже ѝ врьхоу ѩхъ· вьзгнѣ-
тивъше же ѳгнь съжегоша тѣлеса ст҃ъıи-
хъ· сѣвѣтъ же сътворѣша мѫчителѣ
рекоста· сиѧ ѳстанькъı ѧште сице ѳста-
вимъ· вьзати ѧ ѩмѫтъ крьстиѧни·
ѝ напльнити вьсь миръ· ıъ придѣте
да ѧ къверъжемъ вь рѣкѫ· ѝ събъравъ-
ше кости ст҃ъıихъ ѝ пепелъ съметъше
въсъıпаша вь рѣкѫ· ѝ ничѭже не

1 се, х҃с, 4—5 ѳ- тъ, 9 съı . . ; 14 ѳ (первое), 16 ѳтъ . . буквы с и ѳ, всѣ шесть, широк. формы; 21 . . ши надъ строкою писцомъ; 23 съ . . , 24 сѧ . . буквы с широк. Ф.; сът . . буква т писцомъ по ссадинѣ на пергаменѣ; 25 сиѧ ѳ . . буквы с и ѳ широк. Ф.; 30 на пергаменѣ, послѣ не, по выскобленному мѣсту въ 3—4 буквы, читается погоу-, но почеркъ древнѣйш. справщика.

и рѣка їхъ· по трехъ же днехъ авиша
са епископоу града того· именемь петрѡ·
ако сѫтъ съхранѣны кости наша семь мѣ-
стѣ· приди оубо въ ношти и їзнеси ны и-
з-д- рѣкы· И поймъ ѥ҃п҃ъ клирикы и мѫ-
жа вѣрны· и пришедъ ста на брѣзѣ рѣ-
кы· и се просвѣтѣша са кости с҃тыихъ въ
водѣ· акы и свѣтильници· и аште кде о-
ставѣнѣ бывааше кость свѣтомъ авѣ-
аше са· и тако съвъравъше кости с҃тыих'·
мѫченикъ· положиша я въ ракахъ· и си-
це пострадавъше вѣнѣчани бъша· и си-
аѫтъ ако и звѣзды въ вьсемь мирѣ·
богоу вѣровавъше х҃са исповѣдавъше·
с҃таго дх҃а не отъврѣгъше са· прославѣ-
ни бывъше о х҃ѣ· памать въ житии семь
оставиша· на съпасение вьсѣмъ вѣроуѫ-
штиимъ· въ о҃цъ и с҃нъ и с҃тый дх҃ъ· ати же
бъша с҃тии мѫченици на мѫчение о х҃ѣ·
прѣжде четырь калан'дъ мар'та· сирѣчь
въ к҃з феуроара· прѣдаша же своя доуша
господеви· прѣжде ѕ҃ дьнь марта· при ли-
кинии самовластьци· нам же цѣсарьствѫ-
ѫштоу гоу нашемоу и бо҃у и спсоу· и вла-
дъицѣ нашемоу і҃с х҃соу· ѥмоуже ѥстъ сла-
ва и дръжава и честь· нынѣ и присно и въ
вѣкы вѣкомь· аминъ·⁝·

С҃таго василѣ ар'хиѥп҃па кѣсариа кападокиискыа·

1 на пергаменѣ, въ началѣ строки, передъ буквой и (первой), читается буква ѣ, написанная справщикомъ по выскобленной буквѣ; 3 ѣ выступаетъ поверхъ строки; 5 инициалъ опускается вплоть до 6-й строки; 14 х҃с҃, 15 о҃тъ.., 17 о҃.. (префиксъ), 20 си.., 25 і҃с х҃с҃.. буквы с и о҃, всѣ шесть, широк. формы; 28 и 29 заняты заставкой; 30 заглавіе уставомъ въ $^3/_4$ вышины устава текста; инициалъ широк. формы, такой же величины, какъ строчное с (широк. формы) въ текстѣ; этотъ инициалъ стоитъ на линейкѣ и выступаетъ поверхъ строки; 1-ое и 4-ое а и буква ы выступаютъ поверхъ строки.

Пергаменъ просвѣчиваетъ письмена съ оборота.

похвала о м҃ мжченицѣхъ·
О мжченичи памати· како сытость бждетъ любаштиимъ мжченикъı· заиеже
къ добрънимъ клеврѣтомъ· чѣстѣ и оу-
казание ѥстъ приназни· къ обѣштоуоумоу владъıцѣ· ıавѣ ѥстъ· ıако хваладште-
и добла҃ мжжа въ тъчѣнѣхъ врѣменех'·
не отълажчатъ са подражениа· блажи
оубо по ıзвѣсти пострадавъшаго мж-
чение· да бждеши мжченикъ волеиж·
и ıзлѣзеши без гонениа· безъ огнѣ·
без-д-ранъ тѣхъ жде мжкъ съподобıѥ-
нъ· нам' же прѣдълежитъ не о ѥдино-
мъ мжченицѣ чоудити са ни о дъвою·
ни о десати чисма ѥстъ блажимъıй-
хъ м҃ сжтъ мжжь· ıакоже ѥдинж дш҃ж
ımжште· въ раздѣлена тѣлеса· а въ ѥ-
дномъ съдъıханий· и ѥдинении вѣ-
ръı· ѥдно же и трьпѣние ѥже противж
лютъıимъ· и състоани-ѥ-же за ıстинж показаша· вьси тъчни дроугъ дроу-
гоу равьни· волеиж равьни и страстиж·
тѣмже и равьночѣстьноу вѣньцоу сла-
въı съподобиша са· коıе оубо слово дой-
детъ достоино ıхъ похвалити· ни а-
ште и м҃ азъıци довьлѣли бъıша толı-
кж добрж дѣтѣль мжжь вьспѣти·
а аште и ѥдинъ би бъıлъ чоудимъıй·
довьлѣаше нашеи силѣ одолѣти·
а не ıмъ толико множьство· тржтъ

1 заглавіе уставомъ въ $^3/_4$ величины устава текста; ..о.. и о широк. формы; 2 рисованый инициалъ (видъ рыбы съ головами на обоихъ концахъ тѣла) вынесенъ на поле и опускается въ 6-ю строку; второе ч передѣлка писца (изъ ц?); 6 шт лигатура; 18 ..омъ еръ передѣланъ въ ъ подскобкой специфич. черточки; 20 ..ни-ѥ-же (ἁπλογραφία) = ..ниѥ ѥже (καὶ τὴν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἔνστασιν ἐπεδείξαντο); въ изд. Миклошича ἁπλογραφία разрѣшена.

ѻ҃имъскыи҃· плъкъ непрѣвоⷬремыи҃·
тъчѧнъ и҃ на бранехъ непобѣдимы·
воле же ѻ҃во посрѣдѣ и҃хъ вѣведъша
памать҃ на ѻ҃бѣштѫ пользѫ· ѿтъ н҃ихъ
прѣстоѧштиихъ състроимъ· прѣдъ-
показавъше вѣсѣмъ· ꙗкоже начр҃та-
нии мѫжь҃ сихъ мѫжьства· ꙗко и҃ доблѣ-
ства побраньска҃а· многаш'ди бо слово-
писателѣ· и҃ шарописателѣ начр҃таѭт'
ѻ҃би словомъ ѻ҃крашаѭште· ѧ сии҃ на
дъскы чр҃таѭште· и҃ многы пос҃ѵстиша на мѫжьство ѻ҃бои҃· и҃хъже бо слово
повѣстиѭ и҃ слоухомъ ѻ҃казаатъ сѧ·
тѣхъ же и҃ к'н҃игы мл҃чаштѧ подража-
нимъ показаѭтъ· такожде же и҃ мы
въспомѧнемъ прѣстоѧштиимъ· до-
брѫ дѣтель҃ мѫжь· да ꙗкоже се прѣдъ
лицемъ принесъше дѣ҃ания и҃хъ· по-
двигнѣмъ сѧ на подражание доблаи҃-
шиихъ· и҃ присн҃ѣишиихъ подражани-
мъ· то бо ѥ҃стъ похвалѣние мѫченик'·
ѹ҃тѣшение събъранъıи҃хъ· ѥ҃же къ до-
брѣ дѣтѣли· не хотѧтъ бо словеса ꙗ҃же
ѻ҃ с҃тыи҃хъ· подъ закономъ похвалы
бъıти· зан҃еже хвалѧште ѿтъ винъı ми-
ра сего· начѧтъкы похвалъ прием҃ѫ-
тъ· ѧ и҃м'же миръ распѧтъ ѥ҃стъ· ако
можетъ ч'то ѿтъ сѫштиихъ вѣ н҃ѣмъ при-
ложити къ славѣ· не бѣ бо ѥ҃дно ѿтечь-
ство с҃тыи҃мъ· дроугыи҃ бо ѿтъ и҃ном

1 ѻ҃и.. буква ѻ широк. формы; ..мыи҃ буква и҃ выскоблена, но читаема; 6—7 начр҃таниі҃ (ἐν γραφῇ) — проще видѣть мѣстн. пад. безъ предлога въ, чѣмъ насильственно обособлять префиксъ на.. въ предлогъ на, какъ сдѣлалъ Миклошичъ (edit. pag. 62,8; сравни изд. стр. 93, 14—15), занесшій однако въ словарь одинъ и тотъ же случай въ разныя статьи — «начр҃ът..» и «чр҃ът..»; 10 ѻ҃к.. буква ѻ широк. Ф.; ..омъ ерь передѣланъ въ ь подскобкой специфич. части; 11 ..сти- буква т выступаетъ поверхъ строки; 13 ..омъ, 15 ..ѥмъ оба ъ передѣланы въ ь подскобкой специфич. части; ы выступаетъ поверхъ строки; 17 т передѣлка писца изъ д; 18 ..емъ ерь передѣланъ въ ь подскобкой специфич. части; 20—21 ..ни-мъ sic; 24 ..омъ ерь передѣланъ въ ь подскобкой специфич. части.

странꙑ вѣ· то како ѡже безградьникꙑ
ли а наречемъ· йли градьникꙑ вьсеа
вьселенꙑа· ѡкоже во въ прѣношение
съвьранꙑйхъ· принесеноѥ ѳтъ кого-
ждо ѳбѣште принесъшймъ бꙑваат'·
такожде й ѳ блаженꙑйхъ сихъ· кого-
ждо ѳтечьство обѣште вьсѣмъ ѥстъ·
й вьси сжтъ ѳтъвьсѫдоу подаѭште се-
вѣ ѳтечьство· паче же почто йштемъ
градъ стомштйхъ· на тълѣхъ· ѳста-
вльше нъпѣшꙑйи градъ йхъ· йже ѥ-
стъ разоумѣнъ· градъ оубо ѥстъ мжче-
никъ· градъ бжий· ѥгоже хътрецъ
й сьдѣтелѣ бъ· въшꙑйи ерѡусали-
мъ· свободънꙑй мати павьлова й тъ-
ченъ ѥго· человѣчьскомъ оубо рожде-
нйѣмъ· йнъ йного· а дховноѥ ѥдно
вьсѣмъ· ѳбештѣ бо ѳцъ имжтъ богъ·
й братиа вьси не ѳтъ ѥдного й ѥдно-
а рождени· нъ ѳтъ въсꙑнѣниа доу-
ховьнаго· въ съвькоупленіе ѥже лю-
бвьѭ сами сѧ съчетавъше· ликъ го-
товъ приложение велико· славѧшти-
йхъ ѳтъ вѣка гѣ· не по ѥдномоу съвь-
ранꙑ· нъ напрасно прѣложьше сѧ· ка-
коже ѥстъ ѳбразъ прѣложениа· сиї
велиѥствомъ тѣла· й ѭностиѭ ра-
штениа· й силоѭ тъченъ вьсѣхъ сѵ-
йхъ· оуньше вьси въ ѳймъство въчь-
тени бъша· й за браньскѭ хътро-

4 съ.., 5 ѳк.., 9 ѳт.., 10 ѳ (второе) буквы с и о, всѣ четыре, широк. формы; 13 ..ецъ еръ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. черточки; 15 св.. буква с широк. Ф.; ..лова буква в передѣлка писца изъ у; 18 ѳк.. буква ѳ широк. Ф.; ѳцъ постановкѣ ереваго надстрочн. знака мѣшало титло, протянувшееся надъ ц и ъ; 22 сами буква с на мѣстѣ уничтоженнаго зн. препинанія; 25 на.. надъ строкой приписка писца; 26 сиї буква с широк. Ф.; 27 ..омъ еръ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. черточки.

Пергаменъ кое-гдѣ просвѣчиваетъ письмена съ оборота.

сть· и за мжжьство дша· того дѣлѣ-
ма велика чѣсти имѣахж отъ цѣсара·
именити сжште вьсѣми за доврж
дѣтѣль· егда же оуже повѣдано бъı-
стъ· егда же оуже повѣдано бъıстъ бе-
звожьное дно и нечѣстивое повѣда-
ние· не нарицати ха· аште ли то бѣдъı
подъıмати· прѣтимъ же бѣ вьсѣкъ
образъ мжкъı· и многа ѡрость звѣри-
нъска двизаше са· отъ неправедъ-
нъıихъ на благовѣрънъıа· кови же и съ-
вѣти зѣли на на плетоми бъıваахж·
и различьни образи мжкъ примъıшлѣ-
ни бъıваахж· и мжчимий неослабими·
огнь готовъ мечь изъоштренъ· ра-
спатие поставьлено· пропасть· коло
воштагъı· и дни бѣгаахж· а дроузий
послоушаахж· ини колѣбаахж са·
дроузий же искоушенша тъчьмж прѣ-
штении оувоиша са· ини же близъ бъı-
въше лютъıихъ прѣнемогоша· дроу-
зий же пакъı въ подвигъ вълѣзъше·
воле же не могжште до конъчинъı болѣ-
зни сътрьпѣти· въ срѣдж страдани-
а отъврътоша са· ѡкоже троуждаи-
штии са въ пжчинѣ· и брѣмена ѡже и-
мѣахж трьпѣнша погоубиша· тъгда
оувосии непобѣдимии· и доблии вои-
ни хрьстови· вълѣзъше въ срѣдж пока-
заижштоу къназоу к'нигъı цѣсаревъı·

4—5 егда же оуже повѣдано бъı-стъ зачеркнуто на пергаменѣ чернилами писца одной продольной чертой; 6 дн.., 9 дб.., 10 дтъ, 15 дг.. буквы д, всѣ четыре, широк. формы; 16 ..вьлѣно на пергаменѣ читается ..влѣно, но буква л поставлена позднѣйшей рукой на мѣстѣ выскобленнаго ь; 17 дни буква д широк. ф.; 20 ъ выступаетъ поверхъ строки; 25 дтъ.. буква д широк. ф.

и послоушанига отъ вьсѣхъ просаштоу· сво-
водьномъ гласомь дрьзо мжжьскы· ни-
какоже оустрашивъше са о прѣтимыихъ·
вь срѣдж вьлѣзъше крьстиани сами са
нарекоша· оуле блажении азъици· елико
ихъ стыи тъ гласъ испоустиша· иже въ-
здоухъ приемъ свашгенъ бъистъ· аг'ге-
ли же слъишавъше вьсплескаша· диавo-
лъ же сь вѣсы оутазвенъ бъистъ· гь же
на небесехъ написалъ имена ихъ· рѣ-
ша же оубо къждо ихъ· вь срѣдж вьшедъ-
ше крьстианъ есмъ· и акоже се вьлаза-
штей въ бъранне въкоупѣ имена свога
глаголжтъ· и на мѣсто бо бъранига въ-
стжпаижтъ· такожде же и сии· тъгда
повръгъше нареченаа имена свога· иже
отъ рождьства отъ обьштаго спса· къ-
ждо себе наричааше· и то творѣахж вь-
си дроугъ по дроузѣ съчетаа себе· тѣ-
мже бъистъ вьсѣмъ ѣдно има· оуже бо
ни онъ· ни онъ· нъ вьси крьстиани
наричеми бъиваахж· воле же чьто съ-
творилъ тъгда владъика тъ· лютъ бо
вѣаше и разажченъ· обо ласканиемь
тѣшааше· обо же хотѣаше съвратн-
ти прѣштении· запрьва оубо льшта'-
ше ихъ ласканиимъ· покоушаа са ослa-
бити отъ настоанига благыа вѣры не прѣ-
дадите глагола юности вашеа· ни мо-
жѣте измѣнити безъврѣменьноиж

2 ..номъ еръ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. части; дрьзо (и) мжжьскы εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως; Миклошичъ выбралъ слитное написаніе (edit. pag. 64,9) съ оговоркой въ словарѣ, подъ «дръзомжжьскы»; 6 къ- на фотографіяхъ академіи наукъ оптическое искаженіе ера въ ерь; 12 есмъ (εἰμὶ) еръ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. черточки; 19 а (первое) передѣлка писца изъ черты і; 21 онъ, онъ, 24 ов.., 25 ов.. буквы о, всѣ четыре, широк. формы; 27 ..имъ еръ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. черточки; 28 отъ буква о широк. ф.; ..ании благыа вѣры писцомъ по выскобленному мѣсту 12—13 буквъ, при чемъ второе ы первой половиной выступаетъ поверхъ строки, а второй половиной не доходитъ до линейки строки.

съмрьтиѫ· сладъкыѩ сеѩ жизни· не
лѣпо ѥстъ обыкъшиимъ одолѣвати
ти въ рати· зълодѣискоѫ съмрьтиѫ
оумирати· къ симъ же и даръı обѣ-
штаваашеа дроугоѥ аше чѣсти
отъ цр҃ѣ и санъı приимете· и тъмами
примъıшлѣнии· ласкаашеа а·ѥгда
же не ославѣшд искоушениѥмъ тѣм'·
въ дроугъıи образъ оумъıшлениа прѣ-
йде· ранами и съмрьтьми и мѫками
безмѣрънами· досаждаашеа имъ· онъ
же сица словеса глаголаашеа· а мѫченича
кака· поч'то рече лѫстиши нъı ѡ̑ воговор'-
че· отъстѫпити отъ ба̀ живааго· ти ра-
ботати бѣсомъ пагоубънъıимъ· прѣ-
дълагаа намъ своа благаа· что можеши
толико дати· ѥлико тъштиши сд
отати· ненавиждѫ такого дара тъштетѫ имѫшта· не приѥмлѫ чѣсти матере
нечѣстиа· даръı ли даѥши остаѫшта· славѫ ли остаѫштѫѫ· цѣсареви ли твориши знана· нъ отъ истоваа
цр҃а отъводиши· почто малъı глагола
мало даѥши отъ мира сего· о в'семь мирѣ мъı небрѣжемъ· не сѫтъ намъ тъчьна видимаа желаемъıа надежда· виДиши ли небо се· колѣ добро ѥстъ видѣти и коль велико· и земьѫ колика ѥстъ·
и вѣса аже на нѣи чоудьна· ничтоже отъ
вѣсего того тъчьно ѥстъ· блаженъства

1 сл.., 2 од.. буквы с и о широк. формы; 5 на пергаменѣ читается «а дроугоѥ глаашеа», но гла.. древнѣйш. справщикомъ по выскоблен. мѣсту 2—4 буквъ (справщикъ очень близко къ ѥ началъ свою передѣлку, и между аа осталась незаполнен. на одну букву rasura); руководствуясь чтеніемъ оригинала τὰ δὲ ἐδίδου τιμὰς, надо предполагать бывшее чтеніе даваашеа; 6 отъ буква о широк. ф.; 7 первый зн. препин. оставленъ писцомъ безъ промежутка, какъ подлежавшій уничтоженію; 8 ..ѥмъ еръ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. части; 9 оум.. префиксъ оу.. передѣлка писца изъ префикса по..; 11 онъ, 14 отъст.. оба о широк. ф.; 18 шт лигатура; 21 сл.. буква с широк. ф.; 22 нъ о.. буква о передѣлка писца изъ черты ı первоначальн. написанія нъ; 23 отъ.., 24 о (предлогъ) оба о широк. ф.; 28 ѥстъ буква т выступаетъ поверхъ строки.

праведъныихъ· сн бо мимоходатъ· а наша прѣбываѭтъ· ѥдинъ даръ желѣѭ вѣнѣць праведъныи· ѥдинѫ славѫ хоштѫ видѣти· и цѣсарьствие небесьно-
ѥ· зѣло любѣѭ вышьнѭѭ честь· мѫкы
са боѭ гѣѡньскым· оустрашаѭ са бнго бгиѣ· а прѣтимаго вами не боѭ са·
ако клеврѣтъ ми ѥстъ оумѣѥтъ говѣти· неврѣгѫштиихъ о коумирѣхъ·
стрѣлы отрочимъ имамъ ранъı ваша· тѣло бо биѥши· ѥже аште дрѣзѣ сътрѣпитъ· славьнѣѥ вѣньчаѥтъ са· аште ли
напрасно оумьретъ· отидетъ избы-
къ сждии нѫждьнъиихъ· цни слоужь-
ѫ тѣлесънѫ прѣимъше· ѥште и дшами власти покоушаѥте са· цни ба нашего въышьши са творите· и послѣдѣѥѣ досажденис отъ насъ приимъше
негодоуѥте· и страшьнъими сими мѫками прѣтите· грѣхъ на нъı носаште·
благовѣрис· нъ не страшивомъ прѣтите· ни оужасънъимъ· ни пристрашънъımъ· по божиѣ же любъви ѥсе мъı· и на колеси привазани бъıти готови· и вазани
бъıти и жеrоми· и вѣсѣкъ образъ мѫкъı прияти· ѥгда же сн слъıша величавъıи бнъ и сверѣпъıи· не сътъпѣвъ
дръзости мѫжь· прѣвъзвьрѣвъ яростиѫ· съматра'ше коѥ би примъıшлѣ-
ние ѥзобрѣсти· да би длъгѫ и лютѫ ѥм'·

1 сн буква с широк. формы; 5 вы.. еревое еры; ..нѫѭ безъ знака мягкости надъ н; ..кы еры выступаетъ поверхъ строки; 7 бг.. буква б широк. ф.; 8 говѣ- ять выступаетъ поверхъ строки; 10 стрѣлы буква ъ вставка писца по написаніи слова (кружокъ буквы поверхъ строки, а хвостъ между буквъ тѣ); буква же с широк. ф.; тѣ- ять выступаетъ поверхъ строки; 13 бт.. буква б широк. ф.; 19 ..ны.. еревое еры передѣлка писца изъ н; 22—23 ..нъ- мъ стяженная форма при переносѣ; 23 ѥсе мъı οἱ δὲ ἡμεῖς.

сътворилъ съмрьть· обрѣте же оумъ-
шлѣнїѥ· съмотрите же како ѥстъ лю-
то· съмотривъ во ѥстъство том земьм·
ꙗко стоуденъ велика ѥстъ въ нѣи· и го-
дина врѣмене ꙗко зимна· ношть съ-
гладавъ въ нѣиже паче лютость бъива-
ѥть· нъ и сѣвероу тъгда въ тж ношть
вѣѭштоу· повелѣ вьсѣхъ обнажьше·
на ꙗснѣ посрѣдѣ града съмрѣзъшемъ
са оумрѣти· обаче вѣсте ѥлико васъ
йскоусисте зимж· ꙗко тажекъ ѥстъ
образъ том мжкъı· нѣстъ во инѣмъ
оуказати нъ йскоушьшиимъ· тѣло
во въ стоуденъ въпадъ· запрѣва оубо
вьсе осинѣѥть· съсѣдаѭшти са крь-
ви· потомъ възмжштаѥтъ са· и въ-
скъпитъ· зжбомъ зъıбѣѭштемъ са·
жилямъ съгръждаѭштемъ са· и вьсе-
моу тѣлоу неволѣѭ съладаѭштоу са·
болѣзнь же напрасна и люта и нейздри-
чема· до самѣхъ оудовъ доходашти·
болѣзньно творитъ· мразимъıимъ
чоуйство· потомъ кран отъпадаѭт·
тѣла· ꙗкоже огнемъ горжштемъ· отъ-
гонима бо топлота отъ конецъ тѣла·
и въбѣгаѭшти въ глъбинж части·
отъ нихъже отъстжпила· мрътвъı о-
ставьıѥтъ· а въ наже въстжпаѥтъ бо-
лѣзни въноситъ· по малоу съмрьти
находашти мразомъ· тъгда оубо при-

1 об.., 10 об.., 15 о.. (префиксъ), съ.. буквы о и с, всѣ 4, широк. формы; ..ни.. древнѣйшій справщикъ поставилъ надъ и знакъ мягкости (по формѣ, скошенный вправо франц. accent circonflexe); крь- ерь выступаетъ поверхъ строки; 16 ..мъ еръ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. черточки; 23 ..ѭт· буква т выступаетъ поверхъ строки; 24 ..мъ, ..мъ оба ъ передѣланы въ ь подскобкой специфич. черточки; отъ- буква о широк. формы, а ъ выступаетъ поверхъ строки; 30 ..мъ еръ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. черточки.

сѫждени бѣша на ѥ҃сн҃ѣ вѣсѫ ношть сто-
ати· ѥ҃гда вѣтръ лютъ сѣверъ вѣѥ҃ше
не прѣстаѫ· ѥ҃зеро же бѣ ѳ҃ нѣмѣже и̂ градъ
сътворенъ бѣстъ· вѣ҃ нѣмѣже сии стра-
даѣхѫ сти̂и· ѥ҃коже се полѣ сътворено бѣ·
конѣмъ тешти· то прѣтворѣшоу мразъ
ѥ҃го и̂ съмрѣзъше сѧ велми· пѣши и̂ съ-
ноузни по нѣмоу хождаѣхѫ· рѣкы же при-
сно текѫшта сташа помрѣзъша· ма-
кыкоѥ҃ же ѥ҃стъство водьноѥ҃· камени-
ѥ подраживо прѣтвори сѧ· сѣверъ же лю-
тъ вѣѫ вѣсе вѣ҃ нѣмъже дш҃а бѣ҃ на съмр'-
тѣ рѣѥ҃ше· тъгда оу҃во слъішавъше повеле-
нии̂ѥ҃· съмотри же ми вѣ҃ се мѣсто· не-
повѣ҃димоѥ҃ же мѫжь сь радостиѫ҃· ѳ҃тъ-
врѣгъ кѫждо и̂ послѣдьнѫѫ срачицѫ
къ съмрѣти мразьнѣи̂ и̂дѣѣхѫ· ѥ҃коже
се богатъство грабити· сами себе поо҃у-
штаѫ҃ште и̂ глаголѫ҃ште· ѥ҃да съ ризъ
съвлачимъ сѧ· нъ ветъхаго человѣка ѳ҃тъ-
лагаѥ҃мъ· тълѣѥ҃маго похотьми прѣ-
лѣсти· хвалимъ та г҃и съ сеѫ҃ ризоѫ҃· и̂
грѣхъ съ себе съвлачѣште· поѥ҃же за з'-
миѫ҃ ѳ҃блѣкохомъ сѧ хр҃а дѣѫ҃ма съвлѣ-
цѣмъ сѧ· не мозѣмъ ризъ штадѣти
за породѫ ѥ҃же погоу҃бихомъ· ч'то въ-
здамъ г҃ѣи· съвлѣченъ бѣстъ и̂ нашь г҃ь·
ч'то ѥ҃стъ велико рабови тожде подъѧ҃ти
ѥ҃же и̂ г҃ь· паче же и̂ самого г҃а мы ѥ҃смъ съ-
влѣкъшен· ѳ҃ими бо дръзнѫша сътвориті·

1 ѥ҃с.. буква с писцомъ по выскобленному з; сто- буква т выступаетъ поверхъ строки; 2 с передѣлка писца изъ черты ı (было лютъ); 3 не прѣстаѫ писцомъ по выскоблен. мѣсту 7—8 буквъ (ѧ на мѣстѣ знака препин., отнесеннаго правѣе; надъ п надстрочн. знакъ (ᶜ)— слѣдъ прежн. чтенія); ..мъ.. еръ передѣланъ въ ъ подскобкой специфич. части; 11 прѣ.. передѣлка писца изъ съ.. (с выскоблено и замѣнено буквой п, ъ по подскобкѣ специфич. срѣза превращено въ ѣ; буква р вставлена межъ буквъ такъ, что кружокъ буквы поверхъ строки); сѣ.. буква с широк. ф.; 12 ..мъ.. еръ передѣланъ въ ъ подскобкой специфич. части; съ.. писцомъ по выскоблен. мѣсту 1—2 буквъ; 14 съ.., 15 ѳ҃тъ-, 18 сѧ.. буквы с и ѧ, всѣ три, широк. ф.; 27 первый знакъ препин. безъ промежутка; 30 ..ти буква т выступаетъ поверхъ строки.

ѡни съвлѣкоша и раздѣлиша ризы· вел'ми
оубо написаⷯ нашⷯ хоулⷯ· собоⷯ ѡставимъ· люта ѥстъ зима нъ сладъка порода·
болѣзньно съмрѣзение· нѣ сластьнъ по-
кои· мало дож'дѣмъ· и лоно авраама па-
трїарха покрѣѥтъ нъı· ѥдноⷯ ношти-
ⷯ вьсь вѣкъ ѡзмѣнимъ· сѣжѣжена вѫ-
ди нога· да вънѣⷯ сь ѧггелъı ликоуѥтъ·
ѡтата вѫди рѫка· да ѩматъ дрѣзновение· къ владъıцѣ въздѣати са· коли-
ко ѡтъ нашихъ ѡймъ· на рати падоша·
цр҃оу тьлѣньноуоумоу прнѧзнь храня-
ште· мъı же за прнѧзнь ѩстоваго цр҃ь·
живота сего не прѣдамъ ли· колико зъло-
дѣйскⷯ съмрьть прнѧша· ѧти въıвъ-
ше ѡ неправьдахъ· мъı же по правьдѣ не
сътрьпнимъ ли· съмрьти не оуклонимъ
са ѿ сьвоинъı· не дадимъ зажда дна-
волови· плъти сѫтъ не пощадимъ·
попеже во вьсѣко оумрѣти ѥстъ· оумрѣ-
мъ да ѡживемъ· да вѫдѫтъ жрьтва тѣ-
леса наша· прѣдъ тобоⷯ г҃и· и да прнѧ-
ти вѫдемъ· ѩкоже жрьтва жива благо-
прнѧтъна тебѣ· стоудениⷯ сеⷯ· вьсе-
жегомн· добро приношение· ново вьсъ-
жежение· не ѡгнемь ни стоудениⷯ жьре-
мо· Си словеса оутѣшьнаа· подаваⷯ-
ште дроугъ дроугоу· и дроугъ дроуга
поѡуштаⷯште· ѩкоже се страждⷯ на
рати творѧште· ношть провождаахⷯ·

VII тетрадь (полный кватерніонъ).

5 второй знакъ препин. безъ промежутка; 17 такой же знакъ препин.; 19 буква ш передѣлка писца (изъ ж?); 20 второе ѡу вм. оу; 22 второй знакъ препин. безъ промежутка; 23 л передѣлка писца изъ черты ı; 25 вьсъ- sic (τὸ ὁλοκαύτωμα); 27 инициалъ опускается недалеко подъ строку.

трьпаште страсть· добльно радоуѩште сѧ·
о надѣѥмыихъ· ржаѩште сѧ противънѣ-
оумоу· ѥдина же бѣ молитва вьсѣхъ·
Четыре десате выидохомъ въ подвигъ сь·
5 мѣньчани бждѣлъ владъыко· да не о-
станетъ ни ѥдинъ же отъ чисмене· чьсть-
но ѥстъ чисма ѥже почелъ ѥси· четырь-
ми десатъı днии поста· им'же вьзако-
ние выиде миръ· Четыр'ми десатъı
10 днѣми постомъ· ильа гѫ изискавъ гѫ
видѣлъ· молитва же тѣхъ така бѣ· ѥ-
динъ же отъ чисмене ославѣвъ· проти-
вѫ лютыимъ бѣжавъ отиде· сѣтова-
ние безмѣрно стыимъ· оставилъ моле-
15 ниа ихъ гь· бес конъца бъıти· поставь-
ѥнъı во стрѣшти мѫченикъı· близъ
нѣк'де въ баньи грѣѥмъ· съмотраше
бждштаѩго· готовъ приѥмлѧ отъ
оимъ привѣгаѩштиихъ къ нѣмоу·
20 нъ и ѥште бо и то примъıшлѣно бъıстъ·
баньѣ близъ· скорѫ помоштьѣ привѣга-
ѩштиимъ подаваѩшти· и то зълодѣ-
ими· лѫкав'но примъıшлѣно бъıстъ·
такого мѣста изъобрѣсти· на нѣмъ-
25 же готовоѥ оутѣшениа ославѣваше· трь-
пѣние подвизаѩштиихъ сѧ· то славь-
нѣиша вавъıаше· трьпѣние мѫченик'·
не тъ бо ѥстъ трьпѣливъ иже трѣбова-
нии недоиматъ· нъ имѣѧй обилие·
30 ти въ страданий трьпѧ· Єгда же оубо

4 инициалъ вынесенъ на поле и опускается въ 6-ю строку; 6 конечный въ строкѣ ь выступаетъ поверхъ строки; 7 суфф. ма выскобленъ и замѣненъ окончаніемъ «ло·», причемъ знакъ препинанія стоитъ теперь на мѣстѣ юса; 8—9 вьзако- ние вьинде миръ sic (δι' οὗ νομοθεσία εἰσῆλθεν εἰσ τὸν κόσμον *имьже вьзакоѥнние вьинде въ миръ; въ изданіи Миклошича префиксъ отдѣленъ, какъ предлогъ, «вь законние», а въ словарѣ отсутствуетъ статья «вьзако(ние)ние п. νομοθεσία sup. 68,25»); 9 инициалъ опускается подъ строку, не достигая слѣдующей; 10 гѫ (второе) буква г передѣлка писца изъ б; 14 ст.. буква с на мѣстѣ знака препин., отнесеннаго за это слово; 27 ..вь.. писцомъ по смазанному ш; 30 инициалъ опускается недалеко подъ строку.

они подвизаахѫ сѧ· онъ же блюдѣаше·
съвѣждштеѥ сѧ видѣ видѣнїе дивѣ-
но· силы нѣкыѩ съ небесъ съходашта·
и ѩкоже се отъ цѣсара· дары велиѩ оимо-
мъ раздаваѫште· вьсѣмъ же дары да-
ахѫ· кд'ного же тъчьѭ оставиша бе чѣ-
сти· недостойна рекше· сѫшта небесъ-
скыихъ чѣстий· иже авїе противѣ бо-
лѣзни не сътрьпѣвъ· къ ратъныимъ
оубѣже· люто видѣнїе праведънъыи-
мъ· воинъ ошиди храбъръи· плѣни-
никъ овьча хво· звѣроядимо· а ѥже ока'-
нѣѥ· ѩко и небесьныѩ жизни погрѣши
сѧ· и ни сеѫ же наслади сѧ· авїе же прико-
сновений топлоты· плъти ѥго растаавъ-
ши· любаи же жизнь съпаде сѧ· безако-
н'новавъ вътъште· а стражь ѥгда видѣ
ѥго оуклоньша сѧ· и въ баньѫ тек'ша·
вь мѣсто отъвѣгъшааго· самь сѧ оустро-
илъ· и съвръгъ ризы къ нагъиимъ сѧ
примѣси· а вьпиѩ тожде зъванїе сва-
тъıихъ· кръстиань ѥсмь· и напрасни-
кмъ прѣложенїѩ· чоудо сътворилъ зъ-
рашти имъ· чисма же напльнилъ· и пе-
чаль въıвъшѭѫ· о оубѣжавъшиимъ
приложенїемъ своимъ оутѣшилъ· по-
драживъ борьца прѣдъпльчьнъıѩ-
ции въ прьвѣѣмь штитѣ падъшааго·
авїе напльнѣатъ тржтъ· да не чело
ихъ възмѫтитъ сѧ· падъшиимъ· та-

3 т выступаетъ поверхъ строки; 14—15 прико- сновéнїй (ἐν τῇ προσβολῇ) проще видѣть мѣстн. пад. безъ предлога къ, чѣмъ насильственно обособлять префиксъ при.. въ предлогъ при, какъ сдѣлалъ Миклошичъ (edit. pag. 69, 21; сравни изд. стр. 83, 6—7; перенеси въ словарѣ Микл. ст. «косновéнїе» съ приставкой при.. въ свое мѣсто); 17 ѣтъ.. буква ѣ на мѣстѣ знака препин., отнесеннаго писцомъ за это слово.

ково же и҃ бнъ сътворилъ· видѣ небесъска'
чоудеса· позна и҃стиж· приѣже къ вла-
дъицѣ· причте сѧ съ мжченикъı· обно-
вилъ и҃же ѻ оу҃ченицѣхъ· ѻтиде и҃ѻда·
и҃ вьиниде за нѣ матдиа· подражникъ
въıстъ паулови· съи҃ вьчера гонитель·
дънесь е҃ѵа҃ггел҃истъ· съвъıше и҃ сь҃ зъва-
нию҆ приатъ· не ѻтъ чловѣкъ· ни чловѣ-
комъ вѣрова· въ има г҃и и҃соу х҃а крьсти
сѧ вь҃ нѣ· не ѻтъ паула нъ своиѣж вѣроиж·
не въ водѣ· нъ въ своиѣи крьви· и҃ тако дѣ-
ııи начинаиж҃штоу· и҃дначе дъıхаиж҃ште
ѻгню прѣдани бъıша· и҃ ѻстаньци ѻгньнии·
вь҃ рѣкж вьсъıпани бъıша· да вьсеиж҃ тва-
риж· пройдетъ блаженъıихъ страсть·
на земи подвигоша сѧ· стоудень҃ сътр҃-
пѣша· ѻгню прѣдани бъıша вода и҃хъ
приатъ· тѣхъ и҃стъ гласъ· пройдохомъ
сквозѣ ѻгнь҃ и҃ водж· и҃ ѵ҃зведе насъ на про-
хлаждение· Сии сжтъ ѻбьмъıшии на-
шж странж· и҆коже се сънове части· въ-
збранѣиж҃ште нашествиа ратънъıихъ·
не въ и҃д'номъ мѣстѣ сѧ затворьıше· нъ
въ многа мѣста сжште· и҃ многа ѻтечь҃-
ства оу҃крашь҃ше· и҃ славно и҃стъ· не по и҃-
д'номоу раздѣлѣни въıв'ше прием҃ıиж҃-
штиимъ· нъ размѣшени бъıвъıше въ-
коупѣ ликоуиж҃тъ· Ѡле чоудо· ни м'не
сжтъ чисменемъ· ни множаиш҃е бъıва-
иж҃тъ· аште и҃ на р҃ и҃хъ раздѣлиши· своѣ-

1 ѻнъ, 8 ѻтъ буквы ѻ, обѣ, широк. формы; 7—8 и҃ сь҃ зъва-ние (καὶ αὐτὸσ τὴν κλήσιν) невѣрный словораздѣлъ Миклошича (сьзъвание edit. pag. 70,8) отразился и въ его словарѣ, гдѣ подъ ст. «съзвание» уничтожь «-зъв- sup. 70»; 11—12 дь҃- ıии sic (καὶ οὕτωσ ἡμέρασ ἀρ-χομένησ); шт (второе) лигатура; 13 ..ньн- писецъ измѣняетъ обычный порядокъ буквъ ıı; 20 иниціалъ опускается подъ строку, касаясь слѣдующей, но не раздвигая въ ней буквъ; 28 иниціалъ едва опускается подъ строку.

го чисмене не йзлазатъ· аште въ ѥд'но
съвереши м· и тако прѣвъиваѭтъ по ѥ-
стъствоу бгньноубумоу· бгнь во и къ
вьжагаѭштоубумоу прѣстжпаѥтъ·
и весь ѥстъ оу имжштаго· и четыре де-
сате· и в'си сжтъ въкоупѣ· и в'си сжтъ
оу когожде· не завидаштеѥ благодѣа-
ние· неиздаѥмаа благодѣть· готова
помошть крьстыѥномъ· съборъ мжче-
никъ· воини побѣдотворци· ликъ сла-
вословаштиихъ· колико са бъı троудилъ
да бъı нѣкако обрѣлъ· понѣ ѥдного
за та молашта га· м сжтъ съглас'но мо-
литвж въсъıлаѭште· идеже д'ва ѥста и-
ли г съвьрани· о имени гни тоу ѥстъ по-
срѣдѣ ихъ· а идеже м кто оуже притъ·
ако нѣстъ бжие тоу пришествие·
Иже скрьбитъ къ четъıремъ десатемъ да
приѣгаѥтъ· иже са веселитъ к' нимъ при-
тѣкаѥтъ· овъ да избѭдетъ печали· а съ
да пошташитъ са веселие ѥго· с'де жена
вѣрна за чадъ молашти приходитъ·
оходаштоу мжжеви· за възвраштениа
молашти· неджгоуѭштоубумоу съпа-
сение· Съ мжченикъı да бѭдтъ про-
шениа ваша· юноша да тъч'никъı по-
дражаѭтъ· от'ци же да помолатъ са
тацѣхъ отрокъ отъци бъıти· а мате-
ри добръı матере повѣсть да въıкнжт'·
мати ѥд'ного блаженъıихъ· тѣхъ ви-

2 въ концѣ строки ѥ безъ іота; 5 буква г на мѣстѣ поставленнаго было знака препинанія; 9 съ.., 15 о (предлогъ) буквы с и о широк. формы; 18 инициалъ вынесенъ на поле и опускается въ 19-ю строку; 20 овъ, 21 с'де, 23 ох.. буквы о и с, всѣ три, широк. ф.; 25 инициалъ опускается подъ строку, не достигая слѣдующей; 27 от'.. буква о широк. ф.

дѣвъши прокъ҃ихъ· оу҃же стоу҃дениѫ҇ оу҃-
мераше· а҆ своего҆ и҃наче дъıхаѩшта·
за силоѫ҇ и҃ за сътрѣпѣние лютъ҃ихъ·
о҆ставıаѩштемъ его҆ княземъ· ѩкоже
могѫшта нѣкако размъıслити· сама
своима ржкама вѣзем'ши на рамо· възло-
жи на кола· на и҃хъже прочии иже лежа-
ште· на о҆гнь҆ везоми вѣдхѫ҇· по и҃сти-
нѣ мати мѫченича· не и҃споу҃сти бо слѣ-
зѫ҇ немоштьнıѫ҇· ни и҃звѣштала ни-
чьсоже· ни съмѣрено ни недостоино
врѣмени· нъ и҃ди рече ѡ҃ сно҃у҃ на добръı҆
пѫтѣ· съ тъчникъı своими и҃ съ дроу҃-
гъı своими· не о҆тълѫчи сѧ лика· не по-
кажи сѧ послѣжде и҃нѣхъ владъıцѣ по
и҃стинѣ· добра корене добра же и҃ лѣто-
расль҆· показа доблаѫ҇ мати· ѩко оу҃-
ченииими благъıѩ вѣръı въскрьмила
и паче· неже мльколмъ· о҆нъ же тако
въскрьмıѣнъ бъıвъ· сице посланъ бъı-
стъ о҆тъ благовѣрнъıѩ матере· а дıа-
волъ о҆тиде посрамıѣнъ· Вьсѫ҇ бо тва-
рь҆ двигнѣвъ на и҃хъ· въсѫ҇ о҆брѣте
повѣдимѫ҇ доброѫ҇ дѣтьклиѫ҇ мѫжь҆·
ношть҆ лютовѣтрьнѫ҇· земıѫ҇ зимнѫ҇·
и҃ часъ врѣмени· о҆бнажение тѣлесъ·
ѡ҃ле лик҃ъ сто҃ъ· ѡ҃ле сънемъ свдштенъ·
ѡ҃ле трѫтъ непобѣдимъ· ѡ҃ле о҆бьштиі
хранителѣ рода чловѣчьскаго· добри
о҆бьштьници печали· съпоспѣшници

4 начальное въ строкѣ о҆, 13 съ (первое) буквы о҆ и с широк. формы; 17 ..лаѫ҇ sic; 19 о҆нъ, 20 сн.. буквы о҆ и с широк. ф.; 21 а (союзъ) выступаетъ поверхъ строки; 22 о҆т.. буква о҆ широк. ф.; инициалъ опускается въ 23-ю строку; 28 ..тъ буква т передѣлка писца изъ д; 30 съ.. буква с широк. ф.

мольвъı· звѣздъı вьселе҃нъıм· цвѣти
црькъвьний· Васъ не земл҃ѣ покръı-
ла· ни небо приатъ· ѿтвръзоша вра-
та райскаа· достоі҃но видѣнии҃ воі҃-
мъ· а҃ггел҃ьскъıімъ· достоі҃но патриа҃-
рхомъ· пророкомъ правьд'никомъ· мж-
жи вь самомъ цвѣтѣ ю҃ности· ѻ житиї
небръгъше· паче родител҃ь· паче чадъ
г҃а вьзлюбьше· самого житиа раште-
ниє носаште· прѣзьрѣша врѣменъ-
нжі҃ж жизнь· да прославатъ г҃а· въ оудѣ-
хъ своіхъ· позориште бъıвъшж мино-
ви· и҃ а҃ггеломъ и҃ человѣкомъ· съпадъ-
шиіхъ вьздвигоша· сжмнаштиїхъ
са ѻутвръдиша· благовѣрънъıімъ же-
ланиє соугоубиша· ѥднж повѣдж
вьси благжі҃ж вѣрж вьздвигоша· ѥди-
нѣмъ же и҃ вѣньцемъ· правдъı ѻукра-
сиша са· ѻ х҃ѣ і҃сѣ г҃и нашемъ· ѥмоу-
же слава и҃ дръжава· вь вѣкъı вѣкомь
а҃мин ⁘ 33 33 33 33 33 33 33 33 33 33 33

м҃сца марта въ г҃ мжка с҃таго кодрата
и҃ іже съ ни҃мъ ⁘
Отъ многъ и҃ различенъ градъ· похъı-
штеномъ бъıвъшемъ крьстиа҃номъ·
вь врѣмена деки҃а ц҃ра и҃ ѻу҃алериа҃на·
и҃ ведомомъ бъıвъшемъ вь никоми-
дискъıи градъ вудиим· и҃ вь тьмь-

2 инициалъ опускается въ 3-ю строку; 3 ни буква и передѣлана позднѣйшей рукой въ ο (передѣлка оправдывается греч. ἀλλὰ); ѻт.., 7 ѻ (предлогъ) оба ѻ широк. формы; 13 а҃г.. постановкѣ паерка надъ г могла помѣшать буква χ 12-й строки; 19 ѻ (предлогъ) буква широк. ѳ.; 21 почти пустая строка послѣ знака ⁘ заполнена 11-ю парами летягъ; 22 и 23 заняты заставкой; 24 и 25 заглавіе писано въ $^3/_4$ величины устава самаго текста; первыя три а и буквы ѣ, ъ и (въ концѣ заглавія) ъ выступаютъ поверхъ строки; 26 рисованый инициалъ вынесенъ на поле и опускается въ уровень 30-й строки; 27 постановкѣ надстрочн. знака (кр҃..) могъ помѣшать хвостъ буквы р 25-й строки.

нцѫ въврѣженомъ бꙑвъшемъ· и съ вьсѣцѣ-
мъ оутвръждениимъ· влюдоми вѣахѫ на
въпрашание· да аште рачатъ жрътвъно ꙗ-
сти· то без мѫкъ отъпоуштени бꙑваше·
пакꙑ въ свое кѫждо ихъ идетъ отечьство·
страхоу же многоу сѫштоу въ градѣ крьсть-
аномъ· паче же· им же въ кесарии· декиоу
црю прѣвꙑвати· ови оубо бѣжаахѫ въ горꙑ·
ови же на селѣхъ сѫште таахѫ сѧ· искоусь-
ний же и довии хсоки рави· съ оуп'ваниемъ
въ градѣ прѣвꙑваахѫ въ миозѣ радости·
ожидаѭште· да некъли нѣкъгда и ти
съподобатъ сѧ прославити ба· єдинъ же
отъ тѣхъ съı· блаженъıи кодратъ· врьсто-
ѭ и добротоѭ и родомъ· и богатьствомъ
и єже вьсего истинѣнѣѥ· богочьстиемъ
оукрашенъ· прихода къ тъминчьноуоу-
моу· стражоу· и къ воиномъ даа имъ мно-
го злато· безъ соумꙑшлениа затворенъкы тоу
братии слоужааше· комоужде ихъ потрѣ-
бъноє приносѧ· и дръзѣишаа на мѫче-
ние· молѣше поминати єго въ цѣсарьствѣ
господьни· а страшивъıа дръзъı творѣ-
ше пооуштаа ѧ· не боѭти сѧ нъ радовати·
поминаа имъ ѭко миози отъ чꙋкъ· не лъгъ-
ко· не съ многоѭ болѣзниѭ житиа сего
отъходаште· ни нꙑнѣшьнаа жизни
съподобиша сѧ· ни тамо покоа полоучи-
ша· и кожде болѣзни· съдравиє съказа-
а глаголааше· ѭко єже за ха троудити сѧ·

10 ..мъ ер̀ выступаетъ поверхъ строки; 16 постановкѣ ереваго надстрочн. знака (вьс..) могъ помѣшать хвостъ буквы р 15-й строки; 17 ..да вм. ..да (Миклошичъ ошибочно исправилъ ѧ на а, edit. pag. 73,19); 21 ..шаа вм. ..шаа; 23 творѣ- стяженіе на переносѣ; 24 мѣстоим. ѧ — вставка писца въ промежутокъ знака препин., на мѣстѣ точки, перенесенной за вставку; радок.. писцомъ по выскобленному мѣсту 4—5 буквъ (слѣдъ прежняго чтенія — хвостъ буквы р, бывшей на мѣстѣ теперешняго д); 26 ни вѣс; 27 ..шь.. буква ш передѣлка писца изъ ж, а ь выскобленъ до ясной читаемости; 30 за буква а отъ времени почти стерлась на пергаменѣ.

паче же єже за нѣ оумрѣти· мъзда-м-ногамъ и великамъ ходатаи єстъ· Бывъшоу же таковоу оумоу дьни· въ нѣже прѣдъсѣдъ андупатъ въ народѣ· повелѣ привести рабы хсовы на сждиште· приведеномъ же имъ въвѣшемъ прѣдъ нѣ· рече андупатъ къ вжиимъ рабомъ· да повѣдаѣтъ къждо васъ свое има· и санъ и отъчьство· Блаженыи же кодратъ зади за вьсѣми стоа· не дръжимъ никыимъже къ въпрошению андоупата· пръвыи вьсѣхъ· великомъ гласомъ отъвѣштаваше· крьстиани наричемъ са· се єстъ чоудьное има наше· слава вьсѣхъ насъ и доброродъство єдно єстъ· рави єсмъ ис хса га невесъскаго· и невидимаго ба· градъ же комоужде насъ єстъ· невесъскыи іроусалимъ· въ нѣже вьселитъ гь вьса надѣжштаа са на нѣ· да оубо оуже слъша вьса наша андупате· Андупатъ же акы въ забъвении бывъ· о дръзости мжа того· рече къ слоугамъ· отъчаавъшаго са оного приведѣте прѣдъ ма· да виждж что дръзостъ єго приобрѣте ємоу· онъ же слъшавъ· и прошъдъ сквозѣ народъ самъ прискочи· и ставъ прѣдъ вьсѣми· и прѣкръстивъ са рече къ андоупатоу· самъ придохъ антоупате прѣдъ та· прѣдъворникъ бывъ дроужинѣ своеи· противж отьцоу твоемоу диаволоу· вьскорѣ оубо твори єже хоштеши· да оувѣси отъ

1—2 мъзда-м-нога-мъ (ἁπλογραφία) = *мъздамъ мъногамъ (*ὅτι μὲν τὸ ὑπὲρ τοῦ χῡ καμεῖν, μᾶλλον δὲ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποθανεῖν μισθοῖς πολλοῖς καὶ μεγάλοις πρόξενόν ἐστιν); 2 инициалъ едва опускается подъ линейку и на столько же поднимается поверхъ строки; 9 инициалъ вынесенъ на поле и опускается до уровня 10-й строки; стоа буквы тоа передѣлка писца по смазанному «ѣм», написанному подъ вліяніемъ слова вьсѣми; 11 и 14 конечн. въ строкахъ ъ выступаютъ поверхъ строки; 16 єсть буквы ть лигатура, выступающая поверхъ строки, съ ясно обозначеннымъ срѣзомъ буквы ь, не позволяющимъ видѣть въ специфич. чертѣ буквы т въ то же время и специфич. черту буквы ъ; 17 ιроу.. передѣлка писца изъ ошибочнаго написанія нрм.., причемъ н передѣлано въ ю, титло смазано, изъ смазаннаго м сдѣлано оу; 18 ..штаа вм. ..штаа; 19 инициалъ опускается недалеко подъ строку и вмѣстѣ съ тѣмъ правой чертой выступаетъ поверхъ строки; 25 къс.. sic; 27 ант.. sic.

ѩскоуса сего· ꙗко хⷭови ѥсмъ воинь· и призы-
ваниѥмъ владꙑкꙑ нашего· неповѣдни сѫ-
ште ѻ къзнехъ· воина твоѥго сотонꙑ· стои-
мъ противѫ крѣпаште сѧ· Ѧндупатъ рече·
глаголи ѻтъчаѧне имѧ своѥ пръвоѥ· и при-
лоучаи· Сⷮꙑи кодратъ рече· рѣхъ ти ꙗко крⷭ-
стиѧнъ ѥсмъ· и ѧзъ и вѣси сии· ѧже види-
ши братиѫ моѫ· прилоучаѧ же не имамъ
нъ раби гⷣни ѥсмъ· се ѥстъ наше доброродѣ-
ство· Ѧндупатъ рече· не достоитъ ти кръ-
стиѧноу сѧ нарицати· ѥлⷣма повелѣниѥ
неповѣдимꙑихъ цⷬръ· ѹмараѥтъ та· ви-
ждѫ же та и доброличьна· и рѣчива зѣло·
да ѹбо послоушаи мене дроуже· и вꙗзвѣ-
штѫ ѻ тебѣ къ цѣсароу· и старѣишинъскѹ-
моу сапоу вѫдѫ ти ходатаи· тъчьѫ ѧште
бⷣꙑ благодарѣствиши· прѣвлаженꙑи
же мѫченикъ хⷭовъ кодратъ рече Ѧндѹ-
пате· не ѫродъствоуи богꙑ гⷣа· не бо сѫтъ
бⷣи мнози· нъ ѥдинъ богъ ѻтецъ· ѻтъ нѣ-
гоже вѣса· и ѥдинъ гⷭь Іⷭ хⷭ· имⷭже вѣса·
Ѧндупатъ рече· сѫтъ ѹбо множаиши бⷣи·
цⷬръ же заповѣда дѣвма на десате жрѣти бо-
гома· имⷭже повиноути сѧ подобаатъ· и по-
клонити· Сⷮꙑи кодратъ съ дръзновениѥ-
мъ великомъ гласомъ възъпи гⷣа· не добро
ѥстъ многомъ богомъ бꙑти· ѥдинъ богъ
да вѫдетъ· ѥдинъ цⷬръ· Тъгда Ѧндупатъ
разгнѣвавъ сѧ повелѣ и сьвлѣшти· и на дѣ-
стѣ протѧгъше бити и жилами соуровами

4 инициалъ едва опускается подъ строку и едва возвышается надъ строкой; 5 ѻтъ.. буква ѻ на мѣстѣ уничтожен. знака препин.; 6 инициалъ (широкой формы) опускается недалеко подъ строку; крⷭ- 3 передѣлки писца: сначала онъ ограничился паеркомъ (крⷭ-); потомъ счелъ за лучшее самый ь уписать; ь получился очень малъ и не достигалъ уровня строчн. буквъ; тогда надбавкой черты станъ еря былъ выдвинутъ повѣрхъ строки; но отчерченный верхн. срѣзъ еря пересѣкъ несмазанный паерокъ, и ь опрометчиво принятъ былъ въ изд. Миклошича (75,2) за ъ; 10 инициалъ едва опускается подъ строку и едва выступаетъ поверхъ строки; 16 ѧштѣ буква т выступаетъ поверхъ строки; 18 послѣ рече на пергаменѣ незаполненная газига 2—3 буквъ; 22 инициалъ вынесенъ на поле, выступаетъ поверхъ строки и въ то же время опускается внизъ до 23-й строки; 25 инициалъ (широк. формы) едва опускается подъ строку; 27 богъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 28 инициалъ едва опускается подъ строку; 30 ..та.. вм. ..та..

глаголѧ· повѣждъ си имѧ· бномоу же не
бтъвѣштаваѭштоу· въпрашаше сл8-
гы ѧндупатъ· что имѧ ѥмоу ѥстъ· бни
же рѣша кодратъ· нъ и велика рода ѥстъ·
ѧндупатъ рече поштадите и· и въстави-
те и бтъ дрѣва· и рече к нѣмоу ч'то се сътв°-
ри намъ· поч'то прокоуди чинъ свои· и при-
зъвавъı и близъ себе рече к нѣмоу· поч'то
санъ свои и родъ бставивъ· къ соуѥтьнѣ-
и крьстиѧньствѣ вѣрѣ пристѫпи·
Блаженъıи же кодратъ рече· ѧзъ бърахъ при-
падати въ домъ бога моѥго паче· некъли
жити въ жилиштихъ грѣшънъıихъ·
Ѧндоупатъ рече послоушаи мене и пожьри
богомъ· да не ꙗко зълодѣи зьлѣ оумьре-
ши· Стъıи кодратъ рече· блаженъ ѥстъ
мѫжъ иже не идетъ на пѫть нечьсти-
вънихъ· и на сѣдалишти пагоубънъıихъ не сѣде· нъ бждетъ въ законѣ гни во-
ла ѥго· перинии· Ѧндупатъ рече· не прѣ-
льштаи себе кодрате· о вьсѣкомъ бо крьсти-
ѧньнѣ· казнь цѣсарьска лежитъ· любо оу-
богъ ѥстъ любо богатъ· любо сановитъ лю-
бо смрѣдъ· то ни того поштадитъ сждъ·
стъıи рече· ѥи· ибо божие писание глетъ·
нѣстъ рабъ ни своводь· нѣстъ богатъ и ни-
штъ· ни варваръ· ни скоудъ· ни ѣлинъ ни
жидовинъ· вьси бо о господи ѥдино ѥсмъ·
зане молѫ та казнь црьскѫ· и болѣрьскѫ
вьскорѣ съконьчаи о мьнѣ· ѧзъ бо крьстъıа-
нъ·

1 ..лѧ буква ѧ передѣлка писца изъ ѧ; 10 ..стѣ вм. ..стѣи; 11 инициалъ вынесенъ на поле и опускается въ 12-ю строку; 14 инициалъ вынесенъ на поле, выступаетъ поверхъ строки и, опускаясь, не достигаетъ 15-й строки; 16 инициалъ (широк. формы) опускается недалеко подъ строку; 20 инициалъ (spir. lenis) выступаетъ поверхъ строки и недалеко опускается подъ строку; 27 второй зн. препин. безъ промежутка; ꙋ передѣлка писца (изъ о?); 28 ѥсмъ еръ выступаетъ поверхъ строки.

ѥслъ· родъ мой ѝ достоѩнъство съ стꙑѩми ѥ-
стъ свѣтлѣство ѩмѫштиихъ· а не отъ чл҃къ
ѩже дънесь сѫтъ· а оутрѣ не вѫдѫтъ· ѧндү-
патъ рече· послоушаи мене ѝ пожьри· ѝ на-
съштаи са жизни сеѧ ѝ свѣта сего· ѝ то гла-
голѧ ѧндупатъ проплака са съ стенанимъ
великомъ· добрии же мѫченикъ кодратъ·
рече к нѣмоу· не прѣдълагаи ми змиинъ
оумъышлѧи· ѝ дн҃волѣ не проливаи сльзъ·
пѣсе ѝ въсхъштьнице· не ѩмаши бо мене
прѣльстити· раба в҃жиа· Мазимъ кнадъ
рече· пронърившии човѣче· господинъ мои
велѣлѣпъıи милоүѥтъ тѧ· а ты досаждаѥ-
ши ѥмоу· Отъıи кодратъ рече· самъ себе
да са плачетъ· о мьнѣ бо нѣстъ трѣвѣ
плакати са· ни миловати· аште ли оубо
ѧндупатъ сѫдитъ· то тъı кто ѥси прѣдъ
ѩмъ вѣштавѧ· довлѣѥтъ намъ си·
аште ли ѝ тъı старѣишина хоштеши бъıти·
то богъ тѧ проклъıи· коментарисии рече·
тако ми твои полоучаи владъıко мои ѧндү-
пате· аште сего тако оставиши· то не ѩма-
тъ са лѣпити ѝ тѣхъ самѣхъ цр҃ъ оукара-
ти· ѝ приобрѧштеши намъ залазъ не хѳ-
дъ· Отъıи кодратъ рече· по ѩстинѣ ѩко-
же рече в҃жие писание· въскѫ҃ж велича-
ша са странъı· ѝ людие пооучиша са тъ-
штетънъıимъ· прѣдъсташа цр҃е земь-
стии· ѝ кнадзи събраша са коупьно· о го-
споди ѝ о христосѣ ѥго· се бо ѝ нъıнѣ отъ соу-

9 ..зъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 11 инициалъ едва опускается подъ строку; ..зъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 13 тѧ вм. та; 14 и 25 оба инициала (широк. формы) опускаются недалеко подъ строку; 28 цр҃е безъ іота.

ѥ҃тънъıихъ кнадзъ· рабъ бжıи сждъ прıемл҃ѣ-
ѥ҃тъ· и҃ндупатъ рече· съвлѣкъше бездарѣ-
ствьнааго· пакы вı҃те· да въспрадимъ
повинетъ са богомъ· и заповѣдемъ влады-
кѣ нашихъ цѣсарѣ· вı҃ѣмъ же блаженъıи
глаголааше· слава тебѣ бже гн҃и їс҃е· ако и ме-
не грѣшьнааго и недостоинааго съподоби-
лъ ѥ҃си· имене твоѥ҃го ради се вьсе постражда-
ти· да и азъ оу҃богъıи прич҃тенъ бждѫ къ
рабомъ твоıмъ· любимъıимъ тобоѫ҃·
благодарѣствоу҃ѫ҃ та гн҃и· съподоби ма влаа-
дъıко· ıспльнити са с҃таго твоѥ҃го дх҃а·
даждъ ми мѫдрость имѣти· о҃ тебѣ· и не-
прѣклонъıиѫ҃ вѣрѫ҃ моıѫ҃ съхрани· оу҃мѫ-
дри ма мѫдростиѫ҃ твоѥ҃ѫ҃· ако нъıна врѣ-
ма ѥ҃же о҃тъ тебе застѫпьıѥ҃ниѥ· нъıна
врѣма ıзволѥ҃ниа· нъıна врѣма ѥ҃же о҃тъ
тебе помоштъ· освѣти ма и оу҃тврьди ма
обѣштанıе҃мъ твоıмъ· прııми ма да
прославитъ са има твоѥ҃· моıѫ҃ оу҃богъıи-
мъ рабомъ твоıмъ· съвръши ма о҃ твоѥ҃мъ
ımeни· и приведи ма къ твоѥ҃моу оу҃тьцоу·
ıсповѣждъ ма прѣд нı҃мъ бъıти ми раб8
твоѥ҃моу· ѥ҃й гн҃и їсоу хр҃е молѫ҃ та· съвръши
ми теченıе· биѫ҃штııмъ же ıзмѣнивѣ-
шемъ са патѣ кратъı· и отъıемогъше-
мъ· кръвь течааше рѣками и съ плътиѫ҃·
отъ блаженааго мѫченика· и҃ндупатъ ре-
че къ с҃тоу оу҃моу· вѣроу҃ѥ҃ши ми поıѣ҃ нъı-
ıѣ҃ кодрате богомъ· блаженъı кодратъ

1 сначала писецъ написалъ прıемл҃-, но тотчасъ счелъ за лучшее уписать самый ѣ, а паерокъ остался не уничтоженнымъ; 2 инициалъ едва выступаетъ поверхъ строки и недалеко опускается подъ строку; у передѣлка писца (изъ о?); 6 сл.. буква с широк. формы; їс҃е оба слова подъ однимъ общимъ титломъ; 15 мѫ вм. ма; 17 ъ выступаетъ поверхъ строки; 21 ..ѥ҃мъ еръ тоже; 28 инициалъ едва выступаетъ поверхъ строки и опускается недалеко подъ строку.

глаголаше· капиштa поганъскаꙗ сьребро
и злато· оуста имѫтъ и не глаголѫтъ· очи
имѫтъ и не оузьратъ· оуши имѫтъ и не
оуслъшатъ· ноздри имѫтъ и не обоиѧ-
ѫтъ· ржцѣ имѫтъ и не посажѫтъ· не въ-
згласатъ грътанѣми своими· подоб-
ни имъ бѫдѫтъ твораштии а· и вьси оу-
пьваѫштии на на· першини индупатъ
рече· тъмиомъ словомъ хоулиши· мьнѣ
зазьрѣти· послоушаи оубо кодрате и
пожьри богомъ· стыи кодратъ рече· сло-
весемъ тъмиыимъ добрѣ рече· тъмь-
на бо ти истина сѧ мнитъ· прѣлесть же
свѣтъла· свѣтъломъ оубо словесемъ·
прѣродителѣныимі начьниж гласы·
вѣдомо да бѫдетъ тебѣ· ако богомъ тво-
имъ не жьрѫ· и заповѣди кесарове и бо-
льрьстѣ не повиниж сѧ· занѣ аште хоште-
ши мѫчити· то твори волѫ своиѫ· и скорѣ-
е къ небесъскоуоумоу цроу посьли мѧ·
Индупатъ рече· тако ми богы не имамъ
тебе поштадѣти· нъ нѣкацѣми мѫка-
ми и горькоиѫ смьртиѫ погоубыѫ тѧ
окаѧне· дьни оуже пришъдъшоу· повe-
лѣ вьсѧ вести ѧ въ теминицѫ· повелѣвъ
врьселие тлъчено подъ хрьбътъ блажена-
аго мѫченика подъсъпати· и камы ве-
ликъ възложити на прьси емоу· и нозѣ
емоу въ гладѫ въложити· желѣзы же
оковати и въсждоу· и сътвориша тако

8 ѧ юсъ ясная передѣлка писца изъ ь (ѧ вм. ѧ); 21 инициалъ вынесенъ на поле, возвышается надъ строкой и недалеко опускается подъ нее; 29 гл.. sic.

стоуоумоу· и невѣгоша его тако на
многы дьни· Блаженъи же кодратъ·
ако по истинѣ добри страстотрѣпецъ·
доброчестна· добьє сътрьпѣ лютыѧ
тъı мѫкъı· и не прѣмѣни са отъ вжиѧ
надежда· Шъдъ же ѧндупатъ вѣ ни-
йскъи градъ· повелѣ стъıимъ мѫчени-
комъ вьслѣдовати· въшъдъ же въ црькъ-
виште· и пожьръ коумиромъ· повелѣ
прѣдъставити стъıѧ· вьниде же и стъıи
кодратъ· ако нѣкоторъıи добри воинъ
пъваѧ своѥѫ силоѫ· на съпитиѥ ратьни-
къ· прѣди идъıи грѣдѣ на ратьникъı·
вьзираѥтъ кръстъ на лици показаѧ оу-
страшаѥтъ ратьничьскъ плькъ· тако-
жде и добри сии· прѣдъ вьсѣми стъıими
идѣаше· свѣтъло вьсе лице и силно пока-
заѧ· и ѫзъı облежащѧ на немъ· ако
оутварь многоцѣн'ѫ имъı на себѣ вели-
чаше и радоваше са· акоже чоудити
са елинъскъıимъ философомъ· крьстъ-
аньстѣи мѫдрости и трьпѣниѥ· и сла-
вити бога глаголѫштемъ· по истинѣ ве-
лика ѥстъ вѣра крьстианьска· акоже
и многомъ отъ ниихъ вѣровати богоу·
И ѥгда сташа прѣдъ ѧн'дупатомъ· оум°-
ли стъıи кодратъ слоугъı· да того прьвѣ-
ѥ слоугъı вьведѫтъ· вьведеноу же ѥмоу
бъıвъшоу прѣдъ ѧндупата· рече ѧнду-
патъ къ стоуоумоу· пожьри богомъ·

2 и 6 инициалы опускаются подъ строку, не достигая слѣдующей; 8 ..къ- еръ выступаетъ поверхъ строки; 9 ..ромъ буква р передѣлка писца (изъ о?); 16 второе ..ми лигатура; 17 сиан.. sic; 18 ..шта вм. ..шта; 2-й зн. препин. безъ промежутка; 26 инициалъ вынесенъ на поле и опускается въ 27-ю строку; 30 буква с передѣлка писца изъ черты і.

Стъıи кодратъ рече· рабъ азъ христоса рекъ-
шаго· вози иже нбсе и зема не сътворь-
ша· да погыбнжтъ· Индупатъ рече·
пожри кодрате· мжченикъ рече· не жърж
рѣхъ ти оубо ако хсовъ робъ есмъ· Индү-
патъ глагола· повинжти ти са подоба-
тъ закономъ цремъ· а не хсоу твоемоу
акоже глеши· Стъıи кодратъ рече· Азъ
цроу моемоу хсоу повиноуи са· а не чло-
вѣкомъ не вѣджштиимъ ба· молити са
оубо за на повелѣно естъ намъ естъ· да
некли обрататъ са и приимжтъ оувѣдѣ-
ние истиıы· жрѣти же коумиромъ ни-
какоже· Индупатъ рече· да аште оубо мо-
лиши са за цра· то подова ти естъ и повe-
лѣниемъ ихъ повиновати са· пишетъ
во са· отъдати кесарово кесареви· и бжи-
е богоу· Стъıи кодратъ рече· за село мое
искоупихъ са кесароу· и боу моемоу по-
добатъ ми искоупити са иже о нелъ дълъ-
гоу· Повелѣлъ же естъ жрѣти крьстиа-
номъ· любо ли оумирати не жърштемь·
мъı же готови есмъ за христосово исповѣ-
дание· не тъчыи ѣднои оумрѣти· нъ
и тысжштами· Индупатъ рече· види-
ши ли колико множьство крьстианъ
пожръша бви· ѣда тѣхъ мнитъ ти са
бъıти довръишоу· Стъıи кодратъ
рече· зѣло добрѣи доброродьнѣи есмъ·
ако не пожръхъ· к де же сжтъ пожърътшен·

1 инициалъ (широк. формы) вынесенъ на поле и едва опускается подъ строку; 3 инициалъ выступаетъ поверхъ строки и опускается недалеко подъ строку; 5 и 8 инициалы я и я едва выступаютъ поверхъ строки и едва опускаются подъ строку; инициалъ с (широк. ф.) опускается недалеко подъ строку; 9 х передѣлка писца (изъ с?); 14 инициалъ выступаетъ поверхъ строки и опускается недалеко подъ строку; 17 отъ.. буква о передѣлка писца изъ ѣ, а передъ бывш. ѣ стояло к, на мѣсто котораго писецъ поставилъ зн. препин.; первое кес .. безъ зн. мягкости; 18 инициалъ (широк. ф.) опускается недалеко подъ строку; рече буква р передѣлка писца изъ черты і; 21 инициалъ опускается подъ строку, не достигая слѣдующей; 22 буква ю передѣлка писца изъ и; мь лигатура; 24 нъ ръ выступаетъ поверхъ строки; 25 инициалъ выступаетъ поверхъ строки и опускается недалеко подъ строку; 28 инициалъ (широк. ф.) едва опускается подъ строку.

не виждь їхъ оубо. И повелѣ архупатъ
привести а прѣдъ са. і ꙗко а хотѣша въвести. блаженъıи кодратъ да не видѣнъ
їми вждетъ. тако просто стоа. рече къ а-
5 рхупатоу повели да ма отрѣшатъ. отрѣшеноу же ѥмоу бъıвъшоу. текъ блаженъıи
въ цръкъвиште. і вѣса капишта сътъръ
поврѣже на земи. видѣвъше же жрѣци бъıвъшеѥ похъıштъше і коупно съ воинъı.
поставиша і прѣдъ архупатомъ. разг-
10 нѣвавъ же са архупатъ. повелѣ і повѣсивъше стръгати. повѣшенъ же бъıвъ стъıи
нача славити ва. рече к нимъ блаженъıи
кодратъ. Ѡ оканнїи і вѣсѣко окаанїи.
15 что пострадавше толъ скоро сътъжживъше си отъвръгосте са влдкъı хса. і сами са дїаволоу прѣдасте. не вѣроваste ли бъıти вѣскрѣшенїю мрътвъıимъ. не вѣсте ли ꙗко
огню неоугасаѥмоу бъıти. і чрьви неоусъıпаѥштоу і вездыни и тиѣ. і прѣисподьнїи дьври. къıи отъвѣтъ вждетъ вамъ. въ славънъıи і великъıи дьнь пришьствиа спса нашего іс хса. разврьзѣте очи
оума вашего. і видите отъкждоу іспадосте. і кѣде падосте са. цѣсарьство небесъноѥ оставивъше. непотрѣбьноуоумоу рабоу воини ѥсте. іже отъшъдъшоу влдцѣ.
виѥтъ клеврѣтъı своа. і оубиваѥтъ.
ѥгоже господинъ пришедъ на полъı прѣсѣчетъ. і разоумѣите что сътвористе. мало-

VIII тетрадь (полный кватерніонъ).

1 иниціалъ опускается недалеко подъ строку; 10 разг- наерокъ, по случаю остановки голоса на переносѣ; 13 послѣ ва знакъ препинанія (точка среди строки) а за нею бѣлѣгъ (;·) съ выноскою въ три строчки на лѣвомъ полѣ (на уровнѣ двухъ строкъ, 13-й и 14-й) уставомъ въ ½ величины устава текста, рукою писца — «і ꙗко прид- ша отъстж- пивъши·»; 14 иниціалъ едва опускается подъ строку; окаанїи sic.

врѣменѣнѣихъ мжкъ оубоѩвъше сѧ· вѣчѣнѣи мжцѣ сами сѧ прѣдасте· оузьрите въı
бждштаѩ вамъ отъ правѣдиваго сждима їс҃а· иже отъдастъ комоуждо по дѣломъ
своимъ· и се глаголѧштоу· блаженоуоумоу
кодратоу· възъпиша отъвръгъшиı сѧ· съ
слъзами великомъ гласомъ· и рѣша оубоѩхомъ сѧ г҃и мжкъ· и съвъсхъштени бıхомъ
ѩко весловесьнии животи· и ѧкъı агньци посрѣдоу влъкъ расхъштени бıхомъ· съключиша бо насъ грѣси свои· и жити хотѧште
въ маловрѣмени нѣѣмъ семъ житии· въ
бждштнимъ вѣцѣ оумрѣхомъ· да что сътворимъ оубо не вѣмъ ѡ ѩкаѧнии· блаженъıи же кодратъ радости исплънивъ сѧ· о покаѧнии ихъ· и слъзъı ихъ видѣвъ рече к нимъ·
пъваите братие ѩко милосрьдъ ѥстъ г҃ъ нашъ їсоу х҃ъ· съ слъзами припадѣте к немѹ·
стоите и нъıнѣ о исповѣданиı иже въ съпаса· своими кръвьми очистите сѧ отъ грѣхъ
и иже плътиж побѣждени бъıсте· крѣпостиж дш҃ънжиж побѣдите· тѣлѣ же кричъ
великъ сътворьшемъ на мнозѣ часѣ· и повръгъшемъ сѧ на земи и прѣстиж посъıпавъшемъ главъı своѧ· толикъ трепетъ бъıстъ прѣдъстоѧштиимъ· ѩкоже не тъчѣиж кръстиѩномъ иѥдинѣмъ плакати сѧ съ
ними· живжштиı бо въ никеиистѣмъ градѣ· оужасъше сѧ отъ бъıвъшаго крича и въпѣ· съвра сѧ на мѣсто то мжжи и женъı·

4 їс҃а слитное написаніе обоихъ словъ подъ общимъ титломъ; 8 конечн. въ строкѣ ъ выступадтъ поверхъ строки; 21 ж безъ каморы (иж); 22 ..чъ еръ выступаетъ поверхъ строки.

и младенци· жидове и ѥлини· и крьстиѧньско
множьство· иже са тамште творѣахѫ· ѩко-
же не вѣаше вьмѣстити са народоу· разгнѣ-
вавъ же са о томъ ѧндупатъ· повелѣ блаже-
наго кодрата паче стръгати· и свѣштами
горѫштами прижагати ребра ѥго· и расѣда-
ѧ са ѩростиѫ съпадаше съ прѣстола· не-
човѣчьстѣ повелѣваѧ наносити на нѣ мѫ-
кы· добии же христосовъ кодратъ· ѩко ника-
коже чоуѧ мѫкъ· пооучаше каѫштаѧ са
глаголѧ· добрѣ братиа молите са гоу· при-
лежьно· онѣмъ же глаголѫштемъ· ѩко нѣ-
смъ достоинь҃ни нарицати имене с҃таго х҃сова·
оукаравъше и· глаголаше имъ· молите са
богоу братиа молите са· прикл҃жите са къ мѣ-
нѣ· онѣмъ же пристѫпивъшемъ· и припа-
даѫштемъ к немоу· и плачѫштемъ са ве-
лми· и в҃сѣмъ тоу сѫщимъ плачѫште-
мъ са с нимь· вьздвигъ гласъ свои блаже-
нъıи кодратъ· вьзпи съ сльзами глаголѧ·
блаженъıи богъ· иже ѥдиночадаго сна свое-
го исоу христа посълавъıи· и тѣмъ са при-
миривъ съ нами· врагомъ же намъ сѫште-
мъ· прѣлюбодѣиимъ человѣколюбиимъ при-
свойствивъ нъı· иже вьсѣкѫ тварь сътво-
ривъıи· въıшлаго ради по образоу твоѥмоу
человѣка· да насъıштлаатъ са тобоѫ сътво-
ренъıими зъдании· и нъıнѣ владъıко·
изгънана сътвори сотонѫ отъ рабъ твоихъ
сихъ· приими владъıко и нъıнѣ съвоинъı

1 первый знакъ препин. безъ промежутка; ѥл.. sic (обыкновенно безъ іота); 9 х передѣлка писца изъ с; 15 ..кли.. надъ строкой писцомъ; 19 с нимь· буква с на мѣстѣ уничтожен. знака препинанія.

Мѣстами пергаменъ такъ тонокъ, что писецъ, изъ боязни прорвать перомъ кожу, обходилъ такія мѣста, оставляя лакуны (см. на фотографич. снимкахъ академіи наукъ строки: 4 бла- же.., 7 въ промежуткѣ знака препин. и 13 с҃та-аго).

мом· оувазъша оубо въ свѣтехъ дияволѣхъ·
нъıйѣ же привѣгаѭштам къ твоим благъı-
и· и чловколюбıю· да оубо не гнѣвай са на на·
ако отвръгоша са тебе· древıе· обаче стоат
непрѣклонии· приими даръ мои недосто-
йнаго раба твоего· и съподоби м примѣси-
ти са къ небесънъıимъ твоимъ· и истин-
нъıимъ воиномъ· сътвори см самъ знамени-
е въ благо· да оувѣдатъ ако помиловалъ м
есн· и не гноуша са каѭштемъ са имъ· ей
владко ги ис хсе· оуслъıши мене раба своего·
и за доуша ихъ приими моѭ дш̄ж· ако те-
бѣ подобаатъ слава· въ вѣкъı амин̄ъ·
И съ великомъ гласомъ вьсей братии· рекшем-
мъ амин̄ъ· напрасно свѣшта оугасоша·
и ржкъı мѫчаштиихъ слоугъ разлабѣша·
и облакъ свѣтелъ на вьсѣхъ стъıихъ вхı·
тъма же и мракъ· на индупата и на по-
ганъıѧ просъıпа са· акоже отъ страха оулı
погоувити анитоупатоу· и вьстрепетати
коупно· съ съвѣтъıникъı своими· надѣѭ-
штемъ са имъ· ако и градъ са имат пас-
сти· млчании же многоу бъıвъшоу· ггѣ-
лъскъ гласъ слъıшанъ бъıстъ· поѭштем-
мъ и славословаштемъ ба· часома же дво-
ма миѭвъшема· расхождлаше са по ма-
лоу тъма· и начаша вьзирати поганнй на
стъıѧ· и видѣти иже о нихъ свѣтъ· покла-
въшии бо са· начаша съ великомъ гласомъ
вьпити и глаголати· съгрѣшихомъ и ве-

3 на безъ знака мягкости; 8 с надъ строкою писцомъ; 14 инициалъ вынесенъ на поле и опускается въ 15-ую строку; 16 ..чл.. надстрочн. знакъ — ошибка писца; 19 ..па буква п передѣлка писца изъ н; 20 ан̄т .. sic.

законѡ новахомъ· ѻц҃ести съпасе· ѥ҆дѵва же вѣ
себѣ вывъ а҆ндупатъ· повелѣ а҃ вести вѣ
темницѫ и҆ ѹ҃тврѣдити· и҆ сънемъше съ
дрѣва блаженаго кодрата· вѣврѣгоша и
вь темницѫ и҆ ѹ҃тврѣдиша· и҆ на ѹ҃триа
сѣдъ а҆нтупатъ на сѫдишти· повелѣ прѣ-
дъставити ѥ҆мѹ раскаавъшдѧ сѧ· въпра-
шавъ же а҃ и҆ ѹ҃вѣдѣвъ прилежѣноѥ· и҆ непрѣ-
клонѣноѥ ѥ҆сповѣданиѥ ѥ҆хъ· и҆ не възмогъ
прѣвратити и҆мъ ѹ҃ма· повелѣ вести а҃ въ сѳа· zе-
мьѧ и҆ градъı· ѥ҆дного когождо ѥ҆хъ· и҆ тоу
живъı а҃ съжизати· блаженоуѹ҃моу же ко-
дратоу коупно и съ ѥ҆ѣми· къ ѥ҆лиспонтоу
прѣдъи҆ти· Вѣси же ст҃и-и҆-дошѧ радости
и҆сплъниввъше сѧ и҆ славѧште ва҃· и҆ тако къ-
ждо ѥ҆хъ веденъ бъıстъ· на своѩ҆ земьѩ҆ и҆ о҆
хс҃ѣ съкончаша сѧ· шѣдъ же а҆ндупатъ
въ а҆памиискъıи градъ· и҆ пожъръ коуми-
ромъ· повелѣ привести прѣдъ сѧ ст҃ъıѧ
мѫченикъı· и҆ рече къ блаженоуѹ҃моу ко-
дратоу· жѣреши ли богомъ ѹ҃во влъшве·
и҆ непрѣподовѣне· и҆ли ни· довиѩ҆ же мѫче-
никъ кодратъ рече· о҆тца твоѥго нарицаи҆
такого сѫшта· а҃зъ во крьстьа҃нъ ѥ҆смь
и҆ не вѣдѣ҃ ни влъшьвъı ни проказьства·
и҆ не жѣрѫ҃ бѣсомъ· вида же а҆ндупатъ вѣ-
се тѣло ст҃аго о҆драно· рече къ дроугомъ
своиѩ҆мъ· къıѧ мѫкъı нанесѫ҃ на зълосъмрѣ-
тънаго сего не вѣдѣ· биѣмъ же не довѣдѫ҃-
штемъ· и҆ не о҆тъвѣштаѩ҆штемъ ничсоже·

5 вѣ постановкѣ надстрочн. знака (ѣ҆) могъ помѣшать хвостъ буквы р 4-й строки; 6 а҆нту.. буква у передѣлка писца (изъ о?); прѣ- буква ѣ выступаетъ поверхъ строки; 10 «въ сѳа·» надъ строкою писцомъ; 14 инициалъ опускается подъ строку, почти достигая слѣдующей, но не раздвигая въ ней буквъ; ст҃и-и҆-дошѧ (ἀπλογραφία) = ст҃ии҆ дошѧ (*παντες δὲ οἱ ἅγιοι); 17 ..конч.. sic; т потерто временемъ; 18 знакъ препин. безъ промежутка; 22 первый знакъ препин. таковъ же; 24 ѥ҆смь еръ потертъ временемъ, но внѣ сомнѣнія.

На пергаменѣ нѣсколько маленькихъ дыръ; см. академич. фотографіи, въ концѣ строкъ 24 и 27 и въ словахъ: ки-дѧ (26), ..пат-ъ (26), др-оу.. (27), зъл-о.. (28).

видѣвъжь во оуже к҃ томоу не мощи тѣлоу
его тръпѣти мжкъ· повелѣ а҃ндупатъ при-
нести врѣтиште· и вьсадити и вь не· и иско-
пати ровъ· и вьвѣсити и вь нь вь врѣтишти·
и бити и· посохами· многоу же часоу мижь-
ъшоу· повелѣ изати и из врѣтишта· мь-
на ако оумрълъ е· акоже отрѣшиша вр-
тиште· искочивъ стыи ста простъ· А҃ндупатъ рече· не ѡ ештe почоу мжкъ· стыи же
кодратъ вьзьрѣвъ на небо рече· благода-
рьствоуижь та г҃и і҃с х҃се· ако стрѣлы мла-
деништь въша раны ихъ· и изнеможе
вь нихъ крѣпость ихъ· мнѣ же силж пода-
и и оукрѣпи ма· И къ а҃ндупатоу рече·
окаане· видиши ли и пытаѣши ештe·
иже оубо можеши творити то твори· тъ-
чыижь скорѣе· възъыривъ же са а҃ндупа-
тъ рече къ немоу· по вьсемоу поту погоу-
вьижь та аште и влъшъбами своими пъва-
ѣши· Стыи же кодратъ възъпивъ рече·
благословьенъ еси г҃и бже нашъ· ако изба-
ви отъ ржкы съмрьтыны жизнь нашж·
пъшнѣ оубо въздамъ ти славж прѣвышь-
шомоу богоу нашемоу· А҃ндупатъ же
повелѣ и прѣди вести вь кесариижь· въшъ-
дъ же а҃ндупатъ въ градъ на оутрия по-
жръ бѣсомъ· и повелѣ блаженааго ко-
драта прѣдъставити емоу· и пытаа-
ше отъ него аште хоштетъ пожрѣти· оу-
вѣдѣвъ же непрѣложение блаженааго мж-

8 иниціалъ едва выступаетъ поверхъ строки и опускается подъ строку, не достигая слѣдующей; 10 ко.. буква о передѣлка писца изъ є; 14 иниціалъ опускается подъ строку, не достигая слѣдующей; 18 поту sic; 20 иниціалъ (широк. формы) опускается недалеко подъ строку; ..зъп..еръ остается подъ сомнѣніемъ, не есть ли онъ чуждая писцу передѣлка изъ к придачей специфич. черточки ера; 24 иниціалъ выступаетъ поверхъ строки и опускается недалеко подъ строку.

На пергаменѣ маленькія дыры, въ началѣ строкъ 24, 26 и 27 и въ словахъ вѣ- сомъ (27) и ..драт- а (28), заставляли писца обходить эти мѣста письмомъ.

ченика· рече къ нѣмоу· довѣлѣетъ ти оу-
во а҃же приатъ мжкъı· пристжпивъ по-
жьри богомъ· Блаженъıй же кодратъ рече·
йгралъ ѥси съ миоѭ мжками сими твои-
ми· й разгнѣвавъ са а҃ндупатъ· повелѣ
прострѣти и по остроу каменію· й бити ї
говаждами жилами по вьсемоу тѣлоу·
виѥмъ же блаженъıи славѣше ва гда·
многашди въраша са съ миоѭ йво не прѣмо-
гоша мене· на хрьвьтѣ моѥмъ ковахѫ
грѣшници· оудалиша безаконие йхъ·
й ако съконьча ѳаамъ· А҃ндупатъ рече·
бите и протажьно· довıй же мжченикъ
кодратъ рече· бите бите· плъти
оубо пакости твориши· а дша не врѣдиши·
А҃ндоупатъ рече· окаане зълоу бѣсоу прѣодолѣлъ ѥси· Стъıй кодратъ
рече· тако ми й га моѥго іс хса· зълоу
зѣло й не тъчьѭ ѥдномоу· нъ й вьсемоу
воинъствоу ѥго господинъ бıхъ· госпо-
да моѥго ради іс хса· ѥмоуже слава въ
вѣкъı а҃минъ· Множьствоу же братъ-
а҃ отъвѣштавъшемъ а҃минъ· разгнѣ-
вавъ са зѣло а҃ндупатъ· повелѣ ати
отъ множьства дъва мжжа· й привести
ѭ к нѣмоу· атома же йма бывъшема·
оставивъ ста҃го кодрата· о блаженѣѣ-
мъ саторнинѣ й роуфинѣ нача пыта-
ти· се во вѣаста имени ѭ· повѣсивъ
же ѭ повелѣ дърати· желѣзнъı ногътъı

Иниціалы на 3, 12, 16, 17 (широк. формы) и 22 опускаются недалеко подъ строку; изъ нихъ на строкахъ 12 и 16 выступаютъ немного и поверхъ строки; 30 ..ты еры выступаетъ поверхъ строки. Концы строкъ 14—28 потерлись отъ времени, но въ чтеніи несомнѣнны.

дондеже чрѣва начѧшѧтъ хѵтѣти ѩзкалити сѧ на земьѭ. Блаженаꙗ же мѫчима
молѧста сѧтаго кодрата. ѩ вѣсѫ прѣдъстоѧштѫѭ братьѭ. молити сѧ богоу
за ня. ѩ възъпивъ сѧтыи кодратъ рече
ги ҃ис ҃хе. невидимаѧго ѻтьца. посьли
помоштъ своѭ на ня. ѩ застѫпи ѧ. ѥи
вѫже съмѣренъıѩхъ. помилоуи рабы
своꙗ. ѩ даждъ ѩмъ трьпѣниѥ. ѩ повѣ-
дѫ дожи ѩ до конъца. Многоу же часоу
миноувъшоу. ѩ ничьсоже ѻтъвѣштаѭштема ѩма. ѻтъ многъıѩхъ бо мѫкъ.
не можѧста ѩ глаголати. Повелѣ же ѧ-
ндупатъ сънемъше ѧ прѣдати сѣчьцамъ. да на пѫти ѥлиспонта ѩдѫште
ѻтъсѣкѫтъ главы ѥѭ. тѣма же такѡ
съконьчавшема сѧ. Мѫжи боголюбивии ѩ хрѫстолюбивии. вѣслѣдъствоваⷭ-
ше ѩхъ пѫтьмь. вѣзаша многоцѣнъıѧ мошти ѥѭ. даⷭше злато много
сѣчьцемъ. принесъше же ѧ въ свои градъı положиша чьстьно. Блаженоуоумоу же кодратоу повелѣ ѧндупатъ коупно ѩ съ ѩзыкы. въслѣдъствовати въ ѧ-
полонияѭ. ѩ въшьдъ нечьстивъıи ѧндупатъ. въ цръкъвиште ѧполоново. повелѣ привести сѧтаго кодрата. ѩ прокъıѧ
приведенома же ѩмъ бъıвъшема. поужда-
ше ѫ пожрѣти нечьстивъıѩмъ вѣсомъ.
ѩ глагола къ блаженоуоумоу кодратоу.

2 иниціалъ опускается вплоть до 3-й строки; 5 рече буква р на мѣстѣ уничтоженнаго зн. препин.; 6 послѣ «хе·» опущено «сн҃» (υἱὲ τοῦ ἀοράτου πατρός); 10, 13 и 17 иниціалы опускаются недалеко подъ строку; 25 ѫ передѣлка писца изъ ѭ или ѫ; ..ѣдъ надстрочн. зн. ошибочно писцомъ (назначался для ерь).

послоушан оубо мене· и остани са вѣсованиа своѥго· поч'то санъ свои и родъ оукарѣѥши· оувѣждъ богъ и съпаси са· и азъ повелѫ врачемъ ищѣлити та· тъчьѭ
пожьри богомъ· пристѫпи къ асклипиѡ и тъ та истѣлитъ· оубои са величьства богъ и великаго аполона добыаго· и ѥракла иже вьсѣхъ цр̃ъ· и диа· тръвеличьствънаго· арѣа· писидона· оубо нѣси ли
николиже плавалъ по мороу· да бъı оувѣдѣлъ страхъ ѥго· любо ли поклони са слньцоу свьташтоуоумоу са по вьсеи вьселенѣи· кда и тъ оумрълъ ѥстъ ѥкоже тъı хоула глаголѣши· ѣда нѣстъ на небеси·
Блаженъıи же кодратъ рече· азъ поклаиѣѭ са истин'поуоумоу богоу· и ѥдиночадоумоу споу ѥго ис̃ хр̃соу· и не отъмештѫ са сватаго доуха· ни трепештѫ ѥго крѣпости·
и неисповѣдимѫѭ сиѫ· поѭ и славьѭ
вьıноу· мрътволъ же капиштелъ не клаиѣѭ са· вѣсъ не боѭ са· ни тебе имѫшта'го малогодъноѭ власть· ѥште же мало дъıшиı· и ѣдѫ къ господоу моѥмоу· тъı же зъло-зѣлѣ въплачеши· ѥко не въсхотѣ оувѣдѣти истиннаго ѵ̄а· давъшаго ти жить· сп̃е сотонинъ· обѫштьниче нечистъıхъ вѣсовъ· вѣсъııııı пысе· кръвопивъıı
змиѡ· плътоѣдивъıи мечоу· свербѣи
звѣриı· не стъıдиши ли са жъра каменiю прѣдъ народолъ прѣдъ толикомъ мно-

6 ѥстѣл.. sic; 9 второй зн. препин. безъ промежутка; 12 свь.. постановкѣ надстрочн. знака (ѵ) могъ помѣшать хвостъ буквы р 11-й строки; 14 ѣда безъ іота; 15 инициалъ вынесенъ на поле и опускается въ 16 строку; 23—24 зъло-зѣлѣ χαχέγχάχως (греч. словари W. Pape и Franz Passow этого слова не имѣютъ); 27 второй зн. препин. безъ промежутка.

жъствомъ народа· їже ничесоже пріємлѭ-
тъ· сокачимъ чистѣйша васъ сѫтъ· їже
сѫтъ рави человѣчьсти· ѩко въ дворѣхъ
закалаѭтъ чистѣ на сънѣденіе человѣ-
комъ· а не вѣсомъ· въı же коумиромъ ве-
зъчоувьствьномъ· жръѫште прѣдъ на-
родомъ· не срамлѭѥте сѧ· ѩко ї камени-
ю закалаѭште въı сънѣдаѥте· да придє-
тъ вестоудьници пріємлѧй жрътвѫ·
да ѩвитъ сѧ· да въспроситъ о себѣ· да при-
ѥметъ да ѩстъ· да речетъ камѣнъıй
богъ вашъ· что хоштетъ да ѥмоу· зако-
лѫтъ· козѫ ли ѩли волъ ѩли птицѫ·
чьстьнѣйшіе ѥмоу· оусрамлѭйте сѧ
чада стоудовънаѩ· въı бо вѣсъıи сѫште
ныı цѣломждрънъıѧ вѣшенъı млѭите·
ї се глаголѫштоу ѥмоу· Разгнѣвавъ
сѧ андупатъ· повелѣ соль съ оцътомъ
съмѣсивъше поливати ранъı ѥго· ї соу-
кіолъ въстирати· ї ѩко помлъча сва-
тъıй· перинїй нечьстивъıй· повелѣ
раждегъше желѣза зѣло жешти и по ре-
бромъ· Блаженъıй же кодратъ дльго-
тръпѣливъ тръпѧ болѣзни· молѧше
сѧ въ оумѣ млъча· ї оустьнѣ ѥго подви-
заста сѧ· гласа же ѥмоу не вѣѧше слъı-
шати· отънемогъшемъ же сѧ слоугамъ·
повелѣ сѧнати ї ї вести вь темницѫ·
ї на оутрьıа повелѣ андупатъ сѫтаго
прѣдъвести къ ѥпископтъскоуоумоу

10 первый зн. препин. на пергаменѣ или стерся, или забытъ постановкой точки, но промежутокъ для нея оставленъ писцомъ; 15 шт лигатура; 17 инициалъ опускается подъ 18 строку; 21 перн.. потерто временемъ, но читаемо; 23 инициалъ опускается вплоть до 24 строки, не раздвигая ея; 27 ..амъ ер̃ъ выступаетъ поверхъ строки; 28 сѧна.. вм. сѧна..; 29 ѩов.. надстрочн. знакъ ошибоченъ у писца (назначался для предыдущаго и).

ѳстровоу· и прѣшедъшоу ѧнтоупатоу ру-
ндакѣ рѣкж· ѩзидоша противж ѥмоу
кнадзъ ѩже вѣ того мѣста· и съ народомъ
съѣбравъшиимъ са· ѳтъ капиштъ· а по
ѩстинѣ желаѩштемъ видѣти христо-
сова страстотрѣпьца· прослоутиѥ во мж-
чениа ѥго оуже по вѣсеи ѧсиѩ· и ѣхма
по вѣсеи вѣселѣнѣи ѳбѣтекло вѣаше· по-
велѣ же вѣсѣмъ ѧндупатъ прѣдъѩти·
къ прѣди сжштии вѣси глаголѣмѣи·
сероукоминъ· тоу во капишта многа
вѣахж поставѣѥна· и прѣвъивъ тоу на
оутриа сѣдъ· повелѣ привести стаго
мжченика кодрата· вѣсь же народъ съ-
бъравъ са стоѩхж позороуѩште мжче-
ника блаженаго кодрата· ѳнъ же ѧште
и полиѩно вѣаше крѣвиѩж вѣсе тѣло· и ѧ-
къı мѣхъ вѣаше надъменъ· ѩ тихо и
свѣтъло показаѧше лице свое· и ѕлава
са ведомъ вѣаше слоугами· многъıѩхъ
во ради мжкъ ѧже нанесоша на ѩ· не мо-
жаше оуже и ходити· вьсь во пѫтѣ на ко-
лѣхъ везомъ вѣаше· и ако прѣдъста
прѣдъ ѧндупатомъ· и рече к нѣмоу· по-
оумилъ ли са ѥси ѕко кодрате· ѩли ни· ѳнъ
же прѣвеликомъ гласомъ въз'пивъ рече·
ѩзмладѣ ногътии цѣломждръствоуѩж·
ѩз жтровъı матере моеѩ кръстиѩнъ ѥсмъ·
и ѩного ба не знаѩ развѣ га моего ис хса·
тъгда разгнѣвавъ са ѧн'тупадъ· повелѣ

1 ѧнтоу.. sic (ὁ ἀνθύπατος); 7 оуже и 8 ѳвѣ.. буквы о и ѳ на мѣстѣ уничтоженнаго зн. препин.; 19 с надъ строкой — приписка писца; 25 ѕко тоже; 28 ѥсмъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 30 ѧн'тупадъ sic (буква у передѣлка писца изъ черты і).

ѳгнѣ вѣзгнѣтити· и вѣзложити сковрадж·
слоугамъ же вѣзгнѣтившамъ ѳгнь· и та-
ко раждежена вѣ҃ше сковрада ѩкоже ѳраз
зъ ѥмѹ подовенъ вѣ҃ше ѳгню· и повелѣ ѧндѹ-
патъ вѣзложити ст҃аго на сковрадж·
Блаженъıи же кратъ рече· ѧзъ самъ ѳ себѣ
вѣзлѣзж на сковрадж· и не замоужджж·
и сътворивъ христово знамение· вѣзлеже
на сковрадѣ· вѣзметаѧхж же слоугъı ди-
ѩволѧ на сковрадж· пѣцѣлъ· и масло и трѣ-
стие· Ст҃ъıй же кодратъ поѩ҃ше· бе на по-
мошть мънѣ вънѣми· гн҃и на помошть мъ-
нѣ потъщти са· да постъıдатъ са и посра-
мѣѭтъ са ıскѫщтии дш҃а моѥ· да въ-
зврататъ са въспать· и ѹсрамѣѭтъ са
хотѧщтии мънѣ зълоу· И конѣчавъшоу
ѥмоу ѳлмъ· ѩко дѣвѣма часома прѣше-
дъшема· нача ст҃ъıй ржгати са ѧндѹпа-
тоу глаголѧ· ѳгнь сии твои стоуденъ ѥстъ·
и желѣза сковрадъı мѧкчаıша сѫть тво-
ѥго срѣдѣца· добрѣ оубо сътвори· троудъ-
на ма сѫть ѳтъ шъствиѧ пѫтьıлаго· по-
велѣ на мѧкъцѣѣмъ семъ ѳдрѣ почити ми-
нъıнѣ оубо ıспочихъ и възмогохъ· и то гла-
голѧ ст҃ъıи мѫченикъ ѳбращѧаше са на ско-
врадѣ· ѩко на ѳдрѣ по ıстинѣ настъланѣ·
многоу же часоу прѣвъıвъшоу· и ѳгню ıѩка-
коже прикоснѫвъшоу са ѥмъ· Повелѣ ѧ-
ндѹпатъ сънемъше и ѳтъ сковрадъı· ма-
ло вънѣ вѣси на хлъмъ възведъше· мечемъ

6 инициалъ вынесенъ на поле и опускается въ 7-ю строку; ког . . sic; 11 инициалъ (широк. формы) опускается недалеко подъ строку; 16 инициалъ опускается подъ строку, не достигая слѣдующей; 28 инициалъ опускается вплоть до 29 строки; 30 . . чемъ еръ выступаетъ поверхъ строки.

главѫ ѥмоу ѿтъсѣшти· приѩлъ же ѿтъвѣ-
тъ· и тъшта сѧ на невесьскоѥ цѣсарьство·
блаженъıи кодратъ пояше глаголѧ· бла-
гословıѣнъ гь· иже не дастъ насъ на оу҃локе-
ніе зѫбомъ ихъ· и нѣкотории ѿтъ вьслѣ-
дъ идѫштѫѫ братиѫ· поѩѫхѫ сь нимъ
и дожи и до мѣста идеже хотѣѧше съконь-
чати сѧ· конъча ѳал'мъ· и на мнозѣ помо-
ливъ сѧ· и благодарьствивъ бога· прѣкло-
нивъ колѣнѣ· и въıѫ протѧгъ· въ добрѣ
исповѣданий· оу҃сѣченъ въıстъ· на славѫ
и хвалѫ хс҃оу богоу нашемоу· иъıнѣ и при-
сно и въ вѣкъı вѣкомъ ·:·

мѣсаца марта въ аі· житие григора папъı роумъска'го·
Блаженъıи григории· поставьıѣнъ
въıстъ патриархъ· ст҃ѣи бж҃ии цръ-
кви римьстѣи· а прѣжде патриаршъства·
цръноризъцъ вѣ въ манастъıри· ст҃аа-
го апостола андрея· нарицаѥмаго
клиѳскаура· близъ ст҃оуѭ мѫченикоу·
ѿѠана и паула· вѣѧше же игоуменъ то-
го манастъıрѣ· мати же ѥго блаженаа си-
лвина· живѣѧше близъ врат ст҃аго пау-
ла апостола· на мѣстѣ нарицаѥмѣмъ
кѣла нова· Тъ же блаженъı григорий· кп'-
да сѣдѣѧше въ хъızнѣ своеи· и писаа-
ше· приде къ нѣмоу маломоштъ· молѧ и
и глаголѧ· помилоуи мѧ рабе ба въıшь-
наго· ако старѣишина вѣхъ кораб'шикомъ·

3 бла- (въ концѣ строки) по ссадинѣ на пергаменѣ; 4 послѣ гь точка забыта писцомъ, но промежутокъ для зн. препин. оставленъ; оулоке- sic; 5 ..лѣ- по ссадинѣ на пергаменѣ; 9 пр.. чернила сняты при отлѣпкѣ вощинки (читаемо); 10 ..ѣ. и на пергаменной ссадинѣ; 12 хс҃оу буква х передѣлка писца изъ н; 14 занята заставкой; 15 заглавіе въ 3/4 величины устава текста; мѣсаца марта къ аі писцомъ по выскобленному мѣсту 15—16 буквъ; буквы а (..ца, ма.., па..) и ъı выступаютъ поверхъ строки; ..гор.. буква о широк. формы; мѣ.. буква ѣ передѣлка писца изъ а; 16 рисованый иниціалъ выпссспъ на поле и опускается до 23 строки; 18 ..ства буква т выступаетъ поверхъ строки; 19 црън.. sic; 26 иниціалъ опускается въ 27 строку; 30 ..мъ еръ выступаетъ поверхъ строки.

и истопихомъ сд и погоубихомъ много и-
мѣнїе· и свое и стоужде· любонїштн-
и же и по истинѣ рабъ христосовъ· призъ-
вавъ слоугж своего глагола емоу· брате
шедъ даждъ семоу s златицъ· братъ же ше-
дъ сътвори ѩкоже повелѣ емоу рабъ божий
григорий· и дастъ маломошти s златицъ·
и отиде· пакы оубо мало прѣмоудивъ въ
тъ жде день· приде тъ жде маломоштъ къ
блаженоуоумоу григороу глаголѧ· помилоу-
и мѧ рабе ва въшьнлаго ѩко много погоубих-
хъ· а мало ми еси далъ· Блаженыи же приз'-
вавъ слоугж своего глагола емоу· йди брате
даждъ емоу дроугжж s златицъ· сътвори
же братъ тако· вѣзьмъ же ништни ві зла-
тицъ отиде· пакъ же мало помоудивъ тре-
тиѣ въ тъ жде дьнь приде къ блаженоуоумѹ
григорию глаголѧ· помилоуи мѧ рабе бога
въшьнѧ'го· даждъ ми дроугое благословь-
ѣнїе ѩко много погоубихъ· Блаженыи же
призъвавъ слоугж своего глагола емоу· йди
даждъ емоу дроугжѭ s златицъ· отъвѣ-
штавъ же глагола· вѣрж ми ими чьстънъи
отьче ѩко нѣстъ остала ни ѥдина злати-
ца въ ризьници· глагола к немоу блаженыи·
не имаши ли иного никакогоже съсжда· ни
ли ризъна да даси емоу· онъ же отъвѣшта-
въ рече· иного съсжда чьстънъи отьче не
имамъ· развѣ сьребрънаго блюда· иже
ѥ посълала госпожда великаѧ съ коуцижѫ·

12 и 20 инициалы опускаются подъ строку, не достигая слѣдующей; 21 св.. буква с передѣлка писца изъ черты і; на лѣв. полѣ, противъ строки, рядомъ двѣ точки — помѣта переписчика; 27 шт лигатура.

глагола къ нѣмоу рабъ бжіи григорій· йди
брате даждъ ѥмоу блюдъ тъ· братъ же
сътвори ѩкоже повелѣ ѥмоу блаженъій·
й дастъ ништоуоумоу· ништій же възе-
мъ ві златицъ й сѣребрѣныи блюдъ ѿтиде·
ѥгда же и поставиша патріарха сті цр҃-
кви римьстѣй· по обычаю патріар'шъ-
скоу· повелѣ сакѣлароу своѥмоу въ ѥдинъ
дьнь· ѥдноіж привести ві маломошти·
на трепезж своіж да обѣдоуіжтъ сь нимъ·
сакѣларій же сътвори ѩкоже повелѣ ѥмоу
патріархъ· й призъва ві мжжь ништъ·
й ѥгда сѣдоша съ патріархомъ· на трепе-
зѣ обрѣтоша са гі· призъвавъ же сакѣла-
ра глагола ѥмоу· не вѣхъ ли ти рекъ ві по-
зъвати· то како без моѥго повелѣнія
три на десате ѥси позъвалъ· сакѣларь же
слъішавъ· й пристрашенъ бъівъ· ѿтъвѣ-
штавъ рече к нѣмоу· вѣроуй ми чьстъныи
владъіко· дъва на десате ѩхъ ѥстъ· тре-
тіаго на десате не видѣаше никъ'тоже·
развѣ патріархъ ѥдинъ· обѣдоуіжште-
мъ же ѩмъ· видѣаше патріархъ третіа-
го на десате сѣдашта на краи стола· й се
лице ѥго образъ ѩзмѣнаше· ѳвогда оубо
видѣти и бѣаше сѣда· ѳвогда же ѿтрока·
й ѥгда же въсташа съ трепезъі· ѩнъі вьса
ѿтъпоусти блаженъій· а третіаго на де-
сате· видимаго тако чоудъна· а й за
ржкж· й вьведъі и вь клѣтъ своіж глагола

8 ..нъ еръ выступаетъ поверхъ строки.

ѥмоу· заклинаѩ та ѳ великѣи силѣ вьсе-
дръжителя бога· повѣждь ми к'то ты
ѥси· и что ѥстъ ѩма твоѥ· онъ же рече
к нѣмоу· и ѥже въпрашаѥши ѩмене мо-
ѥго· то и то чоудьно ѥстъ· обаче азъ иеслъ
оубогыи· пришедыи к тебѣ ѥгда бѣ
въ манастъири сѧаго аньдреа апосто-
ла· нарицаѥмаго каѳоскаръ· ѥгда сѣ-
дѣаше въ хъизнѣ и писаше· ѥмоуже
да дъва на десате златицъ· и съребръ-
ныи влюдъ ѩже ти бѣ посълала съ коуци-
ѩ блаженыа снавна мати твоа· и да оу-
вѣси ако ѳтъ дьне того ѳтъиѣлиже пода
ми съ дъготръпѣшиѥмъ· и простолъ
срьдьцемъ· нарече та гъ патрьархоу бъ-
ти· сватѣи цркви своѥи· за ѩжже и кр-
вь своѩ пролиа· и бъти ти прѣимьни-
коу· и намѣстьникоу врьховьнаго ап-
стола петра· глаголя же к нѣмоу· блаже-
ныи григории· како вѣси ты ако тъгда
нарече гъ бъти мьнѣ патрьархоу· онъ
же ѳтъвѣштавъ рече· не ѣлма ли аггѣ-
лъ га вьседръжителя ѥслъ азъ· то того
ради вѣдѣ· и тогда во господь ма бѣ
посълалъ к тебѣ· ѩскоусити оусрьдиѥ
твоѥ· аште оубо чловѣколюбьнѣ· а не
чловѣкомъ твориши видѣти милость
своѩ· Блаженыи же то слъишавъ оубоѩ
са· не оубо вѣаше дотолѣ видѣлъ аггѣ-
ла· акы къ чловѣкоу бо вьсѣдова и вьзира

5 ..мъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 7 сѧаго писцомъ по выскобленному мѣсту того же числа буквъ (надстрочн. знакъ (ˢ) надъ с — слѣдъ прежняго чтенія); 8 ..скаръ буква а передѣлка писца изъ у; 9 х передѣлка писца изъ з; 12 снав.. sic (σιλβία); мати и 13 ѳтъи.. буквы м и ѳ на мѣстѣ уничтоженнаго зн. препинанія; 18 ..ного стяженное оконч.; 28 инициалъ опускается въ 29 строку.

на нѣ· рече же аггелъ къ блаженоуоумоу· не
бой сѧ· се посълалъ мѧ ѥстъ гь да вждж съ
тобоіж въ житиі селѣ· блаженъіі же слъ-
шавъ то отъ аггела паде ницъ на земи·
і поклони сѧ господоу гдѣ· аште малаго
того ради даанна і ничесоже сѫшта· толи-
ко множьство штедротъ показа о мънѣ
прѣмилостивъіі гь· ѩкоже аггела своѥго
посълати къ мънѣ· бъіти ѥмоу съ мно-
іж въіінж· каком оубо славъі съподобатъ
сѧ прѣвъіваіжштии въ заповѣдехъ ѥго·
і дѣлаіжште правдж· без лъжа бо ѥстъ ре-
къіі· ѩко милость хвалитъ сѧ на сждѣ·
і милоуми ништа въ заѥмъ даѥтъ богоу·
тъ же самъ аггелъскъіи господь· строи
человѣчьскоіе съпасение· глаголѣтъ къ о
десніж стоашттіімии· градѣте благо-
словѣѥнии отьца моѥго· прііімѣте оуго-
тованоіе вамъ цѣсарьство· отъ начала ми-
роу· ал'ченъ бо вѣхъ і дасте ми ѩсте· жа-
дънъ вѣхъ і напоіисте мѧ· страненъ вѣ-
хъ і наведосте мѧ· волѣхъ і присѣтисте
мене· нагъ вѣхъ і облѣкосте мѧ· въ темь-
ници і придосте къ мънѣ· ѥлъма оубо съ-
твористе ѥдномоу отъ братиі сеі моі хѳ-
дъіі· то мънѣ сътвористе· бжди же вьсѣ-
мъ намъ почитаіжштиімъ же і послоу-
шаіжштиімъ· оусълъішати блаженъіи тъ
гласъ· і вѣчьнъіімъ благъінь· ѩже оуго-
това богъ любаштиімъ і· да нъі съприі-

IX тетрадь (полный кватерніонъ).

7 о (предлогъ) на мѣстѣ уничтоженнаго зн. препин.; 10 ..тъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 17 ..іими sic; 20 ѩсте sic; 22 ведо.. писцомъ по смазанному пой..; 28 тъ еръ выступаетъ поверхъ строки.

миникъı сътворитъ хс бгъ· прѣчистыѧ
ради матере ѥго стꙑѧ богородица· ѩко
томоу подобаатъ слава честь и покла-
нание· нꙑнѣ и присно и въ вѣкъı вѣко-
мъ· ѧмин·:·

7 мѣсаца марта въ вї· мжченіе стаго пиѳн'на· пре-
звутера змурньска града·:·
Памать стꙑимъ ѳвьштевати ѧпосто-
10 ломъ велитъ вѣдъı· ѩко иже памать
творитъ съ вьсѣмъ срьдьцемъ и вѣро-
ж· и инѣхъ оутроуждаѥтъ· больша
хоташте подражати· пиѳнии же мж-
ченика· и паче поминати лѣпо· понеже
15 ѥгда бѣаше въ мироу· многъı ѳтъ прѣль-
сти ѳбрати· ѧпостольскъıи мжжъ въ насъ
бꙑвъ· и конець ѥгда призъванъ бꙑстъ
къ гоу· и мжченъ бꙑвъ· съпсаноѥ се ѳста-
ви на наказание намъ· и до нꙑнѣшь-
20 нѣаго имѣти намъ память оученика ѥго·
мѣсаца шестаго в дни· наставшти
сжботѣ велицѣи· въ дни вьнегда са роди
блаженъıи мжченикъ полукарпъ· гоне-
нию сжштоу декиа цѣсара въ змурнѣ·
25 ѧти бѣша пиѳнии презвутеръ· и савини
исповѣдьница· и ѧсклипиадъ и маке-
дони· и лимонъ презвутеръ съборнѣи
црькъви· пиѳнии же видѣ прѣжде ѥдно-
го дне· вънегда са роди роди полукарп'ъ·
30 ѩко въ тъı дни ѧти бѣша сии съ савинию·

4 зн. препин. безъ промежутка; 6 занята заставкой; 7—8 заглавіе въ $^3/_4$ величины устава текста; буквы ѣ, а (марта, ..аго, ...ска, ..да) выступаютъ поверхъ строки; 9 рисованый инициалъ вынесенъ на поле и опускается ниже 13 строки; 17 ..стъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 18 ѳста- буква т тоже, а буква а на пергаменѣ потерта временемъ; 20 -ѥнаго іотъ при знакѣ мягкости (оконч. стяженное); 29 роди (второе) зачеркнуто чернилами писца; ..карп'ъ писецъ не уничтожилъ паерка, когда нашелъ возможнымъ уписать ъ, чуть выступающій поверхъ строки; 30 сав.. буква с передѣлка писца изъ черты і.

и съ асклипиемъ посташте са· и ако видѣ
ако оутро въ тъ дынь мти имжтъ бъıти·
въземъ розвъıı извитъı три на въıж сво-
ж възложи· и савинии и асклипий· и жи-
дѣахж сѣдаште въ домоу· се же сътвори
за ведомъıа ради· не разоумѣти кънх'
ако и дроузии иджтъ осквръıнити са въ
трѣвахъ· нъ да видатъ вьси· ако вѣ-
ндтъ въ тем'ницж авие ити· помолъше-
мъ же са имъ· и въкоусивъше хлѣба и во-
дъı· въ сжботж великжж· приде к нимъ
полемъ· и иже вѣахж съ нимъ· вьзискати
и влачити крьстиань ı· на трѣвъı и на
осквръıнение· и рече полемшнъ· вѣмъ оу-
бо пиѳнии· заповѣди цр̄а· ако велитъ ва-
мъ жрьти богомъ· пиѳнии рече вѣмъ за-
повѣди вж̄ıа· въ нихъже велитъ намъ
томоу ѣдномоу са клатати· полемъ ре-
че пойдѣте оубо на съборъ да томоу са обѣ-
штаıѣте· рече же асклипиади и савинии·
мъı богоу живоуоумоу покараıемъ са и обѣ-
штаваıемъ са· веде же а полемъ· и при-
шъдъшемъ имъ· видѣша вьси ако жзъı
носатъ· и акъı на прѣславъно чоудо течаа-
хж· колико брьзо народи· акоже отърн-
вати дроугъ дроуга· и пришедъшемъ
имъ на мѣсто идеже вѣша съвърали са·
исплънн же са вьсе то мѣсто· и въсходи и го-
рьница· ѣлинъ и жидовъ· и жденъ праздъ-
новалхж· понеже вѣаше великаа сжота·

1 аск.. буква к передѣлка писца изъ п; передъ пост.. смазанъ зн. препин.; 4 ..нии sic — περιέδηκε περὶ τὸν τράχηλον ἑαυτοῦ τε καὶ σαβίνης καὶ ἀσκληπιάδου; 10 са вм. са; 11 ..мъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 15 ..ѳн.. буква ѳ широк. формы; 18 передъ «полемъ», на пергаменѣ, пустое мѣсто для 2 буквъ, неудобное для письма; 20 ..ади и савинии вм. савинн и асклипиадъ — ἡ σαβῖνα καὶ ὁ ἀσκληπιάδης; 23 зн. препин. безъ промежутка; 29 первый зн. препин. тоже; и жденъ ошибочно вм. и женъ — ἐγεμίσθη πᾶσα ἡ ἀγορὰ καὶ αἱ ὑπερῷαι στοαὶ ἑλλήνων τε καὶ ἰουδαίων καὶ γυναικῶν. ἐσχόλαζον γὰρ διὰ τὸ εἶναι μέγα σάββατον (уничтожь въ словарѣ Миклошича статью «нжденъ»).

поставиша же а посрѣдѣ ихъ· и шѵлемъ
рече· ѿ пиѳонїе· покорите са акы и вѣси·
и жрѣте да не мжчени бждете· простръ
же ржкж пиѳонїй· свѣтлоумъ лицемъ ѳтъ-
вѣштавъ рече· Мжжи їже ѳ добротѣ змѵ-
рикстѣи хваладште са· и їже въ васъ сѫтъ
жидове пришьли· послоушайте мене ма-
ло вамъ вѣштаѩшта· слъшж во ѳ само-
приходаштиимъ· ако посмѣѩште са
и порадоуѩште са· игри минте тѣхъ по-
грѣшенїе· им'же не по воли жрѫтъ· лѣ-
по же бъı вамъ ѥлиномъ покарѣти са оучи-
телю вашемоу ѳмироу· їже сѣвѣштаѥт'·
неподобно ѥстъ ѳ оумираѩштиихъ хва-
лити са· вам же ѿ жидове мѵусии ако
велитъ· аште видиши осла врага твоѥго
падъша подъ врѣменемъ не миноуи·
ихъ въставл въстави и· такожде же и со-
лѵѡмоноу глаголѩштоу· аште падетъ
врагъ твои не порадоуи са· и ѳ потъчениї
ѥмоу не възноси са· азъ во своѥмоу оучи-
телю покарѣѩ са· оумрѣти изволѩ пачє·
а не прѣстжпити словесе ѥмоу· и подви-
заѩ са не измѣнити їже прѣжде навъı-
кохъ· Потомъ же и наоучихъ· къиимъ
оубо посмѣѩтъ са жидове· аште и врази
имъ ѥсмъ акоже вѣштаѩтъ· ихъ чловѣ-
ци ѥдиначе ѳвидѫ ненавидѫште· рѣцѣ-
мъ къıѩ прѣѳвидѣхомъ· къıѩ ѳтъгънадѣ-
хомъ· къıѩ оубихомъ· къıѩ ли къ коуми-

2 ..ѳи..; 4 св.. буквы ѳ и с широк. формы; 5 инициалъ опускается недалеко подъ строку; 6 ..шт надъ т надстрочн. знакъ ошибоченъ у писца; сѫтъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 8 сл.., 13 ѳм.., 14 ѳ (предлогъ) буквы с и ѳ широк. ф.; 17 мин.. буква и передѣлка писца (изъ м?); 20 ин лигатура; 25 инициалъ опускается подъ строку, не достигая слѣдующей; 27 ѥсм.. передѣлка писца по смазанному; 28 .. дм .. вм. ...дв..; ..шт.. передѣлка писца по смазанному.

ромъ ноудихомъ· ѝли мнѧтъ тъчно ѥ́стъ
своѧ грѣхы ѝже нъпѣ̀ страха ради чловѣ-
чѣска твордштиѝмъ· нъ толико о҃у҃не ѥ́ли-
ко волѣнии грѣси неповолѣнъпимъ· к'то
о҃у҃во поноудн жидовъ жрѣти велфегороу·
ѝли ѥ́сти жрѣтвы мрѣтвъпиѝмъ· ѝли блж-
дити въ дъштерехъ ѝностранникъ· ѝли
съжешти коумиромъ сънъı ѝ дъштери·
ѝли ръпътати на ѓа ѝли противити сѧ мш-
ѹ҃сиѝ· а ѝ не благодѣти ѝмѣти благодѣ-
ѭштиѝмъ· ѝли ѡбращтати сѧ срьд'цемъ
въ ѥ́гуп'тъ· ѝли въшъдъшоу мшѹ҃сии вь-
ѕдти законъ· рещти а҃рѡ̑ноу· сътвори
намъ вогы ѝ телецъ творити· васъ во мо-
гѫтъ прѣлъстити· понѐже почитаѭтъ
сѧ вамъ· кпигы сждпиѕкыѧ· цѣсарьскы-
ѧ ѝсходъпыѧ· ѝ в'си ѡ ѝпхъже ѡблпчени
бываѭтъ· нъ ѝштѫтъ· чесо ради цни
не ноудпли сами прихода̀тъ на жрѣтвѫ·
да тѣхъ ли ради вьсѣмъ крьстиѧномъ
зазираѥте· мните сѫштѫѭ жизнь то-
коу подобьноу бъıти· къи коупъ волпї
ѥ́стъ плѣвъпыѝ ли ѝли п'шеничьпыѝ
ѥ́гда во прѝдетъ дѣлатель̀ съ лопато҃ѭ
потрѣбити тока· плѣвамъ лъгъкамъ
сѫштамъ· о҃у҃дов̀ вѣтромъ ѡтъносдтъ
сѧ· а пшеница тоу ѡстаѥ́тъ· Видите па-
кы въврѣжена невода· вьсе ли ѥ́же съве-
ретъ на потрѣбѫ ѥ́стъ· тако же ѝ пъпѣ-
шыѭ' жизнь· како о҃у҃во хоштете· ѡ семь

1 ѥ́стъ, 11 ..цемъ, 16 ..скы- буквы ъ и ъ выступаютъ поверхъ строки; 24 прѝ.. sic; 27 пиціалъ опускается въ 28 строку; 28 м десятеричная форма і вызвана тѣснотой отъ опустившагося сюда пиціала.

намъ страдати· ѧкъı правѣдьникомъ
йли ѧкъı и неправѣдьникомъ· ѧште же
и ѧкъı неправѣдьнии· како оубо и въı-
тѣми дѣлъı неправѣдьнъıйми· обли-
чаѥми тожде творите· ѧште ли ѩко
праведний· праведнъıймъ страждж-
штиймъ· къıм вамъ надежда йлѣти·
ѧште бо праведънъıш ѣдва съпасаѥтъ
са· нечѣстивъıш и грѣшънъıй к'де ѧви-
тъ са· сждъ бо мира належитъ· о нѣмъ-
же йзвѣстихомъ са многъıйми· ѧзъ
же и ошъдъı вѣсж жидовъскж землѫ
прошедъ· прѣшедъ же йордана видѣ-
хъ землѭ до нъıнѣшьнаго· послоу-
шъствоуѭштоу· въıвшоу на нѣи бжи-
ѭ гнѣвоу· твораштиихъ ради грѣхъı
и живжштиихъ на нѣи· странникъı
оубиваѭште· и йно много ноужждж
твораште· Видѣхъ дъıма йж нѣм до
нъıнѣшьнаго въсходашта· и земіж
огнѣмъ оупепелѣнж· и всего плода пра-
здъна· и мокротънъıм влагъı· видѣ-
хъ и море мрътво· водж прѣлѣнѣнж
своѥѭ вешти· страхомъ бжиѥмъ отъ-
падъшж· и не могжшти животъно
вь себѣ кръмити· и въходаште по-
дъ водоіж комоу вь нѣ· йзмештетъ и
въıнъ· и оудръжати тѣла человѣчь-
ска не могжштж вь себѣ· прияти во
человѣчьска не хоштетъ· да не человѣ-

7 ..мѣти писцомъ по подскобкѣ 4 буквъ, при чемъ, гдѣ теперь ѣ, было а (не было ли ймате, отвѣчающее чтенію оригинала ποίαν ὑμεῖς ἐλπίδα ἔχετε?); 8 ..ѣт.. возстановлено писцомъ, какъ случайно соскобленное при передѣлкѣ въ 7-й строкѣ; 13 йор.., 17 стр.. буквы о и с широк. формы; 19 инициалъ опускается, не достигая слѣдующей строки; 20 ..наго стяженное оконч.; ..між безъ ѣ 23 море буква о передѣлка писца изъ е; 24 отъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 25 ..шти sic.

ка ради· пакъı вѣспрѣштена бѫдетъ·
И се далече вамъ глѫ· вы видѣсте и повѣда-
ете· людиискѫ землѫ и декаполитъскѫ·
изгорѣвъшѫ огнемъ и предълежащѫ д°
нъıнѣшънѣмѹ· на показание нечѣстивъı-
имъ· етни вь сикилии островъ· исхода
отъ него огнь· аште и се далече отъ васъ ѥ-
стъ· поразоумѣи топлѣ водѣ исходащиї
отъ земл҃а· и поразоумѣйте отъкѫдоу
раждизаѥтъ са· или отъкѫдоу съгрѣва-
ѥтъ са· аште нѣстъ огнь подъ земл҃ѣѭ·
тѣмъ проповѣдаѭ вамъ· о бѫдѫштиї-
мъ огнемъ бъıти сѫдоу отъ ѿа· словесе ѥг°
ради їсоуса христоса· и того ради богомъ
вашимъ не слоугоуемъ· и капиштоу зла-
тоу не поклонѭѥмъ са· симъ же и їнѣмъ
мнозѣмъ реченомъ бъıвъшемъ пиѳони-
ѥмъ· полемонъ и сѫштии сь нимъ и вьсь
народъ· помлъчаша послоушаѭште·
ѩкоже никомоуже кръкнѫти· рекъш8
же пакъı пиѳонию· ѩко богомъ вашимъ
не слоугоуемъ· и капиштоу златоу не по-
клонимъ са· приведоша йхъ на срѣдѫ·
и приставиша имъ къıѭ отъ събора съ п°-
лемономъ· молаште са и глаголѫште·
оувѣштаи са намъ пиѳоние· ѩко тебе лю-
бимъ· и многа ради достоинъ ѥси живъ
бъıти· нрава добраго ради и кротости
добро ѥстъ да живеши· и свѣта сего ви-
дѣти и йно много· онь же къ нимь и азъ глѫ ѩ-

2 ініціалъ вынесенъ на поле и опускается въ 3 строку; на правомъ полѣ, противъ строки, шесть точекъ — помѣта позднѣйшаго переписчика; 3 λυδίας γῆν δεκαπόλεως; 6—7 αἴτνης καὶ στικελίας καὶ προσέτι λυκίας καὶ τῶν νήσων ῥοιβδούμενον πῦρ; широкая разстановка буквъ ѥтн.. и слѣдъ надстрочн. знака (') надъ н говорятъ о передѣлкѣ писца изъ какого то первоначальн. написанія, смытаго по написаніи строки; 7 зн. препин. безъ промежутка; 8 поразоумѣи(те) κατανοήσατε; шт лигатура; 16 снмъ, 17 ..бн.., 21 ..ѥи . буквы с и ѥ, всѣ три, широк. формы; 30 много· онь же къ нимь и азъ глѫ ѩ.. рукой второго писца.

ко добро ѥ̑стъ жити· нъ о҃но о҃у҃ѝ ѥ̑стъ ѥ̑го-
же мъı любимъ· и̑ свѣтъ о҃нъ и̑стинънъı̑·
и̑ се же о҃у҃во вѣсе добро· и̑ ненавидѧште
дѣла бг҃ѡ҃ѭ вѣгаѥ̑мъ· нъ и̑мѣхъ болѣ-
шъ хоштемъ· ѧ̑ сихъ прѣо҃бидимъ· ѧ̑леѯа-
ндръ къво го лжкавъ мжжѣ рече· послоу-
шай насъ пѣо҃ниѥ· пѣо҃ний рече тъı мене
послоушай· ѥ̑же во тъı вѣси вѣдѣ· ѧ̑ ѥ̑же
ѧ̑зъ вѣдѣ тъı не вѣси· ѧ̑леѯан'дръ же вѣ-
схотѣ поржгати сѧ ѥ̑моу· и̑ рече наржга-
ѧ̑ сѧ· ѧ̑ сиѧ жзъı чьсо ради сжтъ на тебѣ·
пѣо҃ний рече сего ради· да не прѣходаште·
града вашего· поразоумѣѭ҃тъ нъı· ѩ̑к҃о
жъръше и̑ о҃скврънивъше сѧ придохомъ·
и̑ да о҃у҃вѣсте ѧ̑къı и̑ не въпрашати сѧ ве-
лимъ· нъ въ темницѫ ѩ̑демъ по воли̑·
ѧ̑ не ѧ̑къı и̑мѣхъ волѣѭ҃· ·и̑ насъ въсхъı-
тивъше ведете· нъ и̑м'же носимъ жзъı о-
ставите насъ· не во съ жзами вѣведете на-
съ къ коумиромъ вашимъ· ти тако ѧ̑-
леѯандръ помлъча· пакъı же о҃нѣмъ мѳ-
лаште сѧ ѥ̑моу· о҃номоу глаголѧштоу
ѥ̑моу· тако о҃у҃ставихомъ и̑ о҃у҃стръми-
хомъ· и̑ много о҃бличаѫ и̑хъ· и̑ о҃ вждѫ-
шитиихъ съповѣдаѫ и̑мъ· Ѧ̑леѯандръ
рече· ч'то о҃у҃во на потрѣбѫ сжтъ намъ
словеса си ваша· и̑миже и̑ недостоини ѥ̑-
сте жити· народоу же хотѧштоу позоръ
съворънъıи творити· да то о҃у҃слъıшатъ
паче· ций о҃тъ стратига пришедъше пѡ-

2 «..нъı̑·» еръ выступаетъ поверхъ строки; 5—6 Ἀλέξανδρος δέ τις ἀγόραιος πονηρὸς ἀνὴρ εἶπεν, изъ чего вѣроятно, что къво искажено изъ като (τὶς), а го — какой то фрагментъ слова, передававшаго греческое ἀγόραιος; же (δὲ) въ искаженіи вовсе затерялось; во всякомъ случаѣ исключи въ словарѣ Миклошича статью «боголжкавъ»; 7 оба о̑ широк. формы; 9 л передѣлка писца изъ черты і; 12 ..о҃н.. буква о̑ широк. ф.; шт лигатура; 17 «колѣѭ҃·· и̑» судя по греч. чтенію βίᾳ и ширинѣ мѣста на пергаменѣ, передѣлка писца изъ «не по коли̑», при чемъ не по кол.. смыто, а и превращено въ неоправдывающійся греч. текстомъ союзъ и̑; передъ нимъ lacuna, шириной въ 2 буквы, заполнена какъ бы двойнымъ зн. препин. (··); 22 о҃н.., 24 о̑ (предлогъ), оба о̑ широк. ф.; 27 ваша буква в передѣлка писца изъ н; 29 ..тъ еръ выступаетъ поверхъ строки.

лемѡноу рѣша· не даждъ глаголати имѹ
да не вълѣзѫтъ на позориштн· плиштъ
и̑ възисканиѥ о̑ нѐмъ бѫдетъ· се слъша-
въ полемѡнъ глагола· пїонию а̑ште не хо-
штеши жрѣти· поиѣ приди на мѣсто коу-
мирѣско· о̑нъ же рече· нъ не бѫдетъ по-
льза твоймъ коумиремъ· а̑ште тоу при-
демъ· пѡлемѡнъ рече оувѣштаи̑ са на-
мъ пиѡнию· пиѡнии рече· еша могль въıхъ а-
зь васъ оувѣштати крьстиѭномь бъıти· они же ве-
льми въсмиѭвьше са рѣша· не имаши того створи-
ти да живи изгоримь· пионии рече· горе есть зѣло
оумьрьшоу изьгорѣти· оскабивьши же са савини·
полемонь и сѫшти съ нимь рѣша· смѣеши
ли са· она же рече· еи а̑ште бы̑ хоштеть· крь-
стиѭнынии бо есмь· елико бо къ хрьстоу вѣ-
роужть· смѣѫть са въ радости вѣчьнѣи·
глаше еи· ты бо· емоуже не хоштеши бѫде-
ть ти приати· иже бо не жьржть жены въ блаж-
днитьствѣ ст°а̑т'· она же рече· свѧтоуоумоу го-
сподоу пешти са о томь· паıы же пиѡнию рече·
полемонь· оувѣштаи са намь пионие· пи-
они рече· повелѣно ти есть или оувѣшта-
ти или мѫчити· а̑ште не можеши оувѣшта-
ти то мѫчи· тогда повьпрашавь полемо-
нь гла· пожьри пионие· пиони рече· ıако крь-
стьıань есмь· полемонь рече· коего ба чъ-
теши· пиони рече· ба вьседрьжителѣ· съ-
творьшаго небо и землю и вьсѣ ıиже въ ни-
хъ· и вьсѣхъ насъ· иже подасть намь вьсе бо-

2 ..штъ буква т выступаетъ поверхъ строки; 3 к передѣлка писца изъ с; се, 4 пѡ.., 6 о̑нъ буквы с и о̑, всѣ три, широк. формы; 9 начиная съ ша до послѣдней буквы этой страницы, писано рукой второго писца. 13 оска.. sic; 20 ..вѣст° а̑т'· рукой перваго писца (Ретъки), исправлявшаго написаніе 2-го писца при условіи тѣсноты мѣста поправки такъ, что зн. препин. втиснутъ совсѣмъ безъ всякаго промежутка; 21 ни надъ строкой и знакъ (ᶜ) надъ о — приписка Ретъки; 22 намь ерь передѣлка 2-го писца изъ н; 22—23 пионии sic; 24 а̑ште вставка Ретъки въ промежутокъ знака препин., при чемъ а выступаетъ поверхъ строки (правой чертой), а шт лигатура; 26 и 28 пионии sic; 30 иже между и и ж промежутокъ выскобленнаго ѕ.

богатѣ́ство· і҆гоже познахомъ слова і҆го
ради їсоуса христоса· полемѡнъ рече· по-
жьри бу҃во по цѣ́сару повелѣ́нію· пи҃ѡнїй
рече· а҃зъ человѣ́коу жрътвы не творѫ·
кръстїа҃нъ бо і҆́смь· полемѡнъ рече
кръстїа҃нъ ли і҆́си· пи҃ѡнїй рече· ѣ́й· по-
лемѡ́нъ рече коі҆́мъ цр҃къве· о҆тъкѣ́шта
съборнѣ́й не бо і҆́стъ и҃на о҆тъ хрїста· та-
че приде на савинѫ· рече бо прѣ́жде ѣ́й
пи҃ѡнїи· а҆́ко наркци себе дѣ҃ѡдоти· да
не въпадеши о҆тъ и҃мене пакы· въ рѫ҆цѣ
безаконьнѣи твоі҆́и госпожди въıвъшїй·
госпожда бо і҆́и въ врѣ́менехъ гордїана
цѣ́сара· хотѧшти о҆братити савинѫ о҆тъ
вѣ́ры· о҆тъгъна ѩ҆ о҆тъ себе съвазавъши·
потомъ же съ пи҃ѡномъ сѫшти а҆́та вы-
стъ· въ гонѣ́нїй томѣ· рече же бу҃во и҆ тоі҆
полемѡ́нъ· что сѧ глаголѣ́ши· о҆на же рече
дѣ҃ѡдоть· о҆нъ же рече кръстїа҃нъıнї ли
і҆́си· о҆на же глагола ѣ́й кръстїанъıнї і҆́-
смъ· полемѡнъ рече коі҆́мъ цр҃къве· са-
винa рече съборънъıѩ· полемѡнъ рече к҃о-
і҆́го бога чѣ́теши· савина рече вьседръжи-
телѧ· і҆́же сътвори нево и҆ земь҃ѭ· и҆ вьсѣ-
хъ насъ· і҆гоже познахомъ слова і҆́го ради·
і҆́соу хръстоса· тече въпраша а҆́склипїа҃-
да полемѡ́нъ· и҆ ли ты кр҃стїа҃нъ і҆́си·
а҆́склипїа҃дъ рече ѣ́й· полемонъ рече коі҆́мъ
цр҃къве· а҆́склипїа҃дъ рече съборънъıѩ·
полемѡнъ рече к҃о і҆́го бога чѣ́теши· ас'кли-

1 съ первой буквы страницы опять продолжается прерванное письмо Ретъки, при чемъ слогъ ко.. повторяется на переносѣ со страницы на оборотъ; 3 ..ру sic; 5 ..тн.. надъ н смазанъ надстрочн. знакъ; послѣ і҆́смъ см. греч. текстъ (въ слав. пропускъ, отчего не понятно повтореніе Полемономъ вопроса); 14 ъ выступаетъ поверхъ строки; 15 и 16 см. греч. текстъ для полноты разсказа; 19 о҆нъ, 20 о҆на оба о҆ широк. формы; ѣ́й буква ѣ́ передѣлка писца изъ черты ı, какъ и первая черта буквы и҆ изъ чего то; 21 -смъ буква с передѣлка писца изъ смазаннаго м.

пиладъ рече їсоусъ хс̃а· полемѡнъ рече· сиї
оубо йнъ ли є́стъ· асклипиадъ рече ни·
нъ тъ жде є́гоже и сиа нарекоста·
Симъ реченомъ бъıвъшемъ ведоша м вь
темницѫ· йдѣаше же вьслѣдъ народъ
многъ· ако́же плъномъ бъıти вьсѣмъ стъгнам'·
глаголаахѫ цин о пиѳиниї· како присно
блѣдъ съı нъıнѣ роумѣно лице є́моу є́стъ·
дръжащти же є́го савини за ризъı· отъръ-
вания ради отъ народа· глаголаахѫ циї
наржгаѭште сѧ· тетъка боитъ сѧ да не
отъръвена вждетъ· є́динъ же отъ ѡ̑хъ
възъпи· аште не жьржтъ да сѧ мѫчатъ·
дроугъıї же к'то глаголаше· се чловѣкъ
йдетъ жрътви· глаголаше же сего ради·
йже бѣаше съ нами асклипиадъ· пиѳиниї
речетъ лъжеши· не бо сего творитъ аскли-
пиадъ· дроузиї же глагола'хѫ· сиї и сиї
жрътвѫ сътвориша· пиѳиниї рече· къ-
ждо своѭ йматъ волѭ· ч'то оубо тебѣ· азъ
пиѳиниї сѧ нарицаѭ· се рекъшоу є́моу· є́дъ-
ва отъ народа съклѣштеномъ сѫштемъ·
въведоша м въ тъмницѫ· прѣдавъше
стражемъ· вълѣзъше же обрѣтоша затво-
рена презвутера съворънъıма црькъве·
йменемъ лимна· и женѫ македоньскѫ·
и є́дного отъ вѣръı фрүгиискъıма· йме-
немь ѣутухиакъ· сѫштемъ оубо илъ
въкоупѣ· оувѣдѣша стрѣгѫштии тъ-
мницѫ· ако приносимаго отъ вѣрънъı-
хъ

1 второй зн. препин. безъ промежутка; 4 инициалъ вынесенъ на поле и опускается до 6-й строки; 6 стъгнам'· буква т выступаетъ поверхъ строки, а «..гнам'·» приписка писца, выступившая въ поле (было забыто переносомъ въ 7-ю строку); 7 ..ѳи.. буква ѳ широк. формы; 8 ..йа іотъ при знакѣ мягкости; ..тъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 13 ..ча.. юсъ по ссадинѣ на пергаменѣ; 16 необычный порядокъ буквъ.. иї (какъ и случай 132,3) вмѣсто ..иї (какъ 138,2; 140,17; 141,15 и въ иныхъ словахъ); 21 се рек.. тоже.

не възимаѫтъ пѡ҃нїйна чадъ· глаголаа-
ше бо пѡ҃нъ· ꙗ҆ко ѥ҆гда ваште трѣвоваахъ-
мъ· никомоуже въıхомъ· и҆ ıзıна како
хоштемъ възати· разгнѣваша же са тъ-
мничѣнии стражие· и҆ разгнѣвавъше
са въведоша и҆хъ паче вънѫтрь· ꙗ҆коже
не и҆мѣти и҆мъ никоѥ҆же милости· сла-
вивъше же ѿ҆ ба҃ оу҆мльчаша· подаѫштоуоу-
моу и҆мъ ѡ҆бъıчена· ꙗ҆коже покаати са
стражемъ· и҆с темница и҆звести ѧ҆ пакъı
напрѣждъ· Они же прѣвъıша рекше сла-
ва господоу· сълоучи бо са намъ се на добр҃о·
пространие бо и҆мамъ и҆ весѣдовати и҆ ба҃
молити и҆ день҆ и҆ ношть҆· ѡ҆бачє оу҆бо и҆ вь҆ те-
мницѫ мнози ѡ҆тъ странъı прихождаахѫ·
оу҆вѣштати хотѧште· и҆ слъıшаште и҆х'
ѡ҆тъвѣтъ дивьıахѫ са· въıлажаахѫ же и҆ ѥ҆-
лико по ноужди бѣахѫ влачили· ѡ҆тъ
кръстиѧнъ братиа· многъ плачъ творѧ-
ште по вьса часъı· паче же ѡ҆ добръıихъ мѫжи-
хъ· и҆ ѡ҆ добрѣ житии въıвъшиихъ· ꙗ҆ко-
же плакати са пѡ҃нию҆ и҆ глаголати· бе-
з оума без оума нъı мѫчите· без оума нъı
сѣчете видѧште бисърı цръкъвънъıа
ѡ҆тъ свинии попърань҆ı· и҆ звѣздъı небесъ-
нъıа подъ ѡ҆пашь҆ѭ҆ змииноѭ҆· на земль҆
влачилъı· винограда иже насади десни-
ца бж҃иа· ѡ҆тъ свинии прокоужденъ· и҆ т҃о-
го нъıне ѥ҆мль҆ть вьси мимоходаштей·
чада моа· ѧ҆же пакъı раждаѭ҆· донь҆жде са

11 инициалъ, опускаясь, не достигаетъ слѣдующей строки; 14 ѡ҆к.. буква ѡ широк. формы; 15 ѡ҆тъ буква т передѣлка писца изъ с; 20 по вьса часъı писцомъ по выскоблен. мѣсту для 9 буквъ (ъ на мѣстѣ зн. препин., который перенесенъ за эту букву); 23 ъ въ концѣ строки выступаетъ поверхъ ея; 27 ..нн- лигатура.

ѡбрази х҃с въ васъ· млади мои поидоша по
жестокоу пѫти· нѣнѣ соусана оудѣвена бѣстъ· ѿтъ безаконѣноу старцоу· нѣнѣ ѿтъкрываѭтъ младѫ и̑ довръ· да насѣтатъ сѧ добротѣ ѥ̑а· и̑ въ лѣжѫ навадатъ на нѫ нѣнѣ оубо· гладъ не хлѣбьнѣи̑ ни жажда водѣная· нъ ѥже оуслышати слово господьнѣ· нѣнѣ оубо вьздрѣмаша сѧ вьса дѣвица и̑ съпаѣхѫ· съврѣши бо сѧ гл҃ъ
10 г҃а и̑с҃а· ѥ̑да сѣнъ человѣчьскъи̑ ѡбращтетъ вѣрѫ на земи· Слышѫ же ѩко и̑ ѥдинъ къждо ближикѫ прѣдаѥ̑тъ· да съврѣшитъ сѧ реченоѥ· ѥже прѣдати братъ брата въ сѣмрѣтъ· и̑ли и̑спросилъ ѥ̑стъ васъ сотона· просѣѣти ѩкъı п҃шеницѫ· нъ да никтоже не минитъ чада· ѩко ѿтънеможе г҃ъ
нъ мъı г҃летъ бо· и̑ли не можетъ рече ржка моѥ ѿтати васъ· и̑ли ѿтѫжьча слоухъ мои̑ не оуслышати· нъ грѣси ваши растоѣ̑тъ посрѣдоу насъ и̑ б҃а· ѡбльнихомъ бо сѧ
20 дроузии же и̑ прѣѡбидѣвъше· безаконие сътворихомъ· дроугъ дроуга хапѣ̑ѭште· и̑ дроугъ дроуга ѣ̑дѫште сами сѧ оуморихомъ· лѣпо же бѣ намъ прав҃дѫ
25 и̑злиха и̑мѣти· паче кн҃жчии̑ и̑ фарисеи̑· слышѫ бо ѩко и̑ къıм ѿтъ васъ жидове призъıваѭтъ въ сънѣмѣхъ· тѣлъ вънѣмѣте да никакоже вамъ· и̑ велико и̑ мало· и̑ волънъıи грѣхъ прикоснетъ сѧ·
30 и̑ ни ѥдинъ ѿтъ васъ да не съгрѣшитъ·

3 старцоу писцомъ по выскоблен. мѣсту 6—7 буквъ (надъ оу камора — слѣдъ прежняго чтенія); 6 хлѣбьнъıи̑ νῦν οὐ λιμὸς ἄρτου, οὐδὲ δίψα ὕδατος, ἀλλὰ... (въ сводѣ литургич. текста Супр. рукописи см. Амос. 8,11); но хлѣбьнъıи̑ (καταῤῥάκτης) и хлѣвьнъıи̑ (ἄρτου) есть фактъ смѣшенія понятій, а не звуковъ ѣ и ѥ (ѣ), какъ указалъ А. Лескинъ; 7 ѥже надъ строкой писцомъ; 11 инициалъ (широк. формы), опускаясь, не достигаетъ слѣдующ. строки; 15 просѣѣти ѩкъı п҃ше.. писцомъ по выскоблен. мѣсту того же числа буквъ (слѣды прежн. чтенія — надстрочн. знаки теперь надъ буквами п̑, с̑, т̑); 18 ч передѣлка писца изъ д.

великъıймъ грѣхомъ и хоулоиж иже на свтъıи доухъ· не вждѣте коупно съ ıими
кнази содомьстиı· и людиѥ гоморьстиı·
ıмже рѫцѣ кръве ıспльнь· мъı же ни про-
рока оубихомъ· ни хс̃а прѣдахомъ ни ра-
спахомъ· да что много глаголиж вамъ·
помните ѥгоже слъıшасте· и нъıнѣ весѣ-
доуıте ım'же наоучени въıсте· понеже
и се оуслъıшасте· ако рѣша жидове хс̃
чловѣкъ вѣ̀ше· и почи ако ноуждънꙋ-
иж съмрътьиж· да рекѫтъ намъ коѥмꙋ
ижждеиж оумьрѣшоу· вѣсь миръ оученикъ ıспълънѣнъ въıстъ· коѥмоу ноуждеиж оумьрѣшоу чловѣкоу· оученици и дрꙋ-
зиı с ıимъ толици· за ıма оучителꙗ своѥго оумрѣша· коѥмоу ноуждеиж оумьрѣшоу чловѣкоу· ıменемь толико лѣ-
тъ вѣси ıзгонатъ са· и елико на величıа въ цръкви съборнѣи бъıваѫтъ· не ра-
зоумѣıжтъ же ако ноуждеиж съмрътьнъ ѥстъ· ѥже по своѥи волı ıзвода себѣ
отъ житıа· се же ѥмоу глаголавъшоу·
повелѣ потъıштавъше са ımъ ıзлѣсти
ıс темница· придоста же к ıимъ неокоръ ıѣпархъ деıфилъ· съ народомь мно-
гомь глаголиштa· се старѣи васъ оуктимонъ въдастъ са· и жрътвиж сътвори·
оувѣштайте са и въı· въпрашаıжтъ во
васъ лепидонъ· и ѣуктимонъ· пııни
рече· ıже сѫтъ вьведени вь темьницѫ·

9 хс̃ писцомъ по выскобл. мѣсту 2—3 буквъ; 11 ..амъ к.. тоже (3—4 буквъ); 12 ижжд.. съ юсомъ; 22 см. греч. текстъ ради полноты его; 26—27 оуктімонъ sic (εὐχτήμων); 29 лепидонъ sic (λέπιδος).

то лѣпо имъ єстъ дожьдати ѧндупата·
да видимъ что имъ велитъ· отидоша
же много имъ глаголавъше· и пакы при-
доша съ многомъ народомъ· рече єпархъ
дешфилъ· лжками ѧндупатъ посъла
да ведени вѫдете въ єфесъ· пшнии рече·
да придетъ посъланъıи и поиметъ насъ·
дешфилъ рече· нъ пригкııфъ єстъ чѣстѣ-
нѣи· и тъı паче иди к немоу· ѧште ли не
хоштеши· кнази єсмъ· да єже хоштѫ тво-
рѫ· повръзъ же и за въıѫ дастъ воиномъ
вести· ѩкоже мала єго не оудавити· при-
де оубо на стъгнъı· и савинии· кричаште-
ма има великомъ гласомъ· кръстиѧна
єсвѣ· и на землѫ помештѫште себе· да не
ведени вѫдѫтъ въ коумирьницѫ· ше-
стѣ воинъ пшнина ношаахѫ стрѣмогла-
вѣ· не могѫштемъ же имъ єго дръжати·
колѣиома тъкаахѫ по ребромъ· ѧ за рѫ-
цѣ и за нозѣ влачаахѫ въпıѫшта· при-
несоша же єго носаштии· и положиша
на земи въ коумирьници· єдиначе же сто-
ѧше єуктимонъ· при коумирьници· и
лепидонъ рече· чѣсо ради въı не жьрете пи-
шнне· пшнии рече ѩко кръстиѧни єс-
мъ· лепидъ рече ѩко коего ва чѣтете·
пшнии рече сътворьшаго небо и земьıѫ·
и море и вьсе єже въ нихъ· лепидъ рече·
распатъıи же оубо кто єстъ· пшнии
рече· єгоже посъла бъ на съпасение мира·

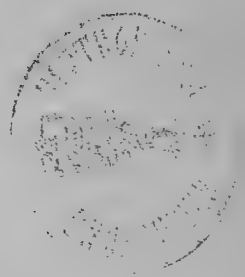

4—5 θεόφιλος ὁ ἵππαρχος; 8 ѫ передѣлка писца изъ ъ (πρίγκιψ); . . тъ ерь выступаетъ поверхъ строки; 10 первый зн. препин. безъ промежутка; 11 . . мъ ерь выступаетъ поверхъ строки; см. греч. текстъ, интересный словомъ τὸ μαφόριον, опущеннымъ въ славян. (см. у Дюканжа, и въ греч., и въ лат.); 17 . . хѫ передѣлка писца изъ го; 24 лепидонъ sic (ὁ λεπίδος); буква л писцомъ по подскобкѣ иной буквы.

кнази же вел'ми възпивъше въсмиꙗша
сѧ· и лепидонъ его нача клати· пиѡнїї
же възкпи богъ вѣренъ и не постъıдите
сѧ· правдж почьтѣте· иже сжтъ тъчни
5 ꙗкъı и въı познаите· закономъ вашимъ
послѣдоуите· Насъ мжчите ꙗкъı и не по-
каръıжште сѧ· и въı не покарѣете сѧ· мж-
чити повелѣно въı естъ ѧ не поудити· и
к немоу роуфинъ кто прѣдъстоѧ· въ ри-
10 рьстѣи хъıтрости· сии рече стани пиѡни-
е не величаи сѧ· онъ же к немоу· то ли ти сж
риторъства· то ли сжтъ твоѧ книгъı· тѣ-
хъ сократъ отъ адинеи не пострада· той
ли сократъ и аристидъ· и ꙗнаѯархъ· и про-
15 чии величаахж сѧ· имже и философиж и
прав'дж· и тръпѣние любıахж· ѥдинъ
же нѣкъıи въ санѣ и славѣ мирьстѣи съı
рече· не кличи пиѡние· пиѡнии рече не
поуди нъ крадж раждъзи и сами въ нж въ-
20 лѣземъ· терентии же к'то отъ народа въ-
скрича· вѣсте ꙗко си ї инѣхъ поважда-
ет' да не жьржтъ· да оуже оубо· вѣнѣца възло-
жиша на ня· она же растръзавъша отъмета'ста· димосии же стоꙗше дръжа коуми-
25 рь жртвънъıи· не же съмѣꙗше къ комоу
близъ пристжпити· нъ самъ прѣдъ вѣсѣ-
ми димѡсии изѣ отъ него· кричаштема же има крьстиꙗна иесвѣ· не обрѣтъше
что имать сътворити· пакъı вѣ темни-
30 цж ведоша· и народъ ржгаше сѧ и заоуша'-

На верхнемъ полѣ, надъ первымъ з 1-й строки, копировка этой буквы позднѣйшей рукой, болѣе свѣтлыми чернилами; 1 въз.. буква в писцомъ по подскобкѣ иной буквы; 2 ..донъ sic (ὁ λέπιδος); 6 инициалъ, опускаясь, не достигаетъ слѣдующ. строки; 6—7 ἡμᾶς κολάζετε ὡς μὴ πειθομένους (мжчни.. sic; ..ште sic); 10 сии буква с широк. формы; 11 онъ еръ передѣлка писца изъ н; 13—14 той ли кажется, вѣрнѣе читать тои, какъ фрагментъ греч. чтенія «ἄνυτοι καὶ μέλητοι. ἆρα.....», чѣмъ то или (см. греч. текстъ); 18 не (первое) и передѣлка писца изъ в; 21 си здѣсь и есть ь, протяженный передъ союзомъ ї (οὗτος καὶ τοὺς ἄλλους...); 23 она буква о широк. ф.

хж и· и къ савинии к'то глаголааше· ти въ
отьчинѫ своѭ не можааше оумрѣти· она
же рече кто єстъ отьчина моа· азъ пи-
нова сестра єсмъ· асклипиади же къ пи-
нию рече· не боиши ли са мене о семъ· и та-
ко вьведена бъиста вь темницѫ· вълаза-
штоу же пинию вь темницѫ· єдинъ от'
воинъ оударн и по главѣ вел'ми якоже
врѣдити єго· Онъ же помльча· ржцѣ же
оударьшоуоумоу єго· и ребра обатриша
са· якоже єдваємоу отъдъıхати· въ-
лѣзъша же вь темницѫ славьıста ба· я-
ко прѣбъıста въ имѧ христово без врѣда·
и не похвали са о нею врагъ· и прѣбъıста
въ пѣснехъ и молитвахъ· оутвръждаѭ-
шта себе· Потом же приде андупатъ въ
змурьнии· и приведенъ бъıвъ пиний·
сѣдшоу антупатоу на сждишти· въпра-
шати и нача· что са нарицаѣши· отъвѣ-
шта· пиний нарицаѭ са· андупатъ же
глагола· жьреши ли· отъвѣшта ни· андү-
патъ въпраша· кѭ вѣрѫ имаши· отъ-
вѣшта съворънъıма црькве презвутеръ є-
смъ· андупатъ рече тъı ли єси оучитель
имъ· отъвѣшта ей· рече андупатъ· воү-
єсти оучитель єси· отъвѣшта пинии
бжии вѣрѣ єсмъ· и вѣроѭ къ господоү
сътворьшоуоумоу вьса· андупатъ рече
жьри· отъвѣшта ни· къ богоу боголѣпь-
но вѣровати наоучихъ са· онъ же глагола

X тетрадь (полный кватерніонъ).

4 см. греч. текстъ, исправляющій это мѣсто; 9 ініціалъ (широк. формы) опускается недалеко подъ строку; 13 и передѣлка писца изъ ѣ; 16 ініціалъ опускается недалеко подъ строку; 18 ант.. sic (ἀνθ..); 20 первый зн. препин. безъ промежутка; 21 ..гол.. буква г передѣлка писца изъ с; 22 первый зн. препин. безъ промежутка; отъ-, 25 отъ.., 26 отъ.. и 29 отъ.. буквы о, всѣ 4, широк. ф.; ..пь- ерь выступаетъ поверхъ строки.

вѣси богы чтемъ· и небо и сжштаѧ на небе-
си б҃гы· что на въздоухъ вьзираѣши жѣ-
ри ѥмоу· ѻтъвѣшта не на въздоухъ вѣ-
зираѭ нъ къ сътворѣшоуоумоу въздоуха·
и небо и сжштаѧ на небеси· ѧндупатъ
рече· рѣци к'то сътвори· ѻтъвѣшта· не
достоино ѥстъ рѣшти· ѧндупатъ рече·
богъ оубо иже ѥстъ зеусъ· иже ѥстъ на
небеси· цр҃ъ бо ѥстъ вьсѣмъ богомъ· млъ-
чаштоу же пи҃нноу· и ѻвѣшеноу бывшоу·
рѣша жѣри· ѻтъвѣшта ни· пакы мжчи-
ъше и ногътьми рѣша· покаи са· ѻтъ-
вѣшта нѣсмъ ѻвоуѧлъ· нъ живаго бо-
га боѭ са· ѧндупатъ· и ини мнози жръ-
ша· и живи сжтъ и съмыслатъ· ѻтъвѣ-
шта не жѣржѫ· ѧндупатъ рече· ч'то са тъ-
штиши на съмрѣтѣ· пи҃ѳиѩ рече· не тъ-
штѫ са на съмрѣтъ нъ на жизнь· ѧнду-
патъ рече· не велико чоудо твориши тъ-
штѧ са на съмрѣть· нъ ѥл'ма оубо тъшти-
ши са на съмрѣтѣ· живъ да ѩзгориши·
и въписаша вѣ пинакѩды роумъскы·
пи҃ѳиѩ ѩсповѣдавъшѩ са самъ крѣсти-
ѧнъ· живоу ѩзгорѣти повелѣхомъ·
шедъшоу же ѥмоу на сждилиште съ тъ-
штаниѥмъ· и пришедъшоу коментари-
сиѻ· самъ са съвлѣче· тачє разоумѣ-
въ прѣчистыѩ· лѣпотѫ тѣла своѥго·
многы радости ѩсплъни са· вѣзьрѣвъ
же на небо и хвалѫ въздавъ богоу· иже та-

2 о надъ строкой — приписка писца; 6 ѻтъ.. буква ѻ широк. формы; 9 вьс.. постановкѣ надстрочн. знака (ѵ) могъ помѣшать хвостъ буквы з 8-й строки; млъ- еръ выступаетъ поверхъ строки; 10 ..нну sic; 12 см. греч. текстъ, дополняющій славянскій; 15 ѻтъ.. буква ѻ широк. ф.; 17 тъ- еръ выступаетъ поверхъ строки; 20 ..шти- лигатура (τρί-γραμμα).

ко ѥго съблюдѫша· прострѣ са самъ на
дрѣво· и прѣда са воиноу пригвоздити са· пригвожденоу же ѥмоу бывъшѹ·
пакъı димѡсий рече· покаи са· и ѳтъıмемъ гвоздиа· ѳтъвѣшта же ѳнъ· чоухъ ѥко ничьтоже сѫтъ· тѣмже тъштѫ
са да авие въстанѫ· ѳбличаа ѥже из'
мрътвъıихъ въскръсение· поставиша
оубо ѥго на дрѣвѣ· таче по томъ и пресвутера коѥго митродора вѣръı маркіаньскъıа· лоучи же са пѡнша поставити ѳ деснжѫ· митродора же ѳ лѣвжѫ·
и ѳба зѣрѣста на въстокъ· принесеномъ
же бывъшемъ дрѣвомъ· и кржгомъ гладъше· пиѳонїи затвори ѳчи· ѥкоже народоу мнѣти і ѩздъша· ѳнъ же ѳ таиныихъ мольбѫ твора· пришъдъ же на конецъ молитвѣ· прозѣрѣ· ѥште же пламени великоу сѫштоу· веселъ лицемъ· послѣжде рекшоу аминъ· и рекъ господоу
приими моѫ доушѫ· акъı ѳтъригаа
тихо и без волѣзни ѩздъхнѫ· и прѣда
доухъ свои господоу· вѣсѫ крьвь вѣсѫ доушѫ· неправѣдьнѣ ѳсѫжденѣ бывъши·
ѳвѣштавъшоу же са съхранити· тако
житие живъ блаженъıи пиѳонїи· непорочьно неистлѣнно· присно оума имъı
своѥго простръта къ богоу вьседръжителю· и къ ходатаю бѡу и чловѣкомъ·
ісоуса христа бога нашего· такомоу же

4 ѳтъ.., 5 ѳтъ.., 7 ѳк.. всѣ три ѳ широк. формы; 10 ми.. буква м на мѣстѣ уничтоженнаго зн. препин.; 14—15 гладъше вм. кладъшемъ (περισωρευσάντων); 16 онъ, 25 ѳк.., 26 ..ѳн.. всѣ три ѳ широк. ф.; 27 ъ выступастъ поверхъ строки.

и достоинъ бысть концоу· и великаго
подвига повѣдивъ· пройде тѣснъıими
дверьми· на широкъ и великъ свѣтъ·
назнамена же сѧ емоу вѣньцъ по тѣлоу·
по бгии во тако его видѣхомъ приходивъ-
ше· акоже тѣло юно страстьникоу изгла-
ждено· и оуши емоу свѣтьлѣ быста·
брада же емоу акъı топрьво брадѣıжштѧ
свьтѣаше сѧ· и лице емоу пакъı свѣтъ-
ло и благодѣть чоудъна· акоже крьсти-
аномъ оутвьрьдити сѧ паче вѣроıж· не-
вѣрьнии же възбоıавъше сѧ· и съвѣдıж
имжште въ страсѣ бтити· мжченъ же
бысть стъıи пиıнии мѣсаца марта
вї· день сжбота часъ т· при нанѣ цри· б на-
съ же црьствоуıжштоу господоу нашемѧ
ис христосоу· емоуже слава и дръжава
въ вѣкъı вѣкомъ· амин·:·
молитва стаго пиıнна· иже сѧ обрѣте въ ино пи-
сание·:·
20 И въ сихъ книгахъ чте сѧ роумъскъı· пи-
ıнии самъ сѧ исповѣда крьстиана·
сжшта· живъ да сѧ съжежетъ и оугодъ-
но бысть· блаженъıи же шедъ на мѣсто
иждеже бѣаше бгнь раждъженъ· ви-
дѣвъ пламень полдшть· моли сѧ ведж-
штиимъ его воиномъ· бславити емоу
часъ малъ· да молитвж сътворитъ· и
прѣклонивъ колѣнѣ· и въздѣвъ ржцѣ·
30 инѣмъ подъдръждштемъ его· самъ бо

8 шт лигатура; 12 сѣвѣ.. постановкѣ надстрочн. знака могъ помѣшать хвостъ буквы р 11-й строки; 15 нанѣ искаж. изъ трианѣ (таково написаніе не рѣдко на ряду съ трианѣ; Trajanus — одно изъ именъ имп. Декія, во времена котораго, именно въ 250 или 251 году, пострадалъ Піоній); 18 занята заставкой (жгутъ съ завиткомъ на лѣвомъ полѣ и трехлопастнымъ листомъ на правомъ; слова строки вытѣснили всю лѣвую половину жгута); 19—20 заглавіе уставомъ въ $^3/_4$ вышины устава текста; мол.. буква о широк. формы; 21 инціалъ вынесенъ на поле и опускается до 24-й строки; 27 бсл.. буква б широк. ф.

отъ многа висѣнига не можаше о себѣ
ржкоу въздѣти· нача же молити сѧ го-
сподоу и глаголати· слава тебѣ їсу хе
сноу вжии иночадыи· сѣ нимъ съı при-
сно слово божие· живаѧ сила и живъı
твора вьсѧ· съкровиште отчоу вѣдѣни-
ю· благоѥ корение новоуоумоу садоу·
ѥже къ богоу плодоприношению наше-
моу без лъжа надежда· познавъшимъ
тобоѫ· отъца и стаго дха· вѣнецъ сла-
вѣ отцоу· иже различънъıихъ свѣтъ
исповѣданию нашемоу· съплитаѥмъ
на благѫ воѫ отъцоу· таина съкръвена-
ѧ отъ вѣкъ· и нынѣ обличимаѧ насъ ра-
ди· исповѣдаѫштимъ владъıчьство
твоѥ· Строитель вьсеи тварь· дръжаи
кръмѫ небесънѫѫ ѥже ѥстъ стъıи дхъ·
и избава въсѫ дшѫ клаташтѫ сѧ въ горе-
сти диаволовѣ· иже дѣлатель добръıи
разлѫчаѧ доухомъ стъıимъ плѣвъı п'ше-
ница· хлѣвъ небесъскъıи· оутвръждаѧ
срьдьца· вѣдѫштимъ добраѧ твоѧ дѣ-
ания· вино благоѥ новаго винограда· ве-
селаи и свѣтъло творди лица· ожидаѫ-
штимъ прихода твоѥго· источникъ жи-
вотворштоуоумоу дхоу· неразлѫчи-
маѧ десница отьча· живъıи образъ отчь
подобию· тихоѥ отишие плаваѫштиимъ· надежда безнадеждънъıимъ· свя-
тость вжии благодѣти· праведънъıи

9 ..мъ ер выступаетъ поверхъ строки; 12 на правомъ полѣ, противъ строки, пять точекъ — помѣта переписчика; 14 ..къ ер передѣлка писца изъ а; 16 инициалъ (широк. формы) опускается недалеко подъ строку; 21 второй зн. препин. безъ промежутка; 30 о надъ строкой — приписка писца.

сѫдии· мъздодавъць їсповѣдаѭштиимъ са прѣдъ человѣкы· пѫть водѧи къ отцоу· двєри отчоу въходоу· пастоухъ благыи положивъıи доушѫ за овьца· и мене грѣшна'го їзбавивъ отъ влька· вьсьжде съı їждеже та кто помолитъ їстинноє цѣсарьство· покоѭ врѣменъıимъ· врачоу волѧштиимъ доушами· їже божиѭ властиѭ оставыѧ грѣхы· вѣнецъ мѫченикомъ· їстинъıныи бгъ· їже надъ вьсѣми бгъ· съ сыномъ и стыимъ и животворѧштиимъ· и неразлѫчимыи отъ бжиѧ славъı· и сватаго дха твоего вѣ та живъıи· и вьса їже на небесехъ и на земи и въ мори· исплъıѣѧ приходомъ· и строѧ и подаѧ пиштѫ вьсеи плъти· тебѣ подобаатъ хвала· слава великолѣпотиє· сватость· отцоу и стоуоумоу дхоу вѣ вѣкъı амиинъ· И се рекъ· слъıшаштемъ вьсѣмъ· сътворивъ хво знамениє· вълѣзе въ огнь и зинѫвъ прѣда доушѫ· и съконьча са стъıи мѫченикъ бжии въ змурьнии· азъ же власъ въ ефесѣ съı· въ то врѣма оупразнивъ са отъ дѣла цра· прѣписахъ протлъковавъ отъ роумъска ѧзъıка ѧзъıка на гръческъ·⁝·

мѣсаца марта въ гі мѫчениє стаго савина·⁝·
Цѣсарьствоуѭштоу диоклитианоу·

2 водаи вм. водаи; 8 передъ доуш.. точка безъ промежутка, очевидно, уничтоженная писцомъ; 10 первый зн. препин. безъ промежутка; 18 от.. буква о широк. формы; 19 инициалъ опускается недалеко подъ строку; 25 ..ка ѧзъı- зачеркнуто на пергаменѣ чернилами писца; 27—28 заняты заставкой; 29 заглавіе уставомъ въ 3/4 вышины устава текста; буквы ѣ и а (..ца марта, ..аго, ..на) выступаютъ поверхъ строки; буквы с (..са.., са..) широк. ф.; 30 рисованый инициалъ вынесенъ на поле и опускается далеко въ нижнее поле; дно.. буква о широк. ф.

Пергаменъ просвѣчиваетъ письмо съ оборота.

заповѣдь посъла сѧ по вьсеи вьселенѣи·
иакоже вьсѣмъ не покорѧштиимъ сѧ запо-
вѣди ѥго· и не жьржштии богомъ· мжчени
бываѭште зълѫ съмрьтиѫ оумрѣти· до-
5 йде же си заповѣдь по всеи ѣгуптьстѣи
странѣ· гонению же оубо належѧштоу на
крьстиѧны зѣло ѣгуптьстѣ страиѣ зѣ-
ло матжшти сѧ· савинъ кто именемъ вь
то врѣмѧ съı· поуста града пръвыи блага
10 рода съı· славенъ же именемъ крьстиѧнъ
съı· належѧштѧѫ ради вѣды· отъшьдъ
вънъ гра· въ хызѣ малѣ'мъ и съ иньми
крьстиѧны таиѧше сѧ· въ постѣхъ и моли-
твахъ дьнь и ношть прилежѧ· многомъ же
15 крьстиѧномъ ѧтомъ бывъшемъ· и вьсѣм'
имѧ савиноу наричаѭштемъ· прославив'-
ше· не хоудо вьзисканиѥ бъıстъ отъ безза-
конъныихъ· имже зѣло мжжа прославишѧ·
по том' же мало дьнии ништии кто· по обы-
20 чаю проса хлѣба· вѣды мѣсто к'де живетъ
сватыи савинъ· пришедъ глагола безак°-
ныикомъ что ми дасте и покажѫ вамъ
мѣсто· иже ѥстъ искомыи вами савинъ·
они же оуслъıшавъше и ради бъıвъше дашѧ
25 ѥмоу два златика· и шедъше вьслѣдъ не-
го дойдошѧ мѣста· и оударивъше въ двь-
ри акъı жродоуѭште ч'то· отвръзъ ѥди-
нъ отъ братиѫ· оувѣдѣти хотѧ что хота-
тъ· абие въскочишѧ безаконьници·
30 и обрѣтошѧ сѫтаго савина съ иньми ше-

5 си буква с передѣлка писца изъ черты ı; 8 сав.. буква с широк. формы; 9 поуста града τῆς ἑρμουπόλεως (Hermopolis, urbs probe habitata, близъ лѣв. берега Нила; миль на 10 ниже его по Нилу, на прав. берегу, городъ Antinoe, что на стр. 150 антинополь; оба входили въ семиградіе, Heptanomis); 10 сл.., 11 отъ.. буквы с и о широк. ф.; 12 «гра-» недописанное писцомъ слово «града·» (ἔξω τῆς πόλεως); 25—26 ѥго буква и на пергаменѣ выскоблена, мѣсто ея не заполнено, знакъ же мягкости сохранился; 27 от.. буква о широк. ф.

Пергаменъ просвѣчиваетъ письмена съ оборота.

стиѭ братиа· и съвазавъше влѣкоша въ-
нъ ис клѣти· Въпрашавъше же кто ѥстъ
отъ ихъ· искомъин ими савинъ· и оувѣ-
дѣвъше поим'ше ѥдного съвазаша· ве-
ригами двоими· и козълъ тажькъ възло-
живъше ѥмоу приведоша ѥго къ воѥводѣ·
въ то же врѣмя арининъ к'то нарицаѥмъ·
старѣишина вѣаше въ поустѣѣмъ гра-
дѣ нарицаѥмѣѣмъ· тъ ишедъ на походѫ
подлъгъ рѣкѫ оузьрѣ издалече плъкъ
великъ народа градѫштъ· видѣвъ же
мѣсто трѣвно и красъно· сълѣзе отъ ко-
ня поглоумити сѧ· бъістъ же часъ малъ
възьрѣвъ очима своима· и оузьрѣ ст҃алго
савина влѣкома съ нжждеѭ великоѭ·
и рече къ коментарисиѳ· к'то ѥстъ ѥгоже
ведѫтъ нашего чина воини· онъ же рече
мьиѭ г҃и· воѥвода ѥдинъ отъ небогъихъ'
крьстиа̀нъ ѥстъ· и потомъ мало дошедъ-
ше воини· сташа прѣдъ воѥводѫ· и стъ-
каша коментарисиемъ глаголѫште·
савинъ ли ѥстъ иже крьстиа̀номъ застѫ-
п'никъ· испръва иштемъи отъ вашеѧ
отъ вашеѧ власти· онъ же слъишавъ и зѣ-
ло сѧ въздрадовавъ рече· благодѣть ми-
лостивъиимъ и весъмрътънъиимъ бого-
мъ· и авие повелѣ на въисоцѣ мѣстѣ прѣ-
столъ поставити· и сѣдъ на въисоцѣ ре-
че· савинъ иже нечьстивъіѧ вѣръі· нари-
цаѥмъиимъ кръстиа̀нинъ· досадитель

2 инициалъ опускается въ 3-ю строку; кто буква к передѣлка писца; 4 -дѣвъше буква к передѣлка писца изъ д; 8—9 ἡγεμόνευε τῆς ἑρμουπολιτῶν πόλεως; 9—10 ὅστις ἐξελθὼν ἐπὶ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ; 17 онъ буква о широк. формы; 23 отъ вашеѧ на пергаменѣ зачеркнуто чернилами писца; 24 отъ, онъ оба о широк. ф.; 29—30 ὁ τῆς δυσσεβοῦς αἱρέσεως τῶν λεγομένων χριστιανῶν ὑβριστής.

да приведенъ вѫдетъ къ нашемоу сѫдилиштоу· коментарисии рече· савина повелѣ ваше величиѥ въ затворѣ бъıти· ащте ли велиши се станетъ прѣдъ твоимъ сѫдилиштемъ· приведеноу же ѥмоу бъıвъшоу· аримѣнъ воєвода рече· да ѩповѣстъ прѣжде имѧ своѥ и ковь· и отъкѫдоу ѥстъ· стъıи савинъ рече· савинъ наричаѫ сѧ крьстиѧнъ же ѥсмъ· воєвода рече робъ ли ѥси ѩли свободь· савинъ глаголала· свободѣ ѥсмъ въ добрѣ въздрастѣ· и воинъ въ доуѕовѣмъ чиноу· Воєвода рече· да ч'то ти бъıстъ да отиде отъ своѥго в°иньства· а не паче себе оустрои тъı· и на потрѣвѫ сътворити· сватъıимъ цѣсаремъ и закономъ имъ· стъıи савинъ отъвѣшта· азъ видѣвъ безаконьнъıѧ имъ заповѣди· дошедъша до робъ христовъ· изволихъ паче примѣтати сѧ въ домъ ба моѥго· ѩли жити въ жилиштихъ грѣшъникъ· воєвода рече· нѣси ли слъıшалъ о заповѣданъıихъ намъ· отъ самодръжецъ· ако да вѣси въсѫдоу· въ всѣхъ областехъ и странахъ и мѣстѣхъ· жрьти и трѣвъı творити милостивъıимъ богомъ· савинъ глагола· нѣстъ оутаило сѧ насъ нечѣстивоѥ заповѣданиѥ· ѩкож и прѣжде рѣхъ· ни закони· ѥѫже ради блазниша· и ѩзгоубиша многъı· и наричаѥши цра· понѣже вештиж и

8 сав.. буква с широк. формы; 9 ц передѣлка писца изъ ч; 10 сав.. буква с широк. Ф.; 12 инициалъ едва выступаетъ поверхъ строки и только шириной замѣтно отличается отъ строчн. буквъ; 14 «в°иньства» передѣлка писца (до написанія слѣдующ. слова) изъ чиноу (в изъ ч, ь изъ о, с изъ у); ..бе передѣлка писца изъ ..го; 17 отъ.. буква о широк. Ф.; 21 второй зн. препин. безъ промежутка; ъı выступаетъ поверхъ строки; 22 отъ, 26 сав.. буквы о и с широк. Ф.; второй зн. препин. безъ промежутка; 27 ѩкож(е) буква е оторвана и утрачена съ кускомъ пергамена; 28 въ концѣ строки оторвано мѣсто для 2 буквъ (съ-?); первый зн. препин. безъ промежутка; 29 конецъ строки съ мѣстомъ для 3 буквъ (ѥже ?) оторванъ и утраченъ; 30 тоже мѣсто для 3 буквъ (..е сж- ?).

тъ ти законн їстиннїй· не вѣдѫште бо
то творатъ· хоулѫ творатъ къ своємоу го-
сподоу ї благодѣтелю· ѧзъ же жрѣ бо-
гоу моємоу їс хсоу· ї томоу ѥдномоу слѫ-
гоуїѫ· ѧрнѵнъ воєвода разгнѣвавъ сѧ ре-
че· зълаа главо дръзнѫ ли досадити до-
брѣмъ наша цр҃а· ї стѣмъ ѵмъ законъ ї-
же сѫтъ поуштени намъ ѿтъ ѿцѣхъ· на ѻ-
бѣштеѥ съпасеніе· Савинъ глагола до-
брѣ да вѣси воєвода· ꙗкоже николиже
жрѣти ѵмамъ богомъ твоімъ· ѧште
съ вьсѣмъ вѣспрѣштеніємъ повели-
шиши· воєвода се оуслъшавъ рече·
ѧзъ же пѣша ѻвače съ милостиѫ ти прї-
хождѫ· весъмрътънъıхъ ради богъ
милости· їсповѣждъ оубо ꙗко сѫтъ бо-
зи їстиньıнї· благодѣтьıнї· ѧште
ли ни мѣсти ї мѫкъı ѥже ти вждѫтъ ѿтъ
мене сътворити та ѵмѫтъ вѣдѣти·
ꙗко сѫтъ їстиньıнї бози· стъıй савинъ
ѿтъвѣшта· не ѵмаши тъı мене никако-
же въспрѣшта мьнѣ мѫками· воє-
вода глагола повелѣно ѥ стъıйми ї чьстъ-
нъıйми законъı различьнъıйми мѫка-
ми мѫчити та· ѧште оубо въ непокорѣ
прѣвъıваѥши· стъıи савинъ глагола·
ѧште тако оустрашимъ сѧ земънъıѧ
мкъı ї мѣсти· ѧже ѧште ї многъı сѫ-
ъ· не могѫтъ въıниѫ ї прїсно дръ-
ти вѣ се мѫчимаго· жрътиѫ ради

2 тво.. (первое) буква к передѣлка писца изъ о; 4 томоу̀ камора у писца; 9 инициалъ (широк. формы) опускается подъ строку, не достигая слѣдующей; 13 -шиши второе ши на пергаменѣ зачеркнуто чернилами писца; 15 когъ, 18 ѿтъ, 23 чьстъ- всѣ три ъ выступаютъ поверхъ строки; 27 (ѧ)ште, 28 (м)мкъı, 29 (-т)ъ (начинающее строку) и 30 (-жа)ти буквы ѧ, м, т (вмѣстѣ со специфич. чертой слѣдующаго ъ) и жа оторваны и утрачены вмѣстѣ съ кускомъ пергамена; 30 вѣ се есть недописанное вѣ сѣкѣ.

соуѣтъныимъ воголмъ· колико паче би
оужасати сѧ намъ х҃а їсоуса· могѫштаѧ-
го мѫками оуготованъыими ѿтъ нѣго
безаконъныимъ· оудръжати въ вѣкы·
вьсѧ не противьшаѧ сѧ ѥмоу· би оубо
боѩти сѧ паче бога· и г҃а нашего їсоу х҃а па-
че сихъ рекомыихъ богъ· иже соуѣтьни
сѫтъ· аріанъ воєвода се слъшавъ рече
се наоучихъ та· ѩкоже съмъıслити и їспо-
вѣдати ѩко сѫтъ бози· ащте ли ни и не-
волѣѭ та приноуждѫ исповѣдати· испо-
вѣжду оубо по воли прѣжде вѣдъı· сты савин'
рече тъı ма приноудиши· рещи сѫтъ
бози ѧже вѣштаѥши· такожде и ѧзъ
та приноуждѫ· при народѣ вьсемъ сем'·
исповѣдати ѩко ѥстъ богъ на небеси·
и развѣ того никтоже иныъ· ны х҃ъ і҃с б҃ъ са-
виновъ· Се слъшавъ воєвода зѣло же ра-
згнѣвавъ сѧ· повелѣ ѥго обѣсивъше стръ-
гати· толико же стръганъ бъıстъ сты
бжии мѫченикъ· дондеже маса ѥмоу па-
доша вьса на земи· тъгда воєвода глаго-
гола· нѣси ли ѥште покорилъ сѧ жрьти бо-
голмъ· ѿтъвѣшта сты савинъ· ника-
коже оубо жьрѫ· ѥдинъ же ѿтъ прѣстоѧ-
штиихъ· висамвонъ именемъ рече· вла-
дъıка нашъ нѣстъ ѩкоже стоѩти ѥмоу·
ны ѩздъхнѫти и оумрѣти· савинъ слъı-
шавъ ѧвие вьскрича гл҃а· нѣсмь оума
изгоубилъ· ни ѿтънемогохъ съмъıсломъ·

5 не противьшаѧ сѧ вм. не повиноуѭштаѧ сѧ (πάντας τοὺς μὴ πειθαρχήσαντας); 7 ..мъıихъ буква х передѣлка писца изъ черты і; 11 исп.. (первое) буква и на мѣстѣ уничтоженнаго зн. препин.; 12 по коли надстрочная приписка писца (зн. мягкости затеривается на пергаменѣ въ письменахъ 11 строки); 18 инициалъ (широк. формы) опускается недалеко подъ строку); 19 стръ- ер выступаетъ поверхъ строки; 24 ѿтъ.., 28 сак.. буквы ѳ и с широк. формы; 30 ..мъ ер выступаетъ поверхъ строки.

Пергаменъ просвѣчиваетъ письмена съ оборота.

ѩкоже да не бѫдетъ отъстѫпити отъ сътво-
ривъшаго мѧ ба. аріанинъ воєвода рече. є-
ште ли пакы дръзаєши и жестокъ єси ср҃-
дьцемъ савине. нъ не имамъ та сде мѫчи-
ти. идѣмъ на инѫ странѫ къ антинополь.
да тоу оувѣси ѩко сѫтъ истиньнии возн-
им'же самодръжителє намъ жрьти велатъ.
савинъ прѣжде воєводы. ведомъ къ анти-
нополи. прѣшедъ рѣкѫ и отъпемогъ. прѣ-
бы тоу блюдомъ при врѣзѣ рѣкы. излѣ-
зоша же из града народи мнози. видѣти
блаженаго мѫченика. воєвода же вьсѣ-
дъ въ корабь хотѣаше прѣити къ антино-
поли. иже сты савинъ провожденъ вѣа-
ше. слъшавъ же сты вжии мѫченикъ.
объстоѫштѧѫ народы глаголѫшта. ѩко
воєвода вьлѣзе вь корабь. прити хотѧштоу
вь сии градъ. въста. и въставъ посрѣдоу на-
рода вьсего помоли са гдѣ. Боже мои хѣ ис. є-
гоже ради волѣзнь сиѫ прѣтръпѣхъ. и
позоръ и нагъ видимъ єсмъ отъ селика на-
рода. оуслъши мене дънесь и простьри рж-
кѫ своѭ крѣпкѭ. и прослави имѧ свое и
мене грѣшнаго неключимаго роба своє-
го. посрѣдоу сихъ людии. тако да прослави-
тъ са стое имѧ твое. да ставиши безако-
ннаго воєводж посрѣдоу рѣкы. и сътво-
риши да не прѣйде ємоу корабь. нъ да
бѫдетъ въ вѣдахъ. да некъли по ноужди
прославитъ чъстъное и великое имѧ твое.

5 ἐπὶ τὴν ἀντινόπολιν; 9 ..ли зн. мягкости нѣтъ у писца; 11 г передѣлка писца изъ д; 16 бѣ.. буква ѣ широк. формы; 17 к передѣлка писца изъ с; шт лигатура; 19 инициалъ опускается въ 20-ю строку; 21 видимъ буква м передѣлка писца изъ д; 25 первый зн. препин. безъ промежутка; 27 ..водж буква в передѣлка писца изъ г.

ѥгоже сѧ ѻтъмеште· к'деже ѩздрече сави-
нъ· стави сѧ корабь посрѣдоу рѣкы· ѩ
вѣаше клатимъ зѣло· да ѩкоже разоу-
мѣ се воєвода рече· сѫштиѩмъ с нѩмъ въ ко-
рабли· видите ѩко ѥже рече ѻнъ влъхвъ· съ-
твори влъхвованиѩмъ· ѩ дръжитъ насъ
посрѣдоу рѣкы· ѧзъ дивлѭ сѧ вида силѫ
влъшъствиѧ ѥго· повелѣ же воєвода при-
зъвати ѩнѣхъ корабь на помоштьѧ ѥмоу·
и въскричавъше ѩже вѣхѫ въ корабли при-
зъваша корабла на помоштиѧ ѩмъ при-
ти· дошъдъше же мѣста· ѩжде вѣаше
корабь воєводинъ· ѩ ти зѣло вѣтры ѩ вла-
нами мьчими възвраштаѧхѫ сѧ въспа-
ть· ѩ бѣдно ѩмъ вѣаше· ѥдинъ же ѻтъ
нѩхъ корабь не могы приближити сѧ къ
воєводиноу корабьѭ· ѻбрати сѧ на ѻнѫ
странѫ· въз'пи же воєвода· къ сѫштиѩ-
мъ въ корабли глаголѧ· шъдъше на ѻнѫ
странѫ възиштате прѣдъ градомъ· ко-
ѥго савина ѩменемъ· кръстиѧна сѫшта·
оумѫчена мѫками· ѩ рьцѣте ѥмоу чьсо
ради стави насъ влъшъствомъ твоѩмъ·
прити на ѻнѫ странѫ к тебѣ· оувоѭ во сѧ
мѫкы да тѣмъ не да намъ прѣѩти· сѫ-
штиѩ же въ корабли шъдъше· ѩ ѻбрѣтъше
ст҃аго савина рѣша ѥмоу· та словеса· свѧ-
тыѩ же ѻтъвѣштавъ рече ѩмъ· живъ г҃ь
б҃ъ мои і҃с х҃с· ѥгоже ради ѧзъ се страждѫ·
не ѩматъ прѣѩти на ѻнѫ странѫ· доньжде

28 ѻтъ.., 29 і҃с х҃с буквы ѻ и оба с широк. формы.

прѣжде їсповѣстъ їма гда моєго Ис хс·
єрминѣ же к'то воинъ єдинъ отъ стрѣгж-
штиихъ єго рече к нємоу· то како може-
ши разоумѣти· аште воєвода їсповѣ-
стъ далече съі· отъвѣшта стыи савинїй
глаголѧ· єгда напишетъ кнігы їсповѣ-
дам бога моєго· і поуститъ къ мнѣ прѣ-
дъ вьсѣми вами· тъгда і тъ прощенъ
бѫдетъ въ градъ вълѣсти· възвращтъ-
шемъ же сѧ їмъ· і пришъдъ съ корабь-
ємъ близъ воєводы· і съповѣдавъше
ємоу вьса їаже слъішавъше отъ стаго
савина· оуже во вѣхѫ отъчаали своє-
го живота· і їспросивъ хартиѫ напи-
са тако· єдинъ въ савиновъ Іс Хс сѧ
нимь їнъ никтоже єстъ· да ако въпи-
са тако і посъла къ стоуоумоу савиноу·
авиѣ оутиши сѧ· і корабь оустрѣми сѧ
на онѫ странѫ· вълѣзъ же воєвода въ
градъ· і сѣдъ на сѫдиліщти· повє-
лѣ привести стаго савина· і гла-
гола к' нємоу· тъі началъ єси дѣло·
ненавидимоє отъ богъ і самодръ-
жецъ· їже стави насъ посрѣдѣ рѣкъі
вълъшьствомъ своимъ· єлико бо мо-
жаше сътвори мьнѣ акъі і хотѣ·
єже оубо могѫ азъ тебѣ то сътворѫ·
і повелѣ свѣшта въжегъше принести·
і страстьника распѧти жжи четърь-
ми· і привазати и по четъіри колъі·

2 с передѣлка писца изъ черты ı; 8 ..нъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 24 ъі тоже.

и подъпалити ѥмоу чрѣво и ребра· донь-
жде плъть ѥмоу ѧкъı воскъ съжежена
бъıвъши растечетъ сѧ· толико же ѥмѹ
зъла нанесъшоу· ни ѥд'ного гласа йспѹ-
сти· нъ прѣвъı тръпѣ ѧкъı йномоу· а
не самомоу страждштоу· Ѵрианъ во-
ѥвода рече· безоумьлю рѣци ми что се хъ-
ште въıти ѩко никакоже ничсоже чоу-
ѥши тако мжчимъ велми горцѣ· что сѧ
надѣѥши· йли на кого оуп'ваѥши глаго-
ли ми· ѿтъвѣштавъ сѵ̃тъıй савинъ
рече· надежда ймамъ къ богоу своѥмѹ
їсу хръстоу· ѩко мощенъ ѥстъ ѿтъ
мжкъ твойхъ соуѥтъıнъıйхъ йзбави-
ти мене· и вѣчьноуѹмоу цѣсарьствѹ
оуподобити мѧ· воѥвода рече хоштеши
оубо зьлѣ оумрѣти· ѿтъвѣшта стра-
стьникъ христовъ глаголѧ· ѩште оу-
мърж· пакъı ймамъ ѩкоже рѣхъ жи-
знь вѣчьнжж· Ѵрианъ же воѥвода се
слъıшавъ вь гнѣвѣ въıвъ· къ войномъ
глагола· се послоухъ вамъ слънце и мѣ-
сацъ· како и ч'сого ради мжчихъ сего
неподобънаго· да и въı оувѣсте вьси
въ градѣ семъ живжштии· ѩко не рачи
никакоже покаѧти сѧ ни жрѣти богомъ·
да съпасетъ сѧ· нъ паче йзволи оумрѣ-
ти мжками· да оуже оубо ѿтъвѣтъ съ-
творити на нь· и се рекъ повелѣ ѥго вь рѣ-
кж вьврѣшти· и въ вездънии оумрѣти·

4 глас.. писцомъ по подскобкѣ 4—5 буквъ; 10 зн. препин. безъ промежутка; 11 ѿтъ.. буква ѳ широк. формы; 26 ъ выступаетъ поверхъ строки.

поймъше же ѥго воини ведоша надъ бре-
гъ рѣкы· и възъмъше камы велии при-
вазаша ѥмоу къ ногама· вьврѣшти и та-
ко вь рѣкж· по отъвѣтоу воеводиноу·
ции же оубо отъ многыихъ братиа при-
несоша ѥмоу ѣдь да ѣстъ· онъ же рече
что себѣ троудъı творите вьзлюбьıѥнии·
азъ отъсели не имамъ вькоусити враш'-
на земнаго· нъ ожидаж оноѥ пиштa вь-
коусити· ѥгоже око не видѣ ни оухо слъı-
ша и на срьдьце человѣкоу не вьзиде· ва-
съ же вьсѣхъ хоштж вьслѣдъ мене идж-
штъ· и видаште ма тако подвизати
са· да достойни бждете и въı вѣчнѣи
жизни вѣньць вьзати· и се ѥмоу рекшѳ·
вьведоша ѥго воини въ коравь и камень·
ѥгоже вѣша привазали къ ногама ѥго·
да ако бъıстъ посрѣдѣ рѣкъı· пакъı
въскрича къ стоѧштиимъ· и зърашти-
мъ к нѣмоу народоу глаголѧ· вьзьрите
на ма и помните ма· и прѣмоудивъ-
ше оутрѣ третии дьнь пришедъше· и
странж сѣвера отъ града обраштете тѣ-
ла моѥго изврьжена на соухо· и сего ка-
мене иже имамъ на ногоу· хоштж вам'
да погребете съ моимъ тѣломъ· и се ре-
къ вьзьрѣвъ на небо с҃тыи бжии стра-
стьникъ савинъ· помоли са глаголѧ·
Г҃и їсу хрьсте слава тебѣ ако сътвори съ
миож· недостоинъıимъ своимъ рабо-
мъ·

5 братиа — τινὲς οὖν τῶν ἐκ τοῦ πλήθους ἀδελφῶν ἤνεγκαν.....; 6 онъ буква ѳ широк. формы; 20 глаголѧ λέγων.

Съ концомъ страницы обрывается чтеніе статьи, конецъ которой утраченъ вмѣстѣ съ начальнымъ листомъ слѣдующаго за тѣмъ кватерніона.

и̑ мнози вѣроваша к' немоу· Слышавъ
же кнадъ повелѣ привести и̑· пришѣ-
дъшоу же алеѯандроу глагола е̑моу к'-
надъ· рьци ми ты кто е̑си льстаи̑
многыа· и̑ о̑тъвраштаа а о̑тъ жрь-
твъ вожьскыи̑хъ· и̑ оу̑ча а и̑ноу вѣрѣ·
рьци оу̑во намъ кто сы тако льстиши
народа· алеѯандръ глагола· крьстиа̑-
нъ е̑смъ и̑ санъ мои презвутерьскыи̑·
и̑мже саномъ кнадзоу вѣроѭ оу̑пвахъ·
христовы надежда приа̑ти· а̑н'тони-
нъ глагола· и̑ к'то е̑стъ х̄с· алеѯандръ
рече съпасъ мира вьсего· и̑ свѣтъ вѣ-
роуѭштиимъ вь нь· А̑нтонинъ гла-
гола· како можетъ съпасъ быти тъ·
и̑же бъистъ распатъ· и̑ съмрьть прие̑·
алеѯандръ глагола· то е̑стъ чоудно
кнаже а̑ко оу̑мрѣ плътиѭ· да не
тъчыѭ сиде освѣтитъ· нъ и̑ въ а̑дѣ
отрѣшитъ болѣзни оу̑мьрътшиим'·
А̑нтонинъ глагола· боуи словеса гла-
голе̑ши· и̑ владн многы· како оу̑во
не могы помошти севѣ и̑нѣмъ мо-
жетъ помошти· А̑леѯандръ рече· съ-
мрьтьк си вѣроуѭштиимъ к не̑моу
жизнь· и̑ нетьлѣшие на небесе-
хъ подае̑тъ· А̑н'тонинъ глагола оу̑-
мльки оу̑во влады и̑ пожьри богомъ·
алеѯандръ рече· азъ глагола̑ се не
влаѭ· аште ли то тебе послоушаѭ·

XI тетрадь (съ утратою 1-го и 8-го листовъ кватерніона).

1 Слѣдуетъ безъ начала и конца мученіе св. Александра, пресвитера въ Сидѣ (Памфилія), при Авреліанѣ (15 марта); иниціалъ (широк. формы) опускается недалеко подъ строку; 7 ..шн лигатура; 8 второй зн. препин. безъ промежутка; 11 ..сто.. буква т вставлена писцомъ по написаніи слова; 14 иниціалъ выходитъ изъ строки вверхъ и внизъ; 18 оу̑ передѣлка писца изъ п; 19 сидѣ искажено изъ сьдѣ (Макар. минея за мартъ, успенск. сп. Синод. бибки № 992, л. 379: да не тѡ́кмѡ́ зде̑ҁ соуща̀ прѡ́скѣтитъ. нѡ...); 21 иниціалъ въ полѣ; 24 и 27 иниціалы едва опускаются подъ строку.

Небольшія пергаменныя дыры между буквами ст (4), да (11), ст (12), во (19), а̑н (26), особая тонина кожи, неудобная для письма, между буквами ет (26) и ъг (29), наконецъ, пергаменное пятно (особая структура кожи) между буквами а̑н' (27) заставляли писца далеко разставлять указанныя буквы.

то не тъчьіѭ владѣ єсмъ иъ й ѯродъ·
ѯродоуѣтъ бо словеса твоа· Антони-
нъ рече тако ми богы· аште послоу-
шавъ пожьреши богомъ· то й владъ-
ка ѥлѣнию многоу· аште ли не по-
слоушаѥши лютами мѫками погоу-
бьіѭ та· Ѧлеѯандръ глагола не лѣсти
са кнѧзоу· ако послоушаѭ твоего ла-
скания· да погрѣшѭ хрисостово при-
шествие· тъ бо єстъ богъ живъ· Анто-
нинъ глагола· аште не пожьреши· то
мѫчима та покажѭ вьсѣмъ· Ѧлеѯа-
ндръ рече лютами мѫками оумърѭ о-
тъ христоса· аште тебе послоушавъ
пожьрѭ вѣсомъ нечистыимъ·
Антонинъ глагола· съвлъкъше и соу-
ровами жилами бита и по чрѣвоу·
бивѣмоу же ѥмоу й не вѣшталѭштѣ
нич'соже· Глагола ѥмоу кнѧзъ послоу-
шаи мене Ѧлеѯандре й пожьри богом'·
Ѧлеѯандръ рече· нич'тоже сѫтъ мѫкы
твоа толителю· й не пожьрѭ рѣхъ ти
оубо· ако крьстианъ єсмъ й єстъ
богъ на небесехъ· помагаи ми·
Антонинъ глагола· не рѣхъ ли ти ако
остани са владии тѣхъ· й пристѫ-
пивъ пожьри· да бѫдетъ цр҃ѣ вола·
Ѧлеѯандръ глагола· ѧзъ жртвѭ цр҃ю
вѣчьноуоумоу приношѭ· сътвори-
въшоуоу(моу) нево й земьѭ· й море й вьса

2 иниціалъ недалеко выступаетъ изъ строки вверхъ и внизъ; 4 и передѣлка писца изъ о; 7 иниціалъ опускается недалеко подъ строку; 9 хрисост.. sic.; 14 хр.. sic; 16 иниціалъ вынесенъ на поле и, опускаясь внизъ, не достигаетъ слѣдующей строки; 19 иниціалъ опускается недалеко подъ строку; 21 и 25 иниціалы вынесены на поле и опускаются недалеко подъ строку; 27 ..ѣа зн. мягкости при іотѣ; 28 иниціалъ на полѣ таковъ же, какъ въ строкахъ 21 и 25; 29—30 сътворивъшоуоу(моу) не дописано писцомъ.

бѣже вѣ нихъ· Антонинъ рече· не мьнатъ ли ти са вози бо ти им'же самодръжецъ цр҃ъ жрътвъı творитъ· Алеѯан'дръ рече· чоудо велико бѹдръжитъ
5 ма кнаже· да некъли и тебе самого видимъ покаѩшта са ѿтъ прѣлѣсти коумиръскъıѧ· и ѡбращтаѩшта са къ истинѣ· Ан'тонинъ глаголa· вѣшенъ ли кси алеѯандре· Алеѯандръ рече·
10 азъ не вѣшь са· нъ боѭ са бога и того сна ісоуса христоса· имѫштаго власть вь дьнь сждъньıи· доушеѭ и тѣломъ· Антонинъ глаголa· възгнѣтите ѻгнь и раждьзѣте сковрадь· да въврѣженъ
15 бждетъ вь нь· да тѣлъ бждѫтъ влѣшъвъı его побѣжденъı· възгнѣштеноу же въıвъшоу ѻгноу· раждегоша сковрадь· ѩкоже бъıти ѥи подобьнѣ ѻгню· Глаголa же ѥмоу ан'тонинъ· Алеѯандре
20 пожьри· даже не бждеши въ сковрадѣ· и нич'тоже ти бѹспѣѥтъ ѥгоже тъı чьтеши христоса· Алеѯандръ рече не тъı бѹво ѻ себѣ се глаголѣши· нъ ѻт'цемъ своимъ сотонѫ поважданемъ· ѥгоже достоѭнъıствомъ мѫдрости ѥспльненъ ѥси·
25 Ан'тонинъ рече да въврѣженъ бждетъ въ сковрадь· да вниждь ч'то ѥмоу бѹспѣѥтъ распатъıи и бѹмъръıи· радоуѧ же са алеѯандръ въскочи въ сковрадь· ѥдинъ же вънидe· а бъıстъ видѣти въ ско-

1 инициалъ едва выступаетъ изъ строки вверхъ и внизъ; 3 инициалъ опускается недалеко подъ строку; 5 л писцомъ по подскобкѣ мѣста одной буквы; 8 и 9 инициалы опускаются недалеко подъ строку; 11 тъ лигатура со срѣзомъ буквы ъ посреди стана лигатуры; 13 инициалъ (не вынесенъ на поле) недалеко выступаетъ изъ строки вверхъ и внизъ; 19 первый инициалъ вынесенъ на поле и опускается до 20-й строки, второй — едва опускается подъ строку; 22 инициалъ едва опускается подъ строку; 26 инициалъ вынесенъ на поле и опускается недалеко подъ строку.

Между буквами ж· ѥ (29) и ти (30) небольшія пергаменныя дыры повели къ далекой разстановкѣ этихъ буквъ на пергаменѣ.

врадѣ самого третиꙗ· въшедъшоу же
ѥмоу въ сковрадж· приде съ невесе роса·
и бысть сковрада ꙗко не видѣвши бг҃а·
вѣаше алеѯандръ хвала бога и глаголаше·
цѣсароуи вѣ вѣкъı богъ· сѣдаи на хе-
ровимѣ· ѥгоже хвалатъ аг҃гели и ар'ха-
г҃гели· благословьѩ та азъ грѣшьнъıи·
алеѯандръ· ꙗко сътвори чоудеса о рабѣ
своѥмъ даниилѣ· загради оуста льво-
ви· и съкроуши вьсж противънъıихъ
силж· и раба своѥго вѣнѣчавъ· и нъıнѣ
оуслъıши мене боже· и покажи недо-
стоиноуоумоу селоу· твоихъ благъı-
ихъ ан'тониноу· ꙗко надежда ѥго вѣ-
съı съплетенъı сжтъ· ѩже несъвръшенъı
сжшта· несъвръшенъı творатъ надѣ-
ѩштаѩ са на ѭ· Антонинъ рече· рѣ-
хъ ти алеѯандре ꙗко вѣсъ имаши· и
тѣмъ оуп'ваѩ не стъıдиши са· Алеѯа-
ндръ рече не разоумѣѥши ли неразоумь-
не· ꙗко вѣсъ николиже не мѫчитъ са
тацѣми мѫками· иъ жрътвъ и скваръ
трѣвоуютъ непоспѣшъıиъ жрътвъ·
ѩже погрѫжаѩтъ человѣкъı въ погъı-
вѣлѣ· отъ ѥгоже тъı наоучивъ са· оу-
чителѣ съı поспѣлъ ѥси въ родъство бг҃ь-
ное· и причастьникъı поставьлѣѥши
иже съ тобоѩ мѫчимъıѩ ти· Антонинъ
рече· въкопавъше четъıри дрѣвеса·
и протагъше по дрѣвесемъ прива-

15 . . шѣнъı еры выступастъ поверхъ строки; 17 иниціалъ недалеко выступаетъ изъ строки вверхъ и внизъ; 19 иниціалъ едва опускается подъ строку; 25 отъ буква о широк. формы; 26 ꙗь лигатура; 27 к передѣлка писца изъ г; 28 иниціалъ недалеко выступаетъ изъ строки вверхъ и внизъ.

Между буквами че (29) и от (30) небольшія пергаменныя дыры повели къ далекой разстановкѣ этихъ буквъ на пергаменѣ.

жате и тврѣдо· да протажемъ дрѣвесъı съкроушитъ сѧ· и пожрѣтъ· или
обличаемъ оумретъ зълѣ· Ѧлеѯандръ
мѫчимъ глагола· нич'тоже сѫтъ хъı-
трости твоѥ· и пришедъ ѧлеѯандръ
протаженъ бъıстъ на дрѣвесѣхъ· доблиı
же мѫченикъ христовъ таковѫѫ
мѫкѫ трьпѣ́ше· вида вьсѧ оудъı
протаженъı· и вьсѧ кости своѥ съкрѳ-
шаемъı· вельмѫдроуѫ же ѧлеѯандръ
рече· тъı єси богъ крьстиѧнескъ· при-
ходивъıи къ стъıимъ въгодивъшиимъ тебѣ· приди и къ мънѣ грѣшноумоу· и покажи ѩко има твоѥ велико є-
стъ· и боѫштиихъ сѧ тебе· и се ємоу
рекъшоу измѣни сѧ лице ємоу· и въıстъ
ѩкъı пламъı· и пристѫпи к немоу отъ
слоужаштиихъ прѣдъ кназемъ· и гла
ємоу· вьсѣмь авѣ єстъ ѧлеѯандре·
ѩко влъшъвами одолѣваѥши· бѣѧше
бо ти лице блѣдо видимо· нъıнѣ же пакъı свѣтъло ѩкъı слъıнце· Ѧлеѯандръ
рече добрѣ рече блѣдо· немошти ради
плътьскъıѧ· вьсѣкъ бо въ болѣзни
съı тѣлесънѣи блѣдѣѥ зѣло· свѣтло
же єже нъıнѣ видѣ· трьпѣниѧ ради
и промъıшлениѧ божиѧ· вьсѣкъ бо
сътрьпѣвъıи съпасаетъ сѧ въ вѣкъı·
слоуга рече да тръпѣниѧ ли ради измѣноуєтъ сѧ лице твоѥ, Ѧлеѯандръ рече· ей·

3 иниціалъ отличается отъ строчныхъ буквъ, едва выступая изъ строки вверхъ и внизъ; . . дръ ер выступаетъ поверхъ строки; 22 и 30 иниціалы недалеко выступаютъ изъ строки вверхъ и внизъ.

навѣкыни оубо и тыи о человѣче· въсѣк'
кръстиѧнъ ишта и надежда къ богѹ·
оудовь обращтетъ· тѣлесъноѥ во бога-
тъство съ троудомъ и болѣзнию вели-
коѭ обрѣтаѥтъ са· им'же въ погыбѣлъ
дша не въздръжаштам са ѥдѫтъ·
и мнози тоу нъинѣ иштжштии того·
а ѥже къ богоу богатъство· скоро ѥстъ
и благодарѣствѣно· оудовь обрѣтаѥмо
не злата ни сѣребра· нъ хоудоѭ мѣдию
невесъскоѥ цѣсарѣство приобрѣсти·
Слъшавъ же се слоуга глагола· наста-
ви ма молѭ ти са· да некъли и азъ въ-
змогѫ причастъникъ бъти въ вѣ-
кы вѣкъ· Алеѯан'дръ рече вѣроуи во-
гоу и христосоу ѥгоже имѣти имаши
жизнь въ вѣкы вѣкъ· Слоуга глаго-
ла· воже помагаи рабоу своѥмоу але-
ѯан'дроу· помози и мнѣ грѣшноуоу-
моу· отъвръгни ма отъ скваръı гнѣ-
сънъıа· и отъ лъжеимениты̆хъ бо-
гъ· и отъ прѣлъсти ихъ· и отъ гнѣ-
ва непрѣподобнаго· и въсѣкоѧ зѣ-
ли приобрѣтелънника ан'тонина· и
причти ма съ рабомъ своимъ алеѯан'-
дромъ· и рече алеѯандръ· бжди воже
волѧ твоѧ· о молитвѣ раба своѥго·
оуслъша же молитвъı ѥго кнаѕъ· и-
ко възглашааше къ богоу· и разгнѣ-
вакъ са погоуби и глаголѧ· съприимь-

2 ѣ передѣлка писца изъ ѧ; 8 ѥстъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 12 инициалъ (широк. формы) вынесенъ на поле и опускается до 13 строки; 13 ..ѧ іотъ при зн. мягкости; 15 и 17 инициалы (второй широк. ѳ) опускаются подъ строку, не достигая слѣдующей; 20 отът.. sic; 27 о (предлогъ) широк. формы.

никъ бѫди надълежащии съмрѣти
алеѯан'дровѣ· и съконьчай въ исповѣ-
дании мѫченика· повелѣ же и доблѣ'-
го алеѯандра· повѣсивъше стръгати·
5 строужемоу же емоу въз'пи глаголѧ·
кръстиѭнъ есмъ· повелѣ же паче дъ-
рати и· ѩкоже строужемъ бѣѧше об̑раз̑
зъ кръстънъıй· въ оумѣ своемъ съ-
творивъ· въздвигъ очи свои на небо
10 глагола· благословѣенъ еси ги бе отє-
цъ нашихъ· иже раба своего алеѯандра
добѣстѣнѣишиими троудъı· крѣ-
п'ка на твоє оувѣдѣниє· се оубо скверѣ-
н'наго томениє ан'тонина· на осра-
15 мѣениє приведъ· Ѯлъıша же то кнѧ-
зъ повелѣ пакъı дърати и· и поливати
и оц'томъ съ солиѫ растворивъше· и соу-
кномъ въстирати ранъı его· да некъ-
ли възможетъ приноудити и мѫками
20 тѣми пожръти· онъ же пакъı гласомъ
великомъ глагола· не срамѣѭеши ли
сѧ ѿ мѫчителю о сътворенъıихъ тобо-
ѭ зѣлии· и о въграждании бѣсовьстѣ-
мъ· ѧште бо не въı бъıло· хъıтрости чл°-
25 вѣчѣскъı· то не въı имѣлъ богъ· тъı
же не чоувъствоуѧ и подобиє ихъ имъı·
слѣпъ съı и къ слѣпомъ прилежа· слѣ-
пъı надежда имаши· егоже бо прѣди
малъı видѣѧше млатъı ковома· и бра-
30 дъвиѭ тешема· то того нъıна поста-

14 томѣ.. безъ ера; осра- надстрочн. зн. (о) забытъ писцомъ; 15 ѣ потертъ ссадиной на пергаменѣ (внѣ сомнѣнія); инициалъ (широк. формы) опускается недалеко подъ строку; 16 -зъ специфич. черта ера потерта временемъ (внѣ сомнѣнія); 19 ..тъ еръ передѣлка писца (изъ е?); 20 ..мъ еръ выступаетъ поверхъ строки.

вилъ єсн· и бога и наричеши· не повиниж са оубо тебѣ· ни искрачила твоя· ни мжкы твоа оустрашатъ мене· имамъ бо вьсѣхъ вѣкъ цѣсара бога за-
стжпаижшта ма· и се ємоу глаголжштоу· сънидоша ранъı дъранна єго· акоже вьсей плъти єго обнажити са· и вьси прѣстоашти оужасьни вы-
въше глаголаахж· како сии тръпитъ· не послоушаижштоу же стоуоумоу алеѯандроу· оувѣштанна кнажа· ни поужда· ни ранъ· ни гнѣва· приникѣ-ъ
кназъ рече· прѣстани алеѯан'дре отъ блади и послоушан и пожьри богомъ· и цѣсару дроугъ бждеши· онъ же отъ-
кѣшта ємоу· вѣаше бо срьдьце ємоу къ богоу· тжкынъ же гласа слъıша слъıшаше са о десниж и о лѣвжиж гла-
гола· мжжан са и крѣпи са алеѯандре о имени моємъ· отъ вьсѣхъ бо мжкъ избавыиж та и отъ ржкоу кнажоу·
гласа же слъıшима оужасаахж са вьси глаголаште· отъкждоу гласъ сии· делматии же приникѣ-ъ пристраше-
нъ бывъ· тъкниж алеѯандра глаго-
ла· что єстъ гласъ сии· пришедъıи к' тебѣ· тъгда пакы алеѯандръ благодѣтниж вжиж образъ кръстъ-
нъıи сътворивъ· отъ чела нача и прѣ-
кръсти вьсе тѣло свое глагола· гн

9 ..тъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 11 оуѣ.. безъ каморы; второй зн. препин. безъ промежутка; 15 ..сарү sic; 17 гласа sic; слъıша на пергаменѣ зачеркнуто чернилами писца; 18 ..нжиж нѣтъ каморы надъ вторымъ юсомъ; 20 о (предлогъ), 23 отъ.. оба о широк. формы; 28 вжиж юсъ безъ каморы; 29 отъ буква о широк. Ф.

вьседръжителю благословьенъ єси·
и имѧ твоє да прославитъ сѧ· иже
дьнешьнии дьнь вь вѣкы радости
рабоу своємоу· даръствовавъши· и и-
спльни дш҃ж раба своєго твоєѧ бла-
гостыню· и покажи безаконь-
ноуоумоу и безбожьноуоумоу
ан'тониноу· и дел'матию· ꙗко
ты єси богъ крьстиꙗньскъ· и надѣ-
ѣжштиимъ сѧ на та мъздоотъдавь-
цъ єси· тъгда пакы глагола ан'то-
нинъ· алеѯандре пожьри богомъ·
Алеѯандръ глагола рѣхъ ти ꙗко
не жьрж богомъ твоимъ· соуєтно-
мъ глоухомъ слѣпомъ· Антонинъ
рече доколѣ хоулиши и вола цр҃а не тво-
риши· и ицѣлѣвъ сѧ самъ отъ вьсѣко-
ѧ ранъ съблюдеши· доброродьнъ съı
не побоувожаи сѧ самъ· Алеѯандръ
рече· чоуждж сѧ како жродиши сѧ гла-
голѧ богъı· како оубо могжтъ сии бо-
зи бъıти· ни видаште ни осазаиж-
ште· ни обѫхаиѫште· и къ тѣмъ
пригваждаєши сѧ· оставивъ живѧ-
ѧго и ѣстинънаго ба· и томоу єдно-
чадаго отрока їсъ ха· сѫштаго и
прѣждесѫштаѧго прѣжде вѣкъ·
и надѣєши сѧ на капиштѧ и на бѣ-
съı нечистыѧ· твори оубо єже хоште-
ши· рѣхъ бо ти ꙗко крьстиꙗнъ єсмъ·

5 ш передѣлка писца изъ х; 12 первый зн. препин. безъ промежутка; 13 инициалъ въ полѣ опускается въ 14 строку; 15 инициалъ едва выступастъ поверхъ строки и недалеко опускается подъ нее; ..нъ буква н передѣлка писца; 19 инициалъ таковъ, какъ въ строкѣ 15; 20 оу писцомъ по подскобкѣ мѣста одной буквы (наклонъ у влѣво говоритъ за исправленіе, какъ бы во время чтенія пергамена другимъ лицомъ, при чемъ писецъ тянулся къ пергамену влѣво); 22 ..сазаиж- писцомъ по подскобкѣ 7 буквъ (мѣсто 7-й не заполнено, и надъ нимъ уцѣлѣла бывшая камора); 25 і вставка писца по написаніи слова; 30 постановкѣ надстрочн. знака (ѧ) могъ помѣшать хвостъ буквы у 29-й строки; ..мъ еръ выступаетъ поверхъ строки.

Строки 6—8 въ концѣ короче буквы на 3—4, по случаю 2 пергам. дыръ и пятна отъ структуры кожи; послѣднее и въ строкахъ 13 и 14, между буквами ѣх и ѭм, далеко разставленными по этому случаю.

и̑ мѫкы твоѭ не прикасаѭтъ сѧ мене·
А̑нтонинъ рече слоугамъ своимъ· въ-
згнѣтивъше о̑гнь и̑ сънѣмъше и съ
дрѣва· вѣврѣзѣте и въ о̑гнь да погоу-
битъı и о̑гнь· вѣзгнѣштеноу же
вꙑвъшоу о̑гню· ведомъ вѣ̑аше а̑ле-
ѯа̑ндръ правимъ дѣвѣлма а̑ггѣ-
лома· и̑же вынидоста сь ни̑мъ
въ о̑гнь· и̑ распрашиста пламъı·
ставъ же а̑леѯа̑ндръ посрѣдоу пештѣ-
ница рече· сватъ кси боже· и̑же божѣ-
ствомъ своимъ съпоустивъıи оу̑бо-
гоуо̑умоу а̑леѯа̑ндроу· помошть
сь небесе· да покажеши ѩко вьса
ти покорена сѫтъ· и̑ лоучѫ пламе-
нъıнъıѩ· а̑же въшествиа твои̑
хъ войнъ не сътрѣпѣвъша· стра-
шнаго и̑ трепетънаго повелѣниа
твоѥго· оу̑ваѭша о̑ мънѣ· о̑па̑лѣ-
ѭтъ же безаконьнаго и̑ нечѣсти-
ваго разоумъ· възы̑ривъ же сѧ кѣ-
наѕъ повелѣ и̑звести и· и̑ глагола
ѥмоу пожри богомъ да пошта̑ждѫ
тѧ· и̑ къ цѣсароу съ многоѭ славоѭ
посла̑ѭ тѧ· А̑леѯа̑ндръ рече· пожрѣ-
ти ми велиши и̑ о̑ставити и̑стиноу·
да дроугъ вѫдѫ подовьностратѣ-
ньноу чловѣкоу· и̑ врагъ вѫдѫ съ-
творивъшоу о̑у̑моу мѧ богоу· и̑ въ
вестѣлѣнъıихъ мѣсто· тѣлѣниѥ

2 инициалъ въ полѣ, опускаясь, не достигаетъ слѣдующ. строки; 10 шт лигатура; 16 -нънъıѩ sic; а̑же юсъ передѣлка писца изъ ѧ̑, при чемъ бывшій іотъ случайно сохранился при передѣлкѣ (передѣлано а въ а̑), и на пергаменѣ читается, какъ бы іотованъ былъ юсъ (ѩ̑); 19 о̑п.. буква о̑ широк. формы; 24 къ ц.. передѣлка писца изъ кꙑ (вставка лѣвой черты ц); ..ру sic; ..гоѭ юсъ безъ каморы; 25 инициалъ опускается недалеко подъ строку; 28 -ньноу sic.

Строки 7 и 8 отступаютъ отъ черты лѣваго поля буквы на 2—3, по случаю 2 пергам. дыръ и пятна отъ структуры кожи; такое же пятно далеко раздвигаетъ на пергаменѣ буквы ал (13) и да (14).

приобращтж· иъ паче да прѣовиждж подо-
бъностраствна человѣка· дѧнесь сжшта
а оутрѣ оумираіжшта· и оувоіж са сж-
шталаго въ вѣкъı· и прѣждесжшталаго· иже оуготови вѣрънъıимъ· ихъже око не видѣ· ни оуши слъıшаста· Антонинъ глагола· добрѣ· ако не тъчьіж богъı прѣовидѣлъ еси· иъ и цр҃ъ похоули· зане сътворж ти· да живоу ти сжштоу звѣрьми плоушта ти извлѣчена бжджтъ· алеѯандръ рече· ѥдноіж и двашди и многашди рекохъ ти· ако не боіж са мжкъ твоихъ хс҃а ради· не прикасаіжтъ во са мене· аште бо въıхъ не вѣдѣлъ ѥже глаголжтъ· не искоусиши г҃а бога своего· обѣштавъ са оубо богоу· како могж възвратити са на ѯродивжіж и неполѧзънжіж вѣрж бѣсовъскжіж· рекшоу господоу· подобъномъ бъıти глоухъıимъ· и неподвижимъıимъ· вѣроужштиимъ вѣ на· азъ же ти пакъı глаголж· примъıшлѣи ѿ томителю мжкъı· ѧже имаши ваштьша· да понѣ тако оувѣси ако немоштьни сжтъ· не тъчьіж же мънѣ ѥдномоу иъ и вьсѣмъ· иже имене ѥго ради троуждаіжтъ са· Антонинъ глагола иъıиа оувѣдѣхъ ако тъı влъшъствомъ кръминши са· и бѣсованиѥмъ многомъ· та словеса обличаіжтъ та

6 далекая разстановка буквъ ѹш оправдывается небольшой пергаменн. дырой; 7 инициалъ въ полѣ опускается до 8-й строки; 12 іж передѣлка писца изъ ч; 16 ок.. буква о широк. формы; 20 ..нмъ буква м передѣлка писца изъ х; 22 ..лж нѣтъ зн. мягкости; 27 инициалъ едва опускается подъ строку; 28 тъı еры выступаетъ поверхъ строки.

ѧко не хс̃а ради ѥгоже гл̃еши страждеши·
нъ дѣйствьнъ съи влъшъбъı· прѣли-
штаѭши вѣсь· Ѧлеѯандръ глагола·
тебѣ вжди скврьньниче· тацѣхъ дѣ-
лъ ѩсплънивъшоу сѧ старѣйшиньствъ-
вати· съ от̃цемъ твоимъ диѧволомъ· мнѣ бо ѥже жити хс̃· и ѥже оумрѣ-
ти приобрѣтѣль· Ѧн тонинъ рече да
веденъ вждетъ на позориште къ звѣ-
ремъ· и ѧко тъчѣѫ вѣниде сѣдъшоу
кнѧзоу· прѣкръсти сѧ и вьздвиже о-
чи свои на небо· и гласомъ великомъ
глагола· твори въскорѣ непрѣподобь-
не· и вьсѣхъ нечьстиве ѧн̃тонине то-
мителю· волѫ отьца своѥго сотонъı·
готовъ бо ѥсмъ христосовомъ знамени-
ѥмъ съблюдаѥмъ· прѣобидѣти ма-
ловрѣменьнъıѧ мѫкъı твоѧ· и то ѥмꙋ
рекꙋшоу отвръзоша оградѫ звѣринъ-
иѭ· и ѩзиде рикаѧ левъ· и ѧкъı отьць любовънъıи приѥмлетъ чадо своѥ·
тако притекъ лѣвъ скочи на праведь-
ника· и подъ пазоухама ѥго положи
нозѣ свои· и лизаѣше потъ праведь-
ника· и вьзираѣше на нь· просѧ божи-
ѭ строѭ· да некли разоумѣѭтъ на-
роди· тако стенѫштоу лѣвоу· отвори
звѣрокръмьникъ пакъı· и ѩзиде и-
нъ лѣвъ и припаде· къ ногама сѧаго·
вьзирѧ на лице ѥмоу· ѩздоша же

6 далекая разстановка буквъ ѥм оправдывается небольшой пергаменн. дырой; 29 ль.. постановкѣ надстрочн. зн. (ь) могъ помѣшать хвостъ буквы р 28-й строки.

Первая половина страницы просвѣчиваетъ письмена съ оборота. Съ концомъ страницы текстъ обрывается за утратою въ этомъ кватерніонѣ 8-го листа.

хъ молити и· извести мѧ из бѣдꙑ
тоѭ· да бꙑхъ покаꙗлъ сѧ къ богоу·
она же отъвѣштаста глаголѫшта
бездобь молиши сѧ· никтоже бо от
сьде пришедъшиихъ исходитъ·
или отъпоуштаѥтъ сѧ дожи и до въ-
скрьсенига· прѣбꙑваѭштоу же ми
и молѧштоу сѧ· и покаати сѧ вел ми
обѣштаваѭштоу· глагола ѥдинъ
ѥю къ дроугоуоумоу· поржчаѥши
ли сѧ за нь ако отъ вьсего срьдьца по-
каѥтъ сѧ къ богоу· отъвѣштавъ
дроугъıи аггелъ глагола· поржчаѭ
сѧ· и акъı видѣхъ ако подастъ ѥмоу
десницѫ поржчьникъ· и тъгда видѣ-
въша вьзведоста мѧ на землѭ въ гро-
бъ мои и къ тѣлоу моѥмоу· и глаго-
ласта ми вьниди отъняждоуже отъ-
лжчи сѧ· и видѣхъ своѥ ѥстъство акъı
висъръ блъшташтъ сѧ· мрътвоѥ же
тѣлесъноѥ видѣниѥ· акъı тинавъ
калъ смрьдѧштъ чрънъ· и гноушахъ
сѧ вънити вь нѣ· глаголаста же къ
мнѣ не мошьно ти ѥстъ покаати сѧ·
аште не тѣломъ имѥ же съгрѣши· и мо-
лѧштоу ми пакъı да бꙑхъ не въшелъ
вь тѣло· тъгда пакъı глаголаста ми·
вьниди вь тѣло своѥ· аште то ведевѣ
та отъняждоу та вьзведоховѣ· да оу-
бо вьниди да и инѣмъ на оуспѣхъ

XII тетрадь (кватерніонъ съ утратою въ немъ трехъ листовъ — 1-го, 4-го и 5-го; въ кодексѣ 8-й листъ кватерніона ошибочно подшитъ между V и VI кватерніонами и въ кустодіи пагинированъ листомъ 38-мъ).

Слѣдуетъ конецъ повѣсти изъ временъ имп. Ираклія, извѣстной въ нашей литературѣ подъ «Словомъ свв. отецъ о тязіотѣ» (ταξιώτης — воинъ), входившимъ въ составъ Измарагда и къ чтенію назначавшимся въ великую середу.

1 первое предложеніе фрагмента проясняется такъ: καὶ περὶ τὴν ἐννάτην ὥραν, ὁρῶ τοὺς δύο ἐκείνους ἁγίους ἀγγέλους παραγεναμένους ἐκεῖσε, καὶ ἠρξάμην παρακαλεῖν καὶ δυσωπεῖν ἐξαγαγεῖν με ἐκ τῆς ἀνάγκης ἐκείνης, ὅπως μετανοήσω τῷ θῷ (разсказъ отъ лица умершаго «тязіота»); 3 она, 12 отъ.. оба о широк. формы; 21 ..въ еръ выступаетъ поверхъ строки.

Пергаменъ просвѣчиваетъ письмена съ оборота.

бждеши· ѻ нихъже съгрѣшилъ єси
и прим· тъгда оубо видѣхъ са ꙗко въ-
нидохъ оустъı моими· и абие нача-
хъ зъвати и глаголати· милоуите
ма милоуите ма· таче изведосте ма·
тъгда глагола емоу великъıи дала-
сии· въкоуси брашьна· и не рачаше·
нъ тъчьıж отъ мѣста до мѣста въ цр̀-
кви падаа на лици своемъ· исповѣ-
даше са бу̀ съ стенаниимъ· и съ
сльзами глагола· горе съгрѣшаж-
штиимъ· и мжцѣ жъджштиихъ·
горе не каижштиимъ са доньдеже и-
мжтъ врѣма· горе осквръняжшти-
имъ свое тѣло· сътворивъ же четъı-
ри десати дъни отиде чистъ къ госп̃-
доу· пробувѣдѣвъ прѣжде три дъ-
ни· съконьчание свое· ходивъшии
же и видѣвъшии достоиновѣрьни-
и отьци· ти съповѣдаша намъ оу-
спѣха ради· богоу же подобаатъ сла-
ва дръжава· и поклание съ безна-
чалънъıимъ отьцемъ· и съ съномъ
и животвораштѝмъ дх̃омъ· нъı-
нѣ и присно и въ вѣкъı вѣкомъ· Амии· ⁘

Мѣсаца марта въ деватъı на десате· житие пр̀-
подовѣнаго отьца нашего· павъла пр̀-
простаго· ⁘

1 ѻ широк. формы; 5 первый зн. препин. безъ промежутка; 15 съ.. буква с широк. Ф.; 18—21 οἱ οὖν πορευθέντες καὶ τεθεωρηκότες πατέρες ἀξιόπιστοι αὐτὰ ἡμῖν πάντα διηγήσαντο ὠφελείας χάριν; 21 подо.. буква д передѣлка писца изъ п (во время написанія слова); 25 инициалъ выступаетъ правой чертой вверхъ изъ строки; 26 и 27 заняты заставкой; 28—30 заглавіе писано уставомъ въ ¾ вышины устава текста; буквы ѣ (мѣс.., прѣпр..), а (..ца, марта, ..ла, второе ..аго), ъı, ѥ, д (..добѣ..) и ѣ (отьца) выступаютъ поверхъ строки; буквы с (мѣс.., прост..) и о (..подовѣнаго, отъ.., ..шего, простаго) широк. Ф.

Повѣдаашє же сѫтыи божии· иераѯ·
и кроний· и ини мнози отъ братиа
о ниихъже хъштѫ глаголати· ако
паулъ нѣкѫто полскыи ратаи·
издрадь безъловенъ и простъ
житиѥмъ· съ красноиѫ женоиѫ съпра-
же са· зълонравънѫ разоума· иже
отаи кго съгрѣшаашє : на дльзѣ врѣмє-
ни же съ села напрасно въшедъ въ домъ
свои· обрѣте и зъло творашта· промъı-
слоу на пользьноє оуправьıаѭштоу
паула· и видѣвъ ѭ съ обычьнѫѭ кѫ
хотиѭ· вьсмиавь са вьзъпи к нима
глаголѧ· добрѣ добрѣ тако ми їсоуса
небрѣгѫ о томъ· азъ оуже к томоу не
виждѫ кѫ· иди имѣи ѭ и дѣти кѫ·
азъ бо идѫ и бждѫ чрьноризецъ· и ни
къ комоу же ничьсоже рекъ· иде вь поу-
стыню къ блаженоуоумоу антонию·
и тлъкнѫвъ двьри· и ишедъ же сва-
тыи антонии· въпраша и чьто хъште·
глагола паулъ· чрънориздъ хоштѫ бъı·
отъвѣшта кмоу антоний· шесть де-
сатъ лѣтъ съı· и старъ оуже съı· съ-
де чрьнецъ не можеши бъıти· нъ па-
че иди вь вьсь· и дѣлаѫ живи благо-
дарьства бога· не можеши бо тъı съ-
тръпѣти скрьбии поустыньскъıхъ·
отъвѣштавъ старьцъ рече· ѥже аште
ма наоучиши· то то сътворѫ· рече кмѵ

1 рисованый иниціалъ на полѣ опускается до 6 строки; 2 второй союзъ и вставленъ писцомъ въ промежутокъ знака препин., за нимъ; 3 предлогъ о писцомъ по подскобкѣ одной буквы; 6—7 ὡραιοτάτῃ συνεζεύχθη γυναικὶ κακοτρόπῳ τὴν γνώμην; 8 зн. препин. (:) втиснутъ (писцомъ?) вовсе безъ промежутка и не вѣрно (см. греч. текстъ); 9 ж на пергаменѣ въ пятнѣ и случайно потерто, если только не порывались на немъ исправить искаженіе (ж не отвѣчаетъ греч. тексту); ..мъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 11 на пергаменѣ, между ѭ и оу, слѣдъ ошибочной вставки того зн. препин., что теперь въ 8-й строкѣ; 18 вь промежутокъ буквъ на пергаменѣ достаточенъ для специфич. черты ера, и для ея написанія даже видна точка приложенія пера; 21 шт лигатура; 26 послѣ -чи, на пергаменѣ, смазанъ зн. препин. (безъ промежутка).

ѧнтоній· рѣхъ ти ѩко старъ ѥси·
и не можеши чрънецъ быти· иди
ѧште хоштеши чрънецъ быти· вь-
лѣзи вь ѻбѣштии манастырь· иждe-
же ваште братиа ѥстъ· иже могж-
тъ тебѣ и болѣзнемъ твоимъ по-
слоужити· ѧзъ во ѥдинъ сѣждж
сѣде· патыи дънь не въкоушаѧ
брашно· и тоже по сѫждоу· сими оу-
во глаголъı ѿтъганѫше паула· и ако
не рачи послоушати ѥго· затворивъ
двьри ѧнтонии· того ради не вы-
иде до трии дънии ни за ходоу се-
бѣ· старьцъ же прѣбъıваѧше не ѿ-
тъхода· въ четврътъıи дънь· по-
трѣбънаѧ ноужда ѥмоу бъıстъ·
и ѿтвръзъ изиде· и видѣвъ пакъı
павъла глагола ѥмоу· ѿтиди ѿтъ-
сѫдоу старьче· почто мѧ ноудиш-
ши· не можеши сьде прѣбъıти·
глагола ѥмоу паулъ· нѣстъ ми
лѣзѣ инамо ити развѣ сьде·
вьзрѣвъ же ѧнтонии и видѣвъ
ѩко не носитъ ничсоже на кръмж·
ни хлѣба ни водъı· ни иного ни-
чсоже· и четврътъıи дънь имать
тръпѧ без брашъна· помъıсли ѣ-
да како ѿтъпадетъ и оумьретъ·
не объıкъ ѧлчъбъı· и врѣдитъ
ми доушж· вьведе и кь себѣ·

8 патыи еры еревато вида писцомъ; 13—14 οὐδὲ πρὸς τὴν ἰδίαν χρείαν; 18 «ѥмоу· ѿтиди» писцомъ по подскобкѣ мѣста 10 буквъ (слѣдъ прежн. чтенія — надстрочн. зн. (˜) надъ ти).

Съ концомъ страницы текстъ обрывается за утратою въ кватерніонѣ 4 и 5 листовъ.

Весь листъ пергамена сильно просвѣчиваетъ письмо съ оборота (сомнѣнія въ чтеніи нигдѣ не представляется).

ꙗ҆звѣстивъ же си зѣло ѻ҆ нѣмъ ѻ҆ вьсемъ· блаженъıй ꙗ҆ великъıй ꙗ҆нтонїй· ꙗ҆ко съвръшена ѥ҆стъ зѣло доуша ѥ҆го· христовъ же рабъ зѣло простъ съı· нѣ по колицѣхъ мѣсацихъ христовоѭ благодѣтиѭ· сѣдѣйствоуѭштоу ѥ҆моу ꙗ҆ блаженоуѻ҆моу ꙗ҆нтонию· сътвори ѥ҆моу хъızниѭ ѻ҆собь да ꙗ҆скоусъ прииметъ бѣсовъскъ· живъ же ѥ҆динъ ѻ҆ себѣ паулъ прѣпростъıи· лѣто ѥ҆дино· ꙗ҆ благодѣти съподови сѧ ѻ҆ бѣсѣхъ· ꙗ҆ болѣзнехъ вьсѣцѣхъ· оуправивъ до конъца въздръжанъıѭ благодѣть· въ ѥ҆динъ оубо ѻ҆тъ дьнии· зѣло лютѣ бѣсаштъ сѧ ѭноша приведенъ бъıстъ къ блаженоуѻ҆моу ꙗ҆нтонию· възрѣвъ же великъıи ꙗ҆нтонии на ѭноша· глагола водаштиимъ ꙗ҆· нѣстъ се моѥ дѣло· ѻ҆ семъ бо чиноу бѣсовьстѣлмь начальнѣлмь· нѣслъ сѧ ѥ҆ште съподобилъ благодѣти· нъ сии даръ· паула ѥ҆стъ прѣпростаго· шъдъ же великъıи ꙗ҆нтонии къ ꙗ҆скоусъноуѻ҆моу паулоу· ведъı ꙗ҆ тъı· ꙗ҆ глагола ѥ҆моу ѻ҆тьче пауле· ꙗ҆ждени бѣсъ сии ѻ҆тъ чловѣка сего· да цѣлъ ꙗ҆детъ въ свои

Слѣдуетъ то же житіе (утраченное см. въ греч. текстѣ).

14 оу безъ каморы; 15 -ьıнжıѭ sic; 17 ..нь съ еревымъ надстрочн. знакомъ у писца; 19 на пергаменѣ, на правомъ полѣ, противъ строки, три грубыя точки — замѣтка переписчика; 21 предлогъ ѻ широк. формы; 23 -мь постановкѣ надстрочн. зн. (ь) могъ помѣшать хвостъ буквы у 22 строки.

Пергаменъ просвѣчиваетъ письмо съ оборота.

домъ· и да прославитъ бога· глаго-
ла ѥмоу паулъ· а ты что· рече ѥмꙋ
антоній· нѣсмь празденъ азъ
ино дѣло имамъ· и оставивъ тоу
отрока великыи антонии· и въз'-
врати са въ своѭ хызинѫ· въста-
въ же безловѣнъıи старьць· и по-
моливъ са· и призвавъ бѣсдшта'-
аго са глагола· рече отьцъ антоній
изиди изъ человѣка· бѣсъ же съ
хоулоѭ въпиѣше глаголѧ· не изи-
дѫ зълъıи старче лжкавъıи· възѣ-
мъ же милотиѭ своѭ биѣше и по
хрѣвътоу глаголѧ· изиди рече
отьць антонии· бѣсъ же хоулъı
вѣшталше на антонига и на павъ-
ла· глаголѧ болшѣми· гладива-
ѭ сиѫ· ненасъıштенаѫ· ѩже
николиже своимъ нѣста съıта·
кжѭ обѣштиѭ имата съ миоѭ·
что нъı мѫчита· глагола павѣ-
лъ· излѣзеши ли· или идѫ къ хри-
стосоу· и горе тебѣ иматъ сътво-
рити· похоулн же и христоса свѣ-
рѣпъıи тъ бѣсъ вьпиѭ· не изи-
дѫ· разгнѣвавъ же са павѣлъ на
бѣсъ· и ишедъ изъ хызинъı
своеѫ въ прѣпладѣнъıѥ егуп'-
тѣстии зиокве оубо· ничимъ-
же сѫтъ хоуждъши· вавулонь-

2 первый зн. препин. безъ промежутка; 5 от.. буква о широк. формы; зн. препин. безъ промежутка; 8 ..шта- апостроф у писца; 22 второй зн. препин. безъ промежутка; 30 л передѣлка писца (изъ н?).

скъıа ѡноѧ пештьница· ставъ ѡу-
во на камени сватъıи старьцъ на
зной· молѧше сѧ богоу глаголѧ си-
це· тъı видиши їс хс· распатъıи
при пжитъстѣмъ пилатѣ· ꙗко не
ıмамъ сълѣсти съ камене сего· ни
имамъ ꙗсти ни пити доньдеже ѡу-
мърж· ѧште мене не ѡуслъıши· ı
ıжденеши вѣса сего ѿтъ человѣка
сего· ı свободь сего сътвориши ѿ-
тъ доухѧ сего нечистаго· ѥште
же глаголѧштоу прѣпростоуѡу-
моу· ı съмѣреноуѡумоу паулоу
їсоусовоу· прѣжде съконьчани-
ꙗ молитвъı· вьзъıпи гласомъ
вѣсъ ıдж ıдж· ı ıсхождж ноу-
ждею ı мѧкоѭ женомъ ѥсмъ·
ѿтъхождж ѿтъ человѣка· ѡуже
к' томоу не приближж сѧ къ съ-
мѣреноуѡумоу ı прѣпростоуѡу-
моу паулоу· женетъ во мѧ ı не
вѣдѣ камо ıдж· ı ѧвиѥ ıзиде
вѣсъ· ı прѣложи сѧ въ змиı ве-
ликъ· ꙗко седмь десатъ лакъ-
тъ· ı ıде плъзѧ къ чрълъıноу-
ѡумоу мороу· да съконьчаѥтъ
сѧ реченоѥ стъıимъ доухомъ· на
кого вьзърж· нъ на кротъкаго и
мльчаливаго ı съмѣреннаго срь-
дьцемъ· ı трепештжштаѧго моиѫ'

5 пжн . . Поντίου; 8 ѡуслъıши sic; 17 -ждею sic; 19 . .жж юсъ писцомъ по смазанному и; 22 . .дж писцомъ по подскобкѣ мѣста до точки, шириною въ 2 буквы.

словесъ· сн сѫтъ чоудеса сѣмѣрена'-
го й прѣпростаго паула· й йна ва-
штъша и болъша сихъ· сній нарече
са прѣпростъи вѣсеѫ братиѫ· ѥго-
же молитвами причастьници бѫ-
дѣмъ цѣсарьства небесъскаго·
7 нъиѣ й присно й въ вѣкъı вѣкомъ· ами· ⁘

9 мѣсаца марта к· мѫка сватъшихъ· терен-
10 тиа· африкана· й помпиа· ⁘
Цѣсарьствоуѫштоу декию· ри-
мьстѣи власти· й хоташтоу
вѣса на своѫ вѣрѫ привлѣшти·
ѳтьца бо имѣ дїавола· посъла
15 по вѣсемоу цѣсарьствоу своѥмоу·
ѩкоже вѣса нарицаѫштаѧ има
хрисостово· привлѣшти на скверъ-
нооудение· аште ли да котори
сѫпротиватъ са ѳ томъ· то да
20 предаѫтъ са сѫдоу· посъла же
въ африкиѫ нечьстивѫ тѫ
заповѣдь· къ кнѧзоу фуртоу-
натиѧноу африкъскоуѳумоу·
й дошъдъшоу цѣсароу повелѣ-
25 нию къ власти ѥго· й приимъ
кнѧзъ киигъı цѣсара· сѣдъ
на сѫдиштн· повелѣваше на-
родъ градъскъıихъ приводити
ѥмлѫште· й съсѫдъı мѫчилъ-
30 нъıа прѣдъ нїими полагати·

7 первый зн. препин. безъ промежутка и слился съ буквою а слѣдующ. слова, выступившаго совершенно въ поле (писецъ не хотѣлъ начинать новой строки, и 8-ая пошла у него подъ заставку; 9—10 заглавіе писано уставомъ въ ¾ вышины устава текста; буквы ѣ и а (..ца, мар.., ..мѫка, аф.., ..на) выступаютъ поверхъ строки; 11 рисованый инициалъ опускается въ полѣ ниже 15 строки; 17 хрисост.. sic; ъ выступаетъ поверхъ строки; 22 фур.. sic (φορτουνατιανῷ); 27—28 τὸ πλῆθος τῆς πόλεως συναχθῆναι.

и̑ рече к и̑мъ глаголѧ· пожьрѣ-
те богомъ· аште ли ни то зьлѣ и̑ма-
те и̑змьрѣти· мнози же о̑тъ на-
рода видѣвъше мѫчилъникы съ-
сѫдъı· оу̑боѩвъше сѧ прѣштенига·
послоушаша кнѧза· и̑ о̑тъстѫпиша
о̑тъ вѣръı хрисостовъı· обѣшташа
же сѧ нѣкотории̑ о̑тъ ни̑хъ числом̑
четъıри десати· довьки̑ съходивъ-
ше съконьчати сѧ· и̑ гл҃аахѫ съ пъ-
ваниемъ· дроугъ къ дроугоу блю-
дѣте сѧ братиа· не о̑тъвръзѣмъ сѧ
господа нашего і҃с х҃са· да и̑ тъ не о̑-
тъврьжетъ сѧ насъ· разоумѣи̑те
ꙗко оу̑же рече господь· не оу̑бои̑те
сѧ о̑тъ оу̑бивающтии̑хъ тѣлеса·
доуша же не могѫштемъ оу̑бити·
оу̑бои̑те же сѧ паче· могѫштаго·
и̑ доушѫ и̑ тѣло въ родьствѣ о̑гнь-
нѣмъ погоубити· дроугъ дроу-
га же крѣпьчахѫ словесъı сими· фу-
ртоунатиань же кнѧзъ рече· ви-
ждѫ въı мѫжи растомъ добръı· и̑
красънъı и̑ словомъ оу̑мѫдренъı·
и̑ како таковѣи̑ прѣльсти прѣль-
сти прѣдасте сѧ· ѥ҆дного бога и̑спо-
вѣдающте и̑ христоса· нѣкого ѥ҆го-
же ꙗкъı зълодѣа· жидовьстии̑ о̑тро-
ци распаша· ст҃ъı̑ же мѫченикъ
терентии· оуста вьсѣхъ рече·

4 мжчилън.. начертаніе глухого остается подъ сомнѣніемъ, не есть ли специфич. черта ера (какъ читалъ и Копитаръ) только мнимая подрисовка къ ерю письма обратной стороны сильно просвѣчивающаго пергамена; 7 хрисост.. sic; ѳк.. буква ѳ широк. формы; 9—10 довьки̑ съходикъше съконьчати сѧ μᾶλλον ἐν γενναιότητι τελειωθῆναι; 21 фу- sic (φορτουνατιανός); 25 прѣльсти выскоблено, и мѣсто не заполнено (слѣды всѣхъ буквъ и надстрочн. знака не оставляютъ сомнѣнія въ чтеніи выскобленнаго).

Весь листъ сильно просвѣчиваетъ письмо съ оборота. Въ кодексѣ листъ этотъ подшитъ ошибочно между V и VI кватерніонами.

аште бы вѣдѣлъ кнадъ силж распа-
таго· то оставилъ бы коумирѣскіж
іж соуѣтъниж лѣсть· и томоу са по-
клалъ· и томоу въгаждавъ и-
стиноуоумоу сноу· отъ отьца бла-
годатьникоу· и милосрѣдоу мило-
стивоу· иже покъиновенимъ и по-
велѣнимъ отчемъ· на земьж съ-
шедъ· и божьство въ человѣчьско ѥ-
стъство оукрасивъ· иже и подъм
кръстъ нашего ради съпасенига·
фоуртоунатиѧнъ же кнадъ то слъшавъ рече къ
сватъним· пожьрете ли· или при-
коснжвъ са оудовъ вашихъ погоубь-
іж бы· терентии рече· мьнѣлъ ли
ѥси страхъі оубоѧти са намъ· нѣ-
смъ бо толма слави· да оставим
жизнодавьца· и поклонимъ са
богомъ стоуждимъ· нъ простѣ-
ѥ твори ѥже хоштеши о насъ· ра-
згнѣвавъ же са кнадъ· повелѣ
раздърати ризъі ихъ· и вести а
въ црькъвиште коумирѣскоѥ·
вѣдхж же капишта та позлаште-
на и оукрашена· красоіж много-
цѣнъноіж· вълѣзъ же кнадъ ре-
че имъ· пожьрѣте великоуоумоу
богоу ираклю· видите славж и си-
лж ѥго· терентии рече· прѣлъ-
шталѥши са не вѣдъі польза ти·

5 ѥтъ буква ѳ широк. формы; 9 и (союз) таковъ надстрочн. зн. вм. (°); 12 фоур.. sic (фортоυνατιανός); то слъшавъ надъ строкой писцомъ, при чемъ т станомъ своимъ опускается въ промежутокъ буквъ ър; 13 ли буква л передѣлка писца (изъ н?).

сии бо бози а҃же мѣниши· каменїе и̑
дрѣво и̑ мѣдь и̑ желѣза сѫть· о҃у҃кра-
шени златомъ на прѣлѣщтение чло-
вѣкомъ· о҃тъ вѣчьныа жизни сии̑
бо не видатъ· ни глаголѧтъ ни ѯода-
тъ· ни слы҃шатъ камениѥ сѫште·
человѣкы и̑зваѧни· и̑ въ видъ человѣ-
чьскъ о҃бражени· рѣцѣте же о҃у҃бо къ
богомъ вашимъ· а҃же мѣните а҃ште
могѫтъ помошти себѣ· и̑ли комоу̑
дати гнѣваѧштаа҃ са на на҃· и̑ се
слы҃шавъ кнадзъ вѣзбѣсивъ са· по-
велѣ терентиа и̑ а҃фрикана· маѯи-
ма же и̑ помпиа· въ вънѫтрьнѧ тѣ-
мницѫ вѣврѣшти· и̑ съ вѣсѣкоѧ҃ тв҃р'-
достиѧ҃ блюсти а҃ рекъ· нѣ въ кыи̑
дьнь въпрашаѧ҃ и̑хъ· блаженааго
же зинона и̑ алеѯандра· и̑ деѳдора
сѫштемъ и̑мъ числомъ четыри де-
сати· ти шестъ· повелѣ къ сѫдии̑-
штоу̑ привести· и̑ глагола и̑мъ· ни-
ч'соже не о҃у҃спѣвъше пръвы҃и̑мъ ваши-
мъ пьрѣпи҆ѥмъ· послоу̑шайте мене
и̑ пожьрѣте великоу̑моу̑ и̑раклоу̑·
они же о҃тъвѣштавъше рѣша· мы
многашди рѣхомъ ти· и̑ въ пръвоѥ
ти въпрашании҆ѥ а҆коже крьстиа҃ни
ѥ҆смъ· и̑ не прѣпьриши насъ капиште-
мъ нечистомъ поклонити са· мы
во готови ѥ҆смъ о҃ въпрашании твоѥ҆м'

XIII тетрадь (полный кватерніонъ).

4 о҃тъ буква о҃ широк. формы; 10—11 и̑ли комоу̑ дати гнѣваѧштаа҃ са на на҃ ἢ ἀμείψασθαί τινι ἀμυνομένῳ αὐτούς; 18 дѳ.. буква о҃ широк. ф.; 28 шт лигатура.

ѿтъвѣштавати· Кнадзъ рече не
послоушаѥте ли мене молаштоу-
ми са вамъ· то поудите ма повелѣ-
ноѥ ѿтъ цѣсара сътворити· и ѩна-
ко вамъ нанести· и повелѣ бити м·
сжкатомъ жезлиѥмъ· и жилами го-
важдами· простьръше же рѫкы
на небо сті мжченици· рѣша
великомъ гласомъ вьзъпивъше·
призьри боже и помози рабомъ сво-
ймъ· и ѩзбави ны ѿтъ сжпротивь-
ника· Слъшавъ же то кнадзъ· по-
велѣ ѥште и паче бити м· донде-
же ѩзмѣни къждо по трьмь десатъ-
мь кѣнтоурионъ· биѥмомъ же
стъимъ· конѣчаша са тини и жь-
зниѥ· тъгда вьзвѣсивъ са повелѣ
дрѣвесы сжкаты бити м· ѩко-
же оуже и вънжтрьнѣм оудъı видѣ-
ти· тако оубо бъıша лица сватъı-
ихъ· ѩкоже вьсѣмъ чоудити са тр-
пѣнию ихъ· и ѥгда м много мжчи-
ша глагола кнадзъ· пожьрѣте понѣ
пъıнѣ ѻкаании· и ѿтъпоуштж съı·
сватіи же мльчаахж· ничъсоже ѥ-
моу ѿтъвѣшталѩште· Пакы же
повелѣ кнадзъ гвоздиа раждє-
гъше жешти м по хрьбътоу· и ѥг-
да м велми мжчиша· повелѣ ѻцѣ-
тъ лютъ съ солиѭ растворивъше

1 инціалъ опускается, не достигая слѣдующей строки; 12 инціалъ (широк. формы) опускается почти вплоть до слѣдующей строки; 26 инціалъ опускается ниже 27 строки.

Пергаменъ сильно просвѣчиваетъ письмо съ оборота (сомнѣнія въ чтеніи не представляетъ).

вѣзливати на хрѣбѣтꙑ йхъ· и соу-
кномъ вѣстирати ранꙑ йхъ· възѣ-
рѣвъше же сватии на небо· ſ гїи боже
йзбавивъıи· сватꙑмъ три ѻтрокꙑ
твоѧ ѻтъ пешти ѻгнѣнꙑѧ· ананиѩ азариѩ мисаила· и не давъ им'
пакости приѧти· йзбавивъıй да-
нийла ѻтъ оустъ лѣвовъ· и снавѣ-
дѣвъıи мѡѹсиѩ ѻтъ ржкꙑ фараѡ-
на· съпасъıи декѧ ѻтъ ѻгнѣ· и ѻт'
позорища· и ѻтъ звѣрий· съвръ-
шаи· и хоржгви даръствоуѧ лю-
бимъıимъ товоѩ· възведъи пастоу-
ха ѻвѣча гā нашего йсоу хсā· дарѣстве-
вавъıї на многꙑ и различнꙑ бла-
годѣти· вѣсиявъıи свѣтъ и тъмѫ·
ѻтъгънавъ· сквиваи небо ѧкꙑ ко-
жѫ· йзъчитаи звѣздꙑ небесъ-
скꙑѧ· и пѣсъкъ морѣскъıй· и й-
стиноѩ ѻукрасивъ· ѻуслъıши насъ
молаштъ ти сѧ хсе· и помози нам'
ꙗко твоѧ ѥстъ слава и дръжава вѣ
вѣкꙑ аминъ· коньчавъшемъ же
стꙑимъ молитвѫ· и рек'шемъ а-
минъ· Пакꙑ кназъ повелѣ повѣ-
сивъше ѧ стръгати ребра йхъ· де-
ромомъ же сватꙑимъ на многꙑ ча-
сꙑ· течениѥ кръвънoѥ ѻтъ стꙑй-
хъ тѣлесъ йхъ йсхождаше· ꙗко-
же ѻтъ множѣства кръвънаго

ꙗко ѥдинѣми
оустꙑ рѣша·

3 двухстрочная вставка писца, приписанная на прав. полѣ, на уровнѣ строки, уставомъ, вдвое болѣе мелкимъ, чѣмъ уставъ текста, относится къ тому мѣсту, гдѣ писцомъ поставленъ бѣлѣгъ (/); 25 инициалъ опускается вплоть до 26 строки.

оумочити са ризамъ слоугамъ· и та-
ко не радѣахѫ о мѫкахъ· хс бо вѣа-
ше облѣгъчаваѧ· и помагаѧ имъ·
и глаголаше къ нимъ князъ· прѣпрѣ-
ша ли въı мѫкы· остати са вѣсова-
нига иже имате зълосъмрѣтьний·
или прѣбываѥте въ зъловѣрии ва-
шемъ· сватий же ничсоже емоу отъ-
вѣшташа· нъ вьзьрѣвъше на небо
рѣша· раскопавъıй огнемъ градъ
содомескъ· и опоустивъıи· и нынѣ
посъли помощь твоѭ· и разори безб-
жьноѥ вѣсованиѥ· и съвръзи капи-
шта ихъ· и сътворивъше знамени-
ѥ кръстъноѥ на лицихъ свойхъ· въ-
здоунѫша на капишта· и тоу абие
сътръша са· и бъıша акъı прахъ·
и рекоша сватии къ безаконъноу-
оумоу князоу· виждь чѣсти ваша·
кде крѣпость ихъ соуѥтъната· ѥ-
да възмогоша помощи себѣ· се жѥ
сватъıимъ глаголѫштемъ· и цръкъ-
вишть капиштьноѥ разори са· ра-
згнѣвавъ же са князъ о съкроушенїи
богъ свойхъ· повелѣ мечемъ исѣ-
щти сватъıѧ· приимъше же сва-
тии отъвѣтъ· идоша радоуѫште
са и славаште господа· пришедъше-
мъ же имъ къ нареченоуоумоу мѣстоу·
прѣклонивъше колѣна· и протагъше

16 абие безъ іота; 19 ч передѣлка писца по смазанной буквѣ.

въıм своѫ· съконѣчаша са мечемъ· въ
ıсповѣданıı хрисостовѣ· пришедъ-
ше же крьстıѧни· вьзаша тѣлеса
ıхъ· ı положиша на нарочитѣ мѣ-
стѣ· сим же свдтъııмъ съконча-
въшемъ са· Повелѣ безаконънъıı
кнадзъ терентиѫ· ı фрикана при-
вести· ı глагола к нıма· пожьрѣта
богомъ· ѧште ли ни то зѣлѣ ва погѳ-
бѣıж· ı нѣстъ бога ıже ва ıз-д-ржкѳ
моıю ıзбавитъ· Сватаа же рекo-
ста глаголаховѣ ти многашди· ѧко
кръстиѧна есвѣ ı въ христоса ıма-
вѣ надеждж· бѣсомъ же нечистъıı-
мъ не поклонивѣ са· ни богомъ твоı-
мъ слоуживѣ· ı ѳ мжкахъ твоıхъ
небрѣжевѣ· да ѳубо примъıшлıı
ѳ наю ѧлико хоштеши мжкъ· вѣрѳ-
ıвѣ во богоу ѧко побѣжденъ бждe-
ши нами рабъı его· ѧкоже побѣжде-
нъ бъıстъ ı ѳтьць твоı дıѧволъ·
Слъıшавъ же то кнадзъ повелѣ въсади-
ти ѭ въ темницж· ı веригъı наложı-
ти ıма на въıж· ı на ржцѣ ı на нозѣ·
ı тако блюсти ю· ı сътвориша
слоугъı ѧкоже ımъ повелѣно бъıст'·
пове же ı тръзжбьıца желѣзнъı по-
дъстълати ıма· ı не дати нико-
моуже ѳтъ крьстиѧнъ въходити
к нıма· ни пиштa ıма даıти·

1 на прав. полѣ, противъ строки, на пергаменѣ, 5—6 грубыхъ точекъ — замѣтка переписчика; 2 хрисост.. sic; 6 иниціалъ опускается почти до 7 строки; 7 фрикана sic (ἀφρικανόν); 10 ржкѳ юсъ — передѣлка писца изъ о, при чемъ юсъ не покрываетъ о, а только лѣвымъ башмачкомъ наступаетъ на основаніе о, и обѣ буквы прижаты другъ къ другу; 11 иниціалъ (широк. формы) опускается подъ строку, немного не достигая слѣдующей; 22 иниціалъ (широк. ф.) въ полѣ опускается недалеко подъ строку; 27 пове недописанный слогъ ѣ прибавленъ на пергаменѣ, надъ строкой, рукой поздней, иными чернилами; справщикъ между буквами еж поставилъ точку, какъ бѣлѣгъ, указывающій, куда относится приписка.

въ полоуношти же молѧштема сѧ
сватъıймa· просвѣтѣ сѧ свѣтъ ве-
ликъ въ темници ѳ нѣю· и ѧггѣлъ го-
сподьнь ста прѣдъ ıймa глаголѧ·
въстанѣта и почивайта· и пристѫ-
пивъ ѧггѣлъ прикоснѫ сѧ веригахъ·
ѳблежаштиıхъ ѳ въıн нѣю· и ѧбıе ѳ-
тъпадоша вериги отъ тѣлесе нѣю·
и вѣаше прѣдь ıймa трепеза оуго-
тована вѣсвѣчьскъıими брашъıньı
добръııймн· и рече к нима ѧггѣ-
лъ· прıимѣта отъ прѣдълежа-
штиıхъ прѣдъ вама брашъıнъ·
ıѧже посъла вама господь богъ· сва-
таꙗ же благословиста господа· и та-
ко прıѧста брашъна· ıѧкоже и тъ-
мничьнъıимъ стражемъ видѣвъ-
шемъ свѣтъ· въскочити вънѫтрь· и истиньнѣıе видѣти свѣ-
тъ· въшедъшемъ же имъ обрѣ-
тоша сѧтаꙗ веселѧшта сѧ· и ıзлѣ-
зъше съ страхомъ· Възвѣсти-
ша кнѧзоу ıѣже видѣша· и въ
третии дьнь повелѣ привести ıа
на сѫдиште· Ставъшема же сты-
ıма прѣдъ къназемъ· рече къ
ıима· тако ли наказаша ва мѫ-
къı· ѽ зъловѣсънаꙗ· поклѧвъ-
ше сѧ пожрѣти богомъ·
Стъıй рече терентиı· мѫка си мь-

9 ıйма буква а передѣлка писца изъ н; 10 второе в передѣлка писца изъ н; 11 ..ъıймн sic; нима безъ зн. мягкости; 22 инициалъ опускается до слѣдующей строки и раздвигаетъ въ ней буквы; 25 инициалъ (широк. формы) едва выступаетъ поверхъ строки; 27—29 вотъ пра-чтеніе этого мѣста: οὕπω ἐπαίδευσαν ὑμᾶς τὰ βασανιστήρια, ἀπαλλαγῆναι ἧς ἔχετε μωρίας, καὶ προσελθεῖν θῦσαι τοῖς θεοῖς; 30 инициалъ (широк. ф.) въ полѣ опускается недалеко въ нижнее поле.

нѣ вжди и любаштимъ хс҃а· жро-
дивое бо· богомждростьнѣе чловѣ-
комъ ѥстъ· мждрость бо човѣчъ-
ска· жродьство бу҃ бога ѥстъ· безоу-
мьѥ же и вѣса са вждж подовьнъ те-
бѣ· аште бога оставивъ вѣсомъ покло-
нѫ са· Кназъ же разгнѣвавъ са повє-
лѣ дърати и· сватаа же строужема
молѧста са· глаголѫшта їс҃ хс҃е· съ-
не бога живаго· въ вѣкъı прѣбъıва-
ми свѣте кръстиѧнъскъıи· вѣро
неразоримаѧ· ѩви са· и помози на-
ма· и не осрами наю҆ отъ лица твоего·
слоугамъ же держштамъ ѩ· и хс҃оу
облыгъчаваѫштоу мжкъı· не чоу-
ѧста сватаѧ болѣзний· разгнѣва-
въ же са кназъ повелѣ сънъмъше ѩ
съ дрѣва вести въ тъмницж· и при-
зъвавъ вѣса чародѣѩ звѣринъıѧ·
повелѣ привести ѥлико имѫть звѣ-
рий· лютъ и зълъ· аспидъı и ѥхид'-
нъı· и кѣрастъı· и въметавъше за-
творити съ сватъıима· и бѣахж
звѣрие плѣжѫште· и прѣдъ нога-
ма ею҆ сѣдаштемъ· и не прикосиж-
ша са ею҆ никакоже· Сватаа же бѣ҆-
ста поѫшта и хвалаштa бога· прѣ-
въıша же звѣрие затворени съ ни-
ма три дьни· и три ношти· въ четвръ-
тъıи же дьнь· посъла кназъ ноштиж·

7 иниціалъ опускается, не достигая 8 строки; 26 иниціалъ (широк. формы) опускается недалеко подъ строку.

да видатъ а҃ште ѥ҃ста оу҃морена сва-
таа҃ звѣрьми· пришъдъше же посъ-
лании къ двьремъ тъминчънъи҃-
мъ послоушатъ· оу҃слъишаша и҃ по-
ѥ҃жшта и҃ хвалашта бога· хоташте
же и҃звѣстънѣѥ҃ видѣти· вьзлѣ-
зоша на храминѫ҃ тъминчънѫ҃ѫ҃·
и҃ двьрьцами съмоштраахѫ҃ долоу·
и҃ видѣша сватаа҃ сѣдашта· и҃ а҃-
гг҃ела господьня стоа҃шта прѣдъ
звѣрьми· и҃ не даѫ҃штоу приближи-
жити сѧ и҃ми· и҃ текъше вьзвѣсти-
ша кнѧзоу ѥ҃же видѣша· и҃ въста-
въ заоу҃тра рано кнѧзъ· сѣдъ на
сѫдиште повелѣ чародѣѥ҃мъ о҃тъ-
вести звѣри· и҃ привести с҃таа҃ на
сѫдиште· шъдъше же чародѣи
и҃ приближити сѧ хот҃аште къ двьре-
мъ· прити к и҃мъ звѣремъ· чаро-
дѣи свои҃ми призываѫ҃ште а҃· не
послоушаахѫ҃ и҃хъ· о҃тврьзъше же
двьри тъминици· и҃зидоша коупь-
но вьси звѣрие҃· и҃ и҃змориша вь-
сѧ чловѣкы· а҃же о҃брѣтоша тоу
стоа҃шта· и҃ тако идоша въ поу-
ста мѣста· и҃ шъдъше стражие
тъминчънии҃· поа҃ша с҃таа҃ и҃ ве-
доша къ кнѧзоу· мѫчитель же
видѣвъ сватаа҃· не приимъша
врѣда никакогоже· вьзвѣсивъ сѧ

18 та надъ строкой писцомъ, при чемъ станъ буквы т опускается въ строку и указываетъ, куда относится приписка; 24 а҃ѫ҃ на пергаменѣ юсъ читается съ іотомъ; но это потому, что а҃ передѣлано писцомъ изъ и҃.

дастъ ѡ нѥю ѿтъвѣтъ· мечемъ оумо-
рити и· сватаѩ же ѩдоста радоуѭ-
шта са· и поѭшта и глаголѧшта·
съпасе насъ скрѣбаштиѩхъ насъ·
и ѿтъ ненавидаштиѩхъ насъ прѣ-
може· воини же на то оуставьѥниѩ·
възѥмъше мечь ѿтъсѣкоша главѣ
сватоуѭ· и съконѣчаста са въ ѩспо-
вѣданиѩ хрисостовѣ· мѫжи же крѣ-
стиѩни пришедъше възаша тѣле-
сѣ стоуѭ· и добрѣ съпрадавъше по-
ложиша на мѣстѣ· нарочитѣ· дъ-
воюѭ пъпѣриштоу въ дала ѿтъ римъ-
ска града· мѫчена же бывъша сва-
таа· терентиа и ѧфриканъ· маѯи-
мъ же и помпиѩ· и дроужина ѩхъ
при цр҃оу и томителю· декиа· и оуа-
лериа· ѳ насъ же цѣсарьствоуѭштѳ
господоу нашемоу і҃с х҃соу· ѥмоуже
слава и дръжа вѣ вѣкъı вѣкомъ
ѧминъ ⁘

мѣсаца марта ѕ҃а· житиѥ прѣподовънаго
ѳц҃а нашего ѩсаакиѩ моностъıра далматъска'го ⁘
По поклонѥнии прѣстааго и покла-
наѥмаго кръста· г҃а и бога
и съпаса нашего і҃с х҃са· коумн-
рослоужениѭ оуже ѿтъвръженѳ
бывъшоу· вѣса подъневесъ-

9 хрисост.. sic; 13 римъ- еръ выступаетъ поверхъ строки; 17 декиа буква к безъ зн. мягкости; 18 ѳ (предлогъ) широк. формы; 20 дръжа(ка) — слово не дописано писцомъ; 22 и 23 заняты заставкой; 24 и 25 заглавіе писано уставомъ въ 3/4 вышины устава текста; буквы ѣ, а (..саца, ..та, ѩса.., ..ска..), ѥ, д и ъı (второй своей частью) выступаютъ поверхъ строки; буквы о (..подо.., ѳц҃а, ..шего, ..ност..) и с (..ност..) широк. ф.; ѩсаакиѩ(а) не дописано писцомъ; 26 рисованый инициалъ въ полѣ опускается въ 30 строку.

Въ 6-й строкѣ бракъ кожи повелъ къ далекой разстановкѣ буквъ нн въ словѣ воини.

скаꙗ· просвѣтиша сѧ· ѧпостольскꙋ-
мъ пропроповѣданиѥмъ· зане и
чѣстьнъıи цѣсарь костантинъ·
поздѣ нѣкъгда вожьствънъıимъ
доухомъ вьсем населѣнъıм цѣсар'-
ства· дръжавж прѣимъ· и сва-
таго ѳсвѣштениа съподобивъ
сѧ· и ꙋвѣдѣвъ господа нашего
їс хс бга истин'наго сжшта· тъ
пръвъıи цѣсарьствова въ римьстѣ
градѣ· и коумира ѳтъврьже· мно-
гоглавънъıи же и многообразънъı-
и змии· диаволъ· ино коумирослⷭ-
жениѥ· арианъскжѭ хоулж изо-
брѣте· въ дьни бо прѣдъреченаа-
го крьстианаго цѣсара костанти-
на· бѣ нѣкто презвутеръ· ѳтъ а-
леѯандръскъıа сватъıа вжиа цр-
кве· пагоубьникъ ѳбразомъ· и вь-
сѣкоѧ диавола и врага доушь на-
шихъ хоулъı ѳбрѣтельникъ пръ-
въıи· тъ стъıимъ єпискоупомъ
и мжченикомъ петромъ· божиѥ-
мъ авлениѥмъ· ѳтължчень бъı ѳ-
тъ сватительскъıа слоужъбъı·
ѳбразъ же отължчениа бъıстъ си-
цъ· ѧтоу бъıвъшоу стоуѳумоу
петроу войнъı· ѧже бѣаше посъла-
лъ цѣсарь диоклитианъ на оуби-
иѥниѥ ѥго· и въврьженоу бъıвъшоу

2 пропропо.. sic; 4 ..мъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 10 ..стѣ ять тоже; 17 ѳтъ, 24 ѳтъ.., 26 ѳв.., 29 дио.. буквы ѳ, всѣ 4, широк. формы.

въ темницѫ· бѣстъ по обычаю молѧштоу сѧ емоу въ полоуношти видѣти юношѫ красьна стоѧшта прѣдь нимь· облѣчена въ котыгѫ льнѣнѫ· раздъранѫ отъ горы дожи и до долоу· и обѣма ржкама его имъша за обѣ полѣ ризьнѣи· и закрываѫшта обнажениѥ своѥ· да емоу не бѫдетъ видѣти голъ прьсии·
и напрасно отвръзе оуста своа стъи петръ и рече· ги кто ти естъ раздъралъ котыгѫ· онъ же рече арии раздъра ми на двоѥ· иъ блюди сѧ да не простиши его· и да не приимеши его въ обьштениѥ· и да не отрѣшиши его отълажениа· арии бо и въ нынѣшьнии и въ бѫдѫштии вѣкъ· да бѫдетъ отълажень отъ славы божиѫ· призови же ахилѫ и алеѯандра оба презвутера· зане коньчаваѫштоу тебѣ мжчениѥ· та прѣемлета по радоу епискоупъскыи столъ· заповѣждъ же има да и та не приимета его на обьштениѥ· и се рекъ господь· без вѣсти бъстъ отъ очию его· вьсе же сътворивъ прѣподовъныи епископъ петръ· съконьча сѧ въ добрѣ исповѣдании· разоумѣвъ же арии ѩко оста въ отълажении· нача

4 бѣ.., 12 онъ оба о широк. формы; 24 шт лигатура.
Пергаменъ просвѣчиваетъ письмо оборотной стороны (сомнѣнія не представляетъ).

о коупѣнѣ сжштьнѣи· и стѣи трои-
ци· въсждоу въ алеѯан'дрии хоулѣ-
ны оустъı износити· и божьствьна'
писанига отврьнь кръч'мазвати·
сыноу и словоу божию· рождъшоуоу-
моу са отъ него безначалъно прѣжде
вѣкъ· штоуждоу бъıти сжштиа
отьча· и съзъдании вьчинѣти дръ-
зиж скврънънъıи· и нечистъıи· то-
го им'же вьса въша· ѥиже на небесе-
хъ и на земи· видимаа и невидима-
а· симъ поздѣ нѣкъгда въ слоухъ
къшедъшемъ· мѣнѣнаго чѣстъ-
наго костантина цѣсара· не прѣ-
зьрѣ въ книгъı написавъ· и посъ-
лавъ того пооучшааше· ово нака-
занижмъ ово ѣпитимиж· да са о-
станетъ оуже к томоу· отъ тако-
въıм боговорънъıм хоулъı· и ѥко ра-
зоумѣ такожде прѣвъıвати ѥмоу
не оуправижъшоу зьли том· тоу а-
вие ариѳ отъ алеѯандриа· въ ко-
стантиѳь градъ прити скоро пове-
лѣ· да отъвѣштаѥтъ како дръ-
зиж хоулити бога· таче цѣсарь
събъравъ отъвьсждоу стъıм ѣпи-
скоупъı· въ никѣискъı градъ·
числомъ· тѳи· съказа имъ о богоб°-
рѣнѣи тои боуи ѣреси обрѣтение·
и поустии а да са помолатъ владъı-

1 стѣи титло (т) забыто писцомъ; 4 ч' надъ строкой — приписка писца (станъ буквы опускается въ промежутокъ буквъ ъм); 7 сжштиа τῆς οὐσίας; 8 дръ- еръ выступаетъ поверхъ строки; 9 второй зн. препин. безъ промежутка; 17 ѣпи.. буква ѣ передѣлка писца изъ смазаннаго іота; 20 та.. буква т — передѣлка писца; 23 зн. мягкости — передѣлка писца изъ ереваго надстрочн. знака (ѵ); 28 съ.. буква с широк. формы; 29 об.. буква о на мѣстѣ бывшаго зн. препин.

цѣ хс҃оу· да съпоборетъ за ѡ҆стинъ-
нжѫ҃ и̑ правжѫ҃ вѣрж· и̑же прѣхва-
лѣнии ѻ҆тьци· съдѣи̑ствьникъı и̑мж-
ште с҃тъı и̑ доухъ· и тѣмь дъıхаѫ҃-
ште· и҃ѹдеи̑скъıѧ ѹ҃бо подобьнъıѧ
ѥ҆реси ѻ҆тъвръгоша и̑зобрѣтение· и̑
и҃же тоа новѣи̑ши· то то молитва-
ми побѣдиша· пришъдъшоу бо ѥ҆-
моу ѻ҆тъ алеѯандриискa града· и̑ въ
свата҃ıхъ съборъ въшедъшоу·
прѣзорьствоу везоумьноу ѹ҃моу съ-
помагаѫ҃штоу ѥ҆моу· и̑сповѣда скврн҃-
нъıжѫ҃ своѫ҃ хоулж· божьствьнıи҃
же ѻ҆тьци лъсть ѻ҆бличивъше· и̑сти-
нънжѫ҃ и̑ нераздѣлаѥ҆мжѫ҃ вѣрж·
ѥ҆диносжштиѧ троичънаа҃го· вь-
семоу подъ слънцоу живжштиѧ҃м'·
вѣрънъıѧ҃мъ прѣдаша· повѣда-
въшии конъстатиноу цѣсароу·
такожде вѣровати· акъı състол-
никоу сжштоу ѹ҃ставлѣнию҆ правъı-
ѧ вѣръı· и̑же приѧ҃мъ и̑ вѣровавъ·
ѻ҆тъ бога бъıти вѣръноу ѹ҃моу прѣ-
данию҆· и̑ чисти и̑ прииматн· пове-
лѣниѥ҆мъ же цѣсаремъ вьсждоу по
вьсеи̑ земи· та дръжати коуп'носж-
штжѫ҃ вѣрж· ѻ҆тьца и̑ сънна и̑ свата'-
го доуха· заповѣда· много ѥ҆же
ѻ҆ставивъше· къ главизнѣ при-
дѣлъ· вьсѣхъ по вѣкъ видимъıх'·

3 ѻ҆тъ.. постановкѣ надстрочн. зн. (ѵ҆) могъ помѣшать хвостъ буквы ρ 2-й строки; 12 скврн҃- надъ к еревый надстрочн. зн. поставленъ по замѣшательству писца: буквы вн҃, обѣ, на столько выступили въ поле, что ихъ надо считать за приписку писца по написаніи всего слова; 14 ѻ҆к.. буква ѻ широк. формы; 15 ..ѧ҃.. зн. мягкости при іотѣ; 23 ѻ҆тъ буква ѻ широк. ф.; 26—27 ὁμοούσιον; 28 второй зн. препин. безъ промежутка; 30 ..мъıх'· еры выступаетъ поверхъ строки, а х'· выступило совсѣмъ въ поле.

Пергаменная дыра между буквами: о ѥ҆ (28), ѣ п (29) и и д (30).

и невидимыихъ промыслыникъ бо-
гъ· иже аріемъ прѣдъ человѣкы
похоулѣнъıй· и съ тварьми вѣчьте-
нъıй· жтровынъıимъ подвизанié-
мъ женомъ бѣаше· иже въ мотылы
мѣсто нечистъıа жтровъı· жтровж
вѣсж изваливъ· заждемь нечи-
стъıй тъ· пакъı свѣтиломъ свѣтд·
дожи и до отъхода прѣподовьнъıй-
хъ отьцъ· достойньнь жизни своюа
конъцъ обрѣте· подобаше бо осмра-
дивъшоуоумоу христосовами хоу-
лами· на смрадьнѣ мѣстѣ съкоо-
ньчати житиѥ· сим' же тако прѣ-
славьнѣ господьмь исоу христомъ·
чоудесемъ бъıваѩштемъ· лѣтоу
прѣшедъшоу мирънъıй врагъ ве-
лиа поставъıѩѣтъ съсждъ свой а-
къı въторааго аріа на правжж вѣ-
рж цѣсара оуала· иже безаконьнѣ-
й съı· и акъı инъ ахавъ· на сватъı-
а божиа цръкви вьзвѣси са· об'на-
въıа вѣсж аріевж хоулж· и повеле
вѣса сватъıа божиа цръкви пра-
вовѣрънъıихъ затворити· не твео-
рити вь ниихъ обычьнъıихъ слоужъ-
въ· и овъı ихъ сѣньница сътвори·
овъı же и разарати покоушала-
ше са· дръжа же таковаа
неоутѣшимаа скрьвь· на м'н°га

4 ..нѣ- безъ іота; 8 свѣтил.. буква с передѣлка писца изъ черты ı; 10 ..ньнь sic; 14 с широк. формы; 17—18 велиа недописанное слово βελιάρ; 26 вь писцомъ по подскобкѣ мѣста только для одной буквы; 28 овъı буква о широк. формы; 30 ..га совсѣмъ выступило въ поле.

Въ первыхъ 6 строкахъ пергаменъ просвѣчиваетъ письмо съ оборота; пергаменная дыра расположилась между буквами: ъı ж (28), ѣ с (29), ѹ т (30).

врѣмена· въ то иже врѣмѧ бѣ· нѣкъто мжжь въ поустыни на въстокѣ· аггельскомъ житиѥмъ живъши на земи именемь исакии· тъ по обычаю·
5 съ небесе божии гласъ слъишавъ· велаште сѣнити изъ поустыня· и priти въ градъ конъстатинъ· не ослъшавъ са сѣниде изъ поустыня· и приде въ нареченъи градъ· и обрѣте богоборъныѧ ереси потопъ доушьнъи· и по милостивѣмь иеремии пророцѣ· огнь възгорѣ са въ жтровѣ его· и обьхождааше вьсѫдъ
10 по божию же попоуштению· наказаѫштоуоумоу присно· на польѕъное· бъистъ ратъ велика отъ погань ихъ· и събъравъше плъкъı своѧ· прѣплоувъше рѣкж рекжмжж доунавъ· плѣнлахж дракиж· скрьвь же
20 и печаль не хоудж имѣахж граждане· Тъгда цѣсарь оуалъ· и тъ събъравъ вои своѧ· готовьıше са изити на сжпостатъı· и бъистъ исходашть ѥмоу на полѥ· гладатъ вои своихъ·
25 разгорѣвъ са стъıимъ доухомъ· акъı иинъ данииль о соусанѣ· сватъıи отѣцъ нашь· исакии· пристжпи къ зълочьстъıноуоумоу глаголѧ· цѣсароу отврѣзи цръкви правовѣрънъıихъ· и оуправитъ ти господь пжть

1 въ то иже врѣмѧ (sic) ἐν τῷ καιρῷ οὖν ἐκείνῳ; 3 ко надъ строкой — приписка писца; 7 осль- буква о широк. формы; 10 ..ыа писцомъ по подскобкѣ мѣста для 2 буквъ; на прав. полѣ, противъ строки, 6 грубыхъ точекъ — замѣтка переписчика; 12 бг.. буква о широк. формы; 18 рекжм.. sic; 21 инициалъ опускается вплоть до 22 строки; ..къ- еръ передѣлка писца (изъ а?); 25 акъı еры выступаетъ поверхъ строки; 26 ск.. буква с широк. Ф.; 27 «наш-» еръ опущенъ писцомъ, и точка служитъ словораздѣломъ въ виду возможнаго при чтеніи сліянія ш съ послѣдующимъ и; зъ- еръ выступаетъ поверхъ строки.

твои прѣдь тобоѭ· ѻнъ же видѣвъı и
въ такомъ ништи ѻбразѣ· и въ прѣ-
тиштихъ старца· прѣѻбидѣ и· и не
ѻтъвѣшта ѥмоу ни ѥдного словесе·
не бо бѣ тъгда тоу ни слѣда чрънори-
зъчьска· таче пакъı на оу̑трига· йсхо-
дашто ѵ ѥмоу· ста прѣдь нимъ и рече·
цасароу· ѻтврѣзи цръкви правоѵ-
ѣрънъıйхъ· и ѻдолѣѥши врагомъ
твоимъ· и възвратиши са съ миромъ·
Цѣсарь же словеси силѫ почоувъ· ѥже
рече стъıй ѩко ѻбратиши са съ миро-
мъ· съвѣтоваше съ съвѣтникъı
своими· да ѻтврѣзѫть цр҃къви·
препоситъ же и прочий· йже вѣахѫ
ѻтъ ариѥвъı зълъıѫ вѣръı· паче съ-
вратиша цѣсарѣ· и наржгавъше са
ѥмоу и оу̑смиѩвъше са словесемъ
ѥго· шибаахѫ и хръзанъı· Послоу-
шавъ же йхъ цѣсарь· прѣѻбидѣвъ и
пойде· въгодьникъ же божии беспрѣ-
стани молаше бога· да въскорѣ съ-
творитъ помоштъ ѻ правѣи вѣрѣ·
по дъвоиѻ же дьнию оу̑чинивъ цѣсарь
воѫ своѫ· йсхождаше на рать·
Блаженъıй же прѣставъ и на пѫти при-
стѫпи къ нѣмоу· и имъ за оу̑здѫ ко-
нѣ ѥго ставѣше и· глаголѧ ѻтвр҃-
зи цръкви правоѵѣрънъıйхъ· ѻнъ
же по ѻбъıчаю своѥмоу непрѣклоненъ

3 -тишт.. буква и писцомъ передѣлана изъ ѣ; ..ѻв.., 4 ѻтъ.. оба ѻ широк. формы; 8 цас.. sic; 9 ѻд.. буква ѻ широк. ф.; 10 ..омъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 11 инициалъ въ полѣ опускается ниже 12 строки; 16 ..ѥвъı безъ іота; 19 инициалъ опускается до 20 строки; 20 ѻ широк. ф.; 26 инициалъ въ полѣ опускается въ 27 строку; 30 по ѻв.. оба о широк. ф.; ъ выступаетъ поверхъ строки.

На лѣвомъ полѣ пергамена, противъ 3—6 строкъ, письмо въ 5 строкъ позднѣйшаго владѣльца рукописи (у Миклошича передано съ ошибками):

ѿбрадованаѧ
радуи сѧ с тобо-
ю т҃ѣ нмѣ миръ
душамо нашим-
мо

прѣвыстъ· сѫштиⷭ же близъ цѣсара· биⷭѫхѫ и да ѳтъстѫпитъ· и не можаⷭѫхѫ ѳтътръгнѫти ѥго· бысть же ѳтътого плиштъ· и сътекоша са м -
зи· и различьно къждо биⷭѫхѫ и· ѳви пръштиⷭмъ ѳви бичи· ѳ дроузии жѣзлиⷭмъ· и ѥдва нѣкого себѣ богѳ попоустивъшоу· възмогоша ѳтътръгнѫти ржцѣ ѥго ѳтъ оуздъı конь̀ıъı-
ѧ цѣсара· тъгда цѣсаръ оуѳалъ възвѣсивъ са· вѣзьрѣвъ сѣмо ѳнамо· видѣ мѣсто нѣкако· ѧкъı вапѫ сѫштѫ йсак'шѫ· и тинъı смрьдаштѫ плкнѫ· и лѣсъ частъ вь̀ нѣѝ· и трьние
зѣло люто и кѫпиние· въ нѣже мѣсто ѧште въпадетъ какъ любо скотъ· то к томоу живо не йзлѣзетъ· съмотривъ оуѳо цѣсарь мѣсто то· и оуѳѣдѣвъ ѧко сѣтъ съмрьтъна ѥстъ·
повелѣ вьврѣшти и тоу· и иде пѫтьмъ своиⷨмъ· въврѣженоу же бъıвъшѳ довьѳмоу йсповѣд'никоу хⷭсоу йсакиоу· въ съмрьтънѫѫ пѫчинѫ· прѣбъıстъ цѣлъ· не приⷨмъ никакогоѫ
зъла· ѧбиⷭ бо силоѫ господа нашего їс хⷭа· пришъдъша дъва ѧггела йздр -
ста и йс тинъı тоѫ· и йзведъша и пост -
виста на пѫти· и рекоста ѥмоу· миръ
тебѣ крѣпи са и възмѫжай· и се рек'ша

XIV тетрадь (полный кватерніонъ).

1 сѫ.., 4 ѳт.. буквы с и ѳ широк. формы; сътек.. буквы ъ и ѣ передѣлка писца; въ концѣ строки м(но)- буквы но отрѣзаны; 5 ѳ-, 6 ѳви оба ѳ широк. ф.; 7—8 καὶ μόλις ποτὲ, τοῦ θυ συγχωρήσαντος; 9 ѳтъ буква ѳ широк. ф.; ..йънъ(і)- на пергаменѣ вторая часть ъı отрѣзана; 10 къзкѣ-ять обрѣзано, но несомнѣнно выразилось частицей специфич. черты его; 11 ѳи.. буква ѳ широк. ф.; 12 шт лигатура; 12—13 ὥσπερ λίμνην συνεστῶσαν, οὐχ ὕδατος, ἀλλὰ βορβόρου δυσώδους; 16 ско- писцомъ по подскобкѣ 4 буквъ (rasura частью обрѣзана; въ греч. ζῶον); 17 -тъ буква т писцомъ по подскобкѣ одной буквы; конечныя буквы въ строкахъ 21 s, 22 д и 23 ѣ обрѣзаны, но выразились остатками несомнѣнно; 24 никакогож(е) буква ѥ отрѣзана; 26 йздр(а)- буква а тоже; їс хⷭа оба с широк. ф.; 27 пост(а)- буква а отрѣзана; 29 подъ ша, внизъ, рядъ грубыхъ точекъ — замѣтка переписчика.

Правое поле пергамена отрѣзано съ концами строкъ; кромѣ указанныхъ, обрѣзаны незначительно буквы ѥ (3), s (7) и ъ (8).

ѿтидоста ѿтъ нѐго· вѣ себѣ же бывъ
прѣклонивъ колѣнѣ благодарѣстви
бога· твордштаа҃го промыслъı мно-
гъı· ѻ рабѣхъ своѝхъ· въставъ же ѿтъ
молитвъı· ѝ текъ ѝнѣмь пѫтьмь прѣ-
дъвари цѣсара· ѝ пакъı ѝмъ за оу҃здж
коня цѣсара· рече къ цѣсароу҃ дръзостъ-
ѭ· тъı оу҃во ѝ҃ цѣсароу· оу҃морити мѧ
хотѣ҃ше вьврьгъ мѧ въ тиж· нъ
господь ҃ис ҃хс хоулимъıѝ товоѭ ѻжи-
ви мѧ ѝзведъ мѧ ѝзъ сѣти твоѥ҃ѧ· на
ѻбличениѥ҃ непокорънаа҃го твоѥ҃го оу҃-
ма· да ѝ нъıнѣ҃ пооу҃шта҃ѭ тѧ послоу-
шаи мене· ѝ ѿтврьзи цръкви право-
вѣрънъıѝхъ· ѝ ѿтъдаждь ѧ· ѝ ѻдо-
лѣ҃ѥ҃ши рати на нѭже ѝдеши· ѝ въ-
звратиши сѧ мирѣ҃ѥ҃· ѝ бждетъ
на хвалѭ҃ хвалѣ҃ниа· Цѣсарь же видѣ-
въ блаженаа҃го и свѣтлѣ҃ство лица ѥ҃-
го· ѝ словесънѭ҃ дръзость· ѩкъı за-
вънвъ сѧ· не може ѿтъвѣштати ѥ҃мѹ҃
словесе· тач҃е по малѣ часѣ глагола цѣ-
саръ къ блаженоу҃оу҃моу· да ѩште оу҃во
не ѿтврьзѭ ни ѿтъдамъ цръкъве пра-
вовѣрънъıѝхъ· то ч'то бждетъ того
дѣлѣ҃ма· тъгда разгнѣ҃квавъ сѧ свя-
тъıѝмъ доу҃хомъ въгодьникъ хри-
стосовъ· по пророцѣ ѝлиѝ· на ѩха'ва
цѣсара ѝздраи҃литъска· тако ѝ нъı-

2 ..го.., 4 ѻ (предлогъ) оба о широк. формы, 6 ..сара по смытому мѣсту, если не засвѣже смазанному (мѣсто 4—5 буквъ); отрицать въ поправкѣ руку писца нѣтъ основанія, но буквы палимпсеста нѣсколько крупнѣе, и ρ вверху имѣетъ срѣзъ прежде бывшей буквы; 10 ҃ис, ѻжи-, 12 ѻв.., 14 ѿт.., 15 ѿтъ.., ѻд.. буквы с и ѻ, всѣ шесть, широк. ф.; 18 инициалъ хвостомъ опускается въ 19 строку (между ѣл); 21 ѿтѣ.., 24 ѿт.., ѿтъ.. всѣ три ѻ широк. ф.

Лѣвое поле обрѣзано, но поодаль отъ началъ строкъ.

ѡ҃ прорече цѣсароу оу҃алоу глаголѧ·
добро ти бѣ оу҃во цѣсароу послоушавъ-
шоу мене· ѿтврѣсти и ѿтъдати цръ-
кви правовѣрънъıихъ· и шъдъшоу
възвратити са мирънѣ· нъ ѥ҃лма не
послоуша мене ни прѣклони са· то
а҃ште тъı шъдъ на рать и живъ ѡбра-
тиши са· то да вѣси ѩ҃ко нѣстъ господ'
глаголалъ нъıнѣ мънѡ҃ж· идеши во
на ратѣ и сънидеши са· и не възможе-
ши стати противѫ врагомъ своимъ·
и повѣгнеши ѿтъ лица ихъ· и пože-
нѫтъ та и въвѣгнеши въ храминѫ·
и тоу живъ ѻг҃нѣмъ съгориши· и тъ-
гда оувѣси въ часъ вѣдъı твоѥ҃м· ѩ҃ко ѥ-
стъ богъ на небесѣхъ и҃же товоѝ҃ж хоу-
лимъıи· Ги слъıшавъ цѣсарь оу҃алъ·
призъва д'ва волѭрина· имѧ ѥ҃д'номоу
саторникъ· а҃ дроугоуоу҃моу оу҃иктор'·
прѣдастъ имѧ прѣподовѣнаго гла-
голѧ· затворита и вѣ темници съ вѣсѣ-
коѝ҃ж скръвънѫ҃ж· и веригъı наложита
на въıѫ҃ ѥ҃моу· доньдеже ѡбраштѣ са
оу҃морѫ и· по соуѥ҃тънѣѥ҃мъ ѥ҃го проре-
чениѝ· Тъгда блаженъıи и҃саки҃и ѡ-
склабивъ са малъı· рече цѣсару· ѩ҃же
ти глаголахъ· а҃ште тъı възвратиши
са живъ· то нѣстъ господь глаголалъ
мънѡ҃ж· иде же цѣсарь пѫтьмь своим'·

3 ѿтв.., 6 то, 7 ѡг҃.. буквы ѡ и о широк. формы; 8 са буква с передѣлка писца изъ черты ı; 15 конечное въ строкѣ ѣ безъ іота; 17 инициалъ (широк. Ф.) опускается недалеко подъ строку; 19 саторникъ sic (σατορνῖνος); 25 инициалъ опускается недалеко подъ строку; ѡ- широк. Ф.; 26.. ру sic; ѡ҃же καὶ ἤδη, т. е. не видѣть ли на почвѣ переписки въ іотѣ (ѡ҃) искаженіе союза и҃ (і оу҃же)? 28 ..лалъ sic.

прѣждерече́нааѧ же славѣнаꙗ мѫжа·
поимъша блаженааго и҃сакі́а· ведо-
ста и̑ затворista и̑· ꙗ҆коже повелѣ́но
и̑ма бѣ́ стъ ц҃ѣсаремъ· въшъдъ же
свдтъи вѣ тѣм'ницѣ· не прѣстаа́ше
поштъ и̑ дн҃ь съ слъзами мола бога·
призьрѣ́ти на стадо свое· и̑ въскорѣ
посълати и҃ѣмоу помоштъ· дошьдъ-
шоу же ц҃ѣсароу и҃ѣдного града близъ
доунава· съгладавъ вол свои̑ и̑ съвѣ-
штавъ са сѣ и҃ными· нарече дн҃ь вь нѣже
сѣи́детъ са съ ратьникъı· съшедъшѹ
же са и҃ѣмоу не може стати противѣ ра-
тникомъ· нъ плешти въдавъ побѣже
о҃тъ лица и̑хъ· о҃ни же женѣ́ахѫ вѣслѣ-
дъ· и̑ бѣжа дойде села· и̑ о҃брѣтъ плѣ-
вьницѣ о҃тврътстѣ· въскочи вѣ нѣ̀ и̑ съ
препоситомъ· и̑же развраштаа́ше доу-
шѣ и҃ѣго· женѣштнѝ же погани видѣ-
ъше ꙗ҆ко въ плѣвьницѣ въскочи бѣжа·
възъмъше о҃гнь запалиша плѣвьни-
цѣ· и̑ съжегоша и̑ вѣ нѣ̀и̑· и̑ тъ мѣчимъ
тоу прѣдастъ доушѣ· по проречени-
ю҃ раба божиꙗ и҃сакі́а· о҃ставъшиѝ же
вои придоша вѣ срѣмъ градъ· и̑ посъ-
лаша съла҃ı къ ц҃ѣсароу гратиа̑ноу· по-
вѣдаѩште· о҃ вѣсѣхъ въивъшиѝхъ
и̑же а҃вие пришедъ· въ прѣжденаре́че-
нъıи градъ срѣмъ· по божию̀ нареченію̀

12 съ..., 15 о҃тъ, о҃ни буквы с и о҃ широк. формы; 19 п передѣлка писца изъ и; 24 с҃с.. 27 о҃ (предлогъ) оба о҃ широк. ф.; 29 ..ни.. лигатура.

На лѣв. полѣ пергамена рукой позднѣйшаго владѣльца рукописи (того же, что на стр. 192) написаніе «иежед».

поставн ѩмъ цѣсаря ѩменемь деѡ-
досиѣ· мѫжа вѣрьна ѝ хрѣстолюбива
ѝ правовѣрьна· ѥште же не кръште-
ноу сѫштоу добыѣ сѫшта ѝ храбъра·
съ свѣтомъ же бвою цѣсароу· съста-
виша ратѣ на поганы· оужегъша
оуѧла цѣсара· ѝ съдѣѩствомъ госпо-
да нашего ѿс ѿца· ѝ бво ѩхъ ѩзвиша
бво же прогнаша· множаѩшиѝ же ѩ-
хъ въ доунавѣ вѣжаште ѩстопиж-
ша· ѝ тако гратиѧнъ ѝ деѡдосиѝ цѣ-
сара възаста повѣдж· ѝ по бдолѣнии
томь· гратиѧнъ цѣсаръ ѩде въ римъ·
ѧ деѡдосиѝ въ къснатинѣ градъ· до-
шъдъ же солоуна града въ ѧзж въпа-
де ѝ развол҃ѣ сѧ· призъвавъ же ѥпископ҃
па солоунъска града ѩменемь ѧхоли-
а· пыташе кжѫ вѣрж дръжитъ·
бнолоу же рекшоу нѣстъ дошъла запа-
дънъѣѩхъ странъ ѧриѧнъскаѧ хоу-
ла· ни вѫзможе прѣѩстити· въвъ-
шеѥ тѣмь нечъстъноѥ боговориѥ·
нъ прѣданжѫ ѩспрѣва ѧпостолъı вѣ-
рж дръжимъ· тъгда цѣсарь деѡдо-
сиѝ съ чьстиѫ то приѩмъ· просѧ сва-
тааго кръщенна· ѝ крьсти сѧ тоу
сѫтиѩмъ ѥпископомъ ѧхолиѥ-
мъ солоуна града· въ ѩмѧ ѻтъца ѝ сы-
на ѝ сватааго доуха· оустравивъ же сѧ

5 съ, об.., 8 ѿс ѿца, бв.., 9 бв.. буквы с и б, всѣ шесть, широк. формы; 13 римъ еръ выступаетъ поверхъ строки.

по мнозѣхъ дѣнехъ въ костантинѣ
градъ приде· въ то же врѣмѧ григорий
паѳзинѧнъскъıи ѥпископъ· вънж-
трь въ градѣ въ малѣ црькви съборы
творѣѣше· събираѧ и оутвръждаѧ
народъ оучениймъ своймъ· ѳ пра-
вѣи вѣрѣ· ѩже црькъı потомъ цѣса-
ремъ повелѣниемъ съзъдана въıст'·
и нарече сѧ ѧнастасиа· въвръгъшаѧ
же волѧрина блаженаѧго ѩсакиа въ
темницѫ· саторникъ· и оуикторъ·
вълѣзъша въ тъмницѫ къ блажено-
оумоу ѩсакиѳ глаголаста ѥмоу·
моли сѧ богоу· отъче· ѩко цѣсарь повѣ-
ди ратьникъı и се градетъ· глаго-
ла има ѳсклавивъ сѧ малъı· вѣдѣ
чадо мое градѫшталаго вѣрнааго цѣ-
сарѣ деѳдосиа· зълодѣи во иоуал'·
прия сѫдъ подобьнъ тебѣ коупьно
съ препоситомъ· смрадъ во съжеже-
нига ѥю ѥште въ ноздрехъ моихъ ѥ-
стъ· тъгда чоудивъша сѧ· и покло-
нивъша сѧ ѧбие ѩзидоста· и сърѣт'-
ша цѣсара съповѣдаста ѥмоу вѣсе ѥ-
же ѳ сватѣемь ѩсакиѩ· и ѳ прори-
цании ѥго ѥже въ лице глагола ѳкла-
ноуоумоу оуалоу· и како съвъı сѧ ѥ-
моу· слъıшавъ же то цѣсарь· чоуди
сѧ мѫжоу томоу· и ѧбие повелѣ

3 вънж- буква и передѣлка писца изъ т; 4 на лѣв. полѣ, противъ строки, 5 точекъ—замѣтка переписчика; еры ереваго вида (ы) писцомъ; 5 с и 6 ѳ (предлогъ), обѣ буквы широк. формы; 9 ..гъшаѧ ерь передѣлка писца изъ иной буквы, при чемъ за тѣснотой не было мѣста для специфич. черты ера; 11 ..никъ sic (σατορνῖνον); 19 тебѣ sic; 20 см..., 25 ѳ (второй предлогъ), 26 ѳк.. буквы с и ѳ, всѣ три, широк. Ф.

Листъ просвѣчиваетъ мѣстами письмо оборотной стороны.

привести и̑ съ всѣкоиж чѣстиѭ въ
полатꙑ цѣсара· шѣдъша же славѣ-
наѥ та мѫжа съ потъштанию҆мъ вѣ
тьмиицѫ· припадоста къ ногама
прѣподовѣнаго· и̑ молѧста сѧ мо-
лити сѧ ѥ҆моу за ѥ҃ къ богоу· разоу-
мѣвъша ꙗ҆ко пророкъ ѥ҆стъ· и̑мже
съвъша сѧ ѥ҆моу вѣса прорицанига·
и̑ ꙇзведъша и̑ ѷс темница приведо-
ста и къ цѣсароу· цѣсарь же и̑зъшъ-
дъ противѫ ѥ҆моу поклони сѧ ѥ҆моу·
и̑ проси молитвꙑ о҆тъ ѥ҆го·
Сватꙑи же помоли сѧ и̑ цѣлова и̑· и̑ съ-
повѣда ѥ҆моу вѣсе о҆ зълочѣстꙑнѣѥмь
оу҆ѧли· о҆нъ же слꙑшавъ и̑ съжаливъ
си· о҆ напасти сватꙑихъ цр҃ькъвъ·
ѧвиѥ казнь заповѣда· и̑ кни҃гꙑ
написавъ посъла на нарочита мѣ-
ста· заповѣдаѫшта сице· цѣсарь
деѳдосии· повѣдникъ самодръ-
жецъ· къ вѣсѣмъ ѧриа҃нъскомъ та-
и̑вѣнико҃мъ· вѣдомо да бѫдетъ
вамъ· ꙗ҆ко о҆тъ дне҃шънѧ҃го дне
ѧште да сѧ о҆браштетъ кто о҆тъ ва-
съ вънѫтрь града съвира҃ѫ въ цр҃ъ-
кви правовѣрнꙑихъ· то съмрѣ-
тънѫ казнь прииметъ· и̑ ѧже
сватꙑѧ цр҃ькъви съ ратиѫ ѥ҆сте прѣ-
ѧли· то и̑ тꙑ о҆ставивъше вънѣ град

1 ..коиж юсъ безъ каморы; 1—2 въ полатꙑ цѣсара ἐπὶ τὰ βασίλεια (юсъ — оконч. прилаг. женск. р.); 5 ..ѧи.. зн. мягкости при іотѣ; 6 ѥ҃ тоже; 13 инициалъ (широк. формы) вынесенъ на поле и опускается въ 14-ю строку; 15 о҆нъ буква о҆ широк. Ф.; 15—16 съжаливъ си (не сѧ) отвѣчаетъ οἰκειωσάμενος; 16 о҆ широк. Ф.; 23 ..ниа.. писецъ ошибочно поставилъ надстрочн. зн. надъ а̑ вмѣсто постановки надъ а; 29 град(а) буква а отрѣзана съ полемъ пергамена.

Правое поле пергамена отрѣзано, и обрѣзъ повредилъ, кромѣ 29 строки, еще концы строкъ 3 и 14, и въ обоихъ случаяхъ пострадалъ только кружокъ у ера.

прѣвъıвайте· вѣзвѣсти же и къ ста-
рѣıшинѣ ıмъ· ıже вѣ въ то врѣмѧ
старѣıшина ариѧномъ· ıменемъ
димофилъ сице глагола· вѣроую вѣ
никеıскаго събора заповѣди· и
примири сѧ съ правовѣрънъıмı-
димофилоу же ѿтъвѣгъшоу цѣсара
повелѣнıа· и съвъкоупъıенıа и съ-
мирениѧ· въздаѣмоу нарѣчıе цѣ-
сарь глаголѧ· мира и съвъкоупъıенı-
ѧ вѣгаѣши· да вѣгати ти ѿтъ свѧ-
тъııхъ црькъвъ велѫ· Слъıшавъ же
то димофилъ· призъвавъ въ црькъ-
ве вѣсѧ ариѧнъı глагола к ıмъ· бра-
тıа· цѣсарь человѣколюбивъ ѣстъ
и свои вѣрѣ црькъвъ проситъ· тıхѵ
вѣзвѣстивъ намъ· ѫже рече рати-
ѭ и матежемъ црькъви вѣзасте· то
тъı миръıнѣ ѿтъдадите· да вѣсте
же ıако ѿтъ дѣнешънѣıаго дьне повеле-
нѣно нъı ѣстъ вънѣ града съвърати
сѧ· то рекъ ıзиде вънъ града съ людь-
ми своıми· и тоу съворъı твораше
прокоıе· тако го же ариѧни до четъıръ
десѧтъ лѣтъ правовѣрънъııхъ црък-
кви дръжаша· деѯдосıѣмъ же крь-
стиѧнъııмъ цѣсаремъ· ıе тъчıѫ
и црькъвъ нъ и ıз града ıзгънани
бъıша· и прѣıдоша црькъви правовѣ-

4 ..ла sic (не ..ѧ); 12 инициалъ (широк. формы) опускается недалеко подъ строку; 15 ю пострадало отъ ссадины на пергаменѣ, но читается внѣ сомнѣнія; 16 καὶ τὰ τῆς οἰκείας πίστεως τῶν τὸ ὁμοούσιον φρονούντων ἐκκλησίας ἐπιζητεῖ; 23—24 и тоу.. ..прокоıе χᾴκεῖ τὰς διαγωγὰς τοῦ λοιποῦ ἐποιοῦντο; 24 тако го же искажено изъ тако бо же (вм. тако же бо) οὕτω μὲν οὖν; 25 ..вѣр.. буква в передѣлка писца изъ р.

Лѣвое поле пергамена отрѣзано поодаль отъ началъ строкъ.

рѣнїй· не замоудивъ же цѣсарь съвор-
ъ ѥпископъскъıи съткори· ѳ пра-
во вѣрѣ оутвръдитъ· никѣискжѫ
вѣржь· и поставити въ къснатинѣ
5 градѣ ѥпископа· и дати оустрои
сватъıимъ црькъвамъ вьсѣмъ лю-
демь· Повелѣ же цѣсарь деѡдосию·
прити на съборъ и старѣишинамъ ѥ-
ретичьскамъ· събраша же са коупио-
10 сжштаѧ вѣръı· отъ алеѯандриа ти-
модеи· отъ иѣроусалима же куриль·
и мелетиѝ отъ антиѡхиа· вѣаше ж
тоу григории наѯизианъскъıи· и а-
холии отъ солоуна· и ини съ ними мь-
15 нози· вѣаше же вьсѣхъ р҃н· отъ ари-
ѥвъı же и македоніа страны· ѥлеуси
маркіанъ лампачьскъıи· и ѥуѳимиі
ѥфесъскъıи· и маръ· халкідонскъ
и прочиі· вьсѣхъ вѣ л҃s· отъ ѡхъ
20 же наиваште отъ ѥлиспонтъскъıи-
хъ· и отъ асиискъıѡхъ градовъ вѣ-
ахжь· събраша же са мѣсаца мана·
ѥпископи же и цѣсарь· и сватъıи ѳ-
тьцъ нашъ исповѣдьникъ исаки
25 и вьсѣчьскъı са дѣаша присъвъкоу-
пити а хоташте· къ правѣи и коу-
пьносжштьнѣи вѣрѣ· ѳни же мал
радивъше ѳ томь· и оувѣштанию т
ни къ кжѫ же налѣнивъше рѣша·

2—3 ѳ право(и) не дописано писцомъ; 7 -демь ерь отставленъ отъ м на промежутокъ, приличный еру, и верхн. срѣзъ буквы удиненъ влѣво, какъ бы для специфич. черты ера, — точно, ь есть недописанный ъ; иниціалъ, опускаясь, близко подходитъ къ 8 строкѣ; 9—10 τῆς μὲν ὁμοουσίου πίστεως; 11 ѳтъ, 12 ѳтъ оба ѳ широк. формы; ж(ѣ) буква ѣ отрѣзана съ полемъ пергамена; 15 ѳтъ буква ѳ широк. Ф.; 16 -ѥкъı безъ іота; καὶ μακεδονίου μέρους; ѥлеуси(и) ἐλεύσιος χυζίκου 2-ое и отрѣзано вовсе, а 1-ое обрѣзано по 2-ой чертѣ; 17 ѳуѳми (εὐήθιος) буква ѳ вставка писца надъ строкой; 18 ..ьскъ(і) ерь выступалъ поверхъ строки; отъ него остались только специфич. черта его и точка отъ нижн. срѣза; остальное отрѣзано; 19 ѳтъ, 21 ѳтъ, 22 съ.. буквы ѳ и с, всѣ три,широк. Ф.; 24 исаки(и) конечное и отрѣзано; 27 ѳни буква ѳ широк. Ф.; мал(о) отрѣзано о (οἱ δὲ μικρὰ φρονήσαντες); 28 т(а) отрѣзано а (καὶ τὰς παραινέσεις παραλογισάμενοι).

Правое поле пергамена отрѣзано; кромѣ выше указанныхъ, обрѣзаны еще буквы, но явно выражены остатками: к (14), и (17 и 20), ъ (19), ѵ (25) и т (28).

волимъ ариѧньскꙑѩ вѣрꙋ неже къ
коупносжштиѭ приложити сѧ· и та-
ко имъ изглаголавъшемъ· изгънаша
ѧ изъ съвора цръкъвънааго· и-
ште же изъ самого того града· отъвръ-
гъшемъ сѧ правꙑѩ вѣры· оутвръ-
дивъше же никеискꙑѩ стꙑѩ правꙑѩ вѣ-
рꙋ коуп'но· и ти оустависа оустав'
вѣры· цѣсарь же о поставьѥний е-
пискоупа къснатина града· къ е-
пискоупомъ глагола да поставят'·
и нарекоша нек'тариа нѣкого· мꙋ-
жа имениита и доброговѣина· кро-
тъка образомъ отъ болѣръска ро-
да сжшта· и дръжаштоу тъгда
епар'шъскꙑи санъ· приведенъ же
бъістъ людьми на епископьство·
и поставьѥнъ бъістъ сватꙑими
отьци рн сжштоу тоу· и хрьстолю-
бивоуоумоу цѣсароу деѳдосиѭ·
и чьстьноуоумоу отьцоу нашемѹ
исакиѭ· Тъгда оубо оустав оу-
ставиша да и къснатинѣ града
епископъ· то жде старѣишинъ-
ство да имать и тж жде чьсть· ѩже
и римъска града епископъ· заѥ
наречень бъістъ новꙑи римъ· си-
мъ вьсѣмъ сице бꙑвъшемъ· въско-
рѣ и съборъ епископъскꙑи коне-

1 къ еръ выступаетъ поверхъ строки; 1—2 ἡ τῷ ὁμοουσίῳ; 6 оутвръ- постановкѣ надстрочн. знака (ѵ) могъ помѣшать хвостъ буквы р 5-й строки; 7 стꙑѩ надъ строкой писцомъ; 9 о (предлогъ) широк. формы; 12 нѣкого sic (τὶσ); 19 от.. буква о широк. ф.; 22 инициалъ опускается вплоть до 23 строки; 27 си- буква с широк. ф.

Лѣвое поле пергамена отрѣзано безъ вреда началамъ строкъ.

цъ прижѧ· на славѫ господа нашего ї
хс̃а· тъгда блаженъıи їсакїи ра-
доуѫ сѧ ѳ оу̑строєнии цр̾къвн̾ѣ-
мъ· и̑ правъıѧ вѣръı· и̑ тъ прослав
вога ѳ вьсѣхъ чоудесєхъ· ѩже съте -
ри· мъıсла̀штоу же ємоу авїє їт
въ поустъıнѭ· ѳтъıѭдоуже божи-
ємъ їавл̾єнїимъ приде сѣмо· на
дѣло ѥже и̑ съконч̾а· оувѣдѣвъ-
ша же многашди намѣнѭнаѧ сла-
вънаѧ мѫжа· саторнинъ и̑ оу̑ктор
пристѫпьша къ прѣподобьноуоу̑-
моу· молѧста сѧ да ѥю̑ не ѳставитъ
ѳнъ же ѩко ѳтьць̀ доухов̾нъ· став -
ѩше ꙗ глаголѧ· господоу поспѣвъ-
шоу конч̾ати дѣло· на нєже тъ
нъı єстъ посълалъ· подобаатъ въ-
звративъшоу сѧ мн̾ѣ· дръжат
сѧ по своє дѣло въздръжанїа· вѣ-
рънаѧ же та мѫжа молѧста сѧ ѥм
съ слъзами· прия̀ти моленїє ѥю̑
разоумѣвъ же блаженъıи доухов̾ъ-
нѭ ѥю̑ любьве· ѩже и̑мата къ нє-
моу· рече к нїима· мн̾ѣ оубо жела-
нїє єстъ възвратити сѧ ѳтъıѭд -
же ѥслъ пришелъ· нъ ѥл'ма ѩко ра-
ба христова любьве и̑мата покои̑-
ти моѭ̑ хоудость̀· то ѥже ва рекѫ а̀-
къı ѳтьць̀· то послоушаи̑та· и̑же

1 ї(с) буква с отрѣзана съ полемъ пергамена; 2 хс̃а буква с широк. формы; 4 прос-
слав(н) ἐδόξαζεν, 5 съте(о)- и 6 ѳт(н) ἀναλῦσαι буквы н, о и н отрѣзаны; 7 ѳт.. буква ѳ
широк. Ф.; 10 ..ѭи.. зн. мягкости при іотѣ; 11 оу̑ктор(ъ) sic (οὐίκτωρ), а ъ отрѣзанъ;
13 ..нитъ (·) еръ выступалъ поверхъ строки (осталась отъ него одна специфич. часть,
остальное же отрѣзано); 14 ѳнъ буква ѳ широк. Ф.; став(ѣ)-, 18 дръжат(н) ἔχεσθαι, 20 ѥм(оу̑),
21 ѥю̑(·) и 25 ѳтъıѭд(s)- буквы ѣ, н, оу̑, точка и s отрѣзаны; 27 ..коѭ- буква о широк. Ф.,
и ея форма оправдывается уменьшеніемъ высоты на половину (здѣсь пришлась въ самой
строкѣ маленькая пергамен. дыра).

Правое поле пергамена отрѣзано съ концами строкъ; обрѣзаны, но читаются внѣ
сомнѣнія по остаткамъ буквы: а (2), ѣ (3), в (4 и 5), р (11), у (12), ъ (17), ѭ (21) и є (29). Перга-
менъ просвѣчиваетъ письмо оборотной стороны.

вію варивъ сътворитъ ми хъизнѫ
сѣсти ми вѣ нєи· то тоу вѫдетъ
ми житіе дожи и до исхода доуша
моѥѫ· послоушаста же мѫжа та сло-
весъ прѣподовѣнъыихъ єго· и вѣ-
ста ретѫшта сѧ ѳба· както ію варивъ·
съжиждетъ ємоу клѣтъ· сатории-
инъ же имѣаше село вѣнѣ града· не
далече града· такожде же и оуник'-
торъ· имѣаше и тъ оу примориѫ·
и начаста зъдати ѳба въ имѧ бла-
женааго исаакиа· саторинъ же
много мѫдрьство въсприимъ· оу-
мъсливъ правѣдѫ ѩко мѫжь тъ·
мльчаливѫ жизнь єстъ ѳбъикалъ·
и не трѣвоужетъ нъиа красенъ
хлѣвинъ· сътвори ємоу клѣтъ
дъвопомоститѫ· и вѣсѣчъскъı
съвръшивъ ѩ· приде къ блажен8-
моу и глагола ємоу· се сътворихъ
клѣтъ ѩкоже єси повелѣлъ· въ-
шъдъ живи вѣ нєи· въшедъ же свѧ-
тъıи ѳтѣцъ нашъ вѣ клѣтъ· и ви-
дѣвъ ѩ безмльвьнѫ· годѣ ємоу
бъıстъ· и сѣде вѣ нєи съ многомъ
оусрѣдиємъ· оуиторъ же вѣаше
прѣградилъ много мѣсто· многа-
мъ хлѣвинамъ· и великамъ· оу-
вѣдѣвъ же ѩко варилъ єстъ сато-

4 сло- буква о широк. формы (вдвое мельче строчн. буквъ); 7 съжи.. sic; 12 сат.. буква с широк. Ф.; 13 πολλῇ τῇ φρονήσει χρησάμενος; 15 ѳв.., 17 съ.., 20 сѣ буквы ѳ и оба с широк. Ф.; 26 оуиторъ sic (οὐίχτωρ).

Безъ вреда для письма отрѣзано лѣвое поле по линіи, отчерчивающей его.

рнинъ· печалынъ бѣстъ зѣло· и въ-
шъдъ къ прѣподовьноуоумоу вѣ
клѣть· покланшаше сѧ ѥмоу мо-
лѧ и· да бъı и то мѣсто съзъданоѥ
5 о имени ѥго прѣмлъ· прѣподовъ-
ныи же мжжѣ ѧкъı отѣцъ чѧдолю-
бивъ· прѣпираше и глаголѧ· ни чѧ-
до· не тако тѫжѣко си твори· госпо-
дьня ѥстъ заповѣдь ѥже глаголе-
10 тъ· бжди вамъ· ѥи· ѥи· и ни· ни· а ѥже
лише того· то отъ пронъıра ѥстъ· на
нѣмъже оубо мѣстѣ господь съподо-
билъ мѧ ѥстъ сѣсти· то на томъ по-
дова ми ѥстъ сѣдѣти мльчаште до-
15 жи и до конѣца жизни моѥѧ· и помо-
ливъ сѧ за ня отъпоусти мирьнѣ·
и вѣаше блаженъıи исакии· живъı
ѧггельско житиѥ· многаш'ди же мѣ-
нѣняше она славъняше мжжа· не идѣа-
20 ста прѣжде въ полатж къ цр҃оу· ѩште
не рано вь зорѧ шъдъша къ прѣподо-
вьноуоумоу покланшста сѧ ѥмоу·
и тако благословьѥниѥ вьзъмъша·
отъхождаѧста радоуѫшта сѧ·
25 Многомъ же иньмъ повѣдаѫшта·
о прѣподовьньѣмь· на рьвъность
доуховьнѫѫ вьстависта· и прихо-
ждаѧхѫ отъвьсѫдоу къ нѣмоу по вь-
29 сѧ дьни· възграждаѥми и оутвръ-

5 о (предлогъ) широк. формы; 10 ни (второе) буква и передѣлка писца изъ и (надстрочн. знакъ не уничтоженъ на пергаменѣ); 16 отъ.. буква о широк. ф.; 17—18 καὶ ἦν ὁ μακάριος ἰσαάκιος ἐπιδεικνύμενος ἐπὶ γῆς ἀγγελικὴν πολιτείαν; 20 ѩште буква т выступаетъ поверхъ строки; 24 отъ.. буква о широк. ф.; 25 инициалъ вынесенъ на поле и, опускаясь, не достигаетъ 26 строки; 26 о (предлогъ) широк. ф.; т выступаетъ поверхъ строки.

ждаѥми ѻ вѣрѣ господьнѣи· прѣподо-
бьнъıимъ словесъı ѥго· мнози же мо-
лѧахѫ и прити ѥмоу въ домъı ıхъ·
да помолитъ сѧ богоу за нѧ· ѻнъ же
5 вида вѣрѫ ıхъ ı непрѣзорѣство
показоуѫ хаждаѧше· ѧште ли да
сълоучаѧше сѧ нѣ ѻу кого ѻумоудı-
ти ѥмоу· то ıзъхождаѧше ношти-
ѭ· ı вратомъ градънъıимъ затво-
10 реномъ сѫштемъ· стоѧше ı молитвѫ
творѣѧше къ богоу· ı прѣкръштаѧ-
ше врата ı сама сѧ ѻтврѣзаахѫ· ı та-
ко хождаѧше вѣ клѣтъ своѭ· ı вѣръ-
нъıи же цѣсарь деıѳосиı прıхождаа-
15 ше к нѣмоу· ı молѧше ı да поминаѥ-
тъı ı· въ свѧтъııхъ ѥго молитвахъ·
ı господь рекъıи· ıжде ѥста дъва ı-
ли трıе събрани въ моѥ ıмѧ· то тоу
ѥсмь посрѣдоу ıхъ· тъ на славѫ свѧ-
20 таго своѥго ıмене ıзволи· ѻумножı-
ти сѧ словесъıноуѻумоу стадоу· въго-
дника своѥго· ѩкоже во вельгласъıна-
ı тржьа тржьдшти вѣставьıѥтъ мно-
гъı· на въплъчение рати· тако небе-
25 сьскоѥ житиѥ прѣподовѣнаго ѻтъ-
ца нашего ıсаѩıа· вѣсѫдоу же ı вѣ-
сѣмо проповѣдаѥмо· на ѧггельскоѥ
се житиѥ многъı приведе· не бо вѣ-
29 ше ѥште тоу никакогоже чръноризъ-

4 ѻнъ буква ѻ широк. формы; 5 непрѣзорѣство τὸ ἀχενόδοξον; 10 ст. . буква с широк. Ф.; 12 -ше писцомъ по подскобкѣ мѣста двухъ буквъ.

ца· тъгда видѣвъ сатонинъ божиѭ
благодѣтиѭ множащѫ са брати-
ѭ· многѫ имъı любѣве къ рабоу бо-
жиѭ· ѿтъдастъ ѥмоу вѣсе то село· да
бждетъ властиѭ ѥмоу на манасти-
ръ· вѣ҃ше же блаженъıи ꙗко свѣтилѡ
въ тъминѣ мѣстѣ свѣта са· ꙗште же
са сълоучаꙗше къгда идѫштоу ѥмоу
въ градъı съ възъвавъшиимъ ѥго въ
домъı свои благословѣниа ради·
ти ꙗште прошаꙗше кто ѿтъ ништи-
хъ нѣчѣсо дати себѣ· то ꙗште са съ-
лоучаꙗше не имѣти ѥмоу ничѣсоже да-
ти ѥмоу· то котъıгѫ сьвлѣкъ съ себе
дадѣаше ништоуѻ҃моу· тако же тво-
раꙗше вѣса лѣта житиа своѥго· го-
сподоу работаѫ въ молитвахъ пръ҃бъı-
ваѫ· любостранѣние творѧ· ниште-
любие застѫпаѫ· памать сватъıи-
хъ творѧ· добродръзостенъ· некото-
ричьнъ безъловенъ· безгнѣвьнъ·
поо҃чаливъ· въ кротости о҃чѧ при-
ходаштаѫ къ правѣи вѣрѣ· запо-
вѣдаѫ и сьвѣдѣтельствоуѫ ѻ вѣсѣ-
хъ· исповѣдати и славити· нераз'-
дѣлимѫѭ и коуп'носѫштѫѭ тро-
ицѫ· ѿтъца и съıна и сватаго доуха·
ꙗко тѣмъ доброчьстъıимъ исповѣ-
данииимъ· съпасение чловѣчьско

гн
по-
ми-
лоу-
ї ре-
тъ-
ка
ами-
и

4 ѿтъ.. буква ѻ широк. формы; 7—10 ἄποτε δὲ ἐγένετο ἀπιόντι αὐτῷ εἰσ τὴν πόλιν, προσκαλουμένων αὐτόν τινων ἐπὶ τῷ εὐλογεῖσθαι τοὺς οἴκους αὐτῶν, εἰ....; 17 ъ выступаетъ поверхъ строки; 20 первый зн. препин. безъ промежутка; 24 ѻ (предлогъ), 27 ѿт.. оба ѻ широк. ф.

На правомъ полѣ, по самому краю пергамена, на высотѣ 18—25 строкъ, запись писца всей рукописи, нѣкоего «Ретъка». Сомнѣваться въ тожествѣ почерка записи и всей рукописи нѣтъ ни малѣйшаго основанія.

състоитъ сѧ· и̑ ино же много пооучѧ-
не прѣста ни оумлъкнѫ отъ добра· съ-
старѣвъ же сѧ оубо въ добрѣ старости
дойде конъца житию· и̑ съзъвавъ вѣ-
се ѥ̑же о̑ христосѣ доуховьноѥ ѥ̑го ста-
до· пооучивъ ѧ словесы многы· тврѣ-
домъ и̑ непозъбномъ прѣбъивати на
камени· вѣры господьнѣ· прѣдастъ·
прѣштедроуоумоу богоу· бъистъ же
плачъ въ братии ѥ̑го ради· оуслъша
же и̑ крѣстиа̑нъи цѣсарь дѣѡдѡсии
о̑ нѣмъ ꙗ̑ко оуже оускъпе· и̑ тѫжаа̑ше зѣ-
ло· посъла же кръкыгѫ да вложивъ-
ше въ нѭ чѣстьноѥ тѣло прѣподовъна-
го· привезѫтъ въ великѫѭ цръкъве·
а̑же тъгда ариии нарица̑ше сѧ· и̑ отъ-
тѫдоу и̑ пакы несѫтъ на погребениѥ·
и̑ томоу бъивъшоу о̑бноштьницѫ тво-
риша въ намѣнѣнѣи цръкъви· и̑ та-
ко на оутриа вѣсь градъ коупно съ архи-
ѣпископомъ· и̑ съ вѣсѣмь клиросомъ·
съ хвалами и̑ пѣсньми доуховънъи̑-
ми· несоша и проваждаѭште дожи и
до погребениа· аурилиа̑нъ же ѥ̑динъ
отъ славънъи̑хъ цѣсарь мѫжь· про-
тивѫ манастъироу отьца и̑сакиа· на
полоуношть съзъда цръкъве свата-
го· прѣвомѫченика стефана· въ ѥ̑р-
ма же и̑зношениа тръблаженааго

2 съ- ер̀ъ выступаетъ поверхъ строки; 5 о̑ (предлогъ) широк. формы; 8 второй зн. препин. безъ промежутка (перенесенъ писцомъ съ конца строки, гдѣ точка, однако, не уничтожена); 10 оу.., 12 о̑ (предлогъ), 16 отъ., 18 ѳк.. (παννύχιον) буквы о и о̑, всѣ четыре, широк. ф.; 24 ѥ̑динъ ер̀ъ выступаетъ поверхъ строки.

ѩсакі҃ѩ· постави помощь на пѫти
прѣдъ манастъремъ· множьство
мѫжь много· да въсхытивъше доне-
сѫтъ мощи сватаго о҃тьца нашего
ѩсакі҃ѩ· въ прѣжде реченѭ цркъ-
ве благословѣніа ради· и положити
и҃ тоу ѩкоже и҃ бысть· тако оу҃во ѩзво-
ли положити сѧ въ цркъви с҃таго прѣ-
вомч҃ника стефана· о҃ десноу҃ѭ сва-
тоу҃ѭ трепезоу· вънѫтрь въ о҃лтари· оу҃-
ченици же е҃го печалоу҃ѭште си· въ-
звратиша сѧ въ манастырь· недале-
че сѫштоу о҃тъ прѣжде реченаго цр҃ъ-
кве· Съконьча же сѧ сватыи о҃тьць
нашь и҃ ѩсповѣдникъ ѩсакі҃ѩ· мѣса-
ца марта ·к҃а· цѣсарьствоу҃ѭштоу хрь-
столюбивоу҃оу҃моу ц҃рю деѡ҃досіѡ·
на славѫ господоу нашемоу і҃с х҃соу·· е҃-
моуже слава и҃ дръжава вь вѣкы вѣ-
комъ ѧминъ ·:·

23 мѣсаца марта к҃в мч҃ениѥ сватоу҃ѳ· трофима
и҃ ѥ҃ѵкарпіѡ҃на ·:·
25 Мъногоу бывъшоу плиштоу и ма-
тежоу любимаа братиѥ· и горь-
цѣ прѣтѫштоу цѣсароу на бо-
жиѫ рабы· люто же зъло дѣлаѭште-
мъ по вьса мѣста кназемъ· и҃ повы и҃
30 лютыи҃ ѩзобрѣтаѭште мѫкы· лежаа-

XV тетрадь (полный кватерніонъ).

7 ..во-, 9 о҃ (предлогъ) широк. формы; 11 печалоу҃ѭште си (не сѧ) ἀνιώμενοι. (сравни си въ прим. 15—16, стр. 199); 13 о҃тъ буква о҃ широк. Ф.; 14 иниціалъ (широк. Ф.) опускается недалеко подъ строку; 18 і҃с х҃соу оба с широк. Ф.; 21 и 22 заняты заставкой; 23—24 заглавіе болѣе мелкимъ уставомъ, чѣмъ уставъ текста; буквы к и а (..ца, мар.., ѥ҃ѵкарпіѡ҃на) выступаютъ поверхъ строки; ..саца, тро.. буквы с и о широк. Ф.; 25 рисованный иниціалъ въ полѣ опускается въ 27 строку.

ѫ̀ж бо дарове мнози ѿтъ цѣсара· да и҆же
ѡ҆брѣтъ кр҃стиа҃на прѣдастъ· то тъ
да вѣ҆зѣметъ дары· и҆ тако вѣ҆сѣкоѧ҆
пакости и҆ вѣ҆сѣкоѧ҆ вѣды· вѣ҆са вѣ҆сѫ-
доу испл҃ниша҆ сѧ· господь же пома-
галше вѣ҆сѣмъ подвизаѭштиимъ сѧ
на мѫчениѥ· ѩкоже бѣстъ ѡ҆ славн҃ѣ-
ѩ҆ѥ мѫченикоу· трофимѣ и҆ ѥ҆ѵкарпи-
ѡ҆нѣ· сиа҃ оу҆бо сватаа҃ мѫченика·
война вѣ҆ста оу҆ того къназа мѫчашта-
аго кр҃стиа҃ны· и҆нъ же никтоже не
вѣ҆аше ѥ҆моу и҆звѣстенъ· развѣ сеѥ҆
ѡ҆ мѫчении· люта бо и҆ нечловѣ҃ска
сѫшта· на божиа҆ рабы бѣста лютѣ-
и҆ша· посълана же бѣста· трофимъ
и҆ ѥ҆ѵкарпи҆ѡ҆нъ· мѫчитъ рекомыа҆ ра-
бы божиа҆· съвазати же вѣ҆сѧ прибѣ҆-
шътаваѭштаа҆ сѧ к҃ нимъ· и҆ тоа҆ жде
вѣры сѫштаа҆· и҆доста же примъишлѣ-
ѭшта горъкыа҆ мѫкы· тако оу҆бо
мъıсладштема и҆ма· бъıстъ нѣчто сіце
невѣрънъıимъ не и҆звѣсто· вѣрънъı-
и҆мъ же и҆ зѣло не и҆звѣсто· бг҃ъ бо мн҃ѡ-
гъ съ великомъ шоумомъ· на въздоу-
сѣ къı҆нѫ гласъ и҆споуштаа҆ше· камо
сѧ подвизаѥ҆та трофиме· и҆ ѥ҆ѵкарпи-
ѡ҆не· поч҃то ли рабомъ моимъ прѣти-
та· не прѣ҆долѣ҆ѥ҆та тѣмь· ниже и҆х҃
повѣ҆дита· нъ вѫдета и҆ ва сѣ нимн҃·
тако мьнѣ милова҆къшоу ва· Се слъı-

9 сиа буква с широк. формы; 10 шт лигатура; 13 ѡ҆ (предлогъ), 17 съ.. буквы ѡ҆ и с широк. ф.; 23 отрицаніе не на пергаменѣ выскоблено, но читаемо; ѡ҆г.. и 28 ..ѡ҆д.. оба ѡ҆ широк. ф.; 30 инициалъ (широк. ф.) опускается недалеко подъ строку.

шавъша лютаꙗ та· и̑ соуровая и̑ нечл°-
кѣка· падоста на земи не сътръпѣ-
въша ни вида того ни гласа· долоу кла-
чашта и̑ лици закръиваѭшта· к'то сиї
5 е̑стъ рекоста великъıи̑ богъ· а̑ви-
въıи̑ са и̑ глаголавъıи̑ къ нама· бла-
жена бъıховѣ бъıла· а̑ште бъıховѣ
рава е̑го бъıла· се и̑ма съ великомъ
страхъмъ глаголѭштема· раздра са
10 о̑гн҃ьнъıи̑ о̑блакъ и̑ ста· и̑ гласъ и̑з'
не̑го бъıстъ· въстанѣта глаголѧ и̑
покаита са· и̑ гр҃си ваю о̑ставл҃ѭштъ
са· и̑ а̑ко о̑ставивъша са въстаста
съ пъваниимъ· и̑ видѣста не̑кого
15 въ бѣлахъ ризахъ посрѣдѣ о̑блака сѣ-
дашта· многъı же прѣстоѧшта·
о̑ужасъша же са вида того· рекоста при-
и̑ми на господи о̑тъвѣтъ твораштема· о̑ нихъже съгрѣшиховѣ· то и̑ма
20 рек'шема без вѣсти а̑бие бъıстъ о̑-
блакъ· Сиа же плакаста са и̑ тѫжаста о̑ томь е̑же сътвориста зѣло много·
и̑ молиста са съ слъзами припадаѭ-
шта· прошт҃ениа просашта о̑ съгрѣше-
25 ниихъ е̑ю· пришьдъшема же и̑ма
близъ никомидиа· живѭштии въ г'-
радѣ надѣѭ са зѣло не̑ч'то прия-
ти о̑тъ не̑ю· сѫштиимъ тоу крьсти-
аномъ· она же а̑бие пришьдъша къ
30 претороу е̑же е̑стъ сѫдиште· и̑ждеже

3 вида буква д передѣлка писца изъ т; на прав. полѣ, противъ строки, рядъ точекъ— замѣтка переписчика; 12 ..ьıи̑.. ерь внѣ сомнѣнія (на фотографіяхъ Академіи Наукъ, къ ерю, ложно пририсована еровая специфич. черта, но пергаменъ не даетъ сомнѣваться, что это просвѣтъ съ оборота); ..тъ ерь выступаетъ поверхъ строки; 18 ..шта- буква а писцомъ по подскобкѣ а; 19 о̑ (предлогъ) широк. формы; 21 инициалъ (широк. ф.), опускаясь, близко подходитъ къ 22 строкѣ; 26 г'- какографич. случай паерка принадлежитъ писцу; 29 она буква о̑ широк. ф.

Пергаменъ сильно просвѣчиваетъ письмо оборотной страницы; въ 5-й строкѣ прорванное мѣсто повело къ далекой разстановкѣ буквъ и̑в.

имa бѣ҃ше повелѣлъ прѣвъıвати къ-
нaзъ· забъıста же о҃ немьже бѣ҃ста
посълана· ни цѣсара закона ни запо-
вѣдни помıнѣ'ста· нъ паче божий за-
конъ изволиста· ѥже ѥ҃стъ съпасени-
ѥ҃ доуши и҃ тѣлоу· вьлѣзъша же въ тъ-
миць раздрѣшиста а҃вие҃ сѫштаѧ
тоу· братиѫ ѧ наричѫшта· въıкъше-
ѥ҃ же и҃вьı҃ние съповѣдаѭшта· и҃ ѩко
и҃ вѣ хоштевѣ крьстиа҃на бъıти повѣ-
даста· ѩко многъıимъ мıнѣ҃ше сѧ
дѣлоу прѣславъноу бъıти· трѫфи-
мъ и҃ ѥ҃укар'пи҃ѡнъ· словѫштаѩ при
лоутости и҃ при дръзости· и҃ кнaзе-
мь посълана на крьстиа҃нъı мѫчи-
тъ· о҃на же небрѣгъша повелѣнии҃
кнaзъ паче крьстиа҃номъ прии҃ѥ҃та·
Ѩслъıшавъ же кнaзь въıкъшаѩ приде
вь никомидиѫ· и҃ призъвавъ ѩ ре-
че· что ва бъıстъ вьсѣхъ човѣкъ
о҃каа҃нѣ҃йшаѩ· како тврьдѣи доу-
ши ваѡ напрасно прѣмѣниста сѧ· о҃-
травена ли бъıста повѣдита ми· нъ
о҃умъ ли ѥ҃ста погоубила· съверѣта
о҃умъ и҃ поманѣта сѧ· да не то жде
прии҃мета· ѥже многашди и҃нѣмъ
сътвориста· Она же о҃тъвѣштавъ-
ша рекоста· занеже твориховѣ то
о҃увѣдѣховѣ господа· и҃стиньıюѥ
слово вѣдимоѥ· разоумѣховѣ комѡ

16 о҃на буква о широк. формы; 16 ..нии҃ написаніе десятеричнаго і объясняется дырой на пергаменѣ, стѣснившей писца въ написаніи и; 18 инціалъ (широк. Ф.) вынесенъ на поле и опускается недалеко подъ строку; 21 о҃к.., 22 о҃-, 24 съ.. оба о и с широк. Ф.; 27 инціалъ (широк. Ф.) опускается недалеко подъ строку.

Дыра на пергаменѣ, въ 5-й строкѣ, повела къ далекой разстановкѣ буквъ ол; то же самое въ строкѣ 16 съ буквами ии҃.

сътвориховѣ· съ тѣми хощтевѣ бы-
ти· съ тѣми желаѥвѣ жити· ѩроу да
въı ѡбрѣлъ лютѣйша и нечловѣчьнѣ-
йша· да въıша та жде и нама сѣдѣла-
лъı· ѩже и вѣ ѳ рабѣхъ божиихъ· ѳ испо-
вѣд'ницѣхъ крⷭтиа҃ньскъı вѣръı·
с' нимиже и на да въıховѣ съподобила
са· тѣми ѳтъвѣштаѥвѣ ѳ нихъже съ-
грѣшиховѣ· и то има рекⷭшема· повелѣ
кназь бити ѭ жъзлиемъ по ребромъ·
и власѣномъ соукномъ вьстирати ранъı
ѥю· и не оуспѣ ничѥсоже· видѣаше же ѭ слаⷣ
дьцѣ тръпашта· сетьнѣѥ же побѣжде-
нъ бывъ ѳтъвѣтъ дастъ ѳ нею· ѳгню
прѣдати ѭ повелѣ· ѳна же и нанесе-
нъıм има ранъı добье сътрьпѣвъша·
и съ пострадавъшиими причътъша
са· коупⷭно съ стⷭъıими мжченикъı·
съподовиста са прияти небесьскоѥ
цѣсарьство· съконьчаста же са сва-
таа божиа мжченика· въ никоми-
диистѣ градѣ· ѳ христосѣ господı
нашемъ· сь нимъже ѳⷭцоу слава и дръжа-
ва· съ сватъıимъ доухомь· нъıна и
присно и въ вѣкъı вѣкомъ а҃минъ ⁘

29 Мѣсаца марта· кг· мжка стⷭаго дометиа и 8-
30 ченикъ ѥго ⁘

5 ѳ (второй предлогъ) широк. формы; 10 кназь постановкѣ паерка (к') могъ помѣшать хвостъ буквы р 9-й строки; 11 ъı выступаетъ поверхъ строки; 15 ѳна буква ѳ широк. Ф.; 18 ..кън таково начертаніе еры; 20 съ.., 22 ѳ (предлогъ), 23 сь оба с и ѳ широк. Ф.; ѳⷭцоу надстрочн. приписка писца (ѳ широк. Ф. и втиснуто въ строку, между буквами ⷭс; остальное надъ строкой и заключается вводной чертой, въ видѣ запятой); 24 съ буква с попорчена прорывомъ пергамена (сохранилась только верхушка буквы); 25 буква а на мѣстѣ уничтоженнаго зн. препин. (⁘); 26—28 заняты заставкой; 29 и 30 заглавіе болѣе мелкимъ уставомъ; буквы ѣ, а (..ца, ..ка, ..аго, ..тиа), д, ѕ и ъ выступаютъ поверхъ строки, буквы с (..саца) и о (..аго, до.., ѥго) широк. Ф.

Іоу҃лиа҃ноу тъгда пришедъшоу въ а҃нти-
о҃хи҃йскъıи градъ· не бо є҃стъ цѣсаре-
мъ того нарешти· довлѣ҃є҃тъ во є҃-
моу· безаконникомъ и҃ прѣстжпъ-
никомъ зъвати и· заи҃е҃ заповѣ-
ди божиа҃ прѣстжпивъшоу є҃моу· коу-
миромъ жрѣти· тъ бо наоу҃чивъ сѧ бо-
жи҃є҃мъ словесемъ· и҃ поставы҃є҃нъ бы-
въ клиросѣ диа҃къ· и҃ носивъ прѣчи-
стъıа҃ таи҃нъı· въ о҃лтари прѣстоа҃-
лъ слоужа· прѣстжпи свои҃ санъ паче
же не прѣстжпи· нъ того богъ а҃ко не-
достоина о҃укорѣ сътвори· а҃ко и҃оудовж
подражавъша прѣ прѣльстѣ· Въшъдъ
о҃убо въ а҃нтио҃хи҃йскъıи градъ· добро-
чѣстъıиа҃ гоньаше· а҃ и҃же а҃ гоньаше
то тъıа҃ прилюбы҃а҃ше и҃ кръмы҃а҃ше· и҃-
ныи҃ же ноуждаше бога о҃тъвръшти
сѧ· да съконьчаѥ҃тъ сѧ реченоѥ҃ а҃пост҃-
лоу рекшоу· пронъривии҃ же чловѣ-
ци и҃ чародѣи҃ца· на горьшеѥ҃ прѣспѣ-
и҃жтъ лъсташтеи҃ лъстьми· стоа҃-
штеи҃ же на тврьдѣи҃є҃мъ камени рж-
гаахж сѧ томоу· вѣ҃аше во мжжѣ тъ
не простъ· и҃ гржвъ· нъ проказивъ·
славоиж҃ и҃ и҃мѣнии҃є҃мъ· възгражде-
нъıи҃хъ на пѣсьцѣ дша҃ прѣльшта-
а· тъ о҃убо въшьдъ въ градъ· въ црь-
къве великжиж҃· и҃же съзъда цѣсарь
коньстатинъ· о҃укори и҃ безъчьство-

1 рисованный инициалъ въ полѣ опускается ниже 5 строки; Іоу҃л.. таковъ надстрочн. знакъ вм. обычной каморы; а҃нти- буква т выступаетъ поверхъ строки; 3—5 ἀρκούσησ αὐτῷ..... καλεῖσθαι αὐτόν; 14 первое «прѣ» зачеркнуто на пергаменѣ чернилами писца; инициалъ опускается въ 15 строку; ..дъ ер выступаетъ поверхъ строки; 24 мжжѣ буква ж исчезла съ прорывомъ пергамена (осталась незначительная часть верха буквы); 30 ..ство буква о широк. формы (вдвое мельче прочихъ буквъ).

Пергаменъ прорванъ въ 24-й строкѣ.

ва ѩ. конѣмъ граждъ сътворивъ ѩ.
а олтарь своѥмоу коноу отълажи ста-
ѩти. такова же и таковаа зъла чѣ-
стыѣи божии цркви показа. на то-
го оубо нечѣстиваго ратъ вѣста отъ
асурии. и ноужда ѥмоу вѣаше ити во-
и. тъ же исхождааше на ратъ. ѩдж-
штоу же ѥмоу на пѫтъ. нѣкотории
пристѫпивъше к' нѣмоу. навадиша
на праведника дометиа. тъгда то-
митель сладъцѣ приимъ вадивъша-
а тыѧ. отъвѣшта глаголѧ шъдъ-
ше приведѣте ми и. то слъишавъше
оканнии ради бъша славаште томи-
тела. да тврьдо и непостѫпьно бж-
детъ. иже отъ нѣго на крьстьѩ-
нъı бѣшениѥ. и тек'ше къ пештe-
рѣ стаго дометиана. видѣша
и акъı аггельскъ образъ имѫшта.
стоѧшта и протагъша ржцѣ на небо.
и добродарьствънѫѩ пѣснь въспоу-
штаѩшта богоу. коупно съ дьвѣма оу-
ченикома своима. и прьвоѥ оубо оужа-
сни бъıваше. глаголаахѫ дроугъ къ
дроугоу. како оубо възможемъ при-
стѫпити къ таковоу оубоу мѫчите-
лю. или кѫѩ винѫ обращтемъ на по-
гоубѣниѥ ѥго. ѥда приобращтем'
грѣхъ себѣ. дроузии же глаголаахѫ.
отъженѥмъ и отъ прѣдѣлъ сихъ.

1 πᾶσαν γὰρ φάτναισ ἵππων ἐπλήρωσεν; 2 ол.., 5 отъ, 14 ок.. всѣ три о широк. формы
На лѣвомъ полѣ пергаменная дыра вошла и въ текстъ, отчего строки 16—18 отступили на пергаменѣ буквы на 3 отъ линіи началъ строкъ. Небольшая пергаменная дыра въ строкѣ 13 повела къ далекой разстановкѣ буквъ ѥп.

ѧште ли вѣсѧ люди привлѣчетъ къ себѣ
и вѣроую҃тъ къ рождъшоуоу҃моу сѧ о҃-
тъ марим҃ѣ. ѥгоже распаша нѣкъгда
ѩко достойнна съмрѣти сѫшта. съ д҃-
вѣма разбо҃йникома жидове. ц҃ѣсароу
о҃уво на крьстѣ҃нъı гнѣваю҃штоу сѧ.
и волѧромъ и кназемь. к҃то ставитъ
сего о҃увити. градѣте о҃уво видимъ
что сѫтъ. и въшед҃шемъ въıше мѫ-
жа того с҃таго. видѣша и стоѧштѣ
съ дъвѣма о҃ученикома ѥго. молитвѫ
шестаго часа творѧшта. и глагола-
ша ѥмоу. ѩзиди готови сѧ на пѫ-
тѣ къ ц҃ѣсароу. о҃нъ же не о҃тъ-
вѣшта имъ нъ прѣбъıваа-
ше въ молитвѣ своѥи. и па-
къı рекоша ѥмоу. ѩзиди г҃о-
тови сѧ на пѫтѣо҃утросиѫ
къ ц҃ѣсару. тоу бо приходи-
тъ. о҃нъ же не хотѧ о҃ставити
молитвъı. не о҃тъвѣшта имъ
словесе. ѧвиѥ же ѧкъı лъви кръвоиѧди-
вии҃. о҃устръмиша сѧ на нѣ скръжѣ-
штѫште зѫбъı. и въземлѫште каме-
ние мештаѧхѫ на нѣ. и на о҃ба о҃уче-
ника ѥго. толма же безвожьнии ти
меташа камение на правѣдьника.
доне҃лѣже напльниша пештерѫ
камена. ѩкоже не знати пештe-
ръı. и тако сватъıи прѣдастъ доу-

4 ..ѣнна sic; съ (предлогъ) буква с широк. формы; 7 ..ѧ.. зн. мягкости при іотѣ; 10 того буква т передѣлка писца изъ с; 12 ..гола буквы го въ нижней половинѣ содраны со слойкой пергамена; 13 ж тоже самое; 14 о҃нъ буква о҃ широк. Ф.; 18 на пѫтѣо҃утросиѫ искаженіе изъ на пѫтѣстросиѫ ἐν τῇ ὁδοστρωσίᾳ; 19 ..ру sic; 21 о҃тъ.. буква о҃ широк. Ф.
На прав. полѣ двѣ пергаменныя дыры укоротили письмо въ строкахъ 13—21.

шѫ господоу· съ дъвѣма оученикома своима· и бъістъ праведьникоу и оученикома его· гробъ пештера таи текъше повивъшии правѣдьника· възвѣстиша цроу иоулиановоу въса бъівъшаа· и ако мъı правьдника побихомъı· ѻ безаконьнаго възвѣшениа· ѻ еже тъгда ослѣпъıение невѣрънъıихъ человѣкъ· оубиваѫштиихъ вѣрънъıа· и правъдѫ кръвьми осквръıити· тъшташтаа са и въсѣ мѣста слѣдаштемъ· ако же повити доврочьстиа дѣлателѧ· нъ сѣ оставивъ еже безвожьнъıихъ тѣхъ· на доврочьстъıа възвѣшение· къ сватоуоумоу дометиановоу повѣстемъ възвраштѫ са· мѣсто оуво сватаго пештеръı· погоубъıено и без вѣсти бъістъ· посъıпано камениемь еже на правѣдника меташа· порастъ бъıлиемъ многомъ и трънїм'· тако бо и до дънешънаго дъне естъ· нараштение горъı тоа· прѣшъдъшема же дъвѣма лѣтома по съконьчании сватаго· слоучи са коупьцоу нѣкотороуоумоу· гънавъшоу вельбѫдъı своа и пасти а на мѣстѣ томь· пасѫштемъ же са вельбѫдомъ тоу· по прилоучаю една отъ нихъ шьдши· близъ вьси вълѣзе въ нивѫ

6 на прав. полѣ, противъ строки, рядъ точекъ — замѣтка переписчика; 7 и 8 инициалы опускаются недалеко подъ строку; ѣсл.. буква ѣ широк. формы; 13 сѣ sic; 22 ..нѣ.. зн. мягкости при іотѣ; 23 первое ш передѣлка писца (изъ ж?).

На прав. полѣ, противъ строкъ 23—30, пергаменная дыра.

ѥсти хотѧшти· тж же видѣвъ господі-
нъ ѥ҃вы том· тече ѥ҃згънати ѥ҃ж· ѥ҃зг°-
нима же въпаде сѧ въ пѣровъ· ѝ ѥ҃зло-
ми ногѫ прѣдынѭ҃ж· ѝ которѣ въвъ-
ши междоу господиномъ вельбѫда· ѝ
господиномъ ѥ҃вы· повръже ѥ҃ж въ го-
рѣ· на мѣстѣ ѝдеже лежа'ше сватъıй·
невидимь никъмьже· шьдь оу҃бо господи-
нь ѥ҃ѧ въ курестинь градь· и повѣда кънѧ-
зоу о ѥ҃вѣ· и како оклоснишѧ емоу
вельбѫдь· вельбѫдоу же оставеноу
бъıвъшоу тоу до четырь дьнии· и ле-
жѫштоу на мѣстѣ и покоушаѫ-
штоу сѧ въстати· и разломеныѧ но-
гы· не могѫштоу оутвръдити· стѫ-
пи· ѝ въниде ѥ҃моу нога въ доупиѫ
пештеръıнѭ҃ж· ѝдеже бѣѧхѫ мо-
шти сватъıхъ· ѝ ѧ҃вѥ оу҃тврьди сѧ
нога вельбѫдоу ѝ бъıстъ съдрава·
Пришъдъ же господинъ ѥ҃го· притече
къ ѥ҃моу· вельбѫдъ же видѣвъı ѝ·
ѝстръже ногѫ своѭ҃ ѝ тече ѝ сърѣте ѝ·
ѻнъ же видѣвъı ѝ ѝ къ оу҃жасти въıв'· хва-
лѣ҃ше ѝ славѣıше господа· въпрашаѧ-
хѫ же ѥго дроужина ѥ҃моу· что ѥ҃ст'
прѣславъноѥ҃ се· ѻнъ же рече ѝмъ ѧ-
зъ ѻставихъ и на мѣстѣ хромъ сѫ-
штъштъ· ѻни же рѣша ѥ҃моу гради
ѝ покажи намъ· да видимъ извѣстѣ-
ѥ҃ѥ҃ мѣсто то· ѝ шьдъше на мѣсто

NB. Строки 8—16 (начиная со слога . . днмь и кончая слогомъ -пи·) писаны неискусной рукой писца № 2, письмо котораго обильно поправками.

8 ъ единичн. случай ерового написанія буквы въ почеркѣ № 2; при томъ ерован специфич. черта на столько коротка за тѣснотой промежутка буквъ, что надо считать ее дополненной по написанiи слова и, вѣроятно, писцомъ № 1; этого же послѣдняго поправка—буква оу҃, вставленная въ промежутокъ для одной буквы; 9 εἰσ τὴν χυρεστῶν πόλιν; 14 сѧ буква с на мѣстѣ бывш. знака препин.; 20 инiціалъ въ полѣ опускается близъ 21 строки; 23 ѻнъ буква ѻ широк. формы; 23—24 первоначально переносъ былъ «къı- въ·», послѣ же приписано къ концу строки «ѥ҃· хва-», а по выскобленному «-къ·» уписано «лѣ҃ше ѝ» (ѯкасовсѣмъ въ полѣ); передѣлка самого писца; 26 ѻнъ, 28 ѻни оба ѻ широк. Ф.; -штъштъ на пергаменѣ 2-ое ш выскоблено, и мѣсто его не заполнено; 29 ..тѥ҃ буква т выступаетъ поверхъ строки.

ѡбрѣтоша доупинѫ великѫ· и ѧвнѣ
нѣкотории ѿтъ нихъ рѣша ѥмоу·
по истинѣ сватаго дометиа мѣсто
се ѥстъ· и оубо сѣде ѡбраштемъ и ст҃ы-
ѧ мошти ѥго· и шъдъше приведоша
попъı да творатъ молитвъı на мѣстѣ·
они же мотъıкъı и ръıла вьземъше ко-
паша· и ѡбрѣтъше мошти ѩзнесоша
съ пѣснѣми и хвалами· и съ достойнь-
ѭѭ҃ чьстиѭ҃· и вънесоша вь црькве
тоу сѫштаѧ вьси· многоу же народѣ
сътекъшоу са· и мъıсльштемъ въс'-
хватити правьдника мошти· и оу-
ченикоу ѥго· въспрѣтиша имъ· ꙗко
крамольникомъ· любьѣници же сва-
тъıихъ· възьмъше мошти ихъ по-
ложиша· на сватѣѥмь мѣстѣ· бъı-
стъ же на странахъ тѣхъ праздьни-
къ великъ· вьси бо съшедъше са по-
пове же и клирици· ѡблаши же и чрънo-
ризьци· и игоумени сътвориша пра-
здьникъ великъ· дръжатъ же памя-
тъ сватъıихъ мошти· дожи и до нъı-
не· се ѥстъ сватаго дометиа житиѥ·
се ѥстъ праведника мѫчениѥ· си
сѫтъ прѣподовьнаго троудьни
къгодьни богоу· и ѡтцемь и ѧг'гелоⷨ·
и человѣкомъ тѣхъ ради ѩзлиха люби-
мъ ѥстъ богомъ· чътомъ же ѥстъ къ-
нази· покланиѥмъ же чистители·

7 ѯни буква ѯ широк. формы; 14 первый зн. препин. безъ промежутка; 15 ..ль.. постановкѣ надстрочн. знака (ѣ) могъ помѣшать хвостъ буквы у 14-й строки; 20 ѯв.. буква ѯ широк. ф.; 24 житиѥ безъ іота; 25 и 26 въ концѣ укорочены пергамен. дырой (25-ая— буквы на 3, 26-ая — буквъ на 5); οὗτοι οἱ τοῦ δικαίου κόποι, πρέποντες τῷ θ҃ῳ; 27 ѧг'гє.. (безъ зн. мягк.) второе г передѣлка писца изъ л; 27—30 концы строкъ писаны по пятну (отъ структуры кожи).

й доброчьстивъıймъ людемъ· иже и дръ-
зновение имать молитвовати къ богоу
за ны· емоуже слава дръжава· коупѣ-
но отьцоу и стоуомоу дхоу· нъıна и
присно и въ вѣкъı вѣкомъ амин·:·

Мѣсаца марта кд· страсть сватаго чистите-
лѣ и мжченика· артемиа·:·
Вѣ лѣто двадесатъное и четвртоѥ·
цѣсара диоклитиана· матежь
бъıстъ великъ· и вьзисканиѥ вѣсо-
въскоѥ и коумирьскоѥ· посъла же
по вьса градъı и по вьсеи земи ка-
зинь· повелѣвам вьзискати всѣ-
хъ капиштъ· паче же иже златомь м-
ногоцѣнънъıимъ оукрашенъı· при-
шъдъшоу же нѣкомоу комитоу· въ
странъı лаодикиискъıа· и вьшъдъ
въ градъ вьзискаше мѣстъ црькъ-
виштънъıихъ· иждеже стоаше ка-
пиште аполоново· и обрѣтъ жртвж·
и дъмьанъ принесе имъ· сисинии же
епископъ коупно и съ презвутеромъ
артемомъ· въшедъ въ црькъвиште
артемидово· вьса капишта съ-
кроуши· и огнемъ съжеже· слъша-
въше же сжитии въ градѣ кръстиа-
ни сътекоша са въ црькъве божиж· еп-
скоупъ же сисинии оучаше глагола

6—7 заняты заставкой; 8—9 заглавіе уставомъ болѣе мелкимъ; буквы ѣ, а (..ца, ..та, ..ра.., другое ..та.., ..ка, ..мна) и ь выступаютъ поверхъ строки; буквы с (..са.., стр.., ска..), широк. формы; 10 рисованный инціалъ опускается въ полѣ до 16-й строки; 11 матежь буква т передѣлка писца изъ ж; 15 на пергаменѣ читается теперь вьсѣ, но в очень поздней рукой по подскобкѣ мѣста одной буквы; 24 епископъ sic (не ..коупъ); 26 начало строки отступило отъ линіи поля буквы на 4, по случаю пергам. дыры; 29 са вставка писца (с — въ тѣсномъ промежуткѣ буквъ ак, а юсъ надъ строкой).

къ христовомъ рабомъ· чадьца моѭ·
ѣда кто васъ ѻтълажи сѧ ѻтъ любьве
христосовъı· имѧже вьниде ѧнтихръ-
стъ въ градъ· погоубитъ крьстиѭ·
сътвори же комисъ· вь дьнь игри· и по-
зоръı· и ловитвъı· и до дроугъıихъ
пѧти дьний· таче въшьдъ въ цръ-
кѵвиште ѧртемидово· вьзисковаѧше
капиштъ цркъвънъıихъ· и нѣко-
тории ѻтъ ѥллинъ ѻбадише ѥпископа
глаголѫште· ѩко сисинии ѥпископъ-
пъ коупно съ ѧртемомъ презвутеро-
мъ· та съкроушиста капишта ѧрте-
мидова· Слъıшавъ же комисъ ѩко вь-
си крьстиѧни събрали сѧ сѫтъ въ
цркѵви коупно съ ѥпископомъ· по-
велѣ войномъ своимъ ѻседълати ѥмоу
коньⷦ цѣсарьскъ· да вьшьдъ въ ѻржжи
своѥмъ въ цркъве· кръвьмъ пролиѧ-
ниѥ сътворитъ кръстиѧномъ· имѣ-
тъ же ѥпископа сисиниа· и съ ѧрдемо-
мъ презвутеромъ· излѣзъ же из гра-
да и съ войнъı· бѣѧше во цръкъı пѧти
пъпьриштъ ѻтъ града· и приближа-
ѭштоу сѧ ѥмоу къ цръкъви· ѩко въ
дала ѥдного пъпришта· въстрасе сѧ·
и ѻгнь великъ нача жешти и· ѩкоже
съпадъшоу сѧ ѥмоу съ коня ѻумира-
ти· принесъше же ѻдръ възложивъше
и на нь принесоша въ прѣторъ· полоу-

10 ..ше sic (ἄνδρες τινὲς ἐκ τῶν ἑλλήνων διέβαλον τὸν ἐπίσκοπον); ..скопа, не ..скоупа; 13 та (ταῦτα, т. е. τὰ εἴδωλα) буква т передѣлка писца изъ д; 14 инициалъ (широк. формы) опускается недалеко подъ строку; 18 къ ѻржжи(и) недописанное слово (μετὰ τῶν ἁρμάτων); 21 ѧрд.. sic (ἅμα πρεσβυτέρῳ ἀρτέμονι).

Пергаменъ разорванъ; разрывъ идетъ отъ 5-й строки вверхъ, по лѣвому полю, и отъ 25-й строки (отъ ѥмоу) внизъ, наискось, до нижняго края листа; чтеніе не испорчено.

ношти же бъвъшоу· повелѣ колисъ свѣ-
штд принести· и свѣтити по вьсемоу
претороу· и прѣбъивати сѧ имъ вои-
номъ его· и глаголд къ доместико-
мъ своимъ· васнѣ крьстиѧни прокла-
шд мд· и богъ ихъ мжчитъ мд· гла-
голашд к немоу доместици· доброчѣ-
стивии бози· и освѣштание богыни
артемидъı· ти тд имжтъ сънабьдѣ-
ти· лютѣ же емоу стражджштоу и
не могжштоу тръпѣти болѣзни· по-
велѣ воиномъ своимъ шьдъше въ
црькъве· и рещти пискоупоу сисин-
нию ꙗко богъ кръстиѧнескъ вели-
къ естъ· помоли сд оубо за мд къ
богоу· да въстанж и избѫдж мжкъı сеѧ· и поставьıж ти златъ о-
бразъ въ градѣ семь· шедъше же вои-
ни глаголашд епископоу еже слъı-
шашд· отъвѣштавъ же епископъ глаголд имъ· шьдъше повѣдите колитоу вашемоу· злато твое и сьребро твое да бѫдетъ съ тобожж· аште ли да вѣроуѣши въ господа нашъ ис хс· то избѫдеши болѣзни тоѧ лютъıѧ· томоу же рекъшоу вѣроужж тъчьıж да избѫдж сего· абие же съдравъ въıстъ· и повелѣ воиномъ своимъ въпрашти крькъıгж имъ· да идетъ съ ними въ кесд-

13 пис . . . sic (τῷ ἐπισκόπῳ); 17 сеѧ sic (вм. сеѧ; какая случайность привела писца къ іоту при ѧ, пергаменъ не проясняетъ) τῆς τιμωρίας ταύτης; 20 отъ . . ; 25 ис хс буквы о и оба с широк. формы.

рискъıй градъ· ıзшедъшоу же ѥ-
моу ıз града лаѳдикıйскаго·
ı шъдъшоу трıй попрıштъ· сърѣ-
те и рабъ божıй артемонъ· ıдъı ıз'
лова· дивıмъ животъı оуловıмъ
словомъ хсовомъ· вьслѣдьствова-
ста же вьслѣдъ ѥго дъва ѥлени· ı ше-
стъ дивıихъ козъ· ıже ıдоша къ
ѥпıскоупоу сıсıнıю· ıмѣаше во ѥ-
пıскоупъ сıсıнıй· врът погрàдъ
красьнъ· повелѣ же комıсıи ста-
вıти крькыгж· ı въпрашаàше
раба божıа ар'темона· како звѣ-
ри сıа оуловı· мьнѣаше во комıс'
ако питаѥми сжтъ ı кротьци·
глагола же к ѥмоу рабъ божıи артѣ-
монъ· словесемь хрıстосомъ сı оу-
ловьѥни въıшà· Комıсь рече стар'-
че· тако мı ѥстъ разоумѣтı ако
крстıанъ ѥсı· артемонъ рече· а-
зъ отъ младеньства крстıанъ
ѥсмъ· повелѣ же абıе комıсъ· ве-
ригъı ѥмоу наложивъше на въıж·
прѣдатı и дьвѣма воıнома· ı вь-
слѣдовatı ѥмоу дожı ї до кѣсарıйска
града· тъгда повелѣ сватъıи артѣ-
монъ· ѥленьма ı дивıимъ козам'·
ıтı къ ѥпıскоупоу къ врътпогра-
доу· ѳнı же съ спѣхомъ шъдъше ста-
шà близъ града· видѣвъ же м ѥпı-

2 лаѳ . . , 9 снс . . буквы ѳ и первое с широк. формы; 14 сиа вм. сна; 16 т выступаетъ поверхъ строки; 17 хрıстосо(ко)мъ слогъ опущенъ писцомъ (διὰ τοῦ λόγου τοῦ χριστοῦ); 18 иниціалъ опускается вплоть до 19 строки, гдѣ становой чертой своей совпадаетъ со специфич. чертой ера; 25 ї вставка писца въ тѣсномъ промежуткѣ буквъ нд; 30 близъ града — πλησίον τοῦ παραδείσου.

скоупъ глагола къ вратароу· ѿтъ-
кждоу придоша сиѧ дивиѧ козы
и ѥлении ѩбиѥ же ѥдинъ ѿтъ ѥлени-
ю ѿвръзъ оуста своа рече· человѣч'-
скомъ гласомъ· рабъ божии ѩртє-
монъ ѧтъ бысть· нечистыимъ
комисомъ· и идъı въ ѥсариискыи
градъ· сѣвазанъ прѣданъ бысть
дъвѣма воиномa· намъ повелѣ
прити къ врътѣ погрaдоу семоу· оу-
жасенъ же бывъ ѥпископъ· ѳ чло-
вѣчьстѣ гласѣ ѥлении· и не имъı вѣ-
ръı ѳ стѣмъ ѩртемонѣ· повелѣ
вратароу призъвати диѧкона фи-
леа· и пришъдъшоу ѥмоу глагола
къ ѥмоу ѥпископъ· диѧконе
филеѧ· видиши дивиѧ сиѧ козъı
и ѥлени· стоѧштѧ близъ града·
глагола ѥмоу диѧкъ· ѣи господи
виждж· дивьно чоудо ти имамъ
съповѣдати филеѧ· ѥдинъ бо ѿтъ
ѥлению человѣчьскомъ гласомъ
глагола· ѩко презвутеръ и рабъ бо-
жии ѩртемонъ· ѧтъ бывъ нечистъı-
мъ комисомъ· идетъ въ ѥсариѫ·
и оужастъ ѳвъдръжитъ мѧ ѳ чловѣ-
чьстѣ гласѣ ѥлене· и ѩште то тако
ѥстъ· то гради вьзьми благословьѥ-
ниѥ· и иди въ ѥсариѫ· съ ѥдиѣмь
слоугоиж· и испъıтаи ѩште то ѥстъ

1 ѿтъ- буква ѳ широк. формы; 18 близъ града πλησίον παραδείσου; 20 на пергаменѣ надъ промежуткомъ зн. препин. и надъ дивь... надстрочная приписка позднѣйшей руки «гл҃а ѥпп҃ъ» (ὁ δὲ ἐπίσκοπος λέγει αὐτῷ· καινὸν καὶ παράδοξον θεαμά σοι ἔχω ὑφηγήσασθαι); 27 ѥлене іотъ вставленъ писцомъ по написаніи слова; 28 зн. препин. безъ промежутка; 29 второй зн. препин. тоже.

ѥ̑стина· велика бо печаль въ мьнѣ ѥ̑стъ·
възьмъ же дн҃ькъ благословѣ҃ние о̑-
тъ ѥ̑пископа· и̑ помоливъ са и̑дѣ҃аше
пѫтьмь· шьдъ оу̑бо въ ке҃сари҃ѭ· и̑ска'-
ше раба господ҃ина а̑ртемона· вѣ҃аше
же сватъıи вь҃ темници· о̑брѣтъ же и
дн҃ькъ глаголa къ нѣ҃моу· рабе бога
вышн҃ѣ'го· и̑ пастоуше словесънъ҃и-
хъ о̑вецъ· како мъı о̑стави ѥ̑диныı· и̑
вънадалъ ѥ̑си въ рѫцѣ҃ томителѣ҃· и̑ ни-
к'тоже о̑тъ насъ оу̑вѣ҃дѣ· развѣ ѥ̑ди-
нъ о̑тъ дивн҃ыхъ животъ глаголa ѥ̑пи-
скоупоу· ѩ̑ко рабъ божии· а̑ртемонъ·
а̑тъ въıвъ комисомъ нечистъıи҃мъ
и̑де въ ке҃сари҃ѭ· не вѣровавъ же ѥ̑пи-
скоупъ· того ради посъла мѧ сѣмо·
а̑ште и̑стина ѥ̑стъ ѥ̑же слъıша· вели-
кѫ бо печаль и̑матъ о тебѣ· глаголa
к' нѣ҃моу сватъıи а̑ртемонъ· рабе бо-
жии филеа· шьдъ вьзвѣсти влады-
цѣ моѥ̑моу сватоу̑моу ѥ̑пископѹ·
да молитъ са за мѧ· да повѣ҃ждѫ
нечиста҃го· и̑ хрьстоненавидьна'-
го примъıшлѣ҃ѫ· и̑ ѫ̑ждѫ съприча-
стьникъ христосоу· ѩ̑ште бо нѣ҃стъ
въпрашание о̑ мьнѣ бъıло· шьдъ
оу̑бо вьзвѣсти ѥ̑пископоу· ѩ̑ко ра-
въ божии а̑ртемѡнъ вь҃ тьмници
сѣ҃дитъ· и̑ молитъ са да са молиши
за нь҃· ѥ̑пископъ же помоли са глаголѧ·

XVI тетрадь (кватерніонъ съ утратой 7 и 8 листовъ).

1 ѥ̑стъ ер҃ъ выступаетъ поверхъ строки; 11 ѥ̑дн- 2-й надстрочн. зн. — ошибка писца; 13 рабъ буква б на пергаменѣ случайно потерта (безъ кружка); 2-й зн. препин. безъ промежутка; 22—24 ἵνα νικήσω τοῦ μιαροῦ κόμητος τὴν κακότεχνον πλάνην καὶ γένωμαι κ. τ. λ; итакъ нечиста҃го (τοῦ μιαροῦ) относится къ опущенному въ переписке *комиса; хрьстоненавидьна'го (*τοῦ μισοχρίστου) ожидается въ оригиналѣ переводчика въ томъ же согласованіи съ κόμητος; понятіе же ἡ κακότεχνος πλάνη переводчикомъ передано формой мн. числа οἱ «примъıшлıи», откуда acc. plur. — данное «..шл҃ѣ»; кромѣ того, на пергаменѣ, въ суфф. слова хрьстоненавид-ьн-а'го, къ ь ложно пририсовалась специфич. черта ера просвѣтомъ съ оборота (внѣ сомнѣнія), что и повело къ чисто механической опискѣ Копитара (..ьн..), внесенной Миклошичемъ въ изданіе (pag. 165, lin. 6) и словарь (pag. 673, b, lin. 9); этотъ суфф. ьн на пергаменѣ (см. академ. фотографіи) съ далеко разставленными буквами, по случаю пергаменной складочки; 26 по тому же случаю разставлены буквы дъ.

господи ІС ХСе избавивъıи данıила и-
з оустъ львовъ· избавивъıи три отро-
кы отъ пештънаго огнı· цѣсара
науходоносора· ıзбави и ı раба своє-
го артемона отъ томителıа комиса·
ı даждъ ємоу повѣдити вѣса оумъı-
шлєнıа· ıаже творитъ на нь· по сътво-
реннı же комисоу обычєнъıа позоръı·
повелѣ на оутрънıı дънь привести
раба божıа артемона· пришъдъшю
же ємоу· комись глагола к нємоу· по-
вѣждъ ми старъче что ти єстъ ımа·
онъ же рече артемѡнъ· комись рече·
тъı ли єси разоривъıи ı съкроушı-
въıı великж богъınж арфемж· гла-
гола святъıı артемонъ· азъ єсмъ·
комисъ глагола· повѣждь ми старъ-
че како прѣобидѣ силж ем· ı не гнѣ-
ва са на та· васнь рекж ти ımже ми-
лостива єстъ· то тѣмь ти єстъ да-
ла животъ ı не оуморила тебе· свя-
тъıı артемонъ рече· тебе прѣобı-
ждж мола са богоу моємоу· да по-
вѣждж мжчителъство твоє· а ли
мрътваго того ı нѣмаго капи-
шта нѣстъ ми прѣобидѣти· ко-
мисъ глагола· по правьдѣ нарече
са артемонъ· ıакоже бо мıнж то ра-
бъ єси богъınа артемидъı· ı за нє-
же тождеıменитъ єси· то тѣмъ

4 нау.. sic; ıзбавн ı ı sic (ῥῦσαι καὶ); 7 сътво- буква о широк. формы (мельче строчныхъ буквъ); 11 первый зн. препин. безъ промежутка; 15 арф.. sic (ἄρτεμιν); 23 моє.. буква м писцомъ по смазаннымъ двумъ буквамъ (тк, судя по слѣдамъ смазаннаго; надъ ними двѣ случайныя точки писца остались не смазанными; обѣ напоминаютъ собой надстрочн. знакъ (ʾ)).

ти ѥстъ дала животъ. Сватъı артемонъ глагола. нечистъıй. и непрѣподобьнъıи сыне диѵволѣ. омрачение оумомъ. аште хоштеши оувѣдѣти о имени моемъ. то оувѣждъ. ако ѥште сжштж ми въ жтровѣ матери. овѣштанииимъ дано бъıстъ има моѥ. комисъ рече почти си старость и оусрамьıй са сѣдинъ своихъ. и пожьри великоуоумоу богоу асклипию. Мжченикъ глагола. шестъ на десате лѣтъ сътворихъ въ анагностьствѣ. почитам книгъı божиѧ. и дъва десати и осмь лѣтъ сътворихъ почитам христосово ѥуаггелиѥ. и три лѣта сътворихъ въ презвутеръствѣ оучѧ божиѫ силж. и капиштемъ не пожръхъ. а нъıнѣ ли велиши ми подовноуоумоу тевѣ нечоувьствъноуоумоу вѣсоу пожрѣти. да аште оубо хоштеши да пожьрж ѥмоу. то идѣвѣ въ црък'виште иждеже стоитъ богъ твои. и пожьрж ѥмоу. Комисъ глагола нъ своиѫ славж имать великъıй богъ асклипии. и аште не прииметь тьмьıанъıнааго каждениа ни жрътвъ. то не можеши вънити въ црькъве. вѣхж же въ црьквишти томъ змиѥве живжште. и жърьци ѥдноѫ лѣта сладъка брашна подаѵхж

1 иниціалъ (широк. формы) опускается недалеко подъ строку; 5 второй зн. препин. безъ промежутка; 6 ..штж sic; 7 оѕ.. буква о широк. ф.; 11 иниціалъ въ полѣ, опускаясь, не достигаетъ 12 строки; 15—16 и три лѣта въ греч. καὶ τριάκοντα τρία ἔτη; 16—17 προσφέρων θυσίαν λογικὴν τῷ κῷ καὶ διδάσκων τὴν τοῦ θῦ δύναμιν καὶ σοφίαν; 23 иниціалъ доходитъ до 24 строки (надъ ъ), не раздвигая въ ней буквъ; 24 ἀλλὰ ἰδίαν δύναμιν καὶ δόξαν; 25 ..тъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 27 ..къ- еръ выступаетъ поверхъ строки.

ѩмъ· Глаголa сватъш· ѩдѣмъ въ црькъве· да ѧште не приметъ мене· ни дастъ вънити въ црькъве· то тъгда дѣмѩнъ възьмъ ѝ жрътвъı въздамъ ѥмоу· ѩджштоу же комисоу ѝ съ народомъ многомъ· ѝ сватоуѻумоу· ѝ приближаѫштоу са мжченикоу къ црькъвиштоу· не сътрѣпаште звѣрїе тиѭ силъı мжченика· ѝ славъı сжштаѧ на нѣмь· свистанїа ѝ матежа· твораѧхж въ црькъвиштиѩкоже црькъвиштоу зъıбати са· ѧкъı джвоу ѿтъ вѣтра зъıбѩжштоу са· видѣвъ же комись ѝ народи ѿтъѣжаша· ѝ глаголa комись сватоуѻумоу· видиши ли старьче ѩко велика сила ѥстъ· ѝ не приѥмѩѥтъ никогоже вънити безъ дѣмиѩна· глаголa правѣдьникъ· повели жърѣцоу своѥмоу да ѿтврѣзетъ црькъве· ѝ ѧзъ вънидж· тъгда повелѣ комисъ жѣрѣцоу да ѿтврѣзетъ· ѥдинъ же нѣкто жѣрецъ ѩменемь виталиѝ· глаголa· молж са вашей свѣтълѣи власти· не могж ѿтврѣсти весъ дѣмьѩна ѝ жрьтвъı· великъ богиѣвъ ѥстъ ѿтъ бога ѧсклипиѧ· тъгда приѩмъ жѣрѣцъ тѣмиѩнъ принесе· ѝ ѿтврѣзъ црькъве ѧвїѥ ѿтъѣжѣе· тъгда глаголa комисъ

1 иниціалъ опускается недалеко подъ строку (онъ передѣланъ писцомъ изъ строчной буквы надбавкой стана подъ нижнимъ срѣзомъ буквы); 12 црък.. здѣсь к ни паерка, ни ера не имѣетъ; 16 на лѣв. полѣ, противъ строки, 6 точекъ — замѣтка переписчика; 17 не буква и передѣлка писца изъ ж; 20 ѿтвр.. на пергаменѣ верхушка ера исчезла при отлѣпкѣ вощинки (надстрочн. знакъ надъ ъ предполагается; что это не былъ ъ, говоритъ промежутокъ, недостаточный для специфич. черты ера); 25—26 весъ неумѣстный при ассимиляціи ъ — какографич. случай рукой писца.

праведьникоу· старьче· аште прѣ-
видиши и можеши вънити въ црькъ-
ве то вьниди· приближивъшоу же са
стоуоумоу· и сътворивъ христосово
знамение на челѣ своемъ· вьниде
въ црькъве· и сташа звѣрие непо-
стжпьни· помоли же са сватъш гла-
голѧ· Благословьенъ еси господи бо-
же· иже рабомъ твоимъ данилломъ
съвръгъши змиа· и змиа оубивъ-
такожде господи· и при мьнѣ грѣшь-
нѣмъ твоеѭ силоѭ· и твоимъ бо-
жьствомъ звѣри сиа оумори· да про-
славитъ са има твое сватое· изле-
зоша же звѣрие вънъ црькъве повелѣ-
ниймъ правьдника· и вьслѣдьство-
ваша его· ни ѥдного отъ человѣкъ
врѣдаште· видѣвъше же народи и
комисъ звѣри излѣзъша вънъ и
црькве· отъвѣгоша· тъгда глаго-
ла имъ сватъи· почто то вѣгаете·
не бойте са стойте· и нъина оузьрите
яко силоѭ божиѭ измръжтъ· на-
чаша же змиеве глаголати человѣчь-
скъı гласъı· комисе почто приведе въ
градъ сии· правьдивааго сего мжа
да ны погоубитъ· и тъı не оуспѣе-
ши ничсоже· Слъıшавъ же комисъ
гласъ звѣрии· оубоа са· и хотѣа-
ше бѣжати· и глагола мжченикъ·

8 инициалъ не достигаетъ 9 строки; 20 отъ. буква о широк. формы; 27 оусп.. буква о передѣлка писца изъ ѣ; 28 инициалъ (широк. ф.) не достигаетъ 29 строки.

не бой са была· се бо оу̑же и̑змѣржтъ·
въздоуиж же на на̑ правѣдникъ· и̑
падъше прѣдъ ногама е̑го расѣда-
ша са· а̑коже о̑тъ плу̑ска того мынѣ-
ти вьсѣмъ а̑ко громъ бъистъ·
Глаголa же сватыи̑ а̑ртемонъ види-
ши ли была· чьсти ваша· како си-
лоиж божиѥ̑иж и̑ господа нашего і̑с х̑са
и̑змѣрѣша· оу̑жасьнъ же въивъ ко-
мисъ а̑ко безъ жъзла и̑ безъ о̑ржи-
а̑ и̑змори а· бѣахж во въ широтж
пати лакътъ· а̑ въ дльготж два де-
сати ти пати лакътъ·
Видѣвъ же старѣи̑шина жьрьчьскъ
вьздвигъ гласъ великъ глаголa·
Великъ богъ крьстианьскъ· и̑ вели-
ка слава мжжа сего· а̑ко твоиѥ̑ж си-
лоиж и̑змори звѣри сиа· припадъ
же къ ногама с̑таго глаголa· ра-
ве бога живаго молиж ти са не о̑тъ-
стжпыж о̑тъ тебе· знаменаи̑ ма
силоиж бога твоиѥ̑го· да бждж съвръ-
шено о̑вьча стада твоиѥ̑го· доселѣ
бо прѣлиштаахъ са· надѣа̑ са на
капишта· и̑ на звѣри сиж· о̑тъшъ-
дъшоу же народоу и̑ кнадзоу· не трь-
паштоу срама· повелѣ сватаго
вести на сждиште· да прѣдъ народо-
мъ въпрашаиѥ̑тъ е̑го· приведеноу
же бывъшоу мжченикоу· глаголa

3 ..сѣда- буква а передѣлка писца изъ о; 4 плу̑.. вм. плю..; 6 инициалъ вынесенъ въ поле и опускается въ слѣдующ. строку; 8 і̑с буква с широк. формы; 14 инициалъ таковъ, какъ въ 6 строкѣ; 16 инициалъ тоже въ полѣ, но едва достигаетъ 17 строки; 17 ..ѥ̑иж юсъ безъ каморы; 18 -лоиж тоже; 21 ..пыж тоже; 25 ѕ широк. ф.; 28 ..до- буква о широк. ф. и вдвое мельче строчн. буквъ.

к нѣмоу комисъ· тако ми великыж
богъинъ артемъ· и двоюнадесате-
лоучьноие сльньце· аште ми не испо-
вѣси коиѣж силоиж измори нарочитъ-
ма сиа змиа· то мъчъ та по вьсѣмъ
оудомъ· сватъый артемонъ глаго-
ла силоиж христосовоиж· и рафаила
архагѣла звѣри сиа изморихъ· ко-
мисъ глагола распатъыи нашимъ
родомъ· кѣда можетъ силж имѣти·
Сватъын артемонъ глагола· омраче-
не оумомъ· змиѣ обьветъшавьши-
ю· раве дъври огньнъыа· ѣште ли
са отъмештеши не хота слъшати·
ако силоиж божиѣиж звѣриѣ измь-
рѣша· тъгда повелѣ комисъ· же-
лѣзнъ одрьць раждешти· и отъ
плъти ѣго оудъı отърѣзовати·
и глагола к' нѣмоу комись· види-
ши ли старче· како плъти твоа нъı-
нѣ трошатъ са огнѣмъ· правьдни-
къ же възьрѣвъ на небо глагола·
господи исоу хрьсте не прости нечи-
стаго комиса· ѣлма дръзнж на
ма се съторити ми· нъ виждъ го-
споди· ако имене твоѣго ради се
приѣмьж· даждъ ми оубо тръпѣ-
ние· да до конъца осрамитъ са·
оуслъши боже молитвъı рава сво-
ѣго· и молениа моѣго господи савао'·

5 сиа буква с на мѣстѣ уничтож. знака препин.; 6 с широк. формы; 9 нашимъ въ греч. τοῦ ὑμετέρου; 11 инициалъ въ полѣ опускается ниже 12 строки; 21 ..дни- надстрочн. зн. писцомъ ошибочно надъ и (вм. ..д'ни-?); 25 съ.. буква с передѣлка писца изъ черты ı; 30 ..о' буква о широк. ф.

ѩко тъı ѥси богъ ѥдинъ надъ вьсѣми
цѣсарьствиими населѣнъıм. тъı во ѥ-
си сътворилъ господи небо и земьıж.
и вьсе чоудимоѥ подъ небесемь. и госпо-
дь ѥси вьсѣмь и нѣстъ никтоже про-
тиви сѧ тебѣ. милостиж твоѥиж
господи съпаси мѧ. тъı во ѳсвати ѳ-
бразъ ѳтрока своѥго заклана ве зъ-
лобъı авела. и оуправи на вьıсотж.
възвода въгодьника своѥго іисоуха.
съвръши же кивотъ и съхрани пр-
подобьнаго ноа. възвъıши же бла-
гословьıѥниимъ чистителя мелхи-
седека. и жрътвами ѩскоушенаа-
го прослави авраама. оумножи же ѳ
сѣмени чѧдъ славънаго іакова.
изъхвати же ѩзъ ѳгнь палѧшта
любостранънаго лота. крѣпькаа-
го же трьпѣниимъ оублажилъ ѥси
іисва. твоиж же волеиж въздръжа-
нимъ іосифъ плътънъıм побѣди
страсти. вьзвеличи сѧ на врагъı
доброчьстиѥмъ. въгодьникъ тво-
и моусі. тако вьси въправьдивъ-
ше сѧ. хвалатъ тебе прославьшаа-
го м бога. и азъ господи боже мои
твои рабъ молж ти сѧ. помилоуи
мѧ твоѥиж милостиж. и помози ми
своѥиж силож. и то глаголѫштоу
правьдьникоу. ѥдина ѳтъ мьıний

8 ѳтрока: σὺ γὰρ ἡγίασας τὸν τύπον τοῦ υἱοῦ σου; 8—9 ѥ зълокъı ἀκακῶς; 19 оу̀ безъ каморы; 23 на лѣвомъ полѣ, противъ строки, 5 точекъ — замѣтка переписчика; 29 силоиж юсъ безъ каморы; 30 мьıний ошибочное написаніе вмѣсто алъний, греч. τῶν ἐλάφων.

сѫштиихъ въ лаѳдикиискѣи· вѣ пискоупи градѣ· ѩслѣдивъши въ слѣдъ
ѥго приде въ кѣсариѭ· и пришъдъши посрѣдоу народа· припаде къ нѹ-
гама сватаго мѫченика· и лизаше нозѣ ѥго· и ставъши противѣ комисоу гласомъ человѣчьскомъ глагола· скврьнѣьниче и неподовьниче· сыне диаволѣ· подроужже ѳгню· ѫжико тъмѣ· поч'то мѫчиши тако соуровѣ· раба божиа артемона· се во мьнѣ дивиюмоу животоу въ поустыни живъшѳ· нъинѣ же мѫжемъ симъ посълана бъихъ въ градъ· дънесѣ же дъва дьни ѥста ѳтъиѣлиже ѩзидохъ ѩз града ѥпискоупьа· вѣзискаѭшти ѩслѣдашти моѥго господина· доухомь во сватъиимъ поудима ѥслъ· ѳбличити ти зълыѧ мъисли· се же вѣдъı бѫди бъıла· ѩко рабъ божии артемонъ· ѳтъмьштенъ бѫдетъ· дъвѣ вѹптици въврѣжете та въ клокоштѫштъ коновъ· и плъти твоѧ вѣса съвѣратъ и сокомъ са сътворатъ· ѩко правѣдьна мѫжа и прѣподовьна христосова· тако соуровѣ мѫчилъ ѥси· разгнѣвавъ же са комисъ· ѩко дивнимъ животомъ слъишитъ· повелѣ воиномъ своимъ· да провождтъ ѩ· ѳна же велми ѳтъскочивъши

1–2 лаѳдикиискѣи· (буква о широк. формы) вѣ пискоупи градѣ ἐν τῷ παραδείσῳ λαωδικείασ ἐν τῷ ἐπισκοπίῳ; 2 въ слѣдъ вм. правильнаго acc. plur. слѣды, зависящаго отъ ѩслѣдивъши ἐξιχνιάσασα τὰ ἴχνη αὐτοῦ, ἦλθεν; Миклошичъ невѣрно читалъ префиксъ ѩ- (ἐξ-), какъ союзъ и (pag. 170, lin. 1 et 11); 7 глас.. буква с передѣлка писца изъ черты і; 15 ѩз града ἐκ τοῦ παραδείσου; 16 читай и ѩслѣдашти (καὶ ἐξιχνιάσαι), гдѣ союзъ и гаплографически исчезъ, благодаря стеченію трехъ и; 18 ѳв.. буква ѳ широк. Ф.; 19 ти dat. poss. (ἐλέγξαι σου τὴν δεινὴν ἐπίνοιαν); 27–28 ὅτι ὑπὸ τοῦ ἁγρίου ζῴου ταῦτα ἀκούει; 30 ши лигатура.

изиде въ слѣдъ състольника кнѧжа· и ѧ-
вие ѩздъıха· печаленъ же въıвъ коми-
съ о въıвъшиимъ· въставъ отъ сѫди-
шта ѩде въ преторъ· и на оу҃трѣнии дьнь
повелѣ сътворити конобъ· и в'ложи-
ти въ нь пъцелъ и развварити ї· и съ-
вазавъше ст҃аго ѧртемона стръмо-
главь· въврѣшти и въ нь· да въскорѣ
ѩзвѫдетъ е҃го· пришъдъша же
слоугъı глаголаша комисоу· ѩко-
же повелѣ сътворихомъ· клокоштет-
тъ конобъ и вънъ совлатъ· не ѩмъ
же ѩмъ вѣръı комисъ· глагола ѩдѣ-
мъ да видимъ дѣло· и тако да при-
веденъ бѫдетъ сѣдинавъıи старѣ-
цъ· сѣдштоу же комисоу на коле-
сници· и приближаѩштоу сѧ е҃мѹ
къ конобоу· напрасно сѣ невесе при-
доста дъва ѧггѣла въ ѻбразѣ ѻрълоу·
и похвативъша комиса ѿтъ коле-
сница въвръгоста и въ конобъ· и ве-
лми съвьрѣ ѩкоже ни кости е҃го ѻ-
врѣсти сѧ· вѣѧше же сватъıи мо-
лѧ сѧ и прѣклонивъ колѣнѣ· та-
ко глаголааше г҃и тъı мое привѣ-
жиште ѥси· ѿтъ скръби ѻдрѣжа-
штаѧ мѧ· и тъı господи истръгъı-
и нозѣ мои ѿтъ сѣти ловаштиихъ
мѧ· видѣвъше же воини и вьсь наро-
дъ бъıвъшеѥ· ѿтъбѣжаша· и ѻста

1—2 славян. текстъ такъ дополняется греческимъ: ἐξῆλθεν κατόπισθεν τοῦ συγκαθέδρου τοῦ κόμητος· ῥίψας ὁ στρατιώτης τόξον, ἐκέντησεν τὸν συγκάθεδρον εἰς τὸ ἦπαρ, καὶ εὐθέως ἀπέψυξεν; 2 зн. препин. безъ промежутка; 6 вь нь и 8 вь нь въ обоихъ случаяхъ надъ н нѣтъ зн. мягкости; 2-й зн. препин. безъ промежутка.

сватъıй є҆динъ на н҆емъже бѣ мѣстѣ·
тъгда сватъıи прѣклонивъ колѣнѣ·
и҆ помоли са на мѣстѣ томъ· и҆ и҆скъı-
пѣ множьство водъ много·
Пришьдъ же жр҃ецъ виталий· глаго-
ла блаженоуоу҃моу мжченикоу· пра-
вьденъ сждъ божий· ꙗко не дастъ прѣ-
подовьноуоу҃моу своѥмоу видѣти
и҆стлѣнии҆· даждъ и҆ мьнѣ господи
банѫ вестлѣньнжѫ· и҆ моли са за
ма да и҆збждж грѣхъ моихъ· и҆ бждж
ѥмоу и҆стинъньıй ровичиштъ· не о҆-
тъстжпьıѫ отъ тебе· ни о҆тъ разоу-
ма хрисостова· хоташтоу же кръсти-
ти са виталиѡ· дъва мжжа въ вѣ-
лахъ ризахъ сьниндоста къ водѣ· и҆
въ҆зложиста ржцѣ свои на главж ег҃о·
и҆ о҆свѣтиста и҆· сватъıи же а҆ртемо-
нъ стоа҆ше посрѣдѣ и҆хъ· и҆ и҆зъхо-
дашоу виталиѹ҃ и҆з водъı· пода-
стъ ѥмоу ржкж мжченикъ· вита-
лий же поа҆ше глаголѧ· господь свѣ-
титель҆ъ мои и҆ съпасъ мои҆· кого оу҃во-
ѩ҃ са· въ тж же ношть гласъ бъıстъ
сь҆ небесе глаголѧ· раве въıшьнѣа҆го
и҆ съпричастьниче христовъ а҆рте-
моне· и҆зиди и҆з града того и҆ иди
въ а҆сиѫ· на мѣсто рекомоѥ вули·
ѥже ѥстъ при мори· тоу во о҆бращте-
ши а҆лекѯандра· и҆ ѥго матере пуронижѫ·

1 ..тѣ буква т выступаетъ поверхъ строки; 5 инициалъ опускается на полѣ ниже 6 строки; 6 второе оу безъ каморы; 14 хрисост.. sic; 18 сва.. буква с широк. формы; 20 ..лиѹ҃ вм. ..лиѳ҃; 28 вули sic (βουλβί).

посълана бо ѥста и та тамо· и бждеши
и ты очиштам многы отъ вѣсъ· и отъ
азъ различьныихъ· тебѣ бо тоу ѥ-
стъ дано прославити са чловѣкы· мно-
зи бо прѣльщени въша тоу не вѣ-
джште славы христосовы· оутроу
же бывъшоу вси сьнидоша са кръще-
ний· и приимъ блаженыи хлѣвъ и
разломивъ· и чашж наливъ дастъ
имъ глагола· сии хлѣвъ тѣло ѥстъ
христосово· и чашж· се кръвь ѥстъ
пролиѩнаѧ за наша доуша· блюдѣ-
те са чада· да никтоже васъ отълаж-
читъ отъ любъве христосовы· тврь-
дѣ стойте· мьнѣ бо повелѣно ѥстъ
ити въ асиж· Слышавъ же епископ-
пъ анатолий кѣсарийскаго града а-
ко кръстиша са отъ нѣго мнози· и а-
ко оучитъ словесы истиньноуоумоу·
изъшъдъ изъ црькъве съ народомъ
многомъ· иде къ правѣдникоу артѣ-
моу цѣловатъ ѥго· и потомъ помо-
ли са епископъ съ сватыимъ· и оу-
красиша мѣсто то· иждеже бѣ мж-
чѣникъ пострадалъ· и сътвориша
црькъве· и многы кръштенъим от-
ъ мжченика· постави попы и ди-
акы· и виталиа постави епископ-
па· и дастъ ѥмоу палестинъскыа
страны· нарече же мѣстоу томоу има

3 ..ыих.. сильно потерлось отъ времени, и надстрочн. зн. предполагается; 7 вѣси надстрочн. знакъ предполагается на мѣстѣ, потертомъ отъ времени; т выступаетъ поверхъ строки; 10 имъ еръ передѣланъ писцомъ изъ л или а; глагола зн. мягк. забытъ писцомъ; 16 иниціалъ (широк. формы), опускаясь, не достигаетъ слѣдующ. строки; 18 отъ надъ о надстрочн. зн. предполагается, какъ вытертый временемъ; 25 ..стра.. буква р, опущенная писцомъ, вставлена имъ по написаніи слова; 26 о- широк. ф.; 30 има.... здѣсь текстъ обрывается за утратою 2-хъ листовъ кватерніона (7-го и 8-го).

N. B. Этимъ листомъ заканчивается люблянская часть пергамена. На нижнемъ полѣ листа печать съ надписью «k. k. Lyceal-Bibliothek zu Laibach»; листъ мѣстами насквозь промокалъ отъ чернилъ 235 страницы; какъ крайній, онъ сильно потертъ объ столъ (сомнѣнія въ чтеніи нѣтъ).

жрьцемъ· и мнѣ бждетъ страдати подроужиа и волд своемь· д твоимъ шиимъ градеимъ отъсѣкнетъ· къ семоу на земи
ми весѣдоующи и предъ двьрьми клѣти моемь· д съ небесе зать обѣштавающи ми привести· то кое естъство небесънихъ брака желѣе· вѣса небесъныа доухове сжтъ бес плъти·
И аггелъ отъвѣшта· плътънъихъ дѣлма и бесплътънъихъ съниъ въшънаго наречетъ са· дѣвица рече отъкждоу во имать отьца имѣти· отъ мене хотаи са якоже глаголеши родити· и аггелъ отъвѣшта· се то ти естъ дивно и мжжа не знаюши· и роди ши егоже глаголмь· и сиротоимъ дѣтиштъ не бждетъ· и из жтробъı твоема изидетъ· и двьрии не врѣдитъ· и дѣвицеимъ пакъı бъıти не погоубиши· и доити имаши родивъшаго са· и бога исповѣси отъ тебе родивъшаго са· и на ржкоу носити имаши младеништь· и на херовимѣ и оузъриши· семоу бо отъ тебе родивъшоумоу са дѣвице· дастъ гь богъ столъ давъıда отьца его· и цѣсарьствоу его не бждетъ конъца·
Дѣвица отъвѣшта· и не хота глаголд и тъı съблазни са· твоа оустд тебе оглаголаша· свои оустьнѣ тебѣ бъıста обличение· тократъ глагола·

XVII тетрадь (полн. кватерн.) начинаетъ петерб. часть. Слово на благовѣщ. (нач. Ἀδελφοί, βασιλικῶν μυστηρίων ἑορτὴν ἑορτάζωμεν σήμερον), лжеприпис. Златоусту. 1 дополняю фрагментъ: καὶ ἡ παρθένος· ἄρτι τοῦ οἴκου μου ἔξελθε, μὴ ἀκούσῃ ὁ ἰωσήφ, καὶ ἀναγγελῇ τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ἐγὼ συνστερήσομαι συζυγίας καὶ πόθου, σκεπάρνῳ δὲ ἀποτέμῃ τὸν τράχηλόν σου; «стр.. подр..» ср. статью XXI (246, 15—16 съ прим.); иной переводчикъ, in cod. Vindob. slav. 137 (болг. пис. XIII в.) — и азъ лишити са имамь снатнѣ и любезе· а твоѭ главѫ теслож Ѿчеснеть; 3—4 на земи ἐγγύς μοι (иныя ἐγγὺ и ἐν γῇ, что при итакизмѣ тожественно); cod. 137: понѣже Ѿ земьıхъ ми вѣщаеши; 6—7 καὶ ποία φύσις ἐν οὐνῷ ἐπιθυμητικὴ (иныя ἐπιθυμητὴ) γάμου ἐστί; cod. 137—то коѣ естьство желаѣно брака· нѣскоѣ вьмѣсти имать; 7—8 вм. *вѣси некесьнні д..? но въ «πάντα τὰ ἐπουνία πνατα ἀσώματα ὑπάρχει» предчикъ могъ пнατα принять безъ члена и отнести къ предикату, хотя словораспол. въ оригиналѣ было категоричнѣе; cod. 137 опустилъ это предл., но за то дополняетъ: како кѣсплътънаѣ сь плътнѫ примѣснть са πῶς οὖν τὰ ἀσώματα μιγήσεται σώμασι; 9 и 27 инициалы въ полѣ опуск. до 11 и 29 стр. (2-й рисованъ).

сънъ вышьнѣаго наречетъ са родаи са·
а нъша глаголѣши сънъ давидовъ· ч'то
се слово· єгда хоштеши мои оумъ на небе-
са вьзнесеши· и єгда хоштеши на земьѭ
сънесеши· коємоу вѣрж имѫ· прѣвоу8-
моу ли или вътороуоумоу речепоуоум8·
глаголѣши бо· ѩко дастъ ємоу гъ богъ
столъ давида отьца єго· и цѣсарьств8
єго не вждетъ конъца· Никтоже въ
цѣсарихъ въстъ бе съмрьти· Никто-
же обьштаго конъца оубѣжа· вѣса
прѣставѣтъ владъка весъмрътъ-
ныи· вѣсѣхъ ѩзмрѣмьржтъ чрѣвые· ни-
к'тоже отъ цѣсарь вратъ адовъ оубѣжа·
никтоже того прѣскочи сѣтии· никто-
же того мрѣжь гонѣзнж· Ни сабулъ
прѣвъзи поновивъши цѣсарьскыи вѣнъ-
ць· ни давидъ рогомъ ѩвьѣнъши досто-
инъ цѣсарьствиѭ нареченъ· ни самоу-
илъ иже цѣсаремъ отьць масломъ дрѣ-
вѣнъиимъ познаваи недостоина·
ни соломѡнъ прѣмждръзи· иже пожемъ
обличи зазора лъжа· ни єзекиа иже съ-
зами възврати съмрьти нарѣчище· то
како мои сънъ цѣсарьствовати имать
въ вѣкъı· И аггелъ отъвѣшта· се бо
то ти єстъ марие дивно и таино· ѩко
вѣси оумрѣша а твои сънъ съмрьть
побѣдитъ· мрътвъıѫ въставитъ· гро-
бъı отвръзетъ· адовъı клоуча съкроу-

4 и 5 вьзнесеши и сънесеши (въ иномъ переводѣ възводиши и сводиши cod. slav. 137) настоящ. соверш. в. не въ кач. буд. — ἀνάγεις и καταγεις; 9 инициалъ опускается вплоть до 10-й строки, раздвигая въ ней буквы кт; 10 инициалъ опускается недалеко подъ строку; 13 ѩзмрѣмьржтъ наст. соверш. в. въ кач. буд. λογοθετήσουσι (Montfaucon λογοθετοῦσιν; cod. 137: всѫ имать чрьвне изѣсти); 16 инициалъ опускается недалеко подъ строку; . .ѣжь гонезнж и дальше сабул.. писцомъ по подскобкѣ мѣстъ съ тѣмъ же числомъ буквъ; 22 соломѡнъ (еръ выступаетъ поверхъ строки) писцомъ по подскобкѣ мѣста для 4—5 буквъ; познаваи нед.. ὁ δι' ἐλαίου γνωρίζων τὸν ἄξιον, καὶ ἀποθούμενος τὸν ἀνάξιον; cod. 137: ѡлѣемь помазам· и (sic) достоинаго· I Ѡрѣѫ недостоинаго; Микл. напрасно отдѣлилъ членное оконч. въ союзъ и (edit. 174,4); 23 л надъ строкой писцомъ; 26 инициалъ опускается недалеко подъ строку.

шитъ· многа тѣлеса оумъръшихъ въ-
скрѣситъ· отъ весъмрътьна бо родивъ са
съмрътѣ оуморитъ· не мози не вѣровати
да не въ виж въпадеши· о нѣмъ бо гла-
голж· оуже въ твоѥ ѫтробж слъшавшимъ
мъ въскочи· твоѥѧ ѫтробъı поновыѥ-
ниа творѧ· И дѣвица рече· да ти ѥмоу
вѣрж имж· пръвоѥ ми обличи· како
и сынъ въишьнаго и сынъ даѹидовъ·
ѥже отъ мене хоштетъ са ѩкоже глаголѣ-
ши родити са на земи· ѥмоуже мѣниши
бъıти безъ отьца· то како дъва отьца на-
рече· и ѧггелъ рече прѣвоѥ въикни ти тъ-
гда пьрви са· ѥгда ти рекж сынъ въишьна-
го· прѣжде вѣкъ ве страсти родивъшаго·
отьца назнаменахъ· ѥгда рекж сынъ да-
ѹидовъ· поне тъı ѥси отъ отьца даѹидо-
ва тѣмь глаголахъ· приимши извѣсто
слово бесѣдъı моѥѧ храни· и ѧзъ во ровъ то-
го ѥсмъ· ѥгоже тъı имаши зьрѣти ѧкъı
бога въ себѣ дѣлаѥшта· и поуштенъıй
к нѣи ѧггелъ сице бесѣдовавъ остави иж·
И мариа въ себѣ си размъıшлаше· повѣдѣ
ли се ѩсифоу· или паче съкрыж тайно-
ѥ се· ѣда бѫдетъ сълъгалъ приходивъıй·
почто ми гнѣвити ѧзъıкъ старцоу· и ѩ-
коже сего сѹмьнѣаше са· ѫтроба дьмѣ'-
ше са· и младеништь ѫтрь движаше
са· мариа же ч'то сътворити не оумѣа-
ше· многъı ризъı на ѫтробѣ полагаѥшти·

7 иниціалъ опускается до 8-й строки, въ промежутокъ зн. препин.; 22 ѧггелъ безъ зн. мягк.; 23 иниціалъ въ полѣ опускается ниже 24-й строки; 27 сѹ.. sic.

На нижнемъ полѣ, недалеко подъ буквами ..ѣк полага.., проба пера «гѹ помилоѹи» (принадлежитъ ли она самому писцу или одному изъ позднѣйшихъ переписчиковъ, судить трудно).

ѡ̑сифа гонезижти хотѣ҃ше· нъ не можа᷑-
ше града о᷑кръити врѣхоу горы стоѧшта·
ѡ̑сифа тъкиж видѣнию ѫтровъı· и и҃з᷑-
ница вѣзираѧ дѣвичѫ ѫтровѫ съмотрѣ᷑-
ше· въпрашати хотѣ҃ше· тоже мълча-
ти ѥмоу ноужда вѣ҃ше· и о᷑кръити хо᷑-
тѣ҃ше ѩкъı продавъшоуо᷑моу дѣвъ-
ства съсѫдъ· тоже пръваѧ жизнь ста-
вѣ҃ше· да о᷑же своѭ доушѫ печалиѭ
томы҃ше· ѡ̑ горе мьнѣ рече· что съ-
творѫ ѧзъ· лице дѣвиче· ходъ дѣвичъ·
о҃чи дѣвичи· о҃склавы҃нию дѣвиче·
весѣда дѣвича· а ѫтроба не дѣвича· нъ
матерѣ· не могѫ тръпѣти· да ѩвы҃ѭ
дѣло· тачє ѧште о҃бличѫ мариѭ· сра-
мъ о҃вы҃шть· възъпы҃ѭ ли зовъı то боѭ
сѧ· ѣда како ве сѣмене дѣтиштоу о҃ва-
дитель҃ вѫдѫ· нѣ никтоже дѣтишть҃
о҃вадитель҃· ѣл᷑ма не имать родаи сѧ
вѣсѣвъшаго и· въсѣко ми ѥ҃стъ и гла-
голати и мльчати вѣда· ч᷑то о᷑бо сътво-
рѫ призъвавъ ли въпрашаѭ· или прѣ-
жде въпрошениѧ о҃бличѫ· нъ писанию
сѣвѣдѣтельствоуѥ҃тъ глаголѧ· о҃бли-
чи ѧ да не сътвори· възъвавъ ѭ гнѣвъ-
номъ лицемъ· сѫди въ ѫтровѣ сѫштоу҃-
моу· сѫдии сѣдѣ҃ше· повѣждъ ми
рече ѡ̑ мариѥ· что се бъıстъ не потаи
мене ѥ҃же ти сѧ сълоучи· нѣ сьде нико-
гоже сем весѣдъı слъıша· вѣдѣ храни-

6 о᷑кр.. таковъ надстрочн. зн. (вм. каморы); 10 инициалъ опускается, не достигая слѣдующ. строки; 25 ѭ безъ каморы; 26 сѫди κριτὴς τοῦ ἐν χοιλίᾳ κριτοῦ ἐκαθέζετο; «замѣчательно, ... гдѣ въ греч. нѣтъ члена, тамъ пишется сѫди съ однимъ и» (Востоковъ въ Остр. Ев. стр. 281); слова эти оправдываются и здѣсь, и въ Клоц. сборн., и въ Зогр. и Мар. Евв. (Лук. XVIII, 2), и, наконецъ, въ Синайск. Псалт. (Пс. 49,6 и 74,8); прдчкъ иной въ cod. slav. 137 тк: сѣде сѫдѧ сѫдні сѫщо- (sic, въ концѣ строки) моу҃ въ чр҃квѣ.

ти таи҃ноє· никомоуже сего нѣ слъша-
ти· тъчыѭ мьнѣ ѥдномоу повѣждъ·
ѻтъкждоу се ѥстъ· семоу ѻтьца покажи
ми· да та прошта грѣха· милости бо
достоина бждеши· ако҃ъı помъıсломъ
прѣдолѣна жена·
Тъгда чиста҃а дѣвица мариа҃· плачѧ-
шти сѧ рече· аште ѻтьца семоу ѩштеши·
не ѩмаши никде ѻбрѣсти· и аште сиро-
та мьниши то и того ѻтъпаде· ѩ҃ѡ҃сиф҃'
рече· ѩ съла҃гати мариа҃ не можааше·
како бо ни сирота можетъ бъıти ни ѻ-
тьца ѩмѣти· мариа҃ рече· аште ѩсти-
ныѭ повѣдѣ не ѩмеши ми вѣръı· ѫтро-
бъı зьриши· а таѩшта҃аго сѧ вѣ҃ нѣ҃
не видиши· чрѣво съмотриши а не по-
мъıсли҃ши· ѻтъ ѫтробъı прѣжде дѣ҃ни-
ца ѻтъ ѻтьца родивъша сѧ тоу живѧ-
шта· аште ти повѣдѣ ѥже глагола а҃ггѣ-
лъ· речеши сама сѧ послоухъ себѣ твори-
ши· твоє послоу҃шьство нѣстъ ѩсти-
нъно· приведи кто слъıша кто ли тоу сто-
а҃· приведи ѩстинъныı послоухъı· аште
сего ѩштеши николиже не ѻбраштеши·
ѥдинъ бо ѥдинѣмъ къ ѥдноѩ поу҃штенъ
бъıстъ· ѩ ѥдного рода҃шта҃аго сѧ дѣлѣма·
ѥдиноѩ глагола· не бѣ҃ никогоже· аште
ли бъı кто бъıлъ· то раждаѥмоу҃оу҃моу
сѧ оу҃то бъı хотѣлъ ѻтьцъ бъıти·
ѩ҃ ѩкоже не а҃ вѣръı дѣвици· разоумѣвъши

7 иниціалъ въ полѣ опускается въ 8 строку; 15 ѧ҃ іотъ объясняется передѣлкой писца, въ чемъ убѣждаетъ грязное написаніе а҃ (ср. норму а҃ въ 30 строкѣ пергамена); видѣть передѣлку изъ ѧ҃ очень вѣроятно: головка бол. юса у писца бываетъ такъ мала, что легко можетъ исчезнуть въ той степени утолщенія праваго штриха а҃, какую видимъ въ данной передѣлкѣ; 25 . штенъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 30 иниціалъ въ полѣ опускается въ нижнее поле.

жена· мариа въ ижѫ мъıсль приде· ти и
не хотѧштн рече· ѥлми зѣло неизвѣ-
ста ѥсмъ· ти по ѵстинѣ ѫтрова мѧ прѣ-
даѥ· дѣтиштъ мѧ бѫдѫıѫ въ ѫтро-
вѣ скачѧ· почто паче сама гнѣвлѫ ѥѵ̃-
сифа· да заражѫ мълчанıемъ ѿтъвѣ-
штанıѥ· да съвлажѫ мълчанıимъ ѻ̃у-
стъıнѣ· ти съ агг҃еломъ невидимо съ-
пѣрѫ сѧ· Къде си нъıнѣ ѥси ıже радоу-
ı̈ сѧ мънѣ глагола· въ къıхъ мѣстѣ-
хъ живеши повѣждъ· да тамо придѫ·
ти бѣшѫ сѧ въıи твоеı̈· дондеже при-
шъдъ ıзвѣсто сътвориши ѥѵ̃сифоу·
чии съıнъ се· иже въ моеѫ ѫтровъı по-
стелı̈ ıграѥ· не могѫ старъıца зърѣти
подъ обѫзомъ коуѫıѫшта· а тъı кде
моудниши не вѣдѣ· приди ти за мѧ пъ-
ри сѧ· Си марıи глаголѫшти скоро агг҃е-
лъ къ ѥѵ̃сифоу приде· ı̈ ıзвѣстивъ сло-
во ıзгънати дѣвицѫ стави· не бои сѧ
ѥѵ̃сифе· прıѧ женѫ си· не бракоу бѣ-
штънѫ· нъ божıихъ таıнъ строıнѫ·
женѫ ти мѣıѫ нъ ѿтъць нѣси· ѿтъца
на земи не ıшти· ни на невеси матери·
вьсего бо сиротъства ѥстъство ıзбъı-
ѥдинъ бо ѿтъ ѥдного· ѥдноıѫ прѣжде
вѣка роди сѧ· ı̈ пакъı ѥдинъ ѿтъ ѥди-
ноѧ· ѩкоже вѣстъ ѥдинъ раждаѥтъ сѧ·
Не сътѫжи марıи· не сътвори печали ıже
ѿтъ мариѧ· не ıшти како да не тебе врѣ-

30—1 разоумѣвъши жена ὑπονοῆσαν τὸ γύναιον; 4 дѣт.. буква д передѣлка писца изъ т; 9 инициалъ, опускаясь, не достигаетъ 10 строки; си передаетъ членъ τὰ при νῦν (ποῦ τὰ νῦν ὑπάρχεισ) со значеніемъ категоричности въ опредѣленіи настоящ. времени въ предѣлѣ настоящей минуты; ..мѧ зн. мягкости при іотѣ; 18 рисов. инициалъ (широк. формы), опускаясь, не достигаетъ 19 строки; скоро буква с передѣлка писца изъ черты ı; агг҃- знакъ мягк. исчезъ съ пергамена при отлѣпкѣ восковой капли; 20 τὸ ἐχβαλεῖν τὴν παρθένον ἐκώλυεν; 21 прıа(тн) (παραλαβεῖν) не дописано писцомъ (прижти мр҃ıа женѫ свож cod. slav. 137, какъ и въ литургич. текстѣ — Матѳ. 1,20).

дитъ свѣтъ· не мати ковьчегомъ· да не
кладеши ѥже въ нѥмъ· вес порока съсѫдъ·
ве скврънъı хлѣвина· безъ възмѫщте-
нига стьклѣница· безъ сѣмене порожде-
ниѥ· без невѣстьства дѣвица· безъ
чрътога чиста· безъ ѻтъсѣчениѧ ка-
мъı· заключенъ градъ· ѩсточьникъ пе-
чатьлѣнъ· несѣта нива· несаждена ло-
за· несъповѣдомо чоудо· неизоумѣѥмо
рождениѥ· ѧште ли не вѣроуѥши ми гла-
голѫштоуоумоу ти· врѣмене рожденію
пожьди· да ѧште вьстенѣтъ ѩли въспла-
четъ сѧ мариѧ· ѧкъı ѩнъı женъı· чловѣ-
къ ѥстъ ѧ не богъ плътиѭ· ѻтъ мариѧ
родаѩ сѧ· Ѩ ѩ̑сифъ ѻтъвѣшта· ѧште се
сице ѥже глаголѣши ѫ̑ ѧггѣле· въскѫѭ
разгнѣваша сѧ ѧзъıци· ѩ людиѥ пооучи-
ша сѧ тъштетънъıимъ· ѩ ѧггѣлъ рече·
ѧште хоштеши навъıкнѫти скоро навъı-
къни· господь бо рече къ родаштоуоумоу
сѧ· сънъ ми ѥси ѧзъ дънесь родихъ та·
ѩко томоу подобаатъ слава ѩ дръжава·
чьстъ ѩ поклонѭниѥ· нъıнѣ· ѩ присно
ѩ въ вѣкъı вѣкомъ ѧмин·:·

сті̃аго ї̃ѡана златооустаго слово на благовѣщте-
ниѥ богородици·

Пакъı радости благовѣщтениѥ· пакъı
свободѣ вьзвѣщтениѥ· пакъı възва-
ниѥ пакъı възвращтениѥ· пакъı веселиѥ·

1—2 μὴ περιεργάζου τὴν θήκην, μήποτε ζημιωθῇς τὴν ἐνθήκην (къ сожалѣнію, cod. slav. 137 опустилъ это предлож.); 7 градъ ὁ κῆπος (кртоградь cod. slav. 137); 12 въспл.. буква с передѣлка писца изъ черты ı; 15 иниціалъ опускается ниже 16-й строки, разрывая ее въ буквахъ ег; 16—18 «inepti graeculi dictum non sanum», поспѣшно замѣтилъ Монфоконъ; но ясно, что словами Пс. 2,1 авторъ влагаетъ въ уста смущеннаго Іосифа пророчество Давида (см., напр., толкъ Θеодорита) о козняхъ жидовъ противъ Христа, кк бы антитезу къ увѣщанію ангела «не мати ковьчегомъ» и т. д. (см. выше); 19 навъıкнѫти авторъ «Замѣтокъ» въ Изв. отд. рус. яз. Акад. Наукъ, III, 1151. (СПБ. 1898) невѣрно утверждаетъ, кк фактъ, написаніе ера будто бы на пергаменѣ и въ этомъ случаѣ: въ изд. Микл. (177,22 навъıкнѫти) еръ вычеркни; 23 ..нѩ.. зн. мягк. при іотѣ; 25 занята заставкой; 26—27 въ заглавіи уставъ нѣсколько мельче; буквы с (сті̃., слово) и о (..стаа̃го слово, благо.., ..гор..) широк· формы; буквы а (..аго, ..на златоуста.., на) выступаютъ поверхъ строки; 28 рисов. иниціалъ въ полѣ опускается ниже 30 строки.

пакъı работъı ѝзбавьıнниѥ· а҃гг҃ѣлъ съ дѣво-
ѭ глаголѣтъ· понѣже къ женѣ глагола змиѧ·
въ шестъıѝ мѣсацъ рече посъланъ бъıстъ а-
гг҃ѣлъ гаѵриѝлъ ѿтъ бога· къ дѣвици ѡбрѫ-
чєнѣ мѫжоѵ· посъланъ бъıстъ гаѵриѝлъ
възвѣститъ вьıсемоѵ мироѵ съпасєнииѧ·
посъланъ бъıстъ гаѵрилъ· носа ѧдамоѵ
наѳанииѥ възъванииѧ· посъланъ бъıстъ
гаѵриѝлъ къ дѣвици· да нечѣсть женѣ-
ска родоѵ· въ чьıстъ ѡбратитъ· посъланъ
бъıстъ гаѵриѝлъ· подобѣнь ѡуготовати
чистоуѡумоѵ женихоѵ чрътогъ· посъла-
нъ бъıстъ гаѵриѝлъ· ѡбрѫчити съзъда-
нииѥ· съзъдавъшоуѡумоѵ ѥ· посъланъ бъı-
стъ гаѵриѝлъ· къ доушевьнѣѝ полатѣ·
цѣсара а҃гг҃ѣломъ· посланъ бъıстъ га-
ѵриѝлъ къ дѣвици ѡбрѫчєнѣи ѿ҃сифо-
ви· блюдомѣ же ѝсоусови· посъланъ
бъıстъ рабъ бесплътьнь· къ рабѣ непо-
рочьнѣ· посъланъ бъıстъ свободѣ ѿтъ
грѣха· къ не прикмьѭштии ѝстьлѣ-
нииѧ· посъланъ свѣтило възвѣштаѧ
слъньце правьдьноѥ· посъланъ бъıстъ
ѡутро ѝдъı прѣдъ свѣтомъ дьньнъım·
посъланъ бъıстъ гаѵриѝлъ· вьзвѣшта-
ѧ сѫштаго вь нѣдрѣхъ ѿтъчихъ· ѝ на
рѫкоѵ матерню· посъланъ бъıстъ гаѵри-
лъ съказати сѫштаго на прѣстолѣ·
ѝ въ врѣтьнѣ· посъланъ бъıстъ гаѵриѝ-
лъ· възвѣштаѧ цѣсарьско таиноѥ знаѥ-

7 ..рилъ sic (γαβριήλ); 16 посл.. sic (безъ ера); 23 на лѣв. полѣ, противъ строки, 5 точекъ — замѣтка переписчика; 27—28 гаѵрилъ sic; 29 гаѵриѝ- въ свѣтопечати Об-ва люб. др. пис. (1879. XL) ошибочно и вм. и (по винѣ ретушера).

моѥ· а̑ не и̑спытаѥ́мо· таи̑ною кланѧѥ́мо· а̑ не пр҃ѣмѣримо· таи̑ною богословєсьствоу́ѥмо· а̑ не и̑спытаѥ́мо· таи̑но и̑сповѣдаѥ́мо· а̑ не мѣримо· Въ шестыи мѣсацъ посъланъ въıстъ гаурии̑лъ къ дѣвици· къı́и же мѣсацъ шестъı́и· и̑ глаголѣ́тъ· къı́и· о҃тъне́лиже е҃лисаведь прии̑а́тъ благовѣштении̑ѥ· о҃тъне́лиже зачатъ и҃ѡа́на· о҃тъкѫдоу же се о҃у́во и̑а̑вѣ· да съкажетъ ти самъ а҃рхагге́лъ глаголѧ́ къ дѣвици· и̑ се рече е҃лисаведь ѫ́жика твоѧ· и̑ та зачатъ сънъ· и̑ се и̑́и и̑́стъ мѣсацъ шестъı· наричаѥ́мѣи бъıвъши неплодъви·

Въ шестъı́и мѣсацъ глагола· се во и̑́стъ шестъı· мѣсаць· зачатию҃ и҃ѡа́новоу· подоба́ше во варити воиноу· вокводж· подова̀ше пр҃ѣжде прити вѣстьникоу· пр҃ѣдъ господьне́мъ пришъствиемъ· Въ шестъı́и о҃у́во мѣсацъ посъланъ въıстъ а҃ггѣ́лъ гаврии̑лъ къ дѣвици· о҃бр҃жченѣ мѫжоу а̑ не прилѣп'нѣ· пор҃жченѣ и҃ѡсифоу· а̑ храними҃ѣ и҃соусоу· чъсо ради пор҃жченѣ· да не въскорѣ разоумѣ́ѥтъ лѣстьць таи̑нъı· а̑ко во и̑з дѣвица и̑зити цр҃ю· вѣдѣ́ше лѫкавънъı́и· и̑ тъ во и̑саи̑е́въı гласъı слъıшлаше· и̑́же рече· се дѣвица вь҃ чр҃ѣвѣ зачь҃нетъ и̑ родитъ сн҃ъ· и̑ вьсачь҃скъı блюдѣ́ше· къзглашенъıихъ о҃ дѣвици· да и̑́гда почоу́ѥтъ· а̑ко съконьчаѥ́тъ са таи̑ною҃ се· то приготовитъ пророкъ· да того

4 иниціалъ опускается въ 5 строку, раздвигая въ ней буквы ау; 7 ..ѧтъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 13 τῇ καλουμένῃ στείρᾳ; и въ литургич. текстѣ (Лук. 1,36) нѣтъ слова «къıвъши» — наричаѥмѣи неплодъви Остр., Зогр. и др.; 14 иниціалъ въ полѣ опускается ниже 15 строки; 15 ..до- буква о широк. формы (нѣсколько мельче строчн. буквъ); 18 иниціалъ, опускаясь, не достигаетъ 19 строки.

ради владꙑка· ѩс поржєнꙑѧ ѩзиде· да лѣ-
стѣца оутаѩтъ сѧ· поржєнаа во ѩномоу
повинꙋна ѥстъ· Въ шестꙑи мѣсацъ по-
сланъ бꙑстъ гаурилъ архаггєлъ·
къ дѣвици обржченѣ мѫжоу· ѥмоуже
има ї҃ѡсифъ· слꙑши оубо что ти о семъ
мѫжи· и о дѣвици что ти пророкъ рече·
дадатъ сѧ рече запечатлѣнꙑѧ кни-
гꙑ· мѫжоу вѣдѫштоу писмена· что
же сѫтъ знаменанꙑѧ тꙑ книгꙑ· непо-
рѣченаа дѣвица· цѣмъ же данꙑ бѫдѫ-
тъ· сватителꙑ ѩвѣ ѩко· комоу же се·
не семоу ли дрѣводѣли ї҃ѡсифоу·
Сь во ї҃ѡсифъ братиа чѣстꙑномъ браком'
женивъ сѧ прѣжде· и родивъ сꙑны стра-
да подроужиа· и живѣѧше въ чистотѣ·
питаѧ дѣти своѧ въ наказании и оу҃че-
нии господьни· тѣмь оубо пришедъ на
проповѣдь паулъ апостолъ· и ѥдиного
отъ сꙑновъ семоу обрѣтъ пишетъ· и-
ного же отъ апостолъ не видѣхъ· нъ тъ-
кмо иѩкова врата господьня· не ѩко
отъ мариѧ· нъ ѩко отъ ї҃ѡсифа рождена·
понєже оубо жъръци· ѩко цѣломѫдрꙑнѫ
ї҃ѡсифови обржчиша мариѫ· и прѣда-
ша ѥмоу ѫ· врємене брачьнаго жи-
дѫште· подобаше оубо сице прѣѥмъ-
ѫштоу· блюсти дѣвицѫ непорочьнѫ·
се во пророкъ прѣжде издалече прогласи·
дадатъ сѧ рече книгꙑ печатлѣнꙑѧ·

3 иниціалъ опускается ниже 4 строки, раздвигая въ ней буквы ау; 7 что ти на пергаменѣ зачеркнуто чернилами писца; 12 ѩкѣ ѩко δῆλον ὅτι; 14 рисов. иниціалъ (широк. формы), опускаясь въ полѣ, не достигаетъ 15 строки; 15—16 страда (ἀπέβαλε, въ иныхъ ἀπεβάλλετο и ἀποβάλασ*) на пергаменѣ съ нечисто выскобленными буквами ρ и да (rasura не заполнена и ясно читается); страдати подроужиа въ томъ же значеніи (лишиться жены овдовѣть) извѣстно и предыдущей статьѣ, XX (стр. 237, 1—2 съ прим.); 18 тѣмь въ свѣтопечати Об-ва люб. др. пис. (1879. XL) вм. еря, по винѣ ретушера, к; 24—25 ὡσ σώφρονι τῷ ἰωσὴφ ἡρμόσαντο τὴν μαρίαν; 25 мариѫ юсъ — какая-то передѣлка писца по подскобкѣ.

*) ἀποβάλασ (cod. Vindob. theol. Lamb. 151. chart. sec. XIV. f. 61ᵛ l. 32: καὶ γεννήσασ υἱοὺσ, καὶ ἀποβάλασ τὴν γαμετὴν) форма очень рѣдкая; другой случай, именно ἐχβάλαι, отмѣтилъ E. A. Sophocles (Greek lexicon of the roman and byzantine periods. Leipzig. 1890) изъ Пандектовъ Антіоха (Migne t. 89. p. 1516. C); случай Софокла прослѣженъ мной по ркпсямъ

6.

мѫжоу оумѣѭштоу кнїгъı· сирѣчъ
бракъ сътворивъшоуѳ҃моу· и̑ речетъ
не могѫ чисти їхъ· чесо ради ѳ҃во не
можеши· ѡ̑ їѡ̑сифе· не могѫ рече чи-
сти· кнїгъı бо сѫтъ печатьлѣнъı· ко-
моу же блюдомъı· творьцоу вьсѣхъ·
вьселе҃нїе хранимо· нъ да на прѣдълє-
жѫштеѥ прѣи̑демъ· Въ шестъıи мѣ-
сацъ· посъланъ бъıстъ а҃ггелъ гаурии̑лъ
къ дѣвици· сица заповѣди прии̑мъ·
приди ѳ҃во рече ѡ̑ а҃ггеле· слоужа вѫди
страшьıноуѳ҃моу таи̑ноу· съкръвеноу
послоужи чоудеси· на вьзисканїе за-
блѫждъшоуѳ҃моу а҃дамоу сънити мои̑-
ми штедротами хоштѫ съзъданаго
по моѥ҃моу о҃бразоу· грѣхъ· въ моѭ капь
сътвореннаго о҃бетьши· тварь рѫкоу
моѥ҃ю и̑змьѫда о҃чрьıнь· ѭже съзъда-
хъ доброт҃ж· влъкъ моѥ вьспитанїе
сьнѣдаѥ҃тъ· о҃поустѣ раю҃ жителинъ·
дрѣво животъноѥ· пламеньнъıи̑мъ
о҃рѫжиѥ҃мъ хранимо ѥ҃стъ· двьри мѣ-
ста пиштьнаго затвориша сѧ· мил8-
ѭ побѣжденаго· и̑ хоштѫ сьнѧти сѧ
съ борѫштии̑мъ· ѳ҃утаи̑ти сѧ хоштѫ
силъ небесъскъıихъ· тебѣ ѥ҃дномоу по-
вѣдоуѭ таи̑ноѥ се· и̑ди къ марии дѣ-
вици· и̑ди къ доушевъноуѳ҃моу гра-
доу· о҃ нѣмъже пророкъ глаголааше·
прѣславьна глаголаша сѧ о҃ тебѣ граде

8 инициалъ, опускаясь близко къ буквамъ гг̑ 9 строки, могъ помѣшать постановкѣ паерка надъ первымъ г; 18 точкѣ приличнѣе бы быть передъ о҃чрьıнѣ; 20 жителинъ «male domicilium», замѣтилъ Микл. про это мѣсто (Lexicon); отнюдь нѣтъ, на ряду съ «ἔρημόν ἐστι τοῦ παραδείσου τὸ οἰκητήριον (иныя τὸ κτῆμα)» есть также чтеніе «ἔρημος (ἐστὶν добавл. № 96) ὁ τοῦ παραδείσου οἰκήτωρ» (codd. Vindob. Nesseli theolog. 123 et hist. 96).

Вѣны (codd. Vindob. theoll. Lamb. 73. нач. XIII в. f. 289c l. 12; 192 кон. XIII в. f. 41r l. 20; 165 бумаж. XIV в. f. 178 l. 15), именно въ 26 Словѣ: ὅταν δὲ καὶ μὴ δυνηθῇ ἐκβάλαι (№ 192; ἐκβάλλαι № 73; ἐκβαλεῖν № 165) αὐτὸν ἀπὸ (ἐκ №№ 192 и 165) τῆς κέλλης (№ 165; κέλης № 192; κέλλας № 73), ἄρχεται κ. τ. λ.

ѝди къ словесѣноуѹмоу моемоу раю· ѝди
къ въсточьнъѭмъ моѭмъ двьрьмъ· ѝди
къ моего словесе достоѭноу селоу· ѝди къ
вътороуѹмоу небеси земьноуѹмоу· ѝ-
ди къ пространоуѹмоу ѡблакоу· вьзвѣ-
сти ѥй моего пришьствиѧ росѫ· ѝди къ го-
тованѣй мьнѣ сѣсти· ѝди къ ѝзволе-
нию моего чьстънааго храма· ѝди къ
чистѣи невѣстѣ· по плъти родьства мо-
его· глаголи въ ѹши словесъноуѹмоу
ковьчегоу· ѹготовай ми слоухоу вѫходъ·
нъ не говори ни съмати доуша дѣвици·
кротъко ѥви сѧ къ сватилиштоу· пръвъı-
мъ гласомъ· радость вьзъпи ѥй· тъı рѣ-
ци марии· радоуи сѧ ѡбрадованаѧ· да а-
зъ помилоуѭ ѥуѫ ѡзъловьѣнѫѭ·
Слъıшавъ же се ѧггѣлъ помъıшлѧше вь
себѣ си· ѩкоже лѣпо мъıшлѧше· дивно
дѣло прѣходитъ ѹмъ· глаголемое·
ѝже херовимомъ страшьнъ· ѝ серафи-
момъ невидимъ· ѝже ѥстъ ѧггелъскъı-
мъ силамъ неразоумьно· ѡбѣштаваѥ-
тъ дѣвици самъ· своѭмъ лицемъ при-
шьствие ѩвити· паче же вѫходъ слоухо-
мъ ѡбѣштаваѥтъ ѥй· ѝ ѡсждивъıи ѥу-
гѫ дьштерь своѭ· велми славити гра-
детъ· глаголетъ ѹготовати ми слоухоу
вѫходъ· то можетъ ли чрѣво вълѣсти-
ти невълѣстимааго· въ правдѫ дивъ-
но чоудо таинааго· въ прав'дѫ страшьна

6 моего надстрочн. зн. не на мѣстѣ у писца (вм. ..ѥг..); 9 на пергаменѣ промежутокъ зн. препин. остался безъ точки, которая неумѣстно читается между буквами ѣи (безъ промежутка); 16 ѥуѫ безъ вставочнаго г; 17 рисов. инициалъ (широк. формы) опускается въ полѣ въ 18 строку; 18 ѩкоже лѣпо ὡς εἰκός, т. е. въ порядкѣ вещей; 22 неразоумьно конечное о или простая описка, или графическая замѣна ера (ὁ πάσαις ταῖς ἀγγελικαῖς δυνάμεσιν ἀκατανόητος); 26 своѭ (ѥѧ? или сеа?) καὶ ὁ τὴν εὐαν καταδικάσας τὴν αὐτῆς (иныя ταύτης) θυγατέρα δοξάζειν τοσοῦτον (велми изъ *толми? иныя οὕτως, но чаще безъ нарѣчія) ἐπείγεται.

таина· таковаа же аггелоу помъшлаѧшоу· владъıка рече къ немоу· ч'то съмѫштаѥши са и дивиши са ѡ гаурииле· не прѣжде ли отъ мене посъланъ
5 вıстъ· къ захарии жрьцоу· не дастъ ли ємоу родъствоу їѡановоу благовѣштениѧ· и не имшоу вѣры жрьцоу· мълъчание наведе на нѩ· не осѫди ли тъı старца неглаголанием· и не тъı ли
10 ıздрече а азъ оутвръдихъ· не твоимъ ли благовѣштенимъ дѣло послѣдъствова· не зачатъ ли неплодъı· не послѹша ли ложесно· не отиде ли неплодъıнъıи неджгъ· не отъвѣжа ли лѣность ествъства·
15 не нъıнѣ ли естъ класъ творашти· не роди безчадъıнаѧ· ѥда не възможетъ отъ мене· сътворıшоу оумоу вѣсѣчьскаѧ словомъ· почто въ дѣвѣ помъıшлѣнии вıниде· ч'то же пакъı аггелъ
20 рече· Владъıко ѥже ıсцѣлити естъствънъıмъ съблазнъı· ѥже раздрѣшити страшънъıѧ ѫзъı· ѥже оумрıштвение оудъное къ животънѣи възъвати силѣ· ѥже повелѣти тѣлеси поспѣхъ твопрıти дѣтемь· ѥже раздрѣшити не-
25 плодъство· прѣстарѣвъшиихъ оудъ· ѥже прѣстарѣвъшѫ са трьстъ· прѣобразити на младъ онъ образъ· ѥже неплодовитѫ земıѫ· ржковатъми аѳинѣ ѥвити матерь· дѣло твоѥмъ силъı естъ·

3—4 гаурıле sic (ὦ γαβριήλ); 15 класъ творашти (σταχυοφοροῦσα) буква к передѣлка писца изъ г; 20 рисов. инициалъ опускается ниже 21 строки, разрываетъ ее въ буквахъ ъı, при чемъ 2-я часть буквы ı за помѣхой инициала вынесена поверхъ строки; 22 в надъ строкой писцомъ; 23 въ надъ строкой писцомъ; 24—25 творити дѣтемь τὸ ἐπιτάξαι τῇ φύσει τὴν τῆς παιδοποιΐας ἐνέργειαν; 28 онъ не отвѣчаетъ греч. тексту; не видѣть ли въ немъ искаженное оконч. -ѧнъ слова младѧнъ, извѣстнаго XXXV статьѣ Супр. ркпси (см. стран. 397,9) въ значеніи ἁπαλός полный соку и силы, стало быть, равнозначущаго слову χλοηφόρος, читаемому въ этомъ мѣстѣ (τὸ γεγηραχυῖαν καλάμην μετασχηματίσαι πρὸς χλοηφόρον σχῆμα)?

На нижн. полѣ пергамена рукой писца «мн» (проба пера или чернилъ).

обычаемъ съвръшаемо. И съвѣдѣтелъ-
ствоуѥтъ сарра. и съ неиж ревека. и пакы
анна. гржстокааго неплодьства. работа-
въша страсти. и отъ тебе свободж прии-
мъша. а ѥже дѣвици родити. не прича-
штъши са къ мжжоу. въше того ѥстъ
закона тѣлесънааго. и твоѥ заповѣда-
ѥши отроковици пришьствиѥ. небесь-
стиї и земьстии конъци. не вьмѣстат'
тебе владъико. то како та вьмѣститъ
чрѣво дѣвиче. владъика же пакы рече
аггѣлоу. то како ма вьмѣсти сѣнь авра'-
мьа. аггѣлъ рече. им'же странолюбию
имѣаше пжчинж. пакы тоу владъико.
вѣлѣ са патриархови въ припжтьиѣи
сѣни. мимоиде вьсѣчьскаа исплъниж.
и како понесетъ мариа богъ божьства
твоѥго. прѣстолъ твои политъ зареиж
свѣта са. и та ли можетъ понести. оужа-
съна дѣвица. владъика же рече къ немѹ
ѥи. аште сътвори пакость богъ въ поустъı-
ии кжпинѣ. то и марии сътворитъ па-
кость пришьствиѥ моиѥ. аште ли же тъ
богъ. стѣнь тавъıи. съ небесе пришъ-
ствиѥ божиа бжии. на[по]и же кжпиж.
не опали. что оубо речеши о правьдѣ. не
въ бжиьинѣ пламени. нъ въ образъ дъжде-
вѣ съходаштии. тъгда же аггѣлъ съко-
ньча повелѣниѥ ѥго. и къ дѣвици въшъ-
дъ възъпи глагола. Радоуи са обрадова-

1 инициалъ почти доходитъ до 2-й строки безъ вліянія на нее; 2 на лѣв. полѣ, противъ строки, 6 точекъ — замѣтка переписчика; 12 аѵр.. надстрочн. зн. обращенъ въ ненадлежащую сторону (подъ вліяніемъ апострофа слѣдующаго слога); 18 политъ флѐγεται; 19—20 оужасъна лучше видѣть съ членнымъ оконч. -наа (въ греч. прилаг. здѣсь постоянно съ членомъ ѝ), но мнѣ не извѣстно чтеніе ἡ εὐκατάπληκτος, а извѣстно или ἡ εὐκατάφλεκτος, или ἀκαταφλέκτως ἡ, или ἀκαταπλήκτως ἡ (разъ отриц. ἀ- передѣлано писцомъ изъ εὐ-); можно тоже предполагать оконч. -на искаженнымъ изъ -нѣ (*εὐκαταπλήκτως ἡ); 21 ъ выступаетъ поверхъ строки; 24 стѣнь тавъıи (τὸ πῦρ) τὸ σκιογραφῆσαν, т. е. огонь только призрачный, безъ конкретнаго свойства жгучести (Pape's Handwörterbuch); 25 по надъ строкой писцомъ (ἤρδευσε μέντοι τὴν βάτον, οὐ κατέφλεξε δέ); 30 инициалъ опускается въ нижнее поле.

наш господь съ тобоѭ· оубже ти непрїазнь
не оудовлѣѥтъ· ідеже во прѣвѣѥ сѫпо-
статъ брань положи· тоу прѣвѣѥ врачь
бїлиѥ прилагаѥтъ· ѭдоуже начатъ-
ка ісходъ смрьть имѣ· тѫдоу же живот'
въходъ животъныи сътвори· женоѭ въз'-
драсте зълоѥ· и женоѭ истѣкаѭтъ лоу-
чьша· радоуи са обрадованаш· не сра-
мьи са ако повинна сѫшти осжденїю·
мати во благодѣтиѭ бывъшѥи осжде-
ноуѥмоу· радоуи са обрадованаи невѣ-
сто· и родителънице чиста· запоустѣ-
вѣшоуоумоу вьсемоу мироу· радоуи са по-
грѫжьшиа вь чрѣвѣ смрьтъ матерь-
ниѫ· радоуи са доушевъныи храме вожиї·
радоуи са обьштеѥ жилиште· невеси и зе-
ми· радоуи са неразлѫчьнаго ѥстъства
мѣсто пространоѥ· симъ оубо тако сѫште-
мъ· приде къ волаштиимъ врачь· сѣда-
штиимъ въ тьмѣ слъньце правьдьноѥ
ѣви са· влъниѭштиимъ отишиѥ· и не-
влънаштеѥ са пристаниште· непрѣмѣ-
нно· ненавидаштиимъ рабомъ отъниж-
дь ходатаи роди са· и мироу съвѫзъ· пѣ-
нѣныимъ рабомъ ізбавитель· приде
борѫштнимъ съ любьвьиѭ крѣпъкъ по-
кровъ· тъ во ѥстъ миръ нашъ ѥмоуже съ-
подовимъ са· наслаждати са вьсегда·
благодѣтьиѭ самого христоса· ѥмоуже сла-
ва и дръжава· въ вѣкы вѣколъ ѧмин·:·

6 въз'- паерокъ, неумѣстный при д, — какографич. случай при переносѣ у писца;
22—23 τοῖσ ἀδιάλλακτα μισουμένοισ δούλοισ.

мѣсаца марта кѕ· мѫченїе стаа҃го ирїнеа·.·
Єгда правъ благъ съ доврочѣстиѥмъ
въздрастъ· болѣшиихъ желаѧ страхъ
божии прииметъ· тъгда вѣсе ѥже вѣ
семь житии прѣбивдевъ· къ овѣшта-
нъıихъ благъıихъ приатию подвиза-
ѥтъ сѧ· да ѩже послоушавшимъ ѧкъı сѫ-
шта вѣроѭ теръдоѭ вида въждела·
та же пакъı божиѥѭ славоѭ въсприим'
славитъ господа· ѥже въıстъ и҃ б҃ блаженѣ-
мъ ирїнеи ѥпископѣ ѥремиискаго гра-
да· кротости ради нихъıа· и҃ ѥже б҃ божии
доброговѣнии· дѣлъı оутвръди нарече-
ное· постигъшоу во гонѣнию· ѥже въı-
стъ при диоклитиановѣ и҃ маѯимиановѣ
цр҃и· Приведенъ оубо въıстъ сватъıи
ирїнеи къ кнѧзоу провоу· и҃ въпрошенъ
въıвъ ѧште хоштетъ пожрѣти богомъ·
отъвѣшта блаженъıи ирїнеи глаголѧ·
нъ и҃ жити же съ вами не хоштѫ· тъгда
повелѣ затворити и҃ вь тъмници· мно-
гомъ же дънемь минѫвъшемъ· сѫштѳ
ѥмоу вь тъмници· въ полоуношти при-
шъдъшоу кнѧзоу· ѩзведенъ въıстъ
пакъı блаженъıи ирїнеи· и҃ различъ-
нъı мѫкъı сътрѣпѣвъ· и҃ въпрашаѥмъ
почто не пожрѣши· отъвѣшта глаго-
лѧ· ѩко бога имамъ ѥгоже ѩз младъı
врѣстъı чисти навъıкохъ· и҃ глаголѥмъıмь

1 занята заставкой; 2 заглавіе уставомъ болѣе мелкимъ, чѣмъ текстъ; буквы ѣ и а (мѣсаца) выступаютъ поверхъ строки; буква с (..са..) широк. формы; въ греч. минеяхъ 21 или 23 августа (съ лугдунскимъ Иринеемъ одновременно; есть даже проложнаго рода житіе «μαρτύριον τῶν δύο ἁγίων μαρτύρων εἰρηναίων»); 3 рисов. иниціалъ въ полѣ опускается до 8 строки; ὅταν τις τρόποις ἀγαθοῖς εὐσεβείας συνασχηθῇ, τῶν κρειττόνων ἐφιέμενος, καὶ φόβον θῦ προσλάβηται, τότε κ. τ. λ.; 8 зн. препин. безъ промежутка; 8—9 καὶ ἅπερ διὰ τῆς ἀκοῆς τὰ μένοντα (иныя безъ чл. παρόντα) πίστει βεβαίᾳ θεώμενος ἐπεθύμησεν; 10—11 ταῦτα θᾶττον δι' αὐτῆς τῆς αὐτοψίας ὑπολαβὼν ἔχειν, δοξάζει χν̄; 12—13 τῆς τοῦ σιρμίου πόλεως (иныя т. п. τοῦ σερμίου), т. е. срѣмскаго града; 17 иниціалъ не достигаетъ 18 строки; 18 ..нъ, 27 ..мъ оба ъ выступаютъ поверхъ строки; 30 ..мъıмь еры тоже, а мь лигатура.

вами богомъ не поклонѫ сѧ· провъ рече·
приобрѣсти жизнь себѣ· довлѣѥтъ
ти ѥже прнм досажденнѧ· Сватыи ѵри-
ней рече· не приобрѣсти сѧмрѣти· жи-
зни прѣдълежѫщти· нъ да ѿтъ бога жи-
знь приимѫ· провъ рече имаши ли женѫ·
ѿтъвѣшта не имамъ· се же глаголаше
блаженыи ѵриней· господьнѫ заповѣдь
съконьчавам глаголѫштѫѫ· любдѣ ѿтъ-
ца и матере· или братиѫ· или женѫ· или
чада паче мене· нѣстъ мене достоинъ·
на нѫже заповѣдь вьзирам блаженыи·
на небо имѣаше оумъ· видѣти желам
славѫ господьнѫ· и вьсе человѣчьско жити-
ѥ ѿставивъ· нич'соже паче господа· вѣдѣ-
ти же и имѣти исповѣдлаше· пакы оу-
бо рече къ нѣмоу кьназь· вѣдѣ та сынъ
имѫшта· понѣ тѣхъ дѣлѣма пожьри·
онъ же ѿтъвѣштавлаше· сынове мои
бога имѫтъ ѩкоже и азъ· иже можетъ ѧ
сънавьдѣти· тыи же повелѣноѥ ти съ-
твори· прокъ рече съвѣштавлѫ ти ю-
ноше пожрѣти· да не различьнъıимъ
мѫкамъ прѣдамъ та· Сватыи мѫче-
никъ ѵринеи рече· не жьрѫ· твори ѥже
хоштеши· оувѣси бо ѩко силоѫ христо-
совоѫ добьѥ вьсе сътрѣпьѫ· провъ рече·
ѥлѣма же не хоштеши повинѫти сѧ цѣ-
сароу· вь рѣкѫ къврѣженъ бѫдеши·
ѵринеи рече· тыи различьнъıими мѫками

XVIII тетрадь (полный кватерніонъ).

7 ѿтъ.. буква ѿ широк. формы; 14 ..тн- лигатура; 17 кьн.. sic; 19 ѿнъ буква ѻ широк. ф.; 24 ч выступаетъ поверхъ строки; 26 ..сто- буква т тоже, а о широк. ф.; 27 буквы ..ок.. повреждены на пергаменѣ ссадиной.

Въ строкѣ 24 маленькое структурное пергаменное пятно; на немъ пришелся юсъ (мѫк..); подъ юсомъ пятно прорвалось.

прѣшташе оуморити мѧ· и азъ надѣахъ
са ѩко мечемъ отъсѣчеши ми главж· за-
не молж тѧ повели и то сътворити· да оу-
вѣси како крьстиѧни смьрть прѣобидѣ-
ти навъкохомъ· христосовъı ради любъве
разгнѣвавъ же са кънязъ· о дръзости ста'-
го мжченика ирине· повелѣ мечемъ оу-
сѣкнжти и· Сватъıи же мжченикъ· ѩко
въторъıи вѣнѣцъ полоучивъ рече· благо-
дѣтъ исповѣдаж богоу моемоу· даръ-
ствовавъшоуоумоу ми различьнъıимъ
мжкамъ тръпѣнию вѣнѣцъ· и егда прѣ-
лѣзоша мостъ рекомъıи артемисъ· съ-
валѣкъ ризъı свои· и възьрѣвъ на небо· по-
моли са глаголѧ сице· господи да отвръ-
зжтъ са небеса· и да приимжтъ доушж
раба твоего· ѩкоже и людемъ твоимъ
вьсѣчьскъıѧ цръкъве· и вьсѣкого испль-
нѣниа ем· к тебѣ вѣроуж ги їсоу христе·
се вьсе страждж· и оусѣкнжвъше и въверъ-
гоша и вь рѣкж· се же са сътвори въ срѣ-
мѣ· старѣишинъствоуюштоу провоу·
цѣсаръствоуюштоу же вь вѣкъı їсоу хръ-
стоу господоу нашемоу· емоуже слава и ъı-
нѣ и присно и вь вѣкъı вѣкомъ ами ·:·
мѣсаца марта кд· мжчениѥ сталго їѡнъı· и варахиси-
а· и дроужинъı его ·:·
Въ лѣто осмонадесатоѥ цр̃ѣ персьска са-
вора· гонениѥ бъıстъ на цркви христосо-
въı· и на чътжштаѧ вьседръжителѧ во-

4 опущено мѣст. мы — πῶς ἡμεῖς οἱ χριστιανοί; 5 хо надъ строкой писцомъ; 8—9 ὥσπερ δευτέρου βραβείου ἐγκρατὴς γενόμενος; 14 ..о· по- писцомъ по выскобленному мѣсту для 4 буквъ (чернила тѣ же); 17—19 ѩкоже — ѥм ὑπέρ τε τοῦ λαοῦ σου, καὶ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, καὶ παντὸς τοῦ πληρώματος αὐτῆς; 20—22 ἐρρίφη (иныя ἐπέμφθη) εἰς τὸν ποταμὸν τὸν λεγόμενον σαὸν, τὸν ὄντα ἐν τῷ σερμίῳ; 24 ..ка буква а повреждена прорывомъ небольшого пергаменнаго структурнаго пятна; 26—27 заглавіе уставомъ болѣе мелкимъ; послѣ числа кд на пергаменѣ оставленъ промежутокъ знака препин., но самой точки не видно; буквы к и а (мѣсаца, ..рта) выступаютъ поверхъ строки; къ началу и концу 26 строки придано по орнаменту (вм. заставки); 28 рисов. инициалъ на полѣ опускается въ ниж. поле; 30 начальный слогъ ко- повторенъ писцомъ при переносѣ.

бога· и повелѣ цѣсарь саворий· нечьстивѣи-
мъ влъхвомъ· сватыа цръкви хрьсти-
ѩньскы огнемъ зажизати· обрѣтаѥ-
мыа же крьстиѧны· повелѣ имати
и поудити и жрѣти· и повиновати са
попомъ· повиноуѩштам же са и жрѫ-
штам· на великы саны и чьсти възво-
дити· неповиноуѩштам же са горькам
мъ и различьнамъ мжкамъ прѣдаѧти·
Въ то же врѣма гонѣниа· обрѣтоша са въ
персьстѣ земи· въ нѣкоторѣи вьси на-
рицаѥмѣи наса· дъва брата варахисий
и ѳѿма именемь нарицаѥма· мжжа пра-
вѣдна· испльнь сжшта вѣры· и храна-
шта заповѣди господьня съ страхомъ·
сна оубо сватаа слъшавъша гонѣние
крьстиѧньско· оставивъша жилиште
свое· идоста на мѣсто то идеже нечьсти-
вии вльсви мжчаѧх крьстиѧны горьцѣ·
Бывъшема же има въ вьси вардаѧховъ·
и приближивъша са къ тъмници· иде-
же вьси крьстиѧни затворени вѣѧх·
и припадъша къ тъмничьноуоубоу стра-
жоу моласта и· да вьпидета въ тъмни-
цѫ· вьлѣзъша же обрѣтоста девать мж-
жь крьстиѧны затворены· и видѣвъ-
ша а въ мнозѣ скрьби сжшта цѣловавъ-
ша а· и начаста оувѣштавати а глаго-
лѧшта· не оубоимъ са ничьсоже братыа
и отьци· нъ въ има распатаго· постра-

10.

6 попомъ искаженіе изъ «когомъ» (καὶ πείθεσθαι τοῖς θεοῖς); 10 инициалъ въ полѣ опускается въ 11 строку; 11 нѣко.. буква к передѣлка писца изъ г; 12 ἱασά; 19 мжч.. буква м передѣлка писца изъ н; 20 инициалъ въ полѣ опускается въ 21 строку; вардаѧховъ sic (ἐν τῇ κώμῃ βαρδιαβώχ) буква і писцомъ вставлена между буквъ да и за тѣснотой мѣста не доведена до линейки строки; 27 сжшта, а не сжшта, какъ у Срезневскаго (Древніе славян. памятники юсоваго письма. Спб. 1868, стр. 228).

Правое поле пергамена обрѣзано безъ вреда для концовъ строкъ.

ждамъ· | въ ѥдинъ часъ· да приимемъ вѣ-
чныи животъ· ѩкоже и отьци наши·
и страстотрьпци и мжченици приѧша·
такожде же и ти мжченици видѣвъше сва-
таа їѡнж и варахисиѡна· и оусрьдьнѣи-
ши бывъше о пришьствии ис· такожде
и ино много пооучаахж сватаа· и дроугъ
дроуга ѧкы благодѣтьнъишимъ масло-
мъ· на трьпѣние мжкы и на съвръшени-
е мжчениа· помазаижште оукрѣпыахж·
Сватыимъ же мжченикомъ затворенъы-
мъ въ тьминици· имена сѫтъ си· занидас·
лазаръ· мародас· персис· илиа· марис· ѧки-
вос· симвоидис· сава· сиі оубо мжчени
въша тъгда скрыви приимъше многы·
и въ подвизании мжченичьствѣмъ
съконьчаша са· течение съвръшивъ-
ше добрѣ· и страстьнъыимъ и не тьлѣ-
ѥштиимъ· ни оувадаижтиимъ вѣ-
ньцемъ оувазоша са· мжченомъ же въ-
въшемъ тѣмъ сватыимъ· и вьзлетѣвъ-
шемъ на небо· и въ ѧгелъскыи ликъ въчи-
неномъ бывъшемъ· Потомъ нѣкото-
рии отъ влъхвъ· обадиша сватаа· їѡ-
нж и варахисиа· къ трьмь старѣишина-
мъ влъшъскыимъ· масдрадоу· сира-
доу· маринсноу· сждаштиимъ
стыимъ глаголажште· та ни жърета·
ни повиноуѣта са цр҃ю повелѣнию· ни
рачита поклонити са богию ни слыиць8

6 «ѡѣ ·» таковъ остатокъ первонач. написанія; буква, бывшая подъ каморой (слѣдъ бывшаго напоминаетъ букву у) выскоблена; какая то черта и бывшаго написанія дополнена позднѣйшей рукой до написанія ю (теперешнее чтеніе «ѡѣю·» отвѣчаетъ греч. αὐτῶν); 11 инициалъ въ полѣ опускается до 12 строки; 15 скрьви буква и передѣлка писца изъ ѣ подскобкой кружка и дописки (еревый надстрочн. зн. уцѣлѣлъ); 18 послѣ -ше на пергаменѣ точка (какъ преждевременно поставленный зн. препин., писецъ оставилъ безъ промежутка); 22 ѧгелъ.. sic; 26—27 сирадоу σηρώθ; 27 строка кончается выскобленнымъ мѣстомъ для 3 буквъ (недостатка противъ греч. текста нѣтъ; было ска- ?).

ни водѣ· ѥ̑ште же къ семо лллхж·
ѩко девать мжжь ѳни тог и не по-
винжша са цѣсароу повелѣ ѳ· имъ-
же тѣма дъвѣма вѣхж ѳтъвраштени·
Тъгда ѩсплънивъше са ѩрости многъı ста-
рѣйшинъı жъречьскъı· повелѣша при-
вести и· приведенома же има бъıвъше-
ма· и ставъшема прѣдъ старѣйшина-
ми клъшъсками· глаголаша има вла-
сви· заклинаѥ̑мъ ва· ѳ неповѣдимѣ-
мъ нашемъ цр҃и савории· без лъжа ѳтъ-
вѣштавайта намъ· ѳ нѥ̑мъже въпраша-
ѥ̑мъ ваѳ· творита волж цѣсаржь· и пови-
ноуѥ̑та са повелѣнию ѥ̑го· и покланя-
ѥ̑та са слънъцоу· и ѳгню· и водѣ· по за-
коноу и по заповѣди цѣсара нашего·
ѩли ни· Ѳтъвѣштавъша же сватаѩ·
ѩѿна· и варахиса҃н· глаголаста имъ· да
глаголѣвѣ· а въı послоушайте акъı кна-
зи· и сждиж цѣсара персьска· имѩже изва-
рани ѥ̑моу ѥ̑сте· и правѣдиви сждиж·
и того ради ѩзвъра въı и сждъ вьсь свои въ
ржцѣ ваши прѣдастъ· да въ правѣдж сж-
дите· а не бесправѣдна дѣлаѥ̑те· нъı-
на оубо въı славънъıм сждиж· не подова'-
тъ въı земънаго цѣсара боѩти
са· нъ ѳного давъшаго ѧмь мждрость и съмъı-
слъ· имжштаго власть небесъı и земьıж
и вьсѣцѣмъ дъıханиимъ· иже положи
прѣдѣлъı и оустави часъı· и даѥ̑тъ

1 къ семо(у глаго)лллхж πρὸς τούτοις ἔλεγον — что въ скобкахъ, то утрачено съ вырваннымъ клокомъ пергамена; 2 ѳни тог(о рад)и не... ἐκεῖνοι διὰ τοῦτο οὐχ...— тоже самое; 3 повелѣ(ни)ѳ τῷ δόγματι — тоже самое; 5 инициалъ въ полѣ опускается въ 6 строку; 7 къıкъ.. специфич. черта ера пропала въ линіи разрыва пергамена, но слѣды ея еще замѣтны (Копитаръ тоже читалъ ъ); 16 строка кончается выскоблен. мѣстомъ 3 буквъ (недостатка текста нѣтъ); 18 сн надъ строкой писцомъ; 18—19 λαλήσωμεν ἡμεῖσ. ὑμεῖσ δὲ.... не исчезло ли гаплографически мѣстоим. вѣ? 20—21 δι' ὅτι ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ ἐστε δικαιοκρῖται; 22 ἐξελέξατο ὑμᾶσ καὶ.... Микл. (edition. pag. 188,21) и Срезн. (Др. слав. пам. 230,20) невѣрно читали изкъравъıй; ошибочно читалъ и писецъ, какъ показываетъ оборотъ надстрочн. знака въ и вм. й; 23 ваш.. писцомъ по подскобкѣ 2—3 буквъ; 26 послѣ ..аго пробѣлъ на пергаменѣ, буквъ на 6—7, за помѣхой пергаменнаго структурнаго пятна, расположившагося вдоль по строкѣ («rasura 6 litt.», невѣрно замѣтилъ Копитаръ); 27 ѧмь надъ строкой писцомъ; 30 строка кончается выскоблен. мѣстомъ 3 буквъ (недостатка текста нѣтъ).

мждр дастъ вамъ мждрость· да
по мжд и вашеи сждите въ правдѫ·
по плът одовѣнъимъ вамъ· закли-
наѥвѣ оубо васъ· вѣроѭ истиньноѭ·
повѣдите намъ· коѥго бога подобаатъ
нама отъврѣшти са· небесъскаго ли
или земънааго· вѣчьнаго ли или мало-
врѣменьнаго· мъı оубо вѣроуѥмъ
въ бога сътворивъшаго небо и земьѭ·
и не вѣроуѥмъ къ человѣкоу тѣлѣнь-
ноу· не можевѣ оубо вѣровати въ челове-
ка· иже мало пожив̀ъ оумираѥтъ· и по-
грѣбаѥтъ са ако и мъı· то слъıшавъше
же вльсви отъ нѣю· разгнѣвавъше са ве-
лми· повелѣша принести жьзлие ши-
пъчано не оцѣштено· на мжчение стоуѭ
їѡнъı и варахисна· отълажчивъше ѭ разно·
да не слъıшита къждо ѭ̀ю̀ въпрашанна
подроуга си· и оукрѣпитъ са на троудъ
христосовъ· прѣдьсѣдъше же· масрад·
и сирод· и марнисни· трии старѣишинъı
вльшъскъı· на въпрашание стоуѭ· и по-
велѣша съ ѭростиѭ въвести сталго їѡ-
ниѭ ѥдного· въведеноу же въıвъшоу
їѡнѣ рѣша къ нѣмоу вльски·
что ти са мьнитъ· аште оубо чьте-
ши и поклонишн са слъıнцоу· и огню
и водѣ· и съконьчаѥши повелѣние
цр̃е· аште· ли то възложимъ на тѧ мж-
къı жестокъı и лютъı зѣло· не помъı-

1 мждр(ость· и) дастъ вамъ мждрость· σοφίαν. καὶ ἔδωκεν ὑμῖν φρόνησιν — что въ скобкахъ, то утрачено съ вырваннымъ клокомъ пергамена; 2 по мжд(рост)и вашеи τῇ φρονήσει ὑμῶν — тоже самое; 3 по плът(и п)одовѣнъимъ вамъ τοῖς κατὰ σάρκα ὁμοίοις ὑμῶν — тоже самое; 3—5 ἐνορκίζομεν οὖν ὑμᾶς· ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ εἴπατε ἡμῖν; 5 ..атъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 16 мжч.. юсъ писцомъ по подскобкѣ какой-то буквы, не опускавшейся подъ строку; 20 масрад sic (ὁ μασδράθ); 21 марнисни sic (μααρνησί); ъı выступаетъ поверхъ строки; 24 -нѫ ѥдного· къ.. писцомъ по выскоблен.. мѣсту, приблизительно для 14 буквъ; 25 и 26 въ серединѣ строкъ пришлось пергаменное структурное пятно; 29 второй зн. препин. безъ промежутка ошибоченъ у писца (назначался послѣ ли?); писцомъ тѧ вм. та.

шлѧи же вѣ себѣ ѩко мы хоштемъ· да по-
дѣимеши ты что зъло· мы не хоштемъ
тебѣ зъла никакогоже· ѧште не ты са-
мъ въсхоштеши зъло приобрѣсти
себѣ· Отъвѣштавъ же блаженыи ѿ-
на рече имъ· азъ сего житиа не трѣбоу-
ѭ· христосова житиа ради· прѣходи-
тъ бо и николи прѣбываатъ· да оубо то-
го ради николиже не отъврьгѫ са госпо-
да моего ис хса· живѫштаго вѣ вѣкы·
ѩко тъ ѥстъ надежда вьсѣмъ крьсти-
ѧномъ· и не осрамыѧѭтъ са вьси вѣроу-
ѭштии вѣ нь· заи тъ обѣшта намъ
глаголѧ· ѧминъ ѧминъ глаголѭ вамъ·
иже отъвръжетъ са мене при чловѣцѣ-
хъ· то и ѧзъ отъвръгѫ са его· при отъ-
ци моемъ небесьстѣмь· и при сва-
тыихъ ѧггѣлѣхъ· прити бо имать на
облацѣхъ небесъскыихъ· въ славѣ о-
тца своего и сватыихъ ѧггѣлъ и арха-
гѣлъ· и оуже оуготовыено отъдати
комоуждо чловѣкоу по дѣломъ его·
нъиа оубо то слъшавъше повелѣние
ѥже повелѣно въı ѥстъ о мыи творити·
то скорѣѥ творите· неже помъшлѣи-
те ѩко оставьѭ домъ господьнь· клѣ-
ма же тъ нъı съствори слоужити въ до-
моу его стѣмь· и рече намъ въı ѥ-
сте свѣтъ мироу· и пакъı въı ѥсте соль
земи· ѧште соль оваѥтъ то чимъ

1 ..шлѧи sic; 2 ..мъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 4 зъло приобрѣсти κακὸν κατὰ τῆς ἑαυτοῦ σῖας προξενῆσαι; равнымъ образомъ въ строкѣ 6 «сего житиа» замѣняетъ греч. «ταύτης τῆς σῖας».

Правый верхній уголъ пергамена сильно надорванъ.

ѡсолитъ сѧ· ѧште оубо і҃коже въı глаголе-
те· повелѣнıа цѣсарꙗ послоушаі҃мъ·
ı҃ заповѣди і҃го сътворимъ· то не мъı ѥдı-
нı ѿтъвръжемъ сѧ господа нашего·
нъ наше ѿтъвръженıе вьсѣхъ вına бж-
детъ· то слъıшавъша ѿтъ нео҃ старѣıшı-
нъı влъшьскъıѧ· разгнѣвавъша сѧ зѣлѡ·
повелѣша съвазати и по персскоу законѹ·
ı҃ проврѣша жъзлъ междоу рѫкама ı҃ сте-
гноу і҃го· ı҃ вѣаше сѣда сватъıı на земı·
сѣдаштоу же і҃моу мѫчаахѫ и жъзлıем'·
ѡсѫкатомъ· дотолѣ же мѫчıша ı҃· доньде-
же ребра і҃го ѡголıша· мѫчımъ же не ѿтъвѣ-
штаваше ничесоже· нъ славьıше бога
глаголѧ· слава тебѣ боже ѿтьцѹ нашихъ
авраама ı҃саака· ı҃а҃кѡва· ı҃звед҃ъı на-
съ ı҃з мира сего· ı҃ако съподобилъ і҃сı
привести насъ на вѣрѫ сватıѫ своѫ· ı҃
ıъııа господı даждъ намъ тръпѣнıе·
да сътворимъ ı҃ съконьчаі҃мъ· вьса і҃лı-
ко заповѣда намъ сѫтъıı твои доухъ· ı҃ съ-
подоби ма мѫченичьскъıı҃мъ съвръше-
нıı҃мъ въгодити тебѣ· того бо по вьса дь-
нı ѡжидаѫ· ı҃ си рекъ сѫтъıı ı҃ѡна· рече
гласомъ великомъ къ вльхвомъ· ѧзъ
ѿтъ кнѧза вашего ı҃ ѿтъ вьсѣхъ дроугъ ва-
шихъ· ı҃же сѫтъ агг҃ели сотонıнı· ѿтъ-
стѫпıѫ ı҃ ѿтъмештѫ сѧ вьсѣхъ ı҃хъ·
ı҃ ѿтъ слньца ı҃ ѿтъ лоунъı· ı҃ ѿтъ звѣ-
здъ ı҃ ѿтъ ѡгнѣ· ı҃ ѿтъ водъı· ѧже мѣните

4 строка кончается выскоблен. мѣстомъ 2—3 буквъ; точка поставлена, повидимому, червилами писца по подскобкѣ; отъ бывшаго чтенія уцѣлѣлъ хвостъ буквы оу или ρ или χ (недостатка противъ греч. текста нѣтъ); 6 ѿтъ нео҃ вм. ѿтъ і҃го (παρ' αὐτοῦ); 8 перс(ь)скоу ерь опущенъ писцомъ (срав. персъска 264,2); 13 ..мъ ожидалось бы членное ѡконч. ..мъı҃ — ὁ δὲ βασανιζόμενος; 16 ἀβραὰμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακὼβ союзы въ славян. могли исчезнуть гаплографически; 17 строка кончается выскоблен. мѣстомъ 2—3 буквъ; 26—27 кашихъ вм. і҃го — αὐτοῦ; 30 -здъ буква з писцомъ по смазанному д.

богъı штоуждъ є҃смъ ѻ҃тъ нїхъ· и не поклонїж сѧ имъ въхма· нъ вѣроужї҃ азъ въ ѻ҃тца и сына и с҃таго доуха· въ пр҃ѣчистжї҃ троицѣ съпасаѩштжї҃ вьсь миръ· иже и богъı ваша сътвориша· имъже ноудите мѧ покланѧти сѧ· Си слъıшавъше старѣишинъı влъшьскъıѧ· повелѣша жжемъ за ногж/ повръзъше/ и влѣшти· къıпъ на мразъ· и пр҃ѣбъıти є҃моу на ледѣ вьсѣ ношть· вѣѧше бо зимнюю вр҃ѣмѧ· и блюсти є҃го что сътворитъ ледоу· ѻ҃ни же сътвориша тако· и блюдоша є҃го съ страхомъ великомъ· ѻ҃ставивъше и тоу до свѣта· пакъı же сѣдоша безаконници на сѫдиштн своє҃мъ· и повелѣша слоугамъ привести· пр҃ѣдъ лица ихъ сватаго варахисѵ҃на· въшъдъшоу же с҃тоу҃ѻ҃умоу и ставъшоу на сѫдиштн· рѣша къ н҃емоу влъсви· ч'то мъıслиши варахисѵ҃е· жъреши ли и поклонiши сѧ слънцоу и ѻ҃гню и водѣ· ѩкоже послꙋшавъ поклони сѧ и братъ твои і҃ѡ҃на· или приимеши ранъı на тѣлеси своє҃мъ· ѻ҃тъвѣштавъ же сватъıи варахисѵ҃нъ рече имъ'· ѩкоже и і҃ѡ҃на поклони сѧ є҃моуже поклони сѧ· то и азъ паче поклонїж сѧ и славословыї҃ и възношї҃ и· въı глаголасте лъжж ѻ҃ н҃емъ· иъ истина не дастъ є҃моу того сътворити· кто бо въı възмогълъ ѻ҃слѣпити ѻ҃умъ срьдечънъıи є҃го· да бъı сѧ поклонилъ тои твари· ѩже слоужитъ человѣкомъ· и ѻ҃ставилъ съ-

1 ..кло- буква о широк. формы; 16 ..хи.. буква х писцомъ передѣлана изъ с; 18 ъ выступаетъ поверхъ строки; 22 ѻ҃тъ- буква ѻ҃ широк. Ф.; на прав. полѣ, противъ строки, рядъ точекъ — замѣтка переписчика.

творѣшааго и· аште бо дѣло чѧстѣно въ-
ло· то славѣнѣ оубо въı отъ человѣкъ слоу-
жениѥ приималъ· и не въı слоужилъ на-
мъ рабъскомъ чиномъ· се бо нъıнѣ ви-
димъ ако богатиı и нищтиı· и зълии
и доврии· отъ того слоужъбѫ приемьıжт'·
и рабъ естъ бгъ вашъ человѣкомъ· боль-
шиимъ и сътворивъшимъ и· тако оустав-
ивъшоу намъ· акоже оубо неправъдъ-
но естъ еже ноудити насъ да поклонимъ
са слоужъбѣ мира сего· богъ на работѫ·
тъ бгъ дастъ намъ человѣкомъ· и остати
ти са бога сътворѣшааго небо и земьıжь и мо-
ре· и вьса аже въ нихъ· нъ лѣпо естъ паче
бномоу хвалѫ и поклонъ и чѧстъ· отъ цѣ-
сарь же и кнадзъ· и воєводъ· и отъ вьсего
дъıханиа приимати· иже сътвори въı-
сотѫ и глъбинъı· ѥгоже глъбокъıм мъı-
сли· не можетъ никтоже домъıслити
са· ни възърѣти довьлѣнъ на въısотѫ
славъı· имже трѣбѹемъ ѥго вьси съıно-
вѣ человѣчѧстиı· тъ бо естъ кръмаи вь-
сѫ населенжиь· и вьса мѫдростиѫ своеѥ
иь оуготови· се же трѣбоуетъ отъ насъ
да вѣмъ имѧ господа нашего вьси съı-
нове человѣчѧстии· а не соуетънъıими
дѣлъı и лѧстьми прѣлиштаемъ са·
тъ бо рече· не сътворите себѣ капиштъ·
ни поклонѣйте са дѣломъ ржкъ ваши-
хъ· ни иной твари никоеиже· зане азъ

12 человѣко. . писцомъ по выскоблен. мѣсту 7—8 буквъ; 19 . .кто. . буква т передѣлка писца изъ а; 21 8 его же передѣлка изъ ѳ надставкой ижицы.

ѥсмъ господь богъ вашъ· испрѣва съı и до
конѣца прѣбъıвам· и нѣстъ иного бога ра-
звѣ мене· и славъı моѥм иномоу не дамъ·
ни благоизволѣнии моихъ ваиниимъ· ни
чѣсти моѥм подамъ капиштемъ· азъ оумо-
рж и оживыж· и никтоже ѥстъ иже оувѣжи-
тъ ржкоу моюѳ· тъгда разгнѣваша ѧ ста-
рѣишинъı вльшъскъıѧ· слъıшавъше рѣ-
чи тъı отъ ѥго· начаша чоудити ѧ имъ
и тръпѣнию ихъ· и рѣша не къпрашаимъ
ѥго нъıнѣ· да не никтоже отъ чтжштиї-
ихъ и кланаижштиихъ ѧ слънцоу и огню
и водѣ· оуслъıшатъ таковъıихъ словесъ
ѥго· и отъвръгжтъ ѧ и ти такожде· и о-
тъстжпатъ отъ жрътвъ· нъ паче оуслъı-
шимъ ихъ ноштиж· да никтоже разоу-
мѣѥтъ· глаголѣмъıихъ отъ нею· ни а-
же отъ насъ творимъıихъ· и бъıстъ та-
ко· и въсташа тъгда отъ сждишта не сж-
дити· сѣдъше же ноштиж· и малъча-
нию сжштоу многоу· повелѣша при-
вести сватаго варахисиѳна· приве-
деноу же ѥмоу бъıвъшоу· и малъчанию
сжштоу многоу· послоушаахж ѥго· мъ-
ного оубо вльхвомъ въпрашавъшемъ ѥ-
го· и стоуоумоу бжиж мждростиж прѣ-
одолѣвъшоу имъ· разгнѣвавъше ѧ
безаконьници· повелѣша принести
съвалъмъı мѣдънъı· и раждегъше ѫ па-
че огнѣ· подъложиша подъ обѣ пазоусѣ

7 ѧ (вм. са) надстрочная приписка писца; 10 ..имъ писецъ ограничился было паеркомъ, но тотчасъ приписалъ очень плотно къ м и самый ъ, не уничтоживъ паерка; 11 ἵνα μή τις; 11—12 ..штиихъ sic; 12 огнѕ буква н безъ зн. мягк.; 16 ноштиж, ὅτε πάντες ἐν ἡσυχίᾳ καθεύδουσιν, добавляетъ греч. текстъ; 17 нею зн. мягк. (нѳю) забытъ писцомъ; 26 бжиж форма твор. пад. 29 см. греч. текстъ, болѣе полный въ описаніи пытки.

Пергаменъ потерся въ строкахъ 14 (буква о въ ѥго), 15 (..ъст..) и 16 (буква н въ ..шнмъ); сомнѣнія въ чтеніи нѣтъ.

и рѣша к немоу влъсви тако ми вѣньцъ цѣ-
сара персъска саворна· ако аште ис пазоу-
хъı истрасеши любо и единъ съвалъмъ·
и да падетъ на земи· то да вѣси ако оуже
вѣмъ извѣсто ако отъвръже са бога своего·
Отъвѣштавъ же стъıи варахисиı· рече къ
нимъ· слоугъı сотонинъı и кнази грѣшь-
нии· тако ми съпасение бога моего· и по-
гыбѣль сотонъı отьца вашего· не имамъ
оубоати са отъ бога вашего· ни единого отъ
свалмъ поврѣшти на земи· нъ имене ради
хса моего оудръжж м· азъ же нъıнѣ закли-
наіж въı богомъ живъıимъ· къ сеи мжцѣ
аште и инъı имате мжкъı лютъı· то на-
ведѣте на нъı· кто во естъ изходаи на
ратъ· и не въдам са вксѣмь срьдьцемъ
на съмрътъ· да възъмете славж вели-
кж· и даръı отъ цѣсара миогъı· и санъ ве-
ликъ· то рекъшоу стоуоумоу варахисию·
възвѣсивъше са велми влъсви· повелѣ-
ша принести олово и растопивъше възли-
ати на очи· и въ ноздри емоу вълиати
и въ оуста и къ оуши· да ни слъшитъ ни
глаголетъ· и потомъ повелѣша слоуга-
мъ глаголжште· поимъше и ведѣте
въ тъминцж· и повръзъше за единж
ногж повѣсите и тоу· и сътвориша тако·
и то имъ рекъшемъ· повелѣша пакъı
нечьстивии влъсви· привести к ни
блаженаго иѡнж· пришъдъшоу же

1 исправь у Микл. къ (193,14); цѣ- буква ѣ передѣлка писца изъ а; 2 паз.. зачѣмъ-то буквѣ п придана поперечина буквы н и надъ а поставлено титло (¯) иными чернилами; 5 извѣсто, а не ..стно, какъ у Срезн. (стр. 236,9) и какъ невѣрно поправилъ Zivier въ изданіи Миклошича; 6 иниціалъ, такъ наз. «крестное о», опускается въ полѣ недалеко подъ строку; крестъ внутри его, изъ 4 точекъ, повидимому, чернилами писца; 12 хса писцомъ по подскобкѣ 2 буквъ (былъ переносъ -ди?); 15 на нъı (?) ἐπαγάγετέ μοι; изх.. вм. изъх.. — еръ опущенъ писцомъ (срав. 267,5), тк кк на пергаменѣ нѣтъ ассимиляціи исх.., кк напечаталъ Микл. (pag. 193,25; Zivier не исправилъ); 16 на лѣв. полѣ, противъ строки, 4 точки — замѣтка переписчика; 17 съмр.. между буквами съ писцомъ выскоблено р до написанія всего слова; 29—30 привести к ни(мъ) блаженаго иѡнж скоблено, но на столько, что читается, кромѣ исчезнувшаго ..мъ.

ѥ̑моу глаголаша к нѥ̑моу влъсви· привести к нѝмъ блаженааго ї҃ѡ̑на· пришъдъшоу же ѥ̑моу глаголаша к нѥ̑моу влъсви· ч'то ѥ̑стъ ї҃ѡ̑на· како ѥ̑стъ пльть видѣти ти· и̑ како прѣвъı ношть о҃нѫ̀ въсѫ̀ стоѩвъ врѣхоу леда· и̑ на лютѣи стоудени· отъвѣшта к нѝмъ блаженъıи ї҃ѡ̑на· и̑ рече· вѣдѫште бѫдѣте сѫдиѫ̀ и̑ цр҃и ꙗ̑ко богъ мои и̑жде и̑зволи доуша моа· отънѣлѣже роди ма о҃ц҃ъ мои· и̑ помыѭ̀ и̑ вѣдѣ· николиже таковъıѧ добръı подастъ ми ношти· не помыѭ̀ ѥ̑ште о҃тънелѣже ѥ̑о҃умъ въ чловѣц҃ѣхъ· и̑ о҃у҃вѣдѣхъ ч'то ѥ ч҃ѳвъство· ꙗ̑ко такова покоина прѣи̑де надъ миоѭ̀ ношть· приде во ми лъгъıи̑ о҃тъ дрѣва сватаа̀го· на нѥ̑мже распатъ бъıстъ господь мои ї҃с х҃с· се рекшоу с҃тоумоу ї҃ѡ̑нѣ· о҃тъвѣшташа влъсви и̑ рѣша к нѥ̑моу· братъ твои̑ варахисии о҃тъвръже сѧ бога твоѥ̑го· а̑ тъı прѣвъıваѥ̑ши ѥ̑ште к нѥ̑моу· о҃тъвѣштавъ же с҃тъıи ї҃ѡ̑на рече к нѝмъ· вѣдѣ и̑ а̑зъ ꙗ̑ко о҃тъврѣже сѧ дъı̑вола· и̑ въсѣхъ а҃г҃ѣлъ ѥ̑го· и̑ владъıцѣ х҃соу съвръшенѣ самъ сѧ ѥ̑стъ принеслъ· глаголаша ѥ̑моу влъсви· не погоуби зълѣ доуша своѥ̑ѧ· о҃у҃нѣ во ти ѥ̑стъ о҃тъврѣшти сѧ бога своѥ̑го· о҃тъвѣштавъ ї҃ѡ̑на рече к нѝмъ· слѣпиї и̑ ѯ҃родивии· глаголѣте въı сами ꙗ̑ко мѫдри ѥ̑смъ· и̑ мѫдростиѭ̀ нашеѭ̀ и̑зобраштемъ и̑стин мѫдростиѭ̀ нашеѭ̀ и̑зобраштемъ и̑стин

1 «ѥ̑моу глаголаша к нѥ̑моу влъсви» выскоблено, но такъ, что еще довольно ясно читается; 1—4 привести .... влъсви повторено писцомъ; 8 сѫдиѫ̀ [и̑] цр҃и ἄρχοντες τοῦ βασιλέως; 10 о҃ц҃ъ мои (?) ὁ μ῎ηρ μου; 12 помыѭ̀ безъ зн. мягк. надъ ы; 12—13 ѥ̑о҃умъ—искаженное ѥ̑смь ἀφ' οὗ εἰμὶ ἐν ἀΰδισ καὶ γινώσκω τί ἦν αἴσθησις; 15 лъгъıи̑ (ἀποφορά) слово передѣлано писцомъ (изъ сватъıи̑?) подскобкой 1—2 буквъ впереди теперешняго л (газига не заполнена, и надъ ней слѣдъ быв. чтенія, надстрочн. зн. (᷄)), передѣлкой быв. а на теперешнее л (средн. поперечина уцѣлѣла), вставкой буквы ъ (не доведено до линейки строки) и передѣлкой быв. т на теперешнее г подскобкой специфич. части; 24 ѥ̑стъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 28 ѫ̀ какая-то передѣлка писца; въ концѣ строки опущено «како»? — πῶσ λέγετε ὑμεῖσ ἑαυτουσ, ὅτι φρονῆμοί ἐσμεν; 30 и̑стин(ѫ̀) юсъ обрѣзанъ съ полемъ пергамена.

Правое поле пергамена отрѣзано съ кружкомъ конечнаго въ 9 строкѣ ера, половиной буквы в 13 строки и конечнымъ юсомъ 30 строки.

можетъ ли чловѣкъ имы пшеницѫ въ житъ-
ници своеи лежащѫ и храна иѫ· дъждоу
же и тѫчамъ и громоу· и малыимамъ нахо-
дштемъ· не възьмъшоу отъ пшеница
въ ржкоу своюѭ· и сѣати въ има господь-
не· и сѣавъ· ожидаѥтъ пришедъши жа-
твѣ напльнити гоумно· отъ малаго ного
го иже высѣа· надежда ради иго иже имѣ
къ христосоу· аште ли да небрѣжетъ пше-
ница лежати ин въ житьници· и да не въ-
сѣютъ отъ нем· то оскждѣѥтъ пшени-
ца· не можетъ бо изъобиловати· тако-
жде и въ насъ чловѣцѣхъ естъ видѣти·
аште кто погоубитъ доушѫ имене ради
господа нашего ис хса· то игда хоштетъ
обънавыати сыны чловѣчъскы· ты на-
дѣѭштмѧ са на нь и твораштмѧ волѭ ѥ-
го· обиовитъ са свѣтомь онѣмь своимъ·
иже не прѣходитъ ни разарѣѥтъ са нико-
лиже· и прѣобидѣвъшмѧ заповѣди ѥго
въвръжетъ въ огнь неоугасаѥмын·
Слышавъше же то вльсви· онѣмѣшд на мно-
го врѣма словесемъ ѥго чоудаште са· по-
слѣжде же отъвѣштавъше рѣша ямоу·
не прѣлиштаи себе їѭна и послоушаи та-
ниа· отъвѣштавъ же блаженын їѭна
глаголa къ нимъ· добрѣ рѣсте ако прѣ-
лиштаѭтъ таниа· нъ отъ васъ пога-
нъшихъ· не прѣлиштаѥтъ шо ничтоже
чловѣкы· нъ тъчиѭ житие мира сего·

4 не възьмъшоу (?) μὴ λαμβανειν ἐκ τοῦ σίτου χαίρων ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ σπείρειν ἐν ὀνόματι κῦ; (у Срезн. 237,34 невѣрно възе..., согласно съ чѣмъ ошибочно поправлялъ Zivier изданіе Миклошича); 12 м передѣлка писца изъ в; 14 доушѫ αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ; 15—18 ἐν τῷ νέῳ κόσμῳ, ὅτε φαίνεται ἡμῖν καὶ ἔρχεται ἀνανεοῦν τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνῶν ἐκείνους τοὺς ἐλπίζοντας ἐπ' αὐτόν, καὶ ποιοῦντας τὸ θέλημα αὐτοῦ· ἀνανεοῖ αὐτοὺς ἐν ἐκείνῳ τῷ φωτὶ αὐτοῦ; 16 сыны у Копитара (и Микл.) невѣрно въ обоихъ случаяхъ ы вм. ъ (Zivier не исправилъ); 17 ..штмѧ, ..штмѧ вм. ...штѧ и ..штѧ 20 ..къшмѧ вм. ..вшѧ; 22 инициалъ въ полѣ опускается до 24 строки.

а҆ иже въкоушаютъ скрѣвии господынѣ·
то не прѣлиштаю҆тъ са николиже· ѣ҆ко-
же бо богатъ нѣкто· пиръ великъ госте-
мъ своимъ оу҆готовивъ· и҆ посълавъ по
зъванъıа имъ· ѣ҆зъходаште зъвании
къждо и҆ своего домоу· вѣдатъ ѣ҆звѣ-
стынѣ ѣ҆ко ѣ҆дѫтъ на весе́лие· и҆ съ оу҆срь-
дие́мъ на пиръ приходатъ· въшедъ-
ше на о҆бѣдъ· и҆ сѣдъше на трѣпезѣ въкѫ-
сивъше вина· да а҆ште добро бѫдетъ· то
сладьцѣ пиѭтъ о҆тъ него и҆ вьзвеселатъ
са· и҆ о҆тъ оу҆питиа не могѫтъ ити въ до-
мъı свои· понѣже много сѫтъ пили въсла-
дивъше сѧ виномъ· доньдеже придѫтъ
свои имъ· и҆ имше приведѫтъ въ домъı
свои· иже за оу҆тра въставѭште· ѣ҆гда и҆-
сѫчатъ вино· радоуѭтъ са зѣло ѣ҆ко
оу҆ своихъ сѫтъ си дома лежали· тако-
жде и҆ раби христосови· ѣ҆гда видатъ
ѣ҆ко зовѫтъ а҆ сѫдиа на сѫдиште· то вѣ-
датъ ѣ҆ко на троудъ и҆ на ноужда ѣ҆дѫтъ·
ѣ҆гда ѣ҆дѫтъ и҆ оу҆пиѭтъ са о҆тъ мѫкъ·
и҆ о҆тъ любъве христосовъı· то оу҆же к томѹ
не помьнатъ ни домовъ ни чада· ни имѣ-
ниа· ни могѫтъ приобрѣсти ни злата
ни съребра· ни иного ничѣсогоже иже
въ миро҆у семь· нъ прѣѳбидатъ и҆ цѣ-
сара и҆ кназа· ѳжидаѭште ѣ҆дного тъ-
чьѭ цѣсара великаго хс҃а· ѣ҆гоже вои-
ни ѣ҆смъ мъı· въ родъı родъ прѣѳбъıваѭшт

10 первый зн. препин. безъ промежутка; 21 ѣ҆дѫтъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 26 ничѣсогоже срав. ту же форму выше (153,23) и въ Саввиной книгѣ—чесого ѥре лишѫ сѧ (Матѳ. 19,20); см. еще у Микл. подъ ничьто (ничьсого bell. troj. 40); 30 въ родъı родъ вторая половина ъı (черта ı) вставлена писцомъ и за тѣснотой не доведена до линейки строки; прѣкъıваѭшт(ѥ) буквы шт лигатура, а ѥ обрѣзано съ полемъ пергамена (οὑτινοσ στρατόσ ἐσμεν ἡμεῖσ εἰσ γενεὰσ γενεῶν διαμένοντεσ αὐτῷ).

Правое поле пергамена обрѣзано съ концомъ 30-й строки (прочія строки не пострадали отъ обрѣза).

ѥмоу· ѥгоже цѣсарьство не прѣходитъ·
нъ прѣвъıвалтъ въ вѣкъı· то рекъшоу
сто҃оу҃моу їѡнѣ· повелѣша влъсви пръ-
стъı ѥмоу ѳтъсѣкати ѳво҃м· ржчьнъıм
5 и҃ ножънъıм· и҃ поматаша м прѣдъ сты-
мъ и҃ѡнж· и҃ рѣша къ ѥмоу влъсви· се
видиши како расъıпахомъ пръстъı твоѧ
по земи· пожиди оу҃во· ѥгда врѣма бж-
детъ жатвъı· то приджтъ ти мьнози
10 прьсти· ѳтъвѣштавъ сты їѡна рече·
азъ мъногъ ржкъ не трѣбоуіж· нъ ѥстъ
богъ съзъдавъıи ма· иже пакъı ѳновитъ
та· ѳновьѥниимъ своимъ ѥже хо-
штетъ творити ѳ насъ· то слъıшавъше
15 ѳтъ ѥго влъсви· и҃ ѩрости и҃спльнивъ-
ше са повелѣша възварити пѣцьлъ
въ коновѣ· и҃ повелѣша слоугамъ да
ѳдержтъ гржгомь вьсж главж ѥго· иж-
доуже власи сжтъ· к томоу же и҃ а҃зъıкъ
20 ѥмоу оу҃рѣзати· и҃ сътвориша тако·
и҃ повелѣша влъсви· и҃ въврьгоша прѣ-
дъ нимъ кожж главъı ѥго зъıкъ·
въ коновъ пѣцьлънъıи҃· томъ же въ-
врьгоша и҃ самого того стаго въ коновъ
25 пѣцьлънъıи҃· въврьженоу же бъıвъшѹ
сто҃оу҃моу· абие и҃злиша са вънъ коно-
въ и҃ вьсь пѣцьлъ· и҃ не прикоснж са ѥ-
мъ· и҃ никакоже не врѣди ѥго ни при че-
сомьже· видѣвъше же печьстивии вльк-
30 сви бъıвъшеѥ то чоудо· и҃ дививъше са

5 пома.. описка писца вм. поме.. ἐρρίψαν; 6 нѡнж форма твор. над.; 18 гж.. вм. крж.. περὶ κύκλῳ; уничтожь у Микл. статью «гржгъ m. instrumentum quoddam» etc. (одно орудіе мученія отмѣчено въ Словарѣ Миклча словомъ «окржжьникъ m.»; нашъ писецъ склоненъ къ написанію г вм. к (см. сводъ описокъ его въ предисловіи); 22 (и а)зъıкъ καὶ τὴν γλῶσσαν — что въ скобкахъ, то выскоблено, и rasura (двухъ буквъ) не заполнена; 23 (по)томъ же ὕστερον δὲ μετὰ τοῦτο то же самое.

Въ строкахъ 22 и 23 пытались кислотой возстановить выскобленное, но безъ успѣха.

Этимъ листомъ кончается петербургская часть Супрасльской ркписи.

оу҃жасоша сѧ· ꙗ҆ко не врѣди є҆го никако-
же таковаꙗ мѫка· повелѣша принести
вратъ и҆ въложити и҆ въ нѝ· и҆ сътагнѫти
и҆ завити зѣло· и҆ сътвориша тако слоу-
гы· и҆ съломиша сѧ кости є҆го вьса· и҆ по-
томъ прѣтръша и полъма· прѣтърен8
же є҆моу бывъшоу· повелѣша влъсви трoу-
пъ є҆го въврѣшти въ ꙗ҆мѫ глъбокѫ· и҆ стрѣ-
шти є҆го тврѣдѣ· и҆ бысть тако· тако же
сѧ оу҃бо съконьчавъшоу сто҃оу҃моу и҃ѡнѣ·
повелѣша паки привести ст҃аго варахи-
си҃на· приведеноу же є҆моу бывъшоу·
глаголаша къ нѣмоу влъсви· поштади
оу҃довъ своихъ варахисиѭ· и҆ не въсхо-
шти безгодьнѣ ѳсѫдити себе· Ѿтъ-
вѣштавъ же ст҃ыи҆ варахисии рече къ ни҃-
мъ· ни ѧ҆зъ є҆смь съзъдавыи҆ себе· ни ѧ҆-
зъ погоубыша҃ себе· нъ є҆стъ господь съ-
творивыи҆ ма и҆ тъ ѳбновитъ ма силоѭ҃
своѥ҃ю҃· и҆ тъ ма и҆звлавъѧтъ и҆ хранит·
непорочьна ѿтъ ржкъ вашихъ· и҆ ѿтъ ръ-
коу цѣсара вашего оу҃корѣнлаго· и҆же
сътворѣшлаго и҆ бога не вѣстъ· нъ во-
лѧ и҆ повелѣниꙗ· того дьа҃вола подви-
зѧтъ сѧ съконьчати· то рекъшоу
сто҃оу҃моу варахисноу· рѣша влъсви
мы є҆смь сами досаждаѭштии· и҆ оу҃-
караѭштии цѣсара савориꙗ· Ѳи
оу҃бо прѣльстиѭ҃ своѥ҃ю҃ пъваѭште·
небрѣгѫтъ никогоже то и҆мъ рѣкъ-

XIX тетрадь (полный кватерніонъ). Начало варшавской части Супрасл. ркпси, со своей особой пагинаціей нынѣшней кустодіи (библіотеки майората графовъ Замойскихъ).

9 первый зн. препин. безъ промежутка; 15 иниціалъ опускается въ 16 строку; 17 противъ строки, на прав. полѣ, 5 точекъ — замѣтка переписчика; 18 ..ьыѭ҃ постановкѣ надстр. зн. (ѵ) могъ помѣшать хвостъ буквы з 17-й строки; 19 ѳбновитъ наст. соверш. в. не въ кач. буд. (ἀνανεοῖ); 20 и҆звлавъѧтъ и҆ хранит- ῥύεται καὶ φυλάττει (Zivier не исправилъ у Микл. ..ыитъ 197,22); 24 зн. препин. безъ промежутка; 26 рѣша влъсви дополни такъ: εἶπον οἱ δύο ἀρχιμάγοι μασδρὰθ, σιρὼθ πρὸς μααρνεσὶ τὸν ἀρχιμάγον; 28 савор.. (σαβώριον) между буквъ ор незаполнен. rasura (съ контуромъ Δ) одной буквы (передѣлано ω въ о? или шершавина пергамена обойдена писпомъ?); иниціалъ опускается въ 29 строку; 30 небрѣгѫтъ никогоже οὐ προσποιοῦνταί τινα.

Надстрочные знаки мѣстами сильно полиняли отъ мокраго прессованія въ мастерской переплетчика.

шемъ· и ѡ҃рости са ѝсплъниѣвъшемъ
многы· ѝзмѣниша са лица вьсѣмъ
о҃ блаженѣмъ варахисиѝ· и повелѣ-
ша влачити и по трьниѭ· и потомъ
повелѣша принести трьстие· и расцѣ-
пивъше на дъвое о҃бложити по плъти
ѥ҃моу· и врѣвиѫ о҃базавъше сътагнѫ-
ти· доньдеже погразнетъ трьстие
въ плъти ѥ҃го· и повелѣша ѝзвлачи-
ти трьсти ѝз ѥ҃го· да съ трьстиемъ
и плъть ѥ҃го въздираѥтъ са· и съ-
твориша тако слоугы· и ѝзвлачиша
трьстие съ плътниѫ ѥ҃го· потомъ же
повелѣша нечьстивии вльсви· и въ-
ложиша и въ вратъ ѝжде и с҃таго ѝѡ҃-
нѫ· и тоу съломиша вьса кости ѥ҃моу·
потомъ же повелѣша слоугамъ и при-
несоша пѣцьлъ горащтъ· и вълиѭша
въ оу҃ста ѥ҃моу· и тако прѣдастъ доу-
шѫ сватыи варахисии· и тако по-
страда съ вьсѣми с҃тыими· Слъша-
въ же мѫжъ нѣкто доброговѣинъ·
ѝменемь ѧ҃удисотъ· ѩко съконьча-
ста са с҃таа· ѝѡ҃на и варахисии· при-
де и ѝскоупи оу҃ стражъ тѣлесь с҃тоуѭ·
пать сътъ и три сьребрьникы давъ·
не тъчьѫ же сеѭ ѥ҃диною дъвоѭ с҃тоуѭ
ѝскоупи тѣлеси· нъ и ѝиѣхъ ѝже
прѣдъ тѣма мѫчени бъша· кда
же са мѫжъ тъ продавъшиимъ тѣле-

2 вьсѣмъ ἀμφοτέρων; 6 дъвоѥ между дъ хвостъ отъ р 5 строки стѣснилъ (мож. б.) писца въ написаніи специфич. ч. ера; плъти тоже самое; 8 ..тие безъ іота; 12 зн. препин. безъ промежутка; 21 инициалъ опускается въ 22 строку; 25 тѣлесь τὰ σκηνώματα [σκῆνος, σκηνή и σκήνωμα въ переносн. знач. «тѣла», кк обиталища души, см. у Микл. «тѣло» *); «σκῆνος» въ томъ же знач. см. у Pape, именно «bei den Doriern, bes. bei den Pythagoreern»; Antiphilus hat sogar «σκῆνος μελίσσης»]; 26 миліарисіων περσικῶν πεντακοσίων καὶ τριῶν ὁλοσηρίκων; 28 ѝскоупи (не ..пить, чего не досмотрѣлъ у Микл. Zivier) ἐξηγόρασε.

*) Кк на такой переводъ въ литургич. текстѣ укажу еще на 2 Кор. 5, 1—ἡ ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους храмина наша тѣлесна (Струмиц.; тѣлоу у Калужняц. и въ Шишат.; тѣла Hval.; тѣлесе Карпин.); тк же цитуетъ 112 Слово Пандектъ Антіоха; 2 Кор. 5, 4—ἐν τῷ σκήνει къ тѣлѣ; въ 1 Цар. 17, 54—ἐν τῷ σκηνώματι αὐτοῦ (Leander van Ess: legte er, d. h. David, in sein Zelt) првдчкъ понялъ двусмысл. αὐτοῦ (лучше *ἑαυτοῦ) за τοῦ Γολιὰθ и σκήνωμα за трупъ, передавъ «на тѣлѣ ѥ҃» (Горскій, книж. 1, 37) вм. «въ храминѣ своеи».

са· ѩко никтоже ѿтъ кнадъ вашихъ
не имать оувѣдѣти бывъшаго·
понеже испрѣва дроугъ бѣ мажъ си-
хъ съконьчавъшихъ са· Съконьча- вьсѣ-
въшихъ же са сватыихъ·:· имена сѫ- хъ
тъ си· ѡна варахисии· занида· ла-
заръ· нерсисъ· илиа· авивъ· марисъ·
маруда· симвеидис· сава· Сии ѥдин(и)
на десате страстотрѣпьци· и добропо-
бѣдьнии мажественици· троудиша са
дожи и до конъца хса ради· зане и одѣ-
ни бѣша свѣтълоиж одеждеиж· и неоу-
вадаижтиимъ вѣньцемъ вѣньча-
ни тѣмь хсомъ· ихъже стыихъ мо-
литвами· да помиловани бѫдемъ вѣ-
си· Съконьчаша же са стии христосо-
ви мажественици· девать ихъ мѣса-
ца марта кѕ· а дроугаа дъва того
жде мѣсаца кд· съписа же памать
стыихъ· исаиа нѣк'то именемь·
сынъ адавовъ· отъ земьа съі арзани-
ѩскъі· иже бѣаше шълъ съ валхвъі
послоушати тъчыиж въіваемъіихъ·
иже прѣвъівъ по страданиий стыихъ·
и вьсе испрѣва дожи и до конъца· зѣло
истиньнѣ слъішавъі и видѣвъ· по-
тъшта са съ вьсѣкоиж терьдостиж
съписати· на възграждение и оуспѣ-
хъ· и съпасение и оуспѣхъ почитаиж-
штиимъ· ѩкоже и инѣмъ подража-

4 инициалъ опускается въ 5 строку; 5 на прав. полѣ приписка писца къ бѣлѣгу (·:·) 5 строки «вьсѣ- хъ» (ἁπάντων); 6—8 срав. написаніе именъ со стран. 256, 12—14: занида ζανίδασ здѣсь и занидас ζανίθασ тамъ; авивъ и авивос (ἄβιβοσ); маруда (γ sic μαρουθᾶσ) здѣсь и марудас μαρωθᾶσ тамъ; симвеидис σημβεηθήσ здѣсь и симвоидис σιμβεηθήσ тамъ; и порядокъ здѣсь иной (3. 4. 6. 7. 9. 8. 5. 10. 11); 8 инициалъ опускается въ 9 строку; 14 тѣмь вм. *самѣмь (αὐτῷ τῷ χῷ); 16 инициалъ опускается въ 17 строку; 21—22 ἀπὸ χώρασ ὑπάρχων ἀρζανινῶν (и добавляетъ къ тому) ἱππεὺσ ὑπάρχων τοῦ βασιλέωσ τῶν περσῶν σαβωρίου; 25 зѣло буква о широк. формы; 26 слъішавъі (ἀκούσασ безъ члена) принимай -къі за нечленное оконч. -къ съ продолженнымъ еромъ передъ слѣдующ. и; зн. препин. безъ промежутка; 29 вторичное «и оуспѣхъ» вм. недостающаго здѣсь «*мѣного вьсѣмъ» (εἰσ οἰκοδομὴν καὶ εἰσ ὠφέλειαν καὶ σρ̃αν πολλὴν πᾶσι τοῖσ ἐντυγχάνουσιν ἐκδοῦναι).

телѣмъ таковъıмъ о҃ х҃ѣ благодѣти· ѥ-
моуже слава и҆ дръжава· въ вѣкъı вѣ-
комъ а҆минъ ·:·

мѣсаца марта а҃ житиѥ прѣпростѣ· о҃тьца їѡа҃на и҆гоу-
мена сто҃ıмъ горъı синейскъı· ѥ҆моуже прирокъ схоластик'·:·
Ѥже оу҃во которъıи ѥ҆стъ родивъıи· добѣ-
ıаго сего и҆ въскръмивъıй· прѣжде чръ-
норизъства да тако рекѫ чоудънъıй гра-
дъ земънъıи ѥ҆стъ· и҆ѥстъ же ми по-
трѣва глаголати о҃ нѣмъ· а҆ ѥже которъıи
ѥ҆стъ нъıнѣ· приимъıй· и҆ безврашъ-
нъıймъ врашънъıймъ кръма чоудъна'-
го сего· то не не вѣдѣ нъ и҆ зѣло вѣдѣ·
ѥ҆стъ бо и҆ тъ нъıнѣ въ о҃номъ· о҃ нѣмъже
великомъ гласомъ въпиѥтъ павьлъ
глаголѧ· и҆хъже живьте на небесехъ ѥ҆-
стъ· насъıштам врашънъмъ безвѣштъ-
нъıймъ· ненасъıташтаго са· и҆ неви-
димаго бога· доброты дозьра· ѩко
разоумънъıймъ оу҃момъ тъчиѭ дозѣ-
ра и҆ чоуда са· достоинънъı троудъ свои-
хъ даръı приимъ· и҆ вѣньца· къ тѣлъ
причетанъ бъıвъ· и҆ присно съ тѣми
прѣвъıвам· и҆хъже ногъı стоѧтъ оу҃во
въ оу҃правъıѥнии· и҆ како оу҃во тоу· съ
безвѣстънъıми вештънъıими притє-
къ ста· повѣдѣ ѩвѣ· шесть на деса-
те лѣтъ оу҃во сжштоу блаженоуоу҃моу
врьстоиѭ· тъıсаштъноу же разоумъ-

4 заставка; 5—6 б. мелк. уставомъ; схо . . х писцомъ изъ л; житиѥ прѣпростѣ (вкра́тцѣ моск. печ. 1647 г.) βίοσ ἐν ἐπιτομῇ (исправь у Микл. Lex. 742 «прѣпростѣ отьца»); 7 рисов. инициалъ въ полѣ; 8 . . мнкыи Ziv. не исправилъ у Микл. . . мын; 13 . . нъ[и]мъ на пергаменѣ и выскоблено и не заполнено (зн. надъ и уцѣлѣлъ); ἡ (πόλισ) ἀμβροσία ἐστιάσει ἐστιῶσα; 17 . . ѧ Ziv. не досмотрѣлъ зн. мягк.; живьте τὸ πολίτευμα — можно ли видѣть описку жи(ли)вте? не было ли бы тогда τὸ οἰκητήριον? мѣсто это изъ Филипп. 3,20 и повторяется въ ст. XXX (стр. 349,24) съ чтен. житиѥ πολίτευμα, кк въ печ. Лѣств. (М. 1647. л. 5 об.) и Шишат. ап. 241; у Микл. (Lex.) нѣтъ живьте, хотя онъ искаженій вовсе не игнорируетъ; 18 . . мъ специф. ч. ера доходитъ у писца до линейки (передѣлка?); безвѣ . . ѣ вм. ѣ (ἀΰλῳ, не ἀδήλῳ); 19 эпич. союзъ и начинаетъ новое предл.; 27 . . стънъıми писцомъ изъ . . стънъıми; читай безвештънъıми τοῖσ ἀΰλοισ (у Микл. Lex. p. 14. col. 1. l. 7—8 «male» etc. вычеркни); вештънъıй[ми] ὁ ἔνυλοσ на пергаменѣ ми писецъ правильно зачеркнулъ; 27—28 притекъ ста (у Микл. 200,6 притекъста) συνθέων ἐστι, что при imperf.=аог. (ἔθεον) и графикѣ ѥ҆стъ (ударенія не было) одинаково отвѣчаетъ и нашему аог., и praes. моск. печати ѥ҆прѣкъıва́ѥ҆ть (л. 6 об.).

нжѫ хѵтростиѫ· приведе сѧ самъ ѩ-
ко нѣкака чиста самоѩзволѩна жрѣ-
тва къ великоѹ оѹмоѹ чистителю· тѣ-
ло оѹво своѥ на синеѩскжѫ горѫ прине-
съ· ѧ доѹшѫ на небесъскжѫ· ѩкоже
мыѫ ѩ отъ того самого мѣста· велико
ѹ невидимоѹ оѹмоѹ· оѹправленіе
ѩ оѹспѣхъ приобрѣсти помысливъ·
ѩ тоѹ живъı велико съмѣреніе прииѫ'·
отъсѣче отъ себе вьсѧ своѭ волѧ· ѩ прѣ-
клони вıѫ своѫ на съмѣреніе· ѩ та-
ко стрѣмь оѹмрьтвивъ сѧ самохотьѫ·
ѩко весловесъноѫ нѣкакѫ ѩ несамоволь-
ноѫ доѹшѫ ѩмъı· ѩ ѥстѣствънаго ѥстъ-
ства ѩзмѣненѫ ѩмъı въхма· ѧ се ѥстъ
чоѹдыпѣѥ· ѥже въ мнозѣ прѣмѫдро-
сти си· простъıѩмъ же житиѥмъ· ѩ съ-
мѣренıѩмъ· отъгъна прѣмѫдрость-
но величаніе· таче по девѧтънадеса-
тьıпѣ'мь лѣтѣ· ѧкъı нѣкого сълѧ ѩ за-
стѫпьника· къ въıшъноѹмоѹ цѣ-
сароѹ оѹчителѧ своѥго· прѣдьпосъ-
лавъ· ѩзиде на мльчанъноѥ мѣсто· въ
рѫкоѹ несъı ѩко орѫжіе на оѹтвръжде-
ніѥ севѣ ѩгоѹмена молитвъı· патъ
ньпришть же ѥ дѧла отъ манастъıрѣ
мѣсто прииѫ сѣде· мѣстоѹ же томѹ
ѩма долас· четъıри десѧти же лѣтъ
сътвори тоѹ сѣда· безъ сътѫженıѧ·
ѩ гордıштѫ любьвьıѫ· ѩ божьствънъıмъ

4 сиией, . зв. е передаетъ греч. произнош. αι (ἐν τῷ σιναίῳ ὄρει); ..жѫ писцомъ по подскобкѣ; 6 καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὁρωμένου χωρίου; 7 нъ ошибкой писца вм. къ (πρὸς τὸν ἀόρατον) 12 стрѣмь (χυρίως) исправь у Микл. (Lexic. pag. 894) ъ въ ь въ «стрѣмъ sup. 200»; 14—15 ѥст.. ѥстъ- (ер выступаетъ поверхъ строки) τῆς φυσιχῆς ἰδιότητος; 15 ѩмъı на пергаменѣ правильно зачеркнуто чернилами писца (Копитаръ почему-то отмѣтилъ у себя въ копіи «нмъı къхма voluit abesse»; но въ греч. не находитъ себѣ соотвѣтствія только зачеркнутое писцомъ «ѩмъı»: οὕτω τε χυρίως τεθνηχὼς ἑαυτῷ, ὡς ἄλογόν τινα καὶ ἀθέλητον ψυχὴν ἔχων, καὶ τῆς φυσιχῆς ἰδιότητος ἀπηλλαγμένην πάντη); 20 ..нѣ.. Ziv. не поставилъ у Микл. апострофа (ed. p. 200,21); 23 ..ноѥ постановкѣ надстр. зн. (ѥ) могъ помѣшать хвостъ буквы р 22-й строки; 25 ..на Ziv. не исправ. у Микл. ..на; 30 ..мъ ер выступаетъ поверхъ строки.

огнемъ разгарам сд присно· и кто ѥстъ
довѣленъ словесы ѩсповѣдати· того до-
вѣѥсти и трудъı· ѧже сътвори тоу сѣ-
да· обаче то понѣ мало отъ начатъкъ
съповѣмъ блаженааго сего· благоизво-
лениа· ѣдѣше оубо отъ вѣсего нъ по
малоу зѣло· заповѣди рад[и] не тѣмъ ве-
личаѥтъ сд· нъ да присно съмѣрение
имать· отъ масти же вѣсѣкомъ добые
съхрани сд· по вѣса же часы· съмрьть по-
мъшлѣѥ доушж своіж въстави на болѣ-
ша трудъı· послоушанииѥмъ же мѫчи-
теля враждж ѩко мечемъ отъсѣче· за-
твореніимъ же и мльчаніимъ паѩчи-
нъı хоуждъшіѩ славж оумори· како
ли съповѣдѣ ѧже при насъ вѣнѫца ѩсплe-
те себѣ слѣзънъıимъ точеніимъ· ихъ-
же таиноѥ дожи и до нъıнѣ прѣвъıвал-
тъ дѣло· въ пештерѣ ѩже маломъ отъ-
стоиаше отъ ѫзинъı ѥго· Въ той же вь-
сегда сѣда съ слѣзами плакаше сд·
и кричаше и въпиаше велми· ѩко-
же се бъıша нѣкомоу оржжиимъ очи
ѩзбадали· съна же толико прииѥмѣа-
ше· ѥликоже тъчыіж оума не погоуби-
ти· бесъсніѥмъ· наиваште же прѣ-
дъ съніемъ молитвъı творяше· и къ-
ніигъı почиташе· то бо ѥмоу вѣаше
тъчыіж оуънъıненію въсхлаштенію·
теченіѥ же ѥго молитва непрѣстанна·

7 рад[и] вставлено писцомъ въ быв. промежутокъ зн. препин., при чемъ и вынесено поверхъ строки за тѣснотой мѣста; **17** на лѣв. полѣ пять грубыхъ точекъ — замѣтка переписчика; **20** инициалъ, опускаясь, едва достигаетъ 21 строки; **22—23** ѩкоже се οἷα [въ иныхъ однородныхъ случаяхъ οἷον и ὥσπερ, чаще съ неопр. мѣст. τὶ или τινά; см. переводы въ статьѣ VI (οἷον 83, 17; 93, 4; 94, 21; ὥσπερ 86, 12; 90, 17—18; οἷόν τι 90, 5; ὥσπέρ τινα 91, 29), ст. XXVII (ѩко се ὥσπερ 312,3) и Чудовской Псалтыри (всегда съ неопр. мѣст. 5[a], 17; 28[b], 16—17; 29[c], 17; 32[a], 4; 33[b], 7; 37[b], 7—8 и т. д.); еще см. у Микл., подъ «ск» и подъ «жкоть»]; **23—24** къıша.... ѩзкадали, т. е. къıша ѩзкадали; **26** бесъсн.. sic; **29** оуънъıненію sic; буква ъ передѣлка писца изъ и до написанія всего слова (еровой кружокъ придѣланъ ко второй чертѣ н, тогда кк первая черта служитъ специфической чертой ера; поперечина бывшаго н не уничтожена).

Подъ 22 строкой маленькія дыры (подрядъ четыре) интерваломъ разорвали слово къпиа- ше.

а къ богоу любъı без мѣръı· того бо ношть
и дынь въ чистотѣ житиа своѥго· ѥко
въ зрѣцалѣ дозьра· не можаше насъı-
тити са· того подражаа житиа· мѡси
5 нѣкто отъ тоу сжштиихъ чрьньцъ· мо-
ли са игоуменоу· да и въı приалъ їѡа
къ себѣ· да ѥмоу би вълъ оученикъ·
и приноуди и игоуменъ мола и· и прия и
къ себѣ· и вѣаше с нимъ прѣвъıвая·
10 ѥдноѫ оубо отъ дъıний· повелѣ отъць
їѡанъ мѡсеоу ити нѣ на коѥ мѣсто·
и копавшоу ровъ съвратити водж·
и привести на напаѥниѥ зелиѭ· дошъ-
дъшоу же ѥмоу нареченаго мѣста· по-
15 велѣнок без лѣности творѣаше· зно-
ю же въ прѣпладьнии вънъшоу· възле-
же мѡусии подъ камъıкомъ великомъ·
и оусъпъ почиваше· не хотаи же зъла
рабомъ своимъ господь вари по объıча-
20 ю· сжштоу бо великоу оумоу отъцоу къ
хъızинѣ· и молитвѫ творштоу къ богѹ·
въздрѣма са и оусънѫ малъı· и видѣ
нѣкога въ сватителѣстѣ лѣпотѣ въ-
звоуждаѫшта и· и поносашта ѥмоу
25 о сънѣ и глаголѫшта· їѡане како бе-
с печали съпиши· а мѡйси въ велицѣ
вѣдѣ прѣвъıвалъ· абие же въско-
чивъ за оученика своѥго молитвѫ тво-
ряше· таче пришъдъшоу ѥмоу вечер'·
30 въпрашаше ѥго· ѥда ти са что зъло съ-

1 ..тъ ер выступаетъ поверхъ строки; 2 Zivier не исправилъ у Микл. «день» (201,21), кк и (8) «прн ноужди н» (см. «Corrigenda» изданія, къ 201,25) вм. «приноудн н» κατέβιάσατο αὐτόν (иныя ἐκβιασάμενος τὸν μακάριον); наше «н игоуменъ» представляется плодомъ неудачной компиляціи списковъ съ разными чтеніями, «αὐτόν» и «τὸν ἡγούμενον», или же второе неудачно уцѣлѣло изъ полнаго оригинала при механической урѣзкѣ одной изъ ἐπιτομή; 8—9 и прия и.... къ себѣ расходится съ греч. ταῖς ἐκείνων ἰκεσίαις προσληφθῆναι (иныя προσελήφθη λοιπόν) παρ' αὐτῷ (иныя παρ' αὐτοῦ и παρ' αὐτά); 12 предъ ровъ на пергаменѣ не заполнена rasura двухъ буквъ (къ?); 21 ..твж надъ строкой писцомъ; 23 нѣкога sic (τινὰ); 26 Zivier не исправилъ у Микл. «Мо..» 202,9.

твори· ѡнъ же рече· ѩко камы великъ мѧ хотѣ
погнести· почивающтоу ми въ прѣпла-
дѣнїе подъ нїмъ· ѩште не бы мене на-
прасно възъвалъ· да ѡштоутивъ ѡтъско-
чихъ· съмѣренъый же ѡтъць по ѝстинѣ·
ничесоже ѡтъ видѣнъыихъ съповѣдавъ
таѩнѣ же благаго бога похвали· бѣ-
ше же и ѡбразъ· и цѣлителѣ врѣдомъ не-
видимъыимъ· ѩкоже нѣкъгда нѣкто
ѝсаакїи ѝменемъ· тажестиѫ плъто-
любивааго бѣса велми съдрѫжимъ·
и въ ѡтъчаании въивъ къ великоуоумоу
семоу ѡтъцоу притече· и съ сльзами и вѣ-
плѣмъ ѝсповѣдааше свои врѣдъ ратъ·
блаженъый же чоудивъ сѧ вѣрѣ ѥго· на
молитвѣ станевѣ рече ѡ дроуже· и ѩ-
ко молитвънаа словеса съконьчавааѫ-
хѫ сѧ· ѩште ницоу лежащтоу волѧ-
штоуоумоу· господь творѧи колѫ въго-
дѣникомъ своимъ· тъ оуслъшавъ и ра-
ба своѥго молитвъı· и ѡвлѣгъча врат8
томоу ратъ· и благодарьствиста гѣ
бѣ· нѣкотории завистиѫ пострѣка-
ѥми· ѧзъıчъна и влѧдъника и нари-
цаѫ· ѧже дѣломъ наказавъ· вьсѣч'-
скъı сѧ вьсѣмъ показааше мошти· си-
лѫ подаѫштоу ѥмоу вьсѣмъ хс̃оу·
мълча же вьсе лѣто не глаголѧ ни къ ко·
моуже ничъсоже· ѩкоже завистьникомъ
мъ молитвѣникомъ въıти глаголѫште-

4 Zivier не исправилъ у Микл. възв. (202,15); 14 свои крѣдъ ратъ (sic) τὸν ἔμφυτον πόλεμον; 25 -цаѫ вм. -цахѫ ἀπεχάλουν (нарицахѕ печат. Лѣствица М. 1647); 27 вьсѣмъ буква м изъ х писцомъ; 30 шт лигатура.

мъ· ѩко источьникъ присно текъш затвори сѧ· и̑ съпасенїѐ вѣсѣхъ погыбе·
ѹ̑молѣнъ же бывъ· пакы по пръвыи̑ сѧ
а̑ чинъ· таче чоудивъше сѧ вѣси· вѣсѣмъ оу̑правьѣнїимъ е̑го· ѩко новоѹ̑вивъша сѧ нѣкого мѡсе́а̑· на старѣи̑шинъство братиѧ възведоша· на началъно свѣштило свѣштѫ· добрии̑
же и̑скоусьници· глоумивъше сѧ и̑ не
съльгаша· нъ въсходитъ на горѫ и̑ тъ·
и̑ непрѣходънъıи̑ прѣшьдъ мракъ·
богообразъное прие̑млѣтъ· разоумьнъıи̑ми възводимъ степенъми законоположенїѐ· и̑ видъ словомъ божиѥ̀мъ ѡ̑тверъзлатъ оу̑ста· и̑ доухъ вьвлѣче и̑ ѡ̑търигнѫ слово и̑ словеса· и̑ блага
съкровишта срьдьчьнаго· и̑ прѣходитъ вѝдимаго житиꙗ конъчинѫ·
въ наставении и̑здраи̑̀лтъскъıхъ
чрънориз҃ьцъ· е̑днѐмъ тъчьѭ не подобьнъ бывъ мѡсе́ѡви· е̑же въишьнии
и̑е̑роусалимъ въходъ· ѩкоже ѡ̑нъ вь
нижьнии̑· нѣкако съльганъ бъıстъ·
и̑ съвѣдѣтельствоу҃ѫ мнозии же тѣмь· и̑ съпасоша сѧ и̑ съпасаѭтъ сѧ·
съвѣдѣтель добрии̑ давъıдъ новъıи̑·
прѣмѫдраго мѫдрости и̑ съпасенїа·
съвѣдѣтель же добръıи ї҆ѡ̑а̑нъ нашъ
прѣподобьнъıи̑ пастъıръ· ѡ̑тъ не̑гоже
за памать ѹ̑молѣнъ бывъ съ горъı

8 «свѣштѫ·» юсъ писцомъ по подскобкѣ 2 буквъ, за которыми былъ зн. препин., перенесенный писцомъ ближе къ ѫ (вторая половина выскобленнаго осталась не заполнена); 10 тъ ер выступаетъ поверхъ строки; 18 вѝд.. надстрочн. зн. ошибочно писцомъ (назначался для второго а); 19 настаѥ.. безъ ера; ..ли̑.. зн. мягк. Zivier не досмотрѣлъ (Микл. 203,16 ..ли̑..); 20 онъ же не исправилъ у Микл. ..ць (203,17); 21 ..ѡ̑ порядокъ буквъ ѡ (вм. ѡ̑) у писца случается въ концѣ строки; 22 Ziv. не исправилъ у Микл. въсх.. (203,18), а въ съвѣдѣтельствоу҃ѫ(тъ) (24) напрасно уничтожилъ зн. мягк.; самое слово не дописано писцомъ (μαρτυροῦσι); 26 Ziv. не исправилъ у Микл. съв.. (203,21); 28 ..(ъ)ѡ̑н ї҆ѡ̑а̑н.. писцомъ по подскобкѣ мѣста съ тѣмъ же числомъ буквъ; 30 за памать ὑπὲρ ποίμνης (ѡ̀ паствѣ моск. печ. 1647 г.).

къ намъ новъıй сиı боговидѣцъ· сицеı-
скъıа помлъıсломъ съшедъ· показа на-
мъ и тъ· богомъ написанъı его скри-
жали· ıзвѣщдоу оубо дѣıствъıнъı·
ıзвѣщтрѣ же видъıнъı· ıмѫшта оу-
тврѣжденıе глаголѫшта сице· богоу
же нашемоу слава· нъıнѣ ı присно ı въ
вѣкъı вѣкомъ ѧминъ ·:· ⁓ ⁓ ⁓ ⁓ ⁓ ⁓ ⁓ ⁓ ⁓ ⁓ ⁓ ⁓
мѣсаца марта ѧа· житıе с҃таго ı҃ѡана ѥпископа
мльчалиıаго. моностъıра о҃тца нашего савъı ·:·
Пръвое прѣдъложж въ словесı о҃тъца
ı҃ѡана мльчалиıаго· ıже въ моно-
стъıрı блаженаго савъı· ѩкоже ı лѣ-
тъı ı житıѥмъ свѣтъломъ· ıнѣхъ
вьсѣхъ старѣıша сжшта· Сиı оубо
освѣштенъıı о҃тъцъ нашъ ı҃ѡаннъ·
о҃тъ ѧрменъскаго никополıа вѣ· родите-
лю въıкъ· ѥгкратıа· ı ѥ҃ѵфимıа· та-
ко нарицаѥмома· богатъствомъ же ı
слоутıѥмъ родительскъıмъ къıпа-
штьмъ· ı въ мнозѣхъ старѣıшинь-
ствѣхъ градъскъı лѣпьствовавъшемъ·
въ воıводьствѣхъ же· ı народоводи-
мѣхъ· о҃ нихъже многъı приносатъ по-
вѣсти же ı оуправьıѥнıа· вѵзан'тıı-
стıи же ı ѧрменнıстıи ѳтоци· ѩже да
не съ пръва повѣсти насъıштенıе съ-
творж· хота прѣминж· та ѥдина о҃ нѣ-
мъ съповѣдаж· ѩже късѣмъ съпроста
ѩвьıѥнıе навѣджштнимъ того· ро-

2 помлъ.. sic (Ziv. не досмотрѣлъ на пергаменѣ) τῷ λογισμῷ; 6 Ziv. не исправ. у Микл. ..шта (203,28); у насъ дѣıствънъı, видънъı, ıмѫшта согласованы съ скрижали, а въ греч. πρακτικὰ, θεωρητικὰ καὶ λέγοντα согласованы съ στηρίγματα (наше оутврѣжденıе); послѣ сице (τάδε) обыкновенно слѣдуетъ самая Лѣствица; 8 орнаментъ строки таковъ на пергаменѣ; 9—10 уставъ нѣсколько мельче; буквы ѣ и а (мар.., первое ..аго) выступаютъ поверхъ строки; всѣ три ..аго съ широкимъ о; 11 рисов. иниціалъ въ полѣ опускается до 16 строки; 15 иниціалъ опускается вплоть до 16 строки; 19—21 πλούτῳ δὲ καὶ περιφανείᾳ γένους κομώντων (род.. р на мѣстѣ быв. зн. препин.); 22 градъскъı (попало въ Словарь Микл.) вм. градьстѣхъ καὶ ἐν πολλαῖς ἀρχαῖς πολιτικαῖς διαπρεψάντων; 25 вѵзан'.. Ziv. не досмотрѣлъ выцвѣтшій паерокъ (н᾽); 26 о҃т(р)оци παῖδες; 27 съ пръва ἐκ προοιμίων (хо́рον τῷ διηγήματι ἐμποιήσω); 28 хота ἐκών; 29 къс.. буква к писцомъ изъ с; 30 навѣд.. τοῖς αὐτὸν ἐπισταμένοις; исправь у Микл. навед.. (204,11 сн.), недосмотрѣнное Цивиромъ.

ди сѧ оу҃бо ѩкоже тъ ми съповѣда· въ і҃ дь-
нь ѥноуара мѣсаца· въ четврътоѥ лѣто
маркіана цѣсарьства богомъ любима'-
го· и крьстианома сѫштема родивъ-
шима· кръстианѣ и възвождаше
сѧ съ своѥ҃ братыѭ҃· лѣтоу же нѣкоѥмѫ
минѫвъшоу· и родителѣма ѳ҃ оумъ-
ръшема· и раздѣлѣноу във'шоу роди-
телѣскоу имѣнию· богоносивъı сѧ
ѳтьць богоу сѧ на оучастиѥ въдавъ
и възградивъ въ томъ градѣ црькъве
прѣхвалнѣи҆ богородици· и присно-
дѣвѣ марии· ѳтъвръже сѧ потрѣбъ
мирьскъıихъ· осмаго на десѧте сѫ
връстъı лѣта· и приимъ десѧторо бра-
тиѭ҃ хоташтаѭ҃ сѧ съпасти· моностъı-
рь сътвори тоу· по вьса же лѣта ѭности
своѥѭ҃· много полагаше спѣшениѥ·
чрѣво же дръжати и величаниѥ прѣо-
видѣти· вѣдъı ѩкоже чрѣвьнаа съı-
тость· ни вьдѣти вѣсть· ни цѣло-
мѫдрьствовати· и величаниѥ мльча-
ти не трьпитъ· въздръжаниѥ же без'
вьдѣниа чистотъı· и съмѣрениа оу-
правити сѧ не можетъ· тако тъ оубо
въ ѭнѣ врьстѣ троуждаше сѧ· и оумъ
безъ глоума хранѧ· и слово незазорьно
съмѣшено съ солиѭ҃ божьствънъıѭ҃·
иже плодънъıимъ словомъ и дѣломъ·
на житиѥ въздръжан'ноѥ чинѧаше· ни

2 ѥноуара ср. Евв. Остр. (изд. 1843, стр. 256ª «еноуара») и Ассем. (стр. 176 изд. Rački ЭРЭѢѢѢ, у Стпčића «епиаг.»); 5 χριστιανιχῶς ἀνήγετο σὺν τοῖς ἑαυτοῦ ἀδελφοῖς; 7 юсъ— передѣлка писца изъ смазаннаго ѳ; 13 марин· ѳтъвр.. писцомъ по подскобкѣ безъ тѣсноты буквъ и съ приличн. промежуткомъ для зн. препин.; 14 сѫ(ѥ)м буква ѥ опущена писцомъ; 16 мон.. въ греч. κοινόβιον; 24 въ греч. καὶ ἀγνείας, καὶ....; съм.. Zivier не исправ. у Микл. съм..; 27 ..зор.. буква о передѣлка писца изъ р; 29 иже плодънъıимъ искаженіе изъ *иже подъ ѥнмь οὕτως αὐτὸς μὲν (тако тъ оубо)...., τοὺς δὲ ὑπ' αὐτὸν λόγῳ καὶ ἔργῳ πρὸς τὴν πολιτείαν τῆς ἀσκήσεως μετερρύθμιζεν.

ѻбрѣмьѧѧ їхъ праштаѧ прѣѣъıвати·
ни безъ їскоушениа· иъ по малоу ведъı ѧ·
й божьствънъıйми напаѧ питии·
плодоносъствовати подобьно зъванна·
сѣсѫждаше· дъвадесатъноуѻумоу ѻу-
во й ѻсмоуѻумоу лѣтоу пришъдъшоу· й
благодати свьташти са ѥже на нѣмь·
й вѣсѫдоу расходашти са· севастиискъıй
митрополитъ· ѻтъ прослоутна ѻуво ѥ-
же ѻ нѣмъ прѣклонивъ са· й ѻтъ колонiї-
ска града людиї· ѻумолѣнъ бъıвъ· ѧкъı
на їно ѻрждие того призъкавъ· ѻуже
црькъвънъıхъ сановъ порадие прошъ-
дъша постави ѥпископа· нареченааго
града того ѥпископоу ѻумъръшоу· й си-
це ѥпископьство неволѣѫ приѩмъ· пра-
вьѥниа чръноризъскаго житиа не ї-
змѣни· иъ въ ѥпископьствѣ ѧкъı въ
манастъıри троуждаше са· дръжа са
паче по немьвение· стъıда са не тъчкѫ
ѻтъ їного видѣти са· иъ й самъ нагъ ви-
дѣти са· помъıшлаѧ ѧдамовѫ нагость·
й ѥже ѻ томь· й полагаше ѥдинѫ бъıти
ѻтъ великъıйхъ доброть ѥже не мъıти
са· й просто рещти вѣсѣми ѻбразъı тво-
рѧѣше спѣхъ въгодити богоу· ѧлчь-
вами же й молитвами· й ѻцѣштенiѥ-
мъ тѣлесънъıимъ· й чистотѫ срьдьчь-
нѫѫ помъıслъı присно чиста· й вѣсѣ-
ко въıшение въземьıштеѥ са· на вѣдѣ-

1—4 строки, кромѣ концовъ ихъ («прѣкъıвати», «..лоу ведъı ѧ», «питии» и «..вании»), рукой писца или по шершавому мѣсту пергамена, здѣсь случайно болѣе тонкому, или по подскобкѣ; все точно соотвѣтствуетъ греч. тексту, но 1 строка фрагментарна: μήτε καταφορτίζων αὐτοὺς (ни ѻбрѣмьѧѧ їхъ) τῷ τοῦ κανόνος ζυγῷ νεοπαγεῖσ ὄντας, μήτε μὴν ἀπόνους αὐτοὺς μένειν συγχωρῶν (праштаѧ прѣкъıвати), καὶ ἀγυμνάστους (ни безъ їскоушенiа); ср. ескоусъ γυμνάσιον у Микл. (Lexicon); 3 питии νάμασι (ср. у Микл. пиваниѥ τὸ νᾶμα); 4 подобьно ἀξίωσ (ср. у Микл. съподобити ἀξιοῦν, подобьнъ ἄξιοσ и, подъ той же статьей, подобьноу къıти ἀξιοῦσθαι; еще см. подока ἀξίωμα); 10 прѣкл.. δυσωπηθείσ; 11 людиї οἰκητόρων; ѧкъı сры выступаетъ поверхъ строки; 12 ѻрждие πράγματι; призъв.. μεταπεμψάμενοσ; 13 ..ıхъ буква χ передѣлка писца изъ смазаннаго с; 19 ..тър.. Ziv. не исправ. у Микл. ..тнр..; 26 на лѣв. полѣ 6 точекъ — замѣтка переписчика; -рѧѣше sic (ср. 281,5 ..рѣѧше); 27 молѣ.. ошибочн. надстр. зн. у писца.

ние божие· нъ и братъ ѥмоу пергамий·
бѣѣма цѣсарема въгодивъ· и старѣй-
шинъства многа градъна прѣдръжавъ·
отъ добротъı сего освѣштаѥмъ· много
спѣшение творѣаше въгаждати богѹ·
нъ и братоу-чадъ оубо ѥмоу дѣѹдѹръ·
славънъıи антиграфеусъ· сего иже въ
добротахъ състарѣвъшааго са· божъ-
ственааго того слъıшание приемьа·
и доушж слъıшанииѥмъ освѣштам велѣ-
ми въгаждааше богоу· съ вѣсѣмъ домо-
мъ своимъ· иже дѣодѹръ отъ вѣсего нъı-
на волѣрѣска свѣта· и къ доврочѣсти-
воуоумоу нашемоу цѣсароу иоустинианѹ·
о съмъıслѣ и чистотѣ житиа· и правѣ
вѣрѣ и милости чоудимъ ѥстъ· и се же
послѣжде· азъ же на вьражение лѣтъ-
ное въсхождж· семоу оубо ѹѹаноу божь-
ственъıоуоумоу· девать лѣтъ въ ѣпископ-
пии сътворивъшоу· сълоучи са мжжоу се-
стръı ѥго мариа· пасиникоу наричаѥмоу·
строити рамѣньскж власть· иже отъ дѣ-
йства сотонина· нача отъштиштати и съ-
мжштати семоу вържженжж црькъве·
строѧштиимъ обо ѫ не дадъı лѣпаго тво-
рити промъıшлаа· и строа црькъвънъı-
хъ потрѣвъ· привѣглаѫштам же къ оу-
ставомъ· тоа съ ноужде ѫ отътръзам·
и оуставомъ оутвръжденое разарам· и мо-
гашти молимъ· и словесъı божии тѣшимъ·

2 ζήνωνι καὶ ἀναστασίῳ, добавляетъ греч.; 3 пр.. διανύσασ (ср. 282,5); 4 отъ д.. с.. ὑπὸ τῆσ αὐτοῦ ἀρετῆσ; 5 тв.. ἐτίθετο; 7 «сего бже въ» болѣе жидк. чернилами (писецъ разводилъ чернила); анти.. Ziv. не исправ. у Микл. анти..; 7—8 въ д.. ἐν ἀρεταῖσ; 10 слъıшанииѥмъ (διὰ τῆσ ἀκοῆσ) Ziv. не исправ. у Микл. скѣштанниимъ (ошибка Копитара); 16 мна.. συμπαθείᾳ καὶ ἐλεημοσύνῃ, но оба выраж. часто не различались въ нашихъ переводахъ; 20 сътв.. διατελέσαντοσ; слоу.. вычеркни у Микл. (Lex. p. 933) «слжч- sup. 206»; 22 рамѣньскж τῶν ἀρμενίων; 23 отъштиштати (ζημιοῦν) оба шт у писца лигатурно, и оба передѣланы изъ ч; ..штн.. у писца ошибочно вм. ..ште..; 25 ѣко ѫ (у Микл. окож edit. 206,21) читай оубо ѫ — τοῖσ μὲν οἰκονομοῦσιν αὐτὴν (т. е. τὴν ἐκκλησίαν)... , τοὺσ δὲ κ. τ. λ.; 26 пром.. Ziv. не исправ. у Микл. ошибку Копитара пом..; ..нъ-хъ Zivier напрасно исправилъ въ ..нынхъ; 30 и словесъı божии тѣшимъ (еръ выступаетъ поверхъ строки) καὶ διὰ τοῦ δούλου τοῦ θῦ νουθετούμενοσ.

горни показаше сѧ· марии сестры оу́же оу-
мъръши· Отътолѣ оу́бо въ печалѝ лютѫ
въпадъ правѣдивыи· приноужденъ бы
въ къснатинѫ градъ възити· и́ бывъ тоу
и полезъна своѥи црѣкви сътвориⷱ· на ко-
ньцѣ цѣсарѣства зинонова· ефимоу архи-
епископоу къснатина града· потроуди-
вшоу сѧ за нѣ· боговъгодѣнъ съвѣтоу́ѥтъ
съвѣтъ въ сватъи градъ отити· и́ оупразни-
ваше сѧ отъ потрѣбъ мира сего мльчати·
и́ отъпоустивъ и́же вѣша съ нимъ клири-
ци· и́ съ творенъими повелѣнии· и́ оутаи-
въ сѧ вьсѣхъ· и́ єдинъ обрѣтъ сѧ· вьсѣдъ
въ корабь приде въ ерусалимъ· и́ прѣбы-
въ въ гостиньници и́же прѣдъ градомъ·
и́же съзъдана бысть отъ блаженыѧ єудо-
киѧ· въ нєи́же гостиньници црькы єсть
ст҃аго гєѡ́ргиа мѫченика· и́ бывъ вѣ нєи́·
и́ мирьскоѥ сътѫжание видѣвъ· печа-
льнъ бы въ оумѣ· и́ молѧше бога съ слъза-
ми· довести сѧ въ мѣсто добровъгодъно
и́ мльчалѝно· и́ на съпасение строи́но·
и́ тако ємоу прѣбываѭштоу въ штоу-
ждекръмьници· и́ молѧштоу сѧ богоу
о томь· походѧштоу ємоу ноштиѫ
єдномоу по срѣдоудвории· и́ на небо въ-
зьрѣвъ· оузьрѣ напрасно звѣздѫ обра-
зъ кръстъныи и́мѫштѫ· и́дѫштѫ на
нѣ· и́ слъша гласъ глаголѭштъ отъ свѣ-
та того· ѧште хоштеши съпасти сѧ·

1 горни χειρότερος; ..аше Zivier не исправилъ Микл. (Копитара) ..аше; сестры ошибочно вм. сестрѣ (dat. abs.) τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ; у Микл. (ed. p. 206,26) лишнее же изъ копіи Копитара; 2 иниціалъ (шир. формы) едва опускается подъ строку; 5 сътв.. διανύσας; 8 ..тъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 10 -въше сѧ sic; 11—12 и́же кѣша сь нимъ кл.. [и] съ (съ)твор.. п.. τοὺς σὺν αὐτῷ πρεσβυτέρους τε καὶ κληρικοὺς μετὰ τῶν ἀνυσθέντων θείων κελεύσεων (предлогъ съ или префиксъ съ- могли въ перепискѣ исчезнуть гаплографически, кк и ненужный союзъ и́ въ обратномъ графич. явленіи могъ возникнуть изъ сосѣдней флексіи -н); 17 ..тъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 20 ..ѧ зн. мягк. при іотѣ писцомъ; 26 по срѣдоудвории εἰς τὸ τοῦ γηροκομείου μέσαυλον; 27 звѣздѫ ἀστέρα φωτὸς, въ связи съ нѣмъ (29—30) отъ свѣта того ἐκ τοῦ φωτὸς ἐκείνου.

то въслѣдоуи свѣта сего· и вѣровавъ йзи- 8.
де скоро· и въ слѣдъ йдѣаше свѣта того·
и свѣтоу ведѫштоу приведе въ великѫѭ
лавр҃ свѧтаго ѻтца нашего савы· салоу-
стиоу въ то года патрїарховъ сѫштоу въ
їероусалимѣ· бывъ оубо въ величѣи ла-
врѣ· ѻбрѣте ѻблаженика савѫ дроужи-
ны привравъша р҃н чръноризьць· въ
миозѣ оубо плътьнѣмъ оубожьствѣ хо-
дѧштемъ· доуховънъıйми же благодѣ-
тьми богатомъ сѫштемъ· блаженикъ
оубо сава того прииѥмъ· прѣда и стройте-
лю манастъıръскоуоубоумоу· ѧкъı нѣкого
ѻтъ новопристѫпивъшийхъ повелѣ-
вати ѥмоу да слоужитъ· не вѣдѫштем
мъ вь нѥмь съкровишта доброу· да не
чоудитъ же сѧ никтоже· имже оутаи
сѧ ѻтъ старца чъстънаго савы съкро-
виште їѡаннєвъ оуправьѥнии· нъ па-
че да помъıшлѧѥтъ таковъıи· ѩко
ѥгда хоштетъ богъ ѻбавити свѧтъıимь
своимъ· то пророци сѫтъ· ѥгда ли хо-
штетъ съкрътъ· подовно вьсѣхъ ви-
дятъ· и послоушъствоуѥтъ ми словоу
ѥлисеи пророкъ глаголѧ ѻ сомънитѣ-
нъıи· ѩко волѣзньна доуша ѥѫ ѥ-
стъ· и господь съкръı ѻтъ мене· божъ-
ственъıи же їѡаннъ· вьсе съконьча-
ваѧше послоушанию· строителѣ же
и прокъıйхъ ѻтьць· съ вьсѣмь пооуштани-
ѥмь

2 скоро εὐθέως; 3 ведѫштоу ὁδηγοῦντος; прн[ве]де ἦλθεν; 4 салоу—буква оу передѣлка писца изъ и (σαλουστίου); 5 къ то года τηνικαῦτα; патр.. с.. ἱεραρχοῦντος; см. въ греч. синхроническія подробности; 6 на прав. полѣ 6 точекъ — замѣтка переписчика; 8 прнкр.. ποιησάμενον; 9 ..жь.. постановкѣ надстроч. зн. могъ помѣшать хвостъ буквы з 8 строки; 9—10 ход.. διαγόντων; оубо — же δὲ (μὲν?) — δὲ, а у Микл., кк и у Копитара, же опущено; 19 їѡаннєвъ оу.. τῶν ἰωάννου κατορθωμάτων (ср. 293,9); 21 «ѥгда» г надъ строкой писпомъ; мь лигатура; 22 ли δὲ; 23 под.. гаплографически вм. по под.. καθ' ὁμοιότητα πάντων; 24 между ми и словоу вертикальн. рядъ 5 точекъ и на прав. полѣ 5 точекъ — замѣтки переписчика; 25—26 ѻ сом.. περὶ σουναντίδος; 30 шт, нн и второе мь — три лигатуры.

и съмѣренїимъ слоужа· водж отъ пото-
ка възноса· кара дѣлажштиимъ·
и работам имъ въ каменїи· и въ прокъ-
ихъ слоужьбахъ зъданиа· въпѣгда
манастъръскам штоужде кръмьни-
ца зъдаше са· потом же постави и бла-
женъи сава· сокачиж· варити и слоу-
жити братиї вьсеи· приимъ же слоу-
жъбж тж съ оусрьдиемъ и съ радостиж·
слоужаше вьсѣмъ отьцьмъ· въга-
ждам комоуждо съ всѣмъ съмѣрениї-
мъ· и кротостиж· и тж ѥмоу творашт8
слоужъбж· съслоучи са градити мана-
стъръ отъ лавръı на сѣверъ· на прии-
маниѥ тоу новоприходаштиихъ
из мира· чръноризьчьскыж истиж·
пръвоѥ въ томъ наоучати са· ти тако
въ лаврѣ жити· манастъръскоѥ оу-
правьѥниѥ· искропытьнѣ наоучи-
въшемъ са блаженоуоумоу савѣ· извѣ-
стоужштоу и глаголжштоу· акоже
цвѣтьцъ прѣдъкараѥтъ прѣдъ бво-
штемъ· такоже и манастъръскоѥ
житиѥ· отъходънаго варѣѥтъ· се-
моу оубо зиждемоу манастъроу· при-
оуждаемъ вѣаше правьдивъıи тъ
мжжъ· иж слоужъбж творити· и ва-
рашт8 носити брашъно дѣлателемъ
десати пъприштъ въ дал отъ мана-
стирѣ· лѣтоу же конъчавъшоу о тако

2 дѣл.. τοῖς οἰκοδόμοις; 10—11 въг.. δουλεύων; 12 твор.. ἐκτελοῦντος; 13 слоу.. у Микл. ж — ошибка Копитара; 16 истиж τὴν ἀκριβείαν (ср. у Микл., Lexicon, истовъ ἀκριβής, неистовьнъ μὴ ἀκριβής, истѣе ἀκριβέστερον); 18—19 ман.. οὐπρ.. τὸν κοινοβιακὸν κανόνα; 19 иск.. (ἀκριβῶς) Микл. въ изданіи исказилъ это слово отдѣленіемъ и- въ союз (ed. 208,22); въ Lexic., p. 851, «скропытьнѣ», но ibid., p. 262, «искропытьнѣ» (въ ст. искрь..); 21 акоже ὅτι ὥσπερ; 23 ман.. ὁ κοινοβιακός; 24 передъ отъх.. точка, конечно, не умѣстна (τοῦ ἀναχωρητικοῦ съ подразум. ἀνθρώπου); 25 ман.. τοῦ κοινοβίου; 27—28 иж — дѣл.. ξενοδόχος τυγχάνων, πρὸς ταῖς ἄλλαις τοῦ ξενοδοχείου ὑπουργίαις μαγειρεύειν τοῖς τεχνίταις, καὶ δεύτερον ἀχθοφορεῖν, καὶ βαστάζειν τὰ τε ἑψητὰ τὰ λοιπὰ ἀναλώματα, καὶ τοῖς κοπιῶσιν ἀποκομίζειν; 28 8 передѣлка писца изъ о; 29—30 ман.. ξενοδοχείου; 30 о надъ строкой писцомъ.

слоужьбѣ· и вьсѣмъ ѻ҃тьцьмъ възгради-
въшемъ сѧ ѻ҃ того ѹ҃строе҃ний· и чисто-
тѣ и доуховьнѣмъ разоумѣ· да е҃мѹ҃
ѻ҃тьць нашь сава клѣть на мльчание·
чьстьнъıи ѹ҃во ї҃ѡа҃нъ клѣть прѣимъ·
и повелѣнъ мльчати прѣбъı три лѣта·
пать вь недѣли дьний не ѥвьıѥ҃ сѧ чло-
вѣкоу съпроста· ни ничсоже вькоушаѥ҃·
въ сѫботѫ же и вь недѣлѫ҃ прьвѣе вьсѣ-
хъ въхождааше вь цръкъве· и по вьсѣхъ
ихождааше послѣжде· ѥ҃рѣ и съ страхо-
мъ· и съ вьсѣмъ говѣнииимъ стоѫ вь
пѣтии по глаголаноуѹ҃моу въ ѳаллѣ-
хъ· работаи҃те богоу съ страхомъ· и ра-
доуите сѧ е҃моу съ трепетъмъ· толи-
ко же е҃моу бѣаше поѹ҃връзение· ѥ҃ко-
же сльзити е҃моу зѣло въ годъ безскръ-
вънъıѧ жрътвъı· и не мошти сѧ самомо-
моу дръжати· ѥ҃коже видаштиимъ ѻ҃-
тьцемъ сльзънъıи даръ дивити сѧ да-
вьца благъıихъ бога· трьмь ѹ҃во лѣто-
мъ конъчавъшемъ сѧ· поржчено е҃мѹ҃
бъıстъ манастъıръское строи҃телъ҃ство·
и помагааше е҃моу богъ вь вьсемъ· и бла-
гослови сѧ манастъıрь· и ѹ҃множиша
сѧ дроужина при строи҃телъ҃ствѣ е҃го·
конъчавъшоу же слоужьбѫ҃· въсхо҃тѣ
блаженъıи сава поставити и въ санъ
цръкъвънъıи· ѩкъı добра и съврѣшена
чрьница сѫшта· и поимъı и въ сватъıи градъ·

XX тетрадь (полный кватерніонъ).

5 ..мъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 8 ни нич..къ.. μήτε τινὸς μεταλαμβάνων; 10 и [по] вьсѣхъ καὶ πάντων ἐξήρχετο ὕστερος; 12—13 стоѫ вь пѣтии ἱστάμενος τὸν τῆς ψαλμῳδίας κανόνα; 14 богоу (τῷ κῷ) изъ Пс. 2,11; но мнѣ не извѣстна псалтырь съ чтеніемъ богоу; 17—18 безскръвънъıѧ ошибочно вм. нескръвънъıѧ τῆς ἀναιμάκτου; 20 дивити сѧ (и славити) ἐκπλήττεσθαι καὶ δοξάζειν (буква д на мѣстѣ уничтожен. зн. препин.); 23 ман.. τῆς λαύρας; 25 ман.. ἡ λαύρα; 27 ..хо.. ошибочн. надстр. зн. у писца; 29 добра ἐνάρετον; 30 ..мъ (λαβών) протяженіе ъ передъ н.

приведе къ блаженикоу илиѭ архіепи-
скоупоу ѩ доброты того съповѣдавъ· мо-
лѧѧше поставити ѩ попа· ѩ архіепископоу-
пъ ѻ нѣмъ слъишавъ· ѩде на сватоіе гла-
вѣноіе мѣсто· хотдѩ своима рѫкама поста-
вити ѩ· великъıй же сиѭ ѻтьць ѹдръжа-
нъ бъıвъ· ѩкоже не мошти ѹбѣжати съ сѫ-
штиѭмъ· рече къ архіепископоупоу· чъстъ-
нъıи ѻтьче· понѣже съгрѣшилъ ѥсмъ· нѣ-
что молѫ ѻсовь блаженъıима вама повѣ-
дати· ѩ ѧште ма достоѭна творита бъıти·
то приѭмѫ поставѣніе· ѩ поѭмъı ѩ на
въсходъ сѵ̃таго голгодъı ѻсовь· рече· по-
штади житиа моего молѫ са твоеѭ сва-
тъıѭ· ѩ никомоуже таѭнъı вьзвѣшта-
ѩ· да не ѩ ѻтъ мѣста сего ѻтидѫ· Семѹ
же ѩзвѣстивъшоу ѥмоу глагола· ѧзъ
ѻтьче· ѻнѣсица града ѥпископъ поста-
вѣѭ ѥсмъ· нъ понѣже ѹмножиша са
безаконіа моа· ѹдалихъ са вѣжа
ѩ въдворихъ са въ поустъıнѫ· чѧѧ бо-
жиа присѣштениа· правѣдьно же по-
мъıслихъ· доньдеже ѥсмъ въ крѣпости
тѣлесъıѣи· послоужити ѩ поработа-
ти ѻтцемъ· да ѥгда ѻтъıнемогѫ то бе-
зъ ѻсѫжденіа бѫдѫ· ѻтъ ѩѣхъ слоу-
жьбѫ приѥмьѧ· Се слъишавъ архіепи-
скоупъ чоуди са· ѩ призъва блажена'-
го савѫ ѩ глагола ѥмоу· нѣчто ми повѣ-
да· ѩ не мошть но ѥстъ поставити ѥго

2 добр.. τὰσ ἀρετὰς; 4—5 гл.. м.. χράνιον; 7 съ сѫшт.. (ѥмоу разоумомь) μετὰ τῆς προσούσης αὐτῷ συνέσεως; 11 твор.. νομίσητε; 12 приѭмѫ δέχομαι; . мъı протяженіе ера передъ ѩ (λαβών); 13 сѵ̃таго голгодъı τοῦ ἁγίου γολγοθὰ; итакъ голгода не жен. р., что не отмѣчено у Микл. (Lexic.); къ сожалѣнію, въ еванг. текстѣ родъ не выраженъ (Мате. XXVII, 33, Мар. XV, 22 и Іоа. XIX, 17); 15 вьз.. Zivier не исправилъ у Микл. въз..; 16 иниціалъ опускается въ 17 строку; не ѩ (μή) у Микл. опущено ѩ (Ziv. не исправ.); 27 иниціалъ (шир. формы) опускается подъ строку, не достигая слѣдующей строки; 30 зн. препин. безъ промежутка.

попа· нъ ѿтъ дънешънаго дѣне да мл҃ъ-
читъ· никомоуже сътѫжаѭштоу к҃-
моу· да а҃рхиепископъ се рекъ ѿтъпоу-
сти м҃· Блаженъıи же сава печалънъ бъı-
въ въ оу҃мѣ· ѿтиде тринадесатъ пъприш-
шть въ дал҃ѫ ѿтъ манастирѣ· и вълѣзъ
въ пештерѫ· падъ прѣдъ богомъ мол҃а-
ше са съ сльзами глаголѧ· въскѫ҃ ма г҃о-
споди толъма прѣзърѣ· ꙗкоже ма прѣ-
лъстити· и мънѣти достоꙗнна сѫшта
чистителъства їѡ҃ана· и нъıна владъı-
ко господи ѳбави ми ѳ нѣмъ· ꙗко печалъ-
на доуша моа к҃стъ до съмрьти· ꙗште съ-
сѫдъ· иже мъноѭ мънѣнѣ ѳсвѧштенъ·
и добропотрѣбънъ· и божъствънаго
твоег҃о муро подобънъ подъѧтна· непо-
трѣбънъ прѣдъ твоимъ величьствомъ
бъıстъ· ѳ сихъ и сицѣхъ же словесехъ бъ-
дѧштоу съ сльзами ѿтъцоу савѣ· а҃ггѣлъ-
скъ нѣкакъ ꙗви са гласъ глаголѧ· не не-
потрѣбънъ нъ ꙗзбъранъ съсѫдъ к҃стъ
їѡ҃анъ· е҃пископъ во оу҃же поставънъ
нъına попъ не можетъ бъıтъ· доселѣ же
видѣнне· ѿтъцъ же сава· въ ѳбъıчаи съı
богоꙗвънна же и а҃ггѣлъска видѣнна·
не оу҃боа са· нъ радъ бъıвъ· приде въ х҃ъı-
знѫ прѣподобънаго їѡ҃ана· и ѳбълъ и
глаголааше· ѿтъче їѡ҃ане· тъı оу҃бо иже
на тебѣ даръ съкръı ѿтъ мене· господь
же мои ѳбави· божъствънъıи же їѡ҃ан'нъ

1 да мл҃- ἡσυχάσει; 3 да хаі; 4 инициалъ, опускаясь, не достигаетъ 5 строки; 6 .. л҃ѫ вм. обычнаго .. л҃а, при чемъ юсъ, повидимому, какая то передѣлка писца (Копитаръ замѣтилъ: «sic ex corr.»); ἀνεχώρησεν ὡσ τριάκοντα σταδίων τῆσ μεγίστησ αὐτοῦ λαύρασ, ἐκ δυσμῶν τοῦ καστελλίου, εἰσ σπήλαιον, ἔνθα μετὰ ταῦτα κοινόβιον συνεστήσατο; звукъ и въ манастирѣ соотвѣтствуетъ греч. η въ -τήριον (срав. ψαλτηρь); 7 .. л҃- зн. мягк. удержанъ писцомъ при іотѣ; 11 їѡ҃ана не опредѣленіе къ слову чист.., а дополненіе къ мънѣти (въ греч. accus. cum infin.); 14 мънѣнѣ вм. мънѣнъ (τὸ σκεῦοσ τὸ ὑπ' ἐμοῦ νομισθὲν ἡγιασμένον κ. т. λ.); Микл. ошибочно читалъ второе нѣ = нѣсть; 18 бъıстъ καθέστηκεν; 18—19 кьд.. νυκτερεύοντι; 20 гласъ μορφή; 23 бъıтъ sic (πρεσβύτερος γενέσθαι νῦν οὐ δύναται); 26 бъıвъ буква ı передѣлка писца изъ с; 27 прѣп.. τοῦ θείου; 28 ѳт.. буква ѳ широк. формы.

рече· печалѣнъ ѥсмъ· ѻтьче· не во хотѣх'
дабы кто оувѣдѣлъ тайны сеѧ· и нын-
ѣ не възмогѫ на мѣстѣ семъ жити·
старьць же сава ѻбѣщта сѧ богоу словесе-
мь· никомоуже съпроста того повѣда-
ти· и ѻтътолѣ мльчати нача въ хызинѣ·
ни въ црькъве приходѧ· ни къ комоуже
съпроста глаголѧ· развѣ къ слоужащѵ-
оумоу ѥмоу до четырь лѣтъ· тъчьѭ вь
дынь свашtенныѧ· въıвъшаго въ мана-
стъıри чьстънѣи црькъви· прѣстъıѧ
богородица и приснодѣвъı мариѧ· тъ-
гда бо тъчьѭ архиѥпископоупа иныѭ·
сватъıи ѻтьць нашъ сава оумоливъ· и мно-
го спѣшениѥ сътворивъ· на свашtенныѥ
пришъдъша· приноуди прити и цѣло-
вати· иже патриархъ бесѣдовавъ сь
ныимь· и възлюбивъ ѥго доуховьнъıи·
разоумъ же и оустрои и сладькѫѭ бесѣ-
дѫ· вь чьсти имѣаше вьса лѣта патри-
аршъства своѥго· четъıремь же лѣтомь
конъчавъшемъ сѧ· и блаженоуоумоу
славѣ· ѻтъ лавръı отъшъдъшоу на стра-
нъı скудополъскъıѧ· бесчиниѧ ради
послѣдъıныихъ· иже въ новѣи лаврѣ
бъıша· чъстънъıи їѡаннъ вѣжа бесчи-
нъıнаго събора ѻтиде въ поустъıнѭ роу-
винѭ· вь патьдесатънюѥ своѥѧ връ-
стъı лѣто· мльча же тоу лѣтъ шесть вь-
сего житиѧ человѣчьска ѻтълаживъ сѧ·

4 богоу ошибочно вм. бога (διὰ τοῦ λόγου τοῦ θῦ) подъ вліяніемъ ѻбѣщта сѧ; **8** гл.. συντυγχάνων; **10** дынь Ziviet не исправилъ у Микл. день (ed. p. 211, 13); **11** ἐπὶ τῆς ἐννάτης ἰνδικτιόνος, опредѣляетъ время событія греч. текстъ; црь.. οἴκου; **16** прити ἐξελθεῖν; **18** въз.. Ziv. не испр. у Микл. въз.. (211, 19); **20—21** патр.. τῆς ἱεραρχίας; **21** ..омъ еръ выступаетъ поверхъ строки; **27—28** роувинѭ τοῦ ῥουβᾶ; **28** патьдес.., Ziv. не испр. у Микл. патьнад.. τῷ πεντηκοστῷ τῆς αὐτοῦ ἡλικίας χρόνῳ, ἐπὶ τῆς ἐνδεκάτης ἰνδικτιόνος (добавляетъ греч. текстъ); **29** мльча же (ἡσύχασε δέ) Ziv. не испр. у Микл. мльчаше (211, 27).

глаголати къ богоу любa въ мльчании·
и оумьнъıи зракъ· длъгъıимъ трьпѣ-
ниѥмъ очиштaѧ· ѩкоже отъкръвено-
мъ лицемъ славѫ господьнѫ видовати·
вѣсе спѣшениѥ твора отъ славъı въ сла-
вѫ· оуспѣвати болѣшиихъ желанииѥм'·
по двою же дьнiю или по трьхъ· ѥстѣ-
ственъıѧ ради тѣлеси потрѣбъı ослa-
вьıѧ исхождaѧше ис пештеръı· и отъ-
хождaѧше поустъıнѫ· събиранiа ради
самораст҃штиихъ мелагрии· отъ
ниихъже крьматъ са иже въ поустъıнi
отъходьници· и въ ѥдинъ отъ дьнiй·
въ начатъкъ того божествънaаго хо-
жденiа· не оу искоусьнъ въıвъ том пⷭ-
стънѫ· изъшъдъ на съхождениѥ· и за-
важдивъ въ везпѫтънъıѧ врѣгъı за-
иде· и не обрѣтъ кждоу съвратити
са къ пештерѣ· не могъı же грасти·
паде задоушивъ са· и тоу напрасно
на вѣтрѣ бъıвъ божьствънъıмъ при-
сѣштенiимъ· акъı пророкъ ѩкоже мь-
нѫ амвакоумъ· обрѣте са въ своѥи пе-
штерѣ· лѣтоу же изходаштоу· разоу-
мѣвъшоу поустъıнѫ тѫ· и мѣсто оу-
кѣдѣвъшоу отъ негоже на вѣтрѣ прѣ-
несенъ бъıстъ· обрѣте ѥ пъприштъ па-
тъ отъ пештеръı· Братъ нѣкто пришъ-
дъ въ роувѫ· прѣвъı оу него годъ малъ·
отъходъноѥ житиѥ сь нимъ живъı·

2—3 τῇ μακρᾷ φιλοσοφίᾳ; 8 -ств.. Ziv. не исправилъ у Микл. ..ствѣ.. (212,4); 14—15 въ нач..—хожд.. ἐν ἀρχῇ τῆς αὐτόθι διαγωγῆς; 15—16 не оу—пѣст.. πρὶν ἐν πείρᾳ τῆς αὐτῆς γένηται ἐρήμου; 16 на съхожд..ѥпі τὴν εἰρημένην συλλογήν; 17 кез(ъ)п.. буква з случайно сцарапана, но читается вполнѣ ясно; кто-то позднѣйшими чернилами поврежденное з замѣнилъ буквою с, кк и читается въ изд. Микл. (212,10); 20 задоушивъ са ὀλιγοψυχήσας; 21 на в..ѣ.. μετάρσιος γεγονώς; 23 амв.. не амв.., кк было у Микл. до поправки Цивира; 24 из(ъ)х.. у писца ошибочно безъ ъ; 26 на в..п.. μετάρσιος ἀπηνέχθη; 28 иниціалъ опускается въ 29 строку; пришъ- еръ выступаетъ поверхъ строки; 29 къ роувѫ (εἰς τὸν ῥουβάν) оу передѣлка писца изъ ж.

ѩже братъ сѫтостъ паче приѩмъ такова'-
го трьпѣнїа глагола къ старѣцоу· оу҃же
великоу дн҃и приближаѫштоу са·
вьзидѣвѣ оу҃же въ манастырѣ ѳтьче·
и великъ дн҃ь и праздьникы съ ѳтьци
сътвориѣ· ѩко ничсоже брашна не ѩмавѣ сѣде· развѣ мелагрии сухъ· божъ-
ствѣныи же їѡа҃ннъ не хотѣаше ити
тамо· ѳтцоу нашемоу не сѫштоу тоу са-
вѣ· ис҃ъ манастыра ѳтъшъдъша ѩко-
же рѣхомъ· тѫжашта҃го же брата ѳти-
ти хотащта оу҃вѣштаваше глаголѧ·
помалчимъ брате и вѣроуимъ· ѩко и-
же въ поустыни҃ шесть сътъ тысѫштъ
прѣкръмникъı҃ вь҃ четырехъ десатех'
лѣтѣхъ· тъ и҃ насъ· не тъчыѫ потрѣ-
бънъıихъ· нъ ѩзобилнъıихъ накръ-
митъ· сице бо рече не небрѣгѫ тебе· ни
ѳставлыѫ тебе· и҃ въ ев҃аггелии рече· не
пьцѣте са глаголѫште· что ѩмъ ѩли что
пиѣмъ· ѩли къ что ѳблѣчемъ са· вѣстъ бо
ѳтьць҃ вашъ небесъскъı҃· ѩко трѣвоуѣ-
те сего вьсего· тъчыѫ просите цѣсарѣ-
ства божиа и҃ правъдъı ѥго· и҃ то приложи-
тъ са вамъ· потръпи оу҃во чадо· и҃ ѫзъкъı҃
пѫтѣ паче простраѫа҃го поч'ти· не штѧ-
дѧште во са ѥже жити сѣде вѣчьнжѫ мж-
кѫ творитъ· сѫштиѩ же сѣде страдьба·
благъıихъ готовитъ насъштание· си-
ми и҃ сицѣми словесъı глаголавъшоу ѳц҃оу·

2 трьп.. (τῆσ τοιαύτησ φιλοσοφίασ) постановкѣ надстрочн. зн. (ѣ) могъ помѣшать хвостъ буквы р 1-й строки; 3 великоу дн҃и τῆσ πασχαλίασ ἑορτῆσ; 4 вьз.. Ziv. не исправилъ у Микл. въз..; ман.. τὴν λαύραν; 5 и҃ вел.. д.. и҃ пр.. καὶ τὴν τοῦ πάσχα ἑορτήν; 10 ..дъша вм. dat. abs. ..дъшоу (ἀλλὰ τῆσ λαύρασ, ὡσ εἴρηται, ὑποχωρήσαντοσ, т. е. τοῦ σάβα); у Микл. (212, 26) вставь ъ (..дша); 17 нъ (и҃) из.. ἀλλὰ καὶ τοῖσ περιττοῖσ союзъ могъ исчезнуть гаплографически; 18 сице вм. тъ αὐτόσ; 21 къ надъ строкой писцомъ; 23 сего буква с передѣлка писца изъ г; просите ζητεῖτε πρῶτον (Матѳ. 6, 33); 24 то ταῦτα πάντα (Матѳ. ib.); 26—27 не штд..—сѣде ἡ μὲν γὰρ ἐνταῦθα ἄνεσισ; 28 страдьба ἡ.... κακοπάθεια; 29—30 сими и҃ сицѣми сл.. τούτοισ τοῖσ τοιούτοισ λόγοισ.

не послоуша братъ· нъ отиде пѫтемъ
йже въ манастъирѣ йдѣаше· томоу же
ѻтъшъдъшоу· приде человѣкъ нѣкто
незнаемъ съпроста къ старьцоу имѣ-
ѧ ѻсьлꙗ многъ благъıнѣ наложено· и-
мѣше же врѣмꙗ хлѣбъı чистъı и то-
плъı· вино и масло дрѣвѣноѥ· и мла-
дъı съръı и ѳица· и криницѫ медоу
и съложивъ ѻтиде· чѣстънъıи же ѻтьцъ
нашъ ıѡаннъ· ѻ присѣштении божии
възвесели сѧ доухомъ· ѻтъшъдъıи же
братъ пѫтьмъ забламдивъ и зѣло сѧ
съкроушивъ· възврати сѧ третии дь-
нь гладъмъ мъръı· и раслабѣвъ· и сво-
ѥго прѣслоушанıꙗ насъıтивъ сѧ пло-
да· и ѻбрѣтъ толикъı благъıнѫ въ пе-
штерѣ· ѻ своемъ невѣрьствѣ и не-
покорении покаавъ сѧ· припаде къ
старьцоу съ стоудомъ· прощенıꙗ
проса прıати· попекъ сѧ ѻ немощи
человѣчьстѣ· и ѻ братѣ поволѣвъ·
въстави и и оутѣшаше глаголѫ· вѣ-
ждъ зѣло ѩко можетъ господь въ поу-
стънıи оуготовати трепезѫ·
Въ то лѣто оубо ѩламоундарь сисикъ·
цѣсарьскъıи санъ възмъ· йже персо-
мъ дань даѩхѫ· йде на ѩравиѫ и на
палестинъ съ многоѫ ѩростиѫ на гръ-
къı въсѫдоу плѣнꙗ· и несъвѣда-
ми поемѫ плѣнникъı· и много бе за-

1 «нъ» и писцомъ изъ ѻ (было начато ѳтиде? вставка нъ вызвана ошибкой писца послоуша вм. послоушавъ? μὴ πεισθεὶς ὁ ἀδελφὸς ἀνεχώρησε); 6 на прав. полѣ 5 точекъ—замѣтка переписчика; 13 зн. препин. безъ промежутка; 18—19 «пр.. къ ст.. съ ст..» опущено Копитаромъ и не вошло въ изд. Микл. (Ziv. не досмотрѣлъ); 19—20 пр.. проса прıати συγχώρησιν λαβεῖν ἀξιῶν; 20 передъ поп.. опущено писцомъ подлеж. ὁ δὲ γέρων; шт лигатура; 25 инициалъ въ полѣ опускается до 27 строки; ἀλαμούνδαρος ὁ σιχίχησ (у Микл. Ялламоундарь-сисикъ 213,28); 26—27 βασιλέως ἀξίωμα τῶν ὑπὸ πέρσας τελούντων σαρακεινῶν εἰληφώς; 28 палестинъ (ἀπῆλθε τῇ τε ἀραβίᾳ καὶ παλαιστίνῃ) съ ъ=ѣ; ср. въ Чудов. Псалт. нъ при гозѣ и магозѣ· ѥдина палестинъ мира сѧ насладн· при ѳхазѣ же· ни вьсѣмъ палестинъ· нъ йждово колѣно (f. 34r); у Микл. (Lexic. 552) нѣтъ «палестинь f.»; въ его ст. «палестинъ m.» вычеркни «sup. 213» (нашъ случай); въ ст. же «палестина» примѣръ изъ Синод. Библіи 1499 г. «противѣ палестинъ» соотвѣт. «contra palaestinos» (Vulgata, Ierem. 47,1; о латинизмѣ этого примѣра см. Буслаева «Матер. для ист. лит.» М. 1855); 29—30 несъвѣдами κατὰ πολλὰς μυριάδας.

кона творѧ· по ѧминдьстѣѣмь плѣнѣнїй·
множьствоу оуво ратьничьскоу рашь-
дъшоу сѧ по поустъıнїи сей· старѣйши-
намъ же и хранителѣмъ том поустъı-
їѧ възвѣстивъшемъ о ратьницѣхъ хра-
шити сѧ· по манастъıра великъıѧ ла-
връı· отци вьзвѣстиша чъстъноуоумѹ
семоу отьцоу· не ходити въ лоувръ нъ
въ лаврѫ прити· и прѣвъıвати въ сво-
ей хъızинѣ· їѡанъ же божъствънъıй
божъствънъıѧ сласти вькоусивъ·
малъчанїй ради сѧ сѧ люба дръжаѧше·
и отъстѫпити не можаѧше· помъıсли-
въ вь себѣ глагола· ѧште сѧ не печетъ
богъ миѭ· то въскжѫ и живѫ· и си-
це въıшьнѧаго положивъ себѣ оувѣжи-
ште· прѣвъı безъ оужасти· богъ же
иже присно свои штада ровъ ѧггѣломъ
своимъ заповѣда по писаноуоумоу прѣ-
подобънаго съхранити· извѣстити
же ѥмоу хота малъı оубоѩвъша сѧ· стра-
жа видома поусти лъва велика зѣло·
и страшьна хранѧшта и· ноштиѭ
и дьниѭ отъ оубиваѭштиихъ пога-
нъıихъ съвѣта· обаче оуво прькжѫ
ношть оузьрѣвъ лъва съпѧшта· малъı
оубоѩ сѧ якоже тъ ми съповѣда· яко-
же оуво ношть и дьнь вьслѣдоуѭшта
и не отъстѫпаѭшта· и ратьникомъ
отъоумъıѭшта лъва· видѣ благодарь-

2 рать.. τῶν βαρβάρων; 3—6 стар..— манастъıра καὶ τῶν φυλαρχεῖν τε καὶ φυλάττειν τὴν ἔρημον τεταγμένων μηνυσάντων τὴν τῶν βαρβάρων ἔφοδον εἰς τὰ μοναστήρια ἀσφαλίζεσθαι; словомъ же великъıѧ (6) начинается главн. предлож.; 8—10 не ходити .....хъızinѣ τῆς μὲν ἐν τῷ ῥουβᾷ διαγωγῆς ἀποστῆναι, εἰς δὲ τὴν λαύραν ἀνελθεῖν, καὶ ἐν τῷ ἰδίῳ ἡσυχάσαι κελλίῳ; 10 їѡанъ у Микл. невѣрно два н; 11—12 τῆς θείας γλυκύτητος διὰ τῆς ἡσυχίας ἀπογευσάμενος, ταύτης ἀσπασίως εἴχετο; 12 на лѣв. полѣ 5 точекъ—замѣтка переписчика; 16 въıшьнѧаго accus. object. τὸν ὕψιστον при acc. praedicat. καταφυγήν; 18 свои(хъ) не дописано писцомъ ὁ πάντοτε τῶν ἑαυτοῦ κηδόμενος δούλων; ..мъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 21 ѥмоу въ греч. acc. object. αὐτὸν при acc. praedicat. δειλιάσαντα οὐκ ὀκνήσαντα сѧ; 24 дьниѭ подъ вліяніемъ ноштиѭ, замѣтилъ Лескинъ про этотъ случай; ср. еще Изборн. 1073 г. л. 121ᵇ не дьньıѭ нъ ноштьıѭ; другіе примѣры (изъ Юр. ев. 1119 г., Никон. Панд. слово 10; Житіе Власія въ Чет. Мин., Февр.) см. Срезневскаго «Матер. для словаря» СПБ. 1890 стр. 769; 29—30 рат.. отъоум.. л..видѣ τοὺς βαρβάρους ἀμυνόμενον τὸν λέοντα θεασάμενος.

ствьнъıм пѣсни въсъıлаашє богоу· нє
ѡставьıаѫштоуоумоу жъзла грѣшъ-
нъıйхъ· на причастиє правьдивъıйх'·
Блаженикъ оубо ѻтьць нашъ сава· при-
шьдъ ѿтъ скудополи и повѫ съставив-
въ лаврѫ· и на пештерънаѥ граждєнию
пришьдъ· и въспомаѧвъ въıвъшєѥ
ємоу видѣниє нѣкъгда ѻ прѣподовѣ-
нѣмъ їѡаннии· йде к нємоу въ роувѫ
и глагола ємоу· се съхранилъ та єстъ
богъ ѿтъ ратьничъска прихождениа
и йзвѣсти ти видомъ ти стражъ посъ-
лавъ· въстани и тъı сътвори пъıша
човѣчьскоѥ· и бѣжи акъı ѻтьци· да
веде и въ величаишѫ лаврѫ· и затвори ї
въ хъızинѣ· пати десатъ ти пати лѣ-
тъ сѫшта· никомоуже иномоу ѿтъ др8-
жинъı вѣдѫштоу ѩко єпископъ є-
стъ· многомъ же лѣтомъ минѫвъше-
мъ· оустрои богъ· ѩвити съкровъноѥ
богатъство їѡанново· ѻбразомъ сицѣ-
мъ· мѫжь нѣкто ѿтъ асиѩнъı земьѧ
съı· ѣдериі же наричаємъ єпископъ-
скъıімъ саномъ почьтенъ· и того до-
стоінѣ живъı въ ієроусалимъ пришъ-
дъ· и чъстънъıімъ мѣстомъ покло-
нивъ са· и животворивоуоумоу дрєв8·
и многа имѣниа раздаѧвъ оубогъıй-
мъ же и манастъıрьмъ· и йзиде и сва-
таго гра йдъı въ своѫ ѻтьчинѫ· и вь-

4 инициалъ на полѣ опускается до 5 стр.; 5 ѿтъ скудополи ἀπὸ νικοπόλεως; надстрочн. зн. союза и таковъ у писца; 9 їѡанни sic; у Микл. нѣтъ «иоанны т.», возможнаго подъ вліяніемъ произношенія греч. ἰωάννης; ср. на стр. 115,7 «ѣракльı» (Πρακλῆς) и на 283,19 образованіе «їѡанѥвъ» при «їѡанновъ» (293,21; 295,5); 11 ратьничъска τῶν βαρβάρων; 12 видомъ ти стражъ αἰσθητόν σοι φύλακα; 14—15 между «да» и «(въз)веде» писцомъ опущенъ текстъ оригинала: ἵνα μὴ λογισθῇ σοι τύφος. καὶ πολλαῖς ἑτέραις πρὸς αὐτὸν χρησάμενος παραινέσεσιν ἀνήγαγεν; 15 величаишѫ(ѭ) εἰς τὴν μεγίστην λαύραν (ἐπὶ δευτέρας ἰνδικτιόνος, добавляетъ греч. текстъ, т. е. въ 509 году); 16 но въ греч. πεντήκοστον ἕκτον; 20—21 съкровъноѥ богатъство τὸν κεκρυμμένον θησαυρόν; 22 ѿтъ ас.. з.. ἐκ μὲν τῆς ἀσιανῶν ὁρμώμενος χώρας; 23—24 тѣ таѯеи ἀρχιεπίσκοπος ὤν; 27 тѣ ζωопоиѣ τοῦ σταυροῦ ξύλῳ; 29 и йзиде ἐξῆλθε безъ союза; 30 гра(да) не дописано писцомъ (πόλεως).

Внѣшнее поле пергамена оторвано безъ вреда для концовъ строкъ.

сѣдъ въ корабь· и малъı въ пѫчинѫ отъ-
плоувъ· иѣ отъ коѥго сѫпротивовѣтрига
възврати сѧ съ многоѭ вѣдоѭ въ аскалонъ· и хотѣвъшоу ѥмоу по двою дь-
нию отъплоути· ѩви сѧ ѥмоу въ сънѣ
аггѣлъ господьнь глаголѧ· не мошть-
но ти ѥстъ ити· аште да не възврати-
въ сѧ въ стъıи градъ· ї идеши въ лаврѫ
чрьньца савъı· и повесѣдоуѥши къ
чрьньцоу їѡаноу къ мльчаливоуоу-
моу· мѫжоу правѣдивоу и добромъ жи-
тиимъ· сѫштоу ѥпископоупоу· и въ бо-
гатьствѣ мирьстѣ въıвъша· и божиа
страха и любьве· вьсего мирьскаго
прѣобидѣвъша· и своевольствънъıи-
мъ оубожьствъмъ· и въздръжанииѥмъ
въздръжавъшоу сѧ самомоу·
Тъгда оубо ѣдериі въставъ отъ съна·
и видѣнию расждивъ съ вьсѣцѣлъ по-
тъштанию ѥмъ въпрашаѧ приде въ ла-
врѫ отьца савъı· и видъ от'цемъ повѣ-
давъ· веденъ въı къ мльчальникоу·
и цѣловавъı и прѣвъı оу нѥго два дь-
ни· и въ продлъжение пришъдъ рѣ-
чи· закла и да повѣстъ ѥмоу о себѣ·
и да съкажетъ ѥмоу кто ѥстъ· и сице
приноужденъ повѣда и родъ· и отъ-
чьство и чистителъство· и то оубѣ-
дѣвъ ѣдериі· и прѣчоудивъ сѧ рече· по
истинѣ и пъıша камению свато вала-

7 ити πλεῦσαι; 8 союзъ ї (въ греч. союза нѣтъ) вставленъ писцомъ въ промежутокъ знака препин.; 9 τοῦ ἀββᾶ σάβα; 10 τῷ ἀββᾷ ἰωάννῃ; 11—12 καὶ ἐναρέτῳ ἐπισκόπῳ ὄντι; 12—13 и въ к.. м.. къıвъша любопытный варіантъ къ греч. καὶ πλούτῳ κομῶντι πνευματικῷ; 16—17 тавтологія, не оправдывающаяся греч. καὶ ἀσκήσει ταπεινώσαντι; 18 инициалъ въ полѣ опускается до линейки 19 строки; 21 видъ (здѣсь) и видѣнию (строка 19) передаютъ одно и то же τὴν ὀπτασίαν; от'.. Ziv. не поставилъ паерка у Микл.; 23 ..вы еры принимай за ъ, протяженный передъ мѣстоим. и (въ греч. ἀσπασάμενος безъ члена).

ѥтъ сѧ по земи· и сице поклонивъ сѧ пра-
вѣдивоу҃моу· ѩде къ блаженоу҃моу
савѣ· и повѣда томоу҃ же и ѳтцемъ вьсѣ-
мъ· ѥже ѳ вожьствьнѣѥмъ їѡ҃аннѣ·
и ѳтътоли оу҃кѣдѣнъ бъістъ родъ їѡ҃а-
новъ и ѥпископ҃ьство· Въ седмьде-
сатъноѥ и девятоѥ лѣто връстъі сѣ-
го їѡ҃анна· сватъіи ѳт'ць нашъ сава въ
мирѣ оу҃спѣ· мѣсаца декѧмвра въ ѕ̄·
Тъгда оу҃бо печалънъ бъістъ въ оу҃мѣ чъ-
стънъіи сь висъръ· понѣже не ѩзлѣзе
ѩс хъізинъі· и приде на съконьчание
ст҃аго ѳтца· семоу҃ оу҃бо въ толицѣ пе-
чали бъівъшоу· и ѳтьча лишенща съ
слъзами плачѫштоу сѧ· ѓви сѧ ѥмоу
вь сынѣ ѳ҃ць нашъ глаголѧ· не пѣци сѧ
ѳтьче їѡ҃анне· ѧште бо и плътиѭ ѳтълѫ-
чихъ сѧ ѳтъ тебе· нъ доухомь съ товоѭ
ѥсмъ· семоу҃ же глаголѫштоу ѩко мо-
ли владъікѫ да и мене приѩметъ· ре-
че блаженъіи сава· томоу҃ нъінѣ не
мощьно ѥ бъіти· ѩскоу҃съ бо великъ
хоштетъ бъіти въ лаврѣ· и хоштетъ
богъ да ѥси въ плъти на оу҃вѣктъ· и оу҃-
тврьждениѥ крѣпаштиимъ сѧ вѣ-
ръі ради· и троужданѫштиимъ· то
видѣвъ и слъішавъ вожьствънъіи їѡ҃-
ан'нъ радостьнъ оу҃бо бъістъ· ѳ ѳтьци
скрьбь ѳтътрасъ· тъчьѭ печалаше сѧ
ѳ вьзвѣштенѣѥмъ ѩскоу҃сѣ·

3 ж и ѳ҃ те καὶ; 4 предл. ѳ писцомъ изъ ѥ; 5 ἐγνώσθη τοῖς πατράσι τό τε γένος; 6 иниціалъ опускается ниже 7 строки; 6—7 сед.. и девятоѥ хорошій варіантъ къ греч. τῷ ἑβδομηκοστῷ; см. въ Acta SS. замѣтку къ греч. тексту: «apud Lipomanum et Surium, annus octavus omissus, qui est Christi 531, indictione X»; но (531+3): 15 даетъ въ остаткѣ не 10, а только 9 (т. е. не 10-й, кк надо, а 9-й индиктіонъ); итакъ славян. текстъ исправляетъ замѣтку Липоманa: въ греч. опущена въ лѣтахъ святого цифра 9, что указываетъ на 532 г. или 10 индиктіонъ, т. е. 24 годъ пребыванія въ келліи, согласно съ греч.; 9 .. мкра буква м писцомъ изъ б; 10 иниціалъ въ полѣ опускается въ 11 строку; 11 ἰωάννης, дополняетъ греч. т.; 12 ..нъі какая-то передѣлка писца (раньше знакъ препин. былъ на мѣстѣ ъ); 13 семоу аὐτῷ; 15 ѥмоу безъ соотвѣтствія въ греч.; 16 ὁ πατὴρ ἡμῶν σάβας; не пѣци сѧ μὴ λυπηθῆς (περὶ τῆς ἐμῆς τελευτῆς, добавляетъ греч. т.); 19 семоу аὐτοῦ; 24 да ѥси καὶ βούλεταί σε ὁ θ̄ς εἶναι ἐν τῇ σαρκί; 25—26 τῶν ὑπὲρ πίστεως ἀνδριζομένων.

Помъıшлѣнїе же вѣнд видѣти како ѿтъ-
лажчаѥтъ сд доуша ѿтъ тѣлесе· и вънѣ-
гда ѳ семъ вога молиаше· вѣсхъıти сд
разоумомъ въ сѫ҃ѭ видлеемъ· и оу҃зъ-
рѣ въ папрътѣ том чѣстънъıм црькъве·
мжжа чоудна свата вьзлежашта и
оу҃мираѭшта· и дш҃ѭ ѥго ѿтъ ѧггѣлъ
прѣѥмъıѥмѭ· и съ вожьствънѭѭ нѣ-
которѭѭ хвалоѭ же и доброволиѥмъ·
на небеса възносимѭ· и хотѣаше свои-
ма ѳчима видѣти ѧште то ѥстъ тако·
и въставъ въ тъ часъ иде въ сватѭѭ ви-
длемъ· и обрѣте ѩко въ тъ часъ· прѣ-
далъ бѣаше дш҃ѭ человѣкъ· и цѣловавъ
чъстънюе ѥго тѣло въ томъ папрътѣ·
и ѳблъкъ положи и въ мѣстѣхъ прѣ-
подобънъıхъ· и тако възврати сд въ
хъızинѭ своѭ· Сего просвѣштенаго
старца оу҃ченика· деѡдоръ и ѡ҃ѵанинъ
съповѣдаста ми глаголѭшта· ѩко по
оу҃съпении сѫ҃таго савъı· посъла на ста-
рѣцѣ на ѳрждие· на ливиадѭ· и на пѭ-
ти ѩко прѣплоухове ѡ҃рданъ· сърѣ-
тоша на нѣкотории глаголѭште· блю-
дѣта ѩко левъ прѣдъ вама ѥстъ· вѣ
же помъıслиховѣ· ѩко моштънъ ѥстъ
вогъ молитвъ ради ѳтца нашего съхра-
нити наѡ· еда во волеѭ рѣста ѩзидо-
ховѣ· нъ старьца наѡ заповѣдь съконь-
чаваѥвѣ· се помъıсливъша ѩдѣаховѣ·

1 иниціалъ въ полѣ опускается во 2 строку; 4 . . момъ еръ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. части; 5 . . вѥ писцомъ на мѣстѣ знака препин., перенесеннаго за этотъ слогъ; 8 и 9 . . нжѭ и . . ржѭ твор. над.; 9 . . нѡ . . Ziv. не замѣтилъ зн. мягк.; 10 хот . . ѣ҃зѝтеі; 13 -длемъ sic (βηθλεέμ); 15 чъст . . ѥго тѣло τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον; въ томъ пап . . καὶ ἐν αὐτῷ τῷ νάρθηκι; 16 союзъ и на этомъ мѣстѣ не находитъ соотвѣтствія въ греч., а мѣстоим. и въ греч. соотвѣтствуетъ αὐτό, относящееся къ λείψανον; ѳблъкъ κηδεύσας; мѣст . . θήκαις; 18 иниціалъ опускается подъ строку, не достигая 19 строки; 21 на dualis (ἡμᾶσ); 23 ѩко прѣпд . . ѡ҃р . . μετὰ τὸ περάσαι τὸν ἰορδάνην; 24 на dualis (ἡμῖν).

На лѣв. полѣ поздн. чернилами фигура члка въ ростъ, а на ниж. полѣ другими чернилами три головы.

и се левъ идѣаше на сѣраштѫ нама· и оу-
боѩховѣ са зѣло· и крѣпость не бста въ
наю· и вскорѣ оузрѣховѣ старца по-
срѣдѣ наю· страхъ наю отънемыѭштъ·
и пвати велдштоу· Тъгда левъ акъı
раноѭ ѩзвынъ отъвѣже отъ наю· и
вѣ без врѣда шъдъша придоховѣ къ старѣ-
цоу· иже варивъ глагола къ нама· видѣста
ли како обрѣтохъ са съ вама вѣ вѣдѣ· нъ оу-
бо и сьде много молихъ са богоу за ва· и се съ-
твори милость съ вама· и се же ѥдинъ отъ оу-
ченикъ ѥго повѣда ми дѣѫдръ рекы·
ѩко многа лѣта сътвори срьданиѥ тъкмо
приѥмьѧ· и се сь думиѧтосьнимъ пепело-
мъ растварѣвѣше ти тако ѧдѣвѣше· деси-
хъ же и· сице творашта образомъ симъ· забы
ѥдноѭ затъкнѫти двьри· и хотѣвъ азъ
дати ѥмоу оукропъ· коснѫхъ са двьрехъ
и отвръзоша са· и обрѣтохъ и дѧмыѧнѣ-
ницѫ въ чашѫ исъıпаѭшта· томоу же о
семъ зѣло въпечаливъшоу са· разгъна-
ти печаль хота старцоу рѣхъ· не тъı се ѥ-
динъ отьче твориши· нъ и мнози лавръı
сеѫ съконьчаваѭште глаголѫштеѥ пи-
саниѥ· ѩко пепелъ акъı хлѣвъ ѩхъ· и ѣ-
два възмогохъ сими словесы прѣлѣпи-
ти старца· жена нѣкто кападокиса родо-
мъ василина же именемь· диѧкониса сѫшти
приде въ ѥроусалимъ· имѫшти съ совоѭ
братоу-чада самьчиѧ санъ прѣдръжашта·

4 шт лигатура; 5 иниц. опускается въ 6 стр.; 6 .. нъ еръ писцомъ изъ ь (надстрочн. зн. не уничтоженъ); за передѣлку говоритъ тѣснота для специфич. части ера (Копитаръ вынесъ на поле своей копіи «изъıнь», подчеркнувъ ь); 13—14 тъкмо (хлѣкъ) прн.. ἐποίησε τροφὴν μόνον ἄρτον λαμβάνων; 14 думиѧ(ма)тосьнимъ у Микл. (217,29) раздѣльно «думиа то съ нимъ», но въ Lexic. «думиатосънь» (ъ исправь на ь, какъ и въ изданіи, гдѣ еще уничтожь и зн. мягк.; ошибокъ Ziv. не замѣтилъ) καὶ τούτῳ τὴν τοῦ θυμιατηρίου σποδὸν κατέμιγεν; 16 «и·» зн. препин. безъ промежутка; сице вм. се, а въ «снцѣмъ» цѣ надъ строкой писцомъ (κατέλαβον δὲ αὐτὸν τοῦτο ποιοῦντα τρόπῳ τοιούτῳ); ы выступаетъ поверхъ строки; 17 затъкнѫти δοῦναι τὸ κατόχιον; 26 «сими» м писцомъ изъ с; 27 въ греч. текстѣ здѣсь еще 3 повѣсти о старцѣ; 28 διάκονος οὖσα τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κωνσταντινουπόλεως; шт лигатура; 30 самьчиа μειζοτέρου.

На прав. полѣ поздн. чернилами 2 одинаковыя фигуры, у которыхъ въ лѣвой рукѣ свитокъ, а правая согнута въ локтѣ въ сторону.

йже при йномъ оубо въздръжа бѣаше· къ црькъви же вьсѣчьстѣй не приобьштааше сѧ· севъирово зълоѣрьство приймъ· дїакониса оубо много творѣаше спѣшение· того вьрж прѣложити· и пристроити къ вьсѣчьстѣи црькъви· се же и коегождо мжа правѣдива молиаше молитвж творити за нь· ѥже жена слъишавъши божьствънаго сего ѡ҃ѵа҃на благодати· желаше оубо поклонити сѧ ѥмоу· оувѣдѣвъши же ѥко не възможьно ѥстъ въходити женѣ въ манастъирь· призъвавъши дїѻ҃ра того оученика· молиаше сего поати и· и вести и къ с҃тоуоумоу стар'цоу· вѣроужштии ѥко молитвъı того ради· прѣложитъ богъ жестосрьдие ѥго· и съподовитъ сѧ приобьштити къ вьсѣчьстѣй црькви· ѥгоже поймъ оученикъ дєо҃ра сьниде къ старцоу· и оударивъ въ двьри по обычаю· и старцоу хотѧштоу отвръсти поклониста сѧ дроугъ дроугоу· и оученикоу рекшоу благослови насъ отьче· отвръзъ старьцъ глагола оученикоу· тебе оубо благословьиж· ѧ тъ без благословѣниа ѥстъ· оученикоу же глаголѧштоу не сице от'че· отъвѣшта ста҃рьцъ· по истинѣ не благословьиж ѥго· дондеже не отъстжпитъ мждръствованиа отълажчивъшиихъ сѧ· и вьсѣчьстѣи црькви ѩсповѣстъ приобьштити сѧ· то слъишавъ

1 ὅστις ἄλλα εὐλαβὴς μὲν ὑπῆρχεν; 3 τὴν σεμνήρου ἑτεροδοξίαν; 12 на лѣв. полѣ пять точекъ — замѣтка переписчика; 18 дєо҃.. Ziv. не замѣтилъ у Микл. ошибочную омегу; 26 ста надъ строкой писцомъ (любопытный случай гаплографіи).

ѡнъ вѣсчоудн сѧ· ѡ старчи прозорьнѣѥмь
дароу· и чоудесьмь ѩзмѣнивъ сѧ· ѡвѣ-
шта сѧ съ ѩзвѣштанииѥмъ вѣсѣчьстѣи
цръкви приѡвьштити сѧ· тъгда ста-
рѣцъ благослови и· и въставивъ дастъ
ѥмоу пръвоѥ прѣчистъиихъ таинъ· вѣ-
сѣко дъводоушиѥ ѡтъ срѣдьца ѥмоу ѡ-
тътрѣбивъ· То слъишавши василина
на множаишж любьвь приде· ѩкоже ви-
дѣти своима ѡчима старца· и помъисли
ѡдѣти сѧ въ мжжъскъи ѡбразъ· и ити
к нѥмоу въ лаврж· и ѥже ѡ себѣ съповѣда-
ти томоу· и томоу ѡтъ ѧггельска ѡбавѣ-
ѥнига ѡбличеноу бъивъшоу· вѣзвѣсти ѥи
глаголѧ· вѣджшти бжди ѩко ѧште при-
деши то не имаши мене видѣти· да оу-
бо не троужданї сѧ нъ паче трѣпи· ижде же
ѧште да ѥси· то придж ти вѣ сынѣ и слъишж
ѥже ѡ тебѣ· и ѥлико же ми ѧште въложитъ
богъ· повѣдѣ ти· то ѡна слъишавъши
вѣровавъши· прима ѧвѣ видѣниѥ· ѧви
бо сѧ ѥи вѣ сынѣ глаголѧ· се оубо богъ по-
съла мѧ к тебѣ повѣждъ ми ч'то хоштѣ-
ши· Си же ѡ себѣ повѣдавши· ключа-
ѥмъи ѡтъвѣтъ прима· и въста благода-
рѣствашти бога и сватаѧго· и пришъ-
дъшоу оученикоу старчоу· и ѡбразъ и ли-
це повѣда ѡтче· се же ѧзъ ѡтъ тоѧ самоѧ
слъишахъ диѧконисъı василиıı· Мѣстѡ
вѣ нѥмъже затворилъ сѧ ѥстъ стъıи старцъ·

8 иниціалъ опускается подъ строку, едва достигая 9 строки; ..вши Ziv. не уничтожилъ у Микл. ѣ (219,11); 17—18 ижде же ѧште да ѥси καὶ ὅπου δἰ ἂν διάγῃς; 18 то придж ти ἐπίσταμαί σοι; слъишж наст. въ знач. будущ. (ἀκούσω); 19 ..тъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 20 повѣдѣ ти ἐπαγγελῶ σοι; слъишавъши (и) ἀκούσασα καί; 24 иниціалъ, опускаясь подъ строку, не достигаетъ 25 строки; повѣдавши· (безъ ера) писцомъ по выскобленному мѣсту того же числа буквъ; 27—28 τό τε σχῆμα καὶ τὸν χαρακτῆρα; 29 иниціалъ опускается подъ строку, не достигая 30 строки; 30 старцъ sic (ъ выступаетъ поверхъ строки).

брѣгъ имать на западъ· и высокъ зѣло· въ
станиї мѣста сѣ· въ немъже стела хлѣви-
ны его оутвръждена естъ· брѣжъный
же камы· толма соухъ зѣло естъ и безъ
влагы· акоже никакоже влагы твори-
ти въ хлѣвинѣ· Въ единъ оубо отъ дъ-
ний· възем҃ъ стый старцъ сѣма смок'ве
еднѣ· глагола своима оученикома дв҃д°-
роу и ѡ҃анноу· послоушайта мене чадѣ·
аште божиѣ человѣколюбиѥ дастъ сѣмени
семоу· и камени семоу силѫ акоже плодъ съ-
творити· то вѣдита акоже тоуѣ цѣсарьстве°
небесьскоѣ даѣтъ ми богъ· и се рекъ прилѣ-
пи къ сѣдаѫштоуоумоу са камени смокъ-
ве· да иже оубо жъзлъ аронавъ соухъ сѫштъ·
расти и процвисти повелѣ богъ· тъ же и не
сѣдаѫштоуоубумоу са и соухоуоубумоу камы-
коу въздрастити повелѣ на показание ч8-
домъ· иже потомъ какѫ полоучи благо-
дать рабъ его· и видѣвъ старцъ лѣтора-
слъ благодарьствѣаше бога съ слъзами·
аже лѣторасл҃ъ по малоу на высотѫ въсхода-
шти дойде до стропа· иже и отъстропи· и пр°-
сто решти на лѣто· сесь три смокви роди· аже
възмъ старцъ и съ слъзами обловъизавъ· изѣ·
и благодарьствии извѣстивъшааго емоу бога·
подавъ и оученикома своима по малоу· и се дѫ-
въ въпиѣтъ добротѣ старчи съвѣдѣтельств8·
и от нелиже смокви изоба богоносивъши старць·
готовьяаше са· акоже оубо въ великѫ старость приде

1—2 въ станиї мѣста съ τοίχου τόπον ἀποπληροῦντα; 6 инициалъ опускается въ 7 строку; 7 старцъ sic; 8 оуч.. Ziv. не исправ. у Микл. уч..; 12 «цѣсарьств°» тв лигатура; 16 по.. буква п на мѣстѣ уничтожен. зн. препин.; 20 старцъ sic (Ziv. невѣрно исправилъ ъ на ъ); 24 на лѣв. полѣ пять точекъ—замѣтка переписчика; на лѣто[·] сесь три см.. роди τῷ χρόνῳ ἰδοὺ τρία σύκα ἐκαρποφόρησεν; 25 старцъ sic; 28 вкп.. Ziv. не исправ. у Микл. въп..; 29 старць sic (ерь выступаетъ поверхъ строки).

отъвръзоша оученици на слоужение ѥмѹ·
азъ оубо вѣшъдъ к нѣмоу· и страшъноиѥ
дѣва чоудо видѣвъ· расмаштрѣхъ прилежѣнѣ· како оукорени са· и аште имать ра-
спалинѫ камъı· и обрѣсти не могохъ·
акоже ми въсчоудивъшоу са рештн· ѡ глѫбина богатьства и прѣмѫдрости и вѣди
божиѧ· ако не испъıтани сѫдове ѥго· и не
исл҃ѣждени пѫтиѥ ѥго· вѣдатъ бо мѣнѫ и много дьнии искоусъ имѫште лавръı блаженааго савъı· акоже въ градѣ
ни смокъı бѫдетъ· ни дѣвъ никакъже
многъıѧ ради топлотъı и соухотъı· въздѹха лаврьскааго· аште ли кто мѣнитъ дѫвие маааго манастъıра· ѥже при пѫти
ѥстъ· то да вѣстъ акоже то молитвами
бъıстъ блаженааго савъı· глѫбинѫ же
земьѧ обрѣтъше· и подъгорие поточ҃ноие доужделъıхъ водъ· сего ради мноѕѣмъ начъınъшемъ оу потока садити· ижде-
же и глѫбина земьѧ бѣ· и вьсѫ зимѫ поливаѫштемъ намъ· ѥдва о лѣто възмогоша са прияти садове многъıѧ ради хоухотъı· акоже глаголахъ и зноѥвъ великъıихъ· и се отъ многааго мало съврав҃·
писанию прѣдахъ· оставивъ съповѣдати· и иже о вѣрѣ ѥго троудъı· ѫже показа на оригѣна· и на деодѡра момсоуѥстиискааго· оустав҃ъı же и застѫпьникъı· и гонѣниа аже прия· по благовѣштению

XXI тетрадь (полный кватерніонъ).

2 к нѣмоу Ziv. не исправ. у Микл. къ; 15 маи . . τῆσ λαύρασ; 19 . . ъıхъ у Микл. ереное ы исправлено въ «Corrigenda»; с передѣлка писца; 23—24 хоу- sic τῶν ἀέρων ξηρότητα; 28—29 θεοδώρου τοῦ μοψουεστίασ.

за апостольскъıа оустави· нъ сего ниѣмь
съписаѫштиимъ· оставьıѫ съповѣдати
ти довръ во видѣ· ıако мнозѣмъ васнь
по того оумрьтви спѣшıнѣıе вждетъ съ-
фати· троудъı же и гонѣнıа и бѣдъı· ѧже
подъѧ за правовѣрıе· и повѣдъı и славъ-
наа ѥмоу житıа· по вьсемоу ıакоже ре-
шти по нашемоу житıю· и свьдштиı-
хъ са на нѣмь добротъ ради словѫштоу
вьıти ıакоже слъıшахъ сватъıи ѥмоу ѧ-
зъıкъ глаголѫштъ· въ двадесатъııое
своѥ ѥмоу връстъı лѣто· и осмоıе епископу-
пъ поставьıнъ въı· ıакоже и въıше съка-
заѫхомъ· и сътвори въ епископуıи деса-
ть лѣтъ· и прѣвъı въ лаврѣ пръвоıе лѣтъ ·ıв·
отъ ниıхъже съложи лѣтъ шестъ· и въ хъı-
зинѣ затворенъ· вь нѣıже и доселѣ мльк-
читъ· съконьча о возѣ лѣтъ ·мz· и се
дойде сътънаго четвьртаго своѥ
връстъı лѣта· и ѥстъ зѣло старъ· и свѣ-
тьлъ лицемъ и доушеѫ пооустьıнѣı· и во-
жьствънъıа благодати напльıенъ·
помолимъ же са и мъı оубозıи· да богъ
ѥште паче и паче възможьна сътвори-
тъ ѥго· и теченıе ѥго въ мироу съвръ-
шитъ· ıако томоу подобаатъ слава чьстъ
дръжава· и поклонъıнıе оц҃оу и с҃поу
и сватоуоумоу доухоу· нъıнѣ и присно
и вь вѣкъı вѣкомь· ѧмин·:·

3 видѣ (ошибка Микл. вѣ . . исправлена уже Ziv.) εὐ γὰρ οἶδ' ὅτι; 4 оумрьтви(ı) μετὰ τὴν αὐτοῦ ἀποβίωσιν; 9 са буква с передѣлка писца изъ черты і; 16 ниıхъже Ziv. не исправилъ у Микл. ниıхже; съло(у)жи διηκόνησεν; 21 пооустьıнѣı καὶ τῇ ψυχῇ προθυμώτατος; соедини у Микл. (222,2) по оу . . .; 30 строка на пергаменѣ занята заставкой.

Ст҃аго о҃ца нашего і҃ѡа҃на златоу҃ста҃го слово о҃ четвр҃тѣмь҃ лазар҃ѣ·:·

Дънесь҃ о҃тъ мр҃твыихъ въста҃ лазар҃ь· многоу҃ и҃ различъ гн҃ѣвоу҃ раздр҃ѣшение намъ да҃ѥтъ· не вѣдѣ бо како чьтениѥ҃ се и҃новѣрьникомъ да вр҃ѣдъ· и҃ жидомъ пр҃ь винѫ· не о҃тъ и҃стинъı не бѫди· нъ о҃тъ о҃нѣхъ зълодѣи҃нъıа҃ доу҃ша· мнози бо о҃тъ и҃новѣръныихъ глаголѫтъ· ꙗ҃ко не тъчьнъ сънъ о҃тьцоу҃· почто· ꙗ҃ко тр҃ѣбова молитвъı х҃с въставити лазара· а҃ бъı бо не молилъ са҃ не бъı въставилъ мр҃тваго· то како ѥ҃стъ рече тъчьнъ моливъıи҃ са҃ приимъшоу҃оу҃моу҃ молитвѫ· сии҃ бо моли са҃· а҃ о҃нъ молитвѫ о҃тъ молдшта'го са҃ прима҃· блазнатъ же са҃ не разоумѣѭште· ꙗ҃ко съхождениа҃ си҃ бѣ и҃ пришъдъшиихъ дѣлѣма немошти молитва· а҃ште ли то рьци ми кто болии҃· оу҃мъıва҃ ли нозѣ· или о҃нъ ѥ҃моу҃же оу҃мъıваатъ нозѣ· оу҃то ꙗ҃ко о҃нъ болии҃· ѥ҃моу҃же оу҃мъı нозѣ мьıии҃· нъ съпасъ оу҃мъı нозѣ пр҃ѣдавъшоу҃моу҃ и҃ иоудѣ· съ оу҃ченикъı бо бѣ· что оу҃во· деши болии҃ пр҃ѣдавъıи иоуда х҃ристоса· поне҃же оу҃мъı х҃ристосъ нозѣ ѥ҃моу҃· не бѫди· что ли сѣмѣрьнѣѥ҃ ѥ҃стъ· оу҃мъıти ли нозѣ или молити са҃· оу҃то ꙗ҃ко оу҃мъıти нозѣ сѣмѣренѣѥ҃· неже молити са҃· да ѥ҃же сѣмѣрьнѣишa не о҃тъверъже са҃ сътворити· како въıшеѥ҃ да бъı о҃тъверъгълъ са҃ сътво-

1—2 заглавіе, съ трехлопастнымъ листомъ на лѣв. полѣ вм. заставки, писано нѣсколько мельче; первое с и о (въ оконч. ...ѧго и ...его) широк. формы; 3 иниціалъ въ полѣ опускается ниже 5 строки; 4 различъ гнѣвоу διαφόρων σκανδάλων; 7 пр҃ь винѫ ἀντιλογίας ἀφορμήν (ср. ниже 304,5); 15 шт лигатура; 18 немошти (шт лигатура) писцомъ надъ строкой; послѣ дѣлѣма, на пергаменѣ, знакъ препин. безъ промежутка (кк преждевременно поставленный, уничтоженъ писцомъ?); 22 пр҃ѣдавъшо(ꙋ)оу҃моу҃ буква ꙋ пропущена писцомъ (Ziv. не замѣтилъ); 23 третій зн. препин. безъ промежутка; 30 въıшеѥ҃ τὸ ὑψηλότερον.

рити· нъ вѣсе пришъдъшиихъ дѣльма
немошти бываше· И ꙗко пришъдъ-
шиихъ дѣльма немошти бысть· жи-
довъ прѣди идꙑ слово съкажетъ· нъ и жи-
дове· възмъше отъсждоу пр҃и извѣтъ
глаголѫтъ· како сего крьстиꙗни бога
имѫтъ· и ѥже и мѣста не вѣдѣше· ѥл'-
ма глаголаше съпасъ мардѣ и марии сестра-
ма лазаровама· къде положисте и· видѣ
ли рече невѣстъ· видѣ ли немошть· ѥже
и мѣста не вѣдѣ си богъ· нъ рече к' нимъ
не сице имѣѭ· нъ сѫпротиви имъ срамити
сѧ хота· не вѣдѣ ли речеши х҃с мѣста· ѥл'ма
рече положисте· то и отьць не вѣдѣ сквозѣ
породѫ хода· сквозѣ породѫ хода ѧкꙑ ишта·
ѥго и глаголѧ· ѧдаме къде ѥси· кде сѧ съкрꙑ·
почто не нарече мѣста прѣваго· иждеже
съ богомъ пространо бесѣдоуѣше ѧдамъ· ѧ-
даме кде ѥси· и онъ что· гласъ твои слꙑ-
шахъ ходѧштъ въ породѣ и оубоѭхъ сѧ· ꙗко
нагъ ѥсмъ и съкрꙑхъ сѧ· ѧште се невѣстѣ
наричеши то и оно нарьци невѣстѣ· глаго-
лаше х҃с мардѣ и марий к'де положисте и·
се ли невѣстѣ наричеши· что во речеши ѥ-
гда слꙑшиши бога глаголѫшта къ каинѳ·
къде ѧвелѣ братъ твои· ѧште и се невѣсть
наричеши то и оно нарци невѣстѣ· възѣ-
ми и дроугоѥ оуказаниѥ отъ сватаго та-
ина· рече бъ къ ѧвраамоу крати вьплѣ содо-
мъскъ и гоморѣскъ иде къ мѣнѣ сѣшъдъ

2 иниціалъ опускается въ 3 стр.; 5 пр҃и из.. ἀντιλογίας ἀφορμήν; 10 ..тъ еръ передѣланъ въ ь подскобкой специфич. части; 11 си богъ οὗτος θ҃ς; 12 Микл. напрасно въ «Corrigenda» соединилъ сѫпротиви имъ (edit. 223,16) въ одно слово (τὴν ἀντίθεσιν αὐτῶν); 14 (къде) положисте (и)ποῦ τεθήκατε αὐτόν; союзъ и вм. и писцомъ; 15 Ziv. не замѣтилъ, что у Микл. опущено повтореніе сквозѣ породѫ хода (περιερχόμενος. περιήρχετο γὰρ ὥσπερ ἐπιζητῶν); шт лигатура; 16 первый зн. препин. безъ промежутка; 18 бесѣдоуѣше (ὁμιλεῖτο); ср. трѣбоуѣше (307,19), красоуѣше (352,6), Радоуѣше же сѧ (550,11) и бесѣдоуѣше (569,30); 26 ..ѣ Ziv. просмотрѣлъ зн. мягк.; 29 с на мѣстѣ уничтоженнаго зн. препин.

На ниж. полѣ грудное изображеніе святого съ ореоломъ вокругъ головы; рядомъ пятистрочная запись «г҃и помо-зи рабу | амосу оуо-чю сѧ писа-тиꙗ»; запись и изображеніе разными чернилами рукой неумѣлой и позднѣйшей («imago Sancti et adscr. manu rudi», замѣтилъ Копитаръ).

оубо виждѫ. ѧште по плиштоу ихъ прихо- 19.
дѧштоуоумоу къ мьнѣ съконьчаваѭтъ
са. ѧште ли да разоумѣѭ вѣда си вьса пръ-
жде бытиѧ имъ. питаѧ исте́са и срьдь-
ца и исте́са богъ. вѣдыи мысли чловѣчьскы.
ѥдинъ сѫшьдъ оубо виждѫ. ѧште по пли-
штоу ихъ приходѧштоуоумоу къ мьнѣ
съконьчаваѭтъ са. ѧште ли да разоумѣ-
ѭ. ѧште ѻно невѣстѣ. то и си невѣдѣти ѥ-
стъ. нъ и ѻтьць ветъхоу завѣтоу не вѣдѣ
нъ и сынъ по новоуоумоу завѣтоу что оу-
бо ѥстъ. сѫшьдъ оубо виждѫ. ѧште по
плиштоу ихъ приходѧштоуоумоу къ мь-
нѣ съконьчаѭтъ са. ѧште ли да разоумѣ-
ѭ. Вѣстъ рече приде къ мьнѣ. нъ хощтѫ
пакы ѻпасьнѣю. самѣми дѣлесы искѹ-
шениѥ вьзати. ноѥ ѩко ѧзъ не вѣдѣ нъ
ѩко наоучити хощтѫ чловѣкы. не прост҃о
словесъ послоушати. ни ѧште кто рече то
что на дроуга вѣровати. нъ прьвоѥ ѻпы-
тати ѧ. ти самѣми дѣлесы искоушениѥ
навъик'ше. сице вѣровати лѣпо.
Сего дѣлма и въ писании дроузѣмъ
глаголаше. не вѣроуи вьсѣкомоу слове-
си. ничтоже бо сице казитъ жизни чло-
вѣчьскыѧ. ѩко ѥже скоро вѣровати глаго-
лѣмъыимъ се. и пророкъ даоудъ прорица
глаголаше. ѻклевѣтаѭшталаго тан бли-
жнѥго своѥго. сего изгонихъ. гръдомъ
ѻкомъ и несытомъ срьдьцемь сь нимъ

3 ѧште ли (·) да . . ѭ (·) «εἰ δὲ μή, ἵνα γνῶ.» (Быт. 18, 21); idem lin. 8 et 14; 306, 6—7; вѣ-да(и) ὁ εἰδώς; 4 питаѧ вм. пы. . (ὁ ἐτάζων Пс. 7,10); у Микл. (224,4) не вѣрно пытаѧи; истеса зачеркнуто писцомъ, но союзъ и случайно остался и переданъ у Микл.; 5 вѣдыи (ὁ εἰδὼς τοὺς...) у Микл. и отдѣлено въ союзъ; «..скы·» ы выступаетъ поверхъ строки, а точка не умѣстна; 6 послѣ ѥдинъ (μονώτατος) опущено «τί λέγεις;»; 7 на прав. полѣ 7 точекъ — замѣтка переписчика; 9 ѧште ѻно(го) невѣсть εἰ ἐκείνου ἀγνοίας (gen. qualitatis); 10 нъ (и)и ѻт . . (по) вет . . з . . ἀλλ' οὔτε ὁ πῆρ κατὰ τὴν παλαιὰν διαθήκην («завѣтоу» у Микл. опущено); 11 нъ и вм. ни (οὔτε); послѣ ..тоу поставь точку; 14 съконьча(ва)ѭтъ са (ср. 305, 2, 8; 306,6); 15 инициалъ опускается въ 16 стр.; 17 ноѥ (у Микл. не вѣрно коѥ) читай не (οὐχ ὅτι ἐγὼ ἀγνοῶ); 19—20 нн... вѣровати μήτε ἐὰν εἴπῃ τίς κατὰ τοῦ ἑτέρου πιστεύειν; 21 ..ниѥ безъ іота; 23 инициалъ на полѣ; 26 ѥ надъ строкой писцомъ; 27 точку перенеси передъ сѥ.

На верх. и прав. поляхъ тѣ же фигуры, что и на стр. 304; на ниж. полѣ поздней рукой алфавитъ: а б в г д ѥ ж з и й к л м н о.

не ѣдѣхъ· Видѣ ли како не бѣ невѣдѣ-
нїе съпасоу рещи кде положисте и· ѩко-
же ни отъцоу же рещи кде єси адаме· или
каиноу кде авелѣ братъ ти· или шъдъ ви-
ждж· аште по плиштоу ихъ приходаштоу-
оумоу мнѣ съконѣчаваѭтъ сд· аште ли
да разоумѣѭ· да оуже врѣма оубо проти-
вж бнѣмъ пльчити сд· глаголѫштиимъ·
како немощи дѣлѣма хс моливъ сд въ-
стави лазара· не сице· послоушаи съ вѣсѣм
бпасеннимь молж· оумрѣ лазарь· и не бѣ
на мѣстѣхъ тѣхъ ис нъ въ галилеи· и рече
оученикомь си лазарь дроугъ нашъ оусѣпе·
бни же мнѧште ѩко б снѣ семъ бесѣдоукѣ-
тъ· рекоша емоу ги· аште оуспе йсцѣлѣ-
ѥтъ· рече имъ ѣвѣ ис· лазарь оумрѣ· и при-
де въ иерусалимъ на мѣсто идеже лаза-
рь лежааше· и срѣте и сестра лазарова·
и рече емоу· ги а бы былъ сѣде· не бы оу-
мрълъ ми братъ· слабо жена не вѣджшти·
ѩко и не пришъдъ хс тоу бѣ· божества
властиж· нъ плътиныимъ пришьствиі-
мъ съмотрѧшти· оучителю силж· глагола'-
ше емоу· ги а бы былъ сьде не бы оумръ-
лъ ми братъ· и нъıнѣ рече вѣдѣ ѩко еже
просиши оу отьца дастъ ти·
Съпасъ же противж прошенїю ѥи твори-
тъ молитвж· не бо молитвы трѣбоваа-
ше богъ да мрътваго въставитъ· дѣѣ-
ши ли или инѣхъ мрътвыихъ не въстави·

1 инїціалъ опускается до 2 стр.; 6 (къ) мнѣ πρὸς μέ (Быт. 18, 21; ср. 305, 2, 7 и 13); послѣ ли должна быть точка (ibid.; cf. 305, 3, 8 et 14); 8 ч передѣлка писца по подскобленному т; 10 не сице οὐχ οὕν; второй зн. препин. безъ промежутка; 13 ..омѣ sic; си dat. poss. (αὐτοῦ); 14 семъ αὐτοῦ; 18 и сѣрѣте и писцомъ по выскоблен. мѣсту 8—9 буквъ; 20 слабо жена sic (ἀσθενὴς ἡ γυνή); шт лигатура; 22—23 ..внмъ sic; 23 съм.. ἐπιμετρεῖται; второй зн. преп. безъ промежутка; 27 инїціалъ въ полѣ опускается ниже 29 стр.; 29—30 дѣѣши ли или μὴ γὰρ καί.

ѥгда сѣрѣте нѣкого ѵзносима въ вратѣ-
хъ мрѣтва· не тъчьѭ ли прикосиж сѧ ѻ-
дрѣ и въстави мрѣтваго· дѣѣши ли
молитвъı трѣбова тъгда на въставлѣ-
ниѥ ѻумьръшаго· и пакъı ѵнъгда· не
тъчьѭ ли слово рече надъ дѣвицж· тали-
да коумъı· дастъ ѭ родителѣма съдра-
вж· дѣѣши молитъı сѧ трѣбова тъгда· и что
глаголѭ ѻ ѻучителѣ· ѻученици ѥмоу сло-
вомъ мрѣтвъıѧ въставиша· петръ та-
видж не словомь ли въстави· паулъ
не своими ли ризами многа знамениа
сътвори· и навъıкни чоудьнѣѥ· стѣнь
апостолъ мрътвъıѧ въстави· приношаа-
хж бо на ѻдрѣхъ неджживъıѧ· да понѣ
стѣнь петровъ найдетъ на коѥго ѵдъ·
и абиѥ въстаѧхж· стѣнь ѻученикъ въ-
ставлıше мрътвъıѧ· а ли ѻучитель молитвъı трѣбоуѧше· да мрѣтваго въ-
ставитъ· ни въ немощи дѣлама жень-
скъı творитъ· рече бо ѥмоу а би былъ
сѣде не бъı ми ѻумрѣлъ братъ· и нъıнѣ
рече вѣдѣ· ѩко ѥгоже просиши ѻ ѻтьца
дастъ ти ѻтьцъ· молитвъı проси· моли-
твж даѭ· лежитъ ѵсточьникъ· ѩкоже
аште кто принесетъ съсждъ· напльни-
тъ сьсждъ· аште ѥстъ великъ велико вь-
зьметъ· аште малъ мало вьзьметъ си·
молитвъı проси и да молитвж· и ѵнъ вѣ-
шта рѣци словомь и ѵсцѣлѣѥтъ ѻтрокъ мо-

1 нѣк.. буква к передѣлка писца изъ г; 3 дѣѣши ли μή; 6 зн. препин. безъ промежутка (слился съ буквою т); 6—7 ταλιθὰ κούμ (но есть и въ греч. «κούμι» Марк. 5,41); 8 дѣѣши μή; ти сѧ (не сѧ) приписка писца надъ строкой, но въ греч. προσευχῆς; 19 ..ѹѧше ср. 304,18; 352,6; 550,11 и 569,30; 20 ни (οὐχί) на пергаменѣ выскоблено, но читается ясно; у Микл. (226,3) опущено, и Ziv. не возстановилъ; 21 творитъ (молитвж) ποιεῖ τὴν προσευχήν; 23 го надъ строкой приписка писца; 28 вторую точку перенеси передъ си (αὕτη).

и рече ѥмоу по вѣрѣ твоѥи бжди ти· дроугыи
рече нѣсмь достоинъ да ми подъ
кровъ вълѣзеши· и рече ѥмоу бжди ти ѩкоже
хоштеши· дроугыи рече приди ѩцѣли
ми дѣштере· и рече ѥмоу ѩдж по тебѣ· про-
тивж силѣ и оумоу чловѣкомъ· ѩцѣлыва
отъ врача приносить са· дроугаѩ прикоси
сиж са подразѣ ризѣ ѥмоу таѩ· и та ѩцѣлываше
въза· къждо ѩкоже вѣрова цѣлываше при-
ѩмаше· си глаголѣтъ ѩкоже вѣдѣ· ѩко
ѥже просиши оу отьца дастъ ти отьцъ·
ѥлма же молитвъı проси молитвж дастъ·
не самъ молитвъı трѣвоуѫ нъ немощı
женьстѣ года· и да покажетъ ѩко нѣ-
стъ сжпротивѣ богоу· нъ ѩко ѥже и сиѩ
творитъ то же и отьцъ творитъ· съплѣ-
ска богъ ѩспръва чловѣка· обою бъıстъ
съплесканиѥ· сътворивъ бо сѧ чловѣка
по капи нашеи и по образоу· пакъı хотѣ
разбоиника вьвести въ породж· и тъчѣ-
ѩж слово рече· и разбоиника въ породж
вьведе а не трѣвова молитвъı· ацѣ вь-
сѣхъ ѩже по адамѣ· ставилъ бѣ богъ
отъ того въласа· положи бо пламѣно
копьѥ блюсти породж· нъ властиѩж хс
породж отврьзе· и разбоиника вьведе·
разбоиника ли гн· отьцѣ твои ѥдного дѣ-
лма грѣха адама ис породъı ѩзведе·
а тъı ли разбоиника въводиши· ѩже тъ-
мами зъла и тъмами безаконии виниѣ

3 въ надъ строкой писцомъ; 4 δεῦρο θεράπευσον (и не союзъ, а префиксъ); 5—6 противж силѣ и оумоу чл.. πρὸς τὰς προαιρέσεις τῶν ἀνῶν; 6 ѩцѣлыва ἡ θεραπεία; Микл. (226, 15—16) отдѣлилъ префиксъ въ союзъ и, котораго нѣтъ въ греч. (у Микл., въ Lexic., нѣтъ «ѩцѣлыва»); 8 подразѣ писцомъ надъ строкой (τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ Матѳ. 9,20); та(и) ѩцѣлыж (λάθρα τὴν θεραπείαν); за гаплографію ..и и.. говоритъ также и наличность слова ѩцѣлыва въ 6 строкѣ, и самый оборотъ значка надъ и (и.. присуще начальному слогу, а не ..и, ожидаемое въ таи; ср. предыдущее таи λάθρα); итакъ у Микл. (Lexic. p. 1108) «цѣлыж sup.» относи только къ случаю въ 9 строкѣ; 9 вьза ἐχαρπώσατο; 10 ѩкоже на пергаменѣ правильно зачеркнуто чернилами писца; 11 просиши αἰτήσει; 18 сътворивъ бо сѧ чл.. ποιήσωμεν γὰρ (иные сп. прибавляютъ φησὶν) ἄνθρ (Быт. 1,26); 22 а не καὶ οὐκ; ацѣ каитои γε; 23 ст.. кѣ χωλύσας ἦν; 24 ..за буква а передѣлка писца изъ ѣ (специфич. часть буквы подскоблена); 27 послѣ гн опущено εἰσάγεις εἰς τὸν παράδεισον; 29—30 тъм.. зъла μυρίοις κακοῖς.

ѥ̑стъ· сице ѥ̑диноѣмъ гласомъ въ породѫ вѣве-
де· ни ни· о̑но без мене бъıстъ· ни се безъ о̑-
тъ̑ца ми· и̑ се бо моѥ̀ и̑ о̑но о̑тъ̑че· а̑зъ бо въ о̑тъ̑-
ци и̑ о̑тъ̑ць вѣ̀ мѣнѣ· и̑ да видиши ꙗ̑ко не бъı-
стъ молитвъı дѣ̀ло· ѥ̑же въставити мр҃ъ̀-
твааго· послоушаи̑ молитвы что бо рече·
благодарѫ ти о̑ч҃е ꙗ̑ко слъıша мене· что бо
рече· ничтоже къ о̑тцоу прѣ̀жде словесе сег҃о·
и̑ рече ꙗ̑ко слъıша мене· ничсоже не вѣ̀шта
прѣ̀жде гласа сего· тоже глаголѣ̀тъ ꙗ̑ко слъı-
ша мене· се молитвъı о̑бразъ ѥ̑стъ· се знаме-
ние молѣ̀нию̑· благодарѫ ти ꙗ̑ко слъıша
мене· а̑зъ же рече вѣ̀дѣ̀ ꙗ̑ко присно мене слы̑-
шаѥ̑ши· то почто о̑ нѭ̑хъже вѣ̀си тѫ̀жи-
ши· нъ о̑крѣ̀стѣ̀ сто̑шааго сего дѣ̀лѣ̀ма
народа рѣ̀хъ· да разоумѣ̀ѭ̀тъ ꙗ̑ко тъı
ма поусти· дѣ̀ѣ̀ши ли ꙗ̑ко мр҃ъ̀твааго
дѣ̀лѣ̀ма моли сѧ· дѣ̀ѣ̀ши рече о̑тче пове-
ли да вѣ̀станетъ лазарѣ̀· дѣ̀ѣ̀ши рече о̑тъ̀-
че повели сѣ̀мр҃ѣ̀ти послоушати мене· дѣ̀ѣ̀-
ши рече повели да и вратъ заключи-
тъ· нъ скоро мр҃ъ̀твааго да и̑здастъ· нъ о-
крѣ̀стѣ̀ сто̑шааго сего народа дѣ̀лѣ̀ма
рѣ̀хъ да разоумѣ̀ѭ̀тъ вѣ̀си ꙗ̑ко тъı ма поу-
сти· никакоже нѣ̀стъ бъıвъшеѥ̑ се чоудо
нъ къглашение пришъдъшиимъ· ви-
дѣ̀ ли како не бъı молитва мр҃ъ̀твааго дѣ̀-
лѣ̀ма· нъ пришъдъшиѭ̑хъ дѣ̀лѣ̀ма невѣ̀-
рънъıѭ̑хъ· да разоумѣ̀ѭ̀тъ рече ꙗ̑ко тъı
ма поусти· то како и̑мамъ разоумѣ̀ти

2 «ни ни·» читай «нъ ни», а точка у писца безъ промежутка и не умѣстна (ἀλλ᾽ οὔτε ἐκεῖνο..., οὔτε τοῦτο...); 3 (нъ) и̑ се [бо] моѥ̀ ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐμόν; 6 передъ что надо бы быть точкѣ; 10 тоже καί; передъ «ꙗ̑ко» опущено «εὐχαριστῶ σοι»; 12 «слъıша» было хорошее чтеніе (ἤκουσας), но писецъ (подъ вліяніемъ «слъшаѥ̑ши» ἀκούεις 13—14 строки) выскоблилъ ъ, замѣнивъ его буквой оу, а къ концу слова (совсѣмъ на полѣ) приписалъ оконч. ѥ̑ши (Копитаръ тк отмѣтилъ въ своей копіи: «ex corr. antea fuerit слъıша?»); 14—15 «то ....тѫ̀жиши·» (τί οὖν περὶ ὧν οἶδας παρενοχλεῖσ) опущено у Микл. (227,15), по винѣ копіи Копитара (Ziv. возстановилъ); 21 послѣ «повели» опущено «πάτερ»; послѣ «да и̑» на пергаменѣ разура 8 буквъ; по ней написано «адъ» поздней грубой рукой, а надъ «зак» той же рукой приписано «не» (Копитаръ тк отмѣтилъ въ копіи: «ad corr. antea majus spatium aut тѕ̑ нѣкълъ (sic. *Издатель*) aut potius смрътъ»); μὴ εἶπε κέλευσον, πάτερ, μὴ τὸν ᾅδην (иные сп. τῷ ᾅδῃ) τὸν θάνατον (иные спп. μὴ τὰς πύλας) ἀποκλεῖσαι; 25 чоудо то̀ ... σημεῖον.

рече ѩко тъı мѧ поусти· послоушаи молѫ сѧ
вѣсѣмъ ѳпасъмъ· се рече своимъ господ-
ствѣмъ зовѫ мрътваго· се своеѩ власти-
ѩ запрѣштаѩ сѣмрѣти· зовѫ ѳтьца ѳть-
цемъ· да ѫште ми нѣстъ ѳтьць ѳтьць· оу-
дрѫжитъ мрътваго вьскрьсение· ѫште
ми нѣстъ ѳтьць ѳтьць· ставитъ съмрѣть
ѩздати мрѣтваго· зовѫ ѳтьца ѳтьцьмъ·
зовѫ ѩ лазара ѩзъ жоупиштъ· дª ѫште нѣстъ
прьвоѥ ѩстина то ѩ се не бѫдетъ· ѫште ми
по ѩстинѣ ѳтьць ѳтьць· да послоушаѥтъ
мрътвъıи на течениѣ пришъдъшиимъ·
что же хс глаголаѫше· лазаре ѩзлѣзи вънъ·
ѩгда бъıстъ молитва не въста мрѣтвъıи·
нъ ѩгда рече лазаре градѝ вънъ· тъгда
въста мрѣтвъıи· ѡле мѫка сѣмрѣти·
ѡле мѫка силѣ тои дрѫжаштиѩ доушѫ·
молитва бъıстъ тоже не ѩспоустиши
мрѣтваго· ни рече почто ѩко нѣстъ
ми повелѣно· приставьникъ нѣкоторъıи бѣ
тоу дрѫжа повиньнаго· ѫште не повеле-
ѣно ми бѫдетъ рече не ѩспоуштѫ· молит-
ва бо рече не бъıстъ мене дѣлѣма· нъ при-
шѣдъшиихъ дѣлѣма невѣрьнъıихъ·
мьнѣѣше повелѣно бѫде· не ѩспоу-
штѫ мрътваго· жѣдѫ жизни да ѩспоу-
штѫ доушѫ· лазаре ѩзлѣзи вънъ· слъı-
ша повелѣнига мрътвъıи· ѩ съмрътънъı-
ѧ разврьже законъı· да срамлѣѫтъ сѧ
ѩновѣрьници· оуказа бо слово· ѩко не

3 -ствѣмъ sic; 7 ставитъ χωλύσῃ; 9 дª вставка писца въ промежутокъ зн. препин.; 11 ὑπακουέτω; 12 на течениѣ πρὸς διδασκαλίαν; 13 ..нъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 16 и 17 мѫка τυραννίς; 18 тоже καί; 19 зни. препин. въ греч. тк: «ни, рече· почто; ѩко» и т. д.; 20 в'ни надъ строкой приписка писца (δήμιος); 25 мѣн.. пов.. к.. ἐγὼ ἐὰν μὴ προσταχθῶ; 26 мрът.. τὸν ὑπεύθυνον; 26 жѣдѫ жизни ἀναμένω τὴν φωνήν; 28 ..ны- еры выступаетъ поверхъ строки; 30 ѩнов.. οἱ αἱρετικοί.

мрътваго дѣлѣма въскрѣсениѥ бъистъ
молитва· нъ тъгда пришъдъшихъ
дѣлѣма нєвѣрънъıихъ немощи· ла-
заре ıзлѣзи вънъ· то почто нарокомъ·
да не гласа распоущтена въ мрътвъıхъ
простръвъ· вѣса ıже въ жоупиштихъ
въставитъ· сего дѣлѣма лазаре гради
вънъ· тебе ѥдного нъıнѣчоу вѣзъпиѫ·
да съ странъı ходаштиıмъ покажѫ си-
лѫ· ѥже бо въ ѧдѣ въставъ ѧзъ миръ вѣсь
вѣставıѫ· ѧзъ бо ѥсмъ вѣскрѣсениѥ ı
жизнь лазаре гради вънъ· ı ıзлѣзе
мрътвъıи оувазанъ оукроı· ѡ вале чоу-
деса дивьна· ѥже доушѫ отъ ѫзъ съмрѣ-
тънъıихъ отрѣшъ· ѥже врата ѧдова ра-
зверъже· ı двѣри желѣзънъı сътъре· ı доу-
шѫ отъ ѫзъ съмрѣтънъıихъ прости· не
можаѧше ли ı оукроı отрѣшити· ıмиже
сами погрибаѫште съвазаша· да своı-
ми ѫзами познаѫтъ знаѥма· да ı-
скоушениıмъ приıмѫтъ ѧже сътвори-
ша· ѧко лазаръ ѥстъ ıже ıми погребе-
нъ· ѧ ѯс ѥстъ· ѥже благоволѣниѥмъ отъ-
чемъ· пришъдъше· ѥже жизни ı съмрѣти
власть ıматъ· семоу слава съ отцемъ ı съ свя-
тъıмъ ѯомъ нъıнѣ ı присно ı въ вѣкъı вѣкомъ
ѧминъ ⁘

2 ѯ писцомъ изъ черты ı; 4 первый зн. преп. безъ промежутка; послѣ «нар..» (ὀνομαστὶ) опущено «τὸν νεκρὸν ἐκάλεσε; διὰ τί;»; 6 ..стръ[къ] (ἀποτείνας) ошибка подъ вліян. слѣдующ. вѣса; иначе думаетъ Лескинъ въ § 111 Грам.; 7 дѣлѣма у Микл. (228,25) зн. мягк. ошибка; 8 нъıнѣчоу τῶν παρόντων τέωσ (иные ἐπὶ τοῦ παρόντος); въ прочихъ случаяхъ Супр. ркпси соотвѣтствуетъ греч. μεχρὶ τοῦ νῦν (401,3), ἀρτίως (312,26; 359,15; 396,10), ἄρα (403,26) и νῦν (406,23); указаніе на другіе памятники см. у Микл., Lexic.; 9—10 да съ странъı ход.. пок.. с.. ἵνα διὰ τοῦ μέρους καὶ τὴν τῶν μελλόντων ἐπιδείξω δύναμιν («страна μέρος» у Микл., въ ст. «сждоу»); 10—11 «ѥже (ıже?)... вѣст..» ὁ γὰρ τὸν ἕνα διεγείρας, ἐγὼ τὴν οἰκουμένην ἀνύσω (иные спп. «ὁ γ. τ. ἑ. δ., δηλονότι καὶ πᾶσαν τὴν οἰκ.. ἀναστήσει); 15 отр.. уничтожь у Микл. ъ; 15—17 ὁ τὰς πύλας τοῦ ᾅδου διαῤῥήξας, ὁ πύλας χαλκὰς καὶ μοχλοὺς (верѣа? Пс. 106,16; ср. 462,18 и 466,3) σιδηροὺς συντρίψας, καὶ τὴν ψυχὴν ἐκ τῶν τοῦ θανάτου δεσμῶν ἐλευθερώσας; 18 послѣ «отр..» (Ziv. исправилъ уже у Микл. отър..) опущено и въ нѣкоторыхъ греч. спискахъ: «καὶ κελεύει τοῖς Ἰουδαίοις λῦσαι τὰς κηρίας (оукроı)»; 19 послѣ «сами» опущено «πρότερον»; 21 ѧже ἐξ ὧν; 23 и 24 ѥже (ıже?) ὁ; 24 ..дъше sic (ср. 282,10 и др.) παραγενόμενος; 25 ıматъ ἔχων; 26 «тъı» писцомъ по разурѣ одной буквы; «ѯомъ·» надъ строкой писцомъ; 28 и 29 заняты заставкой; 30 пустая.

Ѡ свѧтаго ѻ҃ца нашего ї҃ѡа҃нна златоустаго слово ѻ҃ четвр҃тодн҃ьнѣмь҃ лазари ·:·

Ико се мати чадолюба· подавъши съсъ
младеньцоу· веселитъ сѧ дѣтиштѣ
привлачѧштоу мѧкъкж пиштж
млѣка· таже ѥгда сѧ сѣсаде млѣко
и ѻсърѣѥ· загради҃тъ пѫть
сѣсоу· тъгда и дѣтиштѣ плачетъ и мати
болитъ· навыкъши ѻбычаѥмъ крѣми-
ти дѣтиштѣ· а пишта не подаѥмъ҃
видѧшти ·:·

Такоже и мы прѣвъши съсъ подавъше оумоу
вашемоу веселѧхомъ сѧ· вамъ сжште-
мъ млѣка словѣмъ҃· таже ѥгда забъти-
и ѻблакъ· пришъдъ на оумъ слово стави·
тъгда же и въı разгнѣваste сѧ· акъı лиси
сжште ѥѵаггѣлискъıихъ оучении разоу-
ма· и мы печалихомъ сѧ тѣштанию имѣ-
ѥште· како се сълоучи сѧ намъ да разоу-
мѣѥмъ· ѥко ни хотѧштоуоумоу ни те-
кжштоуоумоу· ни женжштоуоумоу·
ѩ милоуѥшштоуоумоу богоу· То сѣ оу-
бо ѥлма подаѥтъ богъ· глаголѧштиимъ҃
даръ· не властиж глаголѧштиихъ· ѩ
потрѣбованиа дѣлѣма слоушаѥштиї-
хъ· того моливъше ѻтъ ѩпѩчоу почъ-
тенъıихъ намъ· ѥѵаггѣльскъıихъ оуче-
ниї· противж силѣ питиа оучениоу
почрьпѣмъ водж· Бѣ нѣкто болѧ лазарь·
рече ѻтъ видания· ѻтъ вѣси мариа·

1—2 уставъ заглавія немного мельче; с и о (ск.., ..шего, -год..) широк. Ф.; ..мь у Микл. исправь ъ; 3 рисов. инициалъ на полѣ опускается ниже 7 стр.; Ико се ὥσπερ (см. 274, 22—23); 4 шт лигатура; 6—8 ἐπειδὰν (или ἐπὰν) δὲ ὁ θρόμβος τοῦ γάλακτος τυρωθεὶς ἐμφράξῃ τοὺς ὀχετοὺς (или πόρους) τοῦ μαζοῦ; 8 «тьг» передѣлка писца: ьг изъ одной буквы, а т приписка въ промежуткѣ зн. препин.; 9—10 τὴν μὲν προαίρεσιν τοῦ τρέφειν ἡπλωμένην ἔχουσα; 12 иниц. въ полѣ опуск. въ 14 стр.; 12—13 τὴν θηλὴν τῆς διανοίας ὑμῖν ὑποβαλόντες; 13—14 (съ)сж.. м.. с.. ἐφελκόντων τὸ γάλα τοῦ λόγου; 17 ..лнс.. sic; 19 послѣ -ѩште опущено τὸν δὲ νοῦν κωλυόμενον ὑπὸ τῆς λήθης ὁρῶντες. ἀλλ᾽ ἴσως (како); 22 То сѣ δεῦρο (иниц. опуск. до 23 стр.); 28 ..ннѹ sic; 29 иниц. опуск. ниже 30 стр.; есть списки и безъ вступленія (нач. Ἦν τίς, φησὶν изъ Io. 11,1); изъ нихъ старѣйшій 948 г. (Lambecii 116 theol.; по недосмотру описателей, ркпсь до сей поры считается безъ даты, не смотря на большую запись); ни Фабрицій (t. X, 486; cf. pp. 464 et 536), ни Ламбекъ съ Коларомъ (lib. IV) не указали на тожество списковъ со вступленіемъ и безъ вступленія.

и мархъı сестрı їи̑· бѣ же марїа помазавъ-
шїа господа мурóмъ· и̑иже братъ лазаръ
болѣаше· рече же їс болѣзнь си нѣстъ
на сьмрьть· нъ на славж божиж· да сѧ въ-
славитъ богъ їиж· вьспатъ приносѧ гла-
голж· си болѣзнь нѣстъ на съмрьть· нъ
за славж божиж· нѣстъ болѣзнь нъ оу-
тврьжденїе· ѡ болѣзни болѧштиимь·
врачоу· вѣрѣ правителю· съмрьти сжпо-
стате· дїаволоу сжпрьниче· съпасени-
ю въчало· ѡ болѣзни дш̃и кореннїе нера-
зоримоѥ· вѣрѣ оучителю· благочьстиѭ
съмотреннїе· ѡ болѣзни бг̃и доуше пр°-
гонѧшти· и̑ потъı кръштенїа росѧшти·
и̑ свѣтьли одежда дш̃а тъкжшти· ѡ бо-
лѣзни небесъноуоумоу хлѣбоу дателю·
вѣрѣ свѣште чиста· дїаволоу бсиле· а̑ чло-
вѣкоу знаменїе· Егда слъıша рече їс·
тъгда прѣбъı на нѣмъже бѣ мѣстѣ·
дъва дн̃и· каѩ же бѣ ноужда прѣбъıти
господеви· слъıшавъшоу· и̑ не тоу бїѥ
и̑ти къ болѧштоуоумоу· нъ оуто жьдаа-
ше сьмрьти лазаровъı· да сьмрьтиж бо-
лшж чоудесъı вѣрж видѧштиимъ пока-
жетъ· Потомъ же глагола оученикомъ си
їс· лазарь дроугъ нашъ оуспе· нъ и̑дж
да възбоуждж и̑· по и̑стинѣ бо човѣчь-
ска сьмрьть· сънъ оу господи мн̑итъ сѧ·
и̑дж да възбоуждж и̑· дѣѣши ли аште
сѣде съı не можеши бживити мрьтвааго·

1 и 2 ъ въ концахъ строкъ выступаетъ поверхъ строки; 4 на сьм.. нъ на (за?) сл.. πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης (Io. 11, 4; ср. 313, 6—7); 7 послѣ нъ гаплографически опущено «εὐαγγέλια, οὐκ ἔστιν ἀσθένεια, ἀλλ'»; 8 «ѡ болѣзни (-) болѧштиим' [-]» «ѡ ἀσθένεια, ἀῤῥωστούντων»; иниц. опускается въ 9 строку; 12 ..рѣ оу.. буквы ѣ и о писцомъ по подскобкѣ чего-то; 13 ѡ съ явнымъ слѣдомъ каморы, задѣтой подскобкою въ 12-й строкѣ; бг̃и доуше (е вм. а?) пр.. πυρετοὺς ψυχῶν ἀποσοβοῦσα; 15 ..ли sic (Ziv. не исправилъ у Микл. ..лъı); тък.. буква к писцомъ изъ т; 17 дн̃.. Ziv. не исправ. у Микл. дни..; 18 иниц. опускается въ 19 стр.; 24 читай чоудесъ (μείζονα τῶν θαυματουργημάτων πίστιν); 25 иниц. опускается въ 26 стр.; 28 -ска(и) ὁ τῶν ἀν̄ων θάνατος; мн̑итъ сѧ λελόγισται.

нъ и тако не приимѫтъ благодѣти жидо-
ве· мънѣ не сѫштоу тоу· нъ ѥда како
въскрѣсѣшоу ѥмоу мънѣти начѣнѫтъ·
ꙗко сълоучаѥмъ нѣкыимъ ѻжи лазаръ·
нъ ѧзъ самъ прихождѫ· да пришъдъшоу
мънѣ самовидѣци вѫдѫтъ· миоѭ въ-
ваѭштиимъ чоудесемь· и благодѣтъ
ѿтъ мене възѣмъше· на вѣрѫ ѩзвѣстѫ
приндѫтъ· лазарь дроугъ нашъ оусьпе
нъ идѫ оубоудитъ ѥго· И оученици сълы-
шавъше рѣшѧ· ти ѧште оусьпѫ ѩцѣ-
лѣѥтъ· не тол҃ми богочьстьно ѿтъвѣ-
шташѧ· ѥлми врачьбно· сънъ бо не чоу-
ѭштиихъ себе· врѣждаѥтъ продлъ-
жаѧ сѧ· ѻгнѥмъ жеголмъимъ ѩзоуниш-
ѭ· творитъ потомь· да ѥлма мънѣшѧ
оученици глаголати гн· ѻ оусьпении съ-
ноу· рече пространо лазарь оумьрѣ· и ра-
доуѭ сѧ васъ дѣлѣма· да вѣрѫ имете
ꙗко не бѣхъ тоу· нъ пойдѣмъ к нѥмоу·
не хотѧи съмрьти грѣшьнъимъ· ра-
доуѥши сѧ съмрьти дроужьнии· ѩи ра-
доуѭ сѧ· не себе дѣлѣма ни оумьръша'-
го нъ васъ дѣлѣма· приѧти во хоштѫ съ-
мрьтъ вашеи вѣрѣ на ѻснованиѥ· ѿ съ-
мрьти христосоу на радость· ѿ съмрьти
жизни пльна· ѿ съмрьти съмрьти ѩзба-
вителю· съпасениѭ начатъче· падъши-
имъ въстание· болѧштиимъ покои·
неджѭнъимъ цѣлѣба правѣдънъимъ

1—2 ἀλλ᾽ οὐχ οὕτω δέχονται τὴν χάριν οἱ ἰουδαῖοι, ἐμοῦ ἀπόντος (ὡς ἐμοῦ ἀπελθόντος сп. 948 г.); 2 нъ ѥда како ἴσως γάρ; 4 ..мъ Ziv. уже исправилъ у Микл. ь; 10 иниц. опускается въ 11 стр.; 11 «ти ѧште оу..» «κε̄ (не всѣ списки имѣютъ евангельское «κύριε»), εἰ κεκοίμηται» (Io. 11,12); ти врядъ ли не искаженіе на почвѣ слав. переписки изъ гн (или еще на почвѣ греч. текста было получено καὶ = κε изъ κε̄, откуда наше ти?); 13—16 ὕπνος γὰρ ληθαργικοὺς μὲν βλάπτει ἐπεκτεινόμενος, πυρετοὺς δὲ λύει μᾶλλον ἱδρώτων; 17 гл.. гн λέγειν τὸν κν̄; 18 пространо μετὰ παῤῥησίας; 30 ..нымъ ерь выступаетъ поверхъ строки.

отъдѣшение· дн҃аволоу разорение·
вѣсомъ о҃чиштение· пр҃вое сътворе-
ноуо҃умоу а҃дамоу поновѣ҃ение· весели-
ѡ҃ поспѣшение· Нъ да съкративъ сло-
во рекѫ· и҃де вѣ҃ виданиѭ· сѣр҃тоста и
сестр҃ лазаровѣ· припадаѣ҃та къ но-
гама господ҃нима· плачѫшти и҃ гла-
голѫшти ги҃ а҃ бы сѣде бълъ· не бы о҃у-
мрълъ братъ наѡ҃· то не вѣ҃ ли о҃уво тоу·
нъ т҃еломъ не вѣ҃ тоу· нъ божѣ҃ствомъ
не тъчьѭ тоу нъ и҃ на невесехъ· како
во вѣдѣ҃ше къгда о҃умр҃ лазаръ· по не-
видомѣ҃и силѣ божѣ҃ства· и҃ глаголаста
ги҃ а҃ бы сѣде былъ то не бы о҃умрълъ бра-
тъ наѡ҃· и҃ рече к нима господь вѣроуи҃-
та и҃ о҃узьрита славѫ божиѭ· о҃уча а҃ко
добръ҃имъ дѣломъ вѣра ѥ҃стъ поспѣ-
шьникъ· и҃ видѣвъ и҃ плачѫшти· и҃
пришъдъше на жиды разгн҃ѣва са доу-
хомь· и҃ смѫти са и҃ рече кде положисте и҃·
что ѥ҃стъ доухомь· пожиди вьзлюбь҃ѣ-
ныи҃· и҃ се по малоу о҃враштеши и҃ште-
моуо҃умоу о҃тр҃ѣшение· съмѫти са са-
мъ не а҃коже мъı о҃ужастиѭ· и҃ли печа-
лиѭ съмѫтимъ са· нъ самъ себе съмѫ-
ти и рече къде положисте и҃· дѣ҃ѣши ли
не вѣдѣ҃ѣше кде погребенъ ѥ҃стъ· о҃увѣ-
дѣвъıи коли о҃умьр҃ѣ· нъ сьмѣ҃шлаѣ҃тъ
чловѣ҃чьска словеса сь божии· Чоудодѣ҃-
ниѣ҃ ми да покажетъ· а҃ко и҃ чловѣ҃къ вѣ҃

1 послѣ ѳтъд.. опущено ὦ θάνατος; 2—3 τοῦ πρωτοπλάστου; 3 послѣ «..нию·» опущено ὦ θάνατε; 4 послѣ посп.. въ греч. еще «ἀφθαρσίας μηνυτὰ, χαρᾶς χορευτά (иные списки νεκρῶν ἀναβίωσις)»; инициалъ опускается почти до 5 стр.; 9 то не... ли ἆρα; 12—13 послѣ «лазаръ·» въ греч. εἰ μὴ παρὼν ἦν κατὰ τὴν ἀόρατον δύναμιν τῆς θεότητος; 18 ъı есть ъ, продолженный передъ мѣст. и҃ (καὶ θεωρήσας αὐτάς); 18—19 читай и҃ пришъдъшаѫ жидъı (θεωρήσας ... καὶ τοὺς παρόντας ἰουδαίους, ἐνεβριμήσατο τῷ πνι҃); краткое оконч. здѣсь, конечно, хуже, но могло оно быть и въ оригиналѣ писца и тоже съ ε вм. ѧ, надъ чѣмъ могъ задуматься писецъ и добавить свое «на» подъ вліяніемъ разгн҃ѣва са; 21 послѣ ѥ҃стъ опущено разгн҃ѣва са (ἐνεβριμήσατο); 22 се безъ соотвѣт. въ греч.; 28—30 нъ—покаж.. ἀλλὰ μιγνύει τὰ ἀνθρώπινα ῥήματα τοῖς θείοις θαυματουργήμασιν, ἵνα δείξῃ; у Микл. (232,16) странно чоудодѣ҃ниѣмъ» въ слитномъ написаніи; инициалъ опускается въ 30 строку.

ꙗ҆ко и҆ пророкъ глаголе҆тъ· чловѣ҆къ е҆стъ
и҆ кто разоумѣ҆е҆тъı и҆· се повелѣ҆ да знаменаѥ҆· ꙗ҆ко и҆ и҆но нѣчто е҆стъ· и҆же е҆стъ богъ·
кде положисте и҆· и҆ марıа и҆ди рече и҆ виждъ
господи· и҆ просльзи ꙗ҆с· почто вѣ҆ просльзити· е҆гоже по малѣ҆ хотѣ҆ вѣ҆ставити·
ıмъ просльзи ꙗ҆с· да чловѣ҆колюбѣ҆ствıа҆·
Є҆же плакати съ плачѫштıи҆ми· дѣ҆ломъ паче и҆ли словомь наоу҆читъ· просльзи ꙗ҆с· а҆
не въсплака· и҆же бо непросльзити о҆тъиждѣ҆ а҆къı жестость· и҆ нечловѣ҆колюбиѥ҆ о҆тъмешта· а҆ и҆же любоплакати· то а҆къı слабо
и҆ не мѫжѣ҆ствѣ҆но и҆справı҆а҆ѭ· чинъ же положивъ милости просльзи· И҆детъ къ
пештерѣ҆ видитъ камъı врѣ҆хоу жоупıшта лежащтѣ҆· повелѣ҆ стоѫштıи҆мъ
тоу жидомъ о҆тъвалити камъıкъ· глаголаи҆ а҆ште вѣрж и҆мате· а҆къı зрѣно·
речете горѣ҆ сеи вѣ҆стани врѣ҆зи са въ море· тако бѫдетъ вамъ· како нъıна сам
не можеши о҆тъвалити камъıка· нѣ҆ не
а҆къı не могъı се творж рече· нъ да не мѣ҆
пать мѣ҆чьтоу бъıти творимоуоу҆моу·
велѫ҆ самѣ҆мъ жидомъ ржками о҆тъвалити камъıкъ· болѣ҆шеѥ҆ чоудо севѣ҆ о҆ставı҆а҆ѭ· да сами послоуси бѫдѫтъ·
миоѭ҆ бъıваѭ҆штıи҆мъ чоудесемь·
таче по о҆тъвалѣ҆нии҆ камъıка· вѣ҆зрѣ҆въ на небо рече· о҆тѣ҆че благодарж та· и҆ко оу҆слъıша мене· къгда же моли са·

1—2 чл..—..ты и переводъ точенъ, но ср. Пс. 143,3; 5 ꙗ҆с и 7 ꙗ҆с оба с широк. формы; 8 иниціалъ на полѣ опускается до 9 стр.; онъ не умѣстенъ у писца, тк кк «члок..» (7) и «Єже плак.. съ плач..» (Рим. 12, 15; у Микл., edit. 232, 22, вычеркни са, недосмотрѣнное Цивиромъ) — два дополненія къ глаг. «да.... наоучитъ» (7 и 9), при чемъ второе служитъ приложеніемъ къ первому; 9 и҆ли ἤ (въ знач. quam); «..сльзи» с писцомъ изъ з подскобкой; 10 «късп..» с вставка писца промежъ буквъ; непросльзити τὸ ἀδάκρυτον; 11 «колюк» писцомъ по подскобкѣ 5—6 буквъ; ъ выступаетъ поверхъ строки; 12 люкопл.. τὸ φιλοπενθές; 14 иниц. опускается подъ строку, не достигая 15 стр.; 18 писецъ опустилъ на концѣ строки опрѣдѣл. «στινάπεως» (Матѳ. 17, 20); 19 вѣ҆стани (и҆) ἄρθητι καί (ibid.); 21 «..вал..» л писцомъ изъ а; 22 ..рж и 24 ..лѫ҆ у Микл. (233, 4 и 5) ..ра и ..ла исправилъ уже Ziv.; 24 ἰδίαις χερσίν; 29 о҆т.. буква о҆ широк. формы.

нъıнѣ вьземи вьзлюбьıѥниче· ѥгда прѣдь
симъ малъı ѩскаше тъı съказанига речен8-
моу· ѥгда во доухомъ разгнѣва сѧ· Тъгда
ѩ моли сѧ· ѩ сице рекъ· възъва гласомъ вели-
комъ глаголѧ лазаре гради вънъ· ѩ ѧбие
излѣзе мрьтвъıй· съвязанама ржкама
ѩ ногама оукроѩ· ѡ гласа сило ѧдъ ѩспро-
връгъши· врата мѣдьна сътъръши· за-
воръı желѣзнъı съломьши· мрьтвааго
въставьши· ѡ гласа сило· разно стоѧштѧѧ
оудъı· въ ѥдино съвъравъши· ѩ простъ
поставьши· ѩ не бъıвъшаго въ бъıтиѥ
приведъши· Пристави вьзлюбьıѥни-
че оумъ сн къ гласоу· ѩ обращтеши само
то слово· ѥже ѥстъ вь мирьстѣѣмь съ-
творенъıй· да бждетъ свѣтъ· ѩ бъıстъ
свѣтъ· да бждѫтъ звѣздъı по тврьдѣ-
ли небесьнѣѩ· ѩ бъıша· лазаре ѩди вънъ·
ѩ ѥже бѣ сила плътьска ѩстекла· пакъı
оудъı своѧ напльни· лазаре ѩди вънъ
ѩ мрьтвъıй въста· ѩ тъчѥнъ бъıстъ съ
не оумьръшиѩми· лазаре ѩди вънъ·
ѩ доуша отъ земль ѩсподьнѩиѩхъ ѩстръ-
жена бъıстъ· ни диѧволоу противѫ гла-
голѫштоу· ни смьрьти противъ ставъ-
ши· нъ радоуѩшти сѧ своѥ тѣло позна·
сиѫ чоудесънъıѩхъ дѣлесъ вьзлюбьıѥ-
ниче· божиѥ дѣло видѣвъ· въскрьсени-
ѩ не отъмешти сѧ· ни не вѣроуи ѥмоу·
бѫди ти тикъ лазарь· ѩ въ томъ самъ сѧ

XXII тетрадь (полный кватерніонъ).

1 вьземи λάμβανε; **1—3** τὴν πρὸ βραχέως ζητουμένην παρὰ (иные ὑπὸ) σοῦ λύσιν τοῦ ῥητοῦ; **3** иниціалъ (конечно, неумѣстный) опускается недалеко подъ строку; **4** сн[цѣ] ταῦτα; . . зъва Ziv. уже вставилъ у Микл. (233, 12) ъ; **6** (съ) съвяз . . ὁ νεκρὸς δεδεμένος τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας χειρίαις; **9** послѣ . . мьши опущено «διάβολον καταστρώσασα, θάνατον καταργήσασα»; **10** въста(вн)вьши ἀνεγείρασα (пропускъ слога «кн» въ этомъ глаголѣ см. въ перечнѣ описокъ писца); шт лигатура; **11** . . кър . . вставь ъ у Микл. (233,18); **11—12** пр . . поста(вн)вьши ἀνορθοῦσα; **13** иниц. опускается недалеко подъ строку; **14** сн dat. poss. (σοῦ); **15** . . ѥѣ . . тк у писца надстроч. знн.; **18** второй зн. препин. безъ промежутка; ъ выступаетъ поверхъ строки; **19—20** пакъı оудъı своѧ нап . . τὰς κοτύλας πάλιν ἀνεπλήρουν, καὶ αἱ ἀποπεσοῦσαι τρίχες τὴν οἰκείαν τάξιν ἐπεγίνωσκον, καὶ ἐν τοῖς μέλεσι κατεφυτεύοντο; **22** на прав. полѣ 7 грубыхъ точекъ — замѣтка переписчика; **26** тѣло τὸ . . . οἴκημα (ср. 270,25 съ прим.).

видѣкъ въстанїю вѣроуи· тъжде бо
гласъ вьса иъı въставитъ· ѥкоже и нѣ-
кѣде апостолъ глаголѣтъ· въстрѫбитъ
бо и мрьтвии вьстанѫтъ· безъ истлѣ-
нїа· благодѣтиѭ гїи нашего їсоуса хри-
стоса· ѥмоуже слава и дръжава· иънъ
и присно и вѣкъı вѣкомъ амин·:·

сватаго отца нашего їѡана златооустаго· слово
на врьбьницѫ·:·
Отъ чоудесъ къ чоудесемъ господьнемъ
ходимъ братиа· и дойдемъ акъı отъ
силъı на силѫ· ѥкоже во вь веригахъ зла-
тахъ· притокъı дроугъ дроузѣ съплете-
нъ· ѥдно ѥдного дръжитъ са съплете-
нъıихъ коѥждо· съвъкоуплено же коѥ-
ждо коѥмьждо· и продльжаѥмо ѥстъ·
и сице и сватъıихъ ѥуагѣлии чоудеса·
дроугъ отъ дроуга направьıѭтъ· пра-
здьникомь· любивѫѭ црькъве христо-
совѫ веселатъ· не погъıбаѭштеѭ пи-
штеѭ· нъ прѣбъıваѭштеѭ въ жизнь
вѣчьнѫѭ· Сѣ оубо и мъı възлюбьѥнии·
оуготованомъ срьдьцемь· и оушима добрѣ
слъıшаштема· слъıшимъ что глаголѣтъ
намъ господь господь· въ пророцѣхъ и вь
ѥуагѣлиахъ· о сватѣмь семь праздьни-
цѣ· глаголати же оуто имать миръ на лю-
дехъ своихъ· и на прѣподобьнъıихъ си·

3 -кде поставь у Микл. (234, 4) паерокъ; 5 їс.. sic; 8—9 мѣсто заставки; 10—11 уставъ заглавія нѣсколько мельче; с и о (св.., всѣ ..го, ..то.. и слово), всѣ 8, широк. формы; а (оба ..аго, ..ца и ..на) выступаетъ поверхъ строки; 12 рисов. инициалъ въ полѣ опускается до 16 стр.; 15—16 ..зѣ (сказаны) съплетен(ах)ъ (опредѣл. къ «веригахъ») ἐν ἁλύσει χρυσῇ χρικίοις ἀλληλενδέτοις συμβεβλημένῃ ἓν τοῦ ἑνὸς κατέχεται; 16—18 (и) съплетенъıихъ ... ѥстъ καὶ τῶν συμβεβλημένων ἕκαστον συνάπτεται θάτερον θατέρῳ καὶ παραπέμπεται; 20—21 праздьникомь [-] любивѫѭ τὴν φιλέορτον; 22 (-и) веселатъ [-] καὶ εὐφραίνουσιν (с передѣланъ писцомъ изъ л); 24 Сѣ (иниц. опускается недалеко подъ строку) οὗτο φέρε οὖν; 25 оуг.. ср.. ἐν ἑτοιμασίᾳ καρδίας; 26 слъıшимъ, глаголѣтъ ἀκούσωμεν, λαλήσει (Пс. 84,9); 27 г.. г.. читай господь когъ (χς ὁ θς ibid.); 30 си dat. poss. (αὐτοῦ ibid.).

На лѣв. полѣ поздн. рука копировала заставку; ошибки у Микл. вѣкомъ (234,7), .. кинцѫ (ib. заглавіе), съпл.. (ib. 12 сн.) и ..цемъ (ib. 5 сн.) уже исправлены Цивиромъ.

и на обращтающштиихъ сръдьца къ немоу·
Дьньсь пророчьскы тржъы вьсь миръ въ-
скрилиша· и иже вьсждоу господьна цр-
къви вьзвеселиша и оувадзоша· и отъ трои-
да стыихъ алананий· и иже на страстъ
брань· прьимъше· ише побъдьнжж пь-
снь· и новоје съложение мироу· пътиио·
побъдьливоуоумоу христосовоу наоучи-
ша· Придьте оубо вьси да радоуемъ са
о гн· придьте вьси азъыци да вьсплe-
штемъ ржками· и вьскликнемъ богоу
съпасоу нашемоу· гласомъ веселомъ· не
бжди никтоже лихъ радости· не бжди ни-
ктоже лихъ позъвания· ако въы сема о-
слоушьливъыихъ въ пагоубж· никтоже
да не невьстъ срьтения цьсара· да не въ-
не чрътога затворенъ бждетъ· да не
драхлъ на приатие обращитетъ са· да
не бждетъ съ зълъыими граждани осж-
жденъ· граждани же наричж· ише не
рачиша прияти· господина си цьсара
въ себе· Вьси съ радостиж коупьно
тьцемъ· вьси тъштьно приимемъ·
и въише мироу праздьноуимъ· въ ризъ
мьсто сръдьца своа просъиплемъ прьдъ
нимъ· пьснми и хвалами· благода-
рения въздадимъ емоу· и благослове-
шенъ градъи въ има господьне· не прь-
стаижште въпиамъ· благословесташтиї
бо его благословешени сжтъ· а клънжштиї

1 . . нїхъ исправь у Микл. (234,1 сн.) . . нихъ; 2 иниц. въ полѣ опускается до 3 стр.; 2—9 σήμερον προφητικαὶ σάλπιγγες τὴν οἰκουμένην ἀνεπτέρωσαν, καὶ τὰσ (аже 3) ἁπανταχῆ τοῦ κῦ ἐκκλησίασ ἐφαίδρυναν καὶ κατέστεψαν, καὶ ἐκ τοῦ σχάμματοσ τῶν ἁγίων νηστειῶν καὶ τῆσ (иже 5) κατὰ τῶν παθῶν παλαίστρασ (кранъ 6) παραλαβοῦσαι (прѣимъше) τοὺσ πίστουσ (вѣрныа вовсе опущено), τόν (иже) ἐπινίκιον ὕμνον καὶ τὸ καινὸν θέαμα (ныне σύνθημα; итакъ у Микл., Lexic., въ ст. «съложение» слова «adde θέαμα» замѣни словомъ «σύνθημα») τῆσ εἰρήνησ ᾄδειν τῷ νικοποιῷ χῷ (христос[ов]у 8) ἐδίδαξαν; 9 иниц. опускается въ 9 стр; 10 да у Микл. (235,7) опущено (ср. Пс. 46,2); 13 л какая-то передѣлка писца; 16 второе не писцомъ надъ строкой; 17—18 да не драхлъ μηδεὶσ σκυθρωπὸσ ἢ κατηφήσ; 18 послѣ са въ греч. еще ἐν ἡμῖν; 21—22 τὸν κύριον βασιλέα ἐφ' ἑαυτούσ; 22 иниц. опускается до 23 стр.; 23 тъшт . . у Микл. Ziv. уже исправилъ ь; 26 (и) пѣс . . . и 26—27 пѣс . . — ѥмоу καὶ ἐν ψαλμοῖσ καὶ ὕμνοισ καὶ εὐχαριστίαισ ἀνατείνωμεν αὐτῷ; 29 . . имъ повел. ф. βοήσωμεν; 30 шт лигатура.

ѥго прокладти· Пакы рекж и бѣда са на
добро не помльчж· придѣте възлюбѥнии да
благословестимъ благословешенааго· да
благословешени бждемъ отъ ѥго· вьсѣчь-
ско тѣло· и власть коупьно съзъва на го-
сподьнж хвалж· цѣсара земьм· и вьса
сждиа земънъіа· юноша и дѣвица·
и новолѣпьно чоудесе· ѩко младоу и не-
йскоусъноу зьла· дѣтии младъ· съсжштъ
тѣлеси молити прости вьчати господе-
ви· въ йсповѣданий· богомь наоученж-
ѭ пѣснь· ѩкоже древьѥ мѡусий изъ ѣ-
гупта людемь· благословенъ градъи
въ има господьнѣ· Дънесь радостиж ра-
доуѥтъ са блаженъіи дауидъ· оукраше-
нами гжльми младеништи· съ нимиже и ликоуѥ доухомь· и весела са ѩко и
прѣжде· прѣдь лицемъ ковчега божиа
поѥтъ и гласитъ сладько· благословеше-
нъ градъи въ има господьнѣ· к немоуже речемъ· Глаголи намъ ѡ пророче· кто съ
градъи въ има господьнѣ· не моѥ рече
оучениѥ дънесь· младенишземь во ѣ-
стъ оулоучено· отъ съврѣшивъшаго из оу-
стъ младенишземъ и съсжштнимъ хва-
лж· раздроушити врага и мьстьника·
да и чоудесъ дѣла сихъ· обрататъ са
срьдьца отцемь на чада· и ослоушьливъіимъ на мждрость правьдивъіихъ·
Вѣштайте ѡ отроци· отъкждоу вамъ

1 иниц. опускается до 2 стр.; рекж ἐρῶ; 2 възлюбѥнии да писцомъ по подскобкѣ 9—10 буквъ (да выступило на поле; на мѣстѣ з видно быв. χ); 3 ..аго надстр. зн. (а̑) могъ сняться подскобкой 2 строки; 5 послѣ съзъва опущено подлеж. ὁ λόγος; 6 послѣ вьса (πάντας) опущено (гаплография) τοὺς λαοὺς, ἄρχοντας καὶ πάντας (Пс. 148, 11—12); 8—12 καὶ τὸ καινοτρεπὲς τοῦ θαύματος, ὅτι τῇ νέᾳ καὶ ἀπειροκάκῳ τῶν νηπίων παίδων καὶ θηλαζόντων (шт лигатура) ἡλικίᾳ τὰ πρεσβεῖα συνεχώρησε τοῦ ἐξάρξαι τῷ κ̄ῳ̄ ἐν ἐξομολογήσει τὸ θεοδίδακτον ᾆσμα; 14 иниц. опускается до 15 стр.; 15—16 оукр..——..ништи искажено изъ σεσυλημένος (Давидъ) τὴν κιθάραν ὑπὸ νηπίων, при чемъ «краше» писцомъ по подскобкѣ 4—5 буквъ (между ними тоже было р, нѣсколько правѣе теперешняго); συλᾶν переводилось о-, про-, оу- и покрасти (-дж); 17 ..ѥ вм. ..а̑ (συγχορεύων); 18 прѣдь у Микл. ъ исправилъ уже Ziv.; 19 гласитъ συμψελλίζει; 21 речемъ ἐροῦμεν; иниц. опуск. подъ 22 строку; 2-й зн. препин. безъ промежутка; 25 ..мъ, ..мъ, 28 ..мь и 28—29 -мъ,—все dat. poss.; 30 иниц. на полѣ.

добрàа сѝ и̑ веселàа рѣтъ и̑ пѣснь· кто на-
оу҃чивъ и̑ въ· кто оу҃мѫдривъ и̑ въ· кто
съвѣкоу҃пивъ и̑· кдѣ книгы кдѣ сѣвѣ-
дѣтелѣ· приобрѣштите сѧ рѣша нашемъ
веселíи· и̑ пѣсни да навыкнете· и̑же мѡ-
оусѣ и̑ и̑нѣмъ пророкомъ на помыслѣ·
Да є̑лма побѣжденi выхомъ· и̑ деснóю на-
мъ даша ѳтроцы причаштенiе· градѣ-
мъ вѣзлюбл҃енiи· и̑ мы вѣздревѣноу҃и-
мъ боговеселѣноу҃оу҃моу ликоу҃· и̑ съ ѳпо-
столы пѫть творити· въсшѣдъшоу҃оу҃-
моу на небо небесе на вѣсходъ· и̑ на ѳслати
и̑коже благоволи сѣдаштоу на земи·
съ младенiшти вѣнiе вѣзѣмѣмъ· и̑ сѣ
лѣтораслѣми ликоу҃ими· да и̑ въдоу҃не-
тъ въ нъı ст҃ы и̑ доухъ· и̑ богонаоу҃ченiѭ
}къспоу҃стимъ въ чинъ пѣснь· благослове-
}шенъ градъıи въ и̑мѧ господѣнѐ· ѡ҃са-
}нна въ вышн҃и҃хъ· Дѣнесь и̑ ѳтцемъ ста-
рѣишина доухомъ праздънoу҃ѥ ї҃ако҃въ·
вида проречeнiѥ своѥ на дѣло и̑съшедъ-
ше· и̑ привазаѭштаго къ винограду҃
жрѣбѧ своѥ· вьсѣдъшаго на жрѣбѧ
ѳно· и̑ сѣ вѣрънъıими поклан҃аетъ сѧ доу҃-
хомь· Дѣнесь жрѣбѧ готовал҃мо ѥ̑стъ·
бесловесьнъıихъ странъ· пръвоѥ неслове-
сноѥ възвоу҃ван҃iе· на показанiе по-
кореннiю· и̑же ѳтъ странъ нови людiе·
и̑ младенiшти проповѣдаѭтъ сихъ къ
богоу҃ познанiю младенѣство· и̑ ѥ̑же по семь·

3—4 кдѣ сѣв.. τίνες οἱ (иныеποῖοι) παιδαγωγοί; 5—6 καὶ μαθήσεσθε τὰ μωϋσῆ καὶ τοῖς λοιποῖς προφήταις ἐν ἐπιθυμίαις; 7 Да (инициалъ на полѣ) ѥ̑лма ἐπεὶ οὖν; 10 богов.. а.. τὴν θεοπρεπῆ χορείαν; 11 п.. творити читай п.. творимъ (или и здѣсь, какъ въ стр. 15, надо читать личн. оконч. ..ми?) ὁδοποιήσωμεν; 14 на прав. полѣ 5 точекъ — замѣтка писчика; 15 «..лѣми» л писцомъ изъ черты ı; ликоу҃ими (χροτήσωμεν) съ личн. оконч. ми=мъı прочихъ случаевъ (382,26; 436,27); да и необычный значекъ союза и̑ (вм. и̑); 17 къ чинъ εὐτάκτως; 17, 18 и 19, по случаю литургич. текста въ нихъ (Матѳ. 21,9), отмѣчены писцомъ на лѣв. полѣ; 19 иниц. опускается недалеко подъ строку; 20 ..дъноуѥ (у Микл. ь испра-видъ уже Ziv.) безъ конечн. тъ; 25 иниц. опуск. недалеко подъ строку; 25—27 подлеж.— възвоу҃ван҃iе (съ членомъ въ греч.), а жрѣбѧ — предикатъ (безъ члена); 29—30 καὶ νήπια κα-ταμηνύουσι τὴν τούτων πρὸς θεογνωσίαν νηπιότητα.

на благочѣстиѥ съвръшениѥ· Дънесь цѣсарь̀ славъı на земи пророчѣскъı славимъ ѥстъ·
и причастънікъı небесьноуоумоу веселиѭ·
земьнъıѧ сѣтвори· да покажетъ ꙗко тъ
ѥстъ господь̀ обоимъ· ꙗкъı отъ обоихъ·
ѥдиноѥмь̀ гласомъ съ отцемъ и съ доухомь̀ хвалимъ· Сего дѣла горьнии· земьноѥ съпасениѥ проповѣдаѭште поѧхѫ·
стъ стъ стъ гь̀ сабаѡдъ· испълнь̀ нево и
вѣса земьѧ славъı ѥго· И долънии небесънъıимъ веселиѥмь̀ небесьнъıимъ веселиѥмь̀ коупно праздьноуѭште зовѣхѫ· ѡсанна въ вънішънихъ· ѡсанна
съноу даудовоу· и ови славѣѧхѫ· благословешена слава господьня отъ мѣста
ѥмоу· а дроузи богословештваѧхѫ·
благословешенъ градъıи вь̀ имѧ господьнѣ·
Сим же сице творимомъ· и оученикомъ
ликоуѭштемъ· о вѣсѣхъ силахъ ѧже
видѣша· и глаголѭштемъ· благословешенъ градъıи въ имѧ господьнѣ· на небеси миръ· а на земи слава· градъ трасѣ-
ше са глаголѧ к'то сь ѥстъ· ослѣпьѥнѫ
завистъ на владъıчѣскѫ славѫ подвиг'·
градъ же слъıша ветъхъıи съвора бес чина ѥ множѣство разоумѣваи· въпрашаѭтъ безоумьѣи· кто ми ѥстъ· ꙗкъı николиже видѣвъше благодѣтелѧ· и славъна богодѣпьнъıими чоудесы· не бо постигнѫ стѣнь̀· ѥже вь̀ нѣмь̀ просвѣтѣ са

1 иниц. едва выступаетъ изъ строки вверхъ и внизъ; 2 «ѥстъ» ъ выступаетъ поверхъ строки; 3 пр.. acc. praedic.; 4 зем.. acc. object.; сѣтвори ἀναδείχνυσιν; итакъ и въ этомъ отдѣлѣ глаголовъ форма наст. вр. 3 л. ед. безъ конечн. тъ не единична, кк думалъ Лескинъ, указавъ на сѣди 506,17 (Грам. § 87); 6 съ д.. вставь у Микл. (237,12) съ; 7 иниц. опуск. недалеко подъ строку; 10 иниц. едва выступаетъ изъ строки вверхъ и внизъ; 11 «ниѥмъ· небесьнъıимъ весе» зачеркнуто писцомъ; 15 «отъ» о писцомъ на мѣстѣ быв. зн. преп. (Іез. 3,12); 16 і надъ строкой писцомъ; богословештваѧхѫ (ἐθεολόγουν) исправь у Микл. ..штава..; 17 слѣва отмѣчена писцомъ; вь̀ у Микл. въ (Ziv. уже исправилъ); 18 иниц. на полѣ опуск. до 20 стр; 20 и 21 слѣва отмѣчены писцомъ; 21—22 на нек.. миръ· а на з.. сл.. ср. ἐν οὐρανῷ εἰρήνη, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις (Лук. 19,38) и δόξα ἐν ὑψίστοις θῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη (Лук. 2,14); 25—26 πόλιν δὲ ἀκούων τὴν παλαιὰν τῆς συναγωγῆς ἄτακτον (кес чина ѥ) πλῆθὺν ἐπιγίνωσκε; 27 первый зн. преп. безъ промежутка; ми вм. οὗτος (Матѳ. 21,10); 30 ..мь постановкѣ надстр. зн. (ѣ) могъ помѣшать хвостъ отъ ѵ 29 стр.

немрѣчемъıи свѣтъ· тѣмже ѩвѣ прѣ- 28.
жде вѣпиѩше ѷсаиа к ѷимъ глаголѧ· глоу-
сиѷ слъıшите· ѷ слѣпиѷ прозирайте ви-
дѣти· то кто слѣпъ ѩ ѳтроци мои· ѷ глоу-
си· ѩ владѧшти ѷми· ѷ ѳсльпиѫша ро-
ви божиѩ· Видѣсте многъкратъı· ѷ не съ-
наблюдѣсте· ѳтврѣстѣ оуши ѷ не слъıша-
сте· видите ли вѣзлюбльѥнии· ѳпасениѥ
словесѣ· како божии сватъıи доухъ· сва-
тъıими своѷми· ѩкъı оуже сѫшта· хо-
таштаѩ бъıти проповѣдаѩше· видѣ-
ша во безаконници ѷ ѳсдзаша чоудесъı
чоудотворца бога· ѷ вѣ невѣрьствѣ прѣ-
въıша· вѣдѣша слѣпаго ѳтъ рода·
ѳсвѣтивъшаго ѷ господи пропоѵѣдаѫ-
шта· видѣша многъı годъı сѣвдзана ѧ-
зи ѳслабьѥнаго· повелѣниѥ распраже-
на ѳтъ зѣлоби· видѣша лазара оуходя
сѣмрѣти бивъша· слъıшаша по мороу
хождениѥ· недѣланоѥ виподатиѥ· не-
тажаниѫ пиштеѫ крѣмлѣниѥ· вѣсо-
въ прогонѣниѥ· болѧштиѷъ ѷсцѣлѣниѥ·
гостинѣци ѷхъ силъı проповѣдаахѫ·
пѫтиѥ ѷхъ цѣлѣвъı пѫтѣникомѣ проп°-
вѣдаахѫ· вѣсл ѷюдеа ѷсплъıни сѧ благо-
дѣаниѷ· тоже ѩъıша пъıтаѫтъ кто
сии ѥстъ· ѿ веле несъмъıшлѣниѥ лѣ-
жиѷъ оучитель· ѡ ѳслоушливъıѷъ
ѳтѣць· ѡ боуѷъ старѣць· ѡ сѣма ханаа-
на бесрамька· ѧ не чоудъı блаженаго·

2, 3 и 4 слѣва отмѣчены писцомъ, по случаю литургич. текста (Иса. 42, 18—20); 4 то хаὶ (ib. vers. 19); 5 . шти(і) οἱ χυριεύοντές (ib.); 6 инициалъ опускается въ 6 строку; многъ . . sic (πολλάκις ib. vers. 20); 9 . сѣ sic; 10 . . мѷ ошибоч. надстр. зн. у писца; 12 без . . οἱ ἀχάριστοι; союзъ ѷ (хаὶ) у Микл. (238,9) опущенъ; 13 . рца бога дополн. къ ѳсдзаша; 17 повелѣниѥ(мѣ) προστάγματι не дописано писцомъ; 19 кн . . sic (γεγονότα); 23 ѷхъ опредѣл. къ подлеж. гост . . , а силъı дополн. къ проп . . ; 24 . . комѣ sic (дат. мн.); пѫтиѥ подлеж., а ѷхъ опредѣл. къ пѫт . . ; 26 тоже хаί; 27 инициалъ опускается до 28 строки; 27—28 дополни Микл. Lexic. статьей «лѣжин adj (кк кожин) ψευδώνυμος»; 30 чоудъı читай ѷбоудъı (ὦ σπέρμα χαναὰν τοῦ ἀναιδοῦς, хаὶ οὐχ ἰούδα τοῦ εὐλαβοῦς.

чада познаша творьца· а ослоушьливии отьци глаголаахж кто сь ѥстъ· юнаи и безъловѣнаи вреста творьца похвали· а изъумѣвъшии са дьнѣми зълы· въпрашаахж кто сь ѥстъ· съсжштии богословатъ· а старьци хоулатъ· отроци благочьстьно слоужатъ хвалж· а нечистии жьрьци зьлѣ гнѣваѭтъ са· ослоушъливии мждростиѭ правьдивыихъ· обратите са къ чадомъ своимъ· навъкнѣте таина божиа· то само творимоѥ послоухоуѥ· ако богъ ѥстъ сице хвалимъıи· ненаоученъıими азъıкъı· пъıтаите писании· акоже слъıшасте· отъ владъıкъı· ако та сжтъ послоухоуѭштa о немь· а не рещти не вѣсте чоудесе· Слъıшите жестосрьдивии· что вамъ благовѣститъ захариа пророкъ· рече бо радоуи са зѣло дъıшти сиѡна· се цѣсарь твои градетъ ти правьдивъ· и вьсѣдъ на жрѣба юно· почто радость отъ себе сътрасаѥте· что слънцоу сıаѭштоу тъмж любите· почто на безъратии мир' оустите рати· аште да ѥсте сънове сиѡни· ликоуите съ чадъı своими· радости извѣтъ бжди вамъ· чадъ вашихъ богочьстиѭ· навъкнѣте отъ нихъ кто наоучивъıи· кто съвьравъıи· отъкждоу оучениа· коѥ новоѥ богословıениѥ· и ветъхоѥ проречениѥ· Аште ли отъ человѣкъ никтоже ничсоже сихъ наоучи·

3—4 изъум.. са д.. зълы οἱ πεπαλαιωμένοι ἡμερῶν κακῶν; 6—7 сл.. ἱερουργοῦσιν; 8 мждростиѭ ἐν φρονήσει; 9 обр.. са ἐπιστρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν; 10 таина n. pl. (μυστήρια); 10—11 то само тв.. αὐτο τὸ τελούμενον; 15 а не рещти не в.. ч.. καὶ ἀγνοεῖτε τὸ θαῦμα; 16 инициалъ на полѣ опускается ниже 17 стр.; жест.. οἱ ἀχάριστοι; 19 ти соι (Зах. 9,9); 20—21 отъ себе сътр.. ἀποσείεσθε; 22 безър.. вставь ъ у Микл. (239,8); 23 аште да εἰ τοίνυν; 26 отъ исправь у Микл. (239,11) ъ на ерь; 29 инициалъ едва выступаетъ изъ строки вверхъ и внизъ.

нъ ѳ себѣ хвалѫ пожѫтъ· разоумѣйте божи-
е дѣло· ꙗкоже въ законѣ писано ѥстъ·
3 из оустъ младенищтъ и съсѫщтихъ
3 съкрѫшилъ ѥси пѣснь· оусоугоубите оубо
радость· ꙗко тацѣхъ ѳтрокъ въисте ѳтро-
ци· иже ѥже и старѣци не вѣдомо бъистъ·
богомь наоучении въсхвалиша· ѡбратите
срѣдьца ваша къ чадомъ своимъ· а не
съмѣжайте ѳчию си противѫ истинѣ·
аште ли ти жде ѥсте· да ни слъишаште
слъишите· ни видаште видите· ти
без оума гнѣваѥте са на младеништа·
ти вамъ сѫдиѫ бѫдѫтъ по съпасовоу сло-
веси· Добрѣ и ѳ семь съ инѣми прѣжде
сьвѣшта ѳ васъ пророкъ исаиа рекъı·
не нъıнѣ постъıдитъ са ꙗковъ· ни
нъıнѣ лица си мѣнитъ· нъ ѥгда вида-
тъ чада си дѣлеса моѭ· мене дѣла ѳсва-
татъ имѧ мое· и ѳсвататъ сватаѫго ꙗ-
ковле· и бога издраилѣва оубоѧтъ· и ра-
зоумѣѭтъ доухомь заблѫдивъшии
разоумъ· и гнѣваѭштии са навъıкнѫ-
тъ послоушати· и ѧзъıци нѣмоуѭштии
навъıкнѫтъ вѣштати миръ·⁘·
Видиши ли невѣрънъıи ѡ жидовише· ка-
ко ис прѣва словесе· стъıдѣнише вамъ
прѣжде повѣдоуѥ пророкъ· ѳслоушă-
нша дѣла вашего· навъıкнѣте понѣ
ѳтъ нѣго· како богомь наоученѫ проповѣ-
дае чадъ вашихъ пѣснь· ꙗкоже и вла-

1 нъ ѳ секѣ αὐτόματον δέ; 1—2 р.. к.. д.. γνῶτε θυ εἶναι τὸ ἔργον; 3 и 4 слѣва отмѣчены писцомъ; 4 пѣснь τὸ αἶνον (Пс. 8,3); 5 «радост» писцомъ по подскобкѣ 6 буквъ (надъ т уцѣлѣлъ еревый надстр. зн.); «..окъ» к изъ ц, а ъ изъ и писцомъ; 5—6 ѳтроци читай ѳтьци (πατέρες); 7 к.. н.. (исправь у Микл. ..мъ ..ни) θεοδιδάκτως; 9 си ὑμῶν; пр.. πρός; 12 гн.. са διαφέρεσθε; 14 «-весн» с писцомъ изъ и; иниц. опуск. до 15 стр.; 15 предл. ѳ писцомъ на мѣстѣ быв. зн. преп.; 16—17 ни н.. л.. си мѣнитъ οὐδὲ νῦν τὸ πρόσωπον μεταβαλεῖ (Иса. 29,22); 18 си вм. ихъ (αὐτῶν Иса. 29,23); 19 -татъ (первое) ъ писцомъ изъ а; 20 ..ѧтъ (са) не дописано писцомъ; а у Микл. (239,29) исправ. уже Ziv.; специфич. часть у ъ сильно потерта временемъ; 21 доух.. относится къ закл..; 22 и гн.. са οἱ δὲ γογγύζοντες (ib. vers. 24); 23 шт лигатура; 24 к, на пергаменѣ со зн. (ʹ), не передѣлка ли писца изъ ѣ? 25 иниц. на полѣ; невѣръ.. (Ziv. исправилъ уже ѣ у Микл.) ἀνόητε; 26 ис прѣва сл.. ἐκ προοιμίων τοῦ λόγου; 28 понѣ χᾶν; 29 ..кѣ- и 30 ..ла- испорчены разрывомъ пергамена.

женъıй дауъıдъ· прѣжде вѣспѣ глаголѧ
} ıз оу̑стъ младеништь и съсѫштиıхъ
} съкръшилъ є̑си пѣснь· да люво блаже-
нıе дѣтьско прıимете ѧкъı лѣпо· люво
ли съ благочѣстиıмъ ı̑ дѣти намъ дади-
те· мъı сь ıı̑ми коупьно ликоу̑ıмъ· мъı
сь сими праздноу̑ємъ· ı̑ новомъ ѧзъı-
комъ богонаоу̑ченıѭ пѣснь поємъ·
Ѩгъда во сумеѡ̑нъ старьцъ сьрѣтъ съ-
паса· ı̑ на ржкоу̑ прıѧ вѣкомь творь-
ца· ѧкъı младеништа ı̑ господа· ı̑ бога
проповѣда· ıънıı же вь старьць мѣсто
несьмъıслıнь· дѣти съпаса сьрѣтоша
ѧкъı сумеѡ̑на· ı̑ вıı̑ вь ржкоу̑ мѣсто
постьлаша· ı̑ господи бога благослови-
ша· на жрѣвате ѧкъı на хєровимѣ сѣ-
дашта̀го· ѡ̑сана сънноу̑ дауı̑доваоу̑·
} благословенъ градъıı въ ı̑мѧ господь-
} нѣ· сь ıı̑миже вѣспоı̑мъ ı̑ мъı· благо-
словıєнъ ıєже о̑тъ бога богъ· цр̀ь славъı·
ѡ̑ о̑бъоу̑божавъıı своıхъ си· безъ оу̑бо-
жьства съı насъ дѣлѣма· да насъ о̑богa-
титъ своıѭ благостиѭ· благословıєнъ пришъдъıı въ сѣмѣренıе· ı̑ пакъı
градъıı вь славѣ· прѣжде на жрѣва-
ти кротъкъ ı̑ младеништь хвали-
мъ· да сѧ съвѣждетъ писаноıе· видѣ-
на бъıша шьствıа твоıа боже· шьствıа
бога моıего цѣсаря ıже є̑стъ въ сватѣı̑-
мь· къторое грьдъ на о̑блацѣхъ· ı̑ ѧггелъı·

1 п.. к.. προανεφώνησε; 2 и 3 слѣва отмѣчены писцомъ; 3 пѣснь αἶνον (Пс. 8,3); да люво ἤ τοίνυν; 4 пр.. οἰκειώσασθε; 4—5 люво ли ἤ; 5—6 дад.. χαρίσασθε; 7 ..ємъ и 8 ..ємъ ожидались бы ФФ. повелит. -ıмъ, кк выше ликоу̑ıмъ (συγχορεύσωμεν, συνεορτάσωμεν, συμψάλλωμεν); 9 ıпиц. на полѣ; 10 ..ѧ к.. промежутокъ не для зн. препин., кк въ копіи Копитара, а вызванъ хвостомъ отъ ρ 9 строки; 10—11 тв.. δεσπότην; 13 ..нь sic; 14 «:..на» а дурно писцомъ изъ ъ (въ друг. спп. добавлено ποτὲ; «сумеѡ̑на ex сумеѡ̑нъ», замѣтилъ и Копитаръ); вѣ р.. м .. ἀντὶ ἀγκαλῶν (согласно 10 строкѣ на ρ.. ταῖς ἀγκαλαῖς); 18 гра.. надстр. зн. ошибкой писца; 18 и 19 слѣва отмѣчены писцомъ; 21 «ѡ̑ о̑бъо̑..» ѡ̑ — случайно попавшій въ переводъ греч. членъ ὁ (πτωχεύσας; изъ 2 Кор. 8,9; опущенный у Микл. ъ вставилъ уже Ziv.), тк кк о̑бъо̑.. одно изъ подлежащихъ къ благословıєнъ, а не обращеніе; своıхъ мѣст. п. (ἐν τοῖς ἰδίοις αὐτοῦ); 21—22 безъ сѧ.. съı ἀπτωχεύτωσ другг. спп. ἀπτώχευτοσ; 22 насъ дѣлѣма относится къ о̑бъо̑в..; 24 пакъı еры выступаетъ поверхъ строки; 26 слѣдуетъ ли читать (о̑тъ) мл.., или младенштъ(ми), или вм. ..штъ надо читать ..шти (ὑπὸ νηπίων)? 30 ..гє.. безъ зн. мягк.

и силами славимъ· Ѡ веле медъ капыжштий ѧзъıкъ дѣтии· ѡ веле не коупъıѥноѥ оучениѥ· богогодъıтъıихъ· дауидъ пророкъ подъ писаниѥмъ съкръı разоумъ·
5 ѧ дѣти бъıдо ѿтъкривъше· на ѧзъıцѣ богатъство изнесоша· и словесемъ веселомъ· велми вьсѣхъ на насъıштениѥ съзъваша· Начръпаймъ са оубо и мъı съ ими съ горъı и невесъıлаго богатъства· несъıтами пазоухꙋами· и къ кровѣхъ положимъ божиа даръı· Възъпиимъ веспрѣстани· благословъıенъ градъıи въ има господъıѣ· богъ истинъ въ има г҃а б҃а истиина·
10 вьседръжитель с҃ъ· въ има ѿтче· цѣсар истиинъ ѿтъ истиина цѣсара· вѣчьноѥ и присно съı цѣсарьствиѥ имѣа· коупно съ родивъшимъ· ѩкоже родивъıи ѥго бъıште бо цѣсарьствиѥ· ѧ не вънѣ тоа жде чьсти сънови слово причаштаѥмо
20 ѥстъ· не во ни начьномо ни привъıваѭште· или оухоудѣѭште· мльчи· въ ѥстъствѣно и самотворьно по истинѣ· ѥдно бо цѣсарьство ѿтъцоу и съноу и с҃тоуоумоу дх҃оу· ѩкоже ѥдно цѣсарьство ѥдно господьство· тѣмъ и ѥдинѣлъ поклонѣнииимъ
25 слоужимъ· ѥдно трьми съставьѥнии божьство· без начала· бе сътворенна· несъгонимо· ни прѣлѣнимо· не во ни ѿтъць прѣстанетъ коли ѥже къıти ѩкоже ѥстъ
30 съставомъ· Не во ничтоже троица охоудѣѥ·

1 сл.. δορυφορούμενοσ; иниц. опускается до 2 строки; 3 когог.. τῶν θεαρέστων ср. съ тѣмъ же греч. знач. коговъгедѣнъ 282,8; 3—4 -рокъ προφητεύσας; 5 бѣдо τὴν θησαυρόν; ..нкше исправь у Микл. (241,2) ъı; на ошибочн. надстр. зн. писца; 8 иниц. опускается въ 9 строку; 10 ха писцомъ надъ строкой; 11 иниц. опуск. въ 12 стр.; на прав. полѣ 6 точекъ—замѣтка переписчика; 12 и 13 слѣва отмѣчены писцомъ; 14 «ѥ҃нъ· къ има» писцомъ по подскобкѣ 8 буквъ; послѣ ..лѣ опущено ѥх παντοχράτοροσ; 15—16 вѣч.. и пр.. съ ц.. и.. συναίδιον καὶ προαιώνιον τὴν βασιλείαν ἔχων; 18 «не» ѥ писцомъ по подскобкѣ ѣ; 20 шт лигатура; 21 первый зн. препин. безъ промежутка; 23 и съноу, опущенное у Микл., вставилъ уже Ziv.; 24 цѣс.. вм. οὐσία; 27 второй зн. препин. безъ промежутка; 27—28 несъгонимо ἀπέραντον; 29 пропускъ послѣ ѥже къти: τοῦ εἶναι πατήρ, οὔτε ὁ υἱὸσ τοῦ εἶναι υἱὸσ καὶ βασιλεύσ· οὕτωσ οὐδὲ τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον τοῦ εἶναι τοῦθ' ὅπερ ἐστὶ τῇ ὑποστάσει (ѩкоже ѥстъ съставомъ); 30 иниц. опуск. въ ниж. поле.

ѩли оустѫпитъ коли· ѩ присности· ѩли ѳ-
вѣштъства ѩ цѣсарьства· не во ѩко чловѣ-
къ бысть сн҃ъ божии· І ѩже на нѣ мѫчилъ то-
моу прѣдолѣ· плѣтиѭ то сѣдѣлавъ· ѩже на
зълаго ѥи врага повѣда· тѫ сѣдѣлавъ тѣ-
мь цѣсарь бысть· нъ ѩко цѣсарь ѩ богъ·
присно того дѣла цр҃ь· ѩкоже ѩ породивъıи
ѥго· иъıиѣ же ѩ по рожденнии присно· не хоу-
ли христосова цѣсарьства хоулѣниче· да
не родивъшоу оумоу весчьствиѥ сътвори-
ши· ѩште вѣрьнъ ѥси· вѣрьно приди къ
христосоу ѩстинноу оумоу богоу нашемоу·
ѩ не ѩкъı прѣвъıи ѩмѣѭ зълъı своводъı· ѩ-
ште ли робъ ѥси· съ страхомъ си господиноу
покори сѧ· словесъı бо прѣпираѭи сѧ не при-
ѩзнивъ робъ· нъ ѩвѣ сѫпьрникъ· пише-
тъ бо сѧ не чътъıи сн҃а не чьтетъ ѳтьца поу-
стивъшааго ѥго· Мъı же вьзлюбьѥнии
ѳтъкѫдоуже ѩзидохомъ· наидѣмъ на слово
вьпиѭште· благословьѥнъ градъıи въ ѩ-
ма господьнѣ· пастоухъ добръıи ѩ благъıи·
положитъ доушѭ своѭ за ѳвьца своѩ· да ѩ-
коже овьца траваштиима влькомь· ѳвьцеѭ
ѧдчѫтъ ловьци· сице разоумьıиимъ
ѩ доушегоувьıиимъ влькомъ· себе си
ѩкъı чловѣка положивъ старѣишина па-
ствиѣ· локитвѭ сътворитъ оуловьшиѩ-
мь· прѣжде оуловьѥноуоумоу ѳтъ ниѫъ ѧда-
моу· благословьѥнъ градъıи въ ѩма госпо-
дьнѣ· богъ на диѩвола· не ѩвѣ невидимоѭ

1 ѩ(ли) ѫ; 3 послѣ къстъ опущено δι' ἡμᾶς; 3—4 І ѩже на нѣ (читай І ѩже насъ) мѫ-
чилъ(-) томоу прѣдолѣ καὶ τὸν καθ' ἡμῶν τύραννον ἐνίκησεν; 4—5 плѣ.. то (буква т писцомъ
изъ к, кружокъ краго подскобленъ) сѣдѣлавъ- ѩже на зъл.. ѥѩ (т. е. Троицѣ) вр.. п.. ἐν
σαρκὶ ταύτην πραγματευσάμενος τὴν κατὰ τοῦ δυσμενοῦς αὐτῆς (т. е. τῆς τριάδος) ἐχθροῦ νίκην;
5—6 «тѫ (т. е. повѣдѫ) сѣдѣлавъ(-) тѣмь» διὰ τοῦτο; 6—7 нъ ѩко ц.. (χ҃ѕ) ѩ богъ [·] присно (-);
8 ѩ по р.. (ѩ) пр.. (νυνὶ δὲ, καὶ μετὰ τῆς προλήψεως, καὶ εἰς τὸ διηνεκέσ); 11 ..но буква о пис-
цомъ изъ ъ (πιστῶς); 13 прѣвъıи ἐπικάλυμμα Микл. (Lex. «прѣвою») читаетъ кровъı; 14 си
dat. ethicus; 16 сѫпьр(ь)..; 17 п писцомъ на мѣстѣ быв. знака препин.; 18 иниц. опу-
скается недалеко подъ строку; 19 же и І писцомъ надъ строкой (ὄθεν, ἐπανέλθωμεν);
20 и 21 слѣва отмѣчены писцомъ; 23 ..ѩма читай ..ѩмъ; ..мь dat. plur.; 24 «раз» пис-
цомъ по подскобкѣ 3 буквъ; 29 и 30 слѣва отмѣчены писцомъ.

силоѫ· нь немоштьноѫ плътьѫ съвазати
3 ѥже на нъı крѣпькъ· благословѣнъ градъı
3 въ имѧ господьнѣ· цѣсарь на сѫпротивника· не вьседръжительства силоѫ и мѫдростиѫ· нъ мьнимъıмъ кръста боуıствомъ· вь зълоби сѫштѧѧ змиѫ· плѣнъ разграбитъ· благословѣнъ градъı въ имѧ господьне· истовъıи на лѫжаго съпасъ· на прокоудьника· миротворьцъ на сѫпротивьника· чловѣколюбьць на ненавистьника чловѣкомъ· благословѣнъ градъı въ имѧ господьнѣ· господь помилоуѥтъ тварь своѫ· благословѣнъ градъı въ имѧ господьне· съпасъ прѣлъштенаѧго чловѣка· роушитъ прѣльстъ· освѣтитъ тъмьнъıѧ· оупразнитъ капиштемъ прѣльщтение· и въ того мѣсто вьвести богопознание съпасьно осватити миръ· прогнати скврьнѫ· и стъıдостъ· поустошьнъıихъ ѿ слоужениѧ благословѣнъ градъı въ имѧ господьнѣ· ѥдинъ за многъı и по мнозѣхъ· избавитъ ништъ родъ чловѣчьскъ· отъ ржкъı крѣпъшиихъ ѥго· и оувога и ништа отъ расхъıштаѫштиихъ ѥго· благословесенъ градъı въ имѧ господьнѣ· полнѧ'тъ масломъ и виномъ· въпадъшаѧго въ разбоиника и прѣзрѣна· благословесенъ градъı въ имѧ господьнѣ· съпастъ насъ собоѫ· якоже рече пророкъ·

2 и 3 (тоже 26, 27, 29 и 30) слѣва отмѣчены писцомъ; 3 ..дьнѣ ерь съ сорваннымъ вокругъ слоемъ пергамена (при отлѣпкѣ вощинки); 6 сѫ.. фронímou, не са.., кк у Микл. (242,20; Ziv. не замѣтилъ; у Копитара сѫ..); въ Lexic. уничтожь ст. «сѧштъ»; 11 нен.. ча.. τοῦ μισαύδου, почему у Микл. (Lexic., ст. ненавистьникъ) добавь «чловѣкомъ»; 12 послѣ ..нѣ опущено καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν; 13 послѣ своѫ опущено ὃ ἐποίησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ; 14—15 градъı ... съпас(т)ъ ὁ ἐρχόμενος ... σῶσαι; супины: (15—16) роушитъ, освѣтитъ καταλῦσαι, фωταγωγῆσαι, (17) оупр.. καταργῆσαι; замѣна супиновъ: (18—19) въ того мѣсто вьвести ἀντεισάξαι, (19) осватити ἁγιάσαι (у Микл. 242,29 исправь осѣ..), (19—20) прогнати ἀπελάσαι; 20—21 поус.. кѣ (читай когъ) са.. τῆς τῶν ματαίων θεραπείας; 22 ..гъı еры выступаетъ поверхъ строки; 23 избавитъ (supinum) ῥύσασθαι; ништъ исправь у Микл. (243,3) ъ: на пергаменѣ специфич. часть ера снята при отлѣпкѣ вощинки (внѣ сомнѣнія); 24 ржкъı быв. ъ дополненъ писцомъ вставкой черты (ı) до ъ; 27 полнѧ'тъ (supinum; апострофъ — недоразумѣніе писца) ἐπιχέαι; 30 съпастъ (supin.) σῶσαι.

не ходатаи ни съла нъ самъ господь спа-
се а. Сего дѣлꙋма и мы благословимъ
та господи· съ ѻтцемъ и съ сватꙑимъ доу-
хомь· прѣжде вѣкъ и вь вѣкы вѣкомь·
благословешенаго прѣжде вѣкъ· и до-
сели бесплътьно· нꙑнѣ же и вь вѣкы· съ
сватꙑимъ· и бес прѣмѣнꙑ· и безъ разлꙋ-
кы сжитиимъ вьплъщениимъ·:·
Нъ да видимъ по томь· что глаголетъ сватоѥ
ѥꙋаггелиѥ· къшъдъшоу ꙋбо господеви
къ црькъве· придоша к немоу слѣпии
и хромии· и исцѣли а вьса· видѣвъше же
старѣишины молитвьникомъ· и фари-
сеи чоудеса ѩже сътвори· и дѣти зовж-
шта и глаголѫшта ѻсан·на сꙑноу давꙑ-
довъ· благословлѣнъ градꙑи въ имя го-
сподьне· не сътрьпѣша того чьсти· тѣ-
мъ и пришъдъше к немоу глаголаахж·
не слꙑшиши ли что сии глаголѫтъ· нѣ
ли ти· тажъко славимоу· нѣ ли
ти· печалъно слꙑшаште ѻтъ безъловь-
нъ дѣтии· ѩже ѥдномоу богоу лѣпа·
не повѣда ли прѣжде богъ пророкомъ·
ѩко славꙑ своѥѫ иномоу не дамь· то
како тꙑ человѣкъ сꙑ самъ сь твориши бо·
гъ· нъ что противѫ томоу трьпѣливꙑи·
тъштивꙑи на милость· а поздинъ на
гнѣвъ· тръпитъ вьзбѣсившѣвъшиимъ· цѣлитъ ѻтъвѣтомъ ѻбаштреніѥ·
попинаѥ писанига· предꙑизводитъ съ-

2 иниц., опускаясь, не достигаетъ 3 стр.; 3 съ св.. повторенія предлога въ греч. нѣтъ; 4 вѣкомь dat. pl.; 8 ..че.. вм. ште.. (σαρκώσεωσ); 9 инициалъ на полѣ; по т.. τὰ ἐξῆσ; зн. преп. безъ промежутка; 9—10 св.. ѥꙋаггѣ.. (sic) ὁ θειότατοσ εὐαγγελιστήσ; 11 цр.. τὸ ἱερόν; 13 ст.. мол.. οἱ ἀρχιερεῖσ (Матѳ. 21,15); 15 «ѳсан-на» зн. препин. безъ промежутка ошибочно писцомъ вм. постановки «-ѳсанна»; 16 -довъ читай -довоу (τῷ υἱῷ δαυίδ; ср. 326,17; судя по запятымъ, Микл. принималъ за зват. ф.); 16 и 17 слѣва отмѣчены писцомъ; 19 ..гол.. буква о писцомъ по подскобкѣ ж; 20 первый зн. преп. безъ промежутка; послѣ ..ко на пергаменѣ незаполненная разура буквъ «мъ бо са» (изъ нихъ только бо са впѣ сомнѣнія); οὐ βαρύνῃ δοξαζόμενοσ ὡσ θσ; 21 ..ште ἀκούων (см. еще 282,10 «-къше са» и др.); 21—22 ѻтъ без.. дѣтии παρὰ τῶν ἀκάκων; 23 пов.. δεδήλωκεν;..омъ тв. п. (διὰ τοῦ προφήτου); 24 св.. μοῦ (Иса. 42,8); то καὶ; 27 тъшт.. ὁ πολύσ; 29 цѣ.. ἀναστέλλει; 30 поп.. читай пом.. ἀνθυπομνήσει;..ния буква и писцомъ изъ ѥ; прѣдь.. προφέρει.

вѣдѣтелѣства творащтиимъ· а не отъ-
мештетъ са въпроса· Тѣмъ рече николи-
же ли мене слъишасте· пророкомъ глаго-
лѫшта· тогда разоумѣѥте ѩко ѧзъ ѥсмь
глаголѧи пришълъ· ни ли пакы из оустъ
съсѫштиихъ младеништь съвръшилъ
ѥси хвалѫ· врагъ твоихъ ради· раздроу-
шиши врага и мьстьника· ѥже ѥсте въ-
иже законъ чтѫште и вѣдѫште и проро-
кы чтѫште· мене въ законѣ и пророцѣ-
хъ· пропокѣдаѥмаго ослоушасте са·
мните во оубо пронърѣствомь въздръ-
жанию· пронърити славѫ божиѫ· не
разоумѣѫште· ѩко иже са мене ослоуша-
ѥтъ· и отьца са ослоушаѥ· ѧзъ во отъ бога
изидохъ· и вънидохъ въ миръ· и моа сла-
ва отьца моего ѥстъ слава· обличении же си-
це неразоумьничьнъıи съпаса нашего бого-
мь· прѣмлькоша отъ пърѣниа· затворе-
номъ въвъшемъ оустомъ ихъ истиноѫ·
ини же потръгнѫвъше безоумиа съмъıслъ·
сьвѣтъ на нѣ творѣахѫ· Мы же поимъ ве-
лии господь нашъ и велиа крѣпость его·
и разоумоу его нѣстъ числа· си во въса въı-
ша· да отънемьмъи грѣхъ мироу· агньцъ
и сп̄ъ божии· волеѫ на съпасьиѫ страсть
съ вами придетъ· и на продании станетъ·
ископоугѫшталаго животворьноѫ кръвьѫ·
своеѫ миръ· сьцѣнатъ трьмъ десатемь
мѣдьницъ· и пасха наша заколенъ вѫдетъ·

1 твор.. τῶν τελουμένων; 2 иниц. опуск. до 2 стр.; 4 ..те у Микл. ..тъ (244,3) исправилъ уже Ziv.; послѣ ѥсмь опущено самъ (αὐτος ἐγώ Иса. 52,6); 6 със.. мл.. вм. мл.. и със.. (νηπίων καὶ θηλαζόντων Пс. 8,3 и Матѳ. 21,16); 8 -шиши читай -шити или, лучше, supinum -шитъ (τοῦ καταλῦσαι Пс. 8,3; ср. отсюда же заимствованное роушитъ 329, 15—16); 9 чт.. и вѣд.. προσέχοντες; 12—13 въз.. εὐσεβείας; 18 ..ныи сры писцомъ изъ н; съп.. наш.. читай ..омь нашимь (ὑπὸ τοῦ σ̄ρ̄ος ἡμῶν θῡ); 21 ини изъ инъ писцомъ; 22 иниц. опуск. недалеко подъ строку; 26 ..тъ сръ выступаетъ поверхъ строки; 27 съ в.. ὑπὲρ ἡμῶν; придетъ ἔλθῃ; 27—29 «и на пр.. — миръ» ἐπὶ τὸ πραιτώριον γνωρισθῇ, καὶ οἱ ἀγοράζοντες τὸν ἐξαγοράσαντα τὸν κόσμον τῶν ἁμαρτιῶν δειχθῶσιν; ср. у Микл. (Lexic.) «проданиѥ male πραιτώριον» и «стати γνωρίζεσθαι»; 29 сьц.. συμφωνήσωσι, 30 «жде» писцомъ по подскобкѣ 2—3 буквъ (τυθῇ).

На ниж. полѣ поздн. рукой: 1) «г̄ӣ помози рабу» 2) «гн по» 3) «г господни».

за нꙑ хс. да иже чⷭтьноѭ е҆го кръвиѭ по-
кропими· и҆ оу҆стънꙑ а҆кꙑ прагꙑ назнаме-
наѭште· оу҆вѣжатъ прокоу҆ждаѭштаа҆-
го ѻ҆ржиѭ· и҆ сице пострадавъш хс· и҆ въста
въ третии дⷭнь· съ ѻ҆т҃цемь и҆ съ сватꙑимъ
доухомь· коупно въ славѣ и҆ чⷭти· вⷭа тва-
рь е҆моу поклонитъ са· и҆ к томоу прⷭклонитъ
са е҆моу вⷭѣко колѣно небесънꙑихъ и҆ зе-
мънꙑихъ· и҆ прⷭисподънихъ· славѫ е҆
моу въздаѭште· нꙑнѣ и҆ присно и҆ въ вⷭ-
кꙑ вⷭкомь а҆мин·:·

фотꙗ патрна҆рха конъстантина града сло-
во на връбницѫ и҆ ѳ҆ лазарѣ·:·
Єгда ѳ҆трокꙑ ѡсанна въ въшънихъ
вⷭпиѭшта црькꙑ въстрѫбитъ·
и҆ свⷭтълꙑи тꙑи воголⷭпънꙑи гласъ
къ себѣ привлⷭкѫ· вꙑсокъ бѫдѫ
потъштанимъ· зъло бо а҆ште радо-
сти прⷭдолⷭѣтъ· поустошънюе ⷭстъ-
ство· а҆ любꙑ не вⷭстъ жъдати врⷭме-
не зовѫшта· и҆ оумомъ вꙑстромъ ѻ҆бъ-
хождѫ видания· и҆ ржкама плешта
ликоуѭ· и҆ съмⷭшама҆ са скачѫ сь дⷭтъ-
ми· повⷭдънѫѭ пⷭснь сь нимн оутвр'-
ждам владꙑцⷣ· ѡсанна въ въшънихъ
благословънꙑ градꙑи въ имѧ господь-
нⷭ· Єгда ли пакꙑ вⷭнⷣ носашта и҆ срⷭ-
таѭшта христоса· и҆ ликꙑ ставашта·
и҆ стела҆шта ризꙑ съмоштрѫ· радоуѭ са

1 да ѻ҆пѡс; 3 оу҆в.. ⷭхфу́гѡси; 4 ѳр.. та̀ вⷭ́лη; постр.. ѻ҆ паθѡ̑н сархі́; къста(къ) а҆на-
ста́с; 5 ѳт'.. исправь у Микл. (244,27) отъ..; ы (не ъ, кк было у Микл. до Цивира) писцомъ
изъ быв. черты преждевременнаго и; 6—7 коуп..— са ѻ҆мотⷭ́мѡс каὶ ѻ҆моδо́ξѡс парà па́сης
ктⷭ́сеѡс просхунⷭ́θη; 7 к надъ строкой писцомъ, и первоначально было покло.. (р изъ о);
7—8 и к т..—ⷭ́моу ѻ҆́τι а҆у҆тѡ̑ ха́мφει (не читать ли ик(о) томоу... [ⷭ́моу]?); 10 въздⷭ.. а҆наπе́м-
понтес; 12 мⷭсто заставки; 13—14 все надписаніе писцомъ по подскобкѣ; 15 рисован.
инициалъ на полѣ; 17 ..съ еръ выступаетъ поверхъ строки; 23 ѭ передѣлка писца
изъ ю.

На лѣв. полѣ поздн. рука практиковалась въ написаніи а (11 разъ), г (3 раза) и г
(4 раза); на ниж. полѣ замѣтка Бобровскаго, подбиравшаго разрозненные кватерніоны.

тако́жде· і҆́же ви́ждь о҆́трокы́ простомъ
а҃зыкомь и҆ дѣ́лесемь· пѣ́снь цѣ́сароу тво-
ра́шта· нъ придетъ ми тъгда пачє· жи-
довъскы плакати сѧ· и҆ ненавидѣти зъ-
лобы· а҆́ко о҆́троци съмы́слатъ а҆ о҆́тьци сѧ
на о҆у҃вои творатъ· и҆ младе́ньци богосло-
ватъ· а҆ о҆́тьци на бога сѧ творатъ· тъгда
и҆ кни́жьникъ самѣ́хъ ви́ждь· падъшиѭ҆
мѫ́дрость· славоѭ҆ во и҆ лицемѣ́рьствомъ
разоу҃ма· горѣ зѣ́лѣ вѣ́знесъше сѧ· і҆́стинъ-
нъıмь и҆ божи́мь мѫ́дрости· по і҆́стинѣ о҆́тъ-
падоша· тъгда и҆ о҆у҃чителѣ и҆́хъ плача сѧ
о҆́жесточанию сръ́дьца и҆́хъ· а҆́ко о҆у҃чити и҆́нѣ-
хъ поржчени· не бъıша достоі҆ни своѥ҆́ѭ҆
зъловоѭ҆· ни съ свои́ми о҆у҃ченикъı въ ра-
доу҃ стати· и҆ недѫ́гъ и҆́нѣхъ цѣ́лити· о҆бѣ-
штавъ҃шии сѧ· сами послѣ́дни́мъ недѫ́-
гомъ безоу҃мни́мъ волѣ́ша· величании́-
мъ страсти вѣ́сь доу҃шь зѣ́лѣ о҆́бративъ-
ше· и҆ соугоубоѭ҆ по і҆́стинѣ а҃зеѭ҆· во-
лѣ́вѣ́ше· зъли́ во сѫ́ште и҆ зѣ́лѣ страждѫ́-
ште· не могоша и҆ страсти своѥ҆́ не чоу҃ти·
Лѣ́по во бѣ́ и҆́мъ врачоу҃ пришъдъшоу· и҆ о҆у҃
ни́хъ сѫ́штоу прима́ти є҆́го· и҆ рѣ́къı и҆́мъ
цѣлє́ниа проливаѭ҆́штоу· о҆у҃добь и҆ без
врашъна· о҆́тъ о҆́мъıваѭ҆́шта́го и҆́хъ· скврь-
нъı своѧ҆́ о҆́чиштати· и҆ страстии свои́хъ о҆́мъı-
вати сѧ· нъ волє́ѭ҆ и҆ чоу҃вьства и҆ о҆у҃мъ свои́·
коупьно зѣ́лѣ о҆слѣ́пивъше· своє҆́го цѣлє́-
ниа съвратиша сѧ· и҆ съпаса и҆ творьца

XXIII тетрадь (полный кватерніонъ).

12 ..ѣ поставь зн. мягк. у Микл. (245,1 сп.); 15 съ буква с писцомъ изъ черты ı; 17 ..шнѝ Ziv. уже дополнилъ второе н у Микл.; 19 «тра» по шершавому мѣсту пергамена (или по подскобкѣ?); 20 послѣ «і҆стинѣ» пробѣлъ буквъ на 5 на пергаменѣ съ несомнѣнной шершавостью на пробѣлѣ, распространяющейся и на слѣдующія буквы а҃з, и на мѣста внѣ строки; Копитаръ принималъ шершавость за подскобку и въ копіи подчеркнулъ а҃ съ подписью «ex corr.»; но и на буквы т (стр.. 21) и «а҃ н» (22) распространяется та же самая шершавость непрерывно, чего Копитаръ не отмѣтилъ; 23 иниціалъ на полѣ; 26 ..аго у Микл. (246,10—11) дополни другое а (Ziv. не замѣтилъ).

На прав. полѣ замѣтка Бобровскаго, собиравшаго кватерніоны; на ниж. полѣ поздн. рука вырисовывала г (4 раза) и ѡ (2 раза).

познати не рачиша· а̑ въша бо познали свѧ-
тыи паулъ рече· не въша г҃а славъı распѧ-
ли· не разоумѣша· не бо и̑ разоумѣша рачи-
ти· и̑жде бо хотѣнїе сѫпротивѣ въıваи̑·
то и̑ дръжаштаѧ страсти о̑умъ плѣноу въı-
ваи̑тъ· и̑ о̑ума сковожденїе вабимо· на
добро и̑стинъı постиженїе не и̑детъ·
не разоумѣша а̑гг҃елъı славимааго· и̑ пр°-
рокъı пропов҃ѣдаи̑мааго· не разоумѣша
о̑ деснїѫ о̑тца сѣдаштааго· и̑ н҃а· дѣвичоу
ржкоу носима· и̑ словесемь и̑дн҃ѣмь· дви-
жжшта· не разоумѣша на пр҃естолѣ
хероувима сѣдаштааго· и̑ на о̑сѣлати
носима· и̑ о̑трокъı хвалима· и̑ на стр҃астѣ во-
лѣнїѫ пришьдъша· не познаша ни ра-
зоумѣти и̑зволиша· нъ нарицаи̑мїи
са мждри бъıти о̑вжродѣша· и̑ о̑тъмь-
и̑ѣ въ мъıслехъ и̑хъ· неразоумичьноие
сръдьце· сиі̑ пророкъ и̑здалеча глаго-
лаа̑ше пр҃еди вида· слоухомъ слъıшат'
и̑ не разоумѣѭтъ· и̑ видаште не вида-
тъ· о̑удебелѣ бо сръдьце людии сихъ·
и̑ о̑ушима тажьцѣ слъıшаша· и̑ о̑чи си
помѣжиша· да не видатъ о̑чима· ни
о̑ушима слъıшатъ· ни сръдьцемъ разѵ-
мѣѭтъ· и̑ о̑брататъ са да и̑сцѣлѭ а·
Повѣждь ми о̑убо ѡ̑ жидовине· ч'то са про-
рокъı величаи̑ши· а̑ прорицаи̑мааго к°-
риши· како ли вьлежиши кн҃игахъ· ра-
зоума написанъıихъ о̑слоушаѧ са· и̑ о̑тр°-

1 а̑ εἰ (1 Кор. 2,8); 3 и̑ Ziv. уже вставилъ у Микл.; 5 ..штаѧ исправь у Микл. (246,17) ..шта са; 6 «как..» к писцомъ изъ к; 10 и̑ н҃а писцомъ: и̑ въ промежуткѣ зн. препин., н изъ быв. н, а надъ строкой; 11 зн. препин. писцомъ по подскобкѣ мѣста 2 буквъ; 13 ..ма вм. ..мъ; 14 стра писцомъ надъ строкой; 14, 15 и 16 слѣва отмѣчены писцомъ; 16—17 нар.. са φάσκοντες (Рим. 1,22); 18 «и̑хъ· нер» писцомъ по подскобкѣ 6—7 буквъ (καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία Рим. 1,21); 20 ..шат' и 21 ..ѣтъ измѣненіе литургич. текста Иса. 6,9 или Матѳ. 13,14 подъ вліяніемъ текста Матѳ. 13,13, при чемъ (21) д (первое) писцомъ изъ черты і (буквы н?); 23 си dat. poss. αὐτῶν (Иса. 6,10; Матѳ. 13,15); 24 да не (когда) видатъ μήποτε ἴδωσιν (ib.); 24—26 ни... слъıшатъ· ни... разѵмѣѭтъ καὶ.. ἀκούσωσιν καὶ.... συνῶσιν (ib.); 27 инициалъ на полѣ опускается въ 28 стр.; ѡ̑ писцомъ изъ о̑.

чникъı закона събираѣши· а ѝстовоѥ
грозновьѥ бърати· попоуштаѣши· ѝ въ
кнѭжъıныѭхъ роудахъ· въ поустошъ
вьдиши· а ѝже вь нѭхъ таѭнаго· не ѝ-
скопаѣши ни сьвереши злата· ѩ ѝ ни
по законъıныѭмъ цвѣтиломъ· съ любь-
виѭ цвѣтъ обѫмавъше· свѣтьли свѣ-
тъло оувасти· въ црьквьныѣмъ ликоу-
ѭщтъ чрьтозѣ· ѝ ѥже въ благодѣти до-
брѣ вошѣтъ· благочьстиѥ посатъ·
а тъı листвиимъ закръıвъ очи си· вьсь
са тамо прѣда· ни отъ того дебельства
болѣзни ѝмѣѫ· ни къ цвѣтьца възороу
личесе своѥго не прѣведъı· ѝ тъı бисръ
ѣдъскъı ѝмиже са красатъ· звлѣ оумно-
жаѣши· а Хсови людиѥ тъ отъкриваѭ
лѣпѣ· чистѫ по ѝстинѣ приѥмьѭщтъ
ѝстинъıныѭ зарѫ· ѝ оу чрътога сѣдиши
ѝздавъıна са троуда· а пришъдъша за-
ти не приѥмьѣши· дръжимъ съı похо-
тиѭ блѫда· по ѝстинѣ съвравъшъ·
без мѫжьства· ѝ къ сирѣхъ словесехъ бе-
з оума ѥдинъ· по ѝстинѣ сиѝ людиѥ
ѯродниѵ а не мѫдрѝ· ѝспръва во оулѫ-
чениѝ на законъ· ни въ послѣдниимь мѣ-
стѣ написани бъıша богопознанна·
Не слъıша ли цѣсарѭ давъıда божиѥмъ о-
свашteниимь пожшта· ѝз оустъ мла-
дѣнець съсѫштиѭхъ съвръшилъ ѥси
хвалѫ· врагъ твоѭхъ ради· не вѣроующи
ли

3 кнѭжън.. к писцомъ изъ г, еръ у Микл. вставилъ уже Ziv.; въ исправь у Микл. (247,8) вь; 7 «ѻкъм..» м писцомъ изъ к (ь у Микл. уже исправилъ Ziv. на ъ); 9 ѥже Ziv. исправилъ уже у Микл. иже; 12 отъ Ziv. исправилъ уже у Микл. ъ; на прав. полѣ 6 точекъ — замѣтка переписчика; 14 опущенное Микл. не уже вставилъ Ziv.; 19—20 прнш.. зати изъ Матѳ. 25,1; 24 ..рѝ надстр. зн. у писца; 24—25 оулѫчениѝ на законъ (у Микл. ..нѣ Ziv. уже исправилъ) слогъ лѫ выскобленъ, но ясно читается; 27 инициалъ въ полѣ опускается въ 28 строку; 29 ..цѣ (ѝ) със.. ср. 336,12 νηπίων καὶ θηλαζόντων (Пс. 8,3); 30 шн лигатура.

пророкоу· вѣроуи ѧкъı ѫжицѣ· ѧште нѣси
и словесъı ѻтъвръглъ ѫжичьства· ѝзда-
вѣна бо та вѣмь дѣлесъı ѻтъвръгъша са
ѥго· прѣѻбидиши ли и ѧкъı пастоухо·
ѻувой са ѧкъı цр҃ь· вѣстъ бо прѣтити
ѧкъı цѣсарь съı· ѧште лѣпшта са ѝли
гнѣвлѭшта почоуѥ· и копиѥ блискаѭ-
ште са наведетъ· и палицеѭ желѣзноѭ
пасетъ· и ѧкъı съсѫдъı глинъı· тѣлѣ҇нии
ѻума съвръш'шѧ са сътъретъ· рькци съ ни-
мъ великомъ гласомъ· из оустъ младь-
нецъ и съсѫштиихъ съвръшилъ ѥси хва-
лѫ· Твоѥмоу ѻумоу мьстити хота при-
шълъ ѥстъ съпасъ· твоѥмоу мьстити
хота хвалѫ младеньць ѻутвьрждаѥ·
почто своѥмоу си завидиши съпасению·
Почто тол'ми зълъ ѥси· примти благодѣ-
ти· ѧ҇ште не и се ѥже зъло мьниши· ѧ те-
вѣ ѥстъ на добро· ѻбаче твои зълови прѣ-
долѣѥтъ· Ѻслоушаѥши ли са ѥже слъı-
ша· послоушаи ѥже видимаа· ни ли про-
рокоу вѣроуѥши ѝсаи҇ вьпыѭштоу и
глаголѭштоу· ѧзъıци нанѣмь навъı-
кнѫтъ глаголати миръ· то ли не ѧзъı-
ци нанѣмь ѝстинѫ ѩсно глаголѭтъ·
не навъıкоша ли хвалити младеништи
мира· ꙗ҆с бо ѥстъ миръ нашъ· ѥже срѣ-
дьнѭѭ стѣнѫ вражды разори· и ѥго-
же дѣла съ ѻтьцемь и съ творьцемъ·
прѣжде зълѣ ѻстжпивъше· съмире-

5 цр҃ь исправь у Микл. (248,1) цѣсарь (Ziv. въ поправкѣ не поставилъ титла «цр҃ь»); 8 пал.. Ziv. уже исправилъ у Микл. пан.. (Пс. 2,9); 9 пасетъ sic (ib.); 10 ѻума Ziv. исправилъ уже оумн у Микл.; ..шѧ.. вм. ..ша..; 11, 12 и 13 слѣва отмѣчены писцомъ; 12 ..цъ Ziv. уже исправилъ у Микл. ..ць; 13 иниціалъ опускается недалеко подъ строку; 15 «хв..» и писцомъ изъ другой буквы; 17 иниціалъ въ полѣ опускается до 18 стр.; 18 иниц. едва выступаетъ изъ строки вверхъ и внизъ; 19 ѥстъ Ziv. уже исправилъ у Микл. ь; тво(ѥ)и; 20 иниц. опуск. до 21 стр.; 21 ѩже исправь у Микл. (248,13) ѥже; «про-» о широкой формы; 22 ѩс.. вм. ѝс..; 23, 24 и 25 слѣва отмѣчены писцомъ; 23 нанѣмь исправь у Микл. «на нѣмь» (αἱ γλῶσσαι αἱ ψελλίζουσαι μαθήσονται λαλεῖν εἰρήνην Иса. 29,24); 25 нанѣмь исправь у Микл. «на нѣмь»; оба раза ошибка принадлежитъ копіи Копитара (Ziv. не замѣтилъ); 26 шт лигатура; 30 «пи..» и писцомъ изъ н.

ни бѣхомъ· Ни ли захариа сватъиимъ
доухомъ прѣжде проповѣда радостъ
сиѡноу· радоуи са глаголѧ зѣло дъшти
сиѡна· проповѣдаи дъшти иерусалимл̀а· се цѣсарь твои градетъ ти правъдивъ· и съпасаѧ· тъ кротъкъ и въсѣдъ на ѳсьлѧ и жрѣбѧ ѳсьлатино· не имаши ли очию своею прореченааго съвѣдѣтела· нѣси ли иже проницаѥмо слъышалъ· то же прѣди стоѧште видиши· нѣ ли коупно съ словесы дѣло пришъло· то нѣ ли кротъкъ· нѣ ли правъденъ· нѣ ли съпасаѧ· нѣ ли въсѣлъ на ѳсьлѧ· ни ли нанѣмь ѧзъици свѣтло миръ проповѣдаіѫтъ· не приносатъ ли ѥмоу хвалы дѣти· старчъ оумъ имѣіѫштъ· дѣти хвалѫ приносатъ· да въсе заскопиѥ· тъште слово покажетъ непризни· ѥлма бо ремьствомъ нѣкыимъ· и оугожденимъ сеѧ жизни· любо и зъло хоташтѧ сътворити· хвалѫ приносити славаштаѧ· поштадитъ владъицѣ· младенимтъ бо ѥстьство· не вѣстъ пронъриа ни проскоупьства имѣти· ни работаѥтъ страсти лъсти нъ ѩкоже имъ сватаго доуха даръ въ оуши въложитъ· сице сиѝ стаго доуха даръ въ оуши въ оуши въложитъ· сице сии чоудодѣание хвалатъ· дѣти дары приносатъ· да въси дѣлесемъ

1 иниц. опускается недалеко подъ строку; ..имъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 2 ..тъ исправь у Микл. (248,21) ъ; 7 на ѳс.. и жр.. ѳс.. ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον (Зах. 9,9; что до значенія въ Слов. Микл. «ѳсьлатинъ ὀναρίου», то оно произвольно); 13 опять «на ѳсьлѧ» ἐπὶ ὑποζύγιον (ibid.); 14 нанѣмь ѧз.. αἱ γλῶσσαι αἱ ψελλίζουσαι (Иса. 29,24; у Микл., 248,1 сн., исправь ошибку Копитаровой копіи «на ѥмь ѧ..», чего не замѣтилъ Ziv.); миръ (εἰρήνην ibid.) еревой значекъ надъ еромъ у писца; 16 ..штъ sic (шт лигатура); 20 оуг.. Ziv. исправилъ уже у Микл. оух..; 25 «лъсти(·)» на концѣ слова не и, а двѣ черты (и): одна—десятеричное і, другая—іотъ обрѣзанной съ полемъ буквы ѫ; Копитаръ замѣтилъ у себя въ копіи: «an лъсти? abscissâ membranâ»; поправка Цивира і на и не оправдывается пергаменомъ; 28 «къ оуши» (первое) отмѣчено чернилами писца девятью точками поверхъ строки съ намѣреніемъ послѣ выскоблить, кк лишнее, что̀ не исполнено (у Микл. нѣтъ этого повторенія); ..житъ буква и писцомъ изъ а.

Правое поле обрѣзано; на ниж полѣ поздней рукой «ѓи по» и дальше «по» и «о»; надъ всѣмъ этимъ еще «по».

навъıкнѫтъ· ѩко не ѥже прѣтрѣвивъ
оумъ ıмѣѭтъ· ти любивı сѫтъ пъ-
рѣмь· ı хотѧтъ стоудъ ıмѣти· тѣ-
мь сѧ таıнъıı подаѥтъ даръ· ıъ ıже
чистомъ оумомь ı незълобивомъ срѣдь-
цемъ прихождтъ· тѣм' сѧ благочьстıа
ѿтъкрываѧтъ разоумъ· ѥже бо въıше пъı-
танıа ѥстъ· ти к'то хоштетъ ѻ томь
пъıтати поуда сѧ· ѧ не по сватъııмъ
хода словесемь· то ı ѥстьствıа· ѧ сло-
веса ıмиже сѧ къчитъ· гор'ко прѣтръ-
гнетъ· ı богословьнаго ѻхоулитъ зако-
на· ı вьшиѫ ѥго ѻхоулитъ· ı пъıтаѥ-
мъıѧ гонезнетъ сватости· дѣти хва-
лѫ приносатъ· да родителѣ ѻбличатъ
безаконıа· ı вѣроующштııхъ ѻбновѧ-
тъ богопознанıе· ѥлико бо прѣдолѣ-
ваатъ оумоу· ı навъıкнѫтъ нелѣпо
мъıслиѫ· мьнога вѣстъ трѣбѣ сѧ·
ѧ ıѧже въ чистѣхъ срѣдьцıхъ бе скверъ-
нъı· витаѥтъ· тѣми ıнѣмъ ıстınь-
нъıı ѩвъıѧтъ разоумъ· тъı же ı лазаа-
ра не видиши въставьша ѿтъ грова·
ı мрьтваго съ живъııми сѫшта· ı на
вечерıı съ господьıı вьзлежашта· ıъ
оукром мрьтваго рѣшиши· ѧ своѥго
невѣрьства не рѣшиши· ı гробънъıı
камъı ѿтъвалиѥши· ѧ завıсти доу-
ша своѥѧ· горıı творашта ти гноı·
не ıскъıдаѥши· ı ѧда видиши госпо-

5 оумомь Ziv. исправилъ уже у Микл. (249,15) ъ; 7 пъ- еры выступаетъ поверхъ строки; 8 к'то паерокъ виденъ въ лупу, но мож. быть, это случайная чернильная помарка (въ копіи Копитара нѣтъ паерка)? 17 ..ıнıе буква е писцомъ изъ ı; 19—20 «сѧ· ѧ» у Микл. (249,25) соединено въ одно слово вопреки точкѣ и тому обороту надстр. знака, какой употребляется надъ союзомъ, а не надъ окончаніемъ; 25 съ господьıı Микл. опустилъ (Ziv. уже вставилъ); 27 ..нъıı у Микл. (250,1) ъ исправилъ уже Ziv.; 30 ѧда начальное ѧ выскоблено на пергаменѣ, но ясно читается; исправь у Микл. «да», искаженное изъ «ѧда».

дѣскомь повелѣнїимь· четвьтодьнь-
на їздаѭшта· тоже тъı на оубиѥнїе
и въскрѣсивъшаго· пророкъı оубивъ-
шдѧ ржкъı остриши· ѻ веле великоѥ не-
сьмъıшлѣнїѥ· ѻ веле великоѥ неїцѣ-
лимоѥ оужесточенїѥ· на толико ли бе-
законїе обратиша умъ· да отъ нихъ-
же вѣ вѣровати лѣпо· не вѣроуѭтъ·
ихъже дѣльма хвалити хоулатъ· о ни-
хъже славити и величати не блажатъ·
о нихъже пѣти и благодѣтъ въздаи-
ти· коудатъ и богосварници бъıваѭ-
тъ· сице во обоихъ безоумиѥ· сице
ихъ гръжденїе оудръжанїа· оумъı
во ихъ прѣльштенїа· мечъ тъштa-
нїю· оупонивъ не дастъ· оумъноуоу-
моу очеси сквозѣ проливъшїи са на
немь тьмѣ прозьрѣти· ти на истї-
нъıѧ зард вьзьрѣти· сицевъ недж-
гъ фарисей и книжьникъ· иже прѣ-
жде зъванїа чътѭтъ· и нарицати
са оучителемъ величаѭтъ са· и ши-
ротоѭ подрагъ мьндште са законъ
съхрандште величаѭтъ· а нич'соже и-
стинъı никакоже имѣѭште· ни бла-
гочьстїа ѥдногоже словесе твордште·
Сицевъ остенъ зависти· ѥднѫ бо въглѫ-
би ѭ въ доуши· и всего человѣка оуи-
зви· и о добрѣ пешти са силѫ разори·
и чоувъства· ѩже сѫтъ найтрѣвьши

4 и 5 иниціалы опускаются недалеко подъ строку; 10 ...тъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 13 послѣ второго «сице» разура одной буквы; 27 иниціалъ въ полѣ опускается въ 28 строку.

На нижн. полѣ проба чернилъ (болѣе жидкихъ) самимъ писцомъ «мол'».

пѫти оучениѭ· зѣло лютѣ прокоуди· ни
разоумѣти ѥже на подобѫ· ни памѧтиѭ слоухъ оутвръждаѧ· ни чисто гладати
даѧ видимъıихъ·:·
Мы же оубѣжимъ възлюбıениı· доуши
прокоудьнъıихъ страстии сихъ· бѣжимъ къчениѧ ѥгоже дѣла прѣвоѥ съпаде· старѣишина бесплътънъıихъ· бѣжимъ зависти· ѧште и ничьсоже дѣлѣнъ творѧштоуоумоу прокоуда въıваѥт'· ѧште и малъı съгнѣваѧтъ ѥмоуже завиѧтъ· бѣжимъ къчениѧ и славъı· ıмже истинъı постижениѥ прогонимо ѥстъ· бѣжимъ неоуподарениѧ и хоулъı· то бо старѣишинъı жьрьцемъ· и книжници жидовьсти· на христоса оубиѥниѥ възбѣсиша· се старѣишинъı жърцемъ и книжьıникомъ· безоумьнѣйша младеньцемь сътвори· да
не подражаимъ жидовьска жродьства· нъ дѣтьскоу позавидимъ благодарениѭ· не старьць богодарениѭ· нъ младеништъ богословıениѭ· не завистьливъıихъ невидѣниѭ· нъ хвалѧштиихъ богопознаниѭ· не оубоицъ непризнѣствоу· нъ младъıихъ безъловиѭ·:·
Бждѣмъ и мъı ѩкъı дѣти· господь бо рече· ѧште не обратите сѧ и бждете ѩкъı дѣти· не вънидете вь цѣсарьство небесьноѥ· бждемь дѣти бе зълоби·

5 инициалъ въ полѣ опускается въ 6 строку; 6 «сиχъ» χ писцомъ изъ черты ı; 9 дѣль зн. мягк. опущенъ у Микл. (251,1; Ziv. поправилъ); 12 ди надъ строкой писцомъ; 15 бо у Микл. ошибочно до (Ziv. уже исправилъ); 18 ..ѥмъ исправь у Микл. (251,7) ъ; ..ıи.. у него же не достаетъ знака мягкости; 19 ..цемь буквы мь потерлись отъ времени, но читаются; Копитаръ считалъ ихъ подскобленными («газа»); 22 ..штъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 27 инициалъ въ полѣ опускается ниже 28 строки; 29 ıе буква и писцомъ изъ в; 30 ..мь Ziv. исправилъ уже у Микл. ъ (251,15).

ничсоже зъла ни лютесе на доуши пишж-
ште· нъ вьсеѭ чистотоѭ· и зъла кро-
мѣ сѫшта знамениа· благочѣстъныѭ-
ѭ вѣрѫ приемьѭшти и пишеми· да
вьнидемъ вь цѣсарьствиѥ невесьноѥ·
принесѣмъ вѣиѥ господеви милости
и человѣколюбьствиа· да вьнидемъ
въ цѣсарьство небесьноѥ· сѫдштамъ
ѥго ѥдѫшта на жрѣбати· и жидовъскѡ
бличаѭшта безоумиѥ· а странамъ
даѭшта сватость· сѫдштамъ ѥго
стелѭште котъıгъı· како· ѥже ништиѥ-
мъ постилати· самъ бо на севѣ ниште-
тѫ приѧ· и вьпиѥтъ· поне сътвористе
ѥдномоу сихъ малъıѭхъ братиѧ моѥ-
ѧ мьнѣ сътвористе·⁘·
Ѡ человѣколюбьствьнаѧго и сватаа-
го гласа· мьнѣ рече котъıгъı постил-
лаѥши ѥгда ништѧ одѣваѥши·
мене сѫгрѣваѥши· ѥгда сихъ горькъı-
ѧ стоудени и болѣзни оурѣшиши· по-
стелѧмъ ѥмоу котъıгъı· да сь дѣтьми
намъ бѫдетъ вьпити пространьство·
Ѡсан'на въ вышьнıѭхъ благосло-
вьѥнъ градъıи въ имѧ господьнѣ· бла-
гословьѥнъ градъıи рѫцѣ на крьстѣ
пропати· и странъı къ севѣ си съвъкоу-
пи· благословьѥнъ градъıи· ада съвѧ-
зана показати· а адама отъ ѫзъ отрѣ-
шити· и падениа вьставити· благо-

3 ..ч̑.. у Микл. ь исправилъ Ziv. на ъ, игнорируя еревый надстрочн. знакъ; 5 вьн.. буква н писцомъ изъ д; 11 ѥго опущено у Микл. (Ziv. исправилъ; ошибка въ копіи Копитара); 12 ништ.. шт лигатура; 15—16 ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων (Матѳ. 25,40); 17 иниц. на полѣ опускается до 19 строки; 19 ..штѧ вм. ..штѧ; 20 ъ выступаетъ поверхъ строки; 24 иниц. опускается до 25 строки; 27—28 съвъкоупи(тн) буква с писцомъ изъ черты ı; отр.. исправь у Микл. отър.. (252,6).

словѣнъ градъи· мѫченію дръжавѫ
сътрѣтъ· а простѣнѫ на сетъное пришъдъї пода· благословѣнъ градъи
адова селишта испразнитъ· а небесна жилишта· многыихъ съпасаѫштихъ сѧ· испльнитъ· благословѣнъ градъи жрѣтвѫ собоѭ за нъı принесетъ·
и вьсѧ оцѣстити грѣхъı· и съ отьцемь съı състроити· благословѣнъ градъи
съмрѣти проклатъ· а въскрѣсениа намъ обновитъ· работъı избавитъ·
а сыновожьствиа податъ·
Твоѣ бо то гї сътворьшаго· и отъ не сѫштиихъ насъ съставьша· и съплескавъша· и падъша пакъı· и съкроушеномъ вывъшемъ· въставити и съплескати· твоѣго то ѣстъ человѣколюбьствиа· заблаждивъшаго вьзискати· и отъ заблаждениа обратити·
и прьваго мѣста достойно сътворити· твои бо людиѣ мъı и овьца паствинъı твоѣѩ· и тебѣ вьси въсланиѣмь'
сѧ· и тебѣ славѫ и благодарениѣ въздаѣмъ· коупьно съ отьцемъ и съ свътънимъ доухомь· ѣдносѫштьнѣи
и животворѧштиі· и вседръжаштиі
троици· нънѣ и присно и въ вѣкъı
вѣкомь амин·:·

2 «тъное» (вставь ъ у Микл., 252,8) скоблено, но читается безъ сомнѣнія; 3 і приписка писца въ промежуткѣ буквъ ъп; пода буква д писцомъ изъ о; 7 принес[ѣ]тъ supinum; 13 инціалъ на полѣ опускается въ 14 строку; 14 сѣстав(нв)ѣша исправь у Микл. (252,15—16) ъ, но вторая поправка Цивира (ѣ на ъ) не вѣрна; 18—19 ..а[ѣ]тъ искаженіе супина; 22 въс(к)л.. ошибка писца; 26 вся.. Ziv. уже уничтожилъ ѣ у Микл.; 29 и 30 заняты заставкой.

3 ї҃ѡа҃нна а҃рхиепископоу҃па костантина града златооу҃стаго слово· о҃ смокви вѣ҃ великыи҃ въ понедѣ҃никъ·:·

Око оу҃бо вида и҃ли джвъ цвѣтѣ҃чаи҃ъ·
и҃ли и҃сточникъ силно текѫштъ·
тѣмѣ҃ видѣ҃нии҃мъ тамо са вл҃ѣчетъ·
и҃ срѣдѣ҃чи҃ныи҃ оу҃мъ· прѣвраштаа҃т'
тамо· такожде и҃ оу҃хо слъıша словесы дѣ҃ания҃ и҃ повѣсти· къ тѣлъ
мъıслѣ҃ си простѣретъ· а҃ко бъıти такомоу· тѣлесемь на томь҃ мѣстѣ· а҃ мъıслиѫ҃ на о҃номь҃· и҃ждеже слово повѣстиѫ҃ назнамена дѣло· сице и҃ мы҃нѣ нъıна҃
съло҃учи са вѣ҃злюбъ҃ıении҃· слъıша бо
е҃ѵа҃ггелиста съповѣ҃даѫ҃шта· а҃же вѣ҃
виданиі҃ бъıша христосомъ дѣлеса·
о҃ смокви· сѣ҃де е҃смь дѣлесемь҃ а҃ оу҃мом'
себе си тамо сѫшта творѫ҃· и҃ мы҃ѫ҃ са
нъına҃ вѣ҃ слѣдъı и҃дъı владъıкъı и҃соу҃са·
и҃ вида смокве· прѣ҃жа҃е господ҃ска
запрѣштенна҃· прозаб҃ъшѫ҃ и҃ свѣтѣ҃лѫ҃· а҃ по господ҃стѣ запрѣштенни҃·
и҃ драхло и҃ соухо· заоу҃тра во рече і҃с· и҃дъı въ градъ възаа҃л'ка· и҃ видѣвъ
смокве приде к' не҃и҃· и҃ ничсоже о҃брѣте
на не҃и҃ развѣ листвие҃ тѣчь҃ѫ҃· и҃ рече
не҃и҃ не бжди к' семоу҃ плодъ о҃тъ тебе вѣ҃
вѣкъı· и҃ тоу҃ а҃бие҃ оу҃съхиѫ҃· се вамъ
нъına҃ поч'тено бъıстъ· прѣ҃жасмѣ҃тъ
ма дѣло· дѣлитъ ми са оу҃мъ· и҃гда бо

1 строка отмѣчена слѣва писцомъ; 1—3 уставъ заглавія нѣсколько мельче устава статьи; о҃ (предлогъ) широкой формы; въ поне- надъ предлогомъ три точки — отмѣтка того, что̀ писецъ предполагалъ выскоблить («vult deleri въ», замѣтилъ Копитаръ; Микл. опустилъ въ изд.); 4 рисов. инициалъ на полѣ опуск. до 10 стр.; 5 с.. тек.. ὑδροτόχον; 6 тѣмь҃ ѵ҃п' αὐτῆσ τῆσ...; ..тъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 12 на о҃н.. ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ; 13 ц писцомъ изъ ч; 14 ..ние҃ ἀγαπητοί; ..ша бо ἄκουσόν τι; 15 ..листа τοῦ εὐαγγελίου; 18 творѫ҃ φανταζομαι; 19 вь҃ слѣдъı и҃.. (ы = ъ передъ и҃?) ἀκολουθεῖν; 20 прѣ҃жа҃е буква д писцомъ надъ строкой; ..ска между с и к незаполненная разура одной буквы, повидимому, ъ, а послѣ а выскоблены двѣ буквы (слѣдъ первой напоминаетъ з); итакъ, было господь сказа (πρὸ μὲν τοῦ δεσποτικοῦ προστάγματος); 21—22 скѣтьлѫ҃ κατάκομον; 23 и҃ драхло и҃ соухо στυγερὰν καὶ κατάξηρον въ согласованіи съ τὴν συκήν (смокве 20); бо опущено у Микл. (Ziv. исправилъ); 24 въза҃а.. (ἐπείνασεν Матѳ. 21,18) опущенное у Микл. въ дополнилъ уже Ziv. (въ Слов. Микл. статью «заалъкати» уничтожь); 28 ы=ъ передъ и҃ (εἰσ αἰῶνα Матѳ. 21,19); 30 дѣло τὸ θαῦμα.

хощтж повѣстьнаꙗ сѫказати дѣлеса·
тоу ѧвиѥ съ видомъ чоудеса к нимь при-
влѣкжтъ сѧ· и ѩкоже ѧште к'то видит'
вѣдро злато· имѣжште жтръ камениѥ
чѣстьноѥ· носаште на себѣ си таина на-
писана· хоштетъ вѣдро видѣти· блъшта-
ниꙗ дѣлѣма· ставьшѣтъ сѧ пакъı· ѳ жтрѣ-
нимъ· каменнии· тъштитъ во сѧ и ка-
меньнжѭ видѣти добротж· и ѥже на
нѣмѣ писано таиноѥ оувѣдѣти· сице
и ѧзъ видѣвъ дѣлесе повѣсть· свѣтъ-
лж и добрж сжштж· тамо дръжж оумъ си·
вѣспать влѣкж же сѧ пакъı доуховьнъимъ
видомъ· не разоумѣти чоудесъ· за-
оутра во рече їс· мимоидъı въ градъ въ-
залка· ѡ несъказаѥмѧаго и несѣвѣдо-
маго таинаѧго· възалка кръман вѣ-
сь миръ· ѥже ѳтъ пати хлѣвъ патъ
тысжштѣ до съıти накрѣми· тъ же въ-
залка· ѥже оумъıшленнимъ ѥдинѣмъ
водж на вино прѣтвори ти· възалка ѥже
ѳтъ кала живѣ ѳчи сътвори· възалка
ѥже по пѣнамъ влънънъıимъ ходи· и но-
гоу въ водѣ не ѳмочи· възал'ка· ѥже доу-
ша ѥс тѣлесъ ѥзводитъ· и пакъı въво-
дитъ сь словесемь· то како глаголѣтъ
ѩсаиꙗ· бъ вѣчьнъıи не възал'четъ· ни тр8-
дитъ сѧ· хс же богъ вьсѣчьскъı нѣкде·
вѣроужштоуоумоу глаголжштоуоум8·
ѩспрѣва бѣ слово и слово бѣ оу бога· и бъ бѣ

2 вид.. есть греч. спп. съ чтеніемъ μετὰ τῆς θεωρίας, и потому у Микл. (Lexic., «видъ») значеніе «ἱστορία» вычеркни, а «sup. 253,23» перенеси къ значенію «θεωρία»; 4 «вѣ..» ѣ писцомъ изъ чертъ л (неоконченное д?); ..нніѥ безъ іота; 6 «..шта-» шт лигатура; 7 ст.. сѧ пакъı ἀνθέλκεται; Микл. въ Слов., при «ставлити сѧ ἀνθέλκεσθαι», не указалъ на «пакъı»; 9 в въ прав. сторонѣ его испорчено ссадиной на пергаменѣ; 10 оув.. у Микл. «оу» опущено (Ziv. исправилъ); 14 не раз.. ч.. μείζονά μοι τῆς ἱστορίας ἐπαγγελλομένης δεικνύειν τὰ θαύματα; 16 на лѣв. полѣ три точки—замѣтка переписчика; 16—17 ѡ ..ѧаго (надстроч. зн. ошибоченъ у писца, вм. ..ѧаго) и ..ѧаго таинаѧго (ᾧ ἀνεκφράστου καὶ ἀνεκδιηγήτου μυστηρίου) полн. оконч. вм. краткихъ; 21 тн безъ соотвѣтствія въ греч. (ὁ... μεταβαλών); 25 ѥс тѣлесъ ἐκ τῶν σκηνωμάτων (см. 270,25 и ср. 317,26); 25—26 и пакъı във.. сь сл.. καὶ αὐτὰς (т. е. ψυχὰς) πάλιν εἰσοικίσας λόγῳ; 27—28 тр8- (т выступаетъ поверхъ строки) хопіάσει (Иса. 40,28); 28—29 χς δὲ θς παντὶ σπουδῇ τῷ πιστεύοντι, τῇ γραφῇ λεγούσῃ (иные спп. χς δὲ ὁ θς παντὶ πρόδηλον τῷ κ. τ. λ.).

слово· како оу҃во вѣзалка богъ· нъ възалка робиѥмъ ѻбразомъ· прѣкръми же патъ тъıсаштѣ· ıакоже вѣ нѣмь властелѣско хотѣнииѥ· приде къ смокви видимъıй чловѣкъ· бѣ же вѣсѣжде· ѥже на нѣмъ разоумѣѥмоѥ божѣство· видѣ смокве ѧкъı чловѣка весплодѣна· оу҃соуши ıж словомь ѧкъı богъ· рече не бѫди к' семоу ѿтъ тебе плода вѣ вѣкъı· ı дѣло вь слѣдъ ıдѣаше· ı тоу ѧвиѥ смокъı сѣхнѣаше· слово чловѣчѣско нъ дѣло божѣско· нъ велми трѣбѣ ıскати вѣзлюбѣıѥниıй· вида смоковѣнаго ѿтъ многъııхъ съказано· ıакоже мьıѥ са мьııитъ· нъ не по ıстиѥ· ѻбаче прѣжде варивъшиıхъ вамъ весѣдоуѥмъ съказанииа· ı ѻ нѣмѣже мъı троудили са· прѣди принесемъ· вѣдно бо разоумѣти· въ повѣсти писменѣнѣıй лежай оу҃мъ· вѣ велиць глѫбинѣ ıмѣѫ· съкръвен' таıнаѧго сѣıанииа· каа бо бѣ вѣда словомъ ıсъхнѫти смокви· ѧ не словомъ плода ıмѣти· ѥже бо словомъ ıсоуши ıж· можаѧше ı словомъ плодънѫ сътворити· ч'то ли съгрѣши смокъı· ѧште кто речетъ ѥгда не бѣ ѥı врѣмене· маркоу ѥѵаггѣлистоу глаголѫштоу зимѣ бъıти въ то врѣмѧ· ı ѧште не кое ѥстъ таıноѥ чловѣкъ дѣлъма· ѻ нѣı творимо· ѻбрѧштетъ са ı господ'

9 зн. препин. безъ промежутка, а ъı въ «вѣкъı»=ъ передъ ı (εἰσ τὸν αἰῶνα Матѳ. 21,19); 10 послѣ ıдѣаше опущено τῷ ῥήματι; ъı выступаетъ поверхъ строки; 15 нъ безъ соотвѣтствія въ греч.; у Микл. (254,3 сн.) опущено; ı надъ строкой писцомъ; «ıиѣ· ѻб» писцомъ по шероховатому мѣсту (по разурѣ?) пергамена (οὐχ ἠχριβωμένωσ); 16—17 вес.. сък.. λέξωμεν λύσεισ; 20—21 съкръвен'(на) таıнаѧго (н писцомъ по шероховатому мѣсту пергамена; по разурѣ?) сѣıанииа (κεχρυμμένην τὴν τοῦ μυστηρίου στιλβότητα); 23 ѥже ко ὁ γάρ; ıсоуши писцомъ по шероховатому мѣсту пергамена (по разурѣ?); 24 «ıж· мо» тоже самое; послѣ ..нж опущено ταύτην (иные спп. αὐτήν); 25 ..тн по шероховатому мѣсту пергамена (по разурѣ?); 28—30 καὶ εἰ μὴ τί ἐστιν μυστήριον ὑπὲρ ἀνθρ ου ἐν αὐτῇ τελούμενον.

по ѥ҆дномоу ѻ҆бразоу· хвалимъ оу҃во ѩ҆ко
словомъ оу҃соуши· зазорѝнъ же ѩ҆ко без оу-
ма ѭ҆ прокла· нъ лѣпо ѥ҆стъ разоумѣти
ѻ҆ семъ вѣзлюбл҃ѥнии· чии ѻ҆бразъ при-
несе смокви· не во вѣ ншкоѥ҆же христосо-
мъ въıваѥ҆мое дѣло· ѥ҆же и҆ не и҆мѣ҆ше
таи҃наго человѣкъ дѣла҆ма творимаа
бѣшѧ҆ во ниѥ҆дноже вѣ ѻ҆тъ ѥ҆го· сътво-
рено дѣло· ѥ҆же и҆ѥ҆стъ дѣло оу҃спѣшно·
ни ѥ҆дно ѥ҆же не вѣпиша҆ше и҆стинѫ· ни ѥ҆-
дино ѥ҆же не къ небесьноуоу҃моу прима҆-
тию подвигнѣ҆ше оу҃мъ·
Сеи҆ смокви мнози съказателе҆ рѣша҆ ѻ҆ жи-
довьстѣ съворѣ҆ приложенѣ бъıти· къ
ней҆же рече приде господь҆ и҆шта҆ на ней҆
плода вѣръı· и҆ не ѻ҆брѣ҆те на ней҆· нъ тъ-
чиѫ҆ и҆ словесъı пророческъıими и҆ зако-
нънъıими· а҆къı листвиѥ҆мь҆ краса҆-
ште са҆· тѣмь҆ и҆ оу҃соуши ѭ҆ рекъı· не бѫ҆-
ди къ семоу плодъ ѻ҆тъ тебе вь҆ вѣкъı·
нъ а҆зъ съказанию҆ семоу· тъштѫ҆ са҆· въ-
прѣкъı глаголати вѣзлюбл҃ѥнии҆ѥ҆· не
во сице ѥ҆стъ и҆стина разоумъ· како во
прокла господь҆ глаголаа҆и· благослове-
ствите а҆ не кльıнѣте· како ли и҆ съворъ
прокла и҆ оу҃соуши глаголаа҆и· не приде
сиѫ҆ человѣчьскъıи погоубитъ нъ вь҆-
зискатъ и҆ съпастъ погıвь҆шеѥ҆·
И҆ште ли кто ѥ҆ште вѣпрѣкъı глаголе҆тъ·
и҆ пѣритъ са҆ глагола҆· жидовьстѣ съ-

1 послѣ прич. страд. хвалимъ (ἐπαινετὸσ) гаплографически опущено «κατὰ δὲ ἕτερον μεμπτόσ. ἐπαινετὸσ μέν»; 2 послѣ ...мъ опущено ѭ҆ (αὐτήν); 2—3 без оума ἀδίκωσ; 3 нь҆ (ἀλλὰ) еревый надстр. зн. у писца (ассимиляція); 4 ѻ҆ семъ τοῦ λοιποῦ; 4—5 чии҆ — смокви τίνοσ ἔφερεν εἰκόνα ἡ συκή; 7 таи҃наго, творимаа(го) полн. оконч. вм. краткихъ, кк и случай 344,16—17 (ὅπερ οὐκ εἶχεν μυστήριον ὑπὲρ ἀνῶν τελούμενον); 8—9 сътво- γινόμενον; 9 второе дѣло читай зѣло (σφόδρα); 13 инициалъ на полѣ опускается въ 15 строку; мнози у Микл. (255,18) опущено (Ziv. не замѣтилъ); 18—19 красаште са҆ χομῶσαν (т. е. τὴν συκήν); 20 вь҆ вѣкъı εἰσ τὸν αἰῶνα (Матѳ. 21,19); 23 разоумъ(на) (οὐ γὰρ ἔχει οὕτωσ ἡ ἀκρίβεια) τοῦ νοήματοσ; 27 «нъ въ-» и писцомъ изъ и҆ (надстрочн. зн. на пергаменѣ сохранился), а «ъ къ» по выскобленнымъ 3—4 буквамъ (ἀλλὰ ζητῆσαι Лук. 9,56 и 19,10); 29 иниц. на полѣ выступаетъ недалеко изъ строки вверхъ и внизъ; ъ выступаетъ поверхъ строки.

ворѣ приложенѣ бѣти смокви· вѣштаї
како їс коренїа оу҃съхъ҃ съворъ· сла-
дъкаа҃го павла прорасти· вѣ ї а҃кѹла ї
прискѹла· ї мнози їнїи· ї їшѣхъ по ра-
доу҃ нѣкїа їменъ множ҃ства дѣл҃ма
словесъ миноу҃ж глаголати· ї а҃коже ни
бѣшѣ҃ж о҃търинж люди жидовъскы г҃ь·
съвѣдѣтел҃ствоу҃ѣтъ ми павл҃ъ гла-
гола҃· глаголѣ҃ж оу҃бо· дѣвѣши о҃търинж лю-
ди своѧ господь не бѫди· не бо нъ ї а҃зъ
їздраи҃л҃итѣнинъ ѣслъ· о҃тъ сѣмене
авраа҃мля· племене венїа҃минѣ· не
о҃търинж господь людии своихъ· нъ ї
съпасение людѣмъ тѣмъ вь послѣдь-
нѣѧ дьни о҃бѣшта· ѣже глаголѣтъ·
ѣгда конѣцъ ѧ҃зыкъ вьлѣзетъ· тъгда
вьсь їздраи҃л҃ь съпасетъ са··
Ѣште бо ї бози врази бѣша жидове насъ
дѣл҃ма бѣша· да мы тѣхъ о҃слоушани-
ѣмъ съмилимъ са· а҃коже съвѣдѣтел҃-
ствоу҃ѣтъ ми павл҃ъ глаголѣ҃· по благо-
вѣштенїю рече· врази васъ дѣл҃ма·
ї по їзвь҃ранїю вьзлювь҃ѣнїи о҃тьцъ
дѣл҃ма· бес каа҃зни дарове· їзвавь҃-
ѣнїе свато вьзискати· оу҃бо лѣпо вьзлю-
вь҃ѣнїи· словесе ѣже о҃ смок҃ви· чии прі-
несе о҃бразъ· Мъ ѣште тъı ѣдаме пома-
неши· ѣгда въ породѣ о҃бнажа· коѣ-
го джба листвїе вьзьлмъ· ї съшивъ
себѣ си о҃деждж сътвори· оу҃зьриши како

1 шт лигатура; 2 ..хыи ѝ... ξηρανθεῖσα; 2—3 сл.. п.. пр.. τοιοῦτον ἔγκαρπον ἐβλάστησεν κλάδον, τὸν γλυκύτατον παῦλον; 3 вѣ ї «πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους ἐπιστρέψανταs ἐκ τῆs τῶν ἰουδαίων συναγωγῆs· οὐ γὰρ οὐχὶ καὶ στέφανοs ὁ λιθασθεὶs ὑπὸ τῶν ἰουδαίων ἐξ ἐκείνηs τῆs συναγωγῆs ἐτύγχανεν·»; 9 дѣѣши μὴ (Рим. 11,1); о҃тьр.. исправь у Микл. (256,7) ъ; 10 и 13 господь ὁ θ҃σ (Рим. 11,1 и 2); 13 о҃тьр.. Ziv. уже исправилъ у Микл. ъ; 16 конѣцъ τὸ πλήρωμα (Рим. 11,25); 17 съп.. Ziv. уже исправилъ у Микл. ъ; въ концѣ строки тк наз. «большая точка» или «словня» (⁘) здѣсь въ двѣ точки (••); 18 инициалъ въ полѣ опуск. въ 19 стр.; бозн читай божнї (τοῦ θυ); ж писцомъ на мѣстѣ быв. зн. препин.; 20 д писцомъ изъ — (было начато т?); 21 «-сте..» в писцомъ изъ о; 23 ѝ δὲ (Рим. 11,28); 24—25 «кес к.. (ко) дарове [·] їзвавьѣнїе (читай ї зъваниѣ) свато (·)» (ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κλήσιs ἁγία Рим. 11,29); 25 «вьзискати [·] оу҃бо лѣпо (·)» (ζητητέοs τοίνυν); 27 иниц. опуск. въ 28 стр.; ѣдаме исправь у Микл. (256,10 сн.) Ѣдама (Ziv. не замѣтилъ); 30 сътвори ѹфанас.

въ правѣдѫ ѭ҃ оу҃соуши· не то ѧи листвие
смоквино възьмъ· свои стоудъ покръ-
ваѧше· приде оубо господь· и ѩже е҃ште
въ та вѣниде смокви· том стыдѣка по-
кровишта· словесемъ оу҃соуши· отъиѧ
ти оубожьство· и дастъ ти богатьство·
отъиѧ ти стоуда покровишта· и дастъ
ти ѧкъı снѣгъ· одеждѫ водоѭ҃ и доухо-
мь истьканѫ· оу҃соуши листвие смок'-
ви· и въздастъ ти изноуреніѧ доушѧ-
каѧ изноуреніѧ· ѩже змиѧ изноури
въ породѣ съ ѧггелъı равънѫѭ҃ жизнь·
породьнѫѭ҃ пиштѫ· неистлѣніѧ о-
деждѫ· нъ обратимъ са на начатъкъ·
заоутра рече въсхода въ градъ і҃с· въза-
лка заоутра· е҃гда ношть прѣльсти ми-
мойде· и наоутриѧ х҃с вьскрьсениѧ свѣ-
тъ просвѣти мирови· оутриѧ во х҃с ѩко-
же рече пророкъ· ѧкъı оутрие готово обра-
штемъ е҃го· заоутра въсхода въ градъ
і҃с· заоутра е҃гда тьмьнаа съмрьть·
свѣтомъ славъı христосовъı изгъıве·
и златъıм зарѧ· правьдьною слѣньце въ
отъмиенъıихъ срьдьцихъ просвѣти·
заоутра· е҃гда топлъı зарѧ божьства про-
стрѣ· и омрьтвѣвъша диѧволомъ доу-
ша растопи· нѣстъ е҃же оукръıетъ то-
плотъı е҃го· стоуденъıимъ бо грѣхо-
мъ диѧволъ человѣчьска срьдьца оумр'-
тви· тѣмь пророкъ молише са глаголѧ·

1 послѣ не не заполнена разура 2 буквъ (въ? хотя ожидали бы во) ἢ γὰρ οὐχὶ φύλλα; ли писцомъ надъ строкой; .. ние безъ іота; 3—5 и ѩже—оу҃соуши καὶ τὴν ἔτι ἐν σοὶ ἀνθοῦσαν συκήν, τὸ τῆς αἰσχύνης κάλυμμα τῷ λόγῳ ἐξήρανες; 6 ти (первое) dat. poss. (σοῦ); 7 ти соі, а въ друг. спп. вовсе нѣтъ; 8 и 10 ти (соі) вставь у Микл. (256,3 и 1 сн.; Ziv. не замѣтилъ); 10 .. ниѧ буква н писцомъ изъ п; 12 с писцомъ на мѣстѣ быв. точки; равъ .. Ziv. уже исправилъ у Микл. ь; 14 на нач .. πρὸς τὸ κεφάλαιον; 15 передъ рече опущено γάρ; 17 μετὰ τὸ τὴν νύκτα τῆς πλάνης ἐπαναδραμεῖν, καὶ τὸν ὄρθρον, χ҃ν, τὸ τῆς ἀναστάσεως φέγγος αὐγάσαι τῷ κόσμῳ; 18 оутриѧ (f.) нѣтъ въ Словарѣ Микл. (ὄρθρος γὰρ ὁ χ҃σ); 21—22 μετὰ τὸ τὸν σκοτεινόφορον (вар. σκοτεινόμορφον) θάνατον τῷ φωτὶ τῆς δόξης χ҃υ ἀφανισθῆναι; 24 отъ .. постановкѣ ереваго надстрочн. зн. могъ помѣшать хвостъ отъ з 23 строки; срьд .. опущено опред. ἀνῶν; 25 зн. препин. безъ промежутка; 29 дн .. буква д писцомъ изъ ч.

раждьзи ѥстесѣ мои ѩ срѣдѣце ми· стоу-
дениѫ бо нечѣстиѧ· вѣсе человѣчѣство оу-
вазано вѣаше· тѣмѣ вѣси пророци коупʼно
молѧхѫ сѧ· къ богоу глаголѧште· ѡбрати
плѣнѣние наше ѧкъı водотѣча вѣ ѭгъ·
рекше ѧкоже ѭгъ· топлѣ вѣзвѣıвъ по-
мрьзъшаѧ водъı· на прѣвоѥ ѥстъство
водъное приводитъ· сице ѩ насъ· ѥ-
же грѣхомъ диѧволѣмъ оумрѣштени
ѥсмъ· ѩ ѧкъı ѭгъ вѣзвѣıвъши благо-
дѣтѣ христосовѫ на прѣвоѥ ѥстѣство
приведе нетлѣнъıѧ· то топлоѥ вѣзвѣ-
ıѧние ѭгово· ѩ невѣста цркъı вѣ пѣтиї-
хъ пѣти· ѩ призъıваатъ глаголѧшти·
вѣстани сѣвере ѩ приди ѭже· прокѣ
градъ ми· да потекѫтъ добръıѧ вонѧ·
заоутра рече въсхода їс· добро ѥже въ-
схода· да назнаменоуѥтъ· ѧко ѩ про-
рокъ ѩспадъшаѧго ѧдама· пакъı пришъ-
дъ господь нашь на то жде мѣсто въсхо-
да градѣше· заоутра въсхода въ градʼ·
градъ ѩзъıка слъıшавъ не долоу гладай·
нъ горьнаго ѩерусалима· небесъноѥ мѣ-
сто· не бо нъ житие наше на небесехъ ѥстъ·
заоутра їс· въсхода възалка въ градъ·
възалка не на пиштѫ человѣчьскѫ нъ на
жизнъ человѣчьскѫ· моѥ бо брашьно рече
ѥстъ· да сътворѫ волѫ ѡтьчѫ сн· да вѣ-
роуıѫтъ ѥгоже поусти ѡнъ· вѣроуаи бо
вь нѣго· ѧкоже рече самъ не оумьретъ вь вѣкъ·

XXIV тетрадь (полный кватерніонъ).

4 ѡбрати (гн) ἐπίστρεψον, хѣ (Пс. 125,4); 10 послѣ ѭгъ (νότος) опущено θερμός; 12 при-
ведѣ одни спп. даютъ ἀνάλυσον, другіе—ἀναχαινίζει; 13 послѣ нѣк.. опущено χῦ; 14 «пѣти-
ѩ» читай «пѣтиѧ» (ἐν τοῖς ᾄσμασιν τῶν ᾀσμάτων); 16 въ концѣ строки опущено μοῦ (Пѣсн.
Пѣсн. 4,16); 19 ѥсп.. τὸν ἐκ τοῦ παραδείσου ἐκπεσόντα; ..шъ еръ выступаетъ поверхъ строки;
24 ..тъ тоже; 25 въсх.. въз.. въ градъ ошибоченъ порядокъ словъ вм. ἐπανάγων ἐπὶ τὴν
πόλιν ἐπείνασεν; 27 жизнъ Ziv. уже исправилъ у Микл. ь; ш писцомъ изъ ч; 28 ѡтьчѫ сн τοῦ
πρ̄ς μου (Іоа. 4,34); 29 ѥгоже εἰς ὃν (Іоа. 6,29).

На прав. полѣ, вверху, замѣтка Бобровскаго, подбиравшаго разрозненные кватерніоны («quae sequuntur, pertinent ad div. Chrysostomi homiliam, quae inscribitur: ѡ ѩсъхшиѩ смоковници·»).

заоутра въсхода їс· въ градъ възалка· и видѣвъ смокве приде к нейѣ· добро ѥко приде къ нейѣ· а бъı бо минѫлъ смокве имѣла бъı смокви змиа гнѣздо своѥ бе съмрѣти·
5 нъ приде къ смокви и оусоушн ѭ· подъ тоѭ смокъвиѭ сѫшта наданаила видѣ господа· прежде бо та рече филипова възваниѣ· сѫшта подъ смокъвиѭ видѣхъ та· сиѭ смокве ѩздалече пророкъ хо-
10 таштн ѥи вес плода бъıти глаголлаше· вѣзидѫ вѣ люди пришьлъствиѣ моегo· заи смокъı плода не сътвори· на сицѫ смокве вѣзлѣзе заккей видѣтъ господа· и к немоу рече скоро сьлѣзи· довръ же ев-
15 гелистъ рече· дивиа смокъı о заккей· да съкажетъ ѥко широкъı и пространъи пѫтъ· дивии приплетенъ естъ· отъ-
※ о смок'ви и о жинѣ людодѣици· и о бесѣдѣ ѥѧ лъстьнѣ ·:· нѫдоуже сѧ раждаетъ зъла съмрѣтъ· Приде къ смокви господь· си смокъı о-
20 бразъ приношлаше· широкааго и пространааго пѫти· водашташаго въ пагоубѫ· плоскъ естъ листъ смоквинъ и остръ· сравьно естъ грѣхъ широкъıимъ и пространъıимъ моремь· въвода
25 въ пагоубѫ· сладъкъ естъ плодъ смокве и сльзъкъ· сладъка естъ сластъ водаштиа вѣ грѣхъ· приближаѫштиихъ сѧ к нейѣ растрѣзоваетъ· вѣжи ѥѧ въкоуса· сладъка ти естъ въкоушаѫ-
30 што· нъ горька по въкоусѣ· медъ бо ка-

3 ..ла Ziv. исправилъ у Микл. ..ли; 4 смокви мѣст. ед. (ἐν τῇ συκῇ); 6 ..ли sic; 7 ..да читай ..дь (ὁ κς̄); 7—8 ф.. въ- πρὸ τοῦ σε γάρ φησιν φίλιππον φωνῆσαι (Io. 1,48); 9 сниѫ см.. ѩз.. пр.. ταύτην τὴν συκῆν προορῶν (вар. προϊδών) ὁ προφήτης; 9—10 хоташтн ѥи dat. abs., но въ греч. прямое дополн. къ προορῶν; 12 ..ри безъ -тъ οὐ καρποφορήσει (Авв. 3,17); 14 скоро сьл.. σπεύσας κατάβηθι (Лук. 19,5); 2-ое с писпомъ изъ к; 15 д.. с.. συκομορέαν (Лук. 19,4); 16 сък.. σημανεῖ; ..къı и (πλατεῖα καὶ Матѳ. 7,13) исправь у Микл. (258,11 сн. и Lexic., «дивии») ..къ и; 17 дивии τῇ μωρίᾳ; 18 -ниѫ.. у Микл. (258,10 сн.) нѣтъ зн. мягк.; зъла съм.. ὁ κάκιστος μόρος (въ ркпсяхъ μῶρος); 19 иниц. въ полѣ опуск. до 21 стр.; 22 ..нъ еръ выступаетъ поверхъ строки; 23 сравьно ѥ.. г.. χλημῶδες (?) [тк въ ркпсяхъ; рѣже въ нихъ κνησμώδης и κνημῶδες, а у Монфокона есть варіантъ γληχῶδες; въ Слов. Микл. ψωρώδης (1850 г.) и κνισμώδης (1865 г.)] ἐστιν ἡ ἁμαρτία; 24 моремь διὰ τῆς.. ὁδοῦ (Матѳ. 7,13); 26—28 γλυκεῖά ἐστιν ἡ ἡδονὴ ἡ εἰς ὄλισθον ἁμαρτίας τοὺς προσεγγίζοντας αὐτῇ καταῤῥηγνῦσα; 29—30 въкоушаѫште sic (γλυκεῖα γάρ ἐστιν ἐν τῇ γεύσει).

На лѣв. полѣ заглавіе писцомъ болѣе мелк. уставомъ; буквы о (кромѣ -год..) широк. формы; у Микл. (258,9 сн.) нѣтъ паерка въ «смок'ви».

плѣтъ отъ оустьноу женꙑ блаждѣꙑ·
иже вѣ врѣма помажетъ грьтанꙗ твоꙗ·
нъ послѣжде горьчае злъчи обрѣштеши·
и острѣе паче меча двоиждоу остра· блаж-
дѣница ѥстъ сластꙗ· сладъко ти весѣ-
доуѥтъ съпрѣва· таи въпоуштаижшти·
весѣдоиж горестꙗ съмрьтънижж·:·
о змиі Сица бѣ и змиа сладъка весѣдоиж· нъ
горька лъстиж· сладъко въкоушениѥ
нъ горько падениѥ· бѣгаи блаждѣни-
ца сласти· сладъко сѧ неиж весѣдоуижште·
а горькꙑихъ та строупъ насꙑштаижштж·
бѣгаи сласти акꙑ илиа иѣзавели· при-
де господь сѧ невесъ· жадаѧ жизни чло-
вѣчьскꙑ· обрѣте широкꙑи и простра-
нꙑи пѫть· жизни сеѧ строѧштъ· при-
де къ немоу· обрѣте листвиѥмъ кра-
соуижште сѧ· не имѣижштъ же и плода
съмрьти· поч'то поне не бѣ врѣма се бо
приложи ѥуаггѣлистъ· не бо имѣ рече
плода· не бѣ бо врѣма· како бо· можааше
ѥште съмрьтънъ плодъ сътворити· ісоу
пришъдъшоу· и въскрѣсениѥ мирови про-
повѣдаижштоу· не бѣ ѥи врѣма плодъ
сътворити съмрьтьнъ· цѣсарьствова
бо съмрьть отъ адама до мѡусиѧ· рек'-
ше до закона· вѣстъ бо писаниѥ законо-
мъ нарицати мѡусиж· ѩкоже въ ѥуаггѣ-
лии рече· имѣижтъ моусиж и пророкꙑ·
и ч'то к неи господь· не бжди отъ тебе

3 шн лигатура; 4 ὀστρέᾳ ἠχονημένον (Прит. 5,4); на прав. полѣ 6 точекъ — замѣтка переписчика; 6 второе шт лигатура; 8 заглавіе болѣе мелк. уставомъ на лѣв. полѣ писцомъ; иниц. на полѣ опуск. до 11 стр.; 10—11 φεῦγε τὴν πόρνην, τὴν ἡδονήν, τὴν γλυκέα (ркписи γλυκία) σοι ὁμιλοῦσαν (шт лигатура), но чаще: φ., οὖν ἀγαπητέ, т. п. τὴν γλυκεῖάν (вар. γλυκέα) σοι ὁ.; 12 нас.. (у Микл. а исправилъ Ziv.; 2-ое шт лигатура) ἐμφέρουσαν; 13—14 πριδε ἦλθεν οὖν (или τοίνυν); 14—15 «жад..—.. те» «ἐπείνα τὴν ζωὴν τῶν ἀνῶν εὑρᾶσθαι· εὗρεν»; 17—18 ..шта са (с вм. ѕ) относится къ пѫть, кк строѧштѣ и имѣижштъ; здѣсь еванг. выраженіе «широкій путь» (Матѳ. 7,13) переносится на смоковницу, имѣющую широкій листъ; χομῶσαν (т. е. ὁδόν), τουτέστιν δόγμασιν ἁμαρτίας αὐτὴν ἀνθοῦσαν, μὴ ἔχουσαν (не имѣижштъ); 22 съм.. п.. сът.. θάνατον καρποφορῆσαι; 22 ісоу Микл. (259,13 сн.) отдѣлилъ и въ союзъ, котораго нѣтъ въ греч.; 24—25 пл.. сът.. съм.. καρποφορεῖν θάνατον; 26 рек'- нѣтъ паерка у Микл. (259,10 сн.); 27—28 з.. нар.. м.., но въ греч. «τὸν νόμον λέγειν μωϋσέα» (дѣло идетъ о метоніміи «Моисей» вм. «Пятикнижіе»); 29 послѣ ..къ въ греч. еще οὐ περὶ ἑτέρων; 30 отъ (Ziv. исправилъ у Микл. ъ) «от» по шершавому мѣсту (по разурѣ?) писцомъ.

плода въ вѣкъı· и оу҃сѣхнѫ смокъı и конь-
ча сѧ писанїе· низъпаде сѣмрьтъ до по-
бѣжденїа· к'де ти сѣмрьти жало· к'де
ти ѧде побѣда ч'то ли ѥко зимѣ глаголѣт'
ѥѵ҃ггелистъ· бъıти въ то врѣмѧ· въ нѣ-
же смокъı листвиѥмъ красоуѭше· нъ оу-
то заштицаѧ ѥдначе грѣхоу цвьтѫштоу·
бъıти диа҃волю снѣгоу лежаштоу по вь-
семоу чловѣчьствоу· прѣжде бо мироу ста-
рѣишиѥ· христосоу пришьствиѧ· мно-
гъı неджгъı чловѣчьскъıи з ше сѧ
родъ· къ капиштемъ слоужениѭ· и на
пѣсни· и на блажденїа женомъ· пришъ-
дъ же господь миръ нашъ съпрата сѫпро-
тивънъıиѫхъ чловѣкъ скврънъı· мѫтѧ-
штаѧ жизни сеѧ сласти сланоиѥ море·
и пѣнънъıѧ страстий влънъı· и оу҃соу-
ши смокве· и вьсади крьстъ вѣроѭ цвь-
тѫштъ· и жизниѭ вьсѣмъ сиа҃ѫштъ·
ѥмоуже кръстоу корениѥ вь земъıѭ въ-
ложено бъıстъ· ѥвлшѧ на небеса възло-
женъı· ѥмоуже листвиѥ бе старости·
и цвѣтьць неоу҃вѧжда· и плодъ бе съмрь-
ти· ѥже дрѣво и давъıдъ поминаатъ гла-
голѧ· и бѫдетъ ѧкъı дрѣво сажденоѥ при
ѵ҃сходништиѭхъ водъ· ѥже плодъ свои
дастъ въ врѣмѧ своѥ· и листъ ѥго не оу-
падетъ· се дрѣво поминаатъ и мѫдро-
сть глаголѫшти· дрѣво жизни ѥстъ
вьсѣмъ дръжаштиѭмъ сѧ ѥѧ· се дрѣво

1 послѣ вѣкъı (ъı=ъ передъ и) опущено: «τουτέστιν, πρὸ τῆς ἐμῆς παρουσίας ἐκαρποφόρησαν θάνατον· ἰδοὺ ἐγὼ παραγέγονα, αὐτὴ ἡ ἀνάστασις, ἐμοῦ παραγεναμένου. μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα.»; послѣ 1-го и опущено εὐθέως (Матѳ. 21,19); 3 с.. зв. Ф. (1 Кор. 15,55); 6 л на мѣстѣ быв. точки; ..ѭше см. 304,18; 6—7 нъ оу҃то ἢ πάντως; 7 передъ ѥ.. (ἔτι) опущена точка; 8 передъ к.. въ гр. повторено ἐκόμα (красоуѭше) съ подразум. τουτέστιν; 11 н.. πνεύμασιν; з(ъıкла)ше сѧ ἐκλονεῖτο, но ъıкла выскоблено (надстр. зн. уцѣлѣлъ), и очень поздн. рукой написано какна; κλονεῖσθαι переводилось: възмѫштати сѧ, движити сѧ, зъıбати сѧ (см. Микл. Lex.) и кратити сѧ (Панд. Ант. XI в. л. 77ᵛ); вычеркни у Лескина (Гр. § 30) изкавнаше и у Микл. (Lex., изкавити) «male κλονεῖσθαι»; 12—13 πρὸς εἰδωλολατρείας καὶ αἱμοχυσίας (у Папе только αἱματεχυσία), καὶ μέθας, καὶ κώμους (ѝ на пѣсни), καὶ λαγνείας ἐλαυνόμενοι; 13 ..шъ- еръ выступ. поверхъ строки; 14 же оу҃ν; г.. х҃ѳ ἡμῶν; 2-е с на мѣстѣ быв. точки; 14—15 сѫ.. (исправь у Микл. сѧ 260,5) ч.. τῶν ἐναντίων; 15 с.. τὰς σπιλάδας; 16 сласти вм. страстиⷭ τῶν παθῶν; 17 страстий вм. сластий (Микл. отдѣлилъ оконч. въ союзъ і); (καὶ τὰ ἀφρόφορα) τῶν ἡδονῶν (κατέσβεσεν κύματα); 19 -тѫ.. исправь у Микл. (260,8) юсъ; 21 ѥвлшѧ

пророчѣскомъ ѡколѣ видѣвъ їєремиа·
жидꙑ хоташтѣ христосоу ѩздѣлати·
прѣмо лицоу жидомъ рече глаголѧ ѩмъ·
ѩдѣмъ вложимъ дрѣво въ хлѣбъ ѥго·
и сътрѣмъ ѥго ѿтъ земꙗ живꙑихъ·
дрѣво кръстъ· хлѣбъ плътѣ христосо-
ва· вꙁѣмъ господь хлѣбъ рече· се ѥстъ
плътъ моа за вꙑ ломимаа въ ѡставлѣни-
ѥ грѣховъ· на семь дрѣвѣ крьстѣнѣ-
мъ ржцѣ простьръ· по въздоуху парѧ-
шта силꙑ разгънавъ· без блазнꙑ намъ
на небеса пѫтьшъствие ѹготови· лѣ-
ствицѫ намъ· вѣрѫ ѿтъ земꙗ на нево
поставивъ· и се чоудьно ѧште слоушаѥ-
те вꙁлюбльѥнии· ста дрѣво кръстъное·
на нѣмъже прона ша ѩстинънꙑи вино-
градъ глаголѧи· ѧзъ ѥсмъ виноградъ·
и бꙑстъ диаволоу лоза съмрьтънаа· и
намъ лоза животъна· бꙑстъ намъ лоза
богоносьнаа· знои грѣховънꙑи нашъ·
съпратаѫшти ѩко сѣнь покоа намъ
даѫшти· подъ сѣниѫ ѥѧ сѣдаи глаго-
лѣтъ соломономъ реченꙑи· подь сѣнь
ѥмоу помꙑслихъ и сѣдохъ· и плодъ
ѥѧ сладъкъ въ гр ми· сеи сѣни надѣ-
въ са блаженꙑи даоуидъ глаголаше· сѣ-
ни крилоу твоѥѭ надѣѫ са· доколи· до-
нѣжде минетъ безаконие моѥ·
Ꙗ чоудноѥ дѣло и тайноѥ ново· ѩсточьни-
къ на джвоу бѣаше· а кръстъ ѿтъ нѣго

2 ὑπὸ τῶν ἰουδαίων μέλλον (т. е. τὸ ξύλον) τὰ κατὰ τοῦ χῦ πελεκᾶσθαι; 3 р.. ἀνεφθέγξατο; 4 ѥѧ dat. poss. (Ier. 11, 19); 7 ..мъ (ко) λαβὼν γάρ (1 Кор. 11, 23—24 и Матѳ. 26,28); 10 послѣ -мъ опущено ἀναβὰς ὁ χ̄ς ἡμῶν καί; 11—12 ἀνεμπόδιστον ἡμῖν τὴν εἰσ οὐνοῦς πορείαν εὐτρεπίζει (вар. εὐτρέπησεν); 14 п.. тєїнас; и се ч.. καὶ τὸ παράδοξον; 15 ѥ безъ іота; 16 ша вм. са (ἐφηπλώθη); 18 «на[и]» выскоблено, но ясно (вставь у Микл.) θανατηφόροσ; 2-е и вм. а (δέ); 20 ..на[и] предикатъ θεόφοροσ; 22—23 ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ καθήσασ (вар. ὁ καθήσασ) λέγει τὸ ὑπὸ τοῦ σολομῶντοσ εἰρημένον; 24 ѥмоу dat. poss. (Пѣс. Пѣс. 2,3); сѣ-доχъ (ἐκάθησα) писцомъ по разурѣ 8 буквъ (разура двухъ средн. буквъ не заполнена); надъ сѣ былъ какой-то надстр. зн.; 25 въ гр(ѣтани) ми (ἐν τῷ λάρυγγί μου ib.) «ѣтани» (ни лигатура) поздней рукой по разурѣ 3—4 буквъ; сеи м. п.; 26—27 сѣни id. (Пс. 56,2); 29 иниц. на полѣ. У Микл. Ziv. исправилъ уже мѣста: ..тѣ.. (5), въ (8 и 25); дополни и (18).

читай а ѣѭи οἱ δὲ χλάδοι; 23 на лѣв. полѣ 5 точекъ — замѣтка переписчика; 24 ѥ(моу)же οὗ (ср. выше dat. poss.); 30 ѥѧ, т. е. мудрости (Прит. 3,18); д^{р}ѣко» р писцомъ надъ строкой.

напаѭемъ вѣ҃аше· воденъ бо лѫштеѭ вь
ребра· кръвь и водѫ ѥспоусти· и водоѭ по-
лива ѥмо коренїа· да весъмрѣтънъıими
плодъı вѣроу҃ѫштнимъ присно цвѣтетъ·
Ѡ дѫ҃ѥ блаженъıи· ѥгоже цѣсаре чѣтѫтъ· вла-
стеле и вельмѫжа любатъ· мѫжи же и женъı
и въсе ѥстъство· и тварь человѣ҃ска· стра-
жь имать ѥгоже вѣси оу҃жасаѭтъ са· и ди-
аволъ трепештетъ· ѥго аггѣли хвалат᷾·
и небеса благословатъ· апостоли прапо-
вѣдаѭтъ· и црькви поѭтъ· на нѣмъ ра-
спѧтъшаго са господа христоса· ѥмѹ-
же слава и дръжава нъıнѣ и присно и вь
вѣкъı вѣкомъ· амин·:·

сватаго ѡ҃ѡанна златоу҃ста҃го· слово о҃ а҃лка-
нии· і ѡ҃ ѡ҃сифѣ· и о҃ попѣ и о҃ давъıдѣ·:·
Вьсѣмъ намъ по рядѫ· на части пѣ-
снь поѧ҃ о҃виде блаженъıи даѹидъ·
Исповѣмь са тебѣ господи вьсѣмъ срь-
дьцемъ моимъ· повѣмь вьса чоу҃де-
са твоа҃· ѡ веле великое сѫмънѣнїе·
Блаженаго дакъıда съгрѣшивъша҃го·
и небрѣгъша҃го себе· аште бо и акъı
человѣкъ поплъзъ са паде· о҃вач᷾е· акъı
человѣкъ исповѣда са· Исповѣмъ са
тебѣ господи вьсѣмь срьдцемъ моимъ·
аште бо са тебѣ не исповѣмъ грѣхъ не
гонезиѭ· Исповѣмъ са тебѣ господи
вьсѣмъ срьдцемъ моимъ· аште бо са

1—2 вь ρ.. τὴν πλευράν; 2 послѣ ис.. опущено: τῷ μὲν αἵματι τὸν στρὸν πορφυρίζων; 2-й союзъ вм. а҃ (δέ); 2—3 полнва(а҃) ѥмо(ѹ) ἀρδεύων αὐτοῦ; 3—4 ἵνα ἀθανάτους καρποὺς τοῖς πιστεύουσιν εἰσ ἀεὶ ἀναθάλλοι (вар. ..ει); 5 иниц. на полѣ; кѕ приписка писца; 5—6 кл.. л.. ὕπαρχοι (вар. ἔπαρχοι) καὶ τοπάρχαι σέβονται; 7—8 «стр.. имать (·)» φυλακτήριον κέκτηται; 9 ѥго(же) ὅ; 11 п.. σεμνύνουσιν; 15 заставка; 16—17 уставъ б. мелкій; с и о (св.., оба . го, ..то.., слово, о попъ и о҃) широк. формы; 17 о҃ попъ(хъ) περὶ πρεσβυτέρων; оба п писцомъ изъ н и н добавкой специфич. черты буквы п (у Микл. нонѣ); 18 рисов. иниц. въ полѣ; 18—19 Καθολικὸν ἡμῖν, καὶ οὐ μερικὸν (читай и не ѣтъ части) μέλος ὑπαγορεύων ὁ μακάριος δᾶδ, ἐπῆλθε ψάλλειν; 19 ѧ҃ іотъ обусловленъ передѣлкой писца изъ г; въ передѣлкѣ 2 горизонт. черты: одна — отъ быв. к или г, другая — связка іота; 20 иниц. выступ. поверхъ стр. (опустить подъ строку мѣшалъ рисунокъ иниціала 18 стр.); 22 ѡ҃ в.. ѡ҃! в.. с.. εὐλαβείασ (ср. Микл. Lex. добросоумьнѣнїе εὐλάβεια); 24 (не) нек.. μὴ καταφρονήσαντος; 25 о҃к.. ἀλλ᾽ ὅμωσ; ъ выступ. поверхъ стр.; 27 ..цемъ исправь у Микл. (262,3) ь; 28 «(·) грѣхъ» род. мн. Иниціалы 23 и 26 опуск. въ слѣд. стр., а 29 въ ниж. поле.

тебѣ не ѥсповѣмъ ѧкъı снѣгъ не оубѣлѫ
са· Ѥсповѣмъ са тебѣ гн̄ вѣсѣмъ срѣдѣ-
цемь моѥмъ· ѧште во са тебѣ не ѥсповѣ-
дѣ· лѣстьць дн̾волъ оубойства пр̾ѣ-
люводѣѥ̾ство· ржгаѫ са не ѳстанетъ
са мене· Ѥсповѣмъ са тебѣ господи вѣ-
сѣмъ срѣдцемь моѥмъ· ѧште во са те-
бѣ не ѥсповѣдѣ· на пр̾ьвыѫ чѧстъ не вѣ-
зидѫ· Ѥсповѣмъ са тебѣ господи вѣсѣмъ
срѣдѣцемъ моѥмъ· ѧште во са тебѣ не ѥ-
сповѣдѣ· сънъ плѣтънъıи не могѫ са на-
рѣшти· Ѥсповѣмъ са тебѣ гн̄ вѣсѣмъ срѣ-
дѣцемъ моѥмъ· ѧште во са тебѣ не ѥспо-
вѣдѣ· доухъ сватъıи ничтоже не весѣ-
доуѥтъ къ мънѣ· Никтоже оубо пати-
десатъ ѳалма ѥзвъıкнѫти можетъ·
лѣпо ѥже ѥстъ комоуждо приходѧштиѥ-
хъ· къ чѧстъноуоубоумоу крѣштению·
глаголати блаженаго давъıда словеса ·ı̄·
Ѥсповѣмъ са тебѣ гн̄ вѣсѣмь срѣдѣцемь
моѥмъ· ѧште во са тебѣ не ѥсповѣдѣ·
ветъхаго человѣка не сѣвлѣкѫ са· Ѥспо-
вѣмь са тебѣ гн̄ вѣсѣмъ срѣдѣцемь мо-
ѥмъ· ѧште во са тебѣ не ѥсповѣдѣ· къ но-
въıи человѣкъ не ѳдеждѫ са· Ѥсповѣмъ
са тебѣ господи вѣсѣмъ срѣдѣцемь
моѥмъ· ѧште во са тебѣ не ѥсповѣдѣ·
въ вѣрънъıихъ паствѣ не примѣшѫ са·
Ѥсповѣмъ са тебѣ гн̄ вѣсѣмъ срѣдѣцемъ
моѥмъ· послоушахъ во тебе глаголѫшта·

4—5 «(·) оубойства пр̾ѣлюводѣѥ̾ство (вм. род. ..дѣѥ̾ства) [-] р.. са (·)» τὴν φονομοιχειαν παίζων (про діавола, приведшаго Давида къ убійству Уріи и прелюбодѣянію съ Вирсавіей; ср. 359,17); 8—9 вѣ- ἐπανέρχομαι; 11—12 сънъ — нар.. πατήρ σου κατὰ σάρκα ἀκούειν οὐ δύναμαι; 14 ..дѣ ять писцомъ изъ а только проведеніемъ специфич. черты ѣ; 15 оубо логич. связь предложеній та, что Пс. 50,4 (ѳмъıй ма), по мысли автора слова прообразующій таинство крещенія, не былъ бы внушенъ Давиду св. Духомъ («ничтоже не весѣдоуѥтъ къ мънѣ»); 15—16 -десатъ ѳ.. τὸν πεντηκοστὸν ψαλμόν; 16 «..ти» т писцомъ изъ в; м.. ἀνέχεται; 17 лѣпо [ѥ]же ѥстъ к.. ἁρμόζει δὲ ἑνὶ ἑκάστῳ; 18 къ ч.. τῷ ἁγίῳ; 19 «словеса ·ı̄·» славян. интерполяція: Пс. 9,2 въ славян. переводѣ содержитъ, дѣйств., 10 словъ; 20 иниц. не вынесенъ на поле; 22 сѣ.. (у Микл. Ziv. исправ. ъ) ἀποδύομαι (изъ Кол. 3,9); иниц. опуск. недалеко подъ строку (передѣлка писца изъ строчн. ѣ надбавкой чертъ подъ строкой); 23 -вѣмь исправь у Микл. ъ (262,8 сн.); 25 ѳ.. ἐνδύομαι (изъ Кол. 3,10 или Еф. 4,24); 28 οὐκ ἂν τῇ τῶν πιστῶν ποίμνῃ συναριθμηθήσομαι; 29 иниц. въ полѣ; 30 шт лигатура. Иниціалы 2, 6, 9, 15, 20 и 25 строкъ опускаются до слѣд. строки.

не стъıди са ѩсповѣдати грѣхъı своѭ. Ѩспо-
вѣмъ са тебѣ господи вѣсѣмь срьдьцемъ
моѩмъ. слъıшахъ бо тебе бпасно глаголѫ-
шта. не придохъ призватъ правьдъıнъı-
хъ. нъ грѣшьıнъıа на покаанїе. Годъ же
се ѩ блаженаго паула на срѣдж ѩзвести
весѣдъı. къıмь се. ѫже рече. нъıнѣ врѣмѧ
благопрїѩмичьıно. коѥ врѣмѧ ѫлканиѧ
ѹкрашенїѥ. коѥ врѣмѧ ништиѩхъ
прилюбьıнїа свѣтълость. коѥ врѣ-
мѧ покаанїѧ жатвж. нъıнѣ врѣмѧ при-
ѩмичьıно. нъıнѣ врѣмѧ съпасенїю.
Се же самъ съборникъ пиша глаголѣтъ.
врѣмѧ плакати са врѣмѧ смиѧти са.
послоушаѩ добрѣ. ничтоже без -д- разоума
глаголѣтъ сватоѥ писанїѥ. нъ вѣсе бо-
жиѣ доуха ѩспльıнь. врѣмѧ плакати са
врѣмѧ клаѣти са. врѣмѧ плакати са
грѣха. ѩ врѣмѧ смиѧти са съпасенїю.
смиѧти са ѫ не посмиѧти са. ѩно бо смѣ-
хъ поржганиѧ. ѩнъ же на оусп҃ѣхъ ѩ ꙗко
не лъжж. Се вънкни. ѩ сѫ҃таго писаниѧ
въземи оуказаниѧ. ѩ ѳ ржжьıнѣѣмъ
смѣсѣ. послоушаѩ соломона въ мждро-
стехъ глаголѫшта. безоумьıю въ смѣсѣ
твориши зъло. ѳ добрѣѣмъ же смѣсѣ ѩ оу-
спѣшьıнѣѣмь. послоушаѩ ꙗковл гла-
голѫшта. вѣсего дара нечѣстива не прїѩ-
метъ. ѩстинна же оуста не насъıтатъ са
смѣха. да добрѣ глагола съборьника.

1 Сир. 4,30; 1 и 5 иниц. опуск. до слѣдующ. стр.; 6—7 на—..дъı λέξαι ῥήματα; 7 «къıмь (·)» «ποῖα ταῦτα;»; се нъıнѣ и пр. слова Павла (2 Кор. 6,2) раздѣлены вводн. предл. «ѫже (т. е. весѣдъı) рече»; 8—9 (·) ѫ.. оу.. (; ὁ τῆς νηστείας καλλωπισμός.); 9—10 (·) н.. пр.. с.. (; ὁ τῆς φιλοπτωχίας φωτισμός.); 11 (·) п.. ж.. (вм. ..ва) «; ὁ τῆς μετανοίας ὁρισμός.»; 11—12 «н.. в.. (благо) пр.. (ср. 356,8)- н...в.. (вм. дънь) с..» νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, νῦν ἡμέρα σωτηρίας (2 Кор. 6,2); 13 Се же самъ (вм. само ѩ) τὰ αὐτὰ δὴ ταῦτα καί; иниц. въ полѣ; 14 Еккл. 3,4; 14—18 в.. п..—к.. са въ греч. гаплографія; 21 пор.. προπετής; ѩнъ же (смѣхъ) на оу.. καὶ ἄλλο γέλωσ ἐπωφελής; 22 иниц. опуск. въ 23 стр.; Се в.. ταῦτα λέγων; ѩ(с того жде) сѫ҃.. п.. ἐξ αὐτῶν τῶν θείων γραφῶν; 23 къземи писцомъ по разурѣ 6—7 буквъ (λάμβανε); ..ѩ род. въ знач. вин.; ѩ ὁ περὶ μὲν γάρ; ъ выступ. поверхъ стр.; 25—26 ἄφρων ἐν γέλωτι πράσσει κακά (Прит. 10,23); 26—27 περὶ δὲ τοῦ συνετῶσ γελῶντοσ καὶ ἐπωφελῶσ; 27 ѩѫ.. вм. ѩѿка (ѩѽβ); 28—29 πᾶν δῶρον ἀσεβοῦσ οὐ λήψεται (подразум. ὁ χ҃ς), ἀληθινὸν (вм. ..ῶν) δὲ στόμα ἐκπλήσει (въ литургич. ἐμπλήσει ὁ χ҃ς) γέλωτοσ (Иов. 8, 20—21); 30 да оуѹ; «а съ» писцомъ по разурѣ 3 буквъ. Ziv. исправ. у Микл. 263: пр.. (2); исправь вь.. (15).

врѣма плакати сѧ врѣма смиѭти сѧ· врѣ-
ма плакати сѧ грѣха· врѣма же вѣзлюби-
ти правѣдж· правѣднъ бо господь и пра-
вѣдьі вѣзлюби· бъівалътъ бо врѣма по-
врѣшти вражѣдьі· и пакьі не неврѣшти
любѣве· нъ послоушаймъ блаженаго
павла глаголѫшта· да не зайдетъ слънъ-
це въ гнѣвѣ вашемъ· врѣма ѥс корене и-
скопати нечѣстиѥ· и врѣма вѣсадити
благочѣстиѥ· Се же бо и господь нашь
пиша иѥремии пророкоу· ѿ трѣниймъ
порастѣшиймъ жидовѣска мѣста глаго-
лаше к нѣмоу· се поставьіѭ тѧ днесь
и кореніе ѥскопати· и пакьі вьсадити·
оборити и пакьі сьзъдати· ѥс корене ѥско-
пати многобожьство· а вѣсадити ѥдиж
власть· ѥс корене ѥскопати и сьзъдати·
ѥс корене ѥскопати ѥлиньска трѣбишта·
а сьзъдати мѫченичѣскьі цркъви·
Се поставьіѭ тѧ днѣсь· не въ оуреченъи
дьнь разоумѣваи· нъ въиж и присно·
ѥкоже рече сватъи паулъ· днѣсь аште
гласъ ѥго оуслъішите· не ожестите срѣ-
дьць вашихъ· ѥко въ прогнѣваниі· си-
рѣчъ въ иѣже дьнь слъішите господь гла-
голѫштъ· покаите сѧ приближи во сѧ
цр҃ьство небесноѥ· Не ожестите срѣдь-
ць вашихъ· акьі творимиі сѧ чисти· си
же не тъчьіѭ прѣжде кръштенига· и въ
законѣ· нъ и по кръштении благодѣти·

1 в . пл. сѧ (и) в.. (Еккл. 3,4); 2—3 вр..—..дж καὶ καιρὸς τοῦ εὐφρανθῆναι τῇ δικαιοσύνῃ; 4 . дъ вин. мн. (Пс. 10,7); 4—6 καιρὸς τοῦ ῥῆξαι τὴν ἔχθραν, καὶ καιρὸς τοῦ συνάψαι τὴν ἀγάπην; 7—8 Еф. 4,26; 10 Сѥ (иниц. опуск. недалеко подъ стр.) жѥ бо таῦта δὲ πάντα; 11 пиша ἐμφαίνων; 11—12 ѿ т.. (мъ слабо выскоблено; ср. форму 257, 29; 260, 22—23; 268, 13; 273, 17—18; 344, 20; 360, 9 и 10; 364,1 при 363,30; 380, 18—19 и др.) п.. ж.. м.. περὶ τῆσ ἀκανθοβλάστου τῶν ἰουδαίων χώρασ; 14 и(с) к.. (..нѥ, кк 8, 15, 17, 18) ѥс.. ἐκριζοῦν (Иер. 1,10); 16 а καί; 16—17 ѥ. в.. τὴν μοναρχίαν; 17 и 18 ѥс к.. ѥс.. вм. ѥборити (ср. 15) ἀνασκάπτειν; 19 а καί; м.. ц.. τὰ μαρτυρικὰ εὐκτήρια; 20 иниц. въ полѣ; оуреченъи ὡρισμένῃ (ср. Дювернуа Слов. «уреченъ» подъ «урекѫ»); 21 р . λάμβανε; 22 св.. μακάριοσ; 24—25 с.. ἀντὶ τοῦ; 25 сл.. ἀκούσητε (ср. оусл.. 23, Евр. 3,7); 26—27 Матѳ. 4,17; 27 иниц. опуск. въ 28 стр.; 28 -ць на пергаменѣ хвостъ отъ р 27 стр., пересѣкая верхн. срѣзъ еря, придаетъ ему видъ ъ; тк.. сѧ οἱ λεγόμενοι; «сѧ чис» писцомъ по разурѣ 4—5 буквъ (καθαροί катары — секта II—VIII в.); 30 кл.. ἐν τῇ χάριτι (зак.. и кл.., т. е. ветх. и нов. завѣты). Лигатуры: 2-е шт (5), шт (18,22), ти (30). ъ выступ. поверхъ строки: ..ъи (20), къ (29). Ziv. исправ. у Микл. 263: ..къ в.. (20), ..ъ (27).

самъ бо тъ владъıка хс· въ ıиѣхъ словесехъ· своıмъ оученıкомъ прѣдаѫ глаголаше правь глаголѫ вамъ· ıѥже да съвадѥте на земı· вѫдетъ съвазано на небесı· тоже не просто словесы къıми· нъ ı дѣлесемь вıдимы сътвори своѫ оученıкы· рѣшити ı вазати·:· Възьри прѣжде вьсѣхъ на блаженаго петра· како съвада съ-
5 арѣтиѭ· съвѣштавъша сѧ на лъжѫ· ананиѭ ı сапфирѫ· како ли раздрѣши ѧзѫ отъ рода хромоуоумоу· томь часѣ нозѣ ѥмоу оутвръдивъ· Что рекѫтъ прѣмо семоу творящтиı сѧ чисти· чистѣıшиıхъ себе· а сами сѫште вьсѣхъ нечистѣıше· не во никтоже чистъ
10 аште ı ѥдинъ дънь пожıветъ на земı· Что противѫ семоу рекѫтъ дръзаѭштиı глаголати поустошънъııми оусты· мıнѣ ли ѥстъ пришъдъше къ семоу попоу ти ıсповѣдати грѣхы своѫ· ıѥже
15 многъкратъı паче мене сьгрѣши· како можетъ таковъ съı человѣкъ грѣшьıнъ грѣхы заглаждати· Нъ добро вь врѣмѧ алчъвъı· покаанıѧ прѣди положити цѣлѣвъı· твоıхъ владıи ѡ человѣчıне· дѣѣши ли во къ человѣкоу приходıши· ıли человѣкъ тебѣ ѳставьıѥтъ
20 грѣхы· къ владъıцѣ богови приходıши молитвьıникомъ· прашталѫшта тебе грѣхолъ· ходатаı ти ı господınъ

1 самъ бо тъ вм. само бо то (αὐτὰ γὰρ ταῦτα); хс с широк. формы; 3 ıѥже да ὅσα ἐὰν (Матѳ. 18,18); 5 тоже καί; λέξεών τινων (у Микл. къ ııми исправ. Ziv.), ἀλλὰ πραγμάτων ἐνόχους ἐποίησε τοὺς...; 7 Възьрı(тѣ); βλέψατε; 9 -лр.. но л передѣлано поздней рукой въ м; 10 ли δέ; 11 ѧзѫ τὴν συμφοράν; ѳтъ р.. х.. τοῦ ἐκ γεννητῆς (Микл. Lex., «родъ», γενετή) κυλλοῦ, въ Дѣян. 3,2 больной называется χωλός; 12 ѳу.. χαρισάμενος, но въ Дѣян. 3,7 ἐστερεώθησαν αὐτοῦ αἱ βάσεις καὶ τὰ σφυρά; 13 т.. са ч.. οἱ καθαροί; 13—14 ч.. [себе] τῶν καθαρωτέρων; 14—15 ѣ—..шı καὶ πάσης ἀκαθαρσίας ἀκαθαρτότεροι; 15 ч.. (ѳтъ скврънъı) καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου (Ιов. 14,4); 16 οὐδ' ἂν μία ἡμέρα ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐπὶ γῆς (Ιов. 14,5); 17 ıниц. въ полѣ; послѣ ..тъ опущено οἱ πολλοὶ οἱ τὸν κενόδοξον λογισμὸν ἔχοντες; 19—20 ἐγὼ ἔχω τῷδε τῷ πρεσβυτέρῳ προσελθεῖν καὶ ἐξομολογήσασθαι αὐτῷ τὰς ἁμαρτίας μου; 21 ..гък.. тоже 323,6 и 423,6 и 432,20; 22 т.. οὗτος; (ı) гр.. καὶ ἁμαρτωλός; 23 (моѧ) гр.. τὰς ἐμὰς ἁμαρτίας; 24 около ъ видна разура; 25 ѡ изъ ѳ писцомъ; 29 «(·) м.. [·]» тв. ед.; ..шта вм. ..штоу; 30 тѳ.. омъ вм. тѳѣ..ъ τῷ θῷ..., τῷ διὰ τοῦ ἱερέως συγχωροῦντί σοι τὰ πλημμελήματα; ти ı вм. «ко· ıе» (μεσίτης γὰρ, οὐκ αὐθέντης ὑπάρχει ὁ ἱερεύς). Инициалы опуск. въ слѣд. строку.

ѥстъ попъ къ богоу· почто оубо осѫждаѥши· ѥгоже богъ не осѫждаѥтъ· донѣжде ѥстъ попъ· и богъ дастъ ѥмоу попьство· не отъмешти сѧ· възѣмати отъ ѥго божиѭ свѧтость· не бо подаѥтъ ти оставьѥниѥ грѣхомъ· нъ старѣишина молитвьникомъ· ѥже ѥмоу дастъ попьство· и ѩкоже не тъчиѭ въ благодѣти· нъ прѣжде благодѣти· присно съпасениѥ человѣкомъ вьсѣхъ богъ· человѣкомъ творитъ· сего дѣла владъıка нашъ въчловѣчи сѧ· ходатаи къ богоу и человѣкомъ· вѣсте сами зѣло сѫште словолюбьци· съказаниѥ облаженаго даоуида· ѥже нъıнѣчоу ıзвѣшта· Исповѣмь сѧ тебѣ гн вьсѣмь сръдьцемъ моимъ· како даоуидъ въ оубиıство и любодѣıство въпадъ· въ зѣлѣ прѣвъıваашє неисповѣдъı сѧ· Что же оубо сътвори богъ· да и сего на покаание поуститъ· и образъı сътвори покаанию· да покаание прииметъ· поусти к' немоу надана пророка· иньмь лицемь ѥже на нь тан творашта· пришъдъ бо нареченъıи пророкъ къ даоуидѹ· рече· цр҃ю· имамъ ти нѣчто сѣвѣштати· рече даоудъ скоро глаголи· пророкъ же наданъ рече· человѣкъ нѣкто вѣ богатъ· имѣѫ скотъı и чрѣдъı многъı· человѣкъ же пакъı вѣ оубогъ· имѣѫ теницѫ ѥдиноѫ· ѩже на трепезѣ сь имь ѣдѣаше·

1—2 ὁ.. κρίνεισ καὶ βδελύττῃ; 2 δc.. «κατακρίνει; τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα μελίζει, καὶ τὸ ἄχραντον αὐτοῦ αἷμα ἱερουργεῖ.»; 5 б.. с.. τὴν δωρεάν; не бо (тъ) οὐ γὰρ αὐτός; 6—7 с.. м.. (χc) ὁ μέγασ ἀρχιερεὺσ χ̄σ̄ (ср. переводъ 330,13); 7 ѥже ... дастъ ὁ πιστεύσασ; попь- Ziv. исправ. у Микл. ъ; 8 иниц. (въ греч. δὲ) выступ. вверхъ и внизъ (въ 9 строку); тьч.. буква т писцомъ изъ ч (1-й ь можемъ объяснять преждевремъ. написаніемъ чь); 9 нъ ἀλλὰ καί; бл.. χάρισ, т. е. нов. завѣта; 9—11 при..—т.. ὁ θ̄σ̄ τοῖσ ἀν̄οισ τὴν σωτηρίαν δι' ἀν̄ου ἐποιεῖτο (ср. 361, 6—9); 12—13 къ б.. и ч.. θ̄ῡ καὶ ἀν̄ων (1 Тим. 2,5); 13—14 в.. —..ць οἴδατε ἀκριβῶσ; 14 с.. δκλ.. (ср. 508,3) д.. τὴν ἱστορίαν κατὰ τὸν μακάριον δ̄ᾱδ̄; 15 и.. см. 311,8; иниц. опуск. въ 16 стр.; 18 къ зѣлѣ τοῖσ ἄκροισ κακοῖσ; 18—19 нѣкс.. сѧ ἀνεξομολόγητοσ; 19 иниц. опуск. до 20 стр.; сътвори ποιεῖ; ср. сѣтвори ἀναδείκνυσιν (322,4), приводи προάγει (370, 29), сѣди χάθηται (506,17) и (20—21) сътвори ποιήσῃ (при поуститъ ἐλάσῃ 20) и (22) поусти πέμπει; 23 ѥже — тв.. τὰ κατ' αὐτοῦ ἐξαγγέλλοντα; 25 2-й зн. преп. безъ промежутка; 26 даоу(и)дъ δαυῒδ; 29 пакъı вм. нѣкъı τὶσ; т.. ἀμνάδα.

и чашж єдиноу сь нимь пиаше· и на лоно ємоу съпаше· богата дауида наричѧ а ништа оурижь· Что оубо надань рече· штоуждиі къ богатоуоумоу· богатыи
5 во штада свом чрѣдъı· поустивъ пом теличь ништалаго· и закла иж штоуждемоу· Цѣсарь же дауидъ· аште въ грѣхъ бѣ въпалъ· обаче въ правъдж бѣ обличенъ· око плътьıнъıимъ съгрѣшенимъ
10 а дроугоє доушьнъıимъ исправьıнимъ· отъвѣштавъ во съ гнѣвомъ рече живъ господь· достоинъ єстъ съмрьти таковъıи· и теличь да жлѣдетъ седморо седмиценж· прѣстжпаѥ законъ дауидъ· законъ четворо четвориценж оурече· что же надань
15 къ дауидоу рече· тъı єси цр҃оу сътворивъıи то· таже дауидъ мждръ съı и въ съмъıслѣ живъı· не възвелича сѧ цр҃ъскоиж чѣстиж· не мжчи єго· ни глагола кто
20 сиі єстъ· иже дръзиж прѣдъ всѣми хоулж мьнѣ толикж извѣштати· вѣдѣше бо ѩкѣ ѩко цр҃ъ съı· подъ властиж єстъ цр҃оу· имиже никтоже цѣсарьмъ владетъ· тъчьиж слъıша дауидъ· и а-
25 вьıѥ отъвѣшта съгрѣшихъ господеви сиі· и надань тоу абиѥ рече· господь остави съгрѣшениѥ твоє не имаши оумрѣти· ѿ надане чимъ дръзижвъ· отъвѣштати хотѣши· наватомъ поєм-
30 ємъ· къ богоу съгрѣши дауидъ· то-

2 в.. acc. praedic. и д.. acc. object.; 3 иниц. опуск. недалеко подъ строку; Что — р.. (прид) «τί οὖν; ἦλθε, φησὶ,»; 4 жд писцомъ изъ шт; послѣ ..моу гаплографически опущено: «τίς ὁ ξένος; ὁ λογισμὸς τῆς ἐπιθυμίας, ὁ ἐμβάλλων ἡμᾶς εἰς κόλασιν, ἦλθε ξένος πρὸς τὸν πλούσιον»; 5—6 т.. τὴν ἀμνάδα (2 Цар. 12,4); 7 иниц. опуск. въ 8 стр.; 8 обаче ἀλλ᾽ ὅμως; 10 конечное въ строкѣ м у Копитара съ паеркомъ, но на пергаменѣ нѣтъ и слѣда паерка; 13 т.. τὴν ἀμνάδα (ib. 12,6); с.. е.. ἑπταπλάσιον (ib.); 14—15 з.. (κο) — οὐ.. ὁ νόμος γὰρ (Исх. 22,1) τετραπλασίονα κελεύει, οὗτος δὲ ἑπταπλασίονα κελεύει; 17—18 συνετὸς ὑπάρχων, καὶ εὐλαβείᾳ συζήσας, οὐκ ἀπεχρήσατο; 19 не — ѥго οὐκ ἐτυράννησε τὸν ἐλέγχοντα, καίπερ δυνάμενος; 20 сиі єстъ εἶ σύ; 23 читай имиже (паерокъ не на мѣстѣ у писца); 27 и буква и на мѣстѣ быв. точки; 28 иниц. опуск. до 29 стр.; 28—30 знаки преп. у писца не умѣстны, и опущенъ конецъ (ср. Пс. 58,13): «ἴδ᾽ ὦ νάθαν, τί ἐτόλμησας ἀποφήνασθαι; μέλλεις γὰρ ὑπο ναυάτου (Наватъ — глава катаровъ) ἐγκαλεῖσθαι τοῦ ὑψηλόφρονος». Исправ. у Микл. 266: вѣ (3), а (7); Ziv. исправ: ..ь (14), акиѥ (16).

моу сѧ ѩсповѣда· чимъ вѣси прости ли ѩгѡ
ѩли не прости· прѣжде въикни· ти тъгда
оучи· ѩ наданъ рече· мьнѣ поржчи бъ· соу-
гоубѣ дауѩдовъ пѫть· к'то поѥмьѥтъ
врачеви троужда҇штоу сѧ· ѩ толикъ
пѫть вьземь҇штоу ѩвѣ оукажетъ· ѩкѡ
не тъчь҇ въ благодѣти· нъ ѩ прѣжде бла-
годѣти· чловѣкъı богъ съпасениѥ далъ
ѥстъ· Вьзьмъ же ѩ маломь҇ съказаниѥмь·
на ѩвьѥниѥ глаголѣмъıймъ· съкажи ми
ѡ҆ чловѣче· ѥже сѧ твориши покаанию
сѫпротивьникъ· Съкажи ми кого чловѣ-
ка съгрѣшиѣ҇ша· ѩ въ тьмницѫ въ тьмни-
цѫ въврьженоу бывъшоу старѣ҇ишиноѫ·
ѩ хотѧштаа ѥго ѩли камо ѩспоустити· ѩли
въ кѫ҇ мѫкѫ прѣдати· дѣ҇ши ли при-
ходитъ самъ къ старѣ҇шинѣ ти молитъ
сѧ· да бъı напасти ѩзбъıлъ· не поѩштетъ
ли самъ ходатаа себѣ· да ѩвѣ ѩздрекѫ·
ѩ мьнь҇шаго себе· да бъı тъчь҇ къıймъ
ѩзбъıти ѥмоу зъла· да ли ѳ пльтьнѣѣмь҇
оучинѣниѥ· а҆ ѳ доуховьнѣѣмь҇ безако-
ниѥ· Нъ ѡ҆ чловѣче а҆ште сего дѣла
не хоштеши прити на покаазнь҇· ѩко
чловѣкъ ѥстъ попъ грѣшьнъ· то ѩ не кръ-
сти сѧ· чловѣкъ бо ѥстъ крьстаѩ та·
ни сватаго комканиа вьземи· чловѣ-
къ бо ѥстъ дробаѩ е· да а҆ште томоу вѣ-
роу҇ши ѩко вѣрѫ ѩматъ· то ѩ то вѣро-
ѫ҇ приими· ѩкоже бо крьстаѩ ѩ прин°сѧ

1 «сѧ (ѩ) ѩсповѣда· (ѩ)»; 1—2 п..—..стн εἰ συγχώρησιν ἔλαβεν, ὅτι σὺ ἀφεῖλες τὸ ἁμάρτημα; 3 оучи метάдосъ τῆς ἁμαρτίας τὴν λύσιν; 3—4 соу..—п.. «τελείαν τὴν τοῦ δαδ περιοδείαν ποιήσασθαι. εἰ γὰρ οὐκ ἐβούλετο δι' ἐμοῦ αὐτῷ συγχωρῆσαι, οὐκ ἂν ἀπέσταλκέ με πρὸς αὐτόν.»; 5—6 тр..—в.. περιοδεύοντι ἀνῷ νοσοῦντι, καὶ οὐκ εὐχαριστεῖ καὶ ἀμοιβὰς ἀποδίδωσι; 6 «(·) ѩвѣ (оубо) оу..» σαφῶς τοίνυν ἀποδέδεικται; 8—9 ч..богъ (чловѣкомъ) с.. д.. ю.. δι' ἀνῶν ὁ θς τοῖς ἀνοῖς συνεχώρει τὰ ἁμαρτήματα (ср. 359, 8—11); 9 иниц. опуск. въ 10 стр.; вьзь(мѣ)мъ—с.. χρησώμεθα δὲ καὶ μετρίῳ ὑποδείγματι; 10 гл.. dat. poss.; 10—12 ὑπόθου μοι, ὦ ἄνε, ὁ τῆς μετανοίας ἀντίπαλος, τινὰ κ. τ. λ.; 13 съ..σφαλέντα ἐπί τινι ἐγκλήματι; «цѫ въ тьмни» зачеркнуто писцомъ (т изъ в имъ же); 15 ..шта[а] ἑγο (μέλλοντα αὐτόν) писцомъ изъ ..шталго вставкой ѣ между буквъ; 17 молитъ еръ выступ. поверхъ стр.; 20 ѩ—с.. τὸν λεγόμενον δομεστικόν; 21—23 да—..нию εἰ ἐπὶ τῶν σωματικῶν τιμωριῶν εὐταξία τοσαύτη καὶ παράκλησις, ἐπὶ τῶν πνευματικῶν οὐχὶ μᾶλλον ὑψηλοτέρα γενήσεται μεσιτεία καὶ βοηθείας χρεία; 23 иниц. опуск. до 24 стр.; 28 лр..ѣ sic (ср. 383,16) ὁ τὸν ἀμνὸν τοῦ

бескрънънѫѭ жрътвѫ· ѥного ничсоже творитъ· нъ тъчьѭ ржцѣ вѣздвигнетъ къ святѣи троици чистѣи· сице и покаание тебѣ оурицаи· ѥного ничсоже творитъ· нъ тъчиѭ ѧзыкомъ съпасение тебѣ творитъ· Нъ аѳине рекѫтъ сѫпротивьници· да аште се сице естъ· и не хоташте приати по кръштении покаанием съпасенига· почто блаженъıи петръ ананиѭ и сапфиржѫ тоу аѳине оумори· а не покаанием кю обрати· сице бо дроузии глаголѫтъ· нъ послоушаи добрѣ· не съкръı блаженъıи петръ цѣлъвъı покаанига· нъ ананига и сапфира· ѩже въ толикѫ напастъ въпадоста· ни рачиста вѣзискати покаазнѣнъıм готовъı цѣльвъı· нъ сѣ неприазниномъ показанииимъ погъıбоста· и съ словомъ имѣнииимъ· тъгда во истовоѥ покаание· ѥгда бо не рѣчиѭ чтомо естъ· нъ ѥгда дѣлесъı знаемо· естъ бо каание отъ вѣсеѫ доуша износимо· и естъ покаание прѣпростъ въ гражданехъ вѣзискаемо· имже ѳви съпасаеми сѫтъ· а дроузиї ожждаеми Покаи са блаженъıи петръ· и зълъıи иѫда· нъ петръ добрѣ покаавъ са· и плакавъ са и отъвръженне слѣзами омъıвъ· въ прѣвъıѫ пакъı вѣръı сиание вѣниде· а иѫда ѳвидѣ покаание· аште и сѣребро повръже жидомъ и рече им· съгрѣшихъ прѣдавъ крьвь без винъı·

1 в.. вм. бескръвьнѫѭ (τὴν ἀναίμακτον); описку ср. 285, 17—18; 6 иниц. опуск. недалеко подъ строку; 11 ѳк.. ἀνεκαλέσατο; це приписка писца; 12 ..нъи еръ выступ. поверхъ стр.; 16—18 ἀλλὰ τῇ τοῦ διαβόλου παραινέσει συναπώλοντο καὶ τοῖς χρήμασι; 22 пр..— вь.. ἐπιπολαίως γινομένη; 24 ..ми (·) писецъ не поставилъ точки, оставивъ для нея промежутокъ; иниц. опуск. въ 25 стр.; 25 зълъıи буква л писцомъ изъ з ὁ ἄθλιος; д.. γνησίως; 28 ѳ.. πάρεργον εἰργάσατο; 30 Матѳ. 27,4. Ziv. исправ. у Микл. 267: вѣ.. (13), въ.. (14), са п.. (17), ц.. (22); исправь п.. (15).

ѳи μελίζων; 28—30 да—..ми εἰ δὲ ταῦτα πίστιν ἔχει, κἀκεῖνο πίστει κατάδεξαι; 30 послѣ ..ми опущенъ текстъ на цѣлую страницу; и..—..са(и) ὁ γὰρ ἱερεὺς βαπτίζων καὶ προσφέρων. Ziv. исправ. у Микл. 267: ..ъ с.. (5); исправь к.. (13).

ѡбаче не вѣста ни въсплака сѧ· ни сътвори
ничсоже добръı покаѧзни· нъ тъчиѭ си-
ло ѝсплетъ диѧволоу· ѝзвѣстъ сѧ сътво-
ри· нъ ѧвиѣ рекѫтъ· сѫпротивьници·
не бо решти не вѣмь ѝхъ· зълъıѭхъ бесѣ-
дъ· что оубо симонъ валъхвъ· кръстивъ
сѧ ѝ разгнѣвавъ сѧ· ѝ петромъ ѡсѫжденъ·
даръı принесъ· да непродаемъıѝ даръ коу-
питъ· покаѧниѧ въспроси тъ· не ѡтъвѣ-
шта ли ѥмоу блаженъıи петръ· рекъı по-
каѝ сѧ ѡтъ зълоби сеѧ· ѝ моли сѧ господеви·
то почто оубо ѧнанииѧ сапфирѣ· не рече си-
хъ жде словесъ· покаѝта сѧ ѡтъ зълови ваю·
сица бо ѝхъ бесѣдъı· Нъ послоушаи разоу-
мичьно· не ржаѥмъ ѥстъ сѧаго даръ·
ѧнанииѧ во ѝ сапфира· ѡбличаѥмъ блаже-
нъıимъ петромь· ѝ слъıшаштa ѡтъ нѥго·
ѩко что сѧ сѣвѣштаста ѝскоусъ сътвори-
ти· доухомъ господьнѥмь· не ѝсповѣ-
даста своѥго грѣха· не припадоста не мо-
листа сѧ· не рѣста ѩко ѧкъı чловѣка съ-
грѣшиховѣ· нъ что ѡбличаѥма петромь·
противиста сѧ ѥмоу весадамъ· мнѧшта
оутаѝти сѧ ѥго· ѧ не съмъıсльшта ѩко
нѣ кде сѧ поржати сватоуоумоу дхоу·
тѣмь томоу ѧвиѥ блаженъı петръ разгнѣ-
вавь сѧ достоѝнъ ѝма ѡтъвѣтъ ѡтъвѣ-
шта· Ѩ симонъ слъıшавъ ѡтъ блаженаѧ-
го петра· съребро твоѥ съ тобоѭ бѫди въ
пагоубѫ· ѩко даръ божиѝ мьнѣ ѝмѣнииѥ-
мъ

1 ὁ.. ἀλλ' ὅμως; вѣст(ен)а ἐστέναξεν; 2 д.. п.. ἄξια τῆς μετανοίας; 3 «(·) д..[·]»; 4—6 нъ —..дъ опущено въ греч.; 7 р.. сѧ σκελισθείς; 9 (нѥ) п..(ли) в..тъ (у Микл. раздѣли въспроснтъ 268,13) «οὐ τὴν μετάνοιαν ἤτησεν;»; 10—11 Дѣян. 8,22; 12 ..нииѧ (ѝ) τῷ ἀνανίᾳ καί; 14 с..— Нъ нѣтъ въ греч.; иниц. опуск. недалеко подъ строку; 15 нѥ—(доухα) даръ οὐ παίζεται ἡ τοῦ πν̄ς χάρις; 16 ..мъ вм. ..ма (ἐλεγχόμενοι); 17 «петромь· ѝ» писцомъ по разурѣ 9 буквъ; 18—19 ѝс..—..нѥмь πειράσαι τὸ πν̄α κ̄ῡ (Дѣян. 5,9); 22 «нъ что (·)» (ἀλλὰ τί;); 23 ѥмоу dat. poss.; вѣса.. sic (τοῖς αὐτοῦ ῥήμασι); ми.. πειρώμενοι; 25 οὐ παίζεται τὸ πν̄α τὸ ἅγιον; 27 д.. ἁρμόζουσαν; 27—28 ѡтъ..ѡтъвѣшта ἐξήνεγκε τὴν ἀπόφασιν; 28 иниц. выступаетъ изъ строки вверхъ и внизъ; 30 мьнѣ аор. (ἐνόμισας Дѣян. 8,20); ..ѥмъ iотъ вытѣсненъ концомъ строки.

ѥмѣнииѥмь притажати· то слъишавъ не
разгнѣва сѧ· не пожали си не ѳтъстжпи-
нъ оукоры и хоулы· акы добрыа цѣлѣбы
приимъ· не тъчьиж петрови нъ и вьсѣмъ
апостоломъ припадаа глаголааше· мо-
лите сѧ за ма къ господеви· да не бъı пришъ-
ло ничтоже на ма· ихъже извѣштасте·
вел ми съгрѣшихъ· не дръзнж собоиж бо-
гови помолити сѧ· въı сѧ помолите за ма·
въı вждѣте ходатаи· сътворите молитвж
за мене· добрѣ оубо глагола съборѣникъ·
врѣма плакати сѧ и врѣма кланѧти сѧ·
покаанииѣ любаштиимъ· Сице бо и вели-
кыи їѡсифъ плакавъ сѧ· прозьра про-
рочьскъıимъ окомъ· приложивъ сѧ къ
блаженоуоумоу даудоу глаголжштоу-
моу· сѣжштии сльзами въ радость по-
жънжтъ· вьсѣа їѡсифъ слъзъı братолю-
бьствиа· и пожа вѣнѣць цѣсарьствиа·
вѣсте во вьси авѣ· ꙗко дивъноѥ то позна-
ниѥ· видѣвъ їѡсифъ своиж братиж·
ихъже братиж не хотѣ нарешти· каѳ во
томь братиа· ꙗже ѳтъ двоіѳ на десате пле-
ницоу· ѥдиж ѳтъ себе истръгнжша·
Нъ ѳбаче їѡсифъ печали великъı на мило-
сть прѣложивъ· падъ на къıи братии· пла-
ка сѧ ѳ нихъ· почто на къıи а не иномь мѣ-
стѣ· сь лѣпотъı на къıахъ ихъ плака·
иже съвръгоша ѩрѣмъ братьства сь себе·
видѣ ли кротость и въздръжаниѥ мжжа·

1 ѥм.. повторено при переносѣ, но съ другимъ образованіемъ формы (см. прим. къ 357, 11—12); 2 п.. си ἀφηνίασεν; 3 акы—ц.. ὡσ ἀντιδότους αἰτίας; 5—6 м.. сѧ δεήθητε ὑμεῖσ (Дѣян. 8,24); 6 ..шъ- еръ выступ. поверхъ стр.; 9 «ма» м изъ в писцомъ; 12—13 καιρὸσ τοῦ κλαῦσαι καὶ καιρὸσ τοῦ γελάσαι (Еккл. 3,4). καιρὸσ τοῦ κλαῦσαι τοὺσ τὰ ἀνίατα νοσοῦντασ, καὶ καιρὸσ τοῦ γελάσαι τοὺσ τὴν μετάνοιαν ἀγαπῶντασ; 13 иниц. опуск. въ 14 стр.; 14 плака[къ] сѧ ἔκλαυσεν; 14—15 проз..— сѧ οἱονεὶ τῷ προφητικῷ βλέμματι προσπεισθείσ (тк въ ркписи; «προπεισθεὶσ», исправилъ Savilius. VII, 514); 17 -моу камора подъ вл. -оуоумоу оригинала? 17—18 Пс. 125,5; 18 кь.. ἔσπειρεν οὖν καί; 20—22 ἴστε γὰρ πάντεσ σαφῶσ, ὡσ μετὰ τὸν παράδοξον ἐκεῖνον ἀναγνωρισμόν, «θεασάμενοσ ἰωσὴφ τοὺσ ἑαυτοῦ ἀδελφοὺσ (Быт. 42,7)», προσονειδίσαι οὐκ ἠθέλησε; 23—24 οἱ τὴν δωδεκάσειρον ἄλυσιν (..цоу вм. ..цж подъ вл. дв. ч. двоіѳ) τῆσ ἀδελφότητοσ, ὅσον τὸ ἐπ᾽ αὐτῆσ (Migne 62,763 передѣлалъ въ «ἐπ᾽ αὐτοῖσ»), διαῤῥήξαντεσ; 25 иниц. въ полѣ; 25—26 на м.. εἰσ ἀντιλήψεισ; 26 и 27 на въи ἐπὶ τὸν τράχηλον (Быт. 45,14; ср. тамъ и «ѳ нихъ»); 27—28 м.. μέροσ; 28 сь л.. ἀναγκαίωσ (ср. καλῶσ 368,7); плака ἔκλαυσε (ср. 26—27); 30 видѣ (εἶδεσ) и писцомъ по разурѣ (ѣ?). Ziv. исправ. у Микл. 269: ма г.. (4); исправь съв.. (21).

Нъ рекѫтъ нѣцыи ѡ ї҃ѡсифѣ· ꙗко вѣдоиѫ
ѻдръжимъ· и въ штоужден странѣ съı·
и не имѣѧ чловѣчьскъı помошти· ни за-
стѫпа· сего дѣла кротость имѣѧше· и съ-
мѣрениѥ· нъ слоушаи разоумѣно сице
глаголаи· ѻбилиѥмъ весѣдоуѥши· ѧ не
правдоиѫ· самъ бо ї҃ѡсифъ добростиѫ
своиѥѫ и въздръжанииимъ· въ ѻтьчѫ
доброст҃ь бѣ ѻблѣченъ· ї҃ѡсифа пома-
нѫвъше· и свѣтъ тъ приде· свѣтоу в҃о·
владъıка христосъ· ис тъмъı тъмни-
чьнъıѧ прости ѥго· да без оума ѻубо
обилиѥмъ весѣдоуѥши ѡ чловѣчине·
ѧ не правьдоиѫ· глаголаи ꙗко ї҃ѡсифъ ноу-
дъма бѣ добръ и ве зълоби· сице бѣ ї҃ѡсифь
боголювьць· и прѣжде закона законъ бъı-
въ· ꙗко и лѫстимъ и вѣдимъ· ѥгоуптѣ-
нъшиѣѧ гнѫшааше са и вѣгааше· прѣлоу-
водѣиствьнаго дѣлесе· Дѣѣши зако-
нъ бѣ данъ· велаи не прѣлюводѣати ни
ѻубити· ни ѻукрасти ни лъжи послоухѳ
бъıти· нъ самъ себѣ законъ бъıвъ· и ѥ-
стьствьнъıимъ сѫдиштемъ наоученъ·
нагъ иѕвѣже· да господина не ѳскрьни-
тъ мѣста· не молчаше ли госпожда своѥ
зѣло· и свободѫ ѳбѣштаваѫшти· тъчь-
ѫ ѧ бъı ѥѫ послоушалъ· ти ѻутодие ѥи съ-
творилъ· не ѥлико же ли ѳна течааше къ
нѣмоу· толико ѳнъ ѻуклонѫаше са ѥѫ·
по господьню словеси самъ са цѣстивъ·

XXV тетрадь (полный кватерніонъ),

1 иниц. въ полѣ; 2 въ — съı ἐν ξένοις τόποις αὐλιζόμενος; 3—4 ни за- ἢ τὸν προστατεύοντα; 4 им.. ἐπεδείξατο; 5—6 нъ—..ѧи πρόσεχε οὖν ὁ ταῦτα λέγων; 6—7 ѳк..—..оѫ въ греч. нѣтъ (ср. 13—14); 7 д.. ἀπὸ διαθέσεως; 9 д.. τὴν εὐλάβειαν; 9—11 «ї.. свѣтоу в҃о [·] в.. х.. [·]» τοῦ ἰωσὴφ μνήμη, καὶ φωτὸς παρουσία (ср. Io. 3,19: τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον)· ὁ γὰρ τοῦ φωτὸς δεσπότης χ҃ς κ. τ. λ.; 12 п.. ѥго тоутон ἠλευθέρωσε; 12—14 да —..ѫ διο περιττολογεῖς, ἀνὲ, οὐ δικαιολογεῖς; 15 докрь εὐλαβής; сице (ко); 16 законъ νόμου τηρητής; 17—19 «ὅτι καὶ κολακευόμενος παρὰ τῆς ἑαυτοῦ δεσποίνης (ἐгоупт.. ср. переводъ 367,8), ἐμυσάττετο τῆς μοιχείας (прѣлоу.. sic, а в писцомъ изъ к) τὸ δρᾶμα.»; не читать ли ἐгоупткнын (а свои)ѥѧ (гн.. требуетъ род. п.; см. 545,12), или ..нѣѧ вслѣдствіе т., ч. у писца смѣшались двѣ конструкціи, ..нѣѫ и ..нѧ? кор. «гнѫс-» съ ѫ см. еще 386,10 и 410,28, но столько же случаевъ и съ оу (160, 20—21; 167, 22—23 и 545,12); 19 д.. (ко тъгда) μὴ γὰρ τότε; 22 нъ самъ οὐχὶ αὐτός; 22—23 καὶ φυσικῷ κριτηρίῳ προσπλακείς; 24 из.. ἔφυγεν ἐξ αὐτῆς; 25 мѣста κοίτην; 25—26 не—зѣло οὐχὶ ἡ τούτου δέσποινα παρεκάλει αὐτὸν ἀναιδῶς; 26 с.. ѳ.. δέλτους

не ꙗжемѣ ѩ вѣроиѫ· не весѣдовахѹше
ли сими словесы к҃ ѥгоуптѣнѣиѭ ӏ҃ѡси-
фъ глаголѧ· ѥ҆лма господинъ мои господо-
жде не вѣстъ ничсоже ѩз мене· ѥ҆же ѥмѹ҆
въ домоу· ѩ҆ въсе ѥстъ далъ въ рѫцѣ мои·
ѧ ничсоже не вѣстъ развѣ тебе ѩмѭже же-
на ѥмоу ѥси· како могѫ ѧзъ сътворити
непри҆ѧзниноѥ се дѣло· ти съгрѣшити
прѣдъ богомѣ· дѣѣши ли нѣстъ сѣде ѻ-
тьцѣ моихъ бога· дѣѣши ли ѩнъ ѥстъ
на ханаиистѣ земи богъ· ѧ ѩнъ вѣ ѥгу-
птѣ· ѧште ѩ вы не разоумѣѥте· Дѣѣши
нѣстъ вѣсевидѧштиѩ сила божиѭ· съ-
мотрѧшти вѣсе· ѧште ли мѫжь ти госпо-
жде вѣиѣ ѥстъ· то ѩли богъ мои ѻшълъ ѥ-
стъ с ѩимѣ· твои мѫжѣ госпожде госпо-
динъ мои ѥстъ· ѩ все ѩмѣниѥ своѥ мѣ-
иѣ ѥстъ прѣдалъ въ рѫцѣ· како ѧзъ мо-
гѫ ребро ѥго прокоудити· ѥдинъ ѥдноѩ
припрѧглъ ѥстъ богъ· ѧ не ѥднѫ мнозѣ-
хъ· ни ѥдномѣ многыѩ· мльчи оубо го-
спожде· вѣдѣ та кто та плѧмѣимъ рѫждѧ-
заѥ на мѧ· не ты мѧ мѫчиши госпожде·
нъ ѩже братиѫ моѫ на мѧ въстави· сиѩ
ѥстъ диаволъ· ѥдноѫ во ѻтца мѧ лишивѣ·
тъштитъ сѧ да ѩ бога мѧ кромѣ сътвори-
тъ· горѣ ѩ долоу врѣтитъ сѧ· да бы мѧ кро-
мѣ ѻтъ сына ѥже видѣхъ сътворилъ· мль-
чи оубо госпожде· потрѣпи ѩмѧ ѧ не дѣло
ѩмѣти любодѣица· ѧште тебе послоушаѫ

1 нѣ — . . ѫ имѣется въ виду Матѳ. 19,12; 3 ѥ҆ . . еі̀ (Быт. 39,8); 4 ѩ҆з мнѣ δὶ ἐμέ (ib.); ѥмѹ҆ dat. poss. (ib.); 6 ѧ҆ — . . ъ καὶ οὐδὲν ὑφαιρεῖται ἀπ᾽ ἐμοῦ (ср. Быт. 39,9); ѩмѭже на пергаменѣ еще паерокъ надъ ж (не уничтоженъ при надлеж. постановкѣ паерка); 7—8 како — . . шити καὶ πῶς ποιήσω τὸ πονηρὸν τοῦτο ἁμάρτημα (ib.); 10 . . цѣ «sic corr. ъ ex ь», отмѣтилъ Копитаръ; 12 иниц. выступ. поверхъ стр.; ши лигатура; 15 г писцомъ изъ к; 15—16 ѳ̀ . . — ѩимѣ συναπεδήμησεν; 22 та (1-е) вм. ко οἶδα γάρ; . . мъ на пергаменѣ слабо выскоблено; 29—30 ἄμεινον γὰρ ὄνομα, καὶ μὴ πρᾶγμα βαστάζειν μοιχοῦ. Ziv. исправ. у Микл. 270: . ши нъ (22); исправь вьсе (27) и ѥстъ (271,4).

ἐλευθερίας αὐτῷ δώσειν ὑπισχνεῖτο, καὶ πάντων τῶν αὐτῆς δεσπότην καταστήσειν; 26—28 т . . — . . нлъ εἰ συγκατάθηται τῷ σπουδαζομένῳ; отъ ѩ въ ѥ҆ѩ (27) остался только слѣдъ (чернила сняты при отлѣпкѣ вощинки); 30 сл . . тѝν φωνήν; ц . . εὐνουχίσας. Иниціалы опуск. въ слѣд. стр. Исправь у Микл. 270: χ . . (1), οψ . . (14).

тѣлеси ми пакость· нъ аште бога прѣслоу-
шаѭ· обоѥко вь мѫцѣ ѥсмъ· вѣдѣ бо хота-
штаго глаголати· боѭте сѧ могѫштаго
доушѫ и тѣло погоубити· вь вѣчьнѣѣмь
5 огни· да се съказание кротости тврьдаго
ѩ҃сифа· нъ и ѥште послоушаѭте ѥго дѣле-
съ ихъ· вѣсте бо вьси авѣ· ѥко обаждениѭ-
мъ госпожда си вь тьмницѫ вьврѣженъ
бъістъ· потом же року коньчавъшоу сѧ·
10 паче же вѣдѣ явьлениѥ на коньцѣ исхода-
ште· и братии ѥго вь ѥгоуптъ пришьдъше-
мъ· глада дѣлѣма· видѣвъ ихъ ѩ҃сифъ·
цр҃ъ съі вьсѣмъ ѥгуптомъ владъі· не обна-
жи меча · ни въ тьмници затвори· ни
15 гладь замори· ни ранъі дастъ· ни акъі на
звѣри звѣри сѫшта помъісли· не помА-
нѫ котъигъі растрьзанига· ни ѧмьнъіѧ
глѫбинъі· ни роботъигъіѧ страсти· ни пле-
менъигъіѧ зависти· ни братолюбьствига
20 ненавистьнаго дъіма· ни отча лишенига
о врѣмене· ни приснаго брата венъіамина
страданига· нъ вьсе то подъ нозѣ подъложи-
въ прѣштение съ вьзвитиимъ сѣмѣсивъ·
вини и искаше како сѧ бъі съ братиѫ позна-
25 лъ· тъчьиѫ же оузьрѣвъ братиѫ и приснаго
брата венъіамина· ѕълобьнаго младаго
мьньшаго· отьча лозъі послѣдьнии гро-
знъ· невъкоушенъіи братиѫ нелюбьстве-
мъ· брата и ѥстьствомь и оумомъ· авиѥ
30 въ радости вьсплака· и обративъ сѧ вьзпи

1 т.. — п.. τὸ σῶμα μαστίζομαι; 2 вь — ѥ.. κολασθήσομαι; 2—3 х.. г.. τὸν λέγοντα; 4—5 нь — о.. нѣтъ ни въ гр. статьѣ, ни у Матѳ. 10,28; 5—7 да — и(нѣ)хъ ταῦτα εἴρηται πρὸς ἀπόδειξιν τῆς πραότητος καὶ ἀνεξικακίας τοῦ σώφρονος ἰωσήφ. ἄκουε δὲ αὐτοῦ καὶ τὴν ἄλλην πραγματείαν»; 8—9 г.. — сѧ τῆς αἰγυπτίας (госп.. ср. переводъ 365,17) τὴν φυλακὴν οἰκήσας, ψήφῳ δὲ θείας προνοίας τῆς αἰγύπτου βασιλεύσας, καὶ ἤδη λοιπὸν τῶν ὀνείρων αὐτοῦ; 10—11 мѫллон дѣ тѫ҃ѫ ἀποκαλύψεων, τὴν ἔκβασιν ἐπιδεικνύντων; 12 г.. д.. διὰ τὴν τῶν ἀναγκαίων σπάνιν; ихъ тоутоус; 13 (и) цр҃ъ съі (· и) καί γε βασιλεὺς ὑπάρχων, καί; 14 передъ 1-й точкой незаполн. разура 2 буквъ (было повторено ча?); 15 глад(оми)ь з.. λιμῷ κατέτηξεν; въ § 84 Грам. Лескина нарѣч. гладь сомнительно (см. Микл. Lex); ср. поустошь мάτην 373,28—29; 15—16 οὐχ ὡς θῆρας τοὺς μὴ ἐλεήσαντας ἑαυτὸν κατενόησεν; 18—20 οὐ τῆς δουλείας τὸ ὠνικὸν (тк въ ркпси; у Миня, 62.764, «ὀνικὸν»), οὐ τοῦ φθόνου τὸν τύφον, οὐ τῆς μισαδελφίας τὸν καπνὸν; 21 [о] врѣмене (τὸν φόρτον) о слабо выскоблено; 22 с.. τὴν ἀλλοτρίωσιν; ср. кор. страд- 237,1 и 246,15; вѣсе то πάντα τὰ λυποῦντα; 22—23 подъ — по.. ἐκποδὼν ποιήσας; 23 съ — с.. (ъ выступ. поверхъ стр.) μετὰ πραότητος συζεύξας; 26 ѥ писцомъ; 26—27 мл.. м.. τὸν ἀκέραιον; 28—29 бр.. и.. τῆς μισαδελφίας;

рекъı а҃зъ е҃смь і҃ѡсифъ· нъıнѣ же не жестокоу
въı са і҃авлѣ҃е· ѺО веле дѣло чоудьно· везви-
нъıнъıи҃ а҃къı винъıнъıи҃ о҃тъвѣштава҃ѣтъ·
а҃зъ е҃смь і҃ѡсифъ братъ вашъ· а҃ште неволе-
5 ѭ҃ въıсте са покланили· лѣ҃жа би въıла мои҃
сънъ· а҃ въı не проста стала моа҃ рѫкоа҃тѣ·
сѣ лѣпотъı въıсте о҃стрили скрьвь ненависти҃ѡ
братѣню· Навъıкнѣте понѣ сице бра-
тиа҃· а҃ко вьсь оу҃пиваи҃ на господа не по-
10 стъıдитъ са· простъı ма҃ котъıгъı лиши-
сте· се въ вагърѣница҃ о҃блѣченъ сѣжда҃·
въ а҃ма҃ ма҃ въврътосте· се на колесници
златомь покованѣ сѣжда҃· а҃къı роба про-
дасте· се цр҃ь е҃смъ· въ тьмници вѣхъ·
15 се въ цр҃и власти живѫ҃· вь веригахъ вѣхъ·
се цѣсарь вѣньць о҃тъ камениа҃ драгааго
ношѫ҃· лѣпо оу҃бо намъ братиа҃ блаженаа҃-
го павла слово и҃звѣштати· любаштиим҃
бога вьсе спѣ҃ѣтъ са на добро· томоу слава
20 нъıнѣ и҃ присно и҃ вь вѣкъı вѣкомь а҃мин ⁘

того жде і҃ѡа҃нна златоо҃устаго слово· о҃тъ тлъкованиа҃
е҃ѵа҃ггѣлиа҃· а҃же о҃тъ мат҃деа҃ о҃ десати дѣвицъ· и҃ о҃ тала-
нтѣхъ глаголано е҃стъ въ сватъıи҃ вьторникъ ⁘
25 Тъгда оу҃подовитъ са цѣсарьствиѥ небе-
съноѥ десати дѣвицъ· а҃же вьзѣмъша
свѣтильници҃ъı и҃хъ· и҃зидоша на срѣте-
ниѥ зати и҃ невѣстѣ· пать же о҃ть и҃хъ
бѣ҃аше мѫдръ· пать же ѯ҃родивъ· а҃же
30 ѯ҃родивъıа҃ не вьзаша масла въ съсѫдѣхъ

1 і҃.. ἰωσὴφ ὁ ὑμέτεροσ ἀδελφός; нъıнѣ же не (νῦν δὲ μή) ср. Быт. 4,55; 2 въ ὑμῖν; са (да) а҃.. φανήτω; иниц. опуск. недалеко подъ стр.; 4 к.. в.. ὦ ἀδελφοί; 4—5 (не) не.. μὴ ἄχοντες; 7 сѣ л.. καλῶς; (ср. сѣ л.. 364,28); скрьвь вм. срьпъ τὸ δρέπανον; 7—8 -стиѡ .. ню (sic) τῆσ μισαδελφίασ (ср. Микл. Lex., подъ «лѣпота»: «nota лѣпоты бъıсте осьтрили скрьвь ненавистию братнюю frag.-serb. saec. XIII»; ссылка ошибочна, и остается загадкой, откуда взято); 8 иниц. опуск. въ 9 стр.; 9—10 Рим. 9,33; 11 о҃.. с.. περιβέβλημαι; 12 вък.. ἐχώσατε; 13 с.. ἐποχοῦμαι; 14 ѥ҃.. ἀναδέδειγμαι; 15 ἴδε, ἐν βασιλείοισ ἀναστρέφομαι κλοιὸν ἐφόρεσα; 16 «о҃тъ» о҃ по разурѣ 2 буквъ, а ъ изъ какой-то буквы писцомъ; 18—19 Рим. 8,28; 21 заставка; 22—24 уставъ болѣе мелкій; буквы о (того, 1-е о҃тъ) широк. формы; 23 .. лиа҃ и .. деа҃ sic; 24 сва.. (вм. сва..) а писцомъ изъ ъ; 25 рисов. иниц. въ полѣ; 25—30 Матѳ. 25, 1—3; 30 ..хъ еръ выступ. поверхъ стр. Исправь у Микл. 272: бъı (7), дѣс.. (22), с.. (23); Ziv. исправ. кула (7. Corrigenda).

29 оу҃.. τῇ γνώμῃ; 30 περιχαρέσι δάκρυσι τὰσ παρειὰσ νοτίσασ. Ziv. исправ. у Микл. 271: п.. (17), мь.. (29); исправь п.. (272,1).

свои҃хъ· Тачє моудаштоу невѣстьникоу
въздрѣмаша са вьса и̑ съпаахж· полоуно-
шти же вьпль въстъ· се невѣстьникъ
градетъ и̑зидѣте на срѣтєниє є̑моу·
въставъша же и̑ недостатъчьнъı сѫшта·
и̑мєнна патѣ и̑хъ· рѣша къ мѫдръıи҃м·
дадите и̑ намъ о҃тъ масла вашєго· сна҃
же не послоушаша глаголѫшта· є̑да како҃
не довьлѣ҃тъ вамъ и̑ намъ· и̑дѣте къ
продаю҃штиимъ и̑ коупите· и̑дште-
м же того ради приде невѣстьникъ· и̑ о҃-
нъı вьнидоша· послѣдьнаа҃ же рѣша о҃тврь-
зи и̑ намъ· се же рече· а҃минъ глаголѫ҃ вамъ
не вѣдѣ васъ· вьдите оубо а҃ко не вѣсте дь-
не· тачє глагола притьчѫ҃ дроугѫ҃· пакъı
чловѣкъ о҃тъходя призъва своя҃ рабъı· и̑ да-
стъ и̑мъ и̑мєнию҃ своємоу патѣ талантъ·
своємоу же дъва· своємоу є̑диноу· по силѣ сво-
є̑и҃ комоуждо· и̑ о҃тиде· тачє дъвѣма при-
несъшема соугоубь· а҃ и̑же є̑дина҃ прия·
то є̑дина҃ принесе· и̑ въстазаємъ рече·
оубѣдѣхъ а҃ко жестокъ є̑си· жьна҃ и̑де-
же нѣси сѣ҃ялъ· и̑ събираю҃ и̑деже нѣси ра-
съıпалъ· и̑ оубоя҃въ са съкрыхъ талантъ
твои҃ и̑ є̑се твоє҃· Отъвѣштавъ оубо го-
сподинъ є̑го рече· пронъривъı робе и̑ лѣ-
нивъıи҃· а҃ште вѣдѣше а҃ко жьна҃ и̑деже
нѣсмъ сѣ҃ялъ· и събираю҃ и̑деже нѣсмъ
расъıпалъ· подова ти бѣ дати сьребро моє҃
прикоупъ творштиимъ· и̑ азъ пришъдъ

1 иниц. опуск. недалеко подъ строку; 5 же Ziv. дополнилъ у Микл.; зн. преп. у писца не умѣстенъ; 11—12 и̑ о҃нъı... послѣдьнаа҃ (на҃ sic) αἱ μὲν... αἱ δὲ; 13 се вм. сѣ (ὁ δὲ ἔλεγεν); 2-й зн. преп. безъ промежутка; 15 ъ выступаетъ поверхъ строки; 17 и̑мєнию҃ (своє҃) (τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ Матѳ. 25,14); 18 «є̑диноу» по разурѣ 5—6 буквъ; 20 є̑дина҃ и 21 є̑диноу ясно выражаютъ ж. родъ сущ. *талантѣ или *талантъта (подъ вл. τὰ τάλαντα); ср. родъ (талантъто) ясно выраженъ тоже только въ Супр. р. (378,16 и 24), а случай у Іоанна экзарха, въ переводѣ Дамаскина (дъвѣ талантѣ. Синод. 155, 3ᵇ XIII в.), отмѣчен. у Микл., говоритъ только не за муж. родъ; м. родъ (талантъ) ясно выраженъ у насъ въ цитатахъ литургич. (369,18 и 24 и 377, 5—6) и разъ внѣ цитатъ (378,20); 24 в изъ χ писцомъ (φοβηθείσ Матѳ. 25,25); ..тъ еръ выступ. поверхъ строки; 25 и̑ є̑се твоє҃ ἴδε, ἔχεισ τὸ σόν ib. (ср. 377,6); иниц. опуск. недалеко подъ строку; 29 п... ти (оубо) вѣ (ἔδει οὖν σε ib. v. 27); моє҃ безъ іота; 30 пр.. тв.. (τοῖσ τραπεζίταισ ib.) ср. 377,8 и тръжьникомъ проч. старосл. памковъ.

оубо вьзалъ бъıхъ моѥ съ вьзвитиѫ· вьзмѣте оубо отъ нѣго талантъ· ı̆ дадите ımѫштоуоумоу десатъ талантъ· ı̆ ımѫштоуоумоу бо присно дастъ сд ı̆ ı̆збждетъ· отъ неımѫштаго же ı̆ ѥже мнитъ сд ımѣти· вьзьметъ сд отъ нѣго· ı̆ неклоучимаго роба вьврьзѣте въ тъмѫ вънѣшьнѭ· тоу бждетъ плачь ı̆ скржетъ зѫбомъ· Тъı притъча подобиша вѣрьнаго роба ı̆ неразоумьнаго· ı̆ господьнѣ растрошивъшаго· четворъı бо сѫтъ вьсд· о томь различь намъ съказаѫшта· рекѫ же о поспѣшении милостьнѣѥмь· ı̆ ѥже вьсѣмъ ımже можемь· ближнюоумоу на оуспѣхъ бъıти· понѣже не льзѣ съпасти сд ınако· нъ сьде оубо о всемь оуспѣсѣ глаголѣтъ вьсѣчьстѣѥмь· ıже о ближьнımъ творити подобаа о дѣвицахъ же о милости свойствьнѣ· ѥже ımѣнинѣмъ глаголѣтъ· ı̆ зѣло паче о прѣвѣй притъчи· оньде бо винѫштаго ı̆ пиѭштаго ı̆ господьско трошаштаго ı̆ погоубыѭштаго мѫчитъ··

Сьде же ı̆ не на оуспѣхъ сѫштаа· ı̆ обильнѣ трѣбоуѫштиимъ сѫштаа ıстъштаѫштоу· ımѣѭх бо масло не обильно же тѣмь же ı̆ мѫчатъ сд· чсо же ради лици дѣвичи чниѫ приводи притъчѫ· ı̆ не просто· ако чесо ли ради прилагаѥ

1 съ вьзв.. (σὺν τόχῳ Матѳ. 25,27), кк и 377,16, но съ лнкоиѫ въ проч. старосл. памкахъ; 4 [ı̆] ım.. (τῷ γὰρ ἔχοντι ib. v. 29) 1-е ı̆ слабо вытерто пальцемъ (читается ясно); 7 ъ выступ. поверхъ строки; 9 з.. dat. poss.; иниц. опуск. въ 10 стр.; 11—12 ч.., т. е. притъча, разумѣются 4 сказанія о Страшн. судѣ (Матѳ. 24, 42—51; 25, 1—13, 14—30 и 31—46), читаемыя на литургіи въ вел. вторникъ; 15 ..мь sic; 17 в̑с.. Ziv. исправ. у Микл. ь; 18 вьс.. вм. adv. ..скы (περὶ πάσης ὠφελείας λέγει καθολικώτερον); 19 тк.. ἐπιδείκνυσθαι; подобаа безъ конечн. тъ (χρή); 20 ск.. adv. (ἰδικῶς); ѣ безъ іота; 21—22 з.. паче (·негъли) о пр.. пр.. (σφοδρότερον, ἢ ἐπὶ τῆς προτέρας παραβολῆς), т. е. Матѳ. 42—51; 24 зн. преп. (..) ср. 347,17; 25 иниц. въ полѣ; 25—27 сѫштаа (читай ..аго; ошибка подъ вл. 26 строки) · ı̆ (не) бк.. т.. с.. ı̆.. (читай ..штаго; ь выступ. поверхъ строки; ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸν οὐκ ὠφελοῦντα, οὐδὲ δαψιλῶς τοῖς δεσμένοις τὰ ὄντα κενοῦντα); 27 «(·) не» (εἶχον μὲν γὰρ ἔλαιον, οὐ δαψιλὲς δέ); 29 лици дѣвичи (м. п.) чиѫ (читай сниѫ) пр.. (безъ оконч. тъ; ср. 322,4; 359,19 и 22; 506,17) пр.. (ἐπὶ τοῦ προσώπου τῶν παρθένων ταύτην προάγει τὴν παραβολήν).

лице велико ѻ дѣвьствѣ съглагола· рекъı
сѫтъ скопьци йже скопишд сд сами цⷣ-
сарьствиⷯ ради небесьнаго· й могъй
сд вьмѣстити да сд вьмѣститъ· вѣстъ
й многъıⷯ ѻтъ чловѣкъ великж ѻ нⷯхъ·
славж имѫштд· не бо нъ ѥстъствомъ
дѣло велико· й кажетъ ѥже ни вѣ ветъ-
хъıⷯхъ· пръвъıйми стъıйми мѫжи ѻ-
нѣми оуправило сд· й въ новѣѣмѣ не
повелѣ ноужденіж такожде законъ не
бо заповѣда сего· нъ йзволѣнниимъ слъı-
шаштиймъ повелѣ· тѣмже й павьлъ
рече· не нѫждж же ни хотдштаго· ни
заповѣди творж ѻ дѣлѣ томѣ· понѣже
оубо й велико дѣло вѣѣше· й великж
славж ѻтъ многъıⷯхъ имѣѣше· да не
къждо се оуправивъ· ѣкъı вьсе оуправивъ
ѻ процѣѣмѣ разлѣнитъ сд· полагдѣтъ
сиж притчж довьлѣиж на прѣпьрѣнніѥ
ѩко дѣвьство ѣште й вьсе иматъ· до-
бра же ѥже ѻтъ милости бъıвдѣтъ, ѣште
ѥстъ праздъно съ блждникъı йждене-
тъ сд й съ боуıми· й без милости ѥ по-
ставитъ с нⷯми· плътиижж бо побѣ-
диша похотъ· имѣниıѣ же не побѣ-
диша· нѣстъ бо тъчіна похотъ плътъ-
наа имѣиінѣй· нъ плътинаⷯ притъча-
йши паче й мѫчінѣйши· ѥлма же оубо немо-
штиінѣй сжпротивьникъ· толма же
й бес простъıⷯ побѣжденъıⷯ· того ради бо

1 послѣ лице опущенъ зн. преп. у писца (зн. вопроса); в.. μεγάλα; 2—4 Матѳ. 19,12; 4 ..титъ еръ писцомъ изъ черты і, ставшей при передѣлкѣ специфич. чертой ера, доходящей до линейки строки; кѣстъ буква т выступаетъ поверхъ строки; 5 ѻтъ буква ѻ писцомъ изъ начатаго т; ѻ нⷯхъ вм. ѻ нѣмѣ, т. е. дѣвьствѣ (περὶ αὐτῆς, т. е. παρθενίας); 13 послѣ рече опущено: περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν κῦ οὐκ ἔχω (1 Кор. 7,25); не н.. (юсъ см. 413, 30) же нн (вм. не) и т. д. есть толкованіе опущеннаго (οὐκ ἀναγκάζω δὲ τὸν μὴ βουλόμενον, οὐδὲ κ. τ. λ.); 17 къждо вм. къто (ἵνα μή τις); 19 ..нѭ (πεῖσαι) лигатура; 21 ѣште буква т выступ. поверхъ стр.; 22 пр.. согласовано съ дѣвьство (20. παρθενία... ἔρημος οὖσα); 22—24 «μετὰ τῶν πόρνων ἐκβάλλεται καὶ τῶν ἀπανθρώπων. καὶ μάλα εἰκότως.»; Георгій Трапезунтскій (1395—1486) перевелъ тк: «cum fornicatoribus ejicitur: et inhumanum ac immisericordem cum ipsis collocat.»; 27—28 пр.. паче й м.. δριμύτερός τε πολλῷ καὶ τυραννικώτερος; «паче» приписано писцомъ надъ й; 30 к.. пр.. (паче) ἀσύγγνωστοι μᾶλλον. На прав. полѣ, противъ 21 стр., иными чернилами (писцомъ?) приписка: «не пра» («alio atramento adjectum», замѣтилъ у себя Копитаръ).

и ѯродивъı м наричетъ· ѩко болѣшѫѭ болѣзнь прѣтрѣпѣша· а хоуждъшааго ради вѣсе погоубиша· свѣшта же сѣде рече дѣвествънъıй даръ чистота сватъıѭ
5 ѭнаѩ· масло же трѣбоуѭштиѭмъ помо-
штъ· Моудаштоу же невѣстьникоу вѣ-
здрѣмаша са вѣса ѭ съпаахѫ· кажетъ же
не мало врѣма бѫдштеѭ пакъı· ѥже по-
срѣдоу оученикъı ѳтъвода ѥже чаѩти·
10 тъгда зѣло ѩвити са цѣсарьствоу ѥго·
не бо нъ того надѣахѫ са· того ради ѭ чи-
сто м въздражаѥтъ· ѳтъ надежда тоѩ·
по семь ѭ ѳно показаѥтъ· ѩко сънъ сьмрь-
ть ѥстъ· съпаахѫ бо рече· въ полоуношти
15 же вьпль бъıстъ· ѩли притъчѫ оуказа-
ѥтъ се· ѩли пакъı кажетъ ѩко въ ношти
въстаниѥ бѫдетъ· вьпль же ѭ павьлъ ка-
жетъ глаголѩ· въ повелѣниѭ ѭ въ гласѣ
ар҃хаггѣловѣ· въ послѣдниѭмъ тржвь-
20 ениѭ· сьшидетъ сь небесе· ч҃то же хота-
тъ тржвъı что ли вьпль· глаголѣтъ невѣ-
стьникъ градетъ· ѥл҃ма же оубо оутвръ-
диша свѣтила своѩ· глаголаша ѯроди-
въıѩ мѫдръıѭмъ· дадите намъ ѳтъ
25 масла вашего· Пакъı ѯродивъı м нари-
четъ· показам ѩко ничтоже ѯроди· ѩже
сѣде съвираѥтъ ѭ ѳтъходитъ нагъ· ѳна-
мо ѩжде паче человѣколюбьѥ намъ трѣ·
ѩжде множаѩши милость· не тѣм҃ же
30 тъчьѩѫ ѯродивъı· нъ понѣже надѣаша са

3 п.. προέδωκαν; 4 дѣв.. sic; 6 иниц. опускается вплоть до 7 стр.; 7—10 «ἐνταῦθα δείκνυσιν οὐκ ὀλίγον τὸν χρόνον ἐσόμενον πάλιν τὸν μεταξὺ τοὺς μαθητὰς ἀπάγων τοῦ προσδοκᾶν αὐτίκα μάλα φανεῖσθαι τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.»; 11—12 чи- читай чм- (συνεχῶς); 12 въз.. ἀναχαιτίζει; 14 второй зн. преп. безъ промежутка; 15 притъчѫ форма твор. пад. (τῇ παραβολῇ; ср. 263,26 и 268,6); 18 «..ниѭ [ѭ] (·)» (1 Сол. 4,16); 21 «[·] глаголѣтъ (·)»; 22—23 оу.. ἐκόσμησαν; 25 иниц. опуск. недалеко подъ строку; 26 ничтоже ѯроди(вѣѭ) οὐδὲν μωρότερον (ср. человѣколюбивѣѭ 373, 2—3); 27—28 «[·] ѳнамо (·) ѩжде» (ἐκεῖσε, ἔνθα); 28 «трѣ(вѣ)·» не дописано χρεία.

вѣзати оу тѣхъ· и не въ годъ просиша·
цѣ и ничтоже онѣхъ дѣвицъ человѣколю-
бивѣѥ· вѣша же того ради паче благоизво-
льни бѣша· ти ни вѣсего просатъ· дади-
те бо рѣша намъ отъ масла вашего· и поу-
ждѣноѥ на потрѣбѫ показаѭтъ· оугаса-
ѭтъ бо рѣша свѣтила наша· нъ и тако не
полоучиша· ни человѣколюбьство бо оу тѣ-
хъ оу нихъже прошлахѫ· ни оудобоѥ проше-
ние ни ѥже поуждѣноѥ и потрѣбьноѥ сътво-
р-и-мъ полоучити· нъ чѭто оубо отъ сего навъı-
цаѥмъ· не никтоже ли насъ тамо можетъ за-
стѫпити· иже отъ дѣлъ прѣданъ бѫдетъ·
да ѥлмаже не можетъ· то и та къ немогѫ-
штоуоумоу ихъ прилагаѭтъ· Се и блаже-
нъıи авраамъ вьзвѣсти рекъı· ѩко про-
пастъ ѥстъ междоу вами и нами· ѩкоже хо-
таштиимъ извести не минѫти· идѣте
же къ продаѭштиимъ и коупите· и кѭто
продаѭштии ништии· и кѭде ти сѣде·
просити бѣ подоба не въ годъ тъ· Видиши
.....
ли коли колико ти въıваатъ намъ отъ ни-
штиихъ прикоупъ· аште се погоубиши
многѫ съпаса нашего погоубилъ ѥси
надеждѫ· того ради оубо сѣде подобаѥ·
събрати масло да оноуде потрѣбъно бѫде-
тъ· ѥгда годъ насъ зоветъ· не бо нъ онъ
ѥстъ съвѣранииѳ на съ· да оубо поустo-
шъ не троши сѫштиихъ на кръмьѥ и тъ-
штеславьıа· многа бо ти потрѣба тамо мил-

1 вь.. Ziv. исправ. у Микл.; 2 цѣ и καί τοιγε; 3 «[·] бѣ[ша] (·) (ѫ)же» οὐδὲν ἐκείνων φιλανθρωπότερον τῶν παρθένων ἦν, αἳ διὰ τοῦτο μάλιστα εὐδοκίμησαν; 4 тн καί; 7 на прав. полѣ 5 точекъ — замѣтка переписчика; 8 ни καὶ οὔτε; 8—9 оу т.. оу н.. п.. τῶν αἰτουμένων; 9—11 ни (ѥже) оу.. пр.. (вм. ..нии·) ни ѥже н.. и п.. (вставь ь у Микл. 276,10) сътворн (и)мъ п.. οὔτε τὸ εὔκολον τῆς αἰτήσεως, οὔτε τὸ ἀναγκαῖον, καὶ χρειῶδες ἐποίησεν αὐτὰς ἐπιτυχεῖν; 14—15 гаплографія: да (вм. не) ѥлмаже не (хоштетъ· нъ ѥлмаже не) м.. ·то и та (читай та, кк Ziv., вопреки пергамену, вставилъ у Микл.) къ н.. [ихъ] п.. (читай привѣгаѭтъ) οὐκ ἐπειδὴ οὐ βούλεται, ἀλλ᾽ ἐπειδὴ οὐ δύναται. καὶ γὰρ αὗται ἐπὶ τὸ ἀδύνατον καταφεύγουσι; 15 иниц опуск. до 17 стр.; 16 аврамъ sic; 16—18 ср. Лук. 16,26; 20 «(·) н..»; «(·) сѣде·»; 21 «(и тъгда) п.. бѣ п.. (·)» καὶ τότε ζητῆσαι ἐχρῆν, οὐκ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ; иниц. опуск. въ 22 стр.; шн лигатура; 22 коли (1-е) зачеркнуто и сверху отмѣчено 9 точками, чтобы послѣ выскоблить; ти dat. ethic.; намъ Ziv. исправ. у Микл.; 23 се вм. сиѫ (τούτους); 27—28 не ко [нъ] онъ ѩ.. (годъ) с.. (·) на (вм. нъ) съ (читай сѣ) οὐ γὰρ ἐκεῖνός ἐστιν ὁ καιρὸς τῆς συλλογῆς, ἀλλ᾽ οὗτος; 28—30 μὴ τοίνυν ἀνάλισκε μάτην τὰ ὄντα εἰς τρυφὰς (тк, а не трофὰς), καὶ κενοδοξίας (поустошъ ср. 335,3 и 378,18).

стѣ· то слъшавъша ѻнъı ѿтидоша нъ нич'тоже ѹспѣша· Ѥе же и̑ рече и̑ли притъчеи҃ сказаⷯ· и̑ вьсъıпаⷯ и҃ж и̑ли показаⷯ· а҆ко аште и̑ человѣколюбьци бѫдемъ по съмрьтинич'тоже ѿтъ того приобращтемъ на ѹбѣжание· тѣм'же ни тѣмь бъıстъ довьлъıно тъчьıи҃ побѫштениѥ· понеже не сѣде и̑доша къ продаи҃штиимъ· нъ тамо ни богатоуѹмоу· и̑же тольма человѣколюбьцъ бъıстъ· а҆коже и̑ за приклоучьшаⷯ са ѥмоу пешти· и̑же бо прѣдъ вратъı лежаштаго миноуⷯ· и̑х'же ни видовалъ и̑стръгнѫти хоштетъ бѣдъı и̑ родьства· и̑ молитъ поустити нѣкоторъıⷯ· и̑же то и̑мъ съкажътъ· нъ ѻбаче ѿтъ того нич'тоже приⷯ· а҆коже и̑ сиⷯ· понеже бо то слъıшавъше ѿтидошаⷯ· приде невѣстьникъ· ти ѻвъı готовъı с нимь вьнидоша· ѻвъı же вьнѣ затвориша са по троудѣхъ великъıихъ по несвѣдьнъıихъ· потѣхъ и̑ тажьцѣи҃ рати ѻнои҃· на ѥстъство вѣсаштн са· и̑ побѣдахъ а҆же сътвориша· и̑ посрамивъша са и̑ свѣштамъ ѹгасъшамъ· ѿтъхождаахж долоу поник'ше ничтоже бо тьмнѣе дѣвъста· масла не имѫштоу ѥже ѥстъ милость· тако бо и мнози немилостивъıⷯ ѻвъıкли сѫтъ тьмнъı нарицати· на къıи҃ ѹво ѹспѣхъ дѣвъста кгда невѣстьника не видѣша· и̑ ни тлъкнжвъша ѹспѣша· Нъ страшьноѭ ѻно слъıшаша слово· и̑дѣте

1 нич'то- т писцомъ изъ с или ѣ; 2 иниц. опуск. недалеко подъ строку; жѥ [и̑] преждевременно начатый союзъ и̑ли выскобленъ, но читается; 2—3 съ- -и̑ вьсъı.. парамéνων, καὶ ὑφαίνων; 3 и̑ли (знач. таковъ) ἢ καὶ διὰ τούτων; 4 по съ.. μετὰ τὸ ἀπελθεῖν; 6 тѣмь ταύταις; 7—8 и̑д.. ἀπῆλθον (ср. ниже, 16—17); 10 ..клоу.. исправь у Микл. ..клю.. (277,4); 11 п.. в.. ἐν τῷ πυλῶνι (Лук. 16,20; πρὸς τὸν πυλῶνα, а у Климента алдрійск. пресвит., Dial. contra Marcion, εἰς τὸν π.); тк въ современ. црквн. обиходѣ, но въ древн. текстахъ при съ мѣст.); 13 ъ=ъ передъ и̑ (τῶν κινδύνων); ρ.. τῆς γεέννης; 15 (ѻнъ) ἐκ τοῦ ἐκείνου ἐντεῦθεν; іотъ (і҃) добавленъ писцомъ и слился съ зн. преп.; 16 и̑ читай ни (ὥσπερ οὐδὲ αὗται); 17 ти καὶ (Матѳ. 25,10); 19—24 (·) по тр..—..ше (·) (см. Лескина Грам. § 70,8) μετὰ τοὺς πολλοὺς πόνους, μετὰ τοὺς μυρίους ἱδρῶτας καὶ τὴν ἀφόρητον μάχην ἐκείνην, καὶ τὰ τρόπαια ἃ κατὰ τῆς φύσεως λυττώσης ἀνέστησαν καταισχυνθεῖσαι, καὶ τῶν λαμπάδων ἐσβεσμένων ἀνεχώρουν κάτω κύπτουσαι; ч вставка писца (выступ. поверхъ стр.); 24—25 -ст(в)а; 25 масла (с вставка писца) — мн.. (ѣ выступ. поверхъ стр.) ἐλεημοσύνην μὴ ἐχούσης (..штоу вм. ..шта); 27 на къи҃ поѹ̈; 27—28 ѹ̑- τὸ καύχημα; 28 ..ст(в)а; 30 иниц. въ полѣ.

не вѣдѣ васъ· ѥгда же оубо самъ то речетъ·
нѣстъ ино ничтоже· развѣ родьства да-
ѥтъ сѧ и несътрѣпѣна мжка· паче родь-
ства то слово лютѣѥ· и къ дѣлаѭштиимъ
безакониѥ· рече бѣдите оубо ако не вѣсте
дьни ни часа· Видиши ли колѣ часто се по-
миная̆тъ· потрѣвьнж показам мило-
стѣ· сѫтъ оубо иже вьсе житиѥ своѥ лѣна-
тъ сѧ· ѥгда же ли въстажжтъ сѧ отъ на-
съ глаголѭштѣ· ако въ годъ съмрѣтьнъи
оставьѭ трѣбоуѭштиимъ· слъша-
тъ словеса си· и да оуправьѭѭтъ сѧ· не бо
нъ въ годъ тъ мнози отъпадоша того на-
прасно въстръжени· ни оустроити· своѥ-
го прощтени о нѣмже хотѣахж· та оубо
притъча милости ради речена ѥстъ· ако
имѣниимъ бъваатъ· а ако по семъ и к тѣ-
мъ· иже ни богатьствомъ ни словомъ· ни
застжпомъ ни инѣмь ничимже на оуспѣ-
хъ ближьнюоумоу бъти хотатъ· нъ вьсе
крыѭштемъ· то поч'то оубо та притча
ѿрѣ въводитъ онъ же невѣстьника· да
навъıкнеши како приспѣѥ о дѣвицахъ
иматъ хс ѧже сѫштаѩ раздаваѭтъ то
ѥстъ и дѣвьство· тѣмже и паулъ тъ
полагаѧ оустав вешти· непосагъшиа
бо печетъ сѧ о гн рече иже на доброобразь-
ноѥ· и благоприлежьноѥ къ гн бе съмж-
штениа· сице молимъ рече· въ лоуцѣ же
инако лежитъ талантънаѩ притъча·

1 ..тъ еръ выступ. поверхъ стр.; 2—3 развѣ—мжка (ὅτ' ἂν δὲ αὐτὸσ εἴπῃ τοῦτο, οὐδὲν ἕτερον) ἢ γέεννα καταλιμπάνεται, καὶ ἡ ἀφόρητοσ κόλασισ; 4 (то слово) и къ тоуто τὸ ῥῆμα καὶ τοῖσ; 5 «[·] рече (·)»; 5—6 Матѳ. XXIV, 36, 42, 44; XXV, 13; 6 иниц. опуск. въ 7 стр.; 7—8 мил.. τὴν ἄγνοιαν τῆσ ἐξόδου τῆσ ἐντεῦθεν; 8 (къде) сѫтъ оубо поу νῦν εἰσιν (Георг. Трапезунт.: Ubi sunt ergo); 10 ..жштѣ вм. ..жште (λέγοντεσ); ш выскоблено, но разура не заполнена и читается; Копитаръ отмѣтилъ: «erasa ш»; 11 о.. (καταλιμπάνω) Ziv. исправ. у Микл. ошибку Копитара; 11—12 (да) сл.. ἀκουέτωσαν; па мѣстѣ да незаполн. разура 2 буквъ, и слѣды а видны въ видѣ л; Копитаръ помѣтилъ только «erasa»; 14—15 καὶ οὐδὲ ἐπισχῆψαι συγχωρηθέντεσ τοῖσ οἰκείοισ ὑπὲρ ὧν ἐβούλοντο; 16—17 τῆσ διὰ χρημάτων ἐλεημοσύνησ ἕνεκεν εἴρηται; 17 по семъ μετὰ ταύτην, т. е. ἐλεημοσύνην; 22 ѿрѣ (Ziv. исправ. у Микл.) Матѳ. 25,34; онъ вм. она; ..тъи.. исправь у Микл. ь (278,7); 23 ..нѣю вм. ..нѣю (οἰκείωσ; у Микл. 278,7 исправь и; 24 ѧже с.. разда.. (читай раздѣ.. τὰσ ἀποδυομένασ τὰ ὄντα; «(·) то (ѥ)» τοῦτο γάρ; 25 тъ тоутон (т. е. хѣ); 27 о г(н)и(хъ) τὰ τοῦ κῦ (1 Кор. 7,34); и[же] καί; 27—29 1 Кор. 7,35; 29 сице ταῦτα; именно, Лук. 19, 12—26.

се оубо рещти єстъ ѩко ина се єстъ ина же оно·
въ єдной бо отъ єдного оставьєнига· разно
въша присноси отъ єдноѧ мнасѣ· овь па-
ть овъ десать принесоста· тѣмь ни того
полоучиша· сѣде же инако· того ради же и
вѣньцѣ такъ жде· Дьвѣ бо приимъый
дьвѣ прида· и иже патъ такожде· оноуде
же понєже отъ тогожде положениа· овъ
множай и овъ же хоуждей приносъ показа-
ста· да вь лѣпотж и на тризнахъ не тъчѣ-
но приимета· Виждъ же єго вьскьжде
не вьскорѣ въстазаіжшта· не бо нъ и о
виноградѣ отъда дѣлателѣмъ и отиде·
и сѣде вьвєривъ отиде· да оувѣси єго
длъготрьпѣниѣ· мнѣ же мнитъ са и в'-
станиє назнаменоуѫштоу се глаголати·
нъ сѣде не єште дѣлателѣ и виноград'
нъ въı єсте дѣлателѣ· не бо къ киазємъ
тъчьіж и къ жидомъ· нъ къ вьсѣмь гла-
голѣтъ· и ови приносѧште исповѣдаіжт'
доброразоумивѣ и своє и владъычьско ти
овъ глаголѣтъ патъ талантъ ми да овъ
же глаголѣтъ то показаіжште· ѩко и отъ
того сжтъ начатъкъ приѧли дѣлоу и мно-
гж благодѣтъ· имѣша и єже вьсего им'
отъ того мьнатъ· Что оубо владъыка·
довръ рабе благъıи рече· се бо єстъ бла-
гаго єже ближьноуоумоу съмотритн·
вѣрьнъıи рабе о малѣ бѣ вѣрьнъ надъ
многъı та поставьіж· вьниди вь радо-

1 ἐκεῖνο λεκτέον, ὅτι ἄλλη αὕτη, καὶ ἑτέρα ἐκείνη; 2 уничтожь у Микл. (278,14) союзъ и; въ ѥ.. ἐν ἐκείνῃ; ег(л)а.. (κεφαλαίου) Ziv. возстановилъ у Микл. описку писца; «[·] ρ..»; 3 «при[с]носи (·)» πρόσοδοι (кк ниже, 9); отъ ѥ.. (ѳо) м.. (ἀπὸ γὰρ μιᾶς μνᾶς); 5 зн. преп. (1-й) безъ промежутка; 6 к.. т.. жде ὁ στέφανος ἴσος; иниц. опуск. до 7 стр.; 7 союзъ и вставка писца; т.. πάλιν ὁμοίως; 9 ..жай [и] у Микл. (278,10 сн.) вставь и; 10 да вставка писца (а изъ черты і начатаго в); на т.. ἐν τοῖς ἐπάθλοις; 11 п.. ἀπολαύουσιν (итакъ, вставка да, 10, лишняя); иниц. опуск. въ 12 стр.; 13 Матѳ. 21,33; 15 д.. τὴν πολλὴν μακροθυμίαν; 18 вы ѥ.. читай вѣси (ἀλλὰ πάντες ἐργάται); 19 и οὐδέ; 21 ..нкѣ (εὐγνωμόνως) и писцомъ изъ другой буквы; и вм. и; «(·) тн» καί; 22 (гн) п.. кѳ, πέντε (Матѳ. 25,20); 23 то читай «дъва (·)»; отъ еръ выступ. поверхъ стр.; 24 г писцомъ изъ к; д.. dat. poss.; мн лигатура (Ziv. испр. у Микл.); 25 «[·] им.. (·)» ἴσασι; 25—26 καὶ τὸ πᾶν αὐτῷ λογίζονται; 26 иниц. опуск. въ 27 стр.; 27—28 кла- въ греч., кк предикатъ, безъ числа; 28 съ.. Ziv. исправ. у Микл.; ..тн надстр. зн. ошибка писца.

ств гн̄и своего· и̑ вьсе блаженїѐ словомъ
симъ показавъ· нъ о҃нъ не тако нъ како·
вѣдѣ́хъ а҃ко жестокъ е̑си человѣкъ· жѣ-
на̀ и̑же нѣ̀си сѣ̀алѣ· и̑ съвираѧ и̑же нѣ-
си расыпалъ· и̑ оу҃боѩвъ ся̀ съкрыхъ тала-
нтъ твои̑· и̑ се и̑маши своѐ· Что оу҃бо вла-
дыка· подоба ти бѣ̀ положити сѣ̀ребро мо-
ѐ прѣ̀дъ продаѫ́штиими· рекше подоба
ти бѣ̀ глаголати пооу҃стити· сѣ̀вѣтъ тво-
рити· нъ не послоу҃шаѭ́тъ ли· да нѣ̀стъ
то до тебе что того ѐ оу҃довѣ̀ѐ· человѣци
бо не тако творатъ· нъ того въ заи̑мъ да-
въшааго самого· приставатъı и̑ вѣ̀стазя-
ти· нъ тебѣ̀ подоба бѣ̀ вѣдати рече· и̑ вѣ-
стазаніѐ мнѣ̀ о҃ставити· и̑ а҃зъ оу҃бо и̑-
стазалъ бимъ съ вѣ̀звитиѫ́· вѣ̀звитѣ̀
мѣна послоу҃шанїа дѣлъ показанїа
тебѣ̀ е̑стъ бъıло оу҃довѣ̀ѐ показати и̑ съ-
творити· мнѣ̀ же вѣдѣ̀ѐ о҃ставити· нъ по-
нѣ̀же того не сътвори· вѣ̀зѣмѣте рече о҃тъ
нѣ̀го талан̑тъ дадите же и̑маштоу҃оу҃мѹ̀
десатъ талантъ· и̑моу҃штоу҃оу҃моу҃ бо вѣ-
сѣ̀де дастъ ся̀ и̑ и̑збѫдетъ· о҃тъ не и̑ма-
шталаго же и̑ ѐже и̑матъ вѣ̀зѣметъ ся̀ о҃тъ
нѣ̀го· ч̑то же се е̑стъ ѐже оу҃ченїа ради да-
ръ словесьнъı и̑мъ-и̑ не приноса̀ ѐго· и̑ дар̑
погоу҃бѣ̀ватъ· творя̀и̑ бо спѣшеніѐ боли̑
даръ приѐмѣ̀ѐтъ· а҃коже бо о҃нъ ѐже прима
погоу҃бѣ̀ва̀ѐтъ· нъ не толика тъштета
тъчиѫ́ праздъноу҃ѭ́штоу҃оу҃моу· нъ несъ-

4 ..лѣ̀ sic (исправь у Микл., 279,10); 6 и̑ се ἴδε (ср. 369,25); иниц. опуск. до 7 стр.; 7 зн. преп. безъ промежутка; 9—10 «г.. (-)» (г писцомъ изъ п разурой лишней черты, а л изъ о), п.. и с.. т..— три дополненія къ п.. кѣ; 12 на прав. полѣ 6 точекъ — замѣтка переписчика; 13 ъ=ъ передъ союз. и̑ (2-я часть у ъ выскоблена, но читается); «аза» писцомъ — а изъ а, за по разурѣ 2 буквъ (было атн?); αλλ᾽ αὐτὸν τὸν δανείσαντα, αὐτὸν καὶ ὑπεύθυνον τῆς ἀπαιτήσεως καθιστῶσιν; 14 нъ αὐτὸς δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλά; 15 мѣнѣ Ziv. исправ. у Микл. ѣ на ѣ, но раздѣлъ словъ (279,12 сн.) не досмотрѣлъ (ошибка изъ копіи Копитара); καὶ τὴν ἀπαίτησιν ἐμοὶ ἐπιτρέψαι; 16—17 «вѣ̀звитѣ̀ пос..» accus. praedicat., а «д.. пок.. (-)» accus. obiect. при мѣна (λέγων); 18 т..— оу҃.. σὲ ἔδει τὸ εὐκολώτερον; 19 мнѣ̀ же вѣдѣ̀ѐ о҃.. ἐμοὶ δὲ τὸ δυσκολώτερον ἀφεῖναι; нъ и (21) д.. Ziv. исправ. у Микл.; 22 д.. тоже; и̑моу҃.. описка писца подъ вл. оконч.; 25 «..ъ (-)», а дальше отвѣтъ; 26 ..ны еры=ъ передъ и̑; гаплографія и̑мъ(и̑) и̑: ὁ χάριν λόγου διδασκαλίας εἰς τὸ ὠφελεῖν ἔχων, καὶ μὴ χρώμενος αὐτῇ, καὶ τὴν χάριν ἀπολεῖ; 28 (и̑) прима; 29 п.. ἀπόλλυσιν; 30 несъ- (ъ выступ. пов. стр.) ἀφόρητος. На ниж. краю поля проба пера самого писца: «Μακαριος ανιρ ο» (курсивъ XI в.; чернила писца).

трѣпѣтиⷨ мѫка и̑ по мѫцѣ ѻ҃тъвѣтъ
многъ хоу҃лъ напльнѣнъ· неклоучимаа-
го бо рече роба въверьзѣте въ тьмѫ кромѣ-
штьнѭѭ· тоу҃ естъ плачь и̑ скрьжетъ
зѫбомъ· Видиши ли ѩко не тъчьѭ грабаи̑
и̑ лихоѥмаи̑· ни и̑же зълаⷨ творатъ· нъ и̑-
же добра не творитъ мѫчитъ са сетъноѭ
мѫкоѭ· слъишимъ оу҃бо словеса си доне̑ли-
же естъ годъ· приимѣмъ сѫпасениѥ сво-
ѥ· приимѣмъ масло вь свѣшта· дѣла-
имъ ѻ талантѣ· аште ли оболѣнимъ са и̑
праздьни ходимъ сьде· то никъ тоже насъ
не помилоуѥтъ· тамо аште и̑ много плаче-
мъ са за грѣхы· и̑ и̑же скврьнавъı ризы и̑мъı
ничъ тоже оу҃спѣ· ѻ҃тъда оу҃бо ѥ҃же мⷭ бѣ вържче-
но ѥдно талантo· нъ и̑ тако ѻ҃сѫжденъ бъı-
стъ· молиша дѣвица и̑ придоша и̑ тлъ-
кнжша· и̑ вьсе въ поустошъ и̑ без оума· то
оу҃бо вѣджште· принесѣмъ вьсе на оу҃спѣ-
хъ ближьнѭѭмъ· таланти бо сьде сѫтъ·
коѥгождо сила· и̑ли въ застѫпании· и̑ли
въ и̑мѣнии· и̑ли въ оу҃чении· и̑ли въ коеи̑
любо потрѣвѣ· такоѭ жде· никтоже да
не глаголетъ ѩко ѥдно талантo и̑мамъ·
и ничтоже не могѫ сътворити· можеши
и̑ ѥдинѣмъ добро сътворити· не во ѥси ѻно-
а̑ въдовъı оу҃божаи̑· нѣси петра и̑ ӣ҃ѡа҃нна
гржблеи̑· и̑же и̑ гржби и̑ некнижьници
бѣша· нъ ѻ҃бачє понеже поо҃штениѥ по-
казаша· и̑ на польѕѫ ѻ҃вѣштѫѭ вьсе тво-

2 м.. хоу҃лъ (sic) н.. πολλῆσ γέμουσα τῆσ κατηγορίασ; Ziv. въ поправкѣ у Микл. (..лъ 280,2) вм. зн. мягк. поставилъ паерокъ); 3—4 -штѣ.. ср. вънѣштьнѭѭ 467,16; Ziv. исправ. у Микл.; 5 з.. dat. poss.; инии. опуск. до 6 стр.; ѩко вм. како (πῶσ); 6 иже —..атъ ὁ καὶ ἐργαζόμενοσ; 8 слъı.. ἀκούσωμεν; 9 сѫп.. исправь ъ у Микл. (280,8); 12 пр.. ἐν ἀργίᾳ; 13 «[·] (оу҃же) тамо (·)» λοιπὸν ἐκεῖ; 14 «за грѣхы» относить ли къ «плачемъ са» или къ опущ. «κατέγνω ἑαυτοῦ»? «κἂν μυρία θρηνῶμεν. κατέγνω ἑαυτοῦ καὶ ὁ τὰ ῥυπαρὰ ἱμάτια ἔχων, καὶ οὐδὲν ὠφέλησεν.»; дѣло идетъ о еванг. «онъ же оу҃млъча» (ὁ δὲ ἐφιμώθη Матѳ. 22,12); 15 мⷭ приписка писца надъ строкой; ἀπέδωκε καὶ ἣν ἐπιστεύθη παρακαταθήκην, ὁ τὸ ἓν τάλαντον λαβών; 16 ѥ҃.. т.. см. 369,20 и 21; ъ выступ. поверхъ стр.; 17 (и̑) д..; 18 въ п.. и̑ безъ ума εἰχῇ καὶ μάτην εἰργάσαντο; 19 пр.. вьсе καὶ χρήματα καὶ σπουδήν, καὶ προστασίαν, καὶ πάντα εἰσενέγκωμεν; 21—22 «и̑ли въ и̑.. Ziv. вставилъ у Микл.; 22—23 «и̑ли въ коеи̑ любо (исправь у Микл. лико 280,12 сн.) п.. [·] такоѭ жде·» εἴτε ἐν ἄλλῳ οἱῳ δήποτε πράγματι τοιούτῳ; 25 ..ши (ко); 26 д.. с.. εὐδοκιμῆσαι; 27 въд.. Лук. 21,2; 27—29 Дѣян. 4,13; 30 вьсе Ziv. исправ. у Микл. а.

риша· того ради небо приимша· нѣстъ бо ни-
чтоже тако бгу любо· ꙗкоже ѥже обѣщта-
го ради оуспѣха жити· того ради слов°
нъı ѥстъ богъ далъ и рѫцѣ и нозѣ· и тѣ-
лесьнѣѫ мощтъ· и оумъ и съмъıслъ· да
вѣсе то на наше съпасениѥ· и на вѣскрай-
нии́хъ оуспѣхъ принесѣмъ· не бо на хва-
лѫ намъ слово и на благодарѣствиѥ тъчьѣѫ
трѣвѣ· нъ и на оучениѥ оуспѣшено и на оу-
тѣшениѥ· ꙗште на то сътворимъ владъıкъı
подражали вѫдемъ· ꙗште ли на сѫпротивь-
ноѥ то диꙗвола· понѣже бо и петръ ѥгда и-
сповѣда хс̄а блажаꙗше сѧ· ꙗкоже отче ѩзвѣ-
штавъ· ѥгда же ли отъмѣтаꙗше сѧ кръста
и отъвѣштаваꙗше сѧ· въспрѣштаѥмо
ѥмоу бъıваꙗше зѣло· ꙗкоже диꙗволѣ мъı-
слѧштоу· да ѥли тойжде невѣстиѫ рече-
но ѥстъ толико вѣспрѣштениѥ ѥгда хота-
ште съгрѣшаѥмъ· то како прощениѥ
приимемъ· Сице оубо нъıнѣ глаголѣмъ·
да отъсѫдоу вѫдѫтъ ꙗвѣ словеса христ°
сова сѫшта· не бо ꙗште тъчьѣѫ рекѫ въста-
ни и ходи· ни ꙗште рекѫ тавида въстани·
тогда то глаголѫ· нъ мнозѣмъ рече ꙗште
похоулѣнъ благословьѣѫ· ꙗште пакостъ
приимъ помолѫ сѧ за того· прѣжде оубо
глаголаꙗхъ ꙗко ржка ѥстъ ѧзъıкъ нашъ
христосовоу ногоу касаѫшти сѧ· нъıнѣ
же велми волѣ глаголѫ· ꙗко ѧзъıкъ ѥстъ·
ѧзъıкъ нашъ христосова подражаѧ· ꙗште

1—3 ср. Пс. 132,1; 2 ꙗкоже исправь у Микл. 280,5 сн.; 6 (и) на н.. (ѩхъ) с.. χαὶ εἰσ τὴν ἡμῶν αὐτῶν σωτηρίαν; 9 ..шно sic; 10 ꙗ.. хѫ; ..къı еры выступ. поверхъ строки; 11 п.. к.. (futur exact.) ζηλώσομεν; 13 отче т. е. τὰ τοῦ πρ̄ος; 15 «въс..» с писцомъ изъ черты ı; 16 д.. т. е. τὰ τοῦ διαβόλου (имѣется въ виду Матѳ. 16,23); 17—19 εἰ δὲ ἔνθα ἀγνοίασ ἦν τὸ εἰρημένον τοσαύτη ἡ κατηγορία, ὅτ'ἂν ἐκόντεσ πολλὰ ἁμαρτάνομεν; 19 пр.. ἀπο-λογίαν; 20 иниц. опуск. подъ 21 стр.; τοιαῦτα τοίνυν φθεγγώμεθα; 22—23 к.. и χ.. (Дѣян. 3,6) и 23 т.. в.. (Дѣян. 9,40) слова Петра, которыми онъ «клажаше сѧ» (выше 13); 24 то читай христосово τὰ τοῦ χ̄ῡ; м.. рече читай м.. паче (πολλῷ μᾶλλον); шт лигатура; 27 нашъ еръ выступ. поверхъ строки; 28 χ.. н.. τῶν τοῦ θῡ подъ ѿ; 30 христосова τὴν τοῦ χ̄ῡ (подразум. γλῶτταν). На ниж. полѣ, по самому краю, проба руки самого писца (чернила тѣ же): «ο θεοσ εν το» (курсивъ XI в.).

подобьно ѥстъ· ѳпасение покажетъ· ѧште
то вѣштаѥмъı ѥже ѳнъ хощетъ· что
же то ѥстъ ѥже ѳнъ хощетъ· намъ· да вѣ-
штаѥмъ словеса ѧже сѫтъ плъна тихости·
и кротости· ѧкоже и тъ глаголаѧше глаго-
лѧ· оукарѣѭштиимъ ѥго ѧзъ бѣса не и-
мамъ· и пакъı ѧште зълѣ глаголаахъ съ-
вѣдѣтелъствоуи ѳ зълѣ· ѧште и тъı так°
глаголеши· ѧште оуправьѥние въскра-
йѧаго глаголеши· приобрѧштеши ѧзъı-
къ подобѧштъ са томоу· и се тъ рече бъ ѩзв°-
даи бо чьстъноѥ ѳтъ недостоинъства· ѧкъı
оуста моа бѫдѫтъ· ѥгда оубо ѧзъıкъ твои
ѧкъı ѧзъıкъ бѫдетъ христосовъ· и оуста
твоа бѫдѫтъ ѧкъı оуста ѳтча и сѧаго
доуха храмъ бѫдеши· каа оубо сеи раавъ-
на бѫдетъ чьсть· не бо нъ ѧште и златомъ
съставьѥна ти бъıша оуста бъıла· и каме-
ниимъ чьстънъıимь не толъма са бъıша свѣ-
тѣла· ѧкоже нъıна оутвариѭ кротостиѭ°
ѳсвѣштаѥма· что бо оустъ любѣѥ не вѣ-
дѫштъ хоулити· нъ благословити· пооу-
чаѭштемъ са· ѧште ли не можеши благ°-
словити клънѫшталаго· помльчи ти по-
нѣ то оуправи· и пѫтемь миноуѫ и спѣ-
ша ѧкоже ѥ подова· и на то придеши и съ-
твориши оуста така ѧка же рѣхомъ и не
мьни дръзо сѫште речѳноѥ· чловѣколю-
бьцъ бо ѥстъ владъıка· и доброты ѥго
даръ бъıваатъ· дръзо ѥстъ диаволемъ

1 ..ноѥ [с] тъ [·] ѳ.. п.. «...ἐὰν προσήκουσαν ἀκρίβειαν ἐπιδείξηται.»; с выскоблено (случайно осталась спинка), и съ нимъ случайно выскоблено т (т опять обведено); 1-й зн. преп. безъ промежутка; «ѧште» начинаетъ вопросъ, кончающ. словомъ «..ѥмъ» (4); 3 «то» и «намъ» вставь у Микл. (281,11 сн.); 1-й зн. преп. выскобленъ (его промежутокъ не замѣщенъ), а 2-й безъ промежутка; 3—4 ἃ ἐκεῖνος ἡμᾶς βούλεται φθέγγεσθαι; 4 «(·) словеса» начало отвѣта; 5 ѩ.. (оубо) и ὥσπερ οὖν καί; 5—6 «г.. г.. [·]» ἐφθέγγετο λέγων; 6—7 «(·) ѧзъ б.. не и..» Io. 8,49; 7—8 «(·) ѧште — зълѣ» Io. 18,23; 9 оу.. εἰσ διόρθωσιν (ср. εἰσ на 379. 6, 7, 9, 10 и т. д.); 11 томоу, т. е. ѧзыкоу; 11—13 рече — бѫдѫтъ Ier. 15,19; 15—16 сѫ.. :— в.. 1 Kop. 6,19; 16 с писцомъ изъ р; 17 бж.. γένοιτ' ἄν; 18 ти dat. poss. (σου τὸ στόμα); и (вставка писца) вм. «ни ѧште» οὐδὲ εἰ; 19 ..мъ ..мь исправь тк у Микл. (282,2); не надстроч. приписка писца; толъма исправь у Микл. (282,3); οὐδὲ γὰρ εἰ..., οὐδὲ εἰ..., οὕτωσ ἔμελλε λάμπειν, ὡσ...; 22 «кл.. [·]» εὐλογεῖν καὶ χρηστολογεῖν; 2-й зн. преп. смазанъ, но промежутокъ не заполненъ; 23 ..ѧшт[ем]ъ са; 23—24 к.. к.. Матѳ. 5,44; 24—25 понѣ τέωσ; 26 ѥ вм. ѩ; 27—28 καὶ μὴ νομίσῃσ τολμηρὸν εἶναι τὸ λεχθέν; 29 ..цъ Ziv. исправ. у Микл., но на значекъ не обратилъ вниманія.

оустомъ оуподобѣна имѣти вѣса· про-
нъырива азъика сътворити такъ жде·
паче же таинъ приемыжштоу сицѣхъ· и
том пльти господьна приобльтажштоу
са· Се оубо помъышлѣа бжди вѣ нѣ по силѣ
своей· ктомоу ти оубо ни понѣ вѣзьрѣти
такомоу бъıвъшоу можетъ· не бо нъ позна-
етъ образъ цѣсарьскъıй и вѣстъ христосо-
ва оржжиа· имже бъıстъ побѣжденъ· каа
же то сжтъ кротостъ и тихостъ· не бо нъ е-
гда въ горѣ пристжпажшта его раздра-
зи и протаже рѣчь· не знаемъ ако хс естъ
нъ словесъı тѣми оустрѣли того отъ крото-
сти· вѣзда отъ кротости побѣдж· то жде
и тъı сътвори аште видиши чловѣка
диавола сътворьша са· и приджшта
к тебѣ· тако жде и тъı одолѣй· далъ ти
естъ власть хс· бъıти вѣ нѣ· противж си-
лѣ своей не оубой са то слъıша страхъ бо е-
стъ иже вѣ нѣ не бъıти· глаголи оубо тако-
жде вѣ нѣ· и бждеши въ того такъ· акоже
и онъ· того ради болий естъ· иже сице
глаголетъ и проричетъ· ономоу бо отъ да-
ра вѣсе· сѣде же и троудъ твой и потъ· на-
оучи джшж творати ти оуста оустомъ
христосовамъ подобашта са· можетъ
бо то аште хоштетъ творити· вѣстъ хъı-
тростъ тж аште да нѣстъ лѣнива· и ка-
ко зижджтъ са· така оуста рече къıими
шаръı коежж вештижж· не никоежже ли

XXVI тетрадь (полный кватерніонъ).

1 оус.. вм. оуста (подъ вл. диаволимъ); «(·) кѣса [·]»; **2** азъıка вм. ..къ (подъ вл. «к.. п..»); хехтῆσθαι γλῶτταν ὁμοίαν; **3** паче же подразум. дрѣзо; **4** том вм. самомъ, хотя ждали бы д. или м. пад. (αὐτῇ τῇ σαρκὶ τοῦ δεσπότου); **5** иниц. опуск. недалеко подъ стр.; в.. вѣ нѣ γενοῦ κατ' ἐκεῖνον; **6** понѣ (диаволъ) οὐκ ἔτι σοι λοιπὸν ὁ διάβολος; **7** м.. δυνήσεται; **7—8** п.. ἐπιγινώσκει; **8—9** х.. о.. (τοῦ χῦ τὰ ὅπλα) род. вм. вин., п. ч. за ед. ч. говорятъ имже и обычность перевода τὰ ὅπλα оржжиѣ, а вопросъ «каа» подъ вл. греч. τίνα δὲ ταῦτά ἐστιν или, кк (**10**) «сжтъ (·)» вм. «естъ», подъ вл. отвѣта; **11** въ г.. вм. на г.. (ἐν τῷ ὄρει ср. Матѳ. 4,8); ѭ писцомъ изъ и; его, т. е. діавола; **12** п.. рѣчь худо понялъ првдчкъ ἐξέτεινεν, вм. «бросилъ на землю» («superavit atque prostravit», перевелъ Георг. Трапезунт.); «οὐχί γνωριζόμενος ὅτι χῦ ἦν;»; естъ еръ выступалъ поверхъ строки; отъ него уцѣлѣла надъ строкой специфич. часть его, принятая Копитаромъ за паерокъ (исправь у Микл. 282,10 сн.); остальная часть была на полѣ, оторвавшемся по линіи рѣзца линовщика; **13—14** «(·) отъ к.. [·] в.. (·) отъ к.. п..» (читай побѣдн) «ἀπὸ ἐπιτειχείας εἶλεν, ἀπὸ πραότητος ἐτροπώσατο.»; **16** ..рь.. Ziv. исправ. у Микл.; **18** ѣ.. тоже; **19** «(·) не»; **20** не вставка писца; **22** онъ

развѣ добротоѭ ѥдноѭ· и кротостиѭ и
смѣрениѥмъ· Видимъı како и дїаво-
ли творатъ са оустa· да не никакоже съ-
творимъ тацѣхъ· како оубо зиждетъ са·
клатвами· хоулами· заклинаниѥмъ за-
вистиѭ· ѥгда бо то кто бесѣдоуѥтъ· то
того ѧзъıкъ прииемъıѥтъ· како оубо про-
штениѥ прииемъ· паче же какого не
подъıимемъ мѫчениꙗ· понеже ѧзъıкъ и-
мже съподобъıѥни бъıхомъ· плѣти въкѹ-
сити господьскъı· того позьримъı дїа-
волѥ весѣдоуѭштa· да оубо не позороуимъ·
нъ вьсѣмъ спѣшениимъ имѣмъı са· ѩко-
же наоучити господа подражати своѥго·
ѩште бо и накажемъı то сѫ мнозѣмь нъı оу-
бо пьıваниимъ на сѫдишти поставитъ
христосовѣ· ѩште бо не вѣ никѫже сице
глаголати· то и сѫдиї ѥго не послоушаѥтъ·
ѩкоже бо ѥгда роуминъ съı лоучитъ са сѫ-
дн· не послоушаѥтъ отъвѣштаваѭштa-
го иже не оумѣѥтъ тако весѣдовати· та-
коже ї хс· ѩште да не по того ѻбразоу глаго-
лѣши· не послоушаѥтъ тебе ни вънимѣтъ·
навъıкниѣмъ оубо тако глаголати· ѩко-
же ѥстъ ѻбъıклъ цр҃ъ нашъ послоушати·
поспѣшимъı того подражати ѧзъıка·
ѩште и въ желѣтвѫ въпадеши· блюди
да ти не съвратитъ оустъ печалънои мѫ-
ченииѥ· нъ да глаголѣши ѩкъı хс· жалова
бо и тъ по лазарѣ и ѭдѣ· ѩште бо и въ боѩзни·

1 д.. δι' ἀρετῆς; 2 иниц. опуск. въ 3 стр.; 4 ..етъ вм. ..атъ подъ вл. греч.; 5 зн. преп. (1-й) безъ промежутка; 6 то(го) τὰ ἐκείνου (т. е. τὰ τοῦ διαβόλου); 2-е то Ziv. вставилъ у Микл.; 8 пр.. ἔξομεν; 11 «по» не «semi ras.», кк отмѣтилъ Копитаръ, а немного испорчено ссадиной на пергаменѣ (περιΐδωμεν); 11—12 д.. τὰ τοῦ δ.; 13 πάσῃ χρησώμεθα σπουδῇ; 14 -же (и) ὥστε αὐτὴν, т. е. τὴν γλῶτταν; 15 «то (·)» ἂν γὰρ αὐτὴν παιδεύσωμεν τοῦτο; ..мъ Ziv. исправ. у Микл.; 17 вѣ εἰδῇ (Леск. Грам. § 87); 18 ..ни ὁ δικαστής (см. 240,26), но (19—20) л.. са сѫди ὁ κριτὴς τύχῃ; 20—21 ..а'го читай ..а ѥго (ἀπολογούμενα αὐτοῦ); 21—22 та- Ziv. исправ. у Микл.; 22 ї вм. и (писецъ началъ было ꙗс); 23 «..метъ (тн)·» (ъ выступ. пов. стр.) προσέξει σοι; 28 тн dat. poss. (σου τὸ στόμα). Лѣв. поле оторвано безъ вреда письму.

ἐκεῖνος, ὡς ἀνῶν ὄντα ἕνι γενέσθαι; 22—23 ѩже с.. г.. (·негли) и(же) п.. ὁ οὕτω λαλῶν, ἢ ὁ προφητεύων; 25 дж.. sic; тн dat. ethic. (въ греч. нѣтъ) или повторенъ слогъ? 26 ..амъ читай ..омъ (Ziv. исправ. у Микл. о); 27 ъ выступ. поверхъ стр.; 29 «са [·]»; «рече (·)» (зн. вопроса).

вѫпадеши· въспѣтаи и̑ тъı тако глаголати пакъı а̑коже и̑ тъ· вѫпаде во и̑ тъ въ страхъ тебе ради по словесъноу оу̑моу строю̑ рѣци и̑ тъı о̑баче не а̑коже азъ хоштж· нъ а̑коже тъı· а̑ште и̑ плачеши прослѣзи тихо· а̑коже и̑ тъ· а̑ште и̑ въ напасти вѫпадеши· не во нъ и̑ въ напастехъ вꙑваѥ· и̑ печалѣнъ и глаголѣтъ· прискрѣбѣна ѥ̑стъ доуша моꙗ до сьмрѣти· и̑ вѣса ти оу̑казъı дастъ· да храниши тъı мѣръı· и̑ данаго ти правьѣниꙗ расказиши· сице възможеши оу̑ста и̑мѣти· подобѣна о̑ного оу̑стомъ· сице по земи хода горѣ сѣдаштаго а̑зъıкъ нъı покажеши··подобѣнъı мѣръı храна ѥ̑же въ скрѣби въ гнѣвѣ· въ желѣтвѣ въ троудѣ· колико ѥ̑стъ въ васъ помъıшлаꙗште ѥ̑го о̑бразъ видѣти· тъчиꙗ нъ і бъıти вѣ нѣ моштъно ѥ̑стъ а̑ште подвижемъ са· не о̑тътазаи̑мъ са оу̑бо· не толѣма прииѥмьıѥтъ оу̑ста пророчьска· а̑коже кротъкъıихъ и̑ тихъıихъ человѣкъ· мнози во ми рекжтъ рече· и̑менемь твои̑мъ проицахомъ· и̑ рекж и̑мъ не вѣдѣ васъ· мѡу̑сиино же поиѣже кротъкъ бѣ и̑ тихъ· человѣкъ во мѡу̑сии рече· кротчаи̑ паче вѣсѣхъ человѣкъ· и̑же на земи· тако прииѥмлаа̑ше са и̑ любъıа̑ше· а̑коже решти лицемъ къ лицоу· и̑ оу̑стъı къ оу̑стомъ глаголаа̑ше· а̑коже дроугъ къ своиѥмоу дроугоу· не запрѣштаи̑ши ли нъıи̑ а̑ бѣсомъ· нъ запрѣтиши тъгда родьствѣ

2 и̑ передѣлка писца (совсѣмъ жидкими чернилами) изъ «та»; 4—5 Матѳ. 26,39; 6 въ Ziv. исправ. у Микл.; въп.. «ἐμπέσῃς, καὶ λύπην, καὶ ταῦτα ὡσ ὁ χ̅σ̅ διατίθει.»; 7 ..ѣнъ (ъ выступ. поверхъ стр.) Ziv. исправ. у Микл. ъ, оконч. и отдѣли у Микл. (284,4) въ союзъ: καὶ γὰρ καὶ ἐπεβουλεύθη, καὶ ἐλυπήθη, καὶ λέγει; 8—9 Матѳ. 26,38; 10—11 и̑ д.. ти п.. (не) р.. καὶ τοὺσ δοθέντασ σοι μὴ διαφθείρῃσ κανόνασ; 14 «[·] подобѣнъ[ı] (·)» (ἐπιδείξεισ ὁμοίαν, τὰ μέτρα τὰ ἐν ἀθυμίᾳ, τὰ ἐν ὀργῇ κ. τ. λ.); на прав. полѣ 4 точки — замѣтка переписчика; 15 въ кон. строки опущено διατηρῶν; 16 ..ште(и̑) ѥ̑го (οἱ ἐπιθυμοῦντεσ αὐτῷ; гаплографію буквъ и и іота ср. 361,28); 17 (ѥ̑сѣ не видѣти) т.. (·) нъ і б.. вѣ нѣ ἰδοὺ οὐχ ἰδεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ γενέσθαι κατ᾽ αὐτόν; раздѣли у Микл. нъı (284,12); 18 ..ъно Ziv. исправ. у Микл. ъ; 20 ти- т выступ. поверхъ стр.; 21—23 Матѳ. 7, 22—23; 24 кѣ (зѣло) и̑ (σφόδρα ἐπιειχὴσ ἦν καί); на пергам. незаполн. разура только 2 буквъ; 24—26 Числ. 12,3; 26 зн. преп. (1-й) безъ промежутка; ..мли.. эпентетич. л рѣдко у писца; 27—29 Исх. 33,11 и Числ. 12,8; 28 ъ (2-е къ) выступ. пов. стр.

бгнѣноуоу҃моу· а҆ште и҆маши оу҃стомъ х҃совомъ
оу҃ста подобьна· въспрѣтиши бездѣ҆ѣ бгнѣ-
нѣи· и҆ речеши оу҃мл҆кни обрати сѧ· и҆ съ мно-
зѣмъ п҃ваниимъ на небо възидеши· и҆ насы-
тиши сѧ цѣсарьства· и҆гоже бжди вьсѣмъ
намъ полоу҃чити· благодѣтиѭ и҆ чловѣколю-
биѥмъ г҃а нашего і҃са х҃са· с и҆имже о҆т҃ цоу҃ слава
коуп҃но съ сватыимъ дх҃омь· въ вѣкы вѣкомь а҆м҃ин·:·

ї҃ѡа҆н҃на а҆рхиѣпп҃а златоу҃стаго слово въ великыи въ-
торникъ· и҆ о҆ събрании съборъ на г҃а· и҆ глаахѫ что сътво-
римъ ·:·
Приподобатъ сѧ цр҃ькъвьнии кръмьѣници·
дѣтехъ и҆же млѣко по вьса дьни· пишти
себѣ о҆тъ матера съса съсѫтъ і҃ присно просѧ-
тъ· приподобихомъ же и҆ мы сѧ матери оу҃вѣ-
зѣи· не и҆мѫшти гладомь млѣка· нъ въспра-
тавъшѫ млѣчънъиимъ пѫти· и҆ ѥко аште
кто видитъ матере чадолюбѫ млѣка не и҆-
мѫштѫ· и҆ своѥ чадо видашти плачѫште·
и҆ подаджштѫ съсъ· да не надоѣ дѣтишта·
нъ да о҆тъ плача оу҃ставитъ· тако же и҆ насъ
видите· тако жде и҆ насъ видите страждѫ-
штъ то жде· и҆ творашътъ тако жде· не бо нъ
и҆ мы· видаште новъи съборъ· цр҃ькъвънъıѧ
дѣти о҆крьстѣ стоѧшта· и҆ чаѭште словесъ-
наго без лѣсти млѣка словеси· съсъ оу҃ма сво-
ѥго даѥмъ· не да накръмимъı и҆хъ· оу҃бози
бо иесмь и҆ ништи словесъı· нъ да любьве и҆ зноѣ
прѣставимъ· Нъ и҆дѣте вьзлюбьѥнии

1 ъ (2-й) выступ. пов. стр.; 2 оу҃.. τὸ στόμα σου; 3 р.. ἐρεῖς; оу҃.. о҆.. Мар. 4,39 (о҆ на мѣстѣ уничт. зн. преп.); 4 п҃.. у Микл. (284,5 сн.) нѣтъ паерка; 8 ..мь τῶν αἰώνων; а҆м҃ин буквы мн лигатура; 9 занята заставкой; 10—12 уставъ нѣсколько мельчо; слово 2-е о широк. формы; -римъ еръ выступ. пов. стр.; 13 рисов. иниц. въ полѣ; ц.. к.. τῆς ἐκκλησίας φίλτατοι παῖδες; 14—16 νηπίοις θηλάζουσι, τοῖς τοῦ γάλακτος τροφὴν καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν ἐκ τῆς μητρικῆς (матера 2-е а писцомъ изъ ı) θηλῆς ὑφέλκουσι (съсѫтъ 1-е с на мѣстѣ уничт. зн. преп.), καὶ καθ᾽ ἑκάστην ζητοῦσιν; 17—18 не—пѫти ὑπὸ ἀσιτίας («гладом» писцомъ по разурѣ 6 буквъ; Ziv. исправ. у Микл. чадомь) συσταλθείσῃ τὰς τοῦ γάλακτος πηγάς; 19 ..ре род. вм. вин., который сохраняется въ опредѣленіяхъ; 20 ..штн (вм. ..штѫ) п.. κατακλαυθμυριζομένην; 21 да не надоѣ οὐχ ἵνα θρέψῃ (см. 322,4 и 359,19); 23 видите δεῖ σκοπεῖν; «тако жде и насъ видите·» выскоблено, но читается; 24 то жде и тако жде τὰ αὐτὰ и τὰ ὅμοια; 25 и.. (сѣ) съ.. τὸ νέον τοῦτο σύστημα; 25—26 ц..—ч.. τῶν τῆς ἐκκλησίας παίδων περιεστώτων κυκλόθεν καὶ ἀπεκδεχομένων; 26—27 сл..—сл.. (2-е с на мѣстѣ уничт. зн. преп., а въ «..сн» и писцомъ изъ ъ) два чтенія: τὸ λογικὸν (вар. τὸ ἄδολον) γάλα τοῦ λόγου, оба изъ 1 Петр. 2,2 (ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη, τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε); 27 съсъ (τὴν θηλὴν τῆς διανοίας

къ є҃ѵ҃аггєлиискоу проповѣданию притечемъ· да видимъ ѥже на господа жидове творатъ лаанию· събраша бо рече жидове съборъ· и глаголаахж что сътворимъ· се намъ є҃ѵ҃аггєлистъ і҃ѡ҃аннъ нъина весѣдова· аште бо и о҃ѵ҃стъı намъ нъина не весѣдоуѥ· обаче доухомъ въ стоаштиихъ слоухъı вьпиютъ· събраша бо рече съборъ и глаголаахж что сътворим' добро съвъраша· нъ зълъ съборъ· не на любьве нъ на сваръ· не на миръ идѫште нъ на ратъ остраште сѧ· събраша съборъ да не бога славатъ· нъ да христосоу вечьстию сътворат'· съвъраша съборъ да не вѣрж съзиждѫтъ· нъ да ѫгълънъıи камень сънорат'· събраша съборъ да не погыбъшам овьца въ породѣ затворатъ· нъ да пастоуха оубивъше пастеж ражденѫтъ· съвъраша съборъ· да не акъı снѣгъ сиаѫштааго сѧ висъра приимѫтъ· нъ да свѣтълъıи камень ѥкоже мънѣша· невѣрьствиимъ отъматъ· съвъраша съборъ· да не отъ винограда сладъкоѥ овьѥмьѫтъ грозновиѥ· нъ да истиинъıи виноград' на джбоу кръста разбивъше· себѣ си лозж пагоубъı сътворатъ· намъ же лозж съпасенна оуготоватъ· ѿ съборе диаволомъ на христоса съвъранъıи· ѿ съвѣте зълоби испльнѣнъ· ѿ съборе влъкъ паче кръвиж питомомъ некли человѣкомъ богоносьцемъ· ч'то глаголѫ о вльцѣхъ некротъкъıихъ· нъ и льви во данiила въ некротъкъıихъ горьшиi· льви бо данiила

3—4 Io. 11,47; 5 «нын» испорч. ссадиной; 6 «весѣдо» писцомъ по разурѣ 6 буквъ; 9 1-й зн. преп. безъ промежутка; ..ьве вин. ед. Супр. ркписи Лескинъ не отмѣтилъ въ § 53 Грам. (см. еще 395,10); 10 и.. халоӳντες; 12 «да» а писцомъ изъ ρ; 14 ѫ.. к.. Иса. 28,16 (Еф. 2,20 и 1 Пет. 2,4); 15—16 въ п.. з.. μανδρεύσωσιν (ad ovile deducerent); итакъ и μάνδρα порода; 18—19 (кѣроиѫ) пр.. πίστει ὑποδέξωνται; 27—28 влъкъ(мъ) dat. poss. (ср. словъмъ 312,14), кк пн.. и ч.. к..: ὦ συνέδριον, μᾶλλον λύκων αἱμοβόρων, ἢ ἀνδρῶν θεοφόρων; 28—30 «τί δὲ λέγω λύκων ἀνημέρων; ἀλλὰ γὰρ καὶ λεόντων ἀνημέρων χείρους». Исправь у Микл. съкр.. (285,25), Д.. (286,15); Ziv. исправ. 286: съв.. (1), ж (7), св.. (12). Инициалы опуск. далеко подъ стр.; начала стр. 14—20 потерты, а паго (24), оуго (25), нинъ (27) и 1-е о (26) обведены коричн. чернилами реставратора.

ἡμῶν χαλῶμεν) исправь у Микл. предл. съ (285,12 сн.): 1-е съ слабо выскоблено; 28 ..мъı (θρέψωμεν) 2-я часть буквы ъ вставка писца (оконч. мъı см. еще 382, 2, 11, 13, 15, 26); оу.. ἄπειροι; 29 ив.. τυγχάνομεν; 30 прѣставимъ παύσωμεν; иниц. опуск. подъ строку.

ничсоже не видѣвъше знамениꙗ· нъ мжа
видѣвъше и добрости ѥго· почѣтъше оу-
ста своꙗ ѳбазаша· И жидове толика и тако-
ва чоудеса видѣвъше· паче отъ зависти на
оубийство притварѣахж сѧ· ч'то же глаголаⷯ-
хж· ч'то сътворимъ· ѥша и не събрали събо-
ра· ѥша и сице не весѣдовали· ѡроу тоу грѣ-
ховьныѣи зълоби прѣсталъ коньцъ· нъ съ-
браша съборъ и глаголаахж что сътворимъ·
ѿ гижсьноѥ питаноѥ оустроѥнииѥ· ѿ сте-
нание и желѣ· зависти въваꙗштиꙗ·
ѿ плачоу и вьѥнию не на добро бываж-
штоу· ни рахиилѣ плачѫшти чадъ своихъ
сице въстена· что сътворимъ· ѥгда бѣ не-
богъмъ радовати сѧ· ѥгда бѣ веселити сѧ·
и дьнь славьнъ творити· ѩко мрѣтвии въ-
скръсоша· ѩко жизнь ѩви сѧ· ѩко съмрѣть
разорена въстъ· ѩко бѣсовъ множьство
пропато въстъ· ѩко человѣчьство проште-
но въстъ· ѩко мрѣтвъиимъ въскрьсение
вьсѣмъ проповѣдано въстъ· нъиа же ѳ
селицѣ добрѣ не радоуѭтъ сѧ· но плачѫтъ
сѧ· и толика добра винника погоубити
мъыслатъ· и глаголѭтъ ч'то сътворимъ·
не иного бѣ ничсоже ꙗзвѣштати· нъ тъ-
чьꙗ ѩко покаꙗвъше сѧ ѳбратимъ· и то-
моу припадъше вѣроуимъ· ч'то во бъша
ино глаголали покаꙗвъше сѧ· нъ се ч'то съ-
творимъ ѩко завѣтъ божии прѣстѫпихо-
мъ· ѩко закона данаго намъ не съхрани-

2 д.. род. въ знач. вин.; 2—3 ѳу.. с.. τὰ ἀτίθασσα αὐτῶν στόματα; 3 иниц. едва выступ. изъ строки вверхъ и внизъ; 4 ч.. σημείων; вид.. θεαταὶ γενόμενοι (к на мѣстѣ быв. зн. преп.); 6 1-й зн. преп. безъ промежутка; 6—9 ѥша—..мъ опущено въ греч. (гаплография); 9 сът.. ποιοῦμεν (Io. 11,47); 10 гижс.. (см. 365,18) пи.. (вм. пытанииѥ) оу.. (вм. оустроѥноѥ) ѿ χαχίασ ἔρευνα ἐπιμελήσ; 12 передъ вь.. (χοπετὸσ) разура 2 буквъ не заполнена; не на д.. ἐπὶ χαχοῖσ; 13 раχи[и]ль раχὴλ (Ier. 31,15; Матѳ. 2,18); ..хъ еръ выступ. поверхъ стр.; 14 и 15 ѥгда кѣ ἀνθ' ὧν ἔδει (ср. 387,18); у Микл. (286,26) соединии не когъмъ (τοὺσ τάλανασ); 15—16 вес..— творн.. (н писцомъ изъ ь; надстр. зн. уцѣлѣлъ) εὐφροσύνησ ἡμέραν πάνδημον ἐπιτελεῖν; 19 проп.. (не прокл.. ли?) к.. κατήργηται изъ 2 Сол. 2,8, гдѣ καταργήσει, переведено «проклънетъ» (Шишат. Ап. 159; у Калужняц. 217; у Горскаго № 96 стр. 163); 22 «но ех нъ?» и подъ о «согг.» отмѣтилъ Копитаръ: отнюдь нѣтъ; ..тъ еръ выступ. поверхъ стр.; 23 т.. д.. (вм. ..къ ..ръ) к.. τὸν τοσούτων ἀγαθῶν αἴτιον; 24 и (чѣто) г..(·) ч'то «καὶ τί λέγουσι; τί»; 25—26 нъ т.. ѩко ἢ ὅτι; 27—28 бъша гл.. εἶχον λέγειν; 28 нъ ѫ; 29 з.. τὴν ἐντολήν; 30 и писцомъ изъ м.

хомъ· ѥ҆же глаголе҆тъ намъ· Пророка въста-
витъ вамъ г҃ъ б҃ъ о҆тъ братиⷨ вашеⷯ а҆кы
мене· того послоу҃шайте о҆ всемъ ѥ҆же заповѣ-
стъ вамъ· нъ҃ныⷨ же не на покаа҆ниⷨ глаголѫ-
тъ ч҃то сътворимъ· нъ҃ что сътворимъ· как҃о
о҆у҃моримъ како о҆у҃моримъ правьдивааго·
ѿ ѝздрайлю без оума и· ѝ ли того не слоу҃ша·
невинъ҃на ѝ не҃не҆правьдъ҃на не о҆у҃бий· не гонѣ-
ша ти прѣвъ҃ыихъ прѣвъ҃ыихъ пророкъ крьви·
ѧ҆же ѝ досели кричатъ къ богоу· отъ не҃го мь-
штенiа чаѭште· нъ҃ ѝ нъ҃ныⷨ о҆нъ҃ы крьви
приложивъ· без винъ҃ы правьдивааго крѣвь
пролиати хота· глаголе҆ши ч҃то сътворим'·
ѿ веле о҆у҃мъ без оума ѝ сѣвѣтъ· ѝ песьвѣ-
штанiа плъть· четврѣтодн҃ънъ҃ыи о҆жи
мрѣтвъ бъ҃ивъ· ѝ ѫ҆зы грѣховьнъ҃ыихъ ра-
стрьзаа҆хѫ са· а҆ о҆ни лѫками на о҆у҃бие҆нiе
на не҃ творахѫ са· ѥ҆гда имъ бѣ лѣпо о҆брати-
въше слово глаголати· ч҃то сътворимъ а҆҃к҃о
ст҃аго о҆у҃корихомъ· а҆҃ко божию сы҃ноу вѣ-
ры не ѧ҆хомъ· что сътворимъ· пѣготивъ҃ы-
мъ пѣготы а҆кы лопатоⷯ словесемь҆ сѣвръ҃ы-
са ти томоу вѣры не ѧ҆хомъ· слѣпы родивъ-
ша са тѣмь҆ прозьрѣвъша видѣхомъ·
ѝ томоу вѣры не ѧ҆хомъ· ч҃то сътворимъ па-
тиⷯ хлѣвъ пать тысѫштъ насытивъш҃ѣ
въ поустыни· ти томоу вѣры не ѧ҆хомь·
ч҃то сътворимъ ѝсточникъ крьви подраго-
мъ ризънъ҃ыимъ ѝцѣли ѝ· томоу вѣры не
ѧ҆хомь· что сътворимъ раслабь҃е҆наа҆го на одрѣ

1 иниц. опуск. во 2 стр. (Втор. 18,15 и Дѣян. 3,22); 4 ..нны родит. въ знач. вин. (πρὸς μετάνοιαν); 5 1-е ч на мѣстѣ быв. точки; 5—6 как҃о о҆у҃.. зачеркнуто и слабо выскоблено; 7 ѿ (вм. о҆къ?) ѝздраи҆л(ь)ю (вм. ѥ҆) без оума «ὡσ ὁ ἰσραὴλ φρενολυπεῖται (Savilius in marg. φρενοληπτεῖται);»; «и· ѝ·ли» вм. «ни ли»: «οὐδὲ τοῦτο οὐκ ἤκουσας;»; 8 не надъ строк. писцомъ (δίκαιον Исх. 23,7); 9 прь҃..— к.. (1-е «прь҃..» зачеркнуто и слабо выскоблено) τὰ ἀρχαῖα τῶν προφητῶν αἵματα; 11 ч.. (ἐκδεχόμενα, т. е. τὰ αἵματα) Леск. Грам. § 70. 8; Лук. 11,50; о҆нъ҃ к.. вм. ожидаем. мѣст. мн.; 12—13 без — χ.. ἀθῷον καὶ δίκαιον αἷμα κατακρίνεις; 14—15 [·ѝ] и.. п.. (вм. плѣнъ) ἀβουλίασ μεμεστωμένης; 15—16 о҆жи м.. к.. αὐτῶν ἀνεβίωσε; 17 л..на о҆у҃.. πρὸσ δολοφονίαν; 18 тв.. са (Ziv. исправ. у Микл.) ὡπλίζοντο; ѥ҆..—л.. ἀνθ' ὧν ἔδει; 20 к.. с.. εἰσ τὸν θεοῦ παῖδα; 21—23 п..—(·) ти лепрῶν χαλαζώματα δίκην πλοίου (вм. птύон?) τῷ λόγῳ ἀπέξεσε, καί; 24 тѣмь҆, т. е. ὑπ' αὐτοῦ; послѣ ..ша незаполн. разура 1—2 буквъ; в.. вм. вѣд.. ἔγνωμεν; 25 ѣ҆ писцомъ изъ ь҆ (ср. 27 и 30 и 388,7—8); 25—27 п..— п.. («ѣ҆ тысѫштъ» писцомъ по разурѣ 7—8 буквъ) ἐκ πέντε ἄρτων πέντε χιλιάδασ εἰσ χόρον ἐν ἐρήμῳ ὑπ' αὐτοῦ διατραφέντασ ἔγνωμεν; 28 к.. аіматѡ҃ν; 29 ѝцѣли (·) ѝ (вм. ѝ) [·] ἐξήρανε, καί. Исправь у Микл. 287: нъ҃ныⷨ не (12), безъ (18), ако и ..ти (26), п.. (288,2).

носима· три десати и̑ о̑смь лѣтъ· коуп'но съ
жизниж сице неджгы и̑мѣѭштѧ· слове-
семь и̑цѣли· ти томоу вѣры не а̑хомъ· ч'то
сътворимъ· по мороу е̑го и̑джшта а̑кы по
земи видѣхомъ· И̑ великъи̑хъ вѣтръ
вѣ̑аниѧ· и̑ матежа великъ· доухомъ
ржкы о̑у̑ставивъша и̑ томоу вѣры не а̑хо-
мь· нъ глаголаахж что сътворимъ· не на
пока̑ние нъ на зълодѣ̑ание· нѝва и̑х'
мрьтвъıѧ живы а̑кы класы красъныѧ
и̑ зьрѣлы вес троуда и̑зьрасти· а̑ они сте-
наахж· или е̑же сѣ̑сте ѡ̑ жидове· того не
пожасте· и̑ли кто о̑тъ васъ прии̑мъ госпо-
да сътжжи си· чсо и̑стъштивъше са пла-
чете са· въс чъто мьстити хоштете бого-
ви· почто мрьтвъи̑мъ· о̑жити ставъ̑ае-
те завистиж женоми· почто вѣчныѧ ка-
пла̑ медомъ текжштааго и̑сточника разо-
рити хоштете· да жаждштии не пыж-
тъ· почто боли ваша и̑звиваете· врача
и̑хъ о̑у̑морити хоташте· нъ семоу вьсемоу
вина зълаѧ завистъ· Ѡ зависти· о̑у̑бой-
ствоу родителю· дина̑волѧ о̑брѣтѣлъ·
сьмрьти старѣи̑шино· ѡ̑ зависти и̑̑же
не тобоиж завистьли[ѣ]мъ жити дастъ· и̑ и̑-
мѣѭштии̑хъ та велми мжчаште· ѡ̑ за-
висти люб'ви вражда· мироу сжпостатъ·
ѡ̑ зависти вѣсомъ о̑у̑дворьниче· дина̑волѣ
попъраниѥ· тъмьнъıи̑ цвѣте· по тебѣ па-
сомии· Іѣсоухристосово о̑у̑битие мъıслатъ·

1—2 к..— снце (вм. своиж) σύγχρονον τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς; у Микл., Lex., ошибочно попало въ ст. «коупьнѣ»; 2 неджгы (ы=ъ передъ и̑) τὴν νόσον; 3 1-й зн. преп. безъ промеж.; 5 иниц. опуск. въ 6 стр.; 5—6 И̑ —..кы καὶ τῶν παλιστρόφων πνευμάτων βίας καὶ ταραχὰς ἀνηκέστους; 6 д.. прьдчикъ читалъ πνεύματι вм. νεύματι; 7 ..ша sic κατασιγήσαντα ἔγνωμεν; 10 красъны[ѧ] λευχείμονας; 11 «аст» какая-то передѣлка писца ἐβλάστησε; 12—13 пословица изъ Галат. 6,7; 14 с.. сн ἐβαρύνθη; 14—15 п.. са ἐβαρύνθητε; 15—16 въс—в.. τί ἠδικήθητε παρὰ τοῦ θυ; 16—17 τί τοὺς νεκροὺς ζωῆς κωλύετε; 17 «..мн» и писцомъ изъ к (кружокъ еря уцѣлѣлъ; «voluit n pro incepto k», Копитаръ); 17—18 к.. к.. τοὺς ἀεννάους ὀχετούς; 19 на лѣв. полѣ 5 точекъ киноварью — замѣтка переписчика; 20 боли т. е. ἀῤῥώστους; 22 иниц. опуск. до 23 стр.; 23 ..ѣ зн. мягк. испорченъ ссадиной; 25 не (вм. ни)—д.. (въ приписка писца) μήτε τοὺς ὑπὸ σοῦ βασκαινομένους ζῆν ἐθέλων; 26 ..шт[и] (Леск. Грам. § 70. 8) «κολάζων. ὦ φθόνε, διαβόλου σύνοικε»; 28—29 ѡ̑ —..ние ἀγάπησ ἀντίδικε, διαβόλου βλάστημα; 30 і..—м.. χριστοκτονίαν ἐργάζονται; ъ выступ. поверхъ строки. Ziv. исправ. у Микл. 288: ..ша (8), к.. (11); исправь ч'то (9).

тъı їспрѣва ѧдамоу въ породѣ възавидѣ·
и сладъкъıѧ сласти вькоусивъша· горь-
цѣ сѣмрьти прѣдастъ є́го сѣмрьти бо не
бѣ мироу· нъ тъı завистиродои сѣмрьт'·
послоухоуѥ́тъ ми мѫдрости слово глаго-
лѣтъ ꙗ́ко богъ сѣмрьти не сътвори· ни кра-
соуѥ́тъ сѧ пагоубѣ жизни· нъ завистиѫ̀
диа́волѫ̀ сѣмрьтѣ вѣниде вѣ миръ· тъı ка́и-
на братоо́убиства бѣлъıѧ ризъı съвлѣче·
и лѫкавьствиѧ оу́бие́нию̀ ножъ наостри·
и того оу́бити наоу́чи· и тоу ѧвие́ небогоу
трепетати сътвори· тъı фараѡ̃соу въ сръ-
дци витавъ· новорожденъıѧ̀ жидовъскъı
дѣти ѧкъı трѣвѣ оу́вадѫ̀ти сътвори ти
тебѣ о́ завистиѥ́лико добротвори· и ч'то
паче на добротворашта́аго подвижеши сѧ·
ѧкъı саоу́лъ даудомъ помагаѫ̀· ѧ тобоѭ̀ по-
спѣшаѥ́мъ· паче сѧ на завистьстроиша́ше·
тебе и́мѣѭ̀ште и́ѧковли о́троци· драга'го
и мѫдраа́го ї̑ѡсифа· въ тьмнъıй є́гоуп'тъ
поустишѧ· и своводьнаа́го ѧкъı роба про-
дашѧ· ѧ и нъı сънъ и́хъ оу́страши· сватое
бо и́ма показа христосовоуоу́моу о́бразоу
бъıти· ѥ́д'нѣми бо на десате звѣздъ кла-
нѫхѫ̀ сѧ ѥ́моу· ѥ́лма ї̑ѡда прѣдавъı хри-
стоса оу́дави сѧ· мъı же оу́бо оу́бѣѭ̀вавъ-
ше сѣмрьти родителиа завести· въставъ-
ше въславимъ надъ вьсѣми сѫштаа́го ва·
о́ христосѣ ї̑соусѣ бога нашего· нъıнѣ и́ при-
сно и вѣ вѣкъı вѣкомъ ѧ́минъ·⁘

4 нъ тъı εἰ μὴ σύ; 5—6 г.. ꙗ́ко λέγον (прич. ср. р.); 6—7 в..—п.. жизни (sic ἐπ ἀπωλείᾳ ζώντων) Прем. 1,13; 7—8 Прем. 2,24; 8 ..ѫ̀ тв. пад. (φθόνῳ δὲ διαβόλου); тъı σὺ καί (ъ писцомъ изъ и); 8—9 каи́на вм. вин.-род. сущ. канна (управленіе гл. съвлѣче); 9 бр.. читай братолюбьствиа (σὺ καὶ κάϊν τῆσ φιλαδελφίασ τὴν λευχείμονα στολὴν ἀπέδυσας); 10 л.. оу.. (dat. poss.) τῆσ δολοφονίας; н.. н.. τὴν μάχαιραν ὥπλισας; 13 .. скъı(ѧ) τῶν ἑβραίων; 14 оу.. с..(·) ἀπεμάρανας; 14—16 тн—са σὺ, ὦ φθόνε, εὐεργετούμενοσ, πλείω κατὰ τῶν εὐεργετούντων χινῆσαι (вар. χινεῖσ καὶ χινῆσαι πέφυκασ); 17 ..гаѫ вм. ..гаѥ́мъ βοηθούμενοσ; 18 са стр.. ὡπλίζετο; 19 ѡт.. οἱ υἱοί; 19—20 др.. и м.. τὸν περιχαλλῆ καὶ λαμπρόν; 20 ..тъ еръ выступ. поверхъ стр.; 22 ѧ и нъı читай ѧ и нн καὶ οὔτε; 22—23 св.. (в безъ іота) бо и́ма θεῖον γὰρ ὅραμα (у првдчка было ὄνομα? θεῖοσ στ̃ъ въ переводахъ обычно: см. Чудов. Пс. 3ᵇ,1; 5ᵇ,10; 8ᶜ,18, 10ᵘ,11; 20ᵃ,15 и проч.; у Іоанна эксарха болг. см. Горскаго № 155 стр. 301); 23 ..оуѳмоу читай ..воу (acc. praedicat.) ѥ́моу (acc. object.) χριστοῦ εἰκόνα αὐτὸν ὑπάρχειν; 24—25 кл.. са ѥ́моу ἐν ὁράμασι προσεκυνεῖτο; 26 оу́д.. са τῷ φθόνῳ κινούμενοσ ἀπήγξατο. Исправь у Микл. 289: жизни (2), не б.. (τὸν ἄθλιον 5).

ї҃ѡанна архіепископа златоустаго слово о блжд҃ницѣ· въ великыи҃ срѣдѣ къ пастѣ·:·

На вьсѣко врѣмѧ добро и҃ съпасно покаа-
нїе· дръжаштимъ сѧ и҃го· въ сиѧ же
паче алчьбъ҃нъıѧ дьни· на оу҃спѣхъ бъı-
ваатъ вьсѣмъ человѣкомь· текѫштиї-
мъ на рѫцѣ и҃моу· нъıнѣ оу҃бо наша
доушѧ· тажькѫи҃ плъ҃ть· акъı велико
врѣмѧ съвръгъша· оу҃довь҃ пержтъ къ твр҃-
рьцоу҃ и҃ владъıцѣ· и своиѧми грѣхъı сами
сѧ оу҃вѣштаваѭтъ· и҃ съгрѣшенииѧмъ про҃-
стъıнѣ просатъ· о҃тъ человѣколюбьца сж-
диѧ· благоврѣменьно оу҃бо намъ· вьве-
сти покаанию҃ оу҃чителѧ· блжднцѫ о҃-
нѫ· и҃же о҃ба чистьı҃и҃ нозѣ владъıцѣ х҃оу҃·
и҃же загради кропѧми слъзъ· написанне
зълъı жизни· и҃жже помиловавъ очисти· и҃ оу҃-
штедривъ о҃мъı· Вьзидѣмь оу҃бо къ е҃ѵа҃-
гг҃елиискоу҃ съказанию҃· да и҃ христосово
человѣколюбьство видимъ· и женъскоу҃
пристѫпь҃нию҃ въсчоу҃димъ сѧ· и҃ навъı-
кнѣмъ о҃тъ нѣѫ· тако и҃ мъı дльжьни и҃смъ
грѣшьнии· притешти къ и҃збавителю·
и҃ възъмати о҃тъ нѣго непогоненне грѣховъ
нашихъ· моли нѣк'то фарисен҃ъ да ѣстъ
сь҃ нимъ и҃ вьлѣзъ въ домъ фарисеѡвъ вь-
злеже· видиши ли съшествиѧ оу҃жастьь҃·
видиши ли божиѧ строи҃ тайноѥ· видиши
ли человѣколюбьства лихотъкъ· дамы҃ пи-

1 заставка; 2—3 уставъ бол. мелкій; «къ пастѣ» искаженіе, вѣроятно, быв. въ оригиналѣ приписки «и҃ о҃ постѣ» (списки разнятся въ загл.: или «λόγος εἰς τὴν πόρνην, καὶ περὶ νηστείας», или просто «λ. εἰς τὴν πόρνην»); 4 рисован. инициалъ въ полѣ; 4—5 «д.. и҃ с..» сказ. и «п..[-]» подлеж.; 8 на ρ.. (ταῖς ἀγκάλαις) и҃моу (dat. poss.), т. е. покаанию҃; 9 т.. п.. τὴν πολυσαρκίαν; 10 ..ша буква а (вм. ѧ) изъ ѣ писцомъ ἀποτιθέμεναι (т. е. ψυχαί); пер.. ἀνίπτανται; 11—12 сами (вм. самъı) сѧ оу҃.. κατηγοροῦσι θερμῶς; 14 а҃ писцомъ изъ и҃, отчего а҃ на перг. имѣетъ видъ ьа҃; 15 п.. dat. poss.; 16 1-й зн. преп. безъ промеж.; в.. х҃оу dat. poss.; 17 к.. изъ кропами, мож. б., писцомъ, но иными (жидкими желтоватыми) чернилами; въ греч. τοῖς νάμασι; ..нни безъ іота; 18—19 п..— о҃мъı ср. Пс. 50, 3—4; 19 иниц. опуск. въ 20 стр.; 19—20 ..ско҃у(оу҃моу) τὴν εὐαγγελικήν; 22 п.. τὴν προσεδρίαν (вар. τὴν προεδρίαν); 23 тако вм. како (πῶς); 25 неп.. τὴν συγχώρησιν (вар. τὴν ἀμνηστίαν); ..къ еръ выступ. поверхъ стр.; 26 ф.. gen. part. τῶν φαρισαίων (Лук. 7,36); 29 и҃ приписка, мож. б., писца (кк въ 17 стр.). Ziv. исправ. у Микл.: ..омъ (289,24), къст.. (290,10—11); исправь 290: к.. (7), ..мъ (8), нѣкто (14).

штѫ вьсен плъти· и зъванъ на обѣдъ робомъ
своимъ· не подраживъ сѧ приде к нѣмоу·
да зъваниѥмъ покажетъ своѥго съшьствиѥ
ѥ въсотѫ· и въ фарисеинѫ хлѣвинѫ при-
де ѩкъı чловѣкъ· вьсе мѣсто испльнѩи·
да и божии строи и чловѣколюбьствиѥ по-
кажетъ· И се жена въ градѣ ѩже бѣ грѣшь-
ница· разоумѣвъши ѩко вьзлежитъ въ до-
моу фарисеовѣ· принесъши стьклѣни-
цѫ благовонѣнъı масти· и ставши зади
при ногоу ѥго· плачѫшти сѧ начатъ мо-
чити нозѣ ѥго сльзами· и власъı главъı
своѥѩ ѳтираѩше· и ѳбловъızаѩше нозѣ ѥго
и мазаѩше муромь· ничсоже глаголѫшти
ѩвѣ к нѣмоу· боѩѧше бо сѧ ѥда како слово
нѣкоѥ скврьньно· ѳтъ грѣшьноѭ оустьноу ѥѩ излѣзъ· двигнетъ на нѫ гнѣвомъ сѫдиѫ· нъ мльчѫшти молитвѫ творѩше· и срьдцемь ѥдинѣмь исповѣданиѥ творѫшти· мольвѫ приношаѩше ѥдномоу срьдьчьнаѩ вѣдѫштоуоумоу владъıцѣ· и к нѣмоу ѩкъı къ чловѣколюбьцоу въ оумѣ вьпиѩше· дръзохъ пристѫпити к тебѣ господи· твоѥѩ дѣла
матере и дѣвица· ѩкоже тъı ѥдинъ вѣси творьцъ и богъ· тоѧ оубо дѣльма твоѥѩ беспосагаѫ матере и дѣвица· милоуи мѧ блаждницѫ· даждъ ми моихъ съгрѣшении прощение· ѳноѧ дѣльма дѣвъства· моѥ блаждениѥ прости· помилоуи мѧ

30—1 д.. — плъти Пс. 135,25; **3** зъ.. διὰ τῆς ἑστιάσεως (вѣн. списокъ; прочіе три — ἐσθιάσεως; см. еще ἐσθ.. вар. при ἑστ.. 405,18; см. «Greek Lexicon» by E. A. Sophocles: «ἐσθίασις, εως, ἡ, barbarous = ἑστίασις» ссылка на Евсевія алдр. Migne 86, 1); «съ» по разурѣ 3—4 буквъ рукой, правившей на 390,17; ..тен- т выступ. поверхъ строки; **4** вы.. τὸ μέγεθος; **5** ч.. вар. φιλάνθρωπος; **7** иниц. опуск. подъ 8 стр.; **7—14** Лук. 7, 37—38; **8** «ща·» по разурѣ 2 буквъ той же рукой, что и на 390,17; **10** в.. м.. μύρου πολυτίμου; Ср. Марк. 14, 3, именно, въ Ев. Добромира (болг. XII в. СПБ. Пуб. бибки)—благовонѣны масти (νάρδου) 16ª, 18 (Ягичъ «Evang. Dobromiri» Wien 1898. I, 61); **13** на прав. полѣ 8 точекъ — замѣтка переписчика; **14** ..мь Ziv. исправ. у Микл. ъ; **15** ѧ надъ строкой писцомъ; **16** грѣшьно(у)ѭ; **18** ѫ (вм. ѭ) писцомъ изъ ѧ; іотъ приписанъ въ тѣснотѣ; «corr. ex ѫ», невѣрно замѣтилъ Копитаръ; **18—19** нъ —.. ше κατὰ δὲ τῶν σιωπωμένων (вар. τὸ σιωπώμενον) τὴν πρεσβείαν ἐξύφανε (вар. ἐξύφαινεν); **26** (ѩко) тв.. ὡς δημιουργὸς; ѧ писцомъ изъ ѭ, отчего и прочелъ Копитаръ ѫ; **27** вс.. τὴν ἀπειρόγαμον; **27—28** милоуи οἰκτειρον.

человѣколюбьче плачѫштѫ. ѥ҆ѩже съ лѣпотъı ненавидѣ҆аше смѣѭштѧ сѧ зълѣ. помилоуи стенѫштѫ вьсеѫ доушеѫ. ѥ҆ѩже съ лѣпотъı ѡ҃враштаашесѧ оу҆тварѣѭштѧ сѝ тѣлѡ. на пагоубѫ и҆ прѣльщтение многомъ. милоуи пленица ѩ҆же бѣ самъ сътворилъ на лѣпотѫ моѥи главѣ. а҆ ѧ҆зъ ѧ на пагоубѫ своѥ҆и доуши оу҆тварѣ҆хъ. прiи҆ми муро се ѩ҆ко муро небесъноѥ. ти покръıи ми жизни скврьнѫ. прiи҆ми муро се ти доуховьноѥ҆ таи҆но ми подаждъ. и҆сточ'ниче добръıхъ'. мене ѡ҃скврьньшѫ сѧ ѡ҃мъıи. врачоу вьсемогъıи. и҆цѣли многъı ѡ҃тъ дна҆вола прiи҆м'шѫ ранъı. ѡ҃строужи ми доушѧ грѣховънъıѧ пѣготъı. ѩ҆коже ѡ҃строуга вѣрилаго пѣготива прокоудѫ тѣлеси. и҆соуши моихъ безаконнiи и҆сточьникъ. ѩ҆коже и҆соуши подрагомъ кръвоточaштiи рѣкъı. помилоуи мѧ господи съноу давъıдовъ. ѩ҆коже помилова ѡ҃нѫ хананеѫ. не того родоу сѫштѫ нъ вѣрьнѫ. Сице блаждници вѣрьно таи҆ въ доуши. дѣ҆ица молаштi съ сльзами. чоуждаахѫ сѧ вьси трьпѣнiю и҆соусовоу. видаштѣ и кротъко трьпаштѧ. ловъзанiѧ блаждьничьска. и҆ дрьжанiѧ ржкоу грѣшьноу. фарисеи же зъвавъıи ѥ҆го на ѡ҃вѣдъ. таи҆ въ доушьнѣмь сѝ дѣльницѣ хоульнъı ковааше на нь мъıсли. и҆ съпаса человѣколюбьствiе. ѧкъı невѣстъ зълотворѣаше.

2—3 по.. οἰκτείρησον; 4 ѡ҃в.. сѧ изъ ѡ҃враштаашесѧ правившимъ 390,17; ѧ вм. а; тѣлѡ вм. ..омь (τῷ σώματι)? 5—6 мн- οἰκτείρησον; 7 г.. τῆς κορυφῆς; 9 и 10 тн, т. е. καί; 11 т.. въ знач. сущ. (т. е. таинство покаянiя); 12 ..ж(ѫ) сѧ τὴν ῥυπωθεῖσαν; 14 надъ ж приписано ѫ ставившимъ ударенiя (τὴν δεξαμένην); 15 «ѩкоже ѡ҃строуга к» писцомъ по разурѣ безъ тѣсноты; 16 т.. τοῦ σώματος; «соу» писцомъ; 17 ..къ τὰς πηγάς; 18 (кръве) кр.. (dat. poss.) р.. τοῦ αἵματος τῆς αἱμορῥοούσης τοὺς ὀχετούς; мн лигатура; 19 Матѳ. 20,30; ѣ изъ ѧ припиской черты писцомъ; 20—21 не—сѫ.. τὴν ἀλλογενήν; 21 иниц. опуск. въ 22 стр.; Сице таѫта (ср. обычный переводъ таѫта сѥ вм. сн); 22 таи҆ —..ца (вм. ..цѣ) ἐν τῷ ἀποκρύφῳ τῆς ψυχῆς ἐργαστηρίῳ (ср. 27—28); 23 ч.. сѧ ἐξεπλήσσοντο; 25 л.. ѥ.. вин. мн.; 26 д.. тоже; 27—28 таи҆ — ..цѣ ἐν τοῖς ἀφανέσι τῆς ψυχῆς ἐργαστηρίοις; 29 1-е л писцомъ по разурѣ одной буквы; 30 ὡς ἄγνοιαν κακίζων (вар. ἐμέμφετο). На перг. ударенiя б. поздн. руки: сѣ (8 и 10), ..вѣ (16). Исправь у Микл. 291: и с.. (24), ѩко (25), ни в., (292,3); Ziv. исправ. 291: а, тѣла (13), пл.. (14), д.. (29), χ.. (292,2).

глаголѧ вѣ себѣ сн· сии ѧ бы былъ проро-
къ разоумѣлъ бы· кака ѥстъ прикасаѩ-
штиѧ сѧ ѥмоу· ѩко грѣшница ѥстъ· не-
человѣчьскъ бѣшьѩ и слѣпъ фарисеѡвъ
5 съмыслъ· нъ что к нѣмоу рече благыи
благодѣтелѣ· симѡне симѡне имамъ
ти нѣчто рещти· слышахъ ихъже не из'-
вѣшта словесъ· разоумѣхъ твоѧ доуша
мысли· вѣдѣ ѥже на оумѣ помысли на
10 ма· да того дѣл'ма ничтоже тебѣ не изве-
штавшоу· ѩвѣ отъвѣштаѩ· да отъ мо-
ѥго отъвѣштанииѧ· оувѣси моѥго божь-
ства крѣпость· да отъ моихъ словесъ ра-
зоумѣѥши ѩко творьцъ ѥсмь доушам'
15 и сродьцемъ съвѣдѣтель· аште бо проро-
ка ма хоштеши нарицати· или творьца
пророкомь· видимааго товоѩ акы чловѣ-
ка· ѩкоже хоштеши тако вѣроуи·
Симѡне симѡне имамъ ти нѣчто рещти·
20 дъва дльжника вѣаста· давъшѳ заим'
нѣкомоу· ѥдинъ длъжьнъ патиѩ сътъ
сьребрьникъ· а дроугыи патиѩ десатъ·
не имѫштема же има въздати· обѣма
отъда· которыи ѥю паче вьзлюбитъı и·
25 отъвѣштавъ же симѡнъ рече· мьниѩ оу-
во ѩко ѥмоуже множае отъданиѧ· рече
к нѣмоу съпасъ· прѣмь сждиⱏ ѥси· и тъı длъ-
жьнъ ми ѥси въ своеи жизни многъı длъ-
гъı· и тебе прашташ ѩкоже и сиѩ· жить-
30 ныихъ съгрѣшений· и тебе зъвавъша ма

1—3 Лук. 7,39; 2 «ѥстъ» т писцомъ по разурѣ (м?), при чемъ у ъ повреждена специф. черта (внѣ сомнѣния ъ); 5—6 к.. к.. ὁ μόνος ἁγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ τῶν ἀγαθῶν χορηγός; 6—7 Лук. 7,40; 8 твоѧ на перг. рукой б. поздней, ставившей ударения, приписано ѥ надъ строкой (твоѥѧ); 9 м.. τὰ βουλεύματα; ѥже—пом.. τὰ κατὰ διάνοιάν σου μελετηθέντα; 15 съв.. ἔφορος (вар. ἔμφορος); 15—18 εἰ τοίνυν (во при обычн. переводѣ оуко) προφήτην με βούλει καλεῖν, ἢ καὶ δημιουργὸν τῶν προφητῶν, τὸν κατὰ τὸ βλεπόμενόν σοι ἄνον, ὃ βούλει καὶ δόξαζε; 19 иниц. въ полѣ; 19—27 Лук. 7, 40—43; 20 послѣ точки разура одной буквы не заполнена; дав.. з.. δανειστῇ; 8 писцомъ по разурѣ одной буквы; 22 сьр.. δηνάρια; ..тъ еръ выступ. поверхъ строки; 24 к.. (оуко) τίς οὖν; ..тъı ерı=ъ передъ и; 25 с.. ὁ φαρισαῖος (всѣ 4 списка), но въ литургич. текстѣ σίμων; 25—26 м.. оуко ὑπολαμβάνω; на перг. удареніе болѣе поздн. руки оукѡ; 26 м.. отъда[иниѧ] τὸ πλέον (вар. τὸ πλεῖον) ἐχαρίσατο; 27 «лъ ѥси» (ἔκρινας Лук. 7,47) приписка, мож. б., писца (390, 17); «rec. sciolus», замѣтилъ Копитаръ; 28—29 д.. εὐθύνας; 29—30 сиѩ· ж.. с.. ταύτην (вар. ταύτῃ) τῆς πολιτειας τὰ ἐγκλήματα. Ziv. исправилъ у Микл. 292: ..вѣшоу (11), отъ.. (12).

тоу̀ авше послоу̀шахъ· и̑ подъ е̑диноу̀мъ
кровомь̀ въ҃ихъ· и̑ на е̑д҃нои҆ ѡ҆ди не а҆кы
ништъ· и̑ли скѫдость̀ и̑мѣѫ брашьна·
нъ а҆кы богатъ съі милостьми· прихода-
штиихъ покаа҆нїе строѫ· и̑ сихъ грѣхъ
праштаѫ· почто клевештеши о҆ моемъ съ-
шествии· почто ли зъловиши моє человѣ-
колюбьствїе· е̑гоже прѣжде тъі са҆ на-
съіти· почто много҆ и̑нѣхъ рѣчноу̀е̑ши·
оу̀ мене чистиихъі· ѫ҆же а҆ште ти покажѫ
иъіиа҆· не соу̀лѐ ти е̑стъ· почто мѣриши мо-
ѭ҆ доброть҆· е̑а҆же тъі по скѫдоу̀ бъістъ·
и̑ о҆бративъ са҆ къ женѣ симонови рече· види-
ши ли сиѭ҆ женѫ҆· ѽ человѣколюбьствиа҆ мно-
га въісота· ѿ трьпѣниа҆ непрѣи҆домоє мно-
жьство· сѫштжѭ҆ блаждьницѫ҆ не възъва
блаждицеѭ҆ иъ женоѭ҆· кротъко весѣдоу̀ѫ҆
съкръі непри҆язниа҆ дѣлесе и̑ма҆· ти о҆вѣ-
штїе е̑стьствоу̀ нарече и̑ма҆· види ли сѣ-
ѭ҆ женѫ҆· ѭ҆же видѣхъ прѣжде божьства
о҆чима҆· ѭ҆же незъвана приде къ нам҆ъ· ѭ҆же
прьвоє бесрамїе сътвори· бесрамїе добро·
ѭ҆же вь҆ лѣпо врѣма҆· жизньноє показа бе-
срамїе· ѭ҆же тъі о҆глагола по е̑же приде
къ жизни· и̑ не дрьзнжвъши а҆кы без ли-
ца прѣдь҆ лицемъ стати· иъ зади крию҆-
шти са҆· и̑ прьвжѭ҆ жизниѭ҆ себѣ си о҆бличе-
ниѣ҆ бъіваѭ҆шти· Вънидохъ въ домъ тво̀и̑·
водъі на нозѣ ми не пода· а҆ си сльзами на-
мочи нозѣ и̑ власъі главъі си о҆тьре· е̑ѽже

2 «кровo» по разурѣ 7—8 буквъ, мож. б., писцомъ; а҆кы еры выступ. поверхъ стр.; 3 н.. ἄπορος; 5 г.. мн. ч.; 6 почто τί οὖν; 9—11 п..—е̑.. «τί πολλὴν (вар. πολὺ) ἐπὶ (вар. περί; § изъ о҆, мож. б., писцомъ) τῶν ἄλλων ἀπατεῖσ με τὴν ἀκρίβειαν, ἣν (ѫ҆же безъ іота) ἐὰν ἐπιδείξωμαι νῦν, οὐ συμφέρει σοι;»; 10 зн. преп. безъ промеж.; 11 мѣ.. λογοθετεῖσ; 13—14 Лук. 7,44; 14 иниц. опуск. недалеко подъ стр.; 14—15 м.. ἄπειρον; 15 тр.. ἀνεξικακίασ; н.. ἀνυπέρβλητον; 16 с.. τὴν ὁμολογουμένην; 17 ке.. вм. кесѣдова προσηγόρευσεν; 19 н.. προεκόμισεν (всѣ 4 списка); 21 не.. αὐτόκλητον; 21—25 ѭ҆же п..—ж.. τὴν πρῶτον καὶ μόνον (вар. μόνην) ἀναισχυντήσασαν (т. е., γυναῖκα) ἀναισχυντίαν καλήν· τὴν ἐν δέοντι καιρῷ τὴν ζωηφόρον ἐπιδειξαμένην ἀναίδειαν (вар. ἐνέργειαν)· τὴν ὑπὸ σοῦ κατηγορουμένην (вар. добав. ἐπὶ ἐγκλήμασι πολλοῖσ)· ἐφ' ἧσ (т. е. γυναικόσ; вар. ἐφ' οἷσ, т. е. ἐγκλήμασι: по и̑(й)же ж по разурѣ одной буквы, мож. б., писцомъ) προσῆλθε τῇ ζωῇ; 25 ..шн толмѣсасан; 27 ..жѭ҆ тв. п. (Леск. Грам. § 82. 2); 28 к.. γινομένην; иниц. опуск. въ 29 стр.; 28—30 Лук. 7,44; 30 (.) и̑ промежутокъ для зн. преп. безъ точки. На перг. ударенія б. поздн. руки: ..цѭ҆ (16), ..ла҆ (24), -ца҆ (26), ..жѭ҆ (27). Ziv. исправ. у Микл. 293: з.. (2), ..к (7), съ.. (18).

не ѡмочи ногоу вльнами море· си слъзами
ѡмочи· и ловъызании молитъ· коли єси видѣ-
лъ сице женж· своѫ власъı връıсало сътворѣ-
шоу· ѩкоже си моимa ногамa сътвори· цѣло-
ваниѣ ми не да· ѧцѣ прѣмьдивъ съı· зъва-
въ нъı на бѣдъ· прѣжде ѩзлѣсти ти цѣ-
ловати мѧ· и чьстъ вь вьсѣхъ сътворити
Нъ тъı сего не сътвори· нъ си по кои вьлѣзе въ
домъ твои· не прѣста ловъızаѭшти нозѣ
мои· Виждъ ѥѫ несъıтѭ любьве· ти оу-
мачи си хоулолюбивъıи оумъ· вьзьри на иѫ
и съмотри иѫ плачѭштѫ· да и тъı възлюби-
ши ѥѫже вьзненавидѣ без оума· масломъ
главъı ми не помаза· а си муромь нозѣ ми
помаза· ѥгожѣ дѣла глаголѭ ти· ѿтъпоуштаѭ-
тъ са грѣси ѥи мнозии· томоу богови наше-
моу слава и дръжава съ ѿт'цемь и съ свѧтъı-
мъ доухомь· нъıнѣ и присно и вь вѣкъı
вѣкомъ ѧмин·:

ӀѠѧнна архиѣпа златооустаго слово вь велиѭ
срѣдж· ѳ зависти ѥже въ єѵѧггелии речено· ѩзлѣзъ-
ше фарисеи съвѣтъ сътвориша на Ӏса· да ѥго ѩзгоубат·:
Єлико вас' илиини оученици єсте ѥже оу-
богъıѭ трепезъı въдовичѧ не похоули·
оу насъ витаите· сица же бо и оу насъ сло-
весъı хоуда и оуготовьıена трепеза· ѥди-
нъ хлѣбъ сѣѭшти на себѣ· не ѥгоже жръ-
ши съмлѣша· и рѫцѣ оумѣсиста и ѳгнь съ-

1 и 2 ѳм.. ѳ по разурѣ на правившимъ 390,17; 2 и вм. и (καί); «..нии» и передѣлка писца; ть писцомъ (ἰκέτευσε); 2—3 πότε κατέμαθεσ τοιαύτην (є въ «сице» по разурѣ одной буквы правив. 390,17) γυναῖκα; 3—4 ѥшоу писцомъ по разурѣ: ь изъ г, шоу (sic) изъ 2 буквъ; 4—5 ц..—да Лук. 7,45; 5 ѧцѣ прѣмьдивъ (у Микл., Lex., значеніе не вѣрно) съı (вм. кы? бѣ?) καίτοι δίκαιοσ ἦσθα (вар. οἶσθα); 7 «и—..ти (·)» καὶ τὰ τῆσ φιλοφροσύνησ ἐν πᾶσιν ἐπιδείξασθαι; 8 по кои, т. е. ἀφ' οὗ; 10 ѥѫ (сѣѫ?) ταύτησ; ..ьвє вин. ед. (см. 385,9); 10—11 оу.. κόλασον; 12 с.. κατάμαθε; 13 без оума ἀκαίρωσ; 13—16 Лук. 7,46—47; 15 жѥ и ти (лигатура въ промеж. зн. преп.) писцомъ; 22 ..ж(ѭ) τῇ μεγάλῃ; 22—24 уставъ б. мелкій; 23 1-е з передѣлка писца; 23—24 Матѳ. 12,14; 24 1-е ш обведено; 25 н.. «ли» писцомъ по разурѣ 2 буквъ; 27—28 τοιαύτη (вар. τοιοῦτοσ) γὰρ καὶ παρ' ἡμῖν λόγων (вар. ὁ λόγοσ, καὶ) μετρία ἡτοίμασται (и вм. ѥ) τράπεζα; 29 сѣ.. вм. имѣ.. (ἔχουσα); 29—30 ж.. с.. ὁ μύλοσ ἐλέπτυνε (вар. ἤλεσε); 30 оу.. ἐμάλαξαν. Dat. poss.: си (11), ми (14), ѥи (16); ѳ (2 и 23) широк. формы. Иниц. 8 и 25 (рисов.) въ полѣ. Ударенія б. поздн. руки: ногоу (1), ..стѝ (6), кѳи (8), сѝ (11), -шѝ (13). Ziv. исправ. у Микл.: ж (293,23), миромъ (294,2), ..нмъ (5); исправь: м.. (293,22), ч.. в.. (25—26), ѥго (294,3), ѳ. (5), ..бат (10).

връшн· нъ ѥгоже дѣвица без-д-рала и̑ бе сѣмѥ-
не просвѣти· и̑ кръстъ съзори· и̑ о҃тьць съвръ-
ши· и̑ ѳ҃ї кошъ а҃постолъ объмашд· сего хлѣба
мариа роди· а҃ црькъı прима· и̑ по вьса дьни на-
ми а҃домъ ѥстъ· и̑ не конѣчаѥтъ сд· сиі̑ ва-
мъ хлѣвъ на хоудѣі̑ своѥи трепезѣ положив'·
хотѣҳ' мльчанііімъ а҃зъıка си съсждъ съжда-
ти· не восварьнъıіі̑хъ жидовъ· на съпаса ра-
ждизаѥмо зълоі̑ мьıсліе· и̑ камени глаголати
ноужда творитъ· ч'то бо нъıнѣчоу слъıша-
хомъ· и̑злѣзъше фарисеі̑ сѣвѣтъ ѕтвориша·
на їсоуса да ѥго и̑згоубатъ· да ч'то винъı ѥ҃же
дѣла҃ма хотатъı и̑ и̑згоубити· а҃ко вь дь-
нь сѫботънъıі̑ человѣка и̑цѣли· и̑ празни
и̑ соухи рѫкѫ вь праздьнъ дьнь на дѣло про-
стьрѣ· ѡ҃ле ѫчоувъство жидовъско· не разоу-
мѣıѫштиі̑хъ· а҃ко ѥстъ лѣпо· а҃же въ пор°-
дѣ· рѫка деснаа҃ адамова рѫка прикосни
сд дрѣвѣ· и̑ прѣстѫпьıѥнііімъ оу҃съхни·
той пакъı глинѣнъıіі̑мъ врьниѥмъ грьнь-
чаремъ сътворенѣ бъıти· и̑ли а҃ко лѣпо ѥсть
диа҃воломъ и̑ безвожьнъıіі̑хъ капиштъ·
крьви пролиа҃ніе и̑ осквьрнавьıѥна· свѣ-
тла на небо прострѣти сд· нъ печалъно и̑-
мъ ѥстъ· а҃ко на благодѣа҃ніе человѣком'·
и̑ на съпасеніе доушамъ приде· и̑ праздь-
нъствоу сѫботьноу оу҃моу о҃тъмьштаіѫт'·
а҃ чоудодѣа҃нію съпаса не разоумѣıѫтъ·
почто оу҃бо паче ѡ҃ фарисеі̑ не печаласте сд
о҃ себѣ· и̑ли почто не съвѣштавалсте сд на ма-

1 д.. παρθένοσ ἄρουρα; 2 п.. вм. проц.. (ἤνθησε); ..рн (ὡρίμησε) и писцомъ по разурѣ 1—2 буквъ; 3 καὶ δεκαδύο κόφινοι τῶν ἀποστόλων (ъ разурой частей передѣлано въ і) ἐτρύγησαν; 5 не—сд ἀδαπάνητοσ μένει; 6 на χ.. ἐπὶ τῆσ μετρίασ; 7 χ' приписка писца; си (dat. poss.) с писцомъ изъ т; 8 на перг. ставившимъ ударенія надъ -ти приписано нъ (ἀλλ'); [не] бо(го)с.. τῶν θεομάχων (ср. 403,17); 8—9 ..мо(и̑) ἡ ἐξαπτομένη (исправь Lex. Микл.); 9 з.. ли.. (вм. ла..) ἡ ἐπίβουλοσ ἐνέδρα; к.. вин. мн. (изъ Авв. 2,11 или Лук. 19,40); 10 нъı.. см. 311,8; 11 и̑.. καὶ ἐξελθόντεσ; с надъ стр. писцомъ; 13 ъı (і выскоблено) = ъ передъ и̑; на лѣв. полѣ 5 точекъ — замѣтка приписчика; 14 ..ж(ѫ) τὴν ἀργήν; 15 «дѣло» д писцомъ по разурѣ (ц?); 15—16 простьр писцомъ по разурѣ 5—6 буквъ; 16 не надъ стр. писцомъ; 18 а҃ іотъ вставка писца; 2-е рѫка зачеркнуто; 21 тъ лигатура (ѣ); 22—24 τὴν ὑπὸ τοῦ διαβόλου (у ъ специфич. черта выскобл.) καὶ (вар. διὰ τὴν) τῶν ἀθέων εἰδώλων (ш писцомъ изъ к) αἱμοχυσία (вар. ...σίαν δεξιάν; ..ю(мѣ); ю слабо выскоблено) σπιλωθεῖσαν ([и̑] ѳс.. вм. ..нѣ; вар. доб. διὰ τοῦ ἰδίου δημιουργοῦ πάλιν), λαμπρὰν (с.. вм. ..лѣ) πρὸσ οὖνον ἐκταθῆναι; 28 ..ѡ τὴν θαυματουργίαν. Ударенія б. поздн. руки: ..ъı (12), ..мъ (22). У Микл. Ziv. исправ. 294: кошъ ѳ.. (17); 295: ..ю о.. (9), съ.. (14); исправь 294,21 нко; 295:

насиѫ ѥгда йсайѫ пилоѫ прѣтираашє· ѥ-
гда сынъ ми вѣта не сътвористє на їрода·
младєништа без оума и матерь вес чадъ съ-
твори· ѥгда бѣаше видѣти акъı класъı
зьрѣлъı младєништа· ѥдинѣмъ желѣзо-
мъ исѣченъı лежаштА· не ю ѥштє съзрьıа
срѣдьчнааго тврьда имѣѫштє· ни цвѣта
класьнааго ѩзмѣнивъше· нъ ѥдначе въ
младьнѣи и млѣчьнѣи пишти сѫштє·
лютомь гнѣвомъ града йродомъ биѥмъı·
ѥгда кричава и трѣзанна мѫжь и женъ· въ
градьнъıихъ стѣгдахъ и междахъ· и от'цє-
мъ и матєремь простовласомъ сѫштємъ·
и зѣло жааштємъ о младъıихъ чадѣхъ
йсѣченнй· ѥгда младєнштъ крьвиѫ ви-
длеѥмъ багърнмъ бѣѣше· и младъ грозньı-
въ мьстъ младъ· съ родитель топлами слѣ-
зами мѣснмъ бѣаше· ѥгда личеса отьць
плачємъ прѣмѣнила са бѣахѫ· и матере-
мъ срьдьца болѣзниѫ сьвиваахѫ са· ѥгда
въ матерехъ прьсехъ· доухъ тѫжаашє болѣ-
зниѫ· пригвожденъ· ноздрьми не по чин8
йсхождаашє· ѥгда отцемъ и матеремъ· исто-
чьницѣхъ водънъıихъ· прикладаѥма бѣ'-
хѫ очеса· и акъı сьребро слъзъı вьрашта ка-
паахѫ по ланитама на земьıѫ· ѥгда вла-
си женьсти ногтъı забоми бѣахѫ· печа-
ли ржгъ творѣахѫ· нъ опакъı мъıслаштє
опакъı творите· и аже бѣ лѣпо кръıти пле-
ница· тѣми оубити оубойцъ и достойнъıм

XXVII тетрадь (полный кватерніонъ).

1—2 ὅτε τοὺς υἱοὺς ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ἐθυσίαζε τοῖς δαιμονίοις, καὶ τοὺς οἴκους τοῦ θῡ τεμένη (вар. τῇ μανίᾳ) τῶν εἰδώλων καθίδρυσε (вар. καθύβριζε); διὰ τί τοιαύτην βουλὴν οὐκ ἠγάγετε κατὰ τοῦ ῥώδου; **3** без оума и аδіхωс катέсфаξе (вар. ἀπ.), каі; ..рѣ мητέρας (ѣ недописан. ъ род. мн. въ знач. вин.?); **5** (не)з.. ἀώρων; **7** ..шта Леск. Гр. § 70. 8; **7—8** ц.. кл.. (вм. кл..) и.. (ср. 7) τοὺς ἀνθέρικας τῶν τριχῶν ἀλλάξαντας; **9** с.. ср. 7; **10** гр.., т. е. χαλάζης; **11—15** ὅτε οἰμωγαὶ καὶ κοπετοὶ ἀνδρογύνων (вар. ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν) ἐν ταῖς τῆς πόλεως πλατείαις καὶ ῥύμαις ἠκούοντο (вар.: нѣтъ сказ., кк въ слав.), ἐκεῖ (вар. καὶ) πρῶν λυσιφρένων, καὶ μρ̄ων λυσικόμων (..сомъ вм. ..самъ) δεινῶς ὀλοφυρομένων ἐπὶ τῇ τῶν ἀώρων τέκνων (чад[ѣх]ъ) ἀδίκῳ (вар.: нѣтъ ἀ..) σφαγῇ; **16—17** καὶ ἀώρων βοτρύων (нѫ лигатура) γλεῦκος ἄωρον; **19—20** м.. dat. poss.; **20** ср.. σπλάγχνα; **20—23** ὅτε ἐν τοῖς τῶν μρ̄ων στέρνοις τὸ πν̄α στενοχώροις (т.. вм. тѫжьноіѫ?) τοῖς πόνοις ἡλούμενον περὶ τοὺς μυκτῆρας ἀτάκτως ἐφέρετο; **23** о.., м.. dat. poss.; **25—26** καὶ ἀργυροχόους (вар. ..χρόους) σταγόνας δακρύων κοχλάζοντας (вар. ..ζόντων) ἀπὸ παρείων ἐπὶ τὸ ἔδαφος ἐῤῥιπτον; **27—30** καὶ οὓς (ἰаже

дѣл.. (1), то и (ταύτην τὴν 6), ѥ.. д.. (8), ..ю (9), ..те на (14).

сѣмрѣти не оубиваѥте· нъ безвинѣнъıѧ
и правѣдивъıѧ мѫчите· занѐ глаголѫштоу· безвинѣна и правѣдива не оубии·
ѡ чине весчинѣнъ· ѡ законе безаконнъ·
отъ диаволa поуштаѥмъ бѣсъı пишемъ·
и жидъı до нъıнашънаго храними· къıи
сицъ законъ оубоица поуштати· и ѥже оубиѥнъıимъ жизнь даѥтъ· того погоубити· вараавва бо въ разбои имъше дръжаша· и молиахѫ пилата поустити и· а исѹса ѥже диаволомъ избиѥнъıѧ оживи· предаша на распатиѥ· и ѩзлѣзъше рече фарисеи сѣвѣтъ сътвориша на ѩсоуса да и погоубатъ· ѡ веле оумъ безоумьıа· и сѣвѣтъ несъвѣтъ несъвѣтъства плънъ· источ'никъ благъıихъ· рѣками имъ благодѣания дастъ· сии же и чрѣпьıѫште благодѣть· оубойство въ срьд'цихъ сѣбираахѫ· ѥгда строупъı на себѣ имѣѫште избъıваахѫ· тъгда они на тѣлеси строупъ не имѣѫште завистиѫ стрѣчеми срьд'ци болѣахѫ· ал'чѫшти-и-хъ въ поустъıни· до сътости кръмими вѣахѫ· а они въ гобинѣ вѣръı· гладомь невѣрьствиа мьрѣ'хѫ· вода на вино прѣлагаѥма вѣаше· а они вина не въкоусивъше· завистиѫ оупивъше-са-зъıваахѫ· видѣша крьвь точаштаѧ ставьıѥнъı крьвьнъıѧ рѣкъı· тоже они рьвьностиѫ задъхнѫти са хотѣахѫ· бѣсъı имѣѫштиї въ ниихъ· бѣсъ прашташѥми

2 занѐ читай законоу (τοῦ νόμου); 3 Исх. 23,7; 4 чнн ударение б. поздн. руки; 7 п.. τὸ περισώζεσθαι; и надъ строкой писцомъ (вм. и? въ греч. связь μὲν... δέ); 9 ..аввѫ τὸν βαραββάν; въ р.. и.. ἐπὶ στάσεσι (вар. στάσει) φόνων (вар. τοῦ φόνου; καὶ φόνῳ); 15 несъвѣтъ отмѣчено 8-ю точками, чтобы выскоблить, но слабо выскоблено только съвѣтъ; 17 ч писцомъ по разурѣ одной буквы; раздѣли у Микл. (296,20) нчр.. (καὶ ἀνασύροντες; вар. καὶ ἀντλοῦντες; исправь и въ Lex.); 18 φονοκτόνους βουλὰς ἐν καρδίαις ἐσώρευον; 19 і писцомъ правильно; 19—20 из.. τῶν ὀδυνῶν ἀπηλλάσσοντο; 21—22 ср.. к.. ὠδυνῶντο; 22 ..штни-и-хъ гаплография ..штни ихъ (οἱ πεινῶντες αὐτῶν); 27 са тоже (=са са); 28 с.. acc. praed. и р.. acc. object. (-штаѧ gen. poss.); 28—29 т.. они κἀκεῖνοι; 29 р..—..хѫ τῇ βασκανίᾳ κατεστασίαζον (вар. τῇ β.. τηκόμενοι κατέσταζον; ср. Микл. Lex.); 30 οἱ δαιμονιῶντες («..штни» і вставка писца; Ziv. вставилъ у Микл.) αὐτῶν, τῶν δαιμόνων ἐλευθερούμενοι (ми лигатура).

вм. ѧже; же писцомъ по разурѣ 2 буквъ) ἔδει κρύπτεσθαι (вар. ..ειν) πλοκάμους, τούτους τῇ μέθῃ (тѣми оубити вм. тѣмъ оубитиемь) τῆς λύπης ἐπόμπευον; ἀλλὰ τοὐναντίον φρονοῦντες, τοὐναντίον καὶ ποιεῖτε· καὶ τοὺς μὲν φονεῖς καὶ ὑπευθύνους. Исправь у Микл. г.. въ (295,26); Ziv. исправ. 296: въ.. (4), т.. оу.. (8).

ѩзмѫдрѣваахѫ· а они завистиѫ прѣдолѣѥми· паче вѣсъиъиихъ прѣдѣлѣваахѫ· слѣпии очию не имѫште освѣштаахѫ са· а они очи имѫште ослѣпѣахѫ са· глоухъиимъ слоухъ отверзаѥмъ вѣаше· а онѣхъ срѣдьца ожесточена· съвѣтъ на оубиѥние творѩахѫ· море своѥ влъиъи съпратам на шъствие владъицѣ готовѣше са· а онѣхъ срѣдьце влъиъиъиимъ оубоичѣиъиихъ оустъи пѣниаше· тажци вѣтри велиѫ дъиханиѥ силѫ на кротость тишаахѫ· а они ръвъностиѫ зависти зъвѣѫште са· распатию зимъи побоучаахѫ са·

Ѡ зависти и твора съмрьти велми плодъиъи· къиь бо гвоздии сице остръ ѩкоже завист'· имѣѫштоуоумоуѥ ѫ срьдьце проводетъ· къиь ли неджгъ о зракоу доброть прокоудитъ· ѩкоже завистъ добрѣ цвѣтѫштиь цвѣтъ· любъве оуваждаѥтъ· огиь вода оугаситъ· а зависти тъмами источьници оучителъ не ставатъ· ѥд'на осла ръждж желѣзиѫ остѣститъ· а патъ камъикъ даудовъ зависти ѩже въ са паче въстава· глаголѫтъ сѫшта ѩштера здѣлѣна· иь нѣстъ зависти зеленаѩ· ѩкоже бо чрѣвѣ срьдьце джоу ѩдъи оуваждаѥтъ· сице и завистъ срьдце имѣѫштааго ѫ· съ странъи ѩджшти оуваждаѥтъ· и ѥлико ѩште вьзвѣштаѥмъ вьзлюбъиѥниь о зависти· не ю начахомъ глаголати ° зависти·

2 χειρόνωσ τῶν δαιμώνων ἐμαίνοντο; 3 «..ште» с передѣлка писца; 5 с.. ὁ εἴλιξ (вар. ὁ εἴλιγξ) τῆσ ἀκοῆς; 6—7 ἡ καρδία ἰλλιγγοειδὴσ βουλὰσ φόνου περιέστρεφεν (вар. ἐμελέτα); 9—10 влъ[нѣ]нъ[имъ] (словесъ) оубо[ѣ]чѣнъ[ихъ] оу.. κύματα λογισμῶν θανατηφόρα διὰ στόματοσ; 10—11 ..кѫ(ѫ) — силѫ τὴν βιαίαν τοῦ πνεύματοσ θύελλαν; 13 σταυροῦ χειμῶνα ἐμελέτουν; 14 иниц. въ полѣ; «и твора» вм. кора (ῥίζα); ъи = ъй; 15 г.. (ὕλοσ) осн. на -ija- муж. р. (ср. 400, 28); «(.) ѩкоже (conj.) з.. [.]»; 16 ..штоуоумоуѥ (ѥ слабо выскобл.) читай ..штеѥ τὴν ἔχουσαν (αὐτὸν καρδίαν τιτρώσκει); 17 [о] з.. род. ед.; о слабо выскобл.; 17—18 п.. ἀφανίζει; 18—19 ὡσ ὁ φθόνοσ τὸ τῆσ ψυχῆσ καλλίπνοον ἄνθοσ, τὴν ἀγάπην (любъве см. 385,9), μαραίνει; 20 оу.. σβέννυσι; 20—21 т.. и.. μυρίαι πηγαί; 21 ..ѫ род. мн.; 22 ѫ писцомъ; о.. ἀποσμήχει; 23—24 з.. ѩже въ са(оуѧ) п.. в.. (вм. ..ки) τὸν φθόνον ἐν τῷ σαοὺλ πλεῖον ἐξήγειραν; 24—25 λέγεται εἶναι σαῦρα (вар. ἡ σ..) χλωρὰ (здѣ.. вм. зелена), ἀλλ' οὐκ ἔστι τῶν φθονερῶν (зависти вм. ..стиѫъиихъ) χλωροτέρα (зеленаѩ вм. ..нѣй, т. е. ѩштеръ); 26 ѩдъи, т. е. ἐκτρώγων (д.. dat. poss.); 27 ѫ (вм. ѫ) писцомъ изъ и; 27—28 съ с.. κατὰ μέροσ; 29 вьзв.. εἴπωμεν; 30 ° з.. (о широк. формы писцомъ) τούτου (вар. αὐτοῦ) τὴν κακίαν. Исправь у Микл. 297: от.. (4) и ..ль (16); Ziv. исправ. и (15), тьм.. (16).

и ѧзъıци вѣтии· и словеса хъıтрьцъ· и весѣ-
дъı оу҃чителѣ· ıзвѣштати не могѫ зъло-
въı ѥѧ· съврѣшениѥ ѥстъ законоу любъı сло-
весе· съврѣшениѥ же оубıйствоу прѣлъстъ
зависти· ѡ҃ зависти кораблю гноꙗ плъıнъ
некръстьнаго· ıставıѧи твоı старѣı-
шına ѥстъ дıаволъ· кръмникъ змıꙗ·
а каınъ прѣждъникъ· ımѣнııце бо ти зълоѣ
дıаволъ дастъ· а змıꙗ кръмивъши корабь·
адама въ потопъ сьмрьти сьведе· а каınъ
прѣждъникъ· поне тебе дѣлъма зависти·
прьвоѥ сиı оубоıство сътвори· твоѥ ѧдро ѥстъ
ıспрьва· въ породѣ о дрѣвѣси прѣслоушанıа·
твоꙗ жжа сѫтъ грѣховьнıи съѫзи· твоѫ
пленица сѫтъ зависти· и корабьчıа вѣси·
весла лъсти· ретъ· лицемѣрьство· прѣкладъı
завıстьливıи· ѡ҃ корабь тъмами зъла плъ-
нъ· ѧште кто ıштетъ лицемѣръства тоу о-
брѫштетъ· ѧште лъсти тоу сѧ раждаѥтъ· їжде бо
завıстъ· тоу живѫтъ· враждъı и свари и прѣ-
лъсти· и пьрѧ и глаголıꙗ словеса· и хоулъı и оу-
кореныа· и ѥлико ѧште ıзвѣштаѥмъ· и ли
ѧште ѥлико оставımъ· се вьсе некрьстьнъı
корабь завıстъ носитъ· се рабъı завı-
сти потопъ погрѫзити не може· нъ їс силоѫ
доуха погрѫзи въ ıсточьницѣхъ кръштенıа·
ımѣѧше сии корабль котъкъı желѣзнъı·
нъ ıсоусовами гвоздвııми ıзгорѣша· и-
мѣ сии корабь ѧдро· нъ дıаволъ възъмъ
крьста ıскоушениѥ сътвори· ımѣ сии кораб’

2 могѫ(тъ) ἰσχύουσι; 3 πλήρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη ἐστι τοῦ λόγου; 5 г.. п.. σηποειδές; 6 и.. вм. зват. Ф. ταρτάριον; и.. (у Микл., Lex., «ставııьıѧи—297») читай «ıстапьıѧ҃ (·)» ναυαγιοφόρον; 6—7 с.. ναύκληρος; 8 з.. τῶν κακῶν (ѥ безъ іота); 9 да.. аор.; кор.. нѣтъ въ греч.; 11 1-й зн. преп. безъ промеж.; з.. зват. Ф.; 12 п.. сиı (ı писцомъ) πρῶτος οὗτος; ı҃.., т. е. ἱστός; тъ лигатура (ѣ); 13 ..вѣ.. sic; «прѣ» писцомъ (п изъ и҃; надстр. зн. уцѣлѣлъ); ..нıа вм. ..нıе ἡ παρακοή; 15 п.. ἐπιβάται; 1-й зн. преп. безъ промеж.; читай «завıсти(ви)и҃ (·)» οἱ φθονεροί; 16 «ретъ [·], т. е. αὐχήν (зн. преп. безъ промеж.); п.. (ы выступ. поверхъ стр.) παρασχαρῖται (adstantes); 17 корабь(ѭ); на перг. поздн. рукой вставлено эпентетич. л; 17—18 т..—п.. μυρίων (вар. μυριοφόρον) κακῶν; 18 и.. ζητήσει; 18—19 (сѧ) о- εὑρίσκεται; 19 на перг. «лъсти,», но (,) поздн. рукой (17); «раждаѥтъ» писцомъ по разурѣ 8—9 буквъ; «їжде бо» приписка на полѣ писца (въ греч. нѣтъ); 20 1-й зн. преп. безъ промеж.; ж писцомъ по разурѣ ѕ (худо); 20—21 «п.» и писцомъ изъ ь (ἀπάται, вар. ἀπάτη); 21 ог.. с.. (κακολογίαι, вар. ..γία) о и ıı писцомъ; 22—23 и ли ѧ.. ѥ.. καὶ ὅτα ἄν; 23 и.. ταρτάρειον (колебаніе въ написаніи см. 6); 24 ..стъ вм. ..сти (τοῦ φθόνου); читай се(го ко)рабьı, но на перг. разура 4 буквъ (1-я было г, а 4-я — о) заполнена грубой поздн. рукой буквами

ѫже· нъ то възьмъ їюда оудави сѧ въ тъ вь-
лѣзъше жидове о камень образивъше сѧ·
о вѣрѣ истопоша· сего дѣла нынѣчоу въ
глѫбинѣ неразоумьіа плаваахѫ· розѣ ѥ-
лико йхъ могѫтъ христоса носашталаго ко-
рабьіа дрьжати сѧ гонезнѫть· а зьлиі морь-
скоіѫ съмрьтиѫ вь невѣрьствѣ погыбнѫт·
й ѥште въ глѫбинѣ сѫштеі къ їѡнѣ въ ѥи-
тъ да бъіша бѣжали· некли бъіша отъ нѣ-
го навыкше о христосѣ благочьстиѥ· живи
с нимъ вь нинеуі йзвръжени бъіша бъіли·
нъіне же очеса срьдьць съмѣживъше· ни свѣ-
тълаго благочьстиа срѣдѣ земьа на крьстѣ
вѣрьнъіа зара поуштаѫшта видаште къ
нѣмоу текѫтъ· ни къ покаанию проповѣд-
никоу їѡаннoу прибѣгаѫште оживѫтъ·
йзлѣзъше рече фарисеі съвѣтъ сътвориша
да ѥго погоубатъ· отъкѫдоу йзлѣзъше·
не отъ зависти· нъ отъ закона· а бъіша бо
не йзлѣзли отъ закона· не бъіша бо зако-
на положьшаго похоулили· й йзлѣзъше ре-
че фарисеі· отъкѫдоу отъ заповѣди божиа·
освѣштаваѫштаа очи срьдьчьнъіі· заповѣ-
ди бо господьня йздалече просвѣштаѫшта
очи· йзлѣзъше фарисеі отъкѫдоу· отъ за-
повѣди отъ закона отъ жизни· йже бо нѣ-
мъ сьмрьти пооучаѫтъ сѧ· ти сами прѣво-
ѥ жизни отъпадаѫтъ свѣта· й їзлѣзъше
фарисеи сѣвѣтъ сътвориша· й не рече писа-
ниѥ отъ кого възаша· нашъ оумъ подвизаа

1 тъ τοῦτο τὸ πλοῖον; 4 ..ахѫ вм. ...аѫтъ ἐννήχονται; 6 дрь.. Ziv. исправ. у Микл. ъ; гон.. г на мѣстѣ быв. зн. преп., а ь (исправь у Микл.) писцомъ изъ н; 8 й ѥште вм. и ѥша й καὶ εἴθε καί; 11 «ша къ» зачеркнуто и отмѣчено 8 точками; 12 о.. ср.. Еф. 1, 18; 12—15 ни — .тъ οὔτε τὸν λαμπροφόρον τῆς εὐσεβείας ἐν μέσῃ τῇ γῇ ἑστῶτα στρὸν καὶ τὴν πίστιν (вар. τῇ πίστει) ἀστράπτοντα ὁρῶντες πρὸς αὐτὸν καταφεύγουσιν; 16 о.. ζῶσι; 17 (и 25) йз.. καὶ ἐξελθόντες; 20 бо въ греч. нѣтъ; 21 ..ше буква ш писцомъ по разурѣ одной буквы; 23 ос..— ср.. Еф. 1, 18; 23—25 αἱ γὰρ ἐντολαὶ κῦ τηλαυγεῖς φωτίζουσαι ὀφθαλμούς (Пс. 18,9; вар. ἡ ἐντολή; ср. Синайск. Псалт.); «..ѫшта» (24) а писцомъ вм. а по разурѣ одной буквы; 25 йз.. см. 17; 26—27 йн.. dat. poss. ἄλλων; 28 ж.. опредѣл. къ св.., а св.. доподн. къ отъ..; 30 зн. преп. безъ промежутка. Болѣе позд. руки ударенія: ..штеи (8), ..дѝ и ..на (26).

«го ιго» (τοῦτο τὸ πλοῖον); 25 «пъ» писцомъ изъ мь? може ἴσχυσεν; 28 нъ ..ками ..ниіми (вм. ..ниіми, т. е. гвоздевиі f., кк мѧнии?) й.. ἀλλ' εἰς τοὺς ἥλους τοῦ χῦ ἐχωνεύθησαν; 29 и.., т. е. істіон; къзк.. Ziv. исправ. у Микл.; 30 а вм. а (σταυροῦ). Исправь у Микл., стр. 297: и к.. (1 сн.), стр. 298 ..ѥси (4), а кор.. (6), ..нна (15), іс.. (16).

на ѩскании. и ѵзлѣзъше сѣвѣтъ вѣзаша· ѿтъ
кого· ѥвѣ ѩко ѩпрѣваго· человѣкоубоица
диѩвола· да ѥго ѩзгоубатъ· чимъ· дѣ-
ши ᴬˡ камениимъ ѩли мечи· ѩли ѻгнемъ или
водоиж· сѣвѣтѣникъ же ѩхъ диѩволъ· ѩзгѹ-
бивъ прѣвоѥ дрѣво· ѩм'же оумори ѧдама·
к томоу пакы привѣгаѥтъ· и сѣвѣшта сѧ
с ниими на дрѣвѣ распати їса· не вѣдъı ѩко
то дрѣво· и прьвоѥ дрѣвесе прѣстжпьıенье
разараѥтъ· и жизнь человѣкомъ даѥтъ·
и ѩзлѣзъше фарисей сѣвѣтъ вѣзаша· да и
погоубатъ· ѡ сѣвѣте зълъıи завистиж
сѣѥмъ· и завистиж ѻбличаѥмъ· ѡле
поустошънъıи съмъıслъ· не вѣдатъ во ѩ-
ко богъ не погъıбнетъ· готово гниль̀но-
ѥ свѣштило тѣлесе ѥмоу разоратъ· нъ
свѣшта божъства ѥмоу оугасити не мо-
гжтъ· ѡ чоудьноѥ и дивьноѥ дѣло· при-
де їс възискатъ и направитъ ѩзгъıвъ-
шиѥ· а си ѩзгъıвъшиимъ благодѣтела
погоубити ѩштжтъ· Коѥа дѣль̀ма ви-
нъı повѣдите ми ѡ жидове сѣвѣтъ съ-
твористе на нѣго· нъ ѻни ѻбаче срамъıѩ-
жтъ сѧ глаголати· нъ мъı срамомъ тѣ-
хъ самѣхъ ѩхъ прѣдолѣниѥ ѻбличим'·
почто во рекоша мрьтвъıѧ въставъıѩѥтъ·
и неджьнъıѧ цѣлитъ· почто и глаголѣтъ
и чоудеса творитъ· почто же и оучитъ· си-
хъ дѣль̀ма вѣсѣхъ винъ хоштемъ погоу-
бити ѥго· ѥгда млады дѣти вѣниѥ възь̀м'ше

1 ѥ и ї надъ строкой, мож. б., писцомъ, но иными чернилами; 2 первый зн. преп. безъ промежутка; 2—3 (ѻтъ) ѩ(с)прѣваго [·] ч.. (2-е о широкой формы, мож. б., писцомъ по разурѣ̀ мѣста для двухъ буквъ) д.. παρὰ (кк и выше «ѻтъ кого·» «παρὰ τίνος;») τοῦ ἐξ ἀρχῆσ ἀνθρωποκτόνου διαβόλου (ср. Io. 8, 44; ἐξ ἀρχῆσ испрѣва см. Остр. Ев. 33ᵃ, 2); 4 ıи надъ строкой писцомъ; мечи μαχαίρᾳ (вар. μαχαίρῃ; замѣть отклоненіе отъ правила «alpha purum» въ обоихъ венеціан. спискахъ); 5 сѣѣт.. исправь у Микл. (299,16) сѣвѣшт.. (уничтожь это слово въ его Lexic.); 7 ..шта(ѥтъ) сѧ συμβουλεύει; 8 не в.., но въ греч. imperf. ἠγνόει δέ; 9 ..нкѣ безъ іота; 10 «разараѥт» писцомъ по разурѣ̀ того же числа буквъ; 14 «съ» писцомъ изъ «по»; 15 п.. ἀπόλλυται; 15—16 готово (читай ѻво ко) гниль̀ноѥ см. Lex. Микл.) τὸν μὲν γὰρ ὀστράκινον; 16 ѥмоу dat. poss. (αὐτοῦ); 18—20 пр..— шиѥ Лук. 19,10; 20 ѩз.. dat. poss.; 21 иниц. опуск. въ 22 строку; 27 и га.. λαλεῖ (вар. χαλᾷ λαλεῖ); 29 Ziv. исправ. у Микл. хоштетъ.

и вѣнѣмъ ѥмоу повѣдѫ глаⷣаште· ѿсан'н
въ вънѣ҇ишнихъ благословѣнъ градъи въ
имѧ господьнѣ· цр҃ъ ꙗздраилѣвъ· тъгда они
ѧкъı ѻстънъı бодоми зѫбъı скръжьтаахѫ
хвалъı бо зависть имѣѭштиимъ· ѻржиѥ
завиⷣаштиимъ сѫтъ· и пришъⷣъше къ
їсоусоу глаголашѧ ѥмоу· не слъıшиши ли
что сиⷭ глаголѭтъ· не вѣсте ѡ ꙗко пророчъ-
ско конъчаваше сѧ писаниѥ· ꙗз оустъ
младенъцъ и съсѫштиихъ съвръшилъ иси
хвалѫ· ѥгда ꙗзавелъ виноградъ науⷣеѡ'
ѻтⷣати хотѣ· многъı книгъı писа и сладъ-
ко послоушааⷭте· а ѥгда пилатъ на дьстѣ
истинѫ показа· гнѣваⷭте сѧ и ставьıѥ-
те писати· ч'то глаголаахѫ не пиши цр҃ъ жи-
довъскъ· си рѣчь не кажи истинъı· ни
дръзновениѧ нашего богъ ѻбличи· оуне
въı сице гнѣвати сѧ на тѣхъ· иже плⷭцѣ-
мъ събираниѥ пишѫтъ· тѣхъ бо не вин'-
нъı сътвориши слоушаⷭ пѣсний· нъıнѣ
гнѣваⷭши сѧ ѻ божиихъ оученийхъ· ꙗко
пишеми сѫтъ на благодариѥ вѣроуѭштиї-
мъ· ѫродивъıѧ бесѣдъı филистионовъı
писати не ставьıте· а славьıниѧ божиѧ
нѣ писати· ни; имже на небо правими ѥсмъ·
ⷣаште бо и би к'то нъıнѣчоу оучⷣ гржбъı слове-
съı· ѻбаче ѻ возѣ глаголⷣ зѣло мѫдростъ· оуне
бо естъ паче ѡнъıимъ въ словесехъ богонось-
нъıихъ оучителъ· присно поѭштемъ· чи-
стъ имѣти умъ· негли вѣсънъıихъ оучениѧ

1 ъ передѣланъ въ ь (подскоблена специфич. часть); ѿсан'н(а) конечное а отрѣзано съ полемъ пергамена; 1—3 Матѳ. 21,9; цр҃ъ и дополн. изъ Лук. 19,38 (см. вар. Millii, Oxonii 1707: εὐλογ. ὁ βασ. ἰσραήλ); 5 з.. и.. dat. poss. (τῶν φθονουμένων); ѥ обрѣзано по спинкѣ ѥ; 6 з.. dat. poss.; п.. προσέρχονται; 7—11 не—х.. Матѳ. 21,16; 8 сии (муж. р.), т. е. народи (у Матѳ.); ı писцомъ; 9 -ско вм. -скъı (προφητικῶς), но о (мож. б., писцомъ) по разурѣ 2 буквъ; 12 м.. плⷭта́ (првдчкъ читалъ πολλά, но въ 3 Цар. 21,8 sqq. говорится о подлогѣ); 14 г.. вм. гнѣваѥте ἀγαναχτεῖτε; 17 богъ вм. богосваръıнаⷣаго τὴν θεομάχον (ср. 396,8); 17—18 оуи̑ къı ὄφελον (interj.); 18—19 п.. (dat. poss.) с.. τὰ δράματα τῶν ὀρχηστῶν; 19 пишѫтъ писцомъ по разурѣ того же числа буквъ; 19—20 не (отриц. относится къ глаголу) — сът.. οὐχ ἂν ἡτιάσω; 21 «оуч» писцомъ по разурѣ 3 буквъ; 22 ..ми вм. ..ма; 22—23 в.. dat. poss.; 23 разумѣется греч. комикъ Νικαεὺς Φιλιστίων (Fabricii Bibl. gr. 2, 480); 25 «нии» и писцомъ изъ ъ припиской «ı;» и поперечины, отчего Ziv. читалъ ıиъı; значкомъ (;) писецъ отдѣлилъ слово, набѣжавшее на другое; ъ выступ. поверхъ стр.; 26 гржъ[ı] им. ед. м. (εἰ δὲ καὶ ἦν τίς ἄρα διδάσκων ἰδιώτης τῷ λόγῳ); 27 на лѣв. полѣ 5 точекъ — замѣтка прписчка; мж-

хвалѧштѣ· на блажденїе вѣзвѣсовати сѧ·
не пиши цр҃ъ жидовьскъ· почто не пиши· что
въı врѣдъ творатъ писмена· коѥго въı ѥмѣ-
нїа ѥли притажанїа лихоүѥтъ ѥстинѣ-
ноѥ писма· нъ ѧште ѥ фарисеи се глаголѫ-
ште къ пилатоү· ставıѫ ѥго писати ѥсти-
нъı писмена· ѳнъ к нѥмъ глаголаѧше ѥже пи-
сахъ писахъ· лѣпо же ѥстъ ѥ намъ къ хоүлни-
комъ вѣръı глаголати· ѥгда прѣпрѣти хо-
татъ богоносьнъıѩхъ· таже паче ѥже рѣшти
к' нѥмъ· ѥже написахъ написахъ· ѩзлѣзъше
фарисеи сѣвѣтъ сътвориша на нѭ да ѩзгоү-
батъı ѥ· разоүмѣвъ же і҃с ѳтиде ѳтътътжд8·
не ѳтъ кого оүвѣдѣвъ· нъ ѳтъ себе разоүмѣвъ
срѣдѣцевѣдьць бо съı вѣстъ ѥже въ человѣцѣ· ѩкѡ-
же і҃ѡаннъ ѥүаггелистъ глаголѣтъ· не вѣ ѥмоү
трѣбѣ да кто послоүшьствоүѥтъ ѳ человѣцѣ·
ѥ разоүмѣвъ і҃с ѳтиде ѳтътждоү· не сѣмрѣти
сѧ оүбоѩвъ нъ врѣмене распатню жидъı·
лѣпо ѥмоү бѣ прѣжде мрътвъıѩ въставити·
волѧштѧѧ ѥсцѣлити· ѩлчѫштѧѧ правѣ-
дъı насъıтити· на вѣрж оүтвръдити· ти
тъгда прити на славѣнїѥ сѣмрътѣ· паче
же въ чрътогъ· лѣпо бѣ ѥмоү прѣжде поста-
вити дрѣво таинноѥ крѣста· ти тъгда топло-
мъ доүхомъ ѥже въ ѧдѣ лежѧтъ к тѣмъ при-
тешти· разоүмѣвъ же і҃с ѳтиде ѳтътждѣ·
ѳтиде ѥде и нѣстъ видѣти· бѣжа ѥжде за-
вистъ не раждаѥтъ сѧ· ѳтиде кде любъı живе-
тъ· ѥ сн҃ъ ѥ ѳтьць ѥ сватъıи доүхъ· томоү слава

2 не — ж.. Io. 19, 21; 3 оба къı (въ знач. дат. п.) грецизмы (см. Лескина Грам. § 83): «τί γὰρ ὑμᾶς βλάπτει τὰ γράμματα; ποίων ὑμᾶς χρημάτων ἢ κτημάτων ἀποστερεῖ;»; ѥ надъ строкой, мож. б, писцомъ; 6 ти лигатура; 7—8 Io. 19, 22; 10 к.. тинѧс тѫн ѩмετέρων; таже — ѥже καὶ μάλιστα τῶν ἀφελεστέρων; 11—13 (ѥ) ѩз..— ѳтъ[тъ]тждѕ Матѳ. 12,14; 13 ъı=ъ передъ ѥ; 16—18 Io. 2,25 и Матѳ. 12, 14; 18 «..тждоү» т писцомъ изъ с; 20 ти лигатура; 21 ..тѧѧ вм. ..тѧѧ (Матѳ. 5, 6); 24—25 στῆσαι τὸ ξύλον τὸ τοῦ μυστηρίου τοῦ σταυροῦ; 28 ѩде (лѣст)н и . к.. ὅπου δόλος οὐ φαίνεται (въ ѩде тоже не опущено ли ж? ср. ѩжде въ той же строкѣ и 400,19); кѣжа, но въ греч. φεύγει; 29 ѳтиде ἀναχωρεῖ; 30 послѣ д.. опущено сказ. αὐλίζεται; т.. ф. Ziv. исправ. у Микл. 301: ..ж (2), н.. и ф.. (4), р.. (14), ж.. (15), же ч.. (19), з.. (23); исправь: -смена (3), ..доү (11), ..тны (16), ..штѧѧ (17).

дростъ вм. мждръ кждетъ (σοφὸς ἔσται); 30 к.. («къ» передѣлка писца изъ ъı) оү.. (вм. оүченїихъ) ἐν ταῖς τῶν δαιμόνων διδασκαλίαις. Бол. поздней руки ударенія: ..хѫ (15) и нѭ (25). Ziv. исправ. у Микл. 300: ..мъ (7), н (24), «..ти, н..» (25), ъı (29); исправь: «..шасте· н» (16), кто (26); кѣси.. (29).

Ѿ̈ана архиепископоу костантина града златоустаго слово въ сватыи четвръткъ· о предани-ї-юдѣ и о пастѣ· и о сказании сватыихъ таинъ· и еже не поминати зъла ·:·

Мала ноужда днесь къ вашеи любьви съвѣштати· мала же ноужда съвѣштати· не понеже множьство глаголемъихъ въ отажьчаваите си· не бо ѥстъ иного града обрѣсти· сице любьзнѣ· на послоушание доуховьныихъ словесъ прилежащъ· нъ ѥлма ноуждьна малословьи днесь вина· виждь бо многы вѣрьныихъ· идѫштѧ къ гръдъныимъ таинамъ причащтению· да въшѧ ни тоѧ трепезы гонезижли· ниже тоѧ да отъпадѫтъ· ноужда днесь сътворити обѣдъ· некли отъ оноѣждоу вамъ оуспѣхъ бждетъ· и сеѧ трепезы насытивъше сѧ· и нашихъ словесъ сице отидете· и съ страхомъ и трепетомъ· и лѣпыимъ въздръжаниимъ· къ гръдоуоумоу и страшъноуоумѹ пристѫпите комьканию· днесь бо възлювьѧ̀ний гъ нашъ ї̄с̄ прѣданъ бъıстъ· паче же бѫди драхлъ и плачи сѧ горько· не прѣданаго ї̄с̄а дѣлѣма· нъ прѣдавъшаго юдѣı дѣлѣма· прѣданъıи бо ї̄с̄ вьсь миръ съпасе а прѣдавъıи его юда доушь своѣ погоуби· и прѣданъıи о десниѣ отца сѣдитъ на небесехъ· а прѣдавъıи въ адѣ нъıнѣ ѥстъ· вѣчьнъıѧ

2 заставка; 3—6 уставъ б. мелкій; 3 ї̄(ѡ)ана ἰωάννου; 4 -го сло.. оба о широк. формы; ..тькъ вїс; ..нн(і) юдъı гаплографія; 5 сь.. вїс; 7 рисов. инициалъ въ полѣ; 8 въ 1-мъ сь.. отъ времени ь потертъ въ серединѣ стана буквы (Копитаръ ошибочно читалъ ъ, откуда и у Микл.; Ziv. не исправилъ 302, 5); 9 ..ство(мь) τῷ πλήθει; 11 «го» писцомъ надъ строкой; удареніе иными чернилами сицѣ; 13 нъ οὐ τοίνυν (вар. безъ т.) διὰ τοῦτο (вар. доб. οὖν) ὀλίγα λέγομεν, ἐπειδὴ ἀποχναίομεν ὑμᾶς τῷ πλήθει, ἀλλ᾽; 14 кѣр.. gen. partit.; 15 йд.. ἐπειγομένους; г.. т.. dat. poss. (τῶν φρικτῶν μυστηρίων); 2-е шт лигатура; 18 ѣдѣдъ τὴν ἑστίασιν при вар. τὴν ἐσθίασιν (см. 391,3); 20 1-й зн. преп. отнеси передъ сицѣ: насыт.. (ἐφοδιασθέντες) съ двумя дополн. (тр.., подразум. въ греч. подъ ταύτης, и сл..); сицѣ буква с писцомъ изъ ı, не доведенной до линейки; 24 паче «τῇ γὰρ ἐπιούσῃ ἑσπέρᾳ ταύτῃ λαβόντες αὐτὸν, ἀπῆλθον οἱ ἰουδαῖοι. ἀλλὰ μὴ γένῃ κατηφὴς, ἀκούσας ὅτι ισ παρεδόθη. μᾶλλον»; 25 не ἀλλὰ μή. Ziv. испр. у Микл. 302: кои.. (1), сък.. (3); исправь: ..моу (11 сн.), «съпасе, и» (7 сн.).

жидъı мѫкъı· того дѣлѣма стенѝ· того плачи-
поне́ и̑ самъ господь нашъ того плака· видѣвъ
во е̑го съмѫти сѧ рече· и̑ вѣшта е̑динъ о̑тъ вас'
прѣдастъ мѧ· чсо дѣлма и̑ печалѣнѣ· и̑ любѣ-
5 ве своѭ показа насъ о̑у҃ча· а̑ко не страждѫшта'-
го зълѣ· нъ творѧштаго зъло· того плака-
ти вьсѣдоу подобьно· се бо и̑ного горе паче же
о̑но не зъло е̑же зъло страдати· нъ зъло е̑же
сътворити зъло· Е̑же бо зъло страдати· цѣса-
10 рьство бо намъ небесноѥ и̑схаждаѥ· а̑ е̑же зь-
ло сътворити· вино намъ вѣчноу о̑гню и̑ мѫ-
цѣ въıваатъ· блажени бо рече и̑звьрании
правьдъı дѣлѣма· а̑ко тѣхъ е̑стъ цѣсарьстви-
ѥ небесноѥ· видиши ли а̑ко е̑же зъло страда-
15 ти· и̑маатъ мъздѫ и̑ даръ цѣсарьствиа не-
бесьнаго· слъıши а̑ко е̑же зъло сътворити
мѫкѫ приноситъ и̑ страстъ· рекъ бо паулъ
о̑ жидовѣхъ а̑ко господа о̑у҃мориша· и̑ про-
рокъı о̑тъгнаша· приложи и̑хъ конъць· бѫ-
20 детъ по дѣлесемъ и̑хъ· видѣ ли колико и̑хъ
гонимı цр҃ьствиѥ вьземьıѭтъ· а̑ гонаштии
гнѣвъ прие́мьıѭтъ· си же ми не просто
нъıнѣчоу речено· нъ да не гнѣваѥ́мъ сѧ на
врагъı нъ милоуе́мъ а̑· и̑ плачемъ сѧ о̑ и̑хъ
25 и̑ печемъ сѧ и̑ми· о̑ни бо сѫтъ зъло страждѫ-
штии· враждоуѭштии намъ· Ѥ̑ште си-
це о̑у҃строимъ доушѫ своѭ· можемъ и̑ мо-
лити за ни̑· сего дѣлѣма четвьртъı̑ се дьн'
и̑мамъ бесѣдоуѫ съ ва̑ми о̑ молитвѣ за врагъı
30 да тврьдо бѫдетъ о̑у҃чениа слово· часто о̑у҃че-

4 послѣ мѧ гаплографія: «ὦ πόση εὐσπλαγχνία τοῦ δεσπότου, ὁ προδοθεὶς ὑπὲρ τοῦ προδόντος ἀλγεῖ. ἰδὼν γὰρ αὐτὸν ἐταράχθη, φησὶ, καὶ εἶπεν· εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με (Io. 13, 21).»; «[и̑] печ.. (къстъ)· и̑» «ἠθύμησεν; ὁμοῦ καί»; 5 ..за(а̑ и̑) ἐπιδεικνύμενος (вар. ἐπιδειξάμενος) хаі; 2-е т выст. поверхъ стр.; 5—6 стр.. з.. изъ 2 Тим. 2, 3—9, а та.. з.. изъ 1 Петр. 3, 12; зъло вездѣ adv., кромѣ adj. въ 8 строкѣ (1-е и 3-е); 7 и̑.. читай ѳного (ἐκείνου); «горе (·)» (=горѣ) adj. compar. (χεῖρον); 9 иниц. опуск. въ 10 стр.; 12 и̑з.. читай и̑згьн.. (οἱ διωγμένοι; Матѳ. 5, 10); 14 а̑ко вм. како (πῶς); 15—16 ц.. н.. читай въ вин. п., кк прилож. (τὴν β.. τῶν οὐνῶν); 18—19 1 Солун. 2, 15; 19 (·) и̑хъ(же) к.. [·] ѿν τὸ τέλος (2 Кор. 11, 15); 20 к.. и̑хъ вм. како и̑же (πῶς οἱ); 22 г.. 1 Сол. 2, 16; 24 ѥ̑ писцомъ изъ и̑ (ἐλεῶμεν), кк читалъ и Копитаръ; у Микл. ..нмъ (303, 16); 25 п.. (м писцомъ изъ ч) сѧ и̑ми συναλγῶμεν αὐτοῖς (ср. знач. λυπεῖσθαι пештисѧ и поп.. Lexic. Микл.); 26 иниц. немного выступ. изъ строки вверхъ и внизъ; 27 мож.. δυνησόμεθα; 28 сѣ=сѣ (τετάρτην ἡμέραν ταύτην); 29 «ва» надъ строкой писцомъ; предл. ѳ на мѣстѣ быв. зн. преп.

нимъ примимъ сѧ· сего дѣла часто мъıимъ
словесъı· да въıхомъ ѡбаштрениѥ гнѣва·
потѣштили и ѡуставили· да чистъ бѫдет'
гнѣва къ молитвѣ приходи· не во хс ѡ вра-
зѣхъ се ѡучи тъчиж· нъ и ѡ насъ ѡставъıиж-
штиихъ ѡнѣмъ грѣхъı· волѣше ѥго вьзьмеши
ѧште даси· ѡставиши грѣхъ врагоу· то ка-
ко болѣ вьзьмж рече· ѡставиши врагоу грѣ-
хъı· и простъ бѫдеши ѥже къ владъıцѣ съ-
грѣши· ѡни вес цѣлъıвъı сѫтъ и без милости
ѧ си много имѣıжште ѡутѣшениѥ и милост'·
Слъıши ѡубо илиж глаголѫшта съıномъ сво-
имъ· ѧште сѫгрѣшиша· сѫгрѣшитъ чло-
вѣкъ къ человѣкоу и молитъ сѧ за нь· ѧште ли
къ богоу сѫгрѣшитъ кто молитъ сѧ за нь·
да ѡнъ строупъ ни молитва ѡудобь ѡумачит'·
молитва не ѡмачитъ· прощениѥ же грѣхо-
мъ врага ѡтъмачитъ· тѣмь ѡно тьмж тала-
нтъ нарече богъ· ѥже къ владъıцѣ сѫгрѣше-
нию· ѧ си р̄ динарии· прости р̄ динарии·
да простъ бѫдеши тѣмѣ талантъ· да ѥ-
же ѡ молитвѣ доволѣно бесѣдовахомъ· та-
же пакъı ѡ прѣдании приведѣмъ слово· ви-
димъ како прѣданъ бъıстъ нашъ владъıка·
Тъгда шьдъ ѥдинъ ѡтъ ѡбоіѡ на десате· глаго-
лѣмъıи июда искариѡтинъ· къ старѣишина-
намъ жъречъскамъ· ч'то ми хоштете дати
и ѧзъ вамъ прѣдамъı и· мьиж ѧвѣ бъıти
глаголѣмоуѡумоу· ѧ ничесоже паче зашти-
штати· ѧште ли кто ѡпасно пъıта ѥ кокгожд°

30—1 ч..— сѧ τῇ συνεχείᾳ τῆσ παραινέσεωσ ῥιζωθείσ; дѣл(°ьм)а διὰ (съ вин.): при 31 случаѣ дѣлъма въ этой статьѣ нѣтъ дѣла; мъıѥмъ какое-то искаженіе греч. ἐπαντλοῦμεν (вар. ἀπαντλοῦμαι); ср. переводъ 398,17: чрѣпьıжште ἀντλοῦντεσ; у Микл. Lex.: ἐπαντλεῖν възливати; ἐπαντλήσειν оплакати (тжже въ ст. «сѣдоу»); ἀντλεῖν начрѣпати сѧ, почрпати, почрѣпати, почрѣти; ἄντλησισ почрѣпание, чрѣпание; ἄντλημα почрѣпальникъ; 3 опущ. дополн. къ ѡ.. τὴν φλεγμονήν; 6 ѡнѣмъ писцомъ изъ намъ (припиской ѡ и передѣлкой а); ѥго вм. ко (μείζονα γὰρ λαμβάνεισ); 7 ѧште ἢ (првдчкъ читалъ еі); д.. δίδωσ; ѳ.. вм. прич. ἀφιεὶσ (првдчкъ читалъ conj. ἀφιῇσ); г.. вм. гнѣвъ (τὴν ὀργήν); то καὶ; 8 въ.. λαμβάνω; ѳ.. ἐὰν ἀφήσῃσ; 9—10 ѥже с.. τὰ πλημμελήματα; 10 ѡнн, т. е. грѣси (8—9); 11 си им. мн. ср., т. е. ѥже сѫгрѣши; имъ.. вм. имѫтъ ἔχει (подлеж. ср. р. мн.); 12 илиж τοῦ ἡλί (священникъ 1 Цар. 1, 3); 13—15 1 Цар. 2, 25; 14 нь безъ зн. мягк. (исправь у Микл. 304, 3); 13 сѫгрѣ[ши]ша (или ..шаѧ?) ἁμαρτῶν (вар. ἁμαρτάνων); ..шитъ ἁμαρτῇ; 14 ..нтъ вм. ..атъ προσεύξονται; нь безъ зн. мягк.; 16—18 «ὥστε ἐκεῖνο τὸ τραῦμα οὔτε εὐχῇ ῥᾳδίωσ λύεται. εὐχῇ μὲν οὐ λύεται, συγχωρήσει δὲ τῶν

ѥзвѣштанъшихъ· многы ѥматъ видъı· велик҃ глѧбин҃ разоумⷭ· напрѣвоѥ врѣмⷭ· не во просто ѥ назнамена ѥ҆ѵ҆а҆ггѣлистъ· не во рече шѣдъ просто· нъ приложи тъгда шѣдъ· тъгда· къгда
5 повѣжⷣ ми· ѩ чсо дѣлма знаменоуѥтъ врѣмⷭ· чемоу хоштеши навъıкнѫти· не просто речено ти тъгда· доухомь глаголѣтъ· да ѥ҃же дⷭхомь глаголѣтъ· ишчсоже просто ни без оума глаголѣтъ· что оубо ѥстъ ѥ҃же тъгда· прѣжде того
10 врѣмене прѣжде того часа· приде блаⷢдница стъклѣниц҃ мура дръжѫщи· ѩ вѣзлиⷧ масло то дрⷭвѣноѥ на главѫ господьн҃ѫ· показа великъ вѣрⷯ· показа великъ цѣльбⷯ· велико послоушание ѩ къздръжание· приложи са ѳтъ
15 жизни врѣменьнъıⷯ· бъıстъ добрѣйши ѩ мⷯдрѣйши· ѩ ѥ҃гда блаⷢдьница покаѩ са· ѥ҃гда владъıкⷯ позна· тъгда оученикъ оучителꙗ прѣда· сего дѣл'ма рече тъгда· да не ѳклевештеши оучителꙗ немоштѣ· ѥ҃гда видиши оученика прѣ-
20 даѫште толика во сила вѣѧше оучителꙗ· да ѩ блаⷢдница привлѣкшти на своѥ послоушание· что оубо ѥ҃же блаⷢдница привлѣче· оученика ли не може привлѣшти· можаѧше привлѣшти ѩ оученика· нь не хотѣѧше поужденⷯ сътвори-
25 ти добра· ни бѣдоⷯ привлѣшти къ себѣ· тъгда шѣдъ· ѩматъ ѩ се нѣкъıѩ не малъ разоумъ· ѥ҃же шѣдъ· не во призъванъ рече старѣйшинами жⷣрⷣчьсками· не приноужденъ·
нъ без бѣдъı самъ ѳ себѣ· дома роди зълⷯ лⷭть
30 ѩ оумъ· ѩзведе си ни ѥ҃дного же ѩмѣⷯ сѣвѣтни-

1—2 вел.. χαὶ πολύ; 2 нап.. (·)в:., т. е. «χαὶ πρῶτον, ὁ καιρός»; 4 т (2-е) и к писцомъ изъ п; 6 чемоу (мд) τί με; 10—12 Матѳ. 26, 7; 12 на лѣв. полѣ 4 точки—замѣтка приписчка; 14 ѳтъ еръ выступ. поверхъ стр.; 17 и писцомъ изъ начатаго п; 19—20 п.. (Леск. Грам. § 70. 8) προδιδόντα τὸν διδάσκαλον; 21 ..нне нѣтъ іота; 21 и 22 к.. вин. мн.; 25 д.. adj.; 29 дома т. е. по собств. побужденію (οἴκοθεν); з.. л.. τὸν δόλον (2-й ъ выступ. поверхъ строки); 30 «(·) ѩ оумъ [·] ѩ.. сн(ѩ) καὶ τὴν γνώμην ἐξήγαγε ταύτην; сѣ.. буквы ни лигатура. Ziv. исправ. у Микл.: са (16), нѣ (24), ..тъ (29).

ἁμαρτημάτων τῶν εἰσ τὸν πλησίον (вар. ἐχθρὸν) λέλυται (вар λύεται)»; 17 ѳ(тъ)мѣчитъ (или оум..?); 21 да (2-ое) ἀλλά; 25—28 Матѳ. 26, 14—15; 27 ч'то «εἶπε· τί»; 28 ..мъı еры=ъ передъ ѩ; 29—30 з.., т. е. αἰνίττεσθαι; 30 пъıта ѥ(дного) к.. ἐξετάσῃ ἓν ἕκαστον. Иниц. (12 и 25) въ полѣ.

кл҃ и҆ прибѧзни· тъгда шьдъ є҆динъ о҆тъ обою҆ на десате· что є҆стъ є҆динъ о҆тъ двою҆ на десате· и҆ се велико є҆моу҆ кажетъ сѫште витанїе҆· є҆же рещти є҆динъ о҆тъ обою҆ на десате· бѣѧхѫ во и҆ їни оу҆ченици і҆соу҆соу· сед҃мь десатъ чисменемь· нь ти въторїи бѣѧхѫ· ти не толикѫ имѣѧхѫ чѣстъ· ни толико пространьство· не причастиша сѧ таинъıхъ҆ толицѣхъ· два на десате сихъ паче бѣѧше и҆звьрано· и҆ є҆же сии бѣѧхѫ· сиі҆ о҆крьстъ оу҆чителꙗ дроужина· и҆ о҆тъ сихъ і҆скочи і҆ю҆да· Нъ да навъıкнеши ѩко не простъıи є҆го оу҆ченикъ прѣда· нъ о҆тъ и҆звранаго радоу҆ є҆динъ· сего дѣльма рече є҆динъ о҆тъ двою҆ на десате· и҆ не стъıдитъ сѧ матѳеи се пиша· чсо дѣлма не стъıдитъ сѧ· да навъıкнеши ѩко вьсьжде и҆стинѫ вьсе глаголѫтъ· ѧ҆ ничсоже не потаѫтъ· ни мѣнаштиимъ бъıті семоу оу҆корьноу· само во се мнимою оу҆корьно съı· то кажетъ владъıкъı человѣколюбьє҆· ѩко прѣданника разбоиника тати· толикоу доброу съподоби· да и҆ до послѣдьнѧ҃го вечера трьпа є҆моу прѣвъı· казаше во и҆ и҆ оу҆чаше и҆ вьсачьскъı печаше сѧ имъ· не о҆тъчаи оу҆во себе· къ влаждници вьзьрѣвъ· ни пакъı пъваи собоіѫ на і҆юдѫ вьзьрѣвъ· обоє҆ во то пагоу҆бьно и҆ пъвати и҆ о҆тъчаѩти сѧ· пъваниє҆ во стомштоу҆оу҆моу творитъ пасти сѧ· ѧ҆ отъчаѧниє҆ лежштоу҆оу҆моу не дастъ въстати· Сего дѣл҃ма павьлъ оучитъ глаголѧ

1 «[·] и҆ п..» читай непр.. τῆσ πονηρίας; 1—2 т..—..те Матѳ. 26, 14; 2 зн. преп. безъ промеж.; 3—4 ви- читай о҆клеветанїе҆ (τὴν κατηγορίαν, кк 410, 23—24); 5 ..соу dat. poss., кк и въ греч. τῷ ιυ (вар. τοῦ ιυ); 8 про.. τῆσ παῤῥησίασ; ср. μετὰ παῤῥησίασ πространо 424,3 и 314,18; ср. пространыше сѧ ἐπαῤῥησιάζετο (Дѣян. 19, 8 Апост. Калужняцкаго); 9 «(ѩкоже) два на..те (·)» ὡσ οἱ δώδεκα; 9—11 сихъ—д.. οὗτοι μάλιστα ἦσαν δόκιμοι, καὶ ὁ περὶ τὸν βασιλέα χορὸσ οὗτοσ ἦν· αὕτη ἡ συμμορία ἡ περὶ τὸν διδάσκαλον; 12 иниціалъ въ полѣ; ..тъıи вм. ..то ἁπλῶσ; 15 ст..«д» писцомъ изъ начатой другой буквы, изъ горизонт. черты (т?); 18 м.. dat. abs. т. е., ни когда другимъ представляется (οὐδὲ τῶν δοκούντων εἶναι ἐπονείδιστα); 24 не «εἰ δὲ μὴ προσεῖχεν ἐκεῖνοσ, οὐχ ὁ χσ̄ (вар. χσ̄) αἴτιοσ. καὶ μάρτυσ ἡ πόρνη· αὕτη γὰρ (вар. γοῦν) προσέχουσα ἑαυτῇ ἐσώθη (вар. διεσώθη). мή»; 28 на прав. полѣ 6 точекъ — замѣтка прписчка; 29 д.. ἀφίησιν; 30 в.. между «ат» разура с; иниц. опуск. въ поле. На ниж. полѣ, на краю, посерединѣ, поздн. рукой «лѯ.». Ziv. исправ. у Микл., pag. 305: шъдъ (12), нъ и кт.. (16), нжѕ (19), ..ѫтъ (25).

мьнаи стоати· блюди сѧ да не падетъ· имаши ѡбою притъчоу· како оучєникъ мьнѧ стоати паде· како блаженица лежащи въстаплѣзъкъ нашъ оумъ· вратка наша мыслъ· сего дѣлѣма вьсѣдоу самѣмъ сѧ въсѣдоу оутвръдити и ѡградити лѣпо· тъгда шьдъ єдинъ ѿтъ двою на десате· июда искариѡтинъ· видиши ли ѿтъ колика мѣста испаде· видиши ли колико оучєнию прѣѡбидѣ· видиши ли колико зъло лѣность и ѡхлаждание· июда глаголємыи искариѡтинъ· ч'то ми наричеши градъємоу· аѳроу и того да бъихъ не вѣдѣлъ· июуда слъишаи сѧ искариѡтинъ· ч'со оубо дѣлма· намъ градъ ємоу наричетъ· бѣ июда дроугъıи оучєникъ· рьвьнивъıи наричємъ· да да не бѫдетъ тождеимениємь имиаже блазна ѿтълѫчи сего ѿтъ иного· и ѡного ѿтъ добрости намѣни июда рьвнивъи· сего же не намѣни ѿтъ зълови· не во рече июда прѣдавникъ· ащѣ лѣпо бѣ ѩкоже ѡного ѿтъ доброчьсти нарече· тако и сего ѿтъ зълоѡъı прозъвати и рєшти· июда прѣдавьникъ· иъ да та накажетъ чьстъ имѣти ѡклеветанига ѧзъıкъ· и прѣдавъшаго самого соумьнитъ сѧ· шьдъ ѿтъ двою на десате июда искариѡтинъ· къ старѣишинамъ жьрѣчьскамъ рече имъ· ч'то ми хоштете дати и ѧзъ вамъ прѣдамъ єго· ѿ гноусьнаго того гласа· како искочи из оустъ· како подвигнѫ ѧзъıкъ· како не ѡцѣпѣнѣ тѣло ємѹ

1 1 Кор. 10, 12; 1—2 и .. ѡбою п.. ἔχεισ ἀμφοτέρων τὰ παραδείγματα (притъчоу род. дв. въ знач. вин.); 4 .. лъ «corr. ь ex ъ» (Копитаръ); 5 със .. ошибкой повторено писцомъ; 6—8 т .. — .. нъ Матѳ. 26,14; 12 ѩроу и «semiras.» (Копитаръ), но разура ли? не ссадина ли на пергаменѣ? 13 .. лъ буква л писцомъ изъ х; 15 к изъ начатой другой буквы писцомъ; 16 1-е да слабо выскоблено; ѥ тоже; 17 ѥиниаѩже читай никаѩже: ἵνα οὖν μὴ διὰ τῆσ ὁμωνυμίασ (вар. accus.) γένηταί τισ πλάνη; ин .. читай ѡн .. (ἐκείνου); 18 и здѣсь не «добро(чь)сти» ли, кк виже, 21 (въ обоихъ случ. τῆσ ἀρετῆσ)? 20 1-е п писцомъ изъ и (надстр. зн. уцѣлѣлъ); 23 ч .. читай чистъ (καθαρὰν ἔχειν τῆσ κατηγορίασ τὴν γλῶτταν); 25—28 шьдъ — єго Матѳ. 26, 14—15; 25 с .. сѧ, т. е. фєіδεται (соу .. sic); 28 иниц. недалеко опуск. подъ стр.; 30 ѧ .. вин. п. Ziv. испр. у Микл. мнд 306, 8.

вьсе· како не погоубн оумa си· ч'то хоштете ми дати и азъ вы предамъ кго· ѽ томѣ ли та наказа оучитель повѣждъ ми· не того ли дѣлѣма глаголааше не притажите
5 злата· ни сѣребра· ни мѣди въ поясѣхъ вашихъ· съ горы прѣжде прат а тебѣ· сѣребролюбьствиа съказаниѥ· не томоу ли оучааше въинѫ· и по томъ глаголаа̀ше· а̀ште та к'то заоушитъ о десниѭ ланитѫ· обрати ѥмоу и дроугиѭ· ч'то хоштете ми
10 дати· ѽле безоумиѥ· и азъ вамъ предамъ кго· за что повѣждъ ми· ч'то мало и велико поимовати имѣа предаѥши оучителиа· за занѐже ли ти преда· на бѣсы власть·
15 зане ли недужы сътвори ти рѣшити· занѐ ли прокаженыа чистити· зане ли мрьтвыа въставити· занѐ ли надъ властиѭ постави та сѣмрьти· въз благодѣаниа ли си· си въздаѥши въздаа̀ниа· что хоштете ми
20 дати и азъ вамъ предамъ кго· ѽ безоумые паче же ѽ сѣребролюбьство· вьсе бо то породи зъло· на то сии помъисливъ преда оучителиа· сице бо ѥстъ зълыи корень тъ· бѣса лютыи· оувазъшаа възвѣшаа доуша· и творитъ
25 вьсего не знати· и себе и ближьнаа· и ѥстьствъныа законы· и того самого изведетъ· и обоуѥна сътворитъ· зѣри бо колико тъгда изведе отъ иждинъı доуша· бесѣдованиѥ обычаи· обѣштиѥ ѥже на трепезѣ· чоудеса
30 оучениѥ· оувѣштаниѥ наказаниѥ· вьса си

1 си dat. ethic. (πῶσ οὐκ ἐξέστη ἡ διάνοια); 2 иниц. выступ. немного изъ строки вверхъ и внизъ; 4—6 не—..хъ Матѳ. 10,9; 6 п.. прат(а)а (προαναστέλλων) «ѥж» по разурѣ 3 буквъ («ата» или «ата»?), а изъ н или п, а на мѣстѣ а незаполн. разура одной буквы,—все писцомъ; тєкѣ σοί (вар: нѣтъ; вар: σοῦ); 9—11 Матѳ. 5, 39; 12 и(лн) ѝ; 14 за з..ѳ̀ти; к выступ. поверхъ строки; 15 и 16 зане безъ зн. мягк. надъ н у писца; 18 «лн» л на мѣстѣ быв. зн. преп.; 21 подлежащее то (т. е. сѣр..), а вьсе опредѣленіе къ зъло (вин.); 21—22 изъ 1 Тим. 6, 10; 22 то, т. е. сѣр..; 23 к.. ib.; сице вм. сицѣ (τοιαύτη, т. е. ἡ ῥίζα); 24 в.. читай вьзѣшаѥ ἐχβαχχεύει; 26 из.. ἐχβάλλει τῶν φρενῶν; 27 ѳ.. с.. παράπληγας ἐργάζεται; 29 обѣштиѥ —..зѣ τὴν κοινωνίαν τὴν ἐν τραπέζῃ. Иниц. (11 и 20) опуск. недалеко подъ строку. Ziv. исправ. у Микл. 307: ..нти (14), зъри (22); исправь: прата (6), к.. (15).

. . въ забытѣ вложи сребролюбьствиѥ тъгда· съ
лѣпотъı тоже и павлъ глаголааше· ꙗко коре-
нь вьсемоу зълоу ѥстъ сребролюбьствиѥ· что
хоштете ми дати и азъ вамъ предамъı и· ве-
лико безоумиѥ словесе· предаѥши рѣци ми вь-
са съдръжаштааго· вѣсъı владѫштааго· море-
ви запрѣштаѭштааго· ѥстьствоу вьсемоу
владъıкѫ· нъ да ѥмоу съпратаатъ безоумне
и наоучитъ· ꙗко аште не бъı нехоулѣнъ не бъı
предалъ са· Глъıши что творитъ въ то вре-
ма вь ньеже са преда· ѥгда придоша на нь·
съ дрѣвесъı и съ свѣштами· рече имъ кого
иштете· и не вѣдѣша кого хотѣахѫ ати·
толми не може предати ѥго июда· ꙗко и не
видѣаше тоу сѫшта ѥгоже хотѣаше преда-
ти· цѣ свѣштамъ сѫштамъ и свѣтоу толи-
коу· то бо єуаггѣлистъ заштицаѧ рече· свѣ-
шта имѣахѫ и свѣтъло бѣаше и не видѣа-
хѫ ѥго· и присно бо ѥмоу поминаѣше дьнь
и дѣлесъı и словесъı кажа ꙗко не гонезнетъ
предадъıи· тоже ни ꙗвѣ ѥго обличаѣше пре-
дъ вьсѣми да не вестоудьнѣиша ѥго сътво-
ритъ· ни прѣмлъчааше да не мна са гонезнѫ-
ти невѣстиѭ· бе страха начьнетъ предаѭ-
ти· часто глаголаѣше· ѥдинъ отъ васъ пре-
дастъ ма· нь не ꙗвѣ ѥго показа· многа же
и о сѫдьнѣѥмь дьни съказова словеса· мно-
га же и о цѣсарьствии небесьнѣѥмь· своѥго
силѫ показа· и ѥже мѫчити съгрѣшивъша-
ѧ· и ѥже чьстьномъ бъıти въ правьѭ ходивъшиим'··

2 на лѣв. полѣ 7 точекъ — замѣтка переписчика; 2—3 1 Тим. 6, 10; 4 ъı=ъ передъ и; 7 ѥ.. в.. dat. poss. (τῆς φύσεως ἁπάσης); 8 на лѣв. полѣ поздн. рукой «зри» (чернила тѣ же, что и въ точкахъ, стр. 2); в.. безъ іота у писца; 9 нех.. читай хотѣлъ (ὅτι εἰ μὴ ἐβούλετο); 10 иниц. опуск. недалеко подъ стр.; 10—11 κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν τῆς προδοσίας; 11—13 при..—..те Io. 18, 3—4 (къ литургич. «ἁπλων» Io. Millius, Nov. Test. Oxonii 1707, даетъ вар. ξύλων); 13 кого ὄν; 14 не м.. ἀπεῖχε τοῦ δυνηθῆναι; 16 цѣ καὶ ταῦτα; 17 то бо ὅτι γὰρ τοῦτο; з.. ᾐνίξατο (ср. заштиштати 407, 29 αἰνίττεσθαι и заштицаѧ 352, 7 αἰνιττόμενος); 17—18 с..— ..ше λαμπάδας εἶχον καὶ φῶς; 19 и—дьнь καὶ καθ' ἑκάστην δὲ αὐτὸν ὑπεμίμνεσκεν τὴν ἡμέραν; 23—24 г.. нев.. λανθάνειν (ср. 412, 20 λήσεται гонезнетъ и 405, 16 ἀποτύχωσι къıша гонезнѫли); 24—25 п.. п.. ἐπιχειρῇ τὴν προδοσίαν (вар. τῇ προδοσίᾳ); 25—26 Матѳ. 26, 21; 27 сѫ.. д.. γεέννης; 28 ц.. и.. βασιλείας; 30 καὶ τὴν ἐν τῷ τιμᾶν τοὺς κατορθοῦντας; шн лигатура. Ziv. исправ. у Микл. тако 308, 7.

нъ вѣсего сего ѻнъ небрѣже· и̑ богъ на ноу-
ждѫ не привлѣче· ѥ̑лма во нъı власть да
и̑ зѣлъıи̑хъ и̑ добръıи̑хъ дѣлесъ· да волѥ̑ѭ
хоштетъ да вѫдемъ добри· тѣмь ѧште
не хоштемъ не ноудитъ· приноужденѹ-
моу бо бъıти доброу не добро· ѥ̑лма во и̑ ѻн'
своѥ̑моу ѹ̑моу господинъ вѣ· и̑ волѥ̑ѭ не
рачи послоушати· нъ на съребролюбьıствие
ѹ̑клони сѧ· сего дѣ̑ѣ̑ма ѻсльпе ѹ̑момъ
и̑ съпаса своѥ̑го прѣда и̑ рече· что хоште-
те ми дати и̑ ѧзъ вамъ прѣдамъı и̑· ѻбли-
чаѧ ѹ̑во безоумие ѥ̑моу ѥ̑ѹ̑ггѣлистъ ре-
че· вь̀ врѣма пришьствиа и̑хъ· и̑ѻда сто-
ѧше близъ и̑хъ тъ рекъı· что хоштете ми
дати и̑ ѧзъ вамъ прѣдамъı и̑· не ѻтъ сего
же тъчьѭ видѣти ѥ̑стъ силѫ христосо-
вѫ· нъ ѩко гласъ ѻставивъшоу малъ· и̑-
доша· ѥ̑лма же и̑ сице не ѻстанѣѧхѫ сѧ
стъıдости· волѥ̑ѭ самъ сѧ прѣда-ѥ̑-динъ·
тъчьѭ не рекъı ѧзъ своѥ̑ вьсе сьтворихъ·
мошть своѭ ѻтъкръıхъ показахъ· ѩко
немоштьна начинаѥ̑те дѣлеса· хотѣх'
вашѫ съпратати зълобь· нь ѥ̑лма же въı
не рачите· нъ ѥ̑дначе прѣвъıваѥ̑те въ
своѥ̑и зълоби· се ѧзъ самъ сѧ прѣдаѭ·
Се вамъ съвѣштахъ да не ѻклевештѫ нѣ-
ции христоса глаголѫште· поч'то не прѣ-
ложи и̑ѹ̑дъı на добро· почто не сътвори ѥ̑-
го мѫдра и̑ кротъка· како же вѣ сътвори-
ти и̑ѹ̑ѭ кротъка· нѫждеѭ волѥ̑ѭ ли·

XXVIII тетрадь (полный кватерніонъ).

2—4 ἐπειδὴ γὰρ κυρίους ἡμᾶς (нъı въ знач. дат. подъ вл. греч.? ср. 404, 3; см. Леск. Грам. § 83) ἐποίησε καὶ τῆς τῶν φαύλων καὶ τῆς τῶν ἀγαθῶν πράξεως αἱρέσεως, καὶ ἑκόντας εἶναι βούλεται καλούς; **5** не н.. οὐ βιάζεται, οὐδὲ ἀναγκάζει; **6** бъıти —..ро εἶναι (вар. γενέσθαι) χρηστόν, οὐκ ἔστιν εἶναι χρηστόν; **7** с.. ѹ̑.. dat. poss.; **8** ..ие безъ іота у писца; **7—8** и̑ — п.. καὶ ἐν ἐξουσίᾳ τὸ μὴ πεισθῆναι εἶχεν; **10** съ.., т. е. τὴν σωτηρίαν; **11** ъ=ъ передъ и̑; **12** на прав. полѣ «здѣ» переписчикомъ; ѥ̑моу dat poss.; **13** ..ст(в)ни; **13—14** и̑ ..— и̑хъ Io. 18, 5; **15** ъ=ъ передъ и̑; **16** 2-е т случайно размазано писцомъ; **17—18** ἀλλ' ὅτι καὶ φωνὴν ἀφέντος ψιλὴν, ἀπῆλθον καὶ ἔπεσον χαμαί; **18** иниц. (безъ іота у писца) опуск. въ 19 стр.; **18** ..хѫ сѧ у Микл. (Lex.) не вѣрно ь; **19—20** ..да (ѥ̑-) ѭд.. (ъ выступ. поверхъ стр.) [·] т.. ие «παραδίδωσι, μονονουχί»; **22** на.. ἐπιχειρεῖτε; «отѣ» писцомъ изъ «ѻ̑тъ» (смазаны надстр. знн.); **24—25** οὐ βούλεσθε, ἀλλ' ἐπιμένετε παραπαίοντες; **26** ταῦτα (иниц. въ полѣ) δέ μοι εἴρηται, ἵνα μὴ κατηγορῶσί τινες; **28** на д.. иѣтъ въ греч.; **29** кѣ ἔδει; **30** нж.. см. юсъ: 136, 12; 146, 15; 371, 13; 414, 1.

аште нжждж· ни сице рачи оуниии бъıти· ни-
ктоже ноудьма бъıвалъ добръ· аште ли во-
леи҃ вьсе мощьно испрaвити· волa ѥмоу
вѣ дана· да аште не рачи приати бъıли-
5 а на помощъ· не врачево то съгрѣшени-
ѥ· нъ иже ицѣлѣнию не рачи· Съмотри
колико сътвори да бъı ѥго обратилъ·
да бъı ѥго гонозилъ· отъ того· оучаше и
вьсеи мждрости· и дѣлесъı и словесъı·
10 въıшьша бѣсъ створи· чоудеса творити
многа дастъ· оустраши бждштиимъ
огньмъ· побѣди цѣсарьствиа обѣштa-
ниимъ· обличаше часто мъıсли ѥмоу·
обличаѧ же пакъı не авьıше· нозѣ ѥ-
15 моу съ инѣми оумъı· трепезѣ и причасти·
ничтоже не доста ѥмоу ни мало ни велико·
онъ же хотa прѣбъıваше въ пагоубѣ· и да
навъıкнеши ако мощьнъ съı прѣложити
са не рачи· нъ своеи҃ ѥмоу лѣностиж вьсе
20 бъıстъ· Елма бо прѣдаѧ и повръже три де-
сати динарии· и ч'то рече съгрѣшихъ
прѣдавъ крьвь неповинижь· что бъıстъ
ѥгда чоудеса творашта видѣ· не вѣшта
ако съгрѣшихъ прѣдавъ крьвь непови-
25 нижь· нъ что хоштете ми дати и азъ ва-
мъ прѣдамъı и· ѥлма бо зъло вьмѣсти
са· и прѣдаание при конѣци вѣаше·
и грѣхъ съвръши са· тъгда разоумѣ
грѣхъ· что оубо отъ сего разоумѣиж·
30 ако ѥгда лѣнимъ са· ничъсоже намъ

1 нж.. (ἀνάγκῃ) юсъ въ корнѣ см. 413, 30, а въ оконч. видно смѣшеніе обоихъ оконч. тв. п. (-ж оригинала и -иж писца, или обратно); 1—2 нн.. (κο) οὐδεὶσ γάρ; 2—3 «волиж (·)» γνώμῃ καὶ προαιρέσει; 3—4 «вьсе м.. и.. [·]—дана» πάντα δυνατὸν (вар. τὰ δυνάμενα) διορθώσασθαι (вар. διορθῶσαι) προαίρεσιν καὶ γνώμην εἰσήνεγκεν; 4—5 съ.. на п.. τὸ φάρμακον; 5 то τὸ (ἔγκλημα); 6 С.. (οὖκο) ὅρα οὖν; 8 «..лъ [·]»; 10 ст.. безъ ера; 11—12 к.. (ъ выступ. поверхъ стр.) ὁг.. τῇ τῆσ γεέννησ ἀπειλῇ; 12—13 προετρέψατο τῇ τῆσ βασιλείασ ἐπαγγελίᾳ; 13 м.. ѥмоу τὰ ἀπόῤῥητα αὐτοῦ βουλεύματα; 17 ὁ δὲ ἐκὼν ἔμεινεν ἀδιόρθωτοσ; 19 с.. ѥ.. αὐτοῦ; 20 «прѣда[ѧ] и (·) п..» παρέδωκεν αὐτὸν, ἔῤῥιψε; 21—22 съ — н.. Матѳ. 27, 4; 22 что ..тъ (·) «τί γέγονεν;»; 23 к.. не в.. 2 л. ед. (зн. преп. безъ промеж.); 26 ъı=ъ передъ н; бо вм. же (δέ); 28 р.. 2 л. ед.; 29 ..иж вм. ..ѥмъ μανθάνομεν. Иниц. (6 и 20) опуск. въ слѣдующ. строку. У Микл., 309, Ziv. напрасно уничтож. зн. мягкости въ оуниии (14); исправь: нц.. (18), дѣ.. и что (29).

казаніе оуспѣютъ· нъ ѥгда тъштимъ
сѧ· и сами о себѣ подвижемъ сѧ на добро·
и сѣ во ѥгда казаѧше и оучитель не слоуша-
ше· нъ ѥгда никогоже бѣ кажштѧ· тъ-
гда своѭ сѣвѣстъ разоумѣвъ· и нико-
гоже сжштѧ оучителѧ прѣмѣни сѧ· и ра-
скаѧвъ сѧ о дръзновенъıихъ· поврьже
три десѧти сѣребрьникъ· что хоштѣ-
те ми дати и ѧзъ вамъ прѣдамъı и· и по-
ставиша ѥмоу три десѧти сьребрьникъ
цѣнѫ прѣставиша крьви цѣнъı не имѫ-
штѧ· ч'то вьземлеши л сѣребрьникъ
ѡ иѹдо· тоуне приде хс· за вьсь миръ
пролиѧти кръвь своѭ· о нѭже тъı сѣвѣ-
штаваѥши сѧ и мѣнѫ твориши вестоу-
дьче· что во ѥстъ вестоудьнѣѥ мѣнъı
сем· Тогда придоша оученици· тъгда
къгда· ѥгда се бъıстъ· ѥгда прѣдаани-
ѥ вѣмѣсти сѧ· ѥгда самъ сѧ погоуби иѹ-
до· придоша к немоу оученици ѥго глаго-
лѫште ѥмоу· кде хоштеши оуготоваѥ-
мъ ти пасхѫ ѣсти· видѣ оученикъı· ви-
дѣ оученика· онъ прѣдаѥтъ владъıкѫ·
а сии о слоужьвѣ пекжтъ сѧ· онъ вѣтъ твo-
ритъ· а сии на слоужьвѫ готоватъ сѧ· тѣ-
хъ жде и сии ї они· тѣхъ жде чоудесъ тѣ-
хъ жде оучений· того жде наказанига· отъ-
кждоу оубо прѣмѣнени отъ волѧ та вьса
вина· вьсѣжде и добръıимъ и зълъıимъ·
кде хоштеши съготоваѥмъ ти ѣсти пасхѫ·

2 п..—д.. διαναστῆναι δυνάμεθα; 3 и сѣ во καὶ γὰρ καὶ οὗτοσ (вар. καὶ γὰρ αὐτόσ); и безъ знака (᾽) у писца (въ греч. нѣтъ αὐτόν); 5—6 и —..ѧ (-) грецизмъ (gen. absol.); 6—7 р.. сѧ κατέγνω (μεταμεληθεὶσ у Матѳ. 27, 3); 8—10 Матѳ. 26, 15; 9 ъı=ъ передъ н; 10 ъ выступ. поверхъ стр.; 11 цѣнѫ... крьви (род. п., судя по согласов.) изъ Матѳ. 27, 6; 13 в.. м.. τῆσ οἰκουμένησ; 14 «во» (о широк. формы) писцомъ изъ какихъ-то 2 буквъ; 14—15 тъı—т.. σύμφωνα σὺ ποιεῖσ καὶ συναλλάγματα; 17 иниц. опуск. недалеко подъ стр.; 18 2-й зн. преп. безъ промеж.; 19—20 иѹдо ὁ ἰούδασ; 20—22 п..—ѥ.. Матѳ. 26, 17; 22 с надъ строкой писцомъ; оу вм. ѹ; 22 и 23 оба «вндѣ» 2 л. ед.; 25—27 т.. жде (наслаждиша сѧ)—н.. «τῶν αὐτῶν ἀπήλαυσαν (вар. ἀπέ..) καὶ οὗτοσ κἀκεῖνοι· τῶν αὐτῶν θαυμάτων, τῶν αὐτῶν διδαγμάτων, τῆσ αὐτῆσ νουθεσίασ.»; 28 ..нн(ѥ·) «ἡ μεταβολή;»; 28—29 (·) та—з.. αὕτη πάντων αἰτία πανταχοῦ καὶ τῶν ἀγαθῶν (вар. καλῶν)καὶ τῶν κακῶν. У Микл. (310,8) вставь сѧ.

:хв҃а:

вечеръ сѫи бѣ тъгда· ѥ҆лма оу҃бо домоу не
ѩмѣ҆аше владѣка· сего дѣа҃ма оу҃бо глаго-
лѧтъ кде хоштеши оу҃готова҆ѥмъ ти ꙗ҆сти
пасхѫ· не ѩмамъ хл҆ѣвинѣı оу҃рочѣнѣı· не
ѩмамъ кѫшта ни домоу· да навъıкнѫтъ
ѩже свѣтълъıѧ домъı дѣлаѭтъ· ѝ простра-
нъıѧ притворъı· ѝ длъгъıѧ дворъı· ꙗ҆ко
не ѩмѣ х҃с кде главъı подъклонити· тѣ-
мъ въпрашаѭтъ сиѝ· кде хоштеши оу҃-
готова҆ѥмъ ти ꙗ҆сти пасхѫ· кѫѭ пасхѫ
не сѣѭ пасхѫ нъ жидовьскѫ· о҃бače тѫ оу҃-
бо оу҃готоваша оу҃ченици· а҆ сиѭ нашѫ са-
мъ оу҃строѝ· нъ самъ пасха бъıстъ· кде хо-
штеши да оу҃готова҆ѥмъ ти ꙗ҆сти пасхѫ·
о҃на жидовъска бѣ пасха· о҃на въ ѥ҆гуптѣ
начатъкъ вѣза· чсо дѣлма оу҃бо тѫ ꙗ҆стъ
пасхѫ х҃с· понѐже вьсе законьноѥ съкръши·
ѥ҆гда бо кръшта҆аше сѧ глаголаа҆ше· сице бо
лѣпо ѥ҆стъ намъ ѝсправити вьсѫ правѣ-
дѫ· придохъ рече о҃тъ безаконьнъıѧ кла-
твъı ѝскоу҃питъ чловѣка· богъ бо своѥ҆го
сн съına поусти· рождъша҆аго сѧ о҃тъ же-
нъı· бъıвъша подъ закономъ· да подъ-
законънъıѧ ѝскоу҃питъ· ѝ самого пок°-
ѝтъ закона· нъ да никтоже не глаголѐтъ
ꙗ҆ко сего дѣлма законъ оу҃празни· сего
дѣлма ѝ оу҃стави· понѐ ѝсплъ҆нити ѥ҆го
не можа҆аше· а҆къı тажька сѫшта· прѣ-
жде ѥ҆моу ѝсплъ҆нивъ вьсе тъгда раздрѣ-
ши· сего дѣлма ѝ пасхѫ сътвори· закона в°

1 на лѣв. полѣ, повыше строки, «:хв҃а:» писцомъ; съıи вм. сиѝ а҃ѵтη; 2 оу҃бо вм. ѥ҆моу а҃ѵтῷ (подъ вліян. 1 стр.); 4 и 5 ѝ.. 1 л. мн. (дополненія въ ед. ч.); 5 ..тъ еръ выступ. поверхъ стр.; 8 Матѳ. 8, 20 или Лук. 9, 58; 11 п.. вм. нашѫ, кк ниже, 12 (ο҃υχὶ τοῦτο τὸ ἡμέτερον; τοῦτο δὲ τὸ ἡμέτερον); [·] б.. (·) «τέωσ.»; 11—12 оу҃бо μὲν γάρ; 13 оу҃.. гаплографія: «κατεσκεύασεν. οὐ μόνον δὲ αὐτὸσ αὐτὸ κατεσκεύασεν,» (вар: гаплографія, кк въ славян.); 16 оу҃бо было въ оригиналѣ послѣ чсо? ср. у писца оу҃бо 2 и 11; ꙗ҆стъ наст. вр.; 18—20 сице—..дѫ Матѳ. 3, 15; 20—24 отъ [кѣ]з..—..тъ Гал. 4—5; 21 въ ѥ҆ отъ времени ѕ вовсе стерлось; 27 ѝ вм. ѝ а҃ѵтόν; 28 т.. фортικὸν, ἐπαχθῆ καὶ δυσκατόρθωτον; 29 ѥ҆моу dat. poss къ «вьсе (·)» πρῶτον αὐτοῦ πληρώσασ ἅπαντα, τότε κατέλυσε. Ziv. исправ. у Микл. (311) ж.. (7 и р.. (16).

повелѣніе бѣ пасха· и чсо дѣлма законъ
повелѣ пасхѫ ѥсти· неразоумичьни бѣ-
хѫ о благодѣтели жидове· и тоу авіе забы-
ваахѫ благодѣанїа застѫп'ника ва· не во
5 нъ ѥгда ѩзидоша ѩзъ ѥгупта· видѣвъше
море растѫпивъше са· и пакы състѫпивъ-
ше· ѩша многа чоудеса· глаголаша сътвори
намъ богъ· ѩже прѣдъ нами пойдѫтъ·
что глаголеши чоудеса въ ржкоу дръжа ѥ-
10 диначе· толи ли забы благодѣтела ва· ѥл'-
ма оубо сице вѣша непочоуѫште и невѣ-
гласи· о праздьницѣхъ привада даровъ
памати богъ· и сего дѣлма пасхѫ жрѣти
повелѣ· ѧште та въпроситъ сѧ ти рече·
15 ѩко что ѥстъ се пасха· сице речеши ѩко
ѥже овчеѫ кръвїѫ двьри помазаша дѣ-
ти· въ ѥгуптѣ· таче пришъдъ гоубай
и видѣвъ не сѫмѣаше въскочити· ти ѧ-
звѫ вънести· и вѣаше праздьникъ памя-
20 ть сѫпасенїю присно· паче же не се тъчѣѫ
ѩмѣахѫ· ѥже ветъхъїа ѩмъ въспомина-
аше благодѣанїа· нъ и ѩно болѣшеѥ·
ѥже градѫшта ѩмъ прѣжде казаше·
не во нъ образъ онъ вѣаше агньцѣ· ѩномоу
25 агньцоу доуховьноуоумоу· и овьца и овьца·
ово во бѣ стѣнь ово ѩстина· Ѩлма же ѩви са
правьдьноѥ слньце· стѣнь прѣсташе оу-
же· слньцоу въсходаштоу съкрънѣтъ са
стѣнь· сего дѣла'ма на тои трепезѣ обои въ-
30 ваѥте пастѣ· и образъпша и ѩстинъпша·

4 з.. τοῦ προστάγματος вм. τοῦ προστάτου? 7 (и) ѩна καὶ ἄλλα; 7—8 с..—..тъ Исх. 32,1; 10 толи ли καί; 12—13 τῇ ὑποθέσει τῶν ἑορτῶν ἐγκατέδησε τῶν δωρεῶν τὰ ὑπομνήματα ὁ θεός; 14—20 ѧ..—..но ср. Исх. 12, 26; 13, 14; 12, 13—14 и 22—23; 14 ти dat. poss.; 15 се пасха τὸ πάσχα τοῦτο; 16—17 дѣти вм. дѣди ποτὲ ἡμῶν οἱ πρόγονοι; 17 таче ἵνα μή; 18 ти, т. е. καί; 21 ѩмѣ.. ἐκέρδαινον; ..ъѫ вм. ..аѫ; 22 и вм. ѝ; 24 «ѧше» зачеркнуто чернилами писца; 25 ѝ о.. ѝ о.. καὶ πρόβατον προβάτου (вар. πρόβατον καὶ πρόβατον, кк и въ Клоц. сборн. ѥгньцѣ ι ѥгньцѣ 324—325); 26 с.. Кол. 2,17; Евр. 8,5 и 10,1; иниц. опуск. подъ 27 строку; 27 п.. с.. (ὁ τῆς δικαιοσύνης ἥλιος) Малах. 4, 2; 28 сл.. (ко) ἡλίου γάρ. Ziv. исправ. у Микл. ств.. 311,27; исправь овѣ.. 312, 4. Въ лѣв. углу (ниж. поле) «крать» позднѣйш. рукой.

ѩкоже бо шаръчиѧ на ѥднои дѣстѣ· и ѻбразъı чрътаѭтъ и ѩстиѭ пишѫтъ шаромъ·
сице и хс сътвори на тои трѣпезѣ· и ѻбразъ-
ниѭ пасхѫ начрьта· и ѩстиньниѭ прило-
жи· кде хоштеши да съготовимъ ти ѩсти
пасхѫ· вѣ жидовъска пасха· иъ сльньцоу
пришъдъшоу свѣта да не сиѧѥтъ· ѩстинѣ
пришъдъши праздьнъ ѥстъ стѣнь· си къ
жидомъ глаголѫ· ѥлма мьнѧтъ са пасхѫ
твораште· ѥлма ѻумомъ стъıдькомъ· ѻпрѣ-
снѣкъı прѣди полагаѭтъ· иже присно неѻ-
врѣзанъı срѣдьци· како повѣждъ ми пасхѫ
твориши· ѡ жидовине· црькъı раскопана·
трѣвишта размѣтана· сватаѧ сватъıихъ
запърана· вьсѣкоѧ трѣвъı жрьтва прѣ-
тръже са· чсо дѣлма ѻ сихъ дръзаѧши безза-
коньнъıихъ дѣлесехъ· ѩде вь вавулонъ
ѩгъда и тоу глаголаахѫ плѣнивъши та·
съпоите намъ пѣснь господьниѫ и не можа-
ше· и се кажа даудъ глаголаше· на рѣцѣ
вавулоньстѣ тоу сѣдохомъ и плакахомъ са
поманѫвъше сиѡнъ· на врьвиѥ посрѣдѣ ѥѧ
ѻвѣсихомъ сьсѫдъı своѧ· си рѣчъ гѫсли
свирѣли· цѣвница· и прочаѧ· си во дръжа-
ше ветъхоѥ· и сими пѣсни поѧхѫ· и сиѩ
ишъдъше вь плѣнѣниѥ възаша· да ѩмѣѫ-
тъ памать житиѧ· своѥѧ земьѧ· иъ не
да поѫтъ· тоу во рече въпросиша иъı плѣнь-
шеи· словесъ пѣсни-и рѣхомъ· како въспо-
ѥлмъ пѣснь господьниѫ на земи-стоуждиѩ·

1—2 καθάπερ γὰρ οἱ ζωγράφοι (р въ ш.. писцомъ по разурѣ 1—2 буквъ) ἐν αὐτῷ τῷ πίνακι καὶ τὰς γραμμὰς περιάγουσι καὶ τὴν σκιὰν γράφουσι, καὶ τότε τὴν ἀλήθειαν τῶν χρομάτων αὐτῷ ἐπιτιθέασιν; 7 ..та подъ вл. да? μηκέτι λύχνος φαινέτω (ср. Клоц. сборн. 334); 8 ..нъ ѥстъ вм. да праздъноуетъ (Клоц. 335) ἀργείτω; 10 т.. ποιεῖν (вар. ἐπιτελεῖν; въ Клоц. infin. 337); ѻумомъ писцомъ по разурѣ 5—6 буквъ; 11—12 [·] ѩже п.. (о писцомъ изъ ѥ) неѻ.. (вм. подлежащ. ..нн; Клоц. 339) с.. οἱ ἀπερίτμητοι ταῖς καρδίαις (Iезек. 44,7 или 9; Дѣян. 7,51); 15 запърана писцомъ по разурѣ того же числа буквъ; в.. т.. ж.. (въ Клоц. вьсакоѧ жрътъı окр(аз)ъ 343) πάσης θυσίας εἶδος; подъ «εἶδος» понимается «безкровная жертва» въ подражаніе Павловымъ «ὑπόδειγμα» и «εἰκών» (Евр. 8, 5 и 10, 1), противополагаемымъ «стѣни» (σκιά), т. е. ветхозав. жертвѣ или пасхѣ; 18—19 Пс. 136, 3 (..нж безъ зн. мягк. у писца); 20—23 Пс. 136, 1—2; 22 і приписка писца; ѥѧ грецизмъ (αὐτῆς, т. е. τῆς σιών) вм. ѥго, т. е. Сіона, кк и въ Синай. Пс. и въ Клоц. 352; 25—26 сиѩ ш.. (ταῦτα ἀπελθόντες) не читать ли си ѩш.. (вм. ѩш..)? но приставка ѩз- (ἐκ-) плохо мирится съ ἀπο- (ѻт-); 27 с.. з.. τῆς ἐν τῇ πατρίδι; 28 нѣ лигатура; 28—30 Пс. 136, 3—4; 29 пѣсни(и·) и гаплографія «ᾠδῶν. καί». Ziv. исправ. у Микл. 312: ш.. (15), м.. (22), п.., п.. (24); 313: съ.. (3), д.. (4).

Что глаголѣши пѣсни ли господѣна не поѥ-
ши· на земи штоужде҃и· а҆ ли пасхѫ господ-
ѣнѫ твориши на земи штоужде҃и· ви-
дѣ҆ ли ѫродьство видѣ҆ ли безаконие· ѥ-
гда рати вѣша ноужда твораштеѥ· ни пѣ-
сни можа҆хѫ сѫпѣти на земи штоужде҃и·
иѫна же ѳ себѣ҆ никогоже ноудаштa· ни
вѣдъı твораштa· ратѣ҆ творатъ на ва· ви-
диши ли како нечѣсть ѳпрѣснѣчѣска·
како безаконенъ праздьникъ· како пасха
пѣстъ жидовъска· Бѣ҆ пасха жидовъска
ѝнъгда· нъ разори са иѫна· ѝ приде па-
сха доуховъна҆ ѫже прѣда тъгда· ѫдѫ-
штемъ во ѝмъ рече ѝ пиѫштемъ· възъ-
мъ хлѣвъ прѣломи ѝ рече· се ѥстъ плътѣ҆
моа҆ за въı прѣлама҆ема· вѣдатъ са ла-
въкъшиї глаголѣмоѥ· ѝ пакъı чашѫ гла-
голѧ҆ се ѥстъ крьвь҆ моа҆· ѫже за многъı
пролива҆ема на ѳставъ҆ение грѣхъ· ѝ
приде ѝѹда се глаголѫштоу хс҃оу· си ѥ-
стъ крьвь҆ ѿ ѝѹдо· ѫже прода на трехъ
десатехъ динарии҆· си ѥстъ крьвь҆ ѥ҆ѫ-
же дѣлѣма тократѣ҆ стъıдъкъıм сѣвѣтъı
ѳнъı твораше· сь ѫродьнъıими фари-
сеи҆· ѿ вале хсово человѣколюбие· ѿ вале
ѝѹдино безаконие҆· ѿ вале вьзвѣше-
ние҆· ѳвъ во прода ѧ на трехъ десатехъ ди-
нарии҆· а҆ хс ѝ по семъ не ѳтъврьже са· сиѫ
крьвь продаиѫ҆ въ ѳтъпоуштение грѣ-
хомъ дати· тъчиѫ҆ а҆ въı хотѣлъ· приде

во

1 иниц. въ полѣ; 3—4 к.. и 4 к.. εἶδες; 5 ..ѥ҆ читай ..α҆ οἱ καταναγκάζοντες (ср. Клоц. 365—6); 5—6 п.. род. ед. (τὴν ᾠδήν); 6 м.. с.. εἰπεῖν ἐτόλμων (вар. εἴλοντο εἰπεῖν) ср. переводъ въ Клоц. 366—7); 7 и 8 грецизмъ ..шта (gen. absol.) вм. ..штоу (dat. abs.); 8 πόλεμον εἰσάγουσι πρὸς τὸν θν̄ (у првдчка было κατὰ съ род.? ср. въ Клоц. къ κ̄ō 369); 9 н.. о.. вм. ..ти ..нѣци ἀκάθαρτα τὰ ἄζυμα; 11 иниц. опуск. недалеко подъ стр.; 13 ..да (χ̄ε) τότε χ̄ō; 13—16 Мато. 26, 26; 16 са слабо выскоблено (οἱ μεμυημένοι); 17 і вставка писца по написаніи; 17—20 Матѳ. 26, 27—28 и 47; 21 к.., кк и въ Клоц. (385), въ греч. τὸ σῶμα съ вар. τὸ αἷμα; 22 ..рнѝ род. мн. срав. съ мѣст. п. въ Клоц. (386); 23 ..ты еры выступ. поверхъ стр.; 27 ѧ вм. ѫ҆, кк въ Клоц. 391, т. е. крькъ, а въ греч. αὐτόν, т. е. τὸν χ̄ν̄; 27—28 ..рнѝ см. 22. Пергаменъ разорванъ снизу вверхъ до 25 стр. и склеенъ въ кустодіи (письмо не пострадало). Въ прав. верхн. углу «кра», проба пера, вѣроятно, писцомъ (чернила тѣ же).

ѥ҆да причастити са сватѣи трепезѣ·
ѩ҆коже бо позѣ ѥмоу оумъı ѥ҆гда ѩ҆ инѣ-
мъ оученикомъ· сице ѩ҆ стъıм пода ѥмѫ
трѣбъı· да ни ѥ҆дного же ѩ҆матъ ѩ҆звѣта·
ѧште прѣвѣждетъ въ зълѣ· вѣсе бо свое ѩ-
сплъни хс· нъ ѳнъ ѥ҆дначе прѣвъıваше
въ зълѣ оумѣ· Нъ врѣма оубо пристѫпи-
ти къ гръдѣи сеи трепезѣ· вѣси оубо ѩ҆дѣ-
мъ· съ лѣпъıимъ въздръжанииимъ ѩ҆ чи-
стотѫ· не бѫди никтоже ѩ҆здоѩ тоу· не бѫ-
ди никтоже зълъ· не бѫди никтоже ѩ҆мѣѩ ѧ-
дъ· не ино въ оустѣхъ ѩ҆мѣѩ ни въ оумѣ· при-
де хс ѩ҆ пъıта тъ жде· ѥ҆же трепезѫ ѳниѫ оутво-
ри· сии ѩ҆ пъıта сиѫ оутвараѥ· не бо ѥ҆стъ чл°-
вѣкъ творѧи прѣдълежаштаа· бъıти плъ-
ти ѩ҆ крьви христосовѣ· нъ распъııи са за
нъı хс· ѳбразъ испълъıша строитъ· моли-
твьıникъ словеса глаголѧ ѳна нъ сила ѩ҆ дара
божиа вѣсе ѥ҆стъ· се ми ѥ҆стъ плътъ рече· се слово
прѣди лежаштаа оустраша· Ѩ҆ ѩ҆коже ѳнъ
гласъ глаголѧи· растите ѩ҆ оумножаите ѩ҆ ѩ-
сплъните земьѫ· ѥдиѫ речено бъıстъ·
нъ по вѣса лѣта дѣло бъıваѥтъ· силѫ твo-
рѧ ѥ҆стъствоу нашемоу· на плодъ творениа·
сице ѩ҆ сии гласъ ѥ҆дѫ реченъ· въıѫ тре-
пезѫ въ црькъвахъ· ѳтъ того до дьıесь·
ѩ҆ до пришъствиа ѥмоу· жрътвѫ съвръ-
шенѫ творитъ· Не мози оубо никтоже
съ лѫстьѫ прити· не мози никтоже непри-
ѧзни плътъ съı· не мози никтоже ѧдоу ѩ-

2 ѥ҆гда ѩ҆ μετὰ τῶν; 4 т.. τραπέζης; ѩз.. ἀπολογίας πρόφασιν; 5—6 ѩ҆.. ἐπεδείξατο, καὶ εἰσήνεγκεν; 7 иниц. опуск. въ 8 стр.; оубо λοιπόν; 9 л.. «ѩ» слабо выскоблено, а ъ передѣланъ въ ь разурой специфич. части; 9—10 ..тѫ тв. п.; 10 к.. «ѫ» писцомъ изъ черты ı; 12 ни читай ино же (см. Клоц. сборн. 411) ἄλλα δέ; 17—18 [·] м.., т. е. ὁ ἱερεύς; 18 ѳна «ѩ» писцомъ по разурѣ одной буквы; дара ж. р. ἡ χάρις (подъ вл. греч.?); 19 вѣсе приписка писца (въ греч. нѣтъ); се—п.. 1 Кор. 11, 24; 21 оу.. (са) πληθύνεσθε Быт. 1, 28; 22 ..нѫ тв. п. (adv.); 23 дѣло(мь) ἔργῳ; 24 п.. род. въ знач. вин.; 25 ѥ҆.. тв. п. (adv.); 26 ц писцомъ изъ ı; 27 ѥмоу dat. poss.; 30 плътъ читай плънъ γέμων; ср. Микл. Lex. s. v. плънъ. Иниц. (20 и 28) опуск. до слѣд. стр. Ziv. исправ. у Микл. кр.. 314, 13.

мѣѫ въ оумѣ· да не осѫжденїе вѣзьметъ·
тъгда бо ѥже и вѣза халѣвъ ѭда· тоу въ-
скочи вѣ нѣ дн҃волъ· не плъть бѣда госпо-
дьнѫ· нъ стоудъ бѣда ѭдинъ· да навъı-
кнеши ѩко иже недостоино вѣземыѫштъ
стоѥ комъканїе· въ тъı паче въскачетъ
и вълазитъ часто дн҃волъ· ѩкоже бо и въ
ѭдѫ тъгда· чисто бо подобѣнъıимъ поте-
кѫтъ· а неподобѣна вѣземыѫштиихъ
въ болъшїѫ мѫкѫ вълагаѫтъ· и не стра-
ша глаголѫ· нъ паче оутерьждаѫ· не бѫди
ѭдоѭ тоу никтоже· да имать ѩдоу зъла·
брашно естъ доуховьноѥ жрътва· ѩко бра-
шьно плътьноѥ ѥгда въ ѫтровѫ слоузь имѣ-
ѫштоу зъль въпадетъ· паче продлъжитъ
недѫгъ· не своимъ ѥстьствомь нѣ недѫгъı
ѫтровъı· сице и о таинъıихъ доуховънъıихъ
естъ· и си бо ѥгда въ оумъ въпадѫтъ зъло-
би плънъ· паче того прокоудатъ и погоубя-
тъ· не своимъ ѥстьствомъ· нъ недѫгомъ
приимъшаѫ доушѫ· не мози оубо никто-
же зъла оума имѣти въ себѣ· нъ очистимъ
срьдьце· къ чистѣи бо приходимъ жрь-
твѣ· стѫ сътворимъ доушѫ· мошьно бо
ѥдинѣмъ дънемъ семоу бъıти· како и къı-
мъ образомъ· аште имаши что до врага сво-
ѥго· истъргни гнѣвъ· ищѣли ѩзвѫ· отрѣ-
ши враждѫ· да възъмеши цѣлѣвѫ отъ тре-
пезъı· къ жрътвѣ приходиши грьдѣ и стѣ·
оубои са съказанїа того приноса· заколеѥ

2 ѭ(гда)же [и] μετὰ τὸ (cum infin.); 2—3 т..—д.. Io. 13, 27; 4 «иж» безъ зн. мягк.; 6 с.. τῶν θείων (см. 389, 22); 7 ч.. на мѣстѣ быв. зн. преп.; 8—9 αἱ γὰρ τιμαὶ (чисто вм. чѣсти) τοὺσ μὲν ἀξίουσ ὠφελοῦσι, τοὺσ δὲ παρὰ τὴν ἀξίαν (не.. съ незаполн. разурой одной буквы послѣ а читай ..нѣ) ἀπολαύοντασ; 11 не μηδεὶσ τοίνυν; 12 (·) и.. [·]; 13 б.. (ко) τροφὴ γάρ; (и) ѩко καὶ καθάπερ; 14—15 ὅταν εἰσ γαστέρα χυμοὺσ ἔχουσαν (..штоу вм. ..штж) πονηροὺσ ἐμπέσῃ; 16 ..гъı παρὰ τὴν ἀσθένειαν (ср. ..омъ 20); 18 ѥстъ· (ѩко) συμβαίνειν εἴωθε. καὶ γάρ; оумъ ψυχήν; къп.. ἐμπέσῃ; 19 пр.. и п.. διαφθείρει καὶ ἀπόλλυσιν; 22 оума λογισμούσ; вѫ с.. ἔνδον; «ѫкѣ·н» писцомъ по разурѣ 5—6 буквъ (надъ к уцѣлѣлъ знакъ (ʼ)); 23 с.. τὴν διάνοιαν; 24 ..мъ еръ въ разрывѣ пергамена утратилъ специфич. часть (Копитаръ читалъ ъ); ..шж юсъ писцомъ изъ выскобленной черты ı; 26 до κατὰ съ род. (ср. обычное на 422, 29 и въ Клоц. 459); 28 ..зь.. ерь на разрывѣ пергам. уцѣлѣлъ только верхушкой (внѣ сомнѣнїя ѣ); 29 к писцомъ; 30 αἰδέσθητι τὴν ὑπόθεσιν αὐτῆσ προσφορᾶσ; нѫ лигатура для нъ (ср. 427, 5 и 430, 25 и 460, 10). Перган. разорванъ снизу вверхъ до 21 стр.; при склейкѣ испорчено: ѣ (23, нѣтъ становой черты), ъ (24), 3-е м съѣжено (25), ѥ опрокинуто (26), ѣѫ (27) и пр (29) сближены вплоть, ѣ (28), 2-е и (30, нѣтъ 2-й черты). Ziv. исправ.

прѣди лежи хс̄ъ· того дѣлма закланъ бꙑстъ
и почто· да съмиритъ небесьнаѩ· да и ѧггѣло-
мъ та сътворитъ дроугa· и съ вѣсѣмь богоу
съмиритъ хс̄ъ· да и съ ѧггѣлꙑ и съ ѧггелѣ-
скомь владꙑкоиж· да та съдроужитъ вра-
га сѫшта и ратьника· своиж доушж вѣда· ѧ ли
тꙑ съ клеврѣтомъ своимъ моудиши· вра-
ждж дръждѧ· како можеши ити къ мирѣ-
нѣи трепезѣ и господьнѣи· оумрѣти за та
не ѡтъврѣже сѧ· ѧ тꙑ ни гнѣва ѡставити
клеврѣтоу своѥмоу хоштеши· пакость
бо ми рече сътвори великж· и зѣло мѧ прѣ-
ѣзноури· да что тоу· ѧште и зѣло имании
жладьба· нь николиже тебе не распѧ· ѩ-
коже и христоса жидове· нъ ѡвче и тж са-
мж крѣвь ижже проливша· на съпасениѥ
проливъшимъ дастъ· что семоу имаши
тъчно рещти· ѧште не ѡставиши вражъ-
дꙑ врагоу· не томоу бо пакость сътвори·
нъ паче себѣ· ѡномоу бо многъкратꙑ вь
сеи жизни пакость сътвори· нъ и себѣ бе-
з милости сътвори· ѡтьвѣтъ вь сждънъи
дьнь· ничсоже бо сице ненавидитъ бъ·
ѩкоже памѧтива зълоу человѣка· ѩко се
ѡбатривъше сѧ срьдьце и надоувъши сѧ
доуши· Слꙑши бо что рече ѥгда прино-
сиши даръ си на трѣбиште· ти тоу помѧ-
неши горѣ стоѧ оу трѣбишта· ѩко врат-
ъ твои имать на тѧ нѣчто· ѡстави да-
ръ свои· и шьдъ оустрои сѧ съ братомъ·

1 п.. лежи (πρόκειται) см. 322, 4 и 359, 19; 2 н.. τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ τὰ ἐπὶ τῆσ γῆσ; г надъ строкой писцомъ; 3 в.. (dat. poss.) к.. вм. тв. п. богомь τῷ θεῷ τῶν ὅλων (управл. καταλλάξῃ; ср. Клоц. 468—9); 4 ..гель- нѣтъ зн. мягк. (ѣ) у писца; 6 вѣда ἔδωκεν ὑπὲρ τῶν μισούντων (вар. ἐξέδωκεν ὑπὲρ σοῦ; ср. Клоц. 472); 8 ..жѧ надстрочн. зн. ошибка писца; 9 (·) и г.. [·] вм. и онъ (ср. Клоц. онъ же 475) κἀκεῖνοσ; 11 х.. «ѧнéхѫ; καὶ ποίασ ταῦτα συγ-γνώμησ ἄξια;» (вар. «ѧ..; τίνοσ ἕνεκεν, εἰπέ μοι;» см. Клоц. 478); 13 имѧ.. (ср. 423, 16) мѣст. п. εἰσ χρήματα; 17 д.. аор.; 22 сж.. τὴν μέλλουσαν; 24 «ѩко се» (ὡσ) се отнюдь не опредѣл. къ ср.. (25), а часть нарѣчн. выраженія уподобленія (см. Микл. Lex. ск. 3); 25—26 н.. сѧ д.. вм. вин...шж сѧ ..шж φλεγμαίνουσαν ψυχήν; 26 иниц. опуск. недалеко подъ стр.; 26—30 Матѳ. 5, 23—24; 27 1-е ш писцомъ изъ с; си dat. poss.; ти, т. е. καί; 27—28 п.. μνησθῇσ; 30 свои σου ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου. Разрывъ пергамена не повредилъ чтенія. Исправь у Микл. 2-е г (315, 23), ни.. (316, 13); Ziv. исправ. тѣ.. (315, 25), ж.. (316, 1; исправь и въ Lex. жладка).

у Микл., 315: нъ (3), пок.. (11); исправь нъ (8), съ.. (14).

чѣто глаголѣши· ѡставѣѭ ли ѥи рече съмире-
ниꙗ бо да съ братомъ и си жрътва· а тъı не
ѩсправиши мира· томоу причаштаѥши
са жрътвѣ· ıмъ не разоумно ти ѩправѣ-
ниѥ бъıстъ· сътвори оубо оно прѣвоѥ· ѥго
дѣлма жрътва принесена бъıстъ· да и тъ-
гда насъıтиши са доврѣ· сего дѣлѣма
во сѣниде съıнъ бжии· да състроитъ на-
ше ѥствство съ богомь· сего дѣлма не тъчиѭ
самъ приде· ıмъ и насъ ѥже тако творимъ·
своѥмоу ımени ѡбѣшта наречениꙗ· бла-
жени во рече съмираѭштии· ѩко то съıно-
ве божии нарекѫтъ са· ѥже во сътвори ѥ-
днороженъıи съıнъ божии· се и тъı съ-
твориши противѫ силѣ своеи· мироу и-
сходатаи бъıваѫ· и себѣ и намъ· сего дѣ-
лма та и съına нарицаѥтъ божиа съмира-
ѭшта· сего дѣлма вь врѣма жатвъı·
ии ѥдноѩ же ıноѩ особь памаѭ правь-
дъı· ıмъ тъчъıѭ съ вьсѣмь миръ ımѣти·
кажа ѩко вьсего болѣ се ѥстъ· хотѣхъ
продлѣжити слово· ıмъ гонѣѭтъ и съвѣ-
штанаꙗ· вънемъıѭштиимъ аште помь-
натъ· поминаимъ оубо си присно словеса·
стъıнхъ цѣловании грѣдаго лобьзаниа·
ѥже къ себѣ самѣмъ· се бо съплѣтаѥ
оумъı наша· и творитъ тѣлеси ѥдномоу
бъıти вьсѣмъ· ѥлма и ѥдиои плъти
причаштаѥмъ са· вьси оубо сѣлѣимъ
са вь тѣло ѥдно· не плъти дроугъ къ дроугѹ

1 (-) ѣи (-) р.. (-); 2 да слабо выскоблено, и разура не заполнена: читай дѣлѣма (διὰ съ вин.; при 32 дѣлѣма въ статьѣ нѣтъ ради ни разу); ж.. «ἡ θυσία γέγονεν. εἰ τοίνυν διὰ τὴν εἰρήνην τὴν εἰς τὸν ἀδελφὸν γέγονεν ἡ θυσία»; 3 томоу вм. кез оума (Клоц. 505) εἰχῇ; 4 ти dat. ethic. (σοί); ѣ безъ іота; 5 п.. adv.; 5—6 ѥго(же) д.. δι' ὅπερ; 6 ж на мѣстѣ быв. зн. преп.; 8 во характерна постановка (вм. сего во д..); 10 ѥже (несклон.; здѣсь = иже; кк въ русск. относит. мѣст. «что» для всѣхъ родовъ) тако тв.. τοὺς τὰ τοιαῦτα ποιοῦντας ποιήσῃ; 11 с..—..ѩ τῆς ἑαυτοῦ προσηγορίας κοινωνούς; 11—13 Матѳ. 5, 9; 12 то вм. ти αὐτοί; 14—15 ..ри[ши] ποίησον; 15 св.. ἀνθρωπίνην; 16 и намъ вм. и ѩнѣмъ καὶ τοῖς ἄλλοις: писецъ не всегда могъ различать въ оригиналѣ а и ѣ, что было, кажется, и въ написапіи ѩманиі 422, 13; 17 2-е н писцомъ изъ п; 17—18 та и съм.. два acc. object., почему правильнѣе бы было ..шта(ага) τὸν εἰρηνοποιόν; 18 (и) вь καὶ ἐν; ж.. τῆς θυσίας (ошибка славян. писца подъ вл. Матѳ. 24, 32) между жа вставлено ѣ, а юсъ грубо передѣланъ въ ρ не писцомъ, хотя чернила случайно тѣ же («сотг. жертвы» Копитаръ); 20 в.. вм. братомь (Клоц. 522) τὸν ἀδελφόν; 23 [-] в.. (-); 25 во 2-мъ и 3-мъ дополн. къ по.. (24) род. п.; 26 ѥже (несклон.) —..мъ τοῦ πρὸς ἀλλήλους (Рим. 16, 16 и 1 Петр. 5, 14; итакъ автору былъ извѣстенъ еще сохранявшійся

сѣмѣѭште· нъ доушѧ коупьно къ любъ-
вьноуѹмоу сьвѧзоу· приклоупькаѭште·
спце можемъ пространо насытити сѧ
прѣди лежаштѧѫ трепезъı· ѧште бо и
тъмамъ правьдъı ти памѧтивı ѥсмъ
зълоу· вьсе то без оума и вътъште· и ни-
чсоже ѡ тѣхъ на съпасениѥ· словесı плодъ
сътворити можетъ· се вѣдѫште вьсь гиѣ-
къ положимъ· ѡчиштаѭште своѧ сѣвѣсти·
и съ кротостиѭ и тихотоѭ вьсеѭ· пристѫ-
паѥмъ къ трепезѣ христосовѣ· с ѥмиже
ѡтцоу слава коупно съ стꙑмъ доухомь·
нъıнѣ и присно и вь вѣкъı вѣкомъ· ѧмиⷩ·:·

ѠѠѧнна златоуѹстаго слово вь великъı четвръткⷭ·
Въ истиноѭ тѫжѫ оужастиѭ съı ѡдръжимⷭ·
како насъıштѫ жѧждѫ вашего любослъı-
шанıа· кѭ прѣди поставьıѭ словесı тре-
пезѫ· чⷭто вѫдѫ люди селикъı гостѧ· и-
миже ѥдинъ хс гонѣıѥтъ насытити·
при двьрехъ бо оуже вьсего мира радость·
приближаѧтъ сѧ ѡтишиѥ господьнѧ въскрь-
сенıа· пакъı матетъ сѧ жидовьскъıи несь-
мъıслѧщıи родъ· пакъı на пастоуха лаѭтъ
пⷭси· пакъı на владъıкѫ вѣште творѧтъ рабі·
пакъı сѣвѣтъ творѧтъ тъмнıи дѣлателѣ·
пакъı ıѹда пооучаѥтъ сѧ безаконⷭноуѹмꙋ
прѣданиѭ· пакъı готоваѧтъ жидове сьребро
да въ ѧдъ поустѧтъ ѥже въ мрьтвъıихъ про-
стъ· и навъıкнѫтъ ѩко плѣвола ѥстъ съ-

1 сѣмѣ(ша)ѭште ἀναφύροντες; 1—2 л.. с.. изъ Кол. 3, 14; 2 п.. (συνάπτοντες) л смазано писцомъ и не заполнено, «пьıи» писцомъ по разурѣ 3—4 буквъ; шт лигатура; 3 п.. (съ дръзновеньемь Клоц. 535) μετὰ παῤῥησίας см. 409, 8; 4 иниц. выступ. изъ строки вверхъ и внизъ; 5 тъма(ми ıма)мъ μυρία ἔχωμεν (ср. Клоц. 537); тн союзъ (δέ); 7 ѡ не гаплографія ли ѡтъ (ἐξ αὐτῶν)? 8 се (ѹко) ταῦτα οὖν (Клоц. 540); 9 п.. καταλύσωμεν; сво(ѥ)м с.. ἑαυτῶν τὸ συνειδός; 14 заставка; 15 уставъ нѣсколько мельче; «го слово» о и с широк. формы; л (на зла), л (сл) и оба ъ выступ. поверхъ строки; в (врѣ) писцомъ изъ ъ, выступавшаго поверхъ строки; 16 рисован. иниц. въ полѣ. Ziv. исправ. у Микл. мрѣ.. 318, 5.

обрядъ цѣлованія другъ друга на литургіи вѣрныхъ); 27—29 1 Кор. 10, 17; 29 [-] вѣси ѹко (·) изъ того же литург. текста; 30 і приписка писца (τὰ σώματα ἀλλήλοις). Ziv. исправ. у Микл. п.. (316, 29); исправь ѥд.. (317, 4).

мрьтѣ· да сѧ ѥстрасѫтъ гроби· а мрьтвии
въперени вѫдѫтъ на въстанииѥ· пакы
оученикъ продаѥтъ· и законоу въкнижь-
шии коупоуѭтъ· и разбоиникъ на крьстѣ
богословитъ· нъ прѣдаѫштааго слово по-
маниѣмъ· что хоштете ми дати рече· да азъ
вамъ прѣдамъ ѥго· ч'то хотатъ дати безѕ-
мьлю ѭдо· оудавьѥнию ѫже· прочѭ тъ-
мѫ неоугасимъи огнь· цѣсарьствиа бжиа
лиховании· отълажѥние стыихъ· безъ въ-
станиа паденииѥ· то бысть мѣнениа твоиѥ-
го отъ жидовъ притѫжание· что ти могѫт'
дати сицево· ѥлико ти ѥстъ погыбиѫти
ѿ безакон'ниче· и всего зьла плъне· поч'то
сице на маль продаѥши· невесе и земнаго
творьца· ѥже на длани носитъ вьсе· ѥгда вла-
дъкѫ си видѣ чтома· и многоцѣнноѥ мѵро
на гръдьѭ ѥмоу главѫ видѣ лѣѥмо· и ч'тѫ-
штии женѣ зазьрѧ въпиѧше· въскѭ пагѕ-
ба си сего мура· почто сѥ мѵро не бысть про-
дано на трехъ сътѣхъ динарихъ и дано оубо-
гымъ· да муромъ ѥже ѥстъ различь вона-
ми оустроиѥно· и хытростиѭ съкоупыѥно·
трьмь сътомъ сѫцѣнии динаремъ· а истин'но-
ѥ мѵро ѥже бвонѧвъше мрьтвии въскрьса-
ѭтъ· на трехъ десатехъ сьребрьницѣхъ
продаѥши· не вѣси что продаѥши ѭдо·
отъмило та ѥстъ сьребролюбьства пиань-
ство· къгда ѥси видѣлъ господина робомъ
продаѥма· къгда ли ѥси навъкнижлъ про-

6—7 Матѳ. 26, 15; 20—22 по..—оу.. Io. 12, 5; 23 оу.. конечное о писцомъ изъ ъ; 26 ..тѣхъ буква ѣ писцомъ по разурѣ ѣ, судя по слѣдамъ специфич. черты. Ziv. исправ. у Микл. 318: «дати, да» (10), ..ми (24); исправь союзъ а (9), въ.. (16).

дѧти свѣтъ да тѣмѫ коупиши· почто ли
любѣве похоули познанїѥ· почто ли ловѣза-
нїимъ прѣдаанїе твориши· добрѣ ли та
обличаѫ їздалече пророкъ вѣпиѧше· ѥмоу-
же клатвы оустa ѥго плына сѫтъ· горести
и лѣсти· подъ ѧзыкомъ ѥмоу троудъ и во-
лѣзнь· ѩко и бритва їзоштрена сътворивъ
лѣстѣ· ловѣзаше владыкѫ си· пристѫпи
ловѣжи· трѣпитъ ти владыка трѣпѣли-
вый· не зълаго смрада твоѥго ловѣзанїа
оувраштаѫ сѧ· нъ ѥже ти вѣ далъ даръ· їс тво-
їхъ їземьѧ оустъ· ☞ колѣми сѣребролю-
вѣство зѣло· тѣлѣ бо оученикъ ѧпостолѣ-
ска їстѫвъ радоу· оудавьѥнїѭ ѫже прїѧ·
и достоїнѫ показа силѫ грьтань· їмже їзи-
доша прѣдаанїѭ словеса· сего же нечѣстива-
го оставивъше· на благочѣстива развоїни-
ка приведѣмъ слово· ѡ свѣте нейсповѣди-
мыи· тѣлѣ бо разбоїникъ въскочи съ крь-
ста въ раи· ѥже бо и видѣ гѫ посрѣдоу висѧ-
шта· и вѣсь миръ трасѫштъ сѧ страхомь·
и сльньце лютоѭ покрываѥмо сѧ желѣѭ·
дьньныи же свѣтъ вѣжаштъ· и съставоу
чиноу своѥго отъмештѫтъ сѧ· каменїѥ
расѣдаѥмо сѧ· видѣвъ же вѣсе то и на оумъ
си положивъ· и подроуга си разбоїника не
рещи не вѣдыи словесъ· и всѫ тварь ѥже ви-
дѣ· сѣмо и онамо зъбыѫштѫ сѧ· и трепе-
штѫштѫ· посрѣдоу висаштa владыкѫ·
трепештѫштиихъ позна· и познавъ тоу

1 «дѧти свѣ» писцомъ жидкими чернилами (разводилъ чернила писецъ); 4—7 ѥ..— ..нь Пс. 9, 28; 7—8 ѩко — лѣ.. Пс. 51, 4; 8 пи лигатура; 10 лов.. л на мѣстѣ быв. зн. препин.; 12 иниц. опуск. въ 13 строку; 14 їстѫ(пи)къ. Ziv. исправ. у Микл. 319: ѫже (11), з.. (22).

аминѣ вѣзьпи· помани ма господи кгда при-
деши въ цѣсарѣствиѣ си· по истиниѣ въистъ
разбоиникъ· ѣдинадесатааго часа дѣла-
телѣ· вѣ сего бо дьне жизни исплыни дѣло·
и аште и на ѣдинѣ часъ намъ въистъ нъ до-
брѣ сѣдѣла· не сътяжи си вѣроиѫ· не вѣзьрѣ
на хоулы ни язвы· жидовьска оукорениа
небрѣже· вѣза миръ вьсь оучителя· и вьсе-
го мира владъыкѫ познавъ· достойно дастъ
поклонѣниѣ· что противѫ томоу мъзда-
мъ вѣздателѣ· любивъши чьстемь добро
дѣѭштиимъ хс· разбоиника граджитеѣ
просивъша сии прѣвеликъши даръ ѣдномь
часѣ показа· ѳного рекша помани ма ги ѣ-
гда придеши въ цѣсарѣствиѣ си· тоу аминѣ
владъыка хс ѳтъвѣшта рекъı· аминъ глаго-
лѫ ти дънесь съ миоѫ вѫдеши въ раи· истин-
но писаниѣ ѣже глаголѣтъ· ѣште глаголѫ-
штоу тебѣ рекѫ· се придохъ· томоу христосоу
и богоу нашемоу слава и покланание· съ ѳ-
тъцемъ и съ стыимъ доухомь· нъıна и прис-
но и вѣкъı вѣкомъ ·:· аминъ ·:·

сталаго ѳца нашего їѡанна златооустаго· слово въ сва-
тъıи патъкъ ·:·

Коньча са оубо намъ алчьбънъши троудъ·
коньча же са кръстомъ· кѣде бо подоба
ѳдолѣниа коньцоу· развѣ на побѣдьни-
цѣ коньчавати са· побѣдникъ бо кръстъ·

1—2 Лук. 23, 42 (см. и 14—15); 3—4 ѣ.. — д.. изъ Мато. 20, 9; 4 с.. дьне род. въ знач. вин. (ошибочно у Микл. кьсего 319, 26); 5 на ѣ.. (ѣ лигатура вм. ъ писцомъ изъ какой-то смазанной буквы; ср. 421, 30)—к.. изъ Мато. 20, 12; 16—17 Лук. 23, 43; 18—19 ѣште—п.. Иса. 58, 9; 23 и 24 заставка; 25—26 уставъ нѣсколько мельче; о (..аго и ..ѣго) широк. формы; 27 рисован. иниц. въ полѣ; оубо λοιπόν; 29 ..оу изъ ..у вставкой о писцомъ; 29—30 п.., т. е. τρόπαιον; 30 тъ лигатура (т не выступ. поверхъ стр.). Ziv. исправ. у Микл. 320: мь.. (3); исправь от.. (11) и кде (16).

ѥдиноѫ оубо подрѫженъ· присно же вѣсѣ прогонѧ· кде бо капиштa· и животънаꙗ поустошьнаꙗ оубиванїа· кде капиштьница и нечѣстивъш бгѣ· оугасе вѣсе ѥдинѣмь· сватаꙗ крьвь паде· и ста крѣстъ многосилънаꙗ сила· стрѣла невидома· въпїе безвештьно· источникъ болѣзни рѣшѧ· оукоренаꙗ слава· ꙗкоже аште несъвѣдънаꙗ глаголѫ ина о христосѣ· аште и несъвѣдънаꙗ чоудеса исповѣдаѫ· оуштрашѫ послоушаѫштаго· не толма о тѣхъ ꙗкоже о крѣстѣ крашѫ сѧ· ꙗкоже се нѣчто рекѫ· отъ дѣвъı ѩзиде ї҃с· велико чоудо бракъ прѣити· и ѥстьство съдробити· нъ аште бъı кръстъ не бъıлъ· не бъı съпасла сѧ дѣлъı прѣваꙗ породънаꙗ дѣвица· нъıнѣ же въ годъ кръста· прѣваꙗ съпасаѥтъ сѧ жена· ветъхоѥ зъло повъıшьши благодатьми ѩсцѣлаѫштн· вѣста мрътвѣць въ галилеи нъ пакъı оумьрѣ· ѧзъ же кръста ради въставъ· не могѫ ктомоу съмрътиѫ пасти· плоу ѩсоусъ море богъ въ ѧлдии· дрѣво въ тъ дънь дастъ оуспѣхъ· ѧзъ же приѧхъ дрѣво вѣчьноѥ благо· ѥже приимъ въ коравьıꙗ мѣсто доуховънъıѧ· пропъıривъıйхъ отърѣѫ влънъı· напитани бъıша пать тъıсѫштъ· ни ѥдинѣмь крѣстънъıимь съложенїѥмъ· кде оубо кръмѣѫ том ѩзвътьци· Како ѩже нѣсмь тоу бъıлъ· бъıвъшиихъ тоу остатъкъı вьзьмѫ· дв҃ на десате бо вѣста кошници оукроухъ осталѣ·

1 по.. (παγεὶσ) ср. Клоц. въдрѫженъ (ἐπήγνυτο) 611 (πηγνῦναι: у Истрина, Откр. Меѳод., въподрѫзити, въдрѫзити; у Микл., Lex., оудрѫжити; у Ягича, Октоихъ 1494, въдроузити); 1—2 ..на вм. ..нмѣтъ τρέπει; 2—3 καὶ ζῴων ματαίων οἱ φόνοι; 4 (·) в.. ѥ҃..[·] (; ἐσβέσθη, πάντα δὶ ἓν ἅγιον αἷμα πέπτωκε.); 7 πηγὴ λυσίπονοσ; 10 оуштр.. sic (καταπλήξω); 12 ѩ҃.. се и.. οἷόν τι, что обычно переводилось безъ и.. (Чудов. Пс. 5ª, 17; 12ª, 17; 26ᶜ, 8; 28ᵇ, 16; 29ᶜ, 17; 32ª, 4; 33ᵇ, 7; 37ᵇ, 7); 14 «съдробит» писцомъ по разурѣ того же числа буквъ — καινοτομῆσαι; было ѥстъштити (ср. у Ягича, Октоихъ 1494 г., I, 46: когь бо ѥ҃ рождѣи се· тѣмже и ѥстьство ѩстъıи се; вар. ѿновишн διὸ καὶ φύσεισ ἐκαινοτόμησεν); 22 дастъ аор.; 24—25 ..ѧ [·]— в.. τὰ πνευματικὰ τῆσ πονηρίασ ἀπωθοῦμαι κύματα; 26 [ни]; 27 кр.. т. е. τῆσ τροφῆσ; 28 иниц. опуск. въ 29 стр.; 29 в.. λάβω; 29—30 Матѳ. 14, 20. Исправь у Микл. 321: оус.. (1), оу (15). Въ лѣв. верх. углу «·м̄·н» почеркомъ писца, но чернила свѣтлѣе.

малочисменѣна бо вѣ благодѣтѣ· распа сѧ
христосъ и присно питаѥми ѥсмъ· и насы-
щтаѭште сѧ пакы просимъ· и приим'ше
любимъ· и боле ѥстъ недостатѣка· безъ
тѣштетъı бо благодѣть· да хвалимъ вж-
детъ дьнь с· свѣтовѣнъıй родитель· ѥго-
же ради прочии дьнїе на веселїе нарекo-
ша сѧ· како· послоушай· дънесь ѧдамъ съ-
зъданъ бъıстъ въ шестъıй дьнь· дънесь
10 образъ божьствѣнъıй носи· Дънесь мала
оутварь въ оутвари състави сѧ· дънесь крѣ-
мишкъ человѣчьскъ· добрая оуселѣнъıа
привесла· животъ вьсѣхъ· животъ старѣ-
йшиньствоуѭй· дънесь заповѣди прїа
15 самовластънъıа· дънесь ѥспаде ѥс поро-
дъı· дънесь пакъı въпоуштенъ бъıстъ·
ѡ многообразьнаго дьнь· ѡ многоплачь-
наго и безплачьнаго· ѡ заоутра опеча-
ливъıй· вечеръ же вьзвеселивъ· Паче же
20 не толма врѣдивъ· ѥлминже ѥсцѣливъ·
скръбьнъ вамъ ѥсповѣдаѭ сѧ· ветъхъıа
страсти погона· слъıша ѧдама отча домѹ
ѥспадъша· человѣка породьнаго гра-
жданина· безъ земьнаго троужданиа
25 живѭшта· безъ дъждя кръмашта сѧ·
никакоже потовъ ѥли ръıла· ѥли троудо-
въ· ѥли течениа· на житиѥ трѣвоуѭшта·
присно зеленъıймъ джбнемъ весела шта
сѧ· отъ цвѣтовъ въ цвѣтъı прѣходашта·
30 отъ плодовъ въ плодъı прѣходашта· вь слѣд

XXIX тетрадь (полный кватерніонъ).

1 м.. σύμμετρος; 2 ъı выступ. поверхъ стр.; 3—4 ѥ—л.. нѣтъ въ греч.; 5—6 ἐπαι-
νείσθω ἡμέρα φωτὸς γεννητική: [с᷄] вставка писца въ промеж. зн. препин., на мѣстѣ точки,
перенесенной правѣе; 8 д.., т. е. въ пятницу (погреч. понедѣльникъ 2-й день — δευτέρα,
и потому пятница, παρασκευὴ или προσάββατον, 6-й день); слѣдующее ср. съ извѣстнымъ апо-
крифомъ о 12 пятницахъ; 10 иниц. выступаетъ поверхъ стр.; 11—13 σήμερον κυβερνήτης
ὁ ἄνωθεν καλὰ τῆς ἀνθρωπίνης κατέσχε πηδάλια; 13 ж.. в.. [ж] род. мн., кк грецизмъ въ
управленіи глаг. (ζώων ἁπάντων ἡγεμονεύων); 14 ьı писцомъ изъ начатаго-было и, изъ
2-й его половины; 15 сѧ.. надстрочн. зн. ошибочно писцомъ; 17 и 18 род. пп. въ знач.
зват. фф. (грецизмъ); 19 иниц. опуск. недалеко подъ стр.; 21 ..нъ вм. ..но или ..нѣ
(σκυθρωπῶσ); 22 ..ша вм. ..ша (ἀκούων); 25 ж.. τρεφόμενον, а к.. сѧ τρυφῶντα; 27 т.. [·]
μόχθου; шт лигатура. Исправь у Микл. при.. 321, 19. Въ прав. верхн. углу, кажется, писцомъ
(проба пера): «:алась:», т. е. ἄλας въ перен. зн. мудрость («Гр.-рус. слов.» изд. Об. класс.
Фил. Кіевъ 1881), напр. Кол. 4, 6 (см. толк. Θеодорита Курск.), Мар. 9, 49—50, Матѳ. 5, 13;
«*sal* symbolum est sapientiae... perennitatis et incorruptionis... sterilitatis» и т. д. у Calmet,

помꙑслъ вьсл҃ѣдоуѩштѫ потрѣвѫ и҃мѫшта· не и҃мѫшта же доброты ради видомꙑихъ· на что прьвоиѥ рѫцѣ простеръ· прослꙁихъ многашди толикꙑ блаґꙑ-
5 и҃а· того видѣвъ о҃тъпадъша· о҃бьшта бо вь҃ѣше страстѣ· и҃ нашего рода касаѩшти са· ѥ҃гда же ми вь҃ ѥ҃ѵ҃аґґ҃ельиѧ вьꙁьрѣ-
хъ· и҃ до҃ѣхъ сего дьни· шестꙑи҃ бо бѣ и҃ о҃-
нъ и҃ сь҃· погоуꙁихъ же и҃ печали прѣмѣ-
нихъ са· и҃ свѣтълъ ѥ҃смь҃ словесемь҃· и
10 глаголѫ къ себѣ и҃ къ вамъ· о҃тъвѣжа бо-
лѣꙁнь҃ и҃ печалѣ· и҃ въздꙑханиѥ· ветъ-
хаѧ мимо минѫша· се бъіша вѣса нова·
ѩкоже бо врачевьствиі о҃троци злиі҃нꙑѧ
15 ѩꙁвꙑ цѣлатъ· ѩс тѣхъ и҃земꙑѩште цѣль-
бьнаѧ бъіліѧ· растворьше винами ѩꙁвъ-
нꙑі҃ми врѣдъ цѣлаште· тако же и҃ съпас'
вѣса зьлꙑѧ винꙑ на благоиѥ прѣтвори· го-
ркоиѥ сладько сътворивъ чловѣчьноиѥ· на
20 цѣлѫ прѣложивъ· сьмрьтьноиѥ стрѣка-
ло на ѩ҃ сьвративъ· дрѣвѣнꙑі҃ врѣдъ на
съпасъ прѣложивъ· дьнь вьꙁьмъ миръ о҃-
печаливъі҃· и҃ дьнь о҃тъда миръ вьꙁвесе-
ливъі҃· мьнь не вѣроуи нъ своіма о҃чима·
25 виждъ сѫштии съборъ и҃ прѣстани къ нaмъ
оу҃ставьѩ дьнь крьстьнꙑі҃· и҃ вьси весели-
мъ са· и҃ ѧлчамꙑ о҃тъ зьла и҃ о҃чиштаіимъ вьсе
ѫтрьпѣіе и҃ вꙑѣшьнеіе· сице праздьника сло-
во· сице веселиѧ о҃бразъ· мала повѣдаѩ крь-
30 стьнꙑѧ силꙑ чоудеса· вьꙁьри на крѫгъ вь-

7 ѧ вм. ѩ҃; 8 і (вставка) и до (надстрочн. приписка) писцомъ; ш.. см. 429, 8; 11 на лѣв. полѣ 4 точки—замѣтка переписчика; ..лѫ безъ зн. мягк. у писца; 11—12 о҃..—..ѥ҃ Иса. 35, 10; 15 ѩꙁ.. ἐχχέοντες; 16 (и҃) р.. (·) καὶ σκευάσαντες; к.., т. е. ταῖς ἀφορμαῖς; 17 ц.. πολεμοῦντες; 19 (·) ч.. [·] вм. злъчьноіе τὸ χολῶδες; 20—21 сь҃.. ст.. (τὸ τοῦ θανάτου κέντρον) 1 Кор. 15, 55 и 56; 21 на ѩ҃, т. е. на смерть (κατ' αὐτοῦ, т. е. τοῦ θανάτου); 22—23 о҃п.. птѩсаван вм. птѩхаван? 24 к.. πεισθῆς; 25 (тоу) сѫ.. τὴν παροῦσαν (ср. 428, 28 и 28—29); мь лигатура, несомнѣнно, для мъ (ср. 421, 30 и 427, 5; ср. другую лигатуру 460, 10); 26 оу҃.. (·), т. е. ἐρίζων; 28 о широк. формы; 30 к писцомъ изъ г. Ziv. исправ. у Микл. 322: д.. (11), м . (13), ..лѫ (17), съ.. (25); исправь прозль.. (12).

«Dictionarium S. Scripturae» въ лат. првдѣ D. Mansi (Aug. Vindel. 1729).

селѣнъıѧ· колико вьсии и колико градъ· ко-
лико мѣстъ· колико ѧзъıкъ· колико острο-
въ· колико рѣкъ колико примориа· колико
родовъ и странъ· и ѩностранѣниикъ· ти вьси
крьста ради ал'чжтъ· того силоѭ врагъı ра-
спѣıъше· и раздроушаѥтъ са ноштъ мно-
зѣмъ· и не раздроушаатъ са алчѣвъııъıи
троудъ· и пъıша почто сънидохомъı са вьси
слъıшатъ нѣчто о крьстѣ· и напълънаѥмъı
цръкве· и дроугъ дроуга порѣѥ· поташте са
троужждаѭште са· прѣдъ сжднѣми мно-
гаш'ди· прѣдъстолиа съподобъıваѥми· прѣ-
дъ ѩсоусом же сладъцѣ стоѧште· поиѣже ѩс сто-
и насъ ради· да ставитъ зълоу течениа· ч'то
оубо сътвори са дънесѣ· да не просто во насъ
прѣтекжтъ· дъıни сего чоудеса· мѣсач'но
оубо вѣаше· и само то къ оутроу· и веденъ
бъıстъ съвазанъ ржкама· въ преторъ пила-
товъ· рж-цѣ-и слѣпъııхъ цѣлъвѣнѣи· хромъı-
ıхъ врачъвѣнѣи· и прѣсти ѧзами сътврь-
жденıи вѣахѫ· вѣжди съзъдавъшиı· и цѣ-
лителѣ ѥстъствънъı дръжимъ вѣаше· не кон'-
чати своего хътростънаго дѣла· то ли госпо-
деви отъдаѥте· съвазанъ бъıстъ· важаи въ
блацѣхъ водъ· и рѣшаи скпатъıа мжжь-
ствомъ· ıже пѣи'никомъ оставъıѥнıе дам
съвазанъ бъıстъ ıже лазарѫ раздрѣши· отъ
ѧзъ съмрьтънъııхъ· веденъ бъıстъ въ тъ-
мницѫ· ıже несъвѣдънъııми ангелъı орж-
женосъствоуѥмъ· ıже небо прѣстолъ имъı·

2 1-й зн. препин. безъ промеж.; 3—4 πόσα γένη καὶ φυλαί, καὶ βαρβάρων γλῶσσαι; 5 врагы τὰ πάθη; 6 «къше» писцомъ по разурѣ 2—3 буквъ; 6—7 м.. дат. мн.; 9 ..тъ supinum; 10 ..ѥ(мъ) ὠθοῦμεν; пот.. са, т. е. ἱδροῦντες; 11—12 ἐπὶ μὲν δικαστῶν πολλάκις ἀξιούμενοι (..кıа.. вм. ..кıа..) προεδρίας; 13 (и) ѩс καὶ ѩс; 17 оубо λοιπόν; 17—19 Матѳ. 27,2; 19 ржцѣ (цѣ)и (·) «χεῖρας ποίας;»; х.. еры выступ. поверхъ стр.; 22 і вставка писца (не доходитъ до линейки); 24—25 ка..— водъ[·]и (вм. водъи ὕδατα) Іов. 26, 8; 25—26 р..—м.. изъ Пс. 145, 7 и 67, 7; м.. ἐν ἀνδρείᾳ (см. 433, 15—16); 26 ıже—дам (·) изъ Иса. 61, 1; 27 л.. о конечн. буквѣ см. въ предисловіи; 28—29 т.. τὸ πραιτώριον, кк и ниже (432, 4 и 7; въ проч. случаяхъ, 431, 18. 435, 1. 438, 26, остается безъ перевода); эта особенность перевода, кажется, не извѣстна изъ другихъ примѣровъ (обыкновенно сжднıте и сжднѣница; «πριτϖρъ πραιτώριον e codice Zogr., vocabulum etymologia populari e graeco претор transformatum.» Ягичъ. Мар. Ев. стр. 561); 30 ıже παρέστη τῷ πιλάτῳ о (кк 432, 8 и 25); и.. п.. имъı изъ Иса. 66, 1 или Дѣян. 7, 49. Ziv. исправ. у Микл. 323: ч (18), х.. (21), л.. (24). Правое поле оторвано по линіи рѣзца линовщика (безъ вреда письму).

и трѣпѣвше вл҃комъ творьцѣ отъ твари· зъ-
дателѣ отъ зъданиꙗ· творьцѣ отъ сътворе-
наго· что оубо о сихъ· что бъістъ· и ти рече
не вънидоша въ тъминицѫ· да не осквьнатъ
са· нъ да ѣдатъ великъ дн҃ь· ѡ великаго
безакониꙗ· оубои бесправьдьнъіи творатъ·
и въ тъминицѫ вънити отъмештѫтъ са· хра-
нѧште са не осквьнити· иже оуже осквьне-
нии· овѣцеѭ овѣцѫ разараѭште· ожидаѧше
оубо сѫда· въсеѫ въселенъіѧ сѫдии· ожидаа-
ше съвѣдѣтелѣ· доушънъіи съвѣдѣтелѣ·
зъдавъіи· и сѫдимъ· и чловѣци оубо сѣдѣа-
хѫ сѫдѧште· бъ же стоѧше и стоѫ мълчаа-
ше прѣдъ двьрьми чловѣчъскъіими стоѫ·
небесьнъіихъ двьрии владъика· въпраша
пилатъ· васи҃ жидовъ чловѣколюбивѣи·
что ли рекѫ· васи҃ покажѫтъ сътворенаа
истиноу· коѥ оглаголанию носите о чловѣ-
цѣ семъ· к'то имать ба҃ вина· сътворити
поноуждаѥмъ ѥсмъ· пилатово глаголати·
їсоусъ бо мльчитъ· не словесъ недовѣдъı
слово· нъ кда отъвѣтомъ· разоритъ кръ-
стънъıи вѣнцъ· то имѣниꙗ ли въсхо-
тѣ невръгъıи имѣниꙗ· домовъ ли штоу-
ждиихъ· иже ни мѣста имъı кде главѫ по-
дъклонити· богатьства ли· иже и своѫ оу-
ченикъı до поꙗса обнаживъ· ослѧте не имъı·
штоужде поѫ осла· да ваша дѣти благосло-
витъ· рцѣте вниѫ· сътворите въ правьдѫ
ли погоубисте· отъвѣшташа ѥмоу жидове·

3—5 и—дн҃ь Io. 18, 28; 4 т.. τὸ πραιτώριον (см. 7 и 431, 28—29); ъ выступ. поверхъ стр.; 5 в.. дн҃ь τὸ πάσχα, т. е. агнецъ пасхальный; ср. у Іоанна эксарха: ветхын великъ дн҃ь съ ѕченикъı своими кдъ τὸ παλαιὸν πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ φαγών (Богословіе Io. Дамаскина; у Горскаго № 155 стр. 306 Опис.); 5—6 род. въ знач. зват. ф. (грецизмъ ѽ τῆσ...); 7 т.. τὸ πραιτώριον; 8 иже οἱ (431, 30); 10 сѫдии (ὁ κριτής) см. 240, 26; 11 «ше сѣкѣдѣт» писцомъ по разурѣ того же числа буквъ; 14 п.. д.. стоѫ ср. Іак. 5, 9; 16 1-й зн. препин. безъ промеж.; 17 [·] в.. (·) (τί λέγω «τάχα»;); 18—19 Io. 18, 29; 19 ..на[·]съ.. (·); 20 ѥ.. [·] (κο) ἀναγκάζομαι γάρ; 22 с.. ὁ λόγος, т. е. разумъ (Io. 1, 1); 23 кѣ.. к писцомъ изъ ѣ (надстр. зн. уцѣлѣлъ); 25 и 26 иже ὁ (431, 30); 25—26 Мате. 8, 20; 26—27 Мато. 10, 9; 27 имъı еръ выступ. поверхъ стр.

ѧшти сь не бѣлъ зълодѣи· то не бѣхомъı
ти ѥго прѣдали· великъ дѣлъ оуказъ·
безъ оустава отъвѣтъ· повѣждъ зѣлъ· и
не твори лжкъ послоушникомъ· глаголa
ѥмъ пилатъ поимѣте вы и· и по законоу
вашемоу сждите· доброразоумивъ сждии
отъложи тажесть на жидовъскы главы·
вы поимѣте зѣли обѣштѣника· глаголa-
ша ѥмоу жидове· намъ не достоино ѥстъ
погоубити ни ѥдного же· како оубо оуби-
сте ѩсаиѫ· како захариѫ· како коѥгождо
отъ пророкъ· нь нѣстъ намъ оубити· не по-
неже сьвѣтовати· нъ понеже не мошти· оу-
же бо бѣахѫ такоѧ власти· роумы отъна-
ти разарѧетъ сѧ оубо· закон оуже чрьпло-
мъ лежѧ· дѣлы же праздьноуѫ· разори же
и сьвазанъıи їс· пилатъ же· ѧзъ ни ѥдноѧ
же винъı обрѣтаѫ вь немь· не тъı тъчьıѫ
ѡ пилате· нъ ни жидове нъ ни слѣпии·
ни мрьтвии ни сльнце ни лоуна· ни оутва-
рь· ни правьдьнии вьси· пророци и мжче-
ници· глаголѧ пророкъ· иже грѣха не сътво-
ри· ни обрѣте сѧ льсть въ оустѣхъ ѥго· вьси
съ пилатомъ глаголѫтъ· правьдънъıи при-
носѧште нарокъ· ѥдинии же сжпротивѧтъ
сѧ жидове· кричемъ пьрѧште сѧ· и плиште-
мъ хотѧште истинѫ посѣнити· и їсаиино
извѣштаѫште· ожидахъ сътворити ви-
но· сътвори же трьниѥ· ѧ не правьдѫ· нъ кри-
чъ поустошънъ· виноградъ жидовъскъ·

1 ѧшти въ этой статьѣ (№ 38) единично при 8 «аште» (428, 8, 9 и 14; 434, 8 и 8; 437, 5; 438, 8; 439, 4); ср. въ № 39 (441,1); **2** в.. относится къ оу..; **3** ..ль (безъ надстроч. зн.: могъ мѣшать хвостъ отъ з надъ ь) вин. ед. (τὴν κακίαν); **4** п.. тв. ед.: μὴ περιπλάνα τὸν ἀκροατήν (ср. управленіе лжковати Lex. Микл.); **4—6** Io. 18, 31; **6** εὐγνώμων δικαστής (см. 240, 26; 432, 10); **7** κατὰ τῆς τῶν ἰουδαίων κεφαλῆς; **8** з.. gen. poss. (τῆς κακίας κοινωνόν); **8—10** г..—же Io. 18, 31; **9** ..тъ еръ выступ. поверхъ стр., **12—13** не п.. с.. οὐ διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι (првдчкъ читалъ βουλεύεσθαι); **14** [·] р.. тв. мн. (παρὰ ῥωμαίων); **14—15** б.. (·) им. мн. прич. страд. съ греч. управл. (ἧσαν τῆς τοιαύτης ἐξουσίας.. ἀφῃρημένοι); **15** [·] ..н(ъ) оуже (безъ каморы оу: писецъ читалъ законоу же, кк у Микл.): λέλυται τοίνυν ὁ νόμος ἤδη; **15—16** (·) ч.. и д.. тв. пп. ἐν μὲν μέλανι и ἐν δὲ πράγμασιν првдъ ἐν тв. падежомъ довольно обыченъ; см. м.. (394, 4) ἐν ἐλέει; ю.. ж.. (397, 5—6) ἐν μίᾳ τομῇ σιδήρου; м.. (431, 25—26 и 460, 6) ἐν ἀνδρείᾳ; п.. (456, 6) ἐν σαρκί; д.. и с.. (476, 13 и др.) ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ; к.. (478, 29) ἐν ἀλαλαγμῷ; въ Хиланд. дл.: грѣхъı (1ᶜ, 21) ἐν ἁμαρτίαις; прав'дожѫ (1ᶜ, 23 и 1ᵈ, 7—8) ἐν δικαιοσύνῃ; **17** и вм. ѝ αὐτόν; **17—18** Io. 18, 38; **18** «вѣ» в слабо выскоблено, и разура не заполнена, ѣ передѣлано въ о (надстр. зн. не измѣненъ); **22** (нн) ..лѧ(и) οὐδὲ ὁ λέγων;

плодъ приносѧ кричѧ· вънѣгдаже то сѧ творѣ-
ше· и пилатъ ни глаголати ни слъшати мо-
жаше· съкоупьѣнаго ради матежа· и жсо-
вица мъшлаѧше бъти· Поусти во к нємѹ
жена ѥго добропомоштьница· пострадѣ-
ма мжжа въздръжашти· нич'тоже тебѣ
и правьдивоу оумоу томоу глаголѫшти·
ѧште можеши отъпоусти и· ѧште ли не мо-
жеши самъ сѧ гонози· тъчьѭ не глаголѫ-
шти даѹидова словесе· не погоуби сѣ нечѣ-
стивъıими доуша моѥѧ· и съ мжжи кръвь-
ньıими живота своѥго· нич'тоже тебѣ и пра-
вьдивоу оумоу ономоу· много бо пострада-
хъ ѥго ради вѣ сънѣ· ини їѡсифъ вѣ сънѣ-
хъ истиньж видашти· жидовъскомъ кри-
чемъ· сжпротивѣ сѣвѣдѣтельствоѹѫшти·
лѣпо бо имъ бѣ женоиж побѣжденомъ бъти·
одолѣ имъ рабѣ блждница· одолѣ имъ кръ-
воточивъıа· одолѣ хананъıнии· и нъıна
пакъı жена на нѧ крѣпитъ сѧ· отъвѣшта-
ша же ѥмоу жидове· мъı законъ имамъ· и по
законоу нашемоу длъжьнъ ѥстъ оумрѣти·
къıи законъ· къıими словесъı извѣштаѥ-
мъ· васиѣ почьтенъıими дѣнесѣ· акъı овѣ-
ча на заколениѥ веденъ бъıстъ· и акъı агнь-
ць бе зълови· прѣдъ стригжштиимъ ѥго
без гласа· тъ не отвръзетъ оустъ своихъ· отъ
безаконии людии моихъ· веденъ бъıстъ
на сѣмрьтъ· сиѧ обрѣтаиж потрѣбьнъı тѣ-
мъ сълогъı· иньждеже никдеже· ѥсоуса въ

30—1 п..—кр.. нѣтъ въ греч.; 4 м.. ἐμελετᾶτο; иниц. опуск. недалеко подъ стр.; 4—5 Поу..—ѥго Матѳ. 27, 19; 5 д.. καλὴ βοηθός; 6—7 Матѳ. 27, 19; 8 ὁ.. σῶσον; 10—12 не—с.. Пс. 25, 9; 11 моѥѧ σοῦ, кк и ниже, 12, с.., но въ литургич. текстѣ и тамъ, и тутъ μοῦ; 12—14 н..—сънѣ Матѳ. 27, 19; 14 инъ і.. (·) уподобляется Пилатова жена, поэтому в.. (15) ж. р.; 15—16 ж.. к.. [·] дат. мн.; 17 ж.. вм. женами ὑπὸ γυναικῶν; 20 к.. сѧ, т. е. жена, а въ греч. «στενοῦνται» (т. е. жиды) првдчкъ читалъ στεροῦται; такое смѣшеніе возможно только на почвѣ курсива (στϕσῶτται = στενοῦνται); 20—22 Io. 19, 7; 23 и.. βεβαιούμενον; 24—29 акъı—..тъ Иса. 53, 7—8; 26 «κε з.. ἄκακοσ» нѣтъ у Исаіи, но въ обиходѣ проскомидіи читается свщнкмъ (у насъ теперь непорочнъ); см. литургію Io. Златоуста; 29—30 сиѧ acc. object. и п.. съл.. acc. praedicat.; 30 [·] ис... Ziv. исправ. у Микл. 325: понести (18), п.. (24; ошибка изъ Копитарова списка); исправь от.. (326, 6).

22—23 Иса. 53, 9; 25 н.., т. е. ψῆφον; с.. μάχονται; 28—29 ὁ..—т.. Иса. 5, 4; 29—30 ѧ (καὶ)—п.. Иса. 5, 7. Исправь у Микл. д.. (324,28) и г.. (325, 8); Ziv. исправ. пра.. (325, 10).

правѣдѫ оубиваѥма· вѣниде пилатъ въ пре-
торий· попоуштаѧ ѩрости жидовьстѣ· оу-
гасити покоушаѧ сѧ неоугасимыи пламъ
вѣниде и изиде· паче бгнъ въжеже· изиде б°
имы исоуса вѣнѣчана· и въ багрѣницѫ о-
блѣчена· оуже повѣждьша· оуже въ образ'
цѣсарьскъ облъчена· творимоѥ же въкаа-
ше на оукоръ· притъча же вѣаше по ѥстъ-
ствоу цѣсарьства· ѩкоже и оубо видѣша·
ѥгоже многашди видѣша· ѥгоже не ви-
дѣша николиже· ѥгоже присно видаште
въжизаѫтъ сѧ· своимъ жегоми бгнѣмъ· оу-
натъ бо да бъша бгнѣмъ изгорѣли· въздви-
гоша ихъ содомъскыи кричъ· въздвигo-
ша и въсхытиша сѧ· вѣзми вѣзми распѣ-
ни того· цѣсара ли хоштете вашего да распѣ-
нѫ· не имамы цѣсарѣ развѣ кѣсара рѣша·
отъмѣтаниѥ без гонениа· безвожьство
съ ѥгуптъскыимъ зъломъ· се ли вози твои
издраилю· възведъшии та отъ ѥгупта·
не имате[ли] цѣсара розвѣ кѣсара· к'то въı оубо
веде по поустыни· к'то ли кръми· кога привъ-
пиваютъ мшусии глаголѧ· гѣ цѣсароуи
вѣкъ вѣкъı и на вѣкъı и ѥште· Да ѥлма же оу-
бо отъвръгосте сѧ своѥго цѣсара· прѣвѫ-
дѣте оубо нецѣсароуѥми· работънын ѩ-
ръмъ вѣчныи влачаште· се до шестаа-
го часа твори сѧ· видимъı же и остатъчыѫ-
ѫ частъ дьни· вѣсь бо ѥстъ сѵ̃ъ· поѧша и
вѣнѣчана· которъıимъ трьниѥмъ жид°въ-

3 пламъ(ı) 2-я половина отъ ъı утрачена съ полемъ пергамена; 5 вѣ.. ἐστεφανωμένον, ἀβούλητον ἰουδαίοισ θαῦμα, δεικνὺσ τὸν πολέμιον αὐτοῖσ ἤδη στεφανωθέντα; 5—6 и — бкл.. нѣтъ въ греч.; 6 на лѣв. полѣ 4 точки — замѣтка прписчка; 8 вѣ[а]ѧше писцомъ изъ кыкаѧше передѣлкой ъ на ѣ и незаполненной разурой «ıк»; кружокъ у к (ѥстъ-) утраченъ съ полемъ; 9 и αὐτόν; 10—11 ѥ.. не—н.. Io. 1, 18; 12—13 оу.. (θελήσουσι) — и.. вводн. предл.; 13 2-я половина отъ и утрачена съ полемъ; 14 ихъ gen. poss.; 15—17 Io. 19, 15; 17 написаніе ..рѣ ср. манастърѣ (44, 1), звѣрѣ (44, 28—29 и 49, 22) и морѣ 438, 16; 18 б.. 17 ..ıи (вм. кез г.. отзывается Кормчей (81-е прав. Василія В.); 19—20 Исх. 32, 4; 20 .. шиı ..шиı) οἱ συνάγοντεσ; 21 ли писцомъ; 22 кога sic (τίνα); ср. коѥга 441, 20 и вѣсѣкога 457, 13; 22—23 при.., т. е. ἐπιβαῖται; 23—24 гѣ—ѥште Исх. 15, 18; 24 иниц. выступ. поверхъ стр.; 25—26 п.. —н.. Осія 3, 4; 30 к.. (·) т.. (·) «τίσιν; ἀχάνθαισ,». Ziv. исправ. у Микл. 326: к.. (21), ра.. (24); исправь к.. (23), же о.. (327,1). Прав. поле оторвано по бороздѣ линовщика и утрачено.

сками мъздами· ѡжидахъ сътворити ми вино
сътвори же трънїе· заѹшенъ бъістъ·
· ранъı прим· нь ничим'же сѧ посрами· ста-
ни съ їсоусомъ· и виждъ ѿ ѡного ѡчима· что бо
тъ рече· гї кто вѣрова слоухоу нашемоу· ви-
дѣхомъı и· и не имѣаше вида· ни доброты·
нъ видъ є҆го вечѣстьнъ· ѝзчазам паче сънновъ
человѣчъ· Не имѣше ли доброты вѣсѣкоѫ·
доброты хътрѣцѣ· плакаше бо жидовъска
зъла человѣкъ въ ѧзвѣ съı· и вѣдъı трѣпѣти
болѣзнѣ· человѣкъ не богъ· человѣкъ бо вѣаше
а не богъ ѧзвѣѥмъıи· кто ѹ҆бо тъ многоболѣ-
знѣнъıи· и многотроудънъıи· и ѿтъ вѣсѣхъ
мештемъ· ѥ҆да како и по правѣдѣ ѥ҆же стра-
ждетъ· тъ грѣхъı наша носитъ· и за нъı болѣ-
знь приѥмьıѥтъ· ѧзъ ни ѥ҆дноѫ же винъı ѡбрѣ-
таѭ ѡ человѣцѣ семь· нь не стъıди сѧ ѹ҆корънъı-
ми благъıнами· толико пострадавъ прѣ-
въı бестрастьнь· ѧзвенъ бъістъ· ѡплъкаваѥ·
вечѣстиѫ прим· и самъ прѣвъıваатъ чъстѣ-
нъ славьнъ· съгрѣшаѭштиихъ· иже нѣ-
кто рече имъ исаиа· и мъı минѣхомъı и въ
болѣзни и ѧзвѣ· и въ ѡзълѣнии· тъ же ѧзвь-
нъ бъістъ грѣхъ ради нашихъ· и въ болѣ-
зни бъістъ безаконий ради нашихъ· да
и тъ ли ѹ҆бо и мъı ѧзвени имъ ѧзвоѭ ѥ҆го
ищѣлѣхомъı· мрътвѣць мрътвѣцемъ вра-
чъ· ѧзвенъıи многоболѣзньнъıимъ человѣ-
комъ· сѫпротивъно ѧзи бъıлиѥ· нъ доко-
лѣ наше бестрастиѥ лѣстиши ѹ҆ человѣче·

1 в.., т. е. σταφυλήν; 1—2 ѳ..—тр.. Иса. 5, 4; 2 2-й зн. препин. безъ промеж.; за нимъ четыре нечисто выскобленныя буквы (я читаю «тына») и въ началѣ 3 строки разура еще 2-хъ буквъ (нечитаемыхъ) съ ущѣлѣвшей точкой; въ греч. здѣсь читается ἐτυπήθη; ..мн(въ) «ἐπαισχυνθείσ.»; 4 і.. вм. исаиѣѫ (μετὰ ἡσαΐου); во ѹ҆̀ (ѹ҆бо?); 5—8 Иса. 53, 1 и 2—3; 7 ѝз(ъ)ч..; ..въ еръ выступ. поверхъ стр.; 8 иниц. опуск. до 9 строки; (·) в.. [·]; 9—10 ж.. з.. τῶν ἰουδαίων τὰ κακά; 10—11 ч..—нь.. Иса. 53, 3; 12 к.. предикатъ, а ѕ.. подлежащее; 14—15 с.. изъ Марк. 9, 12; 15—16 тъ—п.. Иса. 53,4; 16—17 Лук. 23, 14; 18 т.. (ко) τοσαῦτα γάρ; 19 2-й зн. препин. безъ промеж.; нь (въ ѳ..) лигатура; 21—22 съ.. (gen. partit) [·] иже (вм. ѥкоже ѡ҆с) н.. (·); 22 имъ вм. самъ αὐτὸς ὁ; 22—25 Иса. 53, 4—5; 25 ρ писцомъ изъ ı; 26 (леж)имъ (·): οὐκοῦν καὶ αὐτὸς καὶ ἡμεῖς τραυματίαι κείμεθα; 26—27 ѧзвоѭ ѥ҆го (мъı) и.. Иса. 53, 5; 27 ..цемъ dat. poss.; 28—29 м.. ч.. тоже; 29 с.. ѧзи к.. ἀντιφάρμακον; 30 в.., т. е. ἄδειαν. Ziv. исправ. у Микл. 327: нс.. (8), мзъ (25); исправь: м.. (12), ..кань (18), м.. (25).

рьци а҃вьѥнѣ їштемоѥ· ѧкъı ѻвьча на за-
колень҃ѥ веденъ въıстъ· и҃ ѧкъı а҃гньцѣ· бла-
го ѻвьча зълома сокачима҃ ѿтъдано за-
кала҃ѥтъ сѧ· ѿ жидове ѻвьца не стризѣте·
ѧште ли стрижете· поштадите ѻвьца· бла-
гъ плодъ приносаштоу· ведоми же бѣ҃-
хѫ и҃ їни съ їимъ· зълодѣа дъва· приходи-
тъ во намъ слово· къ десатоуѻ҃моу часоу да҃-
ни· Да никтоже своѥѧ жизни ѻсѫждаѥтъ·
и҃ хотѣхъ ѹ҃бо прѣстѫпити повѣстъ· понѐ-
же многашди ѫ҃ повѣдовахъ вамъ· виждѫ
же разбоиника присно ма҃ ноудашта· и҃ нѣ
чоудо· не бо нъ и҃ породъныѧ двьри приноу-
ди· хытро ѿтъ насъ съпасъ прѣвративъ·
стоѧше на крьстѣ а҃гньцъ· и҃ два вълка· нъ
ѻвъı прѣвъı на земи нравомъ· ѻвъ же ѹ҃же
прѣмѣнѣваше сѧ· помани ма҃ глаголѧ ѥ҃-
гда придеши въ цѣсарьствии своѥмъ· ѿ
силъı їсоусовъı разбоиникъ ѹ҃же пророкъ·
ѿтъ кръста проповѣда҃· помани ма҃ г҃и
ѥгда придеши вь҃ цѣсарьствии твоѥмъ
ч'то во видиши цѣсарьскоѥ ѿ разбоиниче·
забѫшань҃ѥ ли плъвань҃ѥ ли· гвоздь҃ма҃ ли
или дрѣво· и҃ жидовъскаа прѣтъıканиа·
и҃ ѹ҃же воиномъ лжштѫ ѻбнажаѥмѫ· нъ
виждѫ рече того а҃гѣлъı ѻкрьстъ стомшта
виждѫ слъньце бѣжаште· прѣвѣсѫ ра-
здираѥмѫ· земьѭ трепештѫштѫ· мрът-
вѣца ѹ҃же вѣжати пооучаѭштемъ сѧ·
їсоусъ вьсѧ приѥмь҃ма҃· їже и҃ къ ѥдиноуѹ҃м

1—2 ѧкъı—а҃г.. (греч. добавляетъ: ἐναντίον τοῦ κείροντος ἄφωνος; ср. 434, 26—27) Иса. 53, 7; 2—3 в.. въ изданіяхъ ошибочно χριστόν вм. χρηστόν; 3—4 (- а҃штѣ) з.. сѧ (вм. ..лаѥ҃тѣ) εἰ σφάττετε; 4 (-) ѳ.. (нѣтъ въ греч.) не стр.. изъ Иса. 53, 7; 5 1-й зн. преп. безъ промеж.; ..ца род., кк грецизмъ (φείσασθε προβάτου); 5—6 в.. п.. п.. (sic) вм. ..штѧ (если и тутъ грецизмъ) или ..штѫ (χρηστὰ καρποφοροῦντος); 6—7 в..—д. Лук. 23, 32; 8 дѥ.. τὴν ἐνδεχάτην (ср. 437, 30—438, 1); 9 инип. выступ. поверхъ строки; ѳ.. ἀπαγορεύσῃ; 12—13 и҃ нѣ ч.. καὶ οὐ μέγα; 14 х..—насъ читай χытростѣ на (τὴν τέχνην εἰς σωτηρίαν μεταβαλών); 16 ѻкъı 2-я часть у ъı выскоблена (разура не заполнена); 17—18 Лук. 23, 42; 19 с.. и҃.. род. въ знач. зв. ф., кк грецизмъ (ѿ τῆς); 26 (нѥ) в..—т.. οὐχ ὁρῶ, φησι, τὰ φαινόμενα; шт лигатура; 30 ..ѹ҃м(s) конецъ утраченъ съ полемъ пергамена, оторваннымъ по бороздѣ линовщика. На ниж. полѣ позд. рукой «того ради». Исправь у Микл.: ..ть (327, 28) и 328: о.. (1), въ (13).

на десате часоу пришъдъшимъ· то жде
давъ динариѡнъ· аминъ аминъ глаголѫ
ти· приими и тъı аминъ ѿ развоиниче·
иже дъıесь развоиникъ· дъıесь съıнъ· дъ-
5 ıесь съ мноѭ бждеши въ породѣ· азъ та изгъ-
навъıи въвождѫ· иже породъıнъıѧ двьри за-
творивъ· иже копьıемъ пламѣнъıимъ остѣ-
нивъ· аште во азъ да не вьведѫ· прѣбждѫтъ
двьри затворенъı· гради ѿ развоиниче диа-
10 вола разбивъ· и надъ тѣмь вѣнъчанъ· чловѣ-
ка видѣвъ и богоу сд поклонивъ· ржжние прѣ-
ждъıеѥ повръгъ· вѣрноѥ же приимъ· сим же си-
це имѫштемъ· и всѣмъ свѣтимомъ· отъ въ-
здоуха оубо сльньце· отъ садовъ же дрѣво· отъ
15 жидовъ же злъчь· отъ тъканиı же риза нера-
здьрапа· отъ морѣ же вагъръ одеждънъıи· отъ
роудъ же и желѣзнии· лѫшта же и гвоздиı· и
близнькънъıима истоčьникома· крьви и водь
излиѧнома· съпасъ своѥ творѣѧше· отче остави
20 имъ грѣхъ· которъıимъ остави· ѣлиномъ ли
жидовомъ ли· странънъıимъ ли· иноплемень-
никомь ли· вьсѣмъ просто· ѥдноѭ во рече· и при-
сно дѣло творитъ сд· дѣı ли о ратьницѣхъ ѥдинѣ-
хъ рече остави· по вьса лѣта глаголѣтъ· и при-
25 сно глаголѣтъ· и хотѧи приѥмьıѥтъ· сьнидо-
ша сд вьси въ претории пилатовъ· ч'то глаголѫ-
ште· вѣмъı ѩко лъстьць онъ рече ѥште живъ
съı· ѩко по трехъ дънехъ въстанѫ· зѣло ли вѣси·
зѣло ли помниши ѩко вьстанетъ· оутвръждаѧ-
30 ютъ гробъ· мнѣ во оутвръждаѧши· блюди

30—2 иже —..нъ Матѳ. 20, 9; 1—2 то жде дин.. ср. р., кк грецизмъ (τὸ αὐτὸ δηνάριον); въ проч. случаяхъ родъ не выраженъ (407, 20 bis; 414, 21; 419, 22 и 27; 425, 21 и 24); ср. колебаніе рода въ талант.. 369, 20 и 21; 2—3 а..— ти Лук. 23, 43; 3—4 п..— с.. вводныя слова; 4—5 Лук. 23, 43; 7—8 к..— о.. Быт. 3, 24; 9—10 р.. р.. λῃστὰ λῃστεύσας; 12 в.., т. е. τῆς πίστεως; 12—19 сим — и.. придаточ. предл. обстоятельства времени, и потому читай въ дат. п. (dat. absol.): сл.. (14), д.. (14), з.. (15), р.. н.. (15—16), в.. о.. (16), л.. (17), г.. (17); съп.. своѥ т.. главное предл.; 13 свѣ.. вм. сва.. ἁγιαζομένων; 14 sqq. оубо... же... же и т. д. μὲν... δὲ... δὲ; 15 ж.. вм. животъ ζώων; 17 жел.. вм. желѣза (ἐκ δὲ μετάλλων καὶ σιδήρου); 19—20 о..— г.. (вин. сд.) Лук. 23, 34; 23 і приписка писца (μὴ γάρ); 26—28 г..— ..нж Матѳ. 27, 63; 29 в.. ἐγήγερται; 29—30 оу.. вм. imperat. ἀσφαλίζου. Въ концѣ стр. 5 и 16 ъ выступ. поверхъ строки. Ziv исправ. у Микл. ..на 329, 5.

мрътвьца да не оукѣжи· имате ли рече стражь·
идѣте оутврьдите якоже вѣсте· оубисте я-
коже вѣдѣсте· оустроите якоже вѣсте· стрѣ-
жѣте аште да не въисте хранили· мнѣ вины
словесьныѭ оставили въисте· иныма же вамъ
прѣдаѭ самѣмъ· єгда оубо живъ вѣ· оу васъ
дръжимъ вѣ· єгда же оубиєнъ въистъ вѣ-
сѣхъ васъ оутаєнъ· прѣвждѣмъı оубо вѣда-
ште· не съпаште· да глѣбокъıи сънъ жидо-
вьскъ видимъ· и съ невесьныıми воиньствы
праздьноуємъ· о христосѣ їсѣ гѣ нашемъ·
ємоуже слава и дръжава ныня и присно и вѣ
вѣкы вѣкомь аминъ ·:·

Їанна архиєпископа костантина града златоуста-
го· отъ съказанна єуаггєльскаго· иже отъ матѳєа·
на оутрия єстъ по патьцѣ· съвъраша са архиєрєи и
фарисеи къ пилатоу глаголѭште· поманѭхомъ яко
онъ льстьць єште живъ съı глагола яко по трьхъ дьне-
хъ вьстанѭ· повели оубо оутврѣдити гробъ до третиѧ-
го дьне· єда како пришъдъше оученици єго поштиѭ
оукраджтъı и· и рекѭтъ людемъ яко въста из мрътвъı-
хъ· и бѫдетъ послѣдьнаа прѣльстъ горши прьвъıѧ ·:·
Въсѫдоу прѣльстъ сама са ослѣпıаєтъ· и
не хотѧште истинѣ помагаєтъ· съмотри
же· подова вѣровати яко оумьрѣ· и яко по-
гребенъ въистъ· и яко въста· и то вьсе вра-
гъ дѣла бъıваатъ· виждъ оубо словеса
си съвѣдѣтельствоуѭшта о всемъ томъ·
Поманѭхомъı яко льстьць онъ рече єште

1—2 и..—в.. Матѳ. 27, 65; 2—4 оуѳ..—..зѣте «ἀποκλείετε ὡσ οἴδατε, ὡσ οἴδατε σκευάσατε, ὡσ οἴδατε φρουρήσατε·»; 4—5 ἐμοὶ προφάσεωσ λόγον καταλιμπάνετε; 8—9 к.. не с.. νήφοντεσ; 10 ..ствъı т и ъı выступ. поверхъ строки; 13 ь подъ сомнѣніемъ: верхн. срѣзъ великъ въ лѣв. сторону, кк бы для ъ, но специфич. черты ера нѣтъ (у Копитара ъ, откуда и у Микл., но Ziv. исправилъ на ь); 14 заставка; 15—23 уставъ бол. мелкій; 15 ї(ѡ)анна; 16 ..дєа вм. ..дєа (Успен. сборн. XII в. № 175, л. 212ᵇ, 18); 17 на оу.. (же·иєже) є.. τῇ δὲ ἐπαύριον, ἥτισ ἐστί; ср. Остр. 195, Зогр. 45, Мар. 111; Ассем.: ⰟⰅⰲ ⰓⰔⰎⰀ, ⰤⰔⰎ ⰓⰣⰔⰅⰔⰔⰔⰎⰤ ⰣⰋⰌⰋⰒⰓⰎⰔⰔⰔⰤ (Rački 141, 22); въ Арханг.: На оутрıа иже єсть по патьцѣ л. 113ᵃ и 121ᵃ; 17—23 Матѳ. 27, 62—64; 19 яко не читается въ слав. текстахъ (но ср. 438, 28), ни въ Вульгатѣ; въ греч. ὅτι очень рѣдко (изд. Io. Millii. Oxonii 1707 въ вар.); 20 вѣ.. ерь ср. 443, 5 при 19 прочихъ случаяхъ этого № (39) въста.. съ ъ; ны лигатура; 22 ..тъı=..тъ передъ и; 23 прѣ.. вар. льстъ Усп. сб. 212ᶜ, 1, кк въ Остр., Ассем., Зогр., Мар., Никол. и Арханг. (113ᵇ, 5—6 и 121ᵃ, 13) Евв.; 24 рисов. иниц. въ полѣ; 26 ..ка вар. ..каєтъ Усп. сб. 212ᶜ, 7 (δεῖ); 29 о в.. т.. ἅπαστιν; 30 иниц. изъ строчной буквы продолженіемъ подъ строку. Ziv. исправилъ у Микл. 329: ..ємъ (24), ..мъ (28) и съкр.. (330, 4).

живъ съи· да оумрѣлъ ѥстъ оубо· по трехъ дьнехъ
въстанѫ· повели оутвьрдити гробъ· да и погре-
бенъ ѥстъ· ѥда како придѫтъ оученици ѥго
и оукрадѫтъı и· да оубо ѧште гровъ запечатьлѣ-
ѥтъ са· не вѫдетъ проказъства никоѥгоже·
да и бес пьра оубо оуказанию вьскрѣсьноѥ· о нѣ-
м'же въı продалъжисте рѣчь· поньже бо печать-
лѣсте не въı никоѥгоже проказъства· да ѧште
не въı нинѣ'ногоже проказъства· то оуже въста
ѧвѣ и бес пьра· виждь како и не хотѧште троу-
ждаѩтъ са· о оуставьѥнии истинѣмь·
тъı же ми съмотри оученикъı любѧштѧ исти-
нѫ· како глаголѣмъıихъ отъ врагъ· нич'соже
съкръıваѩтъ· ѧште и оукорьна' глаголѫтъ·
се бо и лѣстьца и наричѫтъ· и не мльчатъ ти
того· се же показаѥтъ и дньхъ воуѥстъ· и сихъ
безъловѣнъıи и любѧштии истинѫ образъ·
поньже ни съмрьтию гнѣва оуставиша· досто-
инъно же и ѳного вьзискати· кде глагола по
трехъ дьнехъ въстанѫ· не бо ѳбрѧштетъ ни-
ктоже тако ѧвѣ извѣштана· нъ ѿнина ѥ-
стъ притъча· ѩкоже вѣдѣхѫ глаголѣмаѩ·
и хотѧште зъло творѧхѫ· что оубо пилатъ
имате ли стражѫ· оутвьрдите ѩкоже вѣсте
и оутвьрдиша· печатлѣвъше гровъ съ стра-
жьми· не да воиномъ ѥдинѣмъ печатьлѣти·
ѩкоже оувѣдѣвъ о нѣмь не хотѣше с ними
причастити са· нъ гонезноути ихъ хота·
и то творитъ и рече· въı ѩкоже хоштете печа-
тьлѣите· да не дроугъıѧ имате виновънъı

1 2-е χ писцомъ изъ с; 2 пок.. χέλευσον οὖν (вар. безъ οὖν); ср. 439, 20, гдѣ тк же, кк въ литургич. текстѣ; 2—3 да и п.. ѥ.. (оубо ожидали бы, но и въ Усп. сб. нѣтъ 212c, 21) οὐκοῦν ἐτάφη (ср. οὐκοῦν да.... оубо 440:1, 4, 6; 443, 30—444, 1; въ № 38: 435, 24 и 436, 25); 3 ѥго «нощию» доб. Усп. сб. (въ греч. нѣтъ); 4 ъ=ъ передъ и; 5 послѣ ..же въ греч. «οὐ μὲν οὖν.» (вар. «οὐ γὰρ ἦν.»); 6 опущ. бъıстъ, кк и въ Усп. сб. (γέγονεν послѣ придаточ. опредѣлит. предлож.); 7 на лѣв. полѣ 4 точки — замѣтка приписчика; пр.. р.. προετείνατε; 7—8 ..лѣсте (кк въ Усп. сб.) вм. .,лѣ са (т. е. гробъ: ἐσφραγίσθη); 9 «ѥдно» писцомъ по разурѣ 2—3 буквъ («corr. ex коѥго» Копитаръ); то οὗχ εὕρηται δὲ ὁ τάφος κενός, ὅλλον ὅτι; 11 оубс.. «и» слабо выскоблено (оуставлении Усп. сб. 212d, 6—7 τῇ ἀποδείξει; «primo scripserat o оубст..» Копит.); ..мъ еръ выступ. поверхъ стр.; 12—13 τῶν μαθητῶν τὸ φιλάληθες (любящаѧ Усп. сб. 212d, 9); 24—26 Матѳ. 27, 65—66; 26 да (тк и въ Усп. сб.; вм. дастъ?) ἀφίησι; 28 нъ ..ноути <оу вм. ж; infinit. и въ Усп. сб. 213a, 10; ср. въ Шишат. Ап. 43, Дѣян. 27, 20, род. п. сущ.: надежда гонезноутиа намъ ἐλπὶς τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς; или въ Усп. сб. 213b, 27 по оумьртии (Супр. 441, 22—23 ..твии) μετὰ τὴν τελευτήν> ἡχъ хота ἀλλ' ὑπὲρ ἀπαλλαγῆς (вар. τοῦ ἀπαλλαγῆναι) αὐτῶν. Ziv. исправ. у Микл. 330: з.. (7 сн.), 331: же и ного (6), в.. (16).

творити· аштиша бо ѥд'ни воини печатьлѣ-
ли· могли бъша глаголати· аште и лъжа и
непрѣпьрива словеса глаголѣмаа· нъ обаче
же акоже и при инѣхъ не стъидѣахѫ сѧ· та-
ко же и о семъ бъша глаголали· ако воини
тѣло давъше оукрасти подаша оученикомъ·
и о въскръсении сълъгати слово· нъина же ти
сами оутвръждъше· ни того могѫтъ глаго-
лати· видиши ли кол'ми ти спѣшатъ о истин-
ѣ и не хоташте· не бо нъ ти придоша· ти про-
сиша ти печатьлѣша съ стражеѫ· акоже
дроугъ дроугоу бъти клеветаремъ и обли-
чителѣмъ· цѣ и коли оубо оукрали бъша въ
сѫботѫ и како· не бо бѣаше лѣтиѫ пристѫ-
пити· аште ли и законъ прѣстѫпили бъ-
ша· како оубо сѣмѣахѫ иже толь страшиви
пристѫпити· како ли приноудити можа'-
хѫ· что же глаголѫште· что ли твораште·
къимъ ли побоуштениѥмъ· стоати хотѣ-
ахѫ за мрьтвѣца· коѥга отъданиа чаѫште
отъ нѣго· коѥго отъмьштениа ѥште жива
видѣвъше сѣвазана бѣжаша· и по оумръ-
твении ли хотѣахѫ за нѣ дръзовати· аште
да не бъı въсталъ· то како то ѥстъ разоумѣ-
ти акоже тако хотѣахѫ сълъгати въскръ-
сениѥ не бъıвъшоу· си рѣчь отъ того· мно-
го о въскрьсении имъ глагола· и часто глаго-
лааше· акоже и сами и сии рѣша· ако по трьхъ
дьнехъ въстанѫ· да аште оубо не бъı въста-
лъ авѣ· акоже акъı прѣлъштении сии·

1 а.. (Яцѣ бо бъша Усп. сб. 213[a], 16) и 4 случая аште (442, 7 и 17; въ Усп. сб. ацѣ бъı; 443, 24; 444, 11; въ Усп. сб. ацѣ) въ этой статьѣ (№ 39) при 16 аште (440, 4, 8 и 14; 441, 2, 15, 23 и 29; 442, 30; 443, 10 и 28; 444, 1; 445, 9 и 16; 446, 1 и 26; 447, 5); ср. въ № 38 (433, 1); ѥд'ни два паерка у писца; **6** (·) п.. оу.. [·]; **7** и нѣтъ въ греч. (въ знач. атоже и»); **9** ти (dat. ethic.) нѣтъ въ греч.; **13** цѣ и Усп. сб. а и (213[b], 7) καί τοι; оубо ἄν (ср. 16 и 442, 23); **15** на прав. полѣ четыре черты — замѣтка переписчика; **16** оубо ἄν; **17** прии.. πεῖσαι τὸν ὄχλον; **20** коѥга sic (въ Усп. сб. коѥго 213[b], 22); ср. кога 435, 22 и къскога 457, 13; **22—23** оу.. см. 440, 28; **23—26** аште — того «,εἰ μὴ ἀνέστη; καὶ πῶς ἂν ἔχοι ταῦτα (вар. ἐνταῦθα) λόγον; ὅτι γὰρ οὔτ' ἂν ἠβουλήθησαν, οὔτ' ἂν ἠδυνήθησαν πλάσαι ἀνάστασιν μὴ γενομέ-νην, δῆλον ἐκεῖθεν.»; **28** и сами [и] (въ греч. и Усп. сб. нѣтъ этого и); **30** «(·) акѣ·» относит. къ послѣдующему; акъı нѣтъ въ греч. (εὔδηλον ὡς ἀπατηθέντες οὗτοι). Буквы выступаютъ поверхъ строки: т (..стѫ- 14 и ..ште 20) и ъ (..ръ- 25).

и противѫ цѣлѣ странѣ о нѣмъ боряште са
и без домоу· и без града бъівъше отъвръ-
гли са ѥго бъіша· и не бъіша такоѫ рачили
ѥмоу възложити славъі· акъі прѣлъште-
ни и вь сетьнъіѭ вѣдъі· того ради въпадъ-
ша въ вѣдъі· а ѥкоже не бъіша могли того
съглъгати· ашти не бъіло въстание· се ни
слова трѣбоуѥтъ· чимь бо пъваѭште· хъі-
тростиѭ ли словесънѫѭ· нъ вьсѣхъ вѣаѫ
грѫбѣши· нъ богатъствомъ ли· нъ ни жъ-
зла ни оноушта имѣаѫ· нъ доброродьство-
мъ ли· нъ оубози и отъ оубогъ· нъ отьчьство-
мъ ли великомъ· нъ отъ мѣстъ вѣаѫ не-
нарочитъ· нъ множьствомъ ли своимъ·
нъ не вѣаше ихъ болѣ ѥдного на десате· и
ти же распрашени· нъ обѣштании ли оучи-
телѣвъі нѣкоторъіими· ашти бо не въстал[ъ]·
то ни та хотѣаѫ имъ вѣрьна бъіти· како
ли можааѫ сътрѣпѣти народоу вѣсаштоу
са· ѥли бо врѣховьнь-[і]-хъ· вратарица женъі сло-
весе не сътрѣпѣ· и прочии же вьси· съказа-
на тъчьѭ оузьрѣвъше разбѣгоша са· как°
оубо оумъіслили бъіша· на коньца вьселѣ-
нъіа тешти· и въсадити сътвореноѥ слоко
о въскръсении· ѥли бо объ противѫ женъск8
прѣштению не сътрѣпѣ· объ же прътивѫ
вѫзѣ· како можааѫ противѫ цѣсаремъ
и кнадземъ и народомъ стати· ижде мечи и ск°-
врадъі· и пешти· и вечисленьнъіѭ по вьса
дьни съмрьти· аште да не бъіша въставъ-

1 и въ Усп. сб. союзъ тн 223c, 11 καί; 4—6 ὥστε ἠπατημένοι καὶ εἰσ τοὺσ ἐσχάτουσ (лишнее «ѣкдъ·» и въ Усп. сб.) δι' αὐτὸν ἐμπεσόντεσ (..дъша, кк и въ Усп. сб., вм. ..дъше) κινδύνουσ; 7 (істинь)но) къ.. ἀληθὴσ ἡ ἀνάστασισ; 8 пъ.. вм. пъваѫ ἐθάῤῥουν (или у првдчка было θαῤῥοῦντεσ?); 9 ..нѫѭ тв. п.; 11 о.. (ὑποδήματα) вин. мн., не смотря на отрицаніе (или это род. ед., если у првдчка было ὑπόδημα? ср. употребленіе въ ед. ч. въ № 2: 17, 19 и 20); 17 нѣ.. вм. «(·) къимн·». «ποίαισ;»; 18 на лѣв. полѣ 3 точки — замѣтка приспчка; 19 н.. к.. дополн. къ сътр..; а не dat. absol. (ἂν ἤνεγκαν δῆμον μαινόμενον); 20 ..ни—[і]—хъ (гаплографія)=..нии ихъ (gen. partit.) ὁ χορυφαῖοσ αὐτῶν: і приписка писца, а хъ слабо выскоблено; 23 оубо ἄν (ср. 441, 13 и 16); 26 объ же вм. обн же (οἱ δέ); 26—27 пръ.. (вм. про..) вѫзѣ (вм. вѫзъ зрѣнию?) πρὸσ δεσμῶν (вар. δήμων) ὄψιν. Ziv. исправ. у Микл. 332: и (15), чимъ (16), въстал (24); исправь не пръ.. (333, 2).

шлаго насытими сѧ намановениа· толика
знамениа въша· и толика чоудеса· и ничъ-
соже сѧ отъ тѣхъ оустыдѣша жидове· нъ
распаша сътворьшаго· а тѣмь ли хотѣа-
хѫ простѣ весѣдоующштемъ вѣровати о въ-
стании· нѣстъ то тако нѣстъ· нъ въскръсъ-
шаго сила то сътвори· съмотри же ми зъло-
дѣиство ихъ ржьноиѣ· помажхолъ рѣша
іако глагола лъстьцъ онъ ѥште живъ съı· по
трехъ дьнехъ въстанѫ· да аште лъстьцъ
вѣ и лъжеѫ прѣлишташе· что сѧ бойте и
риштете· и толико спѣшение творите· бо-
им сѧ рѣша· ѥда како оукраджтъı и оуче-
ници ѥго· и прѣльстатъ многъıа· и тоже іа-
ви сѧ не имъı съпроста слова· нъ овче зълъ
любопьрива бываѥтъ и ве стоуда· и беслов-
нъıими начинаѥтъ· и до третиаго дьне по-
велѣша оутвьрдити· акъı о оуставѣхъ во-
ржште сѧ· и хоташте показати· и прѣдъ
симъ лъстьца сжшта· и до грова зълъ продлъ-
жаѫтъ· того дѣла скорѣѥ въста· да не ре-
кѫтъ съ̀лъга и оукраденъ бъıстъ· се во грѣ-
ха не имѫтъ ѥже скорѣѥ въстати· а ѥже по-
здѣѥ зазора въı плъно бъıло· не во нъ аште
не тъгда въсталъ сѣдаштемъ тѣмь тоу
и стрѣгжштемъ· нъ отъшъдъшемъ по трь-
хъ дьнехъ· имѣли бъıша что отъвѣшта-
вати и глаголати· аште и неразоумьнѣ· то-
го ради вари· лѣпо во вѣаше сѣдаштемъ имъ·
и стрѣгжштемъ бъıти въстанию· да и въ

5 вѣ- ерь ср. 439, 20 при 19 случаяхъ этого № (39) въста.. съ ъ; 5—6 ..ни(і) (Усп. сб. въстании 214ª, 17); 11 п.. въ Усп. сб. съ к въ корнѣ; 13 ъ=ъ передъ и; 14 и тоже, т. е. καίτοι γε; 15 сѧ (сѣ) ἀπεδείχθη τοῦτο; зълъ = зълъ ἡ κακία; 17—18 ..лкша κελεύουσιν; 23 им.. вм. имать εἶχε; 29 ради надстрочн. зн. ошибочно писцомъ; имъ. ерь выступ. поверхъ строки. Исправь у Микл. комм (333, 14).

трьхъ оубо дьнехъ жтрѣ подоба бъıти· аште ли
мимошьдъшемъ· и отъшьдъшемъ вждѫ-
тъ· стражемъ хотѣаше зазорьно дѣло бъıти·
того ради и печати прости ѥкоже хотѣахѫ·
и войни присѣдѣахѫ· и не рождаахѫ въ сѫ-
ботѫ то твораште· и дѣлаѭште· нъ на ѥдь-
но тъчьıѭ зьрѣахѫ на своѥ пронъıрьство· ѥ-
коже тѣмь да одолѣѭтъ· ѥже сетъıлаго бе-
зоумьıа ѥстъ· и страха зѣло потрасаѭшта'-
го вьсако· имъшии во того жидове оумѣръ-
ша вожтъ сѧ· цѣ и аште простъ человѣкъ лѣ-
по бъı пъıвати· нъ да оувѣдатъ ѥко и живъ
самохотьнѣ пострада· ѥже пострада· се и пе-
чатѣ и камъı и стража· и не могоша ѥго оудръ-
жати· нъ ѥдно бъıваѥтъ тъчьıѭ· ѥже обли-
ченоу бъıти гробоу· и вьвѣреноу бъıти отъ
сего въстанию· не во нъ и войни стрѣжахѫ·
жидове присѣдатъ· вечеръ же въ сѫботѫ
освитаѭшти· въ ѥдинъ отъ сѫботъ·
приде марие магдалъıниѣ· и ина мариа
видѣтъ гроба· и се трѫсъ бъıстъ великъ· а-
гг҃елъ во господьнѣ съшедъ съ небесе· пристѫ-
пивъ отъвали камъı отъ двьрии гробоу· и
сѣдѣаше на нѣмъ· бѣаше же видѣниѣ ѥго
акъı мълнии· и одежда ѥго бѣла акъı снѣг'·
по въскръсении аггѣлъ· поч'то оубо приде
и камъı отъвали· женъ дѣла· тъı во того
тъгда видѣша на гробѣ· да имѫтъ оубо
вѣрѫ ако въста· видѣша гробъ тъгда тъ-
шть тѣла· того ради въза камъı· того дѣла

30—3 да и—бъıти οὐκοῦν καὶ εἴσω τῶν τριῶν ἡμερῶν ἔδει γενέσθαι, ὡς εἴ γε παρελθουσῶν αὐτῶν καὶ ἀναχωρησάντων ἐγένετο (вждѫтъ; Усп. сб. 214ᶜ, 7 коудѣть), ὕποντον τὸ πρᾶγμα ἡμελλεν εἶναι; 4 διὸ καὶ σφραγίσαι (печати, кк и въ Усп. 10) συνεχώρησεν ὡσ ἠβούλοντο; 5 ρ.., т. е. ἐμέλησεν (αὐτοῖσ ἐν σαβάτῳ τοῦτο ποιοῦσι, καὶ ἐργαζομένοισ); 8 δ.. (Усп. 18—19 одолѣють) περιεσόμενοι; 8—9 к.. (ѥстъ ἦν) и 9 с..— два греч. родительныхъ причины; 10 ж.. вм. жива (Усп. 23) ζῶντα; 11—12 καίτοι γε (Усп. 25 а и) εἰ ψιλόσ τισ ἄνοσ ἦν, ἔδει θαῤῥεῖν; 18—25 Матѳ. 28, 1—3; 18 веч..—..тж ὄψε δὲ (вар. безъ δέ) σαββάτων (въ сѫботѫ ср. выше, 5—6, гдѣ ἐν σαβάτῳ); ср. Зогр. Ев. Въ вечеръ же сѫботъıнъı стр. 45 (Мар. 111; Никол. 71: соуботѣ съ вар. ..ти; церкви. обиходъ); Остр. Ев. Въ вечеръ сѫботъıнъıи л. 202ᵒ (Ассем. Rački 142; Савв. л. 121ᵃ; Арханг. л. 121ᵃ); 19 ..ѭшти грецизмъ (дат. п. ж. р. τῇ ἐπιφωσκούσῃ съ подразум. ἡμέρᾳ), усвоенный еванг. славян. текстами (только въ Остр. Ев. болѣе осмыслено сѫтаѭштоу, т. е. дьни; въ Арханг. Ев. gerundium сѫтаѭще); въ ѥ.. т. е. дьнь (εἰσ μίαν, т. е. ἡμέραν; ср. прочіе тексты: въ пръвѫѭ сѫботѫ Зогр. Ассем. Мар. Савв. Арханг. Никол.; пьр'воуоумоу, т. е. дьни, въ сѫботъı Остр.; ко єдинѣ W сѣккѡтѣ Церкви. обиходъ); 23 г.. dat. poss.: ср. gen. грока 443, 20; 444, 21; 445, 5; dat. гробоу 444, 16; 445, 29; loc. гробѣ

и тржсъ бꙑстъ· да въспранѧтъ и̑ подвигнѧтъ
сѧ· пришлъı во вѣ҃ша ѩ҃коже масло вѣлиѧ҃ти· и̑ въ
ношти то бꙑстъ· и̑ подоба вѣ҃ нѣкоторꙑи̑мъ и̑
оу҃сънѧти· и̑ ч'со ради и̑ почто рече· не бои̑те въı
сѧ· прѣжде ѧ҃ гонажаѥ҃тъ бои̑зни· ти тъгда гла-
голѥ҃тъ о҃ въскрѣсении· и̑ ѥ҃же въı многѫ кажѧштѫ
чѣстѣ ѥ҃стъ· и̑ кажѧштоу ѩ҃ко сетъıна҃ о҃жидаѧ҃-
тъ дръзновъшии̑хъ ѥ҃же дръзнѧша сътворити·
ѧ҃ште сѧ не покаѧ҃тъ· не во ѥ҃стъ вамъ рече боя҃ти
сѧ· нъ о҃нѣмъ распѧтъшии̑мъ· о҃тънѣмъ оу҃во и̑-
мъ боя҃знь· и̑ словесъı и̑ лицемъ· не во нъ о҃бразъ
свѣтьлъ показа· благовѣщтени-ѩ҃-же сица не-
съı приведе глаголѧ҃· вѣдѣ ѩ҃ко їс҃а распѧталаго
и̑щитете· и̑ не срамьѧ҃ѥ҃тъ сѧ распѧта нарица· се
во начало благъıимъ въста· о҃тъкѫдоу ѩ҃ко-
же рече· ѧ҃ште и̑ мнѣ не вѣроуѥ҃та· то того слове-
сѧ помѣнѣта· да и̑ мнѣ не не вѣроуѥ҃тѣ· таче
и̑ ѥ҃но оу҃казанию҃· Градѣте видите мѣсто· и̑-
жде лежа· того ради въза камъı· ѩ҃коже и̑ о҃тъ се-
го тѣма вѣзати оу҃казъ· и рѣцѣта оу҃ченикомъ
ѩ҃ко оу҃зрите и въ галилеи̑· и̑ и̑нѣмъ благовѣ-
стити строи̑тъ· ѥ҃же и̑ма паче творѣше вѣрова-
ти· и̑ добрѣ въ галилеи гонѧ҃жаѧ дѣлъ и̑ вѣдъ·
ѩ҃коже не страхоу сътѫжати вѣрѣ· и̑ їѵдоста и̑-
з гроба съ страхомъ и̑ радостиѫ҃· почто· оу҃частъ-
но о҃рѫдие видѣша и̑ прѣславьно· гробъ тъ-
штъ· и̑жде прѣжде положена видѣша· тѣм'-
же и̑ веде и̑ на видѣние· да о҃боѥ҃моу вѫдета
съвѣдѣтелѧ· и̑ гробоу и̑ въскръсению҃· не во
нъ помъıшлаѧ҃хѫ ѩ҃ко никтоже ѥ҃го нѣ вѣзалъ·

XXX тетрадь (полный кватерніонъ).

2 ..лъı кѣша вм. ...лѣ кѣсте (двѣ Маріи) подъ вл. греч. ἦσαν παραγενόμεναι; **4—5** не—са Матѳ. 28,5; **6** шт лигатура; **6—9** καὶ τὸ «ὑμεῖσ» δὲ πολλὴν ἐνδεικνυμένου (кажѧштѫ вм. dat. abs. ..штоу подъ вл. чѣстѣ) τιμήν ἐστι καὶ δεικνύντος, ὅτι τὰ ἔσχατα μένει τοὺσ τετολμη-κότασ ἅπερ ἐτόλμησαν, ἐὰν μὴ μετανοήσωσιν; **12** ..ни-ѩ҃-же (гаплогр. и въ Усп. 215ª, 25)=..нии҃ ѩ҃же: καὶ γὰρ τὸ σχῆμα φαιδρὸν ἀνέδειξεν, ἅτε (ѩ҃же) εὐαγγέλια τοιαῦτα φέρων, ἐπήγαγε λέγων **13—14** в..—..тѣ Матѳ. 28, 5; **14** ср.. буква с вставка писца; «нча· се» писцомъ по разурѣ безъ тѣсноты, но разура выступаетъ въ поле на 2 буквы; **15** «(·) къста·» Матѳ. 28, 6; ѳ.. (·) «πόθεν δῆλον;»; **16** «того» т изъ г писцомъ; **17** ..тѣ Усп. 215ᵇ, 3 ..та; **18—19** Г..—

444, 28); **25** г' потерто временемъ (паерокъ едва замѣтенъ); **26** (прнде) ἀγ.. ἦλθεν ὁ ἄγγελοσ; **29** ки.. ὁρῶσιν; «гда тъ» зачеркнуто чернилами писца (ни въ Усп., ни въ греч. нѣтъ тъгда); **30** в.. Усп. 214ᵈ, 29—30: къзатъ. Ziv. исправ. у Микл. 334: нѣмь (18), къза (23).

воиномъ многомъ сѣдаштемъ· аште да самъ сѧ
не въскрѣси· того ради и радоуиѫтъ сѧ и чоудатъ
сѧ· и въс толико прѣвъıваниѥ· приѥмыѫтъ отъ-
даниѥ· ѥже прѣвоѥ видѣти и благовѣстити·
не глаголала тъчьıѫ иъ и видѣнаа· ти поньже
ıзидоша съ страхомъ и радостиѫ· се ıсоусъ сѧ-
рѣте и глаголѧ радоуита сѧ· тѣ же ѧстѣ и за но-
зѣ· съ прѣвеликомъ веселиимъ к нѣмоу· при-
текши· приѥмаста же и дръжаниимъ зна-
мениѥ· и ıзвѣщениѥ въскръсениа· и по-
клониста сѧ ѥмоу· что оубо тъ· не боита сѧ·
пакъı и тъ боязнь ıзгонитъ· протварѣѫ пѫ-
тѣ вѣрѣ· иъ ıдѣта и повѣдита братиı моеи·
да ıдѫтъ въ галилеѫ и тамо ма видатъ· съ-
мотри како ти и тъ· тѣми оученикомъ бла-
говѣститъ· ѥже многашди глаголахъ· ıже
паче родъ вечьстьнъ· въ чьстъ ведъı· и въ бла-
гъı надежда· и болашта ıщѣли· васнь кто
васъ бъı хотѣлъ такъжде бъıти· и по нозѣ ѧти
ıсоусовѣ· можете и ıныа ѥликоже васъ хоще-
тъ· не по нозѣ тъчьıѫ и по ржцѣ· иъ и по главѫ
ѧти чистѫ онѫ· страшънъıихъ таинъ на-
съıшталѫ сѧ· чистѫ съвѣстиѫ· не сьде же
тъчьıѫ· иъ и въ иныъ дьнь оузърити и· сь неизгла-
големѫ славоѫ оноѫ· и народомъ аггельско-
мъ граджшта· аште въсхоштете чловѣко-
любиви бъıти· и слъıшати имате не си сло-
веса тъчиѫ· ѥко радоуите сѧ· иъ и оно· идѣте
благословьıениı от'ца моего· приимѣте оуго-
тованоѥ вамъ цѣсарьствиѥ· прѣдъ съложе-

1 м.. τοσούτων; 2 и вм. и; 5 ти п.. ἐπεὶ οὖν; 6—8 ıз..—нозѣ Матѳ. 28, 8—9; 7 1-е и вин. дв. ж.; 10—11 и по..—ıѥ.. ib. 28, 9; 11 ıе—сѧ ib. 28, 10; 13—14 иъ—ви.. ib.; 13 ѣ безъ ıота; 14 ки.. ὄψονται (ср. Савв. оузьрѧтъ); 15 ти dat. ethic. (нѣтъ въ греч.); тъ [·]; 16 ıже (при родъ) = τὸ (при γένος); ıщѣли(къ) ἰώμενος; 19 васъ gen. partit.; 20 ıѣ.. в.. (gen. partit.) ὅσοι; ѱ лигатура=шт; 21 1-е тъ въ ссадинѣ (не разура); 22—23 ..штаѫ(штѣ) сѧ (Усп. сб. 215d, 8—9 ..щающіе сѧ) ἀπολαύοντες; 23 ч.. тв. п.; 24 иныъ вм. ıныъ ἐκείνῃ; 24—25 ..мжѫ тв. п.; 24—26 оу..—г.. Матѳ. 24, 30; 28 ıно (вм. ıна?) ἐκεῖνα; ид.. т выступ. поверхъ стр.; 28—1 ид.. (Усп. 20—21 придѣте, кк и всѣ Евв., — Остр. bis, Арханг. 74b, 9 и 85b, 4; δεῦτε) — м.. Матѳ. 25, 34. Ziv. исправ. у Микл. 336: м.. (2), ти тъ (3), с.. (9).

лежа Матѳ. 28, 6; 18 ..за.. надстр. зн. ошибка писца; иниц. опуск. въ 19 строку; 19 в.. к.. (Усп. 7: камень) Матѳ. 28, 2; 20—21 и—г.. Матѳ. 28, 7; 20 ..мъ еръ выступ. поверхъ стр.; 23 «дѣлъ» д на мѣстѣ быв. точки; 24 μὴ τὸν φόβον διενοχλεῖν τῇ πίστει; і вставка писца; 24—25 ı—..ѫ Матѳ. 28, 8; 25—26 оу.. (оучастьно Усп. 20—21) вм. оужастьно ἔκπληκτον; 27 «ена вид» писцомъ по разурѣ 6 буквъ. Ziv. исправ. у Микл. 334: -шли (25); 335: вь (12), гона.. (14), ıего в.. (20); исправь не в.. (335, 9).

нимѣмъ мира· Бѫдѣте оубо человѣколюбивы да то оуслышите· и въ златоносивъıѧ женъı видаштаѧ· течениѥ женьскоѥ· сиѭ ѧзѫ поньѣ допоздѣ нѣколи· отъложивъша златънааго желанига· ѩкоже ѧште рѣвънооуѥте женамъ· прѣмѣните оутварь ѥиѭже обложени ѥсте· милостиѭ обложивъше са· къıи оуспѣхъ повѣждъ ми чьстънааго камениа сего· и златомъ шьвенъıихъ ризъ· радоуѥтъ са глаголѣши о сихъ дша и веселитъ са· ѧзъ тебе о приобрѣтении въпрашахъ'· тъı же ми врѣдъ повѣдаѥши· ѥже во о том' праздънновати и радовати са· и прилпѣти ничтоже нѣ того горе· горчаиши бо лютаѧ си работа бъıваатъ· ѥгда кто и работаѧ радоуѥтъ са· къгда бо ѩкоже ѥстъ подоба· поспѣшито на доуховънноѥ дѣло· къгда же ли посмѣѥтъ са· ѩкоже ѥстъ лѣпо житиискъıимъ потрѣбамъ· ѩкоже мнитъ радости достоина· ѥже златомъ вазати са николиже· нъ молѭ то отъложивъша· милостъ приобраштамъı· въводаштаѧ въ цѣсарьство нѣвесьноѥ· ѥгоже бѫди вьсѣмъ намъ полоучити· благодѣтиѭ и человѣколюбиимъ гѫ нашего їсоуса хѫ· ѥмоуже слава въ вѣкъı вѣкомъ· ѧмин ·:·

слово сѫтааго ѣпифания архиѣпископа купрьска· о погребении тѣлѣ гѭ нашего їсоу хѫ· и ѡ ѡсифѣ ѩже отъ ариматеѩ· и о никодимѣ и о сѣнитии гѭ нашего.

1 иниц. опуск. недалеко подъ стр.; 3 [·] т.. — сниѭ вм. т.. женоу сеѡ· (т. е. обѣихъ Марій) τὸν δρόμον τῶν γυναικῶν τούτων; 4 [·] ѡ.. 4—5 ὀψὲ γοῦν ποτε τὴν νόσον ἀποθέμεναι τῆς τῶν χρυσῶν ἐπιθυμίας; 6 ж.. вм. женама сима τὰς γυναῖκας ταύτας (т. е. Маріямъ); 6—7 ..ни вм. ..нъı (т. е. златоносивъıѧ женъı); 7 ..ше са вм. ..ша са περιθέμεναι (ср. ниже, 21: ..ша; см. Лескина Грам. § 70. 8); 10 ..ши φησὶν, но у Георг. Трапезунт. inquies; 13 прил.. (прилъпѣти Усп. сб. 216ª, 18) надъ л видно потертое отъ времени мѣсто: не стерся ли паерокъ? 14 горе (= горѣ), т. е. χεῖρον; 15 1-е «або» писцомъ по разурѣ 4—5 буквъ; работаѧ буква к передѣлка писца; 16—20 к..— са (·) «ἐπὶ τίνι γὰρ τῶν πνικῶν ὡς χρὴ σπουδάσει (поспѣшито sic; ..ти Усп. 24—25) ποτὲ ἔργων· πότε δε καὶ καταγελάσεται ὡς δεῖ τῶν βιωτικῶν («житиі..» ті приписка писца) πραγμάτων ἡ (ѩкоже вм. ѥже подъ вл. 18 стр.) χαρᾶς ἄξιον εἶναι νομίζουσα τὸ δεδέσθαι χρυσῷ;»; 21—22 ..штамъı въ Усп. 216ᵇ, 2—3 ..цѣмъ; 27 заставка; 28—30 уставъ бол. мелкій; буквы с и о (слово сѫтааго, ..коу.., ѡ, ..шего) широк. формы; 29 п.. т.. (с приписка писца) гѭ (писцомъ по разурѣ се) τὴν θεόσωμον (првдъ ср. 450, 26; 456, 13—14; 457, 7 и 22) ταφὴν τοῦ χῦ. Исправь у Микл. окъ.. 336, 20 и 21 и тѣле 337, 9.

гробѣхѣмѣ· по сѫпасѫпасѣнѣи мѫцѣ дневъно бывъшоу ·:·
Что се дѣнѣсь мльчание много на земи· ч'то се
мльчание много· и неплиштевание мног°.
мльчание много· ꙗко цѣсаръ сѫпитъ· зе-
мѣ оубоѩ са и оумльча· ꙗко богъ плътиѫ оу-
сѣпе· богъ плътиѫ и оусѣпе· и адъ въстрепета·
богъ въ малѣ оусѣпе· и сѫпаштаѧ отъ вѣка
отъ ада въскрѣси· къде нѣнѣ сѫтъ вѣчераш'-
наѧ мльвъı и гласи и говори· бываѫштиѩ
на хр̃а отъ законопрѣстѫпникъ· кде народи
и чини· и ѩрѫжиѧ и жрѣди· к'де цѣсаре и ѣрей·
и сѫдиѧ ѻсѫжденъıѧ· кде свѣшта и мечи·
и говори бештисловиѩ· кде людие и гнѣва-
нѣѧ· и трѫтъ неправѣдънъıи· въ истинѫ
оубо зѣло· въ истинѫ людиѣ пооучиша са тъ-
штетънъıимъ· и безоумънъıимъ потъ-
кнѫша са въ ѫгълънъи ѻ камень хр̃а· и са-
ми съкроушиша са· привръгоша са въ тврь-
дъıи камень· нъ вѣ пѣнъı вълънъı ихъ рази-
доша са· потъкоша са ѻ наковалнѣ непо-
вѣдимѣмъ· нъ сами сътърени бъıша· вѣ-
знесоша на дрѣво камень· и сѣшъдъ оумрѣ-
тви а̃· съвазаша великаго сатѫна слънѣ-
ца хр̃а· нъ раздроушъ вѣчънъıѧ ѫзъı· иноплe-
менникъı· и законопрѣстѫп'никъı погоу-
би· заиде богъ слънѣце подъ земьѫ· и тъмѫ
прѣмрачънѫ иѭдеѭмъ сътвори· дънесь съ-
пасение сѫштиимъ на земи· и отъ вѣка по-
дъ земьѫ сѫштиимъ· дънесь съпасение
вѣсемоу мироу· ѥлико видимъ и ѥлико не ви-

1 уставъ б. мелкій; буквы о (гро.. и ..но) широк. формы; г.. τὴν ἐν ᾅδῃ;[съпа]съпасѣнѣи̇ τὸ σωτήριον; м.. τὸ πάθος; ..оу дат. вм. мѣст. ..и (εἰς τὴν κατάβασιν... γεγενημένην); ср. страницу 455; 2 рисов. инициалъ въ полѣ; 4—5 з..—..ча Пс. 75, 9; 6 [и] оу..; 8 sqq. ср. Пс. 2, 1—2; 10 отъ з.. тк. въ слав. текстахъ, но въ греч. ὦ παράνομοι; 11 о.. и ж.. Матѳ. 26, 47; 12 с.. и м.. Io. 18, 3; 15 з.. (и зѣло): ἀληθῶς ὄντως ἐπεὶ καὶ ὄντως ἀληθῶς; 15—16 л..—т.. Пс. 2, 1; 16—17 п..—к.. Рим. 9, 32 и Иса. 28, 16; προσέκοψαν τῷ ἀκρογωνιαίῳ λίθῳ, χῷ; 17 ..нъи еръ писцомъ изъ и; 19 вѣ п.. εἰς ἀφρόν; 20—21 нак.. неп.. (не ж. р.) ср. наковалѣ непобѣдимѣмь Клоц. 780; ..лѣ ..мѣмь у Михановича и ..лынѣ ..мѣ въ болг. Златоустѣ XIII в. СПБ. пуб. бибки (объ статьи у Ягича Sitzungsberichte der Akad. der Wiss. in Wien phil.-hist. Classe, B. 139. Wien 1898; буду ихъ обозначать: Яг. срб.—ркпсь быв. Михановича, и Яг. блгр.—быв. Синайскаго мнря); 23—24 сл.. Малах. 4, 2; 29 з.. тв. п. Ziv. исправ. у Микл. 337, 8 сн. плъ.. (ошибка Цивира); 338: т.. (3), въ (4); исправь: плъ.. 337, 8 сн. Буквы ъ (тъ- 15) и ь (тврь- 18) выступ. поверхъ строки.

дмъ· Соугоубѣ дънесѣ пришѣствиѥ господьнѣ· соугоубѣ съмотрениѥ· соугоубѣ человѣколюбиѥ· соугоубѣ сънитиѥ· въкоупѣ же съмѣрениѥ· соугоубо къ человѣкомъ посѣштениѥ· отъ небесе на земьиѭ· отъ земьѧ подъ земьиѭ богъ приходитъ· врата ѧдова отвръзаиѭтъ са· съпаштиѩ отъ вѣка радоуйте са· сѣдаштиѩ вѣ тьмѣ и вѣ сѣни съмрътьнѣ великъи свѣтъ приимѣте· съ робы господь· съ мрътвъıими богъ· съ оумъръшıими животъ· съ повинънъıими неповинънъи· съ сжштиими въ тьмѣ не мрѣчаи свѣтъ· съ плѣньникъı свободитель· съ прѣисподьнıими прѣвъıшьнıи небесъ· хс на земи вѣровахомъ· хс въ мрътвъıихъ с нимъ сънидѣмъ· Да оувѣмъ таинъıѧ ѧже тоу· да разоумѣѥмъ бжиѭ таиноу· таина подъ земьиѭ чѧдеса· да оувѣмъ како и сжштиимъ въ ѧдѣ просвѣтилъ ѥстъ проповѣдь· ч'то оубо вьса ли прѣпростѣ съпасаѥтъ· ѩвивъ са въ ѧдѣ бог'· ни нъ и тоу вѣроужштѧѧ· въчера съмотрѣливънаѧ твора· ѧ дънесь владъıчьскаѧ· въчера плътьскаѧ· ѧ дънесь господьскаѧ дѣѧ· въчера человѣчьскаѧ· ѧ дънесь божъствънаѧ ѩвьıѥтъ· въчера за оухо оударенъ бъıваѧше· дънесь же балштанииѥмъ бжиѥмъ· ѧдовъскоѥ жилиште вьıѥтъ· въчера съвазанъ бъıваѧше· дънесь нераздрѣшьнами ѫзами съвазатъ мжителѧ· въчера осжденъ бъıваѧше· дънесь осжденъıимъ свободж дароуѥтъ·

1 Иниц. опуск. во 2 строку; 1, 2, 3 ..гоуѣ adj. indecl. (кѣ свокодѣ) въ знач. ..ко (διττή), кк въ 4 строкѣ, въ Клоц. 793—6, Яг. оба и cod. slav. Vindob. 24 (срб. XV в.) л. 1a; 3—4 въ.. же (и Яг., Клоц. и вѣн.) ὁμοῦ καί; 4 сѣ.. συγκατάβασις; къ ч.. греч. управленіе (πρὸς ἀνθρ. ἐπίσκεψις), кк въ Клоц. и Яг. блгр. (срб. и вѣн. дат. безъ предл.); 8—9 сѣ..— сѣм.. Пс. 106, 10; 9 съ стерто временемъ (уцѣлѣло подножіе с и кружокъ отъ ъ); 11 ..ньи еръ выступ. поверхъ стр.; 16 иниц. выступ. изъ строки вверхъ и внизъ; ..ньıѧ (..ньı Клоц. 810; ..ньѭ вѣн. 1b; оконч. ѧ обусловлено греч. членомъ τά; ср. 478, 5) ѧже тоу τὰ ἐκεῖ μυστήρια; 16—18 γνῶμεν θῡ κρυπτοῦ (бжиѭ таиноу; тк и вѣн. и Яг. срб., а блгр. бу таиноу; Марк. 4, 11; 1 Кор. 2, 7; Кол. 1, 25—26; 2, 2—3) κρυπτὰ ὑπὸ γῆν (подъ земьиѭ тв. п.; ср. землеиѭ Клоц., Яг. оба и вѣн.) θαυμάσια; 21 ..тѧѧ вм. ..тѧѧ; 29 ..λα τὸν τύραννον, но α писцомъ изъ ѡ, при чемъ іотъ случайно уцѣлѣлъ, откуда у Микл. 339, 6 «ıд». Ziv. исправилъ у Микл. 338: отъ.. (18), ..тѧѧ (29) и божь.. (339, 3); исправь: чоу.. 338, 26.

вѣчера слоугы пилатовы ржгаахж сѧ ѥмоу· дн҃ь-
сь вратѣници адовыни видѣвъше ѩштезо-
ша· иъ оубо слъıши о̀ христовн҃ей мжцѣ· въı-
шьнѥѥ слово· слъıши и̇ въспой· слъıши и̇ про-
слави· слъıши и̇ проповѣждъ бж҃иа чоудеса
великаа· како законъ о̀стжпаѥтъ· како бла-
годѣть процвитаѥтъ· како о̀брази мимо-
ходатъ· како и̇стина проповѣдаѥтъ сѧ· како
сѣнь мимоходитъ· како слн҃це вьселѣнжж
и̇спльнаѥтъ· како ветъхъıи законъ о̀ветъ-
ша· како же новъıи и̇звѣштаѥтъ сѧ· како
древьняа прѣидоша· како новаа процвъ-
тоша· двои людиѥ вь сиѡнѣ· въ хрътовн҃-
нѣи мжцѣ· въ врѣмѧ придоша ѥврейстии·
коупно же и̇ погань҃стии· два цѣсара пилат'
и ѷрѡдъ· два и̇ереа· а҃нна и каи҃а҃фа· да о̀вѣ
пастѣ въкоупѣ бждете· о̀ва прѣстаижшти
а҃ христовъняа начинаижшти· двѣ жрътвѣ
въ тъ вечеръ даи҃шете сѧ· понѣже съпасени-
ѥ глаголж живъıимъ и̇ мрътвъıимъ въıва'-
ше· и҃юдеи же съвдзаижште а҃гньца закала'-
хж· а҃ иже о̀тъ погань въ плътѣ бога· и̇ о̀ви
вь сѣнь вьзираахж· о̀ви же къ слн҃цоу и̇ бо-
гоу притѣкаахж· и̇ о̀ви съвдзавъше христа
о̀тъсъıлаахж· а҃ иже о̀тъ погань и҃нодоуш҃-
но ѥго прин҃маахж· иъ и҃юдеи и̇сходение·
ѥже о̀тъ ѥгупта помн҃ѣахж· а҃ иже о̀тъ по-
гань и҃збавлѥние· иже о̀тъ лѣсти проповѣ-
даахж· и̇ се кде вь сиѡновѣ градѣ· цѣсара
великааго· вь нѣмже и̇ твори съпасение по-

2 ..ше ἰδόντες αὐτόν (ѥго Клоц. 829; ѥго Яг. оба; но и въ вѣн. 2ª нѣтъ мѣстоим.); 6 на лѣв. полѣ 5 точекъ — замѣтка припсчка; 6—7 з.. и бл.., т. е. ветхій и новый завѣты; 9 «вьселѣ» писцомъ по разурѣ того же числа буквъ; 13—14 въ (постановка греч. κατά; относится къ врѣмѧ) х.. м.. (dat. poss.) [въ] врѣмѧ (оба въ еще только въ вѣн.; Яг. блгр. отбросилъ врѣмѧ; срб. и Клоц. съ правильн. првдмъ) κατὰ τοῦ χῡ πάθους καιρόν; 16 и҃ѥ.. (съ іотомъ; ср. 448, 11) вм. а҃р'хи̇ерея̀ (всѣ слав.) ἀρχιερεῖς; 17 пастѣ (τὰ πάσχα), т. е. ветхо- и новозавѣтная; 22 ѣ, кк и Клоц., вм. н (мѣст. ед.), кк Яг. оба и вѣн. 2ᵇ (θν̄ ἐν σαρκί); 23 Малах. 4, 2; 24 ..ста «т» выступ. поверхъ стр.; 25 1-я часть ъ изъ л, а п изъ к писцомъ; 26 Клоц. (855—7): ι ови скотънжж (скотны Яг. блгр.; скотьскоую Яг. срб. и вѣн.) жрътвж (Яг. блгр. жрътвы) ови же бж҃ію тѣлоу (dat. poss. въ кач. опредѣл. къ ж..; тк и Яг. блгр., а срб. и вѣн. бж҃ıа тѣла) жрътвж (Яг. блгр. жрътвы) приношахж· нъ (и т. д., кк Супр.) καὶ οἱ μὲν κτηνόθυτον, οἱ δὲ θεόσωμον θυσίαν προσέφερον· ἀλλ'...; ..ıнѥ безъ іота; 28 иже вм. и҃ѥже (Яг. срб.) подъ вл. а҃ иже (27): οἱ δὲ ἐξ ἐθνῶν τὴν ἐκ τῆς πλάνης λύτρωσιν προεκήρυττον; 30 и̇ т.. (вм. сътвори Клоц. и проч.; ср. сѣдѣла Синай. и Чудов. Пс. 119ᵇ,19)—з.. (451,1) Пс. 73, 12. Ziv. исправ. у Микл. въ G.. (339, 18).

срѣдѣ земѣа· посрѣдѣ дъвоѭ животъноу
познанъ бывъ· їсоусъ божии сынъ· посрѣ-
дѣ отѣца и доуха· обоѭ животоу животъ отъ
живота· истинънъıи животъ авıа сд·
5 и посрѣдѣ аггелъ· и человѣкъ· въ аслехъ ра-
ждаа сд· посрѣдѣ дъвоюихъ людии· каме-
нѣ агълънъ лежа· и междоу закономъ и про-
рокъı· въкоупѣ проповѣдаемъ· и посрѣдѣ
моисеа и илиа· въ горѣ авıаа сд· и междоу о-
10 бѣма разбоиникома богъ· разоумѣноуоу-
моу разбоиникоу авıаа сд· и посрѣдѣ на-
стоаштаа жизни и граджштаа· сжди вѣ-
чънъıи сѣда и дънесѣ посрѣдѣ живъıихъ
и мрѣтвъıихъ авıаа сд· соугоубж пакъı си-
15 лж жизни· соугоубжво родъствоу въкоупѣ
и породъствоу· и слъıша въ рѣчи· соугоуборо-
дъствоу вешти· и въсплешти чоудеса· аггѣ-
лъ марии матери христосовѣ· родъство кго
благовѣствова аггѣлъ· марии магдалъıни·
20 порождениѣ ѥго ѥже отъ грова благовѣсть-
ствова· ношти҃ хс҃ въ видлеѣми раждаѥтъ
сд· врътъпъ ис камене· идеже хс҃ роди сд·
врътъпъ ис камене· идеже хс҃ пораждаѥтъ
сд пеленъı въ родъство прииемъıѥтъ· пеле-
25 нами и сѣде повиваѥтъ сд· змурнж рождъ
сд приатъ· змурнж и въ погребениѣ· и ал'гв-
и прииемъıѥтъ· тоу їѡсифъ безмжжънъıи
мжжъ мариинъ· сѣде їѡсифъ иже отъ аримаѳе-
ем· въ видлеѣмѣ въ аслехъ родъство· нъ
30 и въ гробѣ ако и въ аслехъ мѣсто· прьвии·

1—2 п.. — къıв Авв. 3,2; 4 н.. ж.., т. е. φυσίζωος (ср. 460, 5); ср. првдъ въ 3-мъ тропарѣ 5-й пѣсни канона на вел. субб.: ἀφυπνώσας ὑπερφυῶς ὕπνον φυσίζωον ѳүсиѳъкъ плче естества сномъ естественнымъ; 5 1-й зн. преп. смазанъ; 6 дъко[ѡ]ıхъ (дъкоıхъ Клоц., вѣн. 3а и Яг. срб.; ѡбонхъ Яг. блгр.); 6—7 к.. ѯ.. Иса. 28, 16; 8 на прав. полѣ 3 точки — замѣтка прписчка; 9 въ г.. (тк и Клоц. и вѣн.) ἐπὶ τοῦ ὄρους; ср. 381, 11; 12 ..таа вм. ..тда; і писцомъ (χριτής безъ чл.; см. 240, 26) подъ вл. ошибки въ оконч. опредѣленій (13); см. Клоц. 874—5: «сжди кѣчънъ сѣдъı· ıѳ»; ср. вѣн.: «соудіи кѣчныи сѣде т'· и»; 14 сд писцомъ по разурѣ 2 буквъ (уцѣлѣлъ надстр. зн. (') надъ с); подъ вл. соу.. гаплографія: «διττὴν ζωὴν καὶ σ҃ρ҃ιαν ποιούμενοι (вар. πραγματευόμενοσ)· διττὴν πάλιν»; «соугоукоу жизнь и с҃пс҃ениѣ сътворь· соугоукоу пакы» вѣн.; та же гапл. и въ Клоц., и у Яг.; 14—15 силж ж.. вм. глаголж жизнь и λέγω ζωὴν καί; ср. Клоц. гл҃а жизнь; гл҃ю жизнь вѣн.; Яг. блгр. гл҃аж жизны (вм. жизнь и), а срб. ıавııе жизнь; 15—16 διττὴν (соугоу[кж]ко юсъ писцомъ изъ о; Клоц., вѣн. и Яг. соугоукѡ) γέννησιν (..ѡ[у]; Клоц. розъıство; вѣн. и Яг. рождьство) ὁμοῦ καὶ ἀναγέννησιν (..ѡ[у]; Клоц. порозъıство[у] и Яг. блгр. прорѡ҃ство, а срб. и вѣн. по рождьствѣ); 16 ..ша вм. ..шıи (писецъ читалъ ..шакъ, кк и вѣн., Яг. срб. и Клоц.) ἄκουε; въ рѣчи, т. е. νοητῶσ (Яг. блгр. сı рѣчь); 16—17 соу.. (dat.

пастоуси· хрѣстосово благовѣствованиѥ·
дѣство· нѣ и пръвии вѣсѣмъ пастоуси христо-
сови оученици благовѣствоваша· христос°-
вое из мрѣтвыихъ порождение· тоу радоу-
и сѧ аггелъ дѣвѣи възъпи· и сьде радоуите
сѧ велика свѣта аггелъ· хс женамъ въпиа-
ше· въ пръвое родьство· хс по трехъ десатехъ
дьнь· вьниде въ земънъши ерусалимъ въ
црькъве· и принесе ако пръвѣнѣцъ· два гръ-
личишта богови· съ і въ погребение его же
отъ мрѣтвыихъ· хс по четырехъ десатехъ дь-
ний вьзиде въ въшьнии ерусалимъ· ждоу-
же не разлжчи сѧ въ истинъная ста стымъ·
ако пръвѣнець неистлѣньнъ из мрѣтвыи-
хъ· и приноса богови и отьцоу два гръличишта·
доуша и плъть наша· егоже и приатъ· ако
сумеѡнъ етеръ· ветъхъи дьнемъ богъ· ако
въ ржце свои въ своа ѧдра· аште ли вѣтьскы
м· а не вѣрно слъишиши· обличаижтъ та не-
движимии печате· господьскаго погребе-
ниа христосова гроба· ѧкоже бо знаменаном'
печатьмь· дѣвьствьнъимъ затвореномъ·
хс отъ дѣвы роди сѧ· тако не отвръстомъ сжште-
мъ· гробьнъимъ печатьмь· хсово порождение
въстъ· како же въ гробѣ инъгда· и отъ кыихъ
хс жизнь полагаѥтъ сѧ· стыихъ словесъ да
слъишимъ· поздѣ же бывъши рече· приде чл°-
вѣкъ богатъ именемь ѡсифъ· съ дръзновъ
вьниде къ пилатоу· и проси тѣла исоусова· вь-
ниде человѣкъ къ человѣкоу· проса приати бога

2 «ъв» писцомъ изъ н; в.. dat. poss.; 4—5 р.. сѧ Лук. 1, 28; 5—6 р.. сѧ Матѳ. 28, 9; 6 в..—ѧ.. Иса. 9, 6; 7 т.. д.. вм. м (Лев. 12, 3 и 4); 9—10 два (ζεῦγος) г.. Лук. 2, 24; 10—11 съ (вм. нъ Клоц.; нж Яг. блгр. и нь srb. и вѣн.) і къ п.. (тк и Клоц. вм. порождение Яг. блгр.; въ srb. по рожденни; въ вѣн. 4a гаплографія рожѣнн- ього) его (ѥ)же отъ м.. ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἐκ νεκρῶν αὐτοῦ ἀναγεννήσει; 14—15 из м.. gen. part.; 17 в.. д.. (тк и Клоц. вм. дьнемн Яг. оба и вѣн.) к.. ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν θεός (Дан. 7, 13); 18—19 вѣ.. м (вм. сѧ Клоц. и пр.) μυθικῶς ταῦτα; 20—21 по.. вм. порожденни (вѣн. и Яг. srb., а блгр. и Клоц. dat. poss.) τῆς ἀναγεννήσεως; 25 ин.. вм. и къгда καὶ πότε; 27—29 Матѳ. 27, 57 и Марк. 15, 43; 27 в.. (dat. abs.) въ ж. р. подъ вл. греч. γενομένης (т. е. ὀψίας). Лигатуры: шт (15 и 23), нн (24; ѝ безъ іота).

poss.) в.. διττοῦ τόκου (соугоуба рождьства Яг. srb., а блгр. соугоуборожьствоу; соугоукорозьствоу Клоц.; вѣн. опущ.) τὰ πράγματα; 19 (·) ѧ.. [·]; ин [·] лигатура; 21 ..мн ср.. мѣ 29; 22 в.. «νυκτὶ πάλιν ἐν τῇ σιὼν ἐκ νεκρῶν ἀνίσταται. σπήλαιον»; 23 (и) ид.. καὶ ὅπου; 26—27 «ѧл' гѣи» г и ижица надъ оникомъ выскоблены (паерокъ уцѣлѣлъ).

чловѣкомъ· прошлаше врѣмѧ оу врѣмѧ примѧти зиждителѧ вьсѣмъ· сѣно отъ сѣна примѧти гєѳнъскаѧго бгоу: капьл мала· отъ капьлѧ примѧти бездънѫ· кто видѣ ıли кто
5 слъıша къде чловѣка чловѣкови творьца чловѣкомъ даѫшта· безаконьникъ правьдьника· ı творьца закономъ обѣштаваѣтъ сѧ дати· сѫдии осѫжденъ· ıако ı осѫждена сѫдиѫ сѫдиѧмъ въ погребєнıє даѣтъ· поздѣ
10 бъıвъшоу приде чловѣкъ· ıменемъ ıѡсıф'· въ ıстинѫ богатъ· ıако вьсе съложеноє тѣло господьнѣ прıимъ· въ ıстинѫ богатъ ıако соугоубоу· осинѫ хсовѫ отъ пилата прıатъ· ı богатъ ıако весцѣнıаѧго висъра· достоинъ
15 бъıстъ прıѧти· въ ıстинѫ богатъ въıлагалıште бо понесе· плъıно божьствьıаѧго богатьства· како бо не богатъ вьсемоу мироу жизнь· съпасъноє сътѫжавъ· како не богатъ ıѡсıф' даръ прıимъ· питаѫштаѧго вьсѧ ı вьсѣми
20 обладаѫштаѧго· поздѣ бъıвъшоу· вѣ во оубо зашъло въ ѧдъ правьдноє слънце· тѣмже приде чловѣкъ богатъ ıменемь ıѡсıфъ· отъ ѧримадем ıже бѣ крıѧ сѧ· страха ради ıоудейска· приде же ı никодимъ· пришъдъıи къ ıсоу-
25 сови ноштиѫ· таıнъı таınамъ потаıнъı· дъва потаıна оученика· съкрътъ ıсоуса въ гровѣ градета· съкръвенѫ въ ѧдѣ тѣсѫ· потаѣноугоумоу въ плъти богоу· своıмъ въскр'сенıимъ оучашта· дроугъ же дроуга прѣспѣ-
30 вам въ божиѫ любьве· никодимъ бо въ змур'нѫ

3 г.. вм. небесьскаѧго τὸ οὐράνιον; бгоу: бѣлѣгъ иными чернилами; 5 «ъде» писцомъ по разурѣ 3 буквъ; 5 и 6 ..ка acc. object. и д.. acc. praedic. съ замѣной обоихъ род., а въ друг. acc. obj. (напр. Клоц. чкъ) остался безъ замѣны род., мож. б., подъ вл. им. ἀνδσ греч. конструкціи съ ὅτι ...χαρίζεται; 6—7 п..—з.. τὸν τῶν νόμων ὅρον καὶ νόμον; 8 сѫди[н] ѳ.. κριτὴς ἄκριτος (см. 240, 26; Клоц. сѫди ѳ.. 933; ср. Lex. Микл. ἄκριτος: не съмотренныи, несъмотрьливъ, безъ сѫдьства; ср. ἀκρίτως indicta causa аноним. првдчка (XV в.?) посланій Ѳеодорита Курскаго, epist. 139); 11 с.. т.. τὴν σύνθετον ὑπόστασιν (ср. првдъ вѣн. списка тѣло οὐσίαν, ниже, 13); 13 ..боуѧ вм. ..кѫ (τὴν διττήν) ср. Савв. Кн. въ «Разсужд. о яз. Савв. Кн.» Вяч. Щепкина, стр. 77 sqq.; ѳ(у)сиѫ (Клоц., Яг. блгр.; ѥтатьство срб.; тѣло вѣн. 5[a]), т. е. οὐσίαν; ср. ісѳ(у).. 454, 9 и 457, 22; 18 съп.. вм. ı съпасенıѥ καὶ σῳ̃ριαν; 19 пи.. и 20 ѳ.. не опредѣленія къ даръ, а дополн. къ пр..; 21 п.. с.. Малах. 4, 2; 22—25 Матѳ. 27, 57 и Io. 19, 38—39; 25 т.. т.. п.. Кол. 1, 26; 27 т.. вм. таınѫ τὸ μυστήριον; ср. въ 1-мъ тропарѣ 3-ей пѣсни канона на вел. субб. (соч. Марка еп. индрунтскаго IX в.): нынѣ же съкръвеныа (τὰ κρύφια) твоıа бѡмѫжьно (θεανδρικῶς) оумıсныл ıсси ı сѫштиимъ въ ѧдѣ (καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ); 28—29 въс.. вм. съкр'вениимъ διὰ τῆς κρύψεως; ср. Яг. оба и вѣн. 5[a] с(ъ)кръвениюмь; 29—30 п..

и ал оуи штедръ· а їѡсифъ въ дръзновеніе иже къ пилатоу похвальнъ· съ бо вьсакъ страх'
отъвръгъ· дръзноувъ вьниде къ пилатоу·
проса тѣла їсоусова· и въшьдъ прѣмѫдро отъ-
ниждь начатъ· да вьзлюбьленъіа мъисли не по-
грѣшитъ· тѣмже не начинаѥтъ великъіими
рѣчьми нѣкъіими къ пилатоу· да не вь сего
раздражъ отъпадетъ прошенна· ни глаголѣт'
к немоу даждъ ми тѣло їсосово· омрачьшаго
слънце прѣжде мала врѣмене· и каменіе раз'-
дробьша· и земьіѫ потрасъша· и гробъі отвръ-
зъша· и катапедазмѫ црькъвънѫѫ раздъра-
въша· ничтоже таково къ пилатоу глаголѣтъ·
нъ ч'то прошеніе нѣкоіе мало ѡ сѫди и отъ-
ниждь мала проса к тебе придохъ· даждъ ми
тѣло мрьтво на погребеніе· оного осѫждена'-
го отъ тебе· їсоуса назарѣа їсоуса ништаго·
їсоуса весхрамника· їсоуса сего видаштаго
нага· съмѣренаго їсоуса· ѫзъника їсоуса·
окръвенаго страннаго· и въ странь'нъіих'
незнаѥма· и неврѣгома вьсѣми видашта·
Даждъ ми сего страннаго· каа бо ти польза
отъ тѣла странь'на'го сего· Даждъ ми сего на-
зарѣа странь'наго· ѥмоуже странъі не съвѣ-
мъ стран'ний· Даждъ ми сего стран'наго·
ѥмоуже отъца не знаѥмъ стран'ний· Даждъ
ми сего стран'наго· ѥмоуже мѣста и жили-
шта не съвѣмъ странний· Даждъ ми сего стра-
наго· не имѫштаго съде к'де главъі подъ-
клонити· даждъ ми сего страннаго въ стра-

1 ал(г)оуи съ двумя незаполн. разурами г и у (отъ у уцѣлѣлъ хвостъ); а.. τόλμῃ καὶ παῤῥησίᾳ; 3 ..ноувъ sic; ср. минѫвъшоу 560, 28; 5—6 ἵνα τοῦ ποθουμένου σκοποῦ ἐντὸς γέ-νηται; 6—7 в.. (ми лигатура)—н.. κόμποις τισι καὶ ὑψηλοῖς περὶ χ̃υ̃ ῥήμασιν; 7—8 вѣ (гнѣвъ) сего р.. εἰς ὀργὴν τοῦτον ἐξάψας; 9 їсо(у)сово ср. 457, 22 и ѳ(у)сиѫ 453, 13; 12 д sic; 14 ѡ сѫди(ѥ·) и ѡ̃ κριτά. καί» (см. 240, 26); 15 теке вм. тебѣ; 18 вид.. вм. вис.. τοῦ κρεμαμένου (Второз. 21, 22—23); 20 окр.. (Яг. блг. ѡкръвеномоу τοῦ αἱθρίου; ср. Лук. 2, 32 ἀποκάλυψιν въ Остром. окръвение, Мар. окръвение, Зогр. окръвенье; Пс. 97, 2 ἀπεκάλυψε въ Синай. Пс. ѡкръ; ср. оходитъ Синай. Мол. 26b,17 (= ѡходитъ Cod. slav. Vindob. 113. f. 9b XVII в.) и у Микл. оходити; 21 вид.. вм. вис.. κρεμαμένου (см. 18); 29—30 не —..ти Матѳ. 8, 20. Иниц. 22 (въ полѣ), 23, 28 опуск. подъ стр., а 25 и 26 на линейкѣ выступ. вверхъ. Ziv. исправ. у Микл. 342: о.. (22), і.. (26), о.. (28); 343: д.. (7), д.. с.. и ю.. (9); поставь паерокъ стран.. (10).

вм...каста ὑπερέβαλον (Яг. блгр. прѣспѣваѫща в.. л..; срб. и вѣн. 5b..ваіе вь бжію любовь). Dat. poss: с.. (9), в.. м.. (17), п.. к.. (28).

нынѣйхъ ѩко странна весхраминка· отъ
ѩслн ѩко странна· отъ їрода бѣжавъша· Да-
ждъ ми сего стран'наго· бѣжавъшаго от'
самѣхъ пленъ въ ѥгуптъ· йже ни града ни
вѣси· ни храма ни обитѣли ни рода йматъ·
въ стоужден странѣ· съ мрѣтиѫ ймѫштаа-
го житиѥ· и дръждштаго вѣсѣчьскаа·
даждъ ми ѿ владъико· сего висдштаго на
дрѣ нага· да покрыѫ покрывьшаго моѥго
състава наготѫ· даждъ ми сего мрътваго
въкоупѣ и ба· да покрыѫ покрывъшаго мо-
и безаконна· даждъ ми сего мрѣтваго да по-
гребѫ· погребъшаго въ їѿрданѣ моѥ грѣхы·
о мрѣтвѣ молѫ· отъ вѣсѣхъ обидѫ прнйм'ш8·
отъ дроуга прѣданоу· въвъшоу· отъ оучени-
ка прѣданоу· отъ братна йзгънаноу· отъ
своихъ рабъ за оухо оудареноу· о мрѣтвѣ молѫ
осѫжденоу· въвъшоу· отъ свобожденъйхъ·
отъ нѣго· пиштѫ оцъта напоѥноу· отъ йцѣ-
лѣвъшйхъ· отъ нѣго ѩзвѫ прнйм'шоуоум8·
отъ оученикъ оставьѥноу· отъ своѥѩ матере
лишеноу· о мрѣтвѣ ѿ пилате молѫ· на дрѣвѣ
висдшти· нѣстъ бо семоу отьца на земи· ни
дроуга кого нъна· ни оученика· ни жжикы
ни погребителя· нъ самъ ѥдномоу ѥдноча-
дъ· въ вѣсемь мирѣ богъ· и йнъ никтоже· си-
мъ отъ їѿсифа къ пилатоу реченомъ· пове-
лѣ пилатъ въдати ѥмоу· прѣсватоѥ тѣло
їсоусово· пришъдъ же на гольгодно мѣсто·
сънатъ бога въ плъти отъ дрѣва· и полагаѥт'

2 і надъ стр. писцомъ; иниц. на линейкѣ едва выступ. поверхъ стр.; 6 [·] съ м.. вм. съ матернѫ сѹи тѫ мр҃і; 8—9 вн.. на дрѣ(вѣ) Второз. 21, 23; 12 «безака» писцомъ по разурѣ того же числа буквъ; 14—22 12 случаевъ дат. п. вм. мѣст. <при правильномъ мѣст. о мрѣтвѣ (14, 17, 22) и висдшти (23)> подъ вл. привычки къ передачѣ греч. род. то кк dat. absol., то кк dat. poss.; Яг. блгр. п.. (20) и в.. (23) замѣняетъ род. прнемша, висмша (ср. разуру 17); ср. 448, 1; въ Чудов. Псалт. XI в. дат. вм. мѣст., но подъ вл. греч. дат.: прѣмножьство водахъ многдхъ притыкаѥтъ· и къвъшаа ймн· дрѣвлънюоумоу потопоу (вм. ..нѥмь ..помь 14°, 2—6 τὴν τοῦ πλήθους ὑπερβολὴν ὕδασιν ἀμετρήτοις ἀπειχάζει καὶ τὰ ὑπὸ τούτων γενημένα τῷ πάλαι κατακλυσμῷ; 15 прѣ.. к.. вм. про.. к.. πραθέντος; 17 оконч. оу писцомъ по разурѣ а; 18—19 о.. к.. (см. выше) отъ с.. [·] (отъ нѣго отъ работы· отъ прнймъшнйхъ) отъ нѣго [·] ὑπὸ τῶν ὑπ' αὐτοῦ (Ѿ него вѣн. 7ª и Яг. блгр., нмь срб.) ἐκ δουλείας (Ѿ работы Яг. оба и вѣн.) ἐλευθερωθέντων καταχριθέντος (завис. отъ ὑπὲρ νεχροῦ παρακαλῶ), ὑπὸ τῶν ταφέντων (Ѿ прнемьшнхъ Яг. оба) παρ' αὐτοῦ; 19 «оцъ» писцомъ по разурѣ одной буквы; 20 [·] отъ; 25 (ѥдннъ) ..моу μόνος μόνου; 27—28 по..— к.. тѣло Матѳ. 27, 58; 30 с.. аор. Ziv. исправ. у Микл. ..нъ- (373, 14), отъ н.. (344, 1); исправь ..къ- (343, 21).

на земи въ плъти бога нага· нъ ни пакы нага· и видатъ лежашта низъ· възведъшааго вѣса горѣ
и бываатъ въ малѣ без доуха· животъ вѣсѣмъ
и дх҃ъ· и видатъ безъ очию· съзъдавъшаго мно-
гочителꙗнаа· и лежитъ възнакъ въскрѣшение
вѣсѣмъ· и оумрѣштенъ бываатъ богъ плътиж·
вѣскрѣшаай мрътвыѧ· и мльчитъ въ плъти
громъ божиа словесе· и въздвиженъ бываатъ дла-
нѣми· съдръжай земьиж ржкоиж· воле оубо їс҃и-
фе испрошии и приимъ· вѣси ли оубо кого прия-
тъ пристжпль къ кръстоу· и сънемъ исоуса· вѣ-
си ли оубо кого понесе· аште оубо вѣси ѥгоже дръ-
жиши· нъиа бъістъ богатъ· како же оубо и бо-
жию тѣлеси семоу· и страшноуоубоу твориши
погребение· похвалꙗна оубо ѥстъ твоа любы·
нъ паче похвалѣно доуши твоей дръзновение·
воле оубо не трепештеши ли· на ржкоу носа ѥго-
же трепештжтъ херовимъ· которыимъ бо стра-
хомъ· бж҃ии плъти тои съвлачиши лентии· ка-
цѣмъ же говѣнниимъ приматъ очи трепешта вѣ-
зирати· и отъкрыти тѣло бога съмѣрьшааго
са волеиж· воле оубо рѣци ми ѡ їс҃ифе· и къ въ-
стокоу ако и мрътва погрѣбаѣши їсоуса· въсто-
ка въстокомъ· воле оубо и своима прѣстома· ја-
ко мрътвоу їсоусови затвараѣши очи· отвръзъ-
шоуоубоу своимъ пръстомъ слѣпааго очи·
воле и оуста сътискаѣши· отвръзъшоуоубо
оуста гжгънивоуоубоу· воле же и ржцѣ съла-
гаѣши· простеръшоуоубоу исъхъшии ржцѣ·
или и нозѣ по законоу мрътвыимъ вдежеши·

1 2-й зн. препин. безъ промеж.; 4—5 м.. πολυόμματα (..читаа вѣн. 7^{b}; ..читы Яг. срб.; много оучителѧ блгр.) ср. 458,15; 5 възъ.., т. е. ὕπτιος; ѕ безъ іота; 6 ..штенъ см. 479,30; 8 б.. с.. (ср. 462,7) въ знач. 2-й ὑποστάσει (ὁ θεὸσ-λόγοσ) ср. въ Чудов. Псалт. XI в.: божиаго слова 24^{b}, 18 τὸν θεὸν-λόγον; самого вчл҃чьшаго сѧ бж҃ыа слова 25^{d}, 12—13; бж҃иаго словесе въчл҃чение и спсьноѥ ѡвлѣние и въсѣхъ ѩзыкъ спсение 70^{d}, 7—11; сѧ... съдѣлъ ѥстъ въчл҃чь сѧ бж҃ие слово (ὁ θεὸσ-λόγοσ) и плътиж чл҃комъ ѡви сѧ; καὶ σὰρξ ἐν σαρκὶ ἡ τοῦ θεοῦ-λόγου βροντή (вар. φωνή) игра словъ: «Громъ» эпитетъ Христа, имъ усвоенный (см. Io. 12, 29), тк кк Iак. и Io. Зеведеевыхъ онъ назвалъ, кк своихъ ближайшихъ послѣдователей, «сынами Грома» (Марк. 3,17; «сынъ» въ знач. «послѣдователь» см. *Супр.* 438,4, гдѣ правый разбойникъ — «сынъ» Христа; ср. *Θеодорита Кирск.* въ толк. Пс. 28, 1: υἱοὺσ μὲν γὰρ θ҃υ τοὺσ ἀποστόλουσ καλεῖ... υἱοὺσ δὲ χριῶν τοὺσ ἐξ ἐθνῶν πεπιστευκότασ; см. *Pape*'s Hndwrtb.: ἰατρῶν υἱεῖσ, ῥητόρων υἱεῖσ, die Aerzte, Rhetoren; см. *Calmet* «Diction. S. Scrpt.»: *Filius*, quo nomine in Scriptura frequenter discipuli apellantur...); 8 з вставка писца въ промеж.; 9 р.. собственно δραχί; 10 ..шии въ греч. нѣтъ члена; 13 богатъ Матѳ. 27, 57; 13—14 б.. т.. dat. poss. въ кач. опредѣл. къ пог.. (15) τὴν θεόσωμον; см. 457,7—9; 14 сѣ[моу·] и ст.. (вм. ..ноѥ їс҃у) ταύτην καὶ φρι-

давъшоуоумоу хождениѥ недвижимъıма
ногама· воле же оубо и на одрѣ вьздвижеши·
рекъшоуоумоу ославьıеноуоумоу жилами
възми свои одръ и ходи· воле же и хризмж въ-
зливаѥши на цѣсара· и хризмѣ пролиавъ-
шиı са· и вьсь миръ исцѣлıши· воле оубо ѥште
и кръви текжшти ѩзвѣ божиа тѣла съмıѥ-
ши истискати иж· и исцѣлѣвъшоуоумоу кръ-
воточивжиж богоу· воле оубо и водоиж омъıваѥ-
ши тѣло бжиѥ· измъıвъшаго вьса и оцѣште-
ниѥ давъша· къıм же оубо и свѣшта въжъже-
ши истинъноуоумоу свѣтоу· просвѣштъшѧ-
моу вьсѣкꙋга чловѣка· къıм въспоıѥши погре-
вениѭ пѣсни· приѥмъıжштоуоумоу присно
отъ небесьскъıихъ силъ пѣсни· воле оубо слъ-
зъı оупоуштаıѥши ѩко надъмртъвъıмъ· прослъ-
жъшоуоумоу са· и мрътва лазара вьскрѣшѧ-
шоу· воле оубо и плачь твориши· давъшоуоу-
моу вьсѣмъ радость· и скрьвь отъ ѣугъı отъ-
врътшоу· Овачє блажж рждѣ твои ѡ йѡсифе·
послоужъшиı· и осагъшиı· ѥште и крьвь поу-
штаıжшти божиа тѣла· йсѡсовѣ рждѣ и но-
зѣ· блажж рждѣ твои прикоснжвъшиı са бо-
жиıхъ ребрѣхъ· прѣжде домъı невѣрънаагѡ·
вѣрна и похвалѣна опасива· блажж оуста тво-
ıа· бе сътости насъıштъша са· и приложь-
ша са къ йсоусовомъ оустомъ· и доухъ ста отъ-
тждоу испльньша са· блажж очи твои прило-
жьшиı са къ їсоусовама очима· и свѣтъ истиı-
нъныи отътждоу приимъши· блажж лице твоıє

3 ρ.. τὸν κελεύσαντα дат. подъ вл. д.. (1); 4 Мар. 2, 9; 5 «на ц.. ·н» вм. небесьнѣи (Яг. блгр. и срб.; вѣн. 8b) τῷ οὐτῳ; 4 и 5 χ.. μύρα и τῷ μύρῳ; такой првдъ см.: Матѳ. 26,7 и 12 въ Никол.; Марка 14, 3 въ Остр. и Зогр.; 14, 5 и Іо. 12, 3 въ Мар. и Зогр.; χρισμьнъ тоӱ μύρου: Марка 14, 4 въ Зогр. и Мар. и Іо. 12, 5 въ Мар.; вар. χρῖσμα къ μύρον не извѣстенъ; 6 шт лигатура; 7—9 ἆρα δὲ καὶ τὴν θεόσωμον (к.. т.. ср. 22; 447, 29; 450, 26; 456, 13—14) ἔτι αἱμορροοῦσαν ἐκείνην τῡ ἐκμάξαι τολμᾶσ πλευρὰν τοῦ τὴν αἱμορροοῦσαν ἰασαμένου θῦ; 8 иж писцомъ изъ ю или и разурой 2-й части; 12—13 й..—ч.. Іо. 1,9; 13 ..кꙋга писцомъ изъ вьсѣка вставкой ог (insertum кꙋга a prima manu: antea fuit вьсѣка. Копитаръ); ср. кога (435, 22), коѥга (441, 20) и ѥга αὐτόν (509, 21); 13—14 по.. dat. poss. (ἐπιταφίους); 16 надъ писцомъ;

хωδεστάτην τῡ (ἐπιτελεῖσ хηδείαν); паерка (кк у Микл. страш'.. 344, 22) нѣтъ на пергаменѣ; шн лигатура; 16 др.. ὁ τρόπος; 18 χ.. не склоняемо въ кач. им. мн. τὰ χεροβίμ (sic; слав. херок.. оправдывается нерѣдкимъ написаніемъ въ греч. ркпсяхъ съ о вм. оу; ср. для сред. блгр. *Лаврова* «Обзоръ» 54, строка 17); ср. 458, 13 и 24; 24—25 ѩко м.. νεκροπρεπῶσ; 28 г.. μογγιλάλοσ (sic, не μογιλάλοσ или γογγιλάλοσ); 29 п.. dat. poss.; 30 по з.. м.. νεκροπρεπῶσ.

приложъшии сѧ къ божиѭ лицоу· блажѧ рамѣ твоѭ
и понесъшии носаштаго человѣка· блажѧ гла-
вѧ твоѧ ѥиже прикосниѧ сѧ ї҃с глава вьсѣмъ·
блажѧ ї҃ѡсифа и никодима· бъисте бо прѣжде
херовимъ херовимѣйша бога вѣ себѣ носаште·
бъисте прѣжде шестокрилъныихъ богоу слоу-
жѣ· не крильма нъ плаштаницеѧ бога покры-
въша· и почътъша ѥгоже херовимъ трепештѧ-
тъ· сего на рамѣхъ ї҃ѡсифъ и никодимъ носи-
те· ако и вьси бесплътьныихъ чинове сѣ ни-
ма носатъ· идеже ї҃ѡсифъ и никодимъ· не тоу
ли сѣнаша сѧ· и вьси божии ѧггелъ народи· и ва-
раѧтъ херовимъ· и прѣтѣкаѧтъ серафимъ·
и с нима носатъ прѣстолы· и покрываѧтъ
шестокрилънии· и трепештѧтъ многоочи-
тии· видаште їсоуса въ плъти везъ очиѭ· и
прикрываѧтъ силы· и поѧтъ владычьствиа·
и трепештѧтъ чинове· и дивятъ сѧ оужасаѧ-
ште сѧ къ себѣ и сътазаѧште сѧ глаголѧтъ·
что се страшноѥ слово и боязнь· и трепетъ и оу-
жасъ· ч'то се великоѥ и дивъноѥ чоудо· неви-
димыи намъ бесплътьнъимъ въспрѣ богъ·
низъ человѣкъ· мрътвъ и нагъ видимъ ѥстъ·
ѥмоуже прѣстоѧтъ херовимъ съ говѣниимъ·
сего ї҃ѡсифъ и никодимъ погрибаѥта ве сѫм'-
нѣниа· къгда сьниде не оставлии въспрь-
нихъ· ако сьниде сын вънѧтрь· како на зе-
мыѧ приде испльнѣи человѣка· како съльзе
не чоувъшоу ни ѥдиномоу· сын въспрь съ о-
т'цемъ въ нѣиж ако богъ· не ѥвии сѧ намъ ни-

3 ї҃с — в.. 1 Кор. 11, 3; 4—5 γεγόνασι γὰρ πρὸ τῶν χερουβὶμ (вар: опущ.) θν̄ ἑαυτοῖσ ὑψώσαντεσ (вар. ὑψοῦντεσ) καὶ φέροντεσ; 8 χ.. нескл. въ кач. им. мн. (τὰ χ..); 10 в.. gen. part. (αἱ τῶν ἀσωμάτων τάξεισ); 12 в.. им. мн.; ѧгг.. (безъ зн. мягк.) gen. part. (ὁ τῶν ἀγγέλων θω̄ δῆμοσ); 13 χ.. и с.. нескл. въ кач. им. мн.; ср. 24 и 456, 18; 14 ..лъı вм. им. мн. ..λη θρόνοι (высшій чинъ въ іерархіи ангеловъ. Діон. Ареоп. О небесн. іерархіи); 17 с.. 5-й и в.. 6-й чины небесн. іерархіи; 20 на лѣв. полѣ 4 точки—замѣтка припсчка; 24 χ.. нескл. въ кач. им. мн.; 27 ко приписка писца надъ строкой; 29 не—ѥ.. ὁ πάντασ λαθών; 29—1 сын—ни.. ср. Іо. 1, 18.

16—17 [·] п.. Іо. 11, 35; 20 иниц. опуск. въ 21 стр.; 22 s писцомъ изъ о; ср. 453, 13 и 454, 9; 21—22 к.. п.. dat. poss. и к.. т.. gen. poss., оба въ кач. опредѣл. (ср. 7—9) къ ржцѣ (ὅμωσ μακαρίζω σου τὰσ χεῖρασ, ἰωσὴφ, ὑπουργησάσασ καὶ ψηλαφησάσασ ἔτι αἱμορροούσασ τὰσ θεοσώμουσ ἰῡ χεῖρασ καὶ πόδασ); 25 и п.. ὁ.. καὶ ἐπαινουμένου περιέργου; 29—30 с.. и.. Іо. 1, 9.

к'дѣже· человѣкомъ ѥ҃ко человѣкъ· въкоупѣ
же и человѣколюбьць ѥ҃сть сѧ· како невидимыи
и видѣнъ бываатъ· како бесплътьнъıи
въплъти сѧ· како немѫченъıи мѫкѫ приѧт'·
како сѫдии на сѫдищти ста· како животъ
съмрьти въкоуси· како въ гровъ невъмѣ-
щтаѥмъıи въмѣщтаѥмъıи въмѣщтаат'
сѧ· како ѕ҃бита въ гровѣ не ѕ҃ставльши прѣстола
ѳ҃тьча· како въ врата врътъпоу въходитъ·
не ѳ҃тврѣзъıи вратъ небесъскъıихъ· нъ врата
раю ѳ҃тврѣзъ· а вратъ дѣвествънъıихъ не ѳ-
тврѣз'· нъ врата ѧдовъскаѧ съкроушивъ· и двь-
рии при домѣ не ѳ҃тврѣзъ· нъ врата цѣсарьствь-
ıа человѣкомъ ѳ҃тврѣзъ· а врата грова и печа-
тии невреѣжденъı съхраньѧ· како же въ
мрътвъıимъ причитаѥтъ сѧ· своводьı въ
мрътвъıихъ· како свѣтъ немрачьнъıи въ
темьнъıѧ· и въ сѣни съмрътънъıѧ прихо-
дитъ· камо градетъ· камо съходитъ· ѥ҃гоже
съмрѣтѣ не может' оудрѣжати· ч'то ѥ҃ слово· что
коварьство· ч'то ѥ҃ мъıсль сънитию ѥ҃го· ѥ҃же
въ ѧдъ· некли ѧдама съвазьша и намъ кле-
врѣта възвестъ съходитъ· въ ѩстинѫ пръво-
зъданааго· ѕ҃вчате погыбъшааго възиска-
тъ градетъ оубо· и сѣдаштиихъ вь тьмѣ
и въ сѣни съмрьтьнѣ хоштетъ посѣтити·
ибо плѣника ѧдама и плѣн'ницѫ ѥ҃угѫ· ѳ҃т'
страстии раздрѣшитъ· градетъ ѥ҃ко ѿ҃ъ· и съı-
нъ ѥ҃ю· нъ да с' ни҃мъ сънидемъ· нъ да с ни҃мъ
ликъствоуѥмъ· нъ да възиграѥм' сѧ· нъ да

3 бѣ.. ἄϋλος; 5 ..ни҃ (ὁ κριτής) см. 240, 26; 6 с.. род., дополн. къ кък.. (θανάτου ἐγεύσατο); 7 въмѣщтаѥмъıи зачеркнуто чернилами писца; ср. въ 3-мъ тропарѣ 3-й пѣсни канона на вел. субб. (еп. идрунтск. Марка IX в.): гробомь и печатьми, невъмѣстиме, съдрьжимъ бълъ иеси хотѣниемь; 8 ..та(ѥ҃) наст. οἰκεῖ (Яг. оба согласно съ Супр.); 11 дѣѣ.. sic; 12 з' вставка писца («з' post adjectum loco puncti». Копитаръ); 14—15 печати[и] acc. object. σφραγίδας; 15 н.. ἀδιανοίκτους; 16—17 с..—м.. Пс. 87, 6; 17—18 къ—съ.. Пс. 87, 7; 19—20 ὁ ὑπὸ θανάτου κραθῆναι μὴ δυνάμενος; 20 м.. «т'» выступ. поверхъ стр., кк вставка писца, а паерокъ надъ самой буквой; 2-й зн. препин. безъ промеж.; 21 к.. ὁ τρόπος; 22 не .., т. е. τάχα; на лѣв. полѣ 3 точки—замѣтка приписчка; намъ dat. poss.; 24—25 ѕ҃..—г.. Матѳ. 18,12; 25 оубо. и (Яг. блгр. и, срб. нбо и) πάντως (ср. πάντως ѥ҃ко 27 согласно съ обоими у Яг.; всюду вар. πάντας); 25—26 с..— съ.. Пс. 106, 10; 28 р.. [·]; ъ выступ. поверхъ строки. Супины: къз.. 23, в.. 24—25, р.. 28. Ziv. исправ. у Микл. ч.. како (346, 28) и ..тъ, не да съ (347, 20).

потъштимъ сѧ· нъ да проводимъ· нъ да въспо-
ѥмъ· нъ да подвигнемъ сѧ· богоу прѣмѣнꙑ
къ чловѣкомъ видаште· и съвазьѥмъ ѥспоу-
штение· отъ блага гѣ бываѭштиѩ· градетъ
5 бо ѥстъи чловѣколюбьцъ· ѩзвестъ вѣчьнъи-
хъ жж'никъ мѫжьствомъ· и областиѭ велико-
ѭ· живѫштиихъ въ гробѣхъ· ѫже оумѫчи оби-
дьливꙑ и неповѣдимъи мѫчитель· оумѫче-
нꙑ и отъ бога· ѩко противникъ оукрадъ· и съв'-
10 равъ живѫштаѧ въиспрѣ· тоу съвазанъ ѧдамъ
съвазанъи прѣжде· и оумьръи прѣжде вьсѣ-
хъ· съвазанъ прѣисподьнѣи· тоу авьлъ по-
жърѣнъи прѣжде· и пръвъи правѣдникъ·
пастоухъ христосовъ· пастоухов образъ бъив'·
15 неправѣдноуоумоу заколениѭ· тоу ное хсовъи
образъ· великоуоумоу ков'чегоу божии црък'ви
зиждитель· съпасъшии жестосръдꙑѧ вьса
ѧзꙑкꙑ· отъ потопа нечѣстиѭ· голѫбемъ ст'а'-
го доуха· и тьмнаго врана дивола· ѩз нѣѧ
20 ѩзгънавъша· Тоу авраамъ прадѣдъ хсовъ жъ-
ръцъ· ѩже безбожьнѫѭ и весъмрътънѫѭ жрът-
вѫ богоу пожрълъ ѥстъ· тоу съвазанъи ѩса-
къ· съвазанъи древле отъ авраама· въ хсовъ о-
бразъ· тоу ѩкѡвъ· въ ѧдѣ низъ печаленъ· съи
25 древьѥ прискрънъ за ѩѡсифа въиспрѣ· тоу ѩѡ-
сифъ съвазанъ бъивъи въ ѥгоуптѣ въ тем'ни-
ци· въ образъ хсовъ съвазьню гѭю· тоу мѡѱ-
сии въ тъмнъиихъ низъ· ѩкоже бѣ въ крабии·
вь тьмнъиихъ низъ· тоу даниилъ въ прѣиспо-
30 дниимъ гробѣ ѧдовѣ· тоу ѩѣремиа ѩко въ ѩмѣ

4 ..штии вм. ..ште γινομένην (вар. γεν..), т. е. ἀπόλυσιν ѥсп..; 5 ѥс.. ч.. ὁ φυσιφιλάνθρωπος ср. съ φυσίζωος 451,4; Шишат. Ап. (119): слоужисте не соущимь фисн-богомь ἐδουλεύσατε τοῖς μὴ φύσει οὖσι θεοῖς Гал. 4, 8; 5—7 ѩз..—г.. Пс. 67, 7; 6 на лѣв. полѣ 3 точки—замѣтка приписка; м.. (тк Синай. и Чудов. Пс.) ἐν ἀνδρείᾳ (см. 433, 15); 7—8 ὁ.. ἡ πικρὸς καί; 8 м.., т. е. τύραννος; 8—9 оу.. и вм. оумѫчнъкъ и τυραννήσας καί (ср. Яг. блгр. оумѫчи, а срб. доб. и); 9 ѥ ὁμοῦ τε καί; 10 зн. преп. выскобленъ; 11 с.. (вм. съзъданъи) п.. ὁ πρωτόπλαστος; оу.. п.. πρωτόθνητος; 11—12 (-) в.. [-] с.. п.. πάντων καταδίκων κατώτερος; 12—13 ὁ πρωτόθυτος καὶ πρωτοδίκαιος; 19—20 т..—из нѣѧ (вм. сеѧ) ..ша (вм. dat. poss. ..шн, т. е. црък'ви) τὸν ζοφερὸν κόρακα ἐκ ταύτης ἐλασάσης (т. е. ἐκκλησίας); 20 иниц. доходитъ до 21 стр.; п.. х.. ὁ χριστοπάτωρ; 21 кезк.. вм. кезн.. τὴν ξιφάξιφον (ср. съ θνητάθνητον весъмрътънѫѭ); см. «Thesaurus graecae linguae ab Henrico Stephano († 1598) constructus» tom. IV. Parisiis 1841. въ ст. «θνητάθνητος, ὁ ἡ, letalis sine leto» съ цитатой отсюда; 22 ѩже (21) пож.. ѭ ὁ θυσιάσας (вар. ὁ θύσας); 23 отъ ὑπό; 23—24 къ—ък.. ὁ χῡ τύπος γενόμενος; 24 съи еръ выступ. поверхъ стр.; сьи Яг. оба) соотв. греч. члену: ὁ (у првдчка могло быть ὁ ὤν, а наше ъи вм. ъи; ср. въ сред. блгр. Фрагм. XII в. Cod. slav. Vindob. 142 olim Mikl.

тинѣнѣй въ ѧдьстѣѧмь гробѣ· и съмрѣтьнѣѣмъ'
ѩстлѣнний· тоу въ чрѣвѣ ѧдьстѣѣмъ лежитъ
їѡна· въ ѻбразѣхъ христоса вѣчьнаѧго и прѣ-
вѣчьнаѧго· ѩбнъı живѣштоуѻумоу вь вѣкъ и
вь вѣкъ вѣкомъ· и на вѣкъı и ѥште· Тоу да-
въıдъ ѻтьцъ бжий· йж нѣгоже по плъти хс родн
сѧ· и что глаголѣ давъıда и їѡнж и соломѡна·
тоу самъ їѡаннъ великъıи и болий вьсѣхъ проро-
къ· ѩко въ тьмнѣхъ ложеснѣхъ хса проповѣ-
даѧ гровьнъıймъ вьсѣмъ· соугоувънъıй прѣ-
дътеча· и проповѣдникъ живъıймъ и мрътвъı-
мъ· посълань ѻтъ тьминца йродовъı· въ ть-
минцѣ доушевънѣѣ· ѻумьршимъ ѻтъ вѣ-
ка правьдьникомъ и неправьдникомъ· про-
роци же и правьдивий вьси· молитвами непрѣ-
стаѣштами· вога ѻтътѣдоу молѧахѣ· йз'-
бавѣѥниѧ просѧште· прѣскръвѣнаѧго того
ѻумилѣнаѧго ѻбладаниѧ вражиѧ· и мрьче-
ниѧ прѣтьмнаѧго мрака· и ѻвъ йхъ къ бу
глаголаѧше· и чрѣва ѧдова вьпль мой ѻуслъı-
ша гласъ мой· ѻтъвръже мѧ въ глѣбинъı въ-
зпихъ к тебѣ гн гн ѻуслъıши гласъ мой·
и дроугъıй просвѣти лице твоѥ и съпасени
бѣдемъ· и йнъ сѣдаи на херовимѣ ѩви сѧ·
въздвигни силѣ твоѣ и приди съпастъ на-
съ· и йнъ скоро да варатъ нъı штедротъı тво-
ѧ гн· и дроугъıй йзбави доушѣ моѣ ѻтъ ѧда
прѣисподьнѣаго· и йнъ гн йзвелъ ѥси ѻтъ ѧда
доушѣ моѣ· и дроугъıй не ѻстави доуша моѥѧ
въ ѧдѣ· и йнъ да вьзидетъ йз истлѣниѧ жи-

XXXI тетрадь (полный кватерніонъ).

1 въ—г.. ἐν τῷ λάκκῳ τοῦ ᾅδου; **2** ч.. τῷ κοσμοδοχείῳ; **3** въ ѻбраз[ѣх]ъ εἰς τύπον; ср. 460, 23—24; ѣь ѡбразь (Яг. оба); **4** ж.. dat. poss.; **4—5** вь—ѥ.. Исх. 15, 18; **5** иниц. опуск. до 6 стр.; **8—9** п.. род. мн.; **9—10** ὡς ἐν σκοτεινῇ μήτρᾳ χῦ προκηρύττων ср. Лук. 1, 41 и 44; **12—14** ὁ ἐκ φυλακῆς ἡρώδου τῇ παντοδήμῳ φυλακῇ παραπεμφθεὶς τοῦ ᾅδου τῶν ἀπ' αἰῶνος ἀδίκων τε καὶ δικαίων κεκοιμημένων; **15** пр (1-ое) стерто ссадиной на пергам.; **16** та тоже; **20—21** й—мой Іона 2, 3; **21** ѳ.. ма-въ (глоубинноу сръдьца морьскаго и рѣкъı ѡбдоше мѧ Яг. срб.) Іона 2, 4; **21—22** (·и дроугин· из Яг. срб.) гл..—мой Пс. 129, 1; **23—24** п..—в.. Пс. 79, 4 или 8 или 20; **24** с..—са Пс. 79, 2; **25—26** к..—насъ Пс. 79, 3; **26—27** ск..—

сьи ὁ ὤν Іо. 3, 13; ср. Добром. Ев. син 143ᵃ, 16 и 146ᵃ, 20 вм. съı ὤν у Яг. стр. 32 въ Sitzungsber. Bd. 138) πρὶν διὰ ἰωσὴφ κατώδυνος ἄνω; **25** къ писпомъ; **26** съ.. (·) (тк и Яг. оба) вм. съвазѣнь δεσμώτης (ср. 27); **27** с.. г.. (Яг. срб. связаноу гоу) γενόμενος... δεσμώτης καὶ δεσπότης (вар. δεσμῷ δεσπότου); **28** й.. кѣ = ὥς ποτε; **29** низъ вм. въспрь ἄνω; **30** г.. τῷ λάκκῳ. Dat. poss: в.. (2), с.. (3), гн (4), н.. з.. (15), в.. к.. б.. ц.. (16), с.. (17).

вотъ мои к' тебѣ гн бже мои· съмотри· не тъ-
к'мо оумѣръшнимъ при нѣмъ и по нѣмъ· по-
вѣдати свое человѣколюбие· нъ и дръжимъ-
мъ отъ ада· прѣжде пришьствиа его· и сѣ-
даштиимъ въ тьмѣ и въ сѣни съмрътьнѣ·
тѣм'же человѣкъı оубо въ плъти сжшта· плъ-
тиж дшевьнжиж· богъ и слово посѣтилъ естъ·
доуша же бес плъти сжшта· бжиеж и прѣчи-
стоиж своиеж дшеиж въ адѣ· просвѣтилъ естъ
тѣлоу· оу не божьствоу разлжченѣ сжшти·
Тѣмже потъштимъ са и мъıслиж въ адъ идѣ-
мъ· иако да видимъ· како тоу тъгда дръжа-
воиж крѣпъкоиж· отънждь дръжитъ· дръжа-
штааго мжчителъство· и воинъı своимъ бли-
станиемъ· не оумираижштиимъ о нѣмъ·
плъкомъ чинъı· без-д-ржкоу важетъ· двьри
бездънъı възъмъ отъ срѣдъı· и врата вездрѣв'на
кръстомъ хс сломь· гвоздии же верѣм вѣчь-
нъıм съкроушн· и сломь и жзами· и свои-
ма ржкама емоу нераздрѣшьнаа жжа желѣ-
зиаа· иако воскъ расквьръ· И копиемъ про-
нъзъшоуоумоу бжиа ребра· бесплътъноие
срьдьце мжчителю проводъ· тоу съкроуши
дръжаваж лжкомъ его· егда кръстъ иако лжкъ
бжиима ржкама· жзами иако тативоиж на-
лаче· тѣмже аште съ безмльвьствиемъ въ
слѣдъ хса идеши· нъıнѣ видиши егда мж-
чителя съвааа· каде же главж его въстъче·
како же тьминица его раскопа· како же съва-
зыа изведе· како же змиж распъра· и к'де

1 съмотри ᾧ διὰ πάντων ὑπακούσασ ὁ πανοικτίρμων θς, οὐ δίκαιον κέκριχεν (расмотри[вь] Яг. блгр.; смотри срб.); 2—3 по[вѣ]дати μεταδοῦναι; 4 отъ ἐν (у првдчка было ὑπὸ съ род.); 4—5 с..— сѣ.. Пс. 106, 10; 6—7 плъ.. д.. (тв. п.) 1 Кор. 15, 44 sqq.; 7 в.. и с..=ὁ θς-λόγοσ (ср. првдъ 456, 8); 8 бес — с.. σωμάτων ἀπηλλαγμέναις; чи лигатура; 9 [·] п.. иѣ.. (·); 10 оу вм. а (Яг. срб.) ἀλλ'; 11 «пот» писцомъ по разурѣ 3 буквъ; ..мъ еръ по смазкѣ паерка до написанія са; 12—16 πῶσ ἐκεῖ ποτὲ (тъгда вм. неопр. кагда, кк 447, 17) τὸν τῷ (вар.: нѣтъ ποτὲ τὸν τῷ) κράτει (вар. κρατεῖ) κραταιὸν (вар: κραταιῶσ) κατακράτοσ κρατεῖ τὸν (вар: нѣтъ τὸν) τοῦ κράτουσ κρατοτύραννον (вар. τῶν τυράννων), καὶ λαῷ πανστρατῇ (вар. λαὸν πανστρατίων) τῇ αὐτοῦ ἀστραπῇ τὰσ ἀθανάτουσ ἐκείνασ (ὁ нѣмъ вм. онѣмъ) τῶν φαλάγγων ἀχειρὶ χειροῦται τάξεισ; 17 безд(вѣр)ъны ἀθύρουσ; «ѣвна» выступило въ поле; 18—19 вѣ..—..мь Пс. 106, 16; 19—20 ж..— иемоу δεσμοῖσ χειρενθέτοισ; 20—21 ж.. ж.. τὰσ ἀλύσεισ; 21—23 καὶ λόγχῃ τῇ θεοπλεύρῳ (проньзшимь бжиа ребра Яг. срб) ἀσαρκικαρδίαν (ркпси ἀσαρκὶ καρδίαν вес..

гн Пс. 78, 8; 27—28 йз..— п.. Пс. 85, 13; 28—29 гн — моиж Пс. 29, 4; 29—30 не — адѣ Пс. 15, 10; 30—1 да — мой Іона 2, 7.

змиѭ обѣси· Како же адама свободи· и како
ѥгѫ въскрѣси· и како посрѣдиѭ стѣиѭ ра-
зори· и кде люталаго змиа осѫди· и како не-
побѣдимыа побѣдꙋ постави· кде же съмр'-
тꙋ обумрьтви· и како истьлѣниѥ истьли· и
человѣка въ прьвыи постави· владꙋчьскъи
санъ· отъметами оубо вьчера· владꙋчьскъи
легеонъ· аггелъ глаголѧ петрови· ѩко могѫ
имьна прѣдъ собоѭ· поставити волѣ нежели
д'ва на десате легеонъ аггелъ· дꙋнесѣ же бого-
лѣпьно· въкоупѣ же и храбърьскы и владꙋч'-
скъи· съходитъ на ада и на смрьтꙋ· и на мѫ-
читела съмрьтиѭ съмрьти· Бесъмрьтьныѣ-
ѧ· безплътьныихъ воинъ· и чиновъ неви-
димыихъ· не богови не тъкмо легеонъı· нъ
тъмы тъмами и тысѫштѧ тысѫштами·
имы аггелъ и архангелъ· властии владꙋчь-
ствии· господьствии силъ и прѣстолъ· ше-
стокрилатьць многоочитыихъ· небесъскы-
хъ чиновъ проводаштаѧ· Ѩко своего господа
и цѣсара· и даръ приносаштѧ· и поѭштѧ хсѧ·
не пособиа въ брани творашѧ· не достоинъ·
оубо се ѥстъ богоу· коѥго бо и посовиа трѣбоу-
ѥтъ хс· нъ по дългоу и по чьсти· съ любъвиѭ
присно своѥмоу гѣ· въиѭ прѣстоѩти богови·
полоучивы ѥтери оружьници· такожде и копи-
иници· скори господьстѣи брани· помаани-
ю тъкмо· подвизании божиа скоротъı· дроуг'
дроугꙋ вараѭште въкоупѣ· вь дѣло съконь-
чаваѭштѧ· повелѣниимь дѣтѣли и· пбѣдоѭ·

1 з.. τὴν κατάραν; 2—3 п..—р.. Еф. 2, 14; 4 пов.., т. е. τρόπαια; 6 [·] ..скы̆= ..скъı δεσποτικῶς; 8 л̃.. [·] вм. легеонъı τοὺς λεγεῶνας; (и) г..; 8—10 Матѳ. 26, 53; 10 л.. вм. лер.. (ср. 15); 12—14 и на м.. с.. с.. (вм. съмрьтн съмрьтиѭ) [·] Б.. «καὶ κατὰ τυράννου τοῦ θανάτου διὰ θανάτου τὰς ἀθανάτους ἐξουσίας χειρώσασθαι καὶ καταβαλεῖν.»; новое предл. (14 sqq.): τῶν ἀσωμάτων <кез(ъ)п..> στρατευμάτων καὶ ταγμάτων ἀοράτων οὐ δώδεκα τινὰς (не к.. не т.. 15 вм. не гѣ тъкмо) λεγεώνας (легеонъ[ı]) ἐπαγόμενος (вар.: нѣтъ ѥ..), ἀλλα κ. τ. λ.; 16 Дан. 7, 10; 17—19 Діон. Ареоп. О неб. іерархіи (Гл. 6 § 2); 21 д.. пр.. вм. дорн п.., т. е. δορυφορούσας (ср. въ Херув. пѣсни дорносима доруфорóумενον. Литург. Златоуста); ѣ надстр. зн. ошибка писца; 22 ..ѫ sic; ..нъ [·] вм. ..но; 24 ѭ писцомъ изъ ѩ; 26 п.. ѥ.., т. е. φερέγχειροί τινες; 27—28 с..—[·] пом.. (·) τῆς θείας ὀξεῖς δεσποτικῆς σκηπτουχείας νεύματι; 28 т.. [·] п.. (вм. ..нимь Яг. оба) — с.. μόνῃ σπουδῇ τῷ θείῳ τάχει (вѫжни скоротъ Яг. блгр.;

ср..; ср. 460, 5) τοῦ τυράννου διατρήσας; 24 ..мъ (dat. poss.) ѥго (τὰ κράτη) τῶν τόξων; 24—26 ὅτε στρῷ τὰς χειροθέους (sic) νευρὰς διέτεινεν; 26—27 въ с.. и.. ἀκολουθήσης; 27 в.. ὄψει; ѥ.. вм. кде поў μέν; 28 ѥго вм. сего тоўтого; 29 2-е како вм. камо поў.

оустроѥнии· къ врагомъ и мѫчителѣмъ обльчении· тѣм'же и с'нидоша тъгда текѫште въкѹпѣ· и послѣдоу҆ѭште богови и господи на гробьнаа и вьсеи земи глѫбьшаа· оумьрьшиимъ отъ вѣка подъ земьнѣѭ жилиштa· извести окованъіѧ отъ вѣка съпаштаѧ· и ѩко оубо врата и веслаьнаа адова жилиштa· жилиштa же и тъмница· и съкровиштa и врьтъпи· божиѥ посѣштениѥ· и свѣтъло пришъствиѥ ѥго постиже· Бараѥтъ вьсѧ гавриилъ ар'хистратигъ· ѩкоже по обычаю радости благовѣштениа приноситъ человѣколъ· и глаголъ ѥтеръ крѣпокъ· и архангѣльскъ· и воєводьскъ свѣтьлъ· и лѣвьскъ къ противьнъіимъ силамъ· гласомъ велиѥмъ глаголѣтъ· възмѣте врата кнази ваши· с нимиже въпиѥтъ михаилъ· и възьмѣте са врата вѣчьнаа· потом же и силъı рѣша· отъстѫпите вратници законопрѣстѫп'нии· такожде владъичьствиа съ областиѭ· съкроушите са желѣзнаа ѫжа· нераздрѣшимаа· и инъ постъıдите са противьнии сѫпостати· и др8гъıй· оубоите са мѫчителѣ законопрѣстѫп'нии· и ѩко се при цр҃и храбрѣ· цѣсарьскъı оплъчаѭште са· и повѣждаѭшти· гроза ѥтера и трепетъ· въкоупѣ же и съмѫштаниѥ и страхъ пристрашънъ нападаѥтъ· на непобѣдимааго владъıкъı врата· такожде же и въ адъскоѥ оно дивъноо х҃сово пришъствиѥ· ѥже въ прѣиспод'нихъ· вънезапѫ бъıстъ съвъıше·

1 в..; м.. dat. poss., а 1—2 о.. вм. оплъчениѥмъ πρὸς ἐχθρῶν καὶ τυράννων παρατάξεις; 3—5 καὶ σύνδρομοι τῷ θ҃ῳ καὶ δεσπότῃ ἐπὶ τὰ ἐνάδεια καὶ ὑπόγεια καὶ ἀπάσης γῆς βαθύτερα τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ὑποχθόνια οἰκητήρια (..шта писцомъ изъ ..штѥ); 5—6 и.. о.. Пс. 67,7; (и) отъ καὶ ἀπ'; [и] ѩко ὡσ; 7 к.. вм. опред. къ т.. (8) τὰ παντόθυρα (δεσμωτήρια); к.. ἀνήλια ‹Ягичъ исправляетъ сльн(ьчьн)аа Яг. блгр., но ср. наше *по-солонь ходить*, т. е. по солнцу)› καὶ πανέσπερα; 7—8 [ж..·] ж..—т.. τὰ... δεσμωτήριά τε καὶ οἰκητήρια; 8 с.., т. е. καταδύσεις; 9—10 к..—по.. ἡ θεόδημοσ τοῦ δεσπότου κατέλαβεν παρουσία καὶ αἰγληφόροσ ἐπιδημία (вар. ἡ θ.. τοῦ δ.. κ.. αἰ.. π..); 10 иниц. опуск. до 11 стр.; 11 «нстратъ писцомъ по разурѣ 6 буквъ; 11—12 р.. (род.) к.. (вин. мн.); 12 п.. (φέρειν) supínum къ Б..; или у првдчка было фѣрѣі? 16 къ..— ваши Пс. 23, 7; 17—18 въз..— вѣ.. Пс. 23, 9; 18—20 с.., кл.., о.. ср. 463, 17—19; 20 ш писцомъ изъ т; 21 ж.. ѫжа αἱ ἁλύσεισ; 24 ѩко сѣ καθάπερ (422, 24 и 428, 12); 28 вр.. вм. врагъı τοῖσ ἐχθροῖσ; 29 ..ноо вм. ..ноѥ. Ziv. исправ. у Микл. 351: с.. (10), т.. (11), ..ѥ св.. (12), к.. (18); исправь: к.. к.. (11), ..но (28).

бжи скорости срб.); 29—30 εἰσ ἔργον ἀγούσασ τῇ κελεύσει τὴν πρᾶξιν, καὶ τῇ νίκῃ.

блистанию мракъ· вѣ лице противѣнъıимъ ад-
вамъ силамъ· громъгласомъ ѥтеромъ слъıша-
штемъ· кличѫштемъ· и воıемъ велаштем'
и глаголѫштемъ· вѣзъмѣте врата кнази ва-
ши вѣзъмѣте врата· не отверзѣте бо нъ отъ
самѣхъ основании вѣзъмѣте ѭ· искорените
прѣставите· не затварати са имъ к'томоу·
вѣзъмѣте врата кнази ваши· не ıако не мо-
гѫштоу пришъдъшоу оумоу владъıцѣ· И вра-
томъ затвореномъ ıегда велитъ въходити·
нъ владъıчѣскъı камъ ıако оубогомъ хлапом'·
велаштоу вѣзати са вѣчьнъıимъ вратомъ·
и прѣставѣıение и съкроушение· тѣмже ни
народомъ вашимъ· нъ мѣнаштнимъ са кна-
земъ бъıти· повелѣвлатъ глаголѧ· вѣзъмѣ-
те врата кнази ваши нъ ни инѣмъ ѥтеромъ
сѫштемъ кнази· ѧште бо и доселѣ оумьръ-
шнимн отъ вѣка· зълѣ влали ıесте к'томоу
оуже не обладайте имн· нъ ни инѣми ни ва-
ми· нъ ни вами самѣми вѫдете кнази· вѣ-
зъмѣте врата· приде бо хс небесъскъıѧ двѣ-
ри пѫтъ сътворите· въшъдъшоуоумоу на за-
падъскъıѧ западъı· господь имѧ ѥмоу· и го-
сподоу ıсходъı съмрѣтьнъıимъ вратомъ·
въходъı съмрѣтьнъıѧ въı сътвористе· ѧ ıсхо-
дъ самъ сътворитъ приде· тѣмже вѣз'мѣте
врата кнази ваши вѣзмѣте и не моудите·
Вѣз'мѣте скоро вѣзмѣте и не жѣдѣте· ѧште ли
моудити мните· самѣмъ вратомъ вез-д-рж-
коу о себѣ вѣзати са велитъ· вѣзъмѣте са врата

1 к.. dat. poss.; 2 «камъ» писцомъ по разурѣ 4 буквъ; 2—3 г.. (dat. abs.; громогла̂номь Яг. блгр.; громогл̂номь Яг. срб.)—к.. καὶ (вар. ὡσ) βροντοφώνων (вар. βροντιφώνων; φωνῆ βροντῶν) τινῶν ἀκουομένων (вар. ἀκουόντων) βοῶν (вар. βοώντων; καὶ βοώντων; и кличѫщемь Яг. блгр.); 4—5 вѣ..—(и) вѣз.. (са) вр.. (вѣчьнам) Пс. 23, 7; «*porta* etiam interdum vim, et dominandi potestatem significat» *Calmet* «Diction. S. Script.»; 7 п.. (ср. 13)—к'.. εἰσ τὸ μηκέτι κλείεσθαι; 9 и (опуск. до 10 стр.) вм. ıже и ὸσ καί; 9—10 вр.. з.. Io. 20, 26; 10 (·) ıѣ.. к.. (·) к.. (вм. къходитъ) ὅτε κελεύει, εἰσέρχεται; 11 нъ—х.. ἀλλὰ δραπετοδούλωσ ὑμῖν; 12—13 ἐπιτρέποντοσ τὴν τῶν πυλῶν ἔπαρσιν, καὶ μετάστασιν καὶ μετάκλασιν; 13 ни (οὐδέ) лигатура; 14 нъ (самѣмъ) ἀλλ' αὐτοῖσ; 14—15 (оу васъ) к.. к.. παρ' ὑμῖν εἶναι ἄρχουσιν; 15 (имъ) п.. г.. αὐτοῖσ ⟨н(мъ) Яг. блгр.⟩ ἐπιτρέπει λέγων; 16 нъ ни ἀλλ' οὐκ (и передѣлка изъ и, а ни по разурѣ 2 буквъ писцомъ); 17 сѫште[мъ] к.. ἄρχοντεσ; 18 [·] з.. влали (отъ гл. власти) ıѣ.. (-нъ) к'.. κακῶσ ἤρξατε· ἀλλ' οὐκέτι (надъ «влали» приписка дѣ рукой поздн. свѣтл. чернилами, но ср. владали Яг. оба); 19 о.. нѣтъ въ греч. (praesens Яг. оба); 19—20 (·) ни (вм. нъ) вами ἀλλ' ὑμῶν; 21—22 н.. д.. (·) прилож. къ хс (Быт. 28, 17; Io. 10, 7 и 9; 14, 6); 22—23 п..—ıѣ.. Пс. 67, 5; [зап]адъскъıѧ τῶν τοῦ ᾅδου (итакъ, адъ на западѣ: Христосъ,

30

вѣчьнаѩ· вькоупѣ же силы вьскликнѫша·
вькоупѣ же врата вьзаша са· вькоупѣ желѣ-
зʼная ѫжа и верѣѩ съкроушиша са· вькоупѣ
затвори отъпадоша· вькоупѣ основанша
тъминица подвижаша са· Вькоупѣ проти-
вънѣѩ силы вѣствоу са ѫша· дроугъ дроу-
га рѣѩ· и дроугъ дроузѣ прѣтъкаѩ са· и инъ
иномоу бѣжати глаголѧ· Оустрашиша са по-
движаша са· оужасиѫша са съматоша са·
обладѣша сташа вькоупѣ· дивиша са· не-
домъıсліша са вькоупѣ и вьстрепеташа· и
овъ ихъ зѣѩ стоѩше· овъ же колѣномa лице
покрываѩше· а дроугъıи ниць задъхнѣваше
са· и инъ ако мрѣтвъ оцѣпаваше· а дроугъıи
оужасомъ дръжимъ бѣ· и обладѣвъ лежаѩше·
а дроугъıи въ ѫтрѣшнихъ привѣжиштихъ
иштазаваше· тоу во тъгда сѣсѣче хс· въ оужа-
сѣ главъı силънъıихъ· тоу сътрасе са въ немъ·
тоу разверъзоша оузды своѩ глаголѫште· кто
сѣде естъ цѣсарь славѣ· кто сь естъ таковъı·
таковаѩ съ толицѣми сѣде твора чоудеса·
кто сь естъ цр҃ь славѣ твораи нъıнѣ въ адѣ·
не бъıвъшаѩ никъгдаже въ адѣ· кто сь естъ
изводаи отъсждоу окованъıѩ отъ вѣка· кто
сь естъ раздроушивъıи нашѫ непобѣдимѫ-
ѫ дръжавѫ и мѫжьство· К нимже отъвѣшта-
ваахѫ господьскъıѩ силы глаголѫшта· оу-
вѣдѣти ли хоштете кто сь естъ цр҃ь славѣ·
гь крѣпъкъ и силънъ· гь силенъ и крѣпъкъ
и непобѣдимъ въ бранехъ· сь естъ отъврѣгъıи

2—3 ж.. ѫ аі ἀλύσεισ (вар. доб. «ἐλύθησαν· ἅμα»; ср. Пс. 145, 7); 3 з' на перг. крупная точка на мѣстѣ паерка (или случайная?); 3—4 ср. Пс. 106,16; 6 к.. sic (εἰσ φυγήν); ср. кѣство Матѳ. 24, 20 въ Остр., Савв., Никол., Ассем. (кѣсство; у Rački же ⱄⱁⰻⱄⱅⱎⱁ 112, 2), Мар. и Зогр.; тжде и въ Панд. Антіоха XI в. Воскрсн. мнря л. 225ᶜ (Матѳ. 24, 20) и л. 183ᵃ (Пс. 141, 5: погыкѣ кѣство отъ мнѣ); и Марк. 13,18 на бѣлград. перг. (въ вар. у Даничича къ Никол. кѣжьство), въ Зогр. и Мар.; са ѫша ἐτράπησαν; 12 зѣѩ на перг. нечисто выскоблено (ѧ догадка по контуру; тк читалъ и Копитаръ) κεχηνός; 16—17 въ—и.. ἐνδότερον (вар. ἐνδοτέρωσ) ἔφευγεν (вар. ἔφυγεν); 18 ..се-са вм. ..соша са ἐσείσθησαν; кь и.., т. е. къ оужасѣ; 19—20 кто сь[дѣ]—сл.. Пс. 23, 8; 21 на лѣв. полѣ 4 точки — замѣтка прпсчка; 24 и.. ѣк.. Пс. 67,7; 26 м.., т. е. τὸ θράσοσ; 28—30 кто—к.. (вм. кранн) Пс. 23,8. Иниц. (5, 8, 26) опуск. до слѣд. стр.

жизнь,—востокъ, и потому смерть—западъ) не читается въ псалмѣ; 24 с.. в.. ср. Пс. 9,14; 26 съ.. supin.; 28 ἄρατε (иниц. въ полѣ), καὶ ταχύνατε· ἄρατε; 30 (и) ὁ ἀχειρώτωσ (вар. ἀχειρί) καὶ αὐτοματί; ..тъ вм. ..мъ ἐπιτρέπομεν.

вы отъ небесъскыихъ мѣстъ· и ѳ земи посълавъ· Ѳ ока'- 100.
нии законопрѣстжп'ници мжчителѣ· онъ истыи ѥ-
стъ съкроушивъи въ їѡрдаѣскъ водахъ· главы змиевъ
вашихъ· сѣ истъ ѥстъ· ѳличивъи крьстомъ· и позо-
роу сътворивъ· и ѳславль жилъы ваша· тъ истыи ѥстъ·
съвазавъый и ѳмрачъ· и въ бездьнж посълавъ вы·
Сѣ истъый ѥстъ посылаи въı въ ѳгнѣ вѣчьныи· и въ гѣ-
ѳн'нж· тѣмже не моудите· не жидѣте нъ подви-
гнѣте сѧ· и жжникъı ѩзведѣте ѧже доселѣ пожрѣ-
сте· ваша во дръжава оуже раздроуши сѧ· ваше
мжчительство оуже прѣста· ваше шатанькѣ лю-
тѣ ѧко раздроуши сѧ· ваша гръдъıни до конъца
ѳславѣ· ваша крѣпость ѩзнеможе и погыбе· сѣ-
ѧ господьнѧ силъı противънъимъ силамъ гла'-
хж· въкоупѣ же и тъштаахж сѧ· и ѳви тьминица
ѳтъ самѣхъ ѳснованиı раскопаваахж· ѳви же про-
тивънъıѧ силъı гонзахж· ѳтъ вънѣштьнихъ'
съкровиштъ· въ вънжтрьнихъ вѣжаште· и ѩ-
ни прѣисподьняѧ храниништа и нъриштa·
и пешти ѩскаахж и течаахж· и ѳви дроугъ дроу-
га ѩниждоу съвазьнѧ господеви привождаахж·
и ѩни мжчителѧ вазаахж· и дроузии вѣчьнъıѧ
съвазьнѧ ѩспоуштаахж· а дроузии слоужаахж
въскорѣ· и ѳви въходаштоу вънжтрьиждоу хсоу
прѣдьтечаахж· ѳви же ѧко богоу и цѣсароу· и по-
вѣдителю прѣстоѧахж· Сим же тако· нъ и паче
сихъ· въ адѣ въıваижштемъ· въıваижштемъ же
и говорашtемъ вьсѣмъ· и трасжштемъ сѧ· ѧко
господьнѣѥ пришьствиѥ· сама прѣисподьняа
прѣисподиимлъ дойти хотѣаше· адамъ ѳнъ

1 строка нѣсколько мельче, и за ней уставъ постепенно переходитъ въ обычный; м..— п.. ἀψίδων ἐξορίσας; 3 «ѩскъı» приписка надъ строкой, мож. б., писца, но чернила жиже; с.. г.. з.. (ѥ безъ іота) Пс. 73, 14; 4—5 ѳ..—с.. Кол. 2, 15; 7 иниц. въ полѣ; 9—10 (зѧѣ) п.. καϰῶσ κατεπίετε (з.. п.. Яг. оба); 11 к.. «ѳ» и 1-я черта въ ш писцомъ по разурѣ безъ тѣсноты; 11—12 а.. ѧко δεινῶσ (читалъ првдчкъ вдвойнѣ ῶσ?); 13—14 сѣѧ вм. сн (подъ вл. г.. с..) ταῦτα; 17 суфф. штѣи ср. кромѣштѣнъ 378, 3—4 (въ Мар. Ев. домаштьнъ Матѳ. 10, 25 и 36; въ Шестодн. Іо. экс. внѣштьнъ, нънѣштьнъ у Горск. № 54, стр. 25; Панд. Антіоха XI в. нънѣрьнъ л. 251b); 18 къ к.. ἐνδότερον; к.. gerund. въ зн. вин. мн. ж. (Лескинъ § 70. 8); 19 н.., т. е. τὰ φρούρια (ср. нърништа Малах. 1, 3 τὰ δώματα); 20 пешти, т. е. τὰ σπήλαια; 23 а καὶ ἄλλοι ἐπέταττον, καί; 24 ..штоу вм. ..ште εἰσερχόμενοι (ошиб. подъ вл. хсоу); 25—26 [и] ..лю вм. ..ли νικηφόροι; 26 пр.. παρείποντο; 27 к.. (2 е) вм. въпѣижштемъ βοωμένων; 30 п.. (τῶν κατωτάτων) dat. poss.; д.. καταλαμβάνειν. Ипиц. (1, 26) опуск. недалеко подъ стр. Ziv. исправ. у Микл. 353: п.. (27), опущен. послѣ сѧ (29), т.. (354, 5); исправь г.. (354, 5).

ѧдамъ ѻнъ· сѣвазанъıи вѣсѣхъ чⷦкъ прѣжде· вънѫтрь-
ѫдоу вѣсѣхъ· съ многоѫ тврѣдıѫ· съвазанъ дръ-
жимъ слъıша· господıствıи позѣ въходашти къ
съвазъıѥмъ· ı позна гласъ ходаштоуѻумоу въ
тъминци· ı ѻбраштъ са къ всѣмъ сѫштıимъ сѣ
ıимъ· ѻтъ вѣка съвазъıѥмѣ· ı рече· гласъ ногоу
ѥтера слъıшѫ· къ намъ градѫшта· ı ѧште тъ въ ı-
стинѫ сѣмо прити ıзволилъ ѥстъ· мъı ѻ ѫзъ сво-
водимъ са· ѧште въ ıстинѫ ѻного съ нами видим':
мъı ѻтъ ѫзъ ıзбавıаемъ са· си ı подобьнаѧ симъ
ѧдамоу глаголѫштоу· къ вѣсѣмъ сѫштıимъ сѣ
ıимъ съвазъıѥмъ· въниде господь к ıимъ· побѣ-
дноѥ ѻрѫжıе крьста дръжа· Ѥгоже видѣвъ ѧда-
мъ съзъданъıи прѣжде· ı ѹжасомъ вьзвивь прь-
си· вьзпи къ вѣсѣмъ· сѫпаштıимъ ѻтъ вѣка·
ı рече господь мои сь всѣми· ı ѻтъвѣштавъ ⸗съ
гла ѧдамови· ı съ ⸗Ѫомъ твоимъ· ı ѩмъ за рѫкѫ·
вѣскрѣшаатъ глаголѧ· вьстани сѫпаı· ı въскрь-
сни ѻтъ мрьтвъıхъ· ı ѻсвѣти та ⸗сс· ѧзъ ⸗ъ твоı
бъıвъıи тебе ради съıнъ твоı· ııнъıи глаголѧ· ı по
ѻбласти повелѣвам съвазъıѥмь· ıзидѣте· ı сѫ-
штıимъ вь тъмѣ просвѣтите са· ı лежаштıи-
мъ вьстанѣте· тевѣ повелѣваѫ вьстани сѫпаı·
Не сего бо ради та сътворихъ· да въ ѧдѣ съвазанъ ѥси·
въскрьсни ѻтъ мрьтвъıхъ· ѧзъ во ѥсмъ животъ чло-
вѣчьскъıи· въскрьсни съзьданиѥ моѥ· въскрьсни
зрачє мои· бъıвъıи по ѻбразоу моѥмоу· вьстани
поıди ѻтъсѫдоу· ı тъı во ѻ мьнѣ ı ѧзъ ѻ тебѣ· ıѣдıно
ı нераздѣлимо ѥсвѣ тилиште· тебе ради богъ твоı·
бъıхъ съıнъ твоı· тебе ради господь съı· прıѫхъ ѻбра-

1 ѧ.. ѻ.. повторено писцомъ; 1-й зн. препин. безъ промежутка; **1—2** ἁπάντων ἀνῶν πρωτόκτιστος καὶ πρωτόπλαστος (сѣв.. вм. съзьданъıи) καὶ πρωτόθνητος (и оумеры прѣжде Яг. блгр.) ἐνδότερος πάντων κ. τ. λ.; **5** ѧ вм. ѧ (στραφείς); **6** [ı]; **8** ⸗ вставка писца; **10** ѻтъ ѫзъ вм. ѻтъ ѧда тоῦ ᾅδου; ѥ безъ іота; «ı п» писцомъ по разурѣ 2 буквъ; **13** иниц. опуск. въ 14 стр.; **14** 2-е ж писцомъ изъ с; **16 и 17** г..—к.. и ı съ—т.. изъ Златоуста (начало литургіи вѣрныхъ); ср. заключенія посланій ап. Павла, напр., 2 Тим. 4, 22; **17** (ı) за ρ.. αὐτὸν τῆς χειρός; **19** ѕс..—⸗ѣ Мих. 7,8; **20** [к..] т.. ρ.. (ı) с.. твоı(хъ) [·] ı.. г.. (вм. ..лѫ) ὁ διὰ σὲ καὶ τοὺς ἀπὸ (вар. ὑπὸ) σοῦ νῦν λέγω; **21** ѧ вм. ѫ (ἐπιτρέπω); **21—23** сѫ..—са Пс. 106, 10 и Мих. 7, 8; **24** иниц. въ полѣ; **25** ѧзъ—ж.. Іо. 11, 25; **26** 3-е ıı лигатура; **27** з.., т. е. μορφή; **28** п.. ἄγωμεν (ср. 470,1); 1-ое ѻ по разурѣ одной буквы писцомъ; **28—29** ı тъı—тı.. (читай лице) ср. Іо. 14, 20 и 17, 21; **30—1** п.. рака Филип. 2, 7. Ziv. исправ. у Микл. 355: въ.. (2) и въск.. (6 и 12); исправь л (6) и съ.. 354, 29.

зъ твои раба· тебе ради съ прѣвъшьи небесъ· при-
доχъ на земьиѫ и подъ землеиѫ· тебе ради чловѣ-
ка· быχъ ако чловѣкъ бес помощи· свободьи въ
мрьтвыихъ· тебе ради ишъдъшааго отъ врьто-
града· июдеомъ прѣданъ быχъ отъ врьта· и въ врь-
тѣ осжжденъ быχъ· виждъ лица моего запльва-
ныа· аже тебе ради приахъ· да тебе оустроиѫ въ прь-
вое дъχновеные· виждь ми ланитама оударанъа·
аже приахъ· да тебѣ развращтенъии зракъ· испра-
виѫ въ прѣвъи образъ ·:·

Виждъ ми плештьма ранъı· аже приахъ· да разме-
таиѫ твоихъ грѣχъ брѣма· лежаштеи на плештоу
твоиюо· виждъ мои пригвожденѣи ржцѣ· иже про-
стьрѣχъ на дрѣвѣ добрѣ· тебе ради простьрѣшааго
на дрѣво ржцѣ зълѣ· виждъ мои пригвожденъи и
привьиенѣ на дрѣвѣ нозѣ твоиюо ради ногоу· текъ-
шоу къ дрѣвоу зълѣ въ шестыи дьнь· твое осжжде-
ные бъıстъ въ шестыи дьнь· и твое посжжденые и
раю отверьстие сътворихъ· въкоусихъ тебе ради зль-
чи· да исцѣлиѫ тебе· сѣнѣди оном сладъкъıиѫ горъкж-
иѫ сласть· въкоусихъ оцьта· да разорж твоиѫ сьмрь-
ти· оцьтьнжиѫ и лютжиѫ чашж· и приахъ гжвж· да
отълъıиѫ ржкописаные твоего грѣха· приахъ и
трьсть· да напишж свободж родоу чловѣчьскоу8-
моу· оусижхъ на крьстѣ· и копиемъ проводенъ
быχъ въ ребра· тебе ради оусижвъша'го въ ран· и е-
угж отъ ребра изведъша· мое ребро ицѣлило естъ·
болѣзнь твоего ребра· мои сънъ изведетъ та отъ
съмрьтьнааго съна· мое копие оуставило естъ·
обращтаижштее са на та копье· тѣмже въстани

1 съ—н.. Пс. 8, 2; 2 (- нъ) ἡ ἀλλὰ καί; 3—4 с..—м.. Пс. 87, 6; 4 на прав. полѣ 4 точки—замѣтка приписка; 4—6 врьт.. Io. 18, 1 и 19, 41; 6 о.. в.. ἐσταυρώθην; 6—7 з.., кк (8) оу.., вин. мн. (изъ Иса. 50, 6); 9 т.. dat. poss.; з.., т. е. τὴν μορφήν; 11 иниц. въ полѣ; ми dat. poss. (изъ Иса. 50, 6); 14 до.. adv.; 15 з.. adv. (актъ грѣхопаденія); 17 sq. ш.. изъ апокрифа о 12 пятницахъ (ср. 429, 8 sqq. и 430, 8); 18 посж.. (Яг. блгр. опущ.; срб. поноужденые; cod. slav. Vindob. № 24 срб. XV в. свобожиные 19a,7) τὴν ἀνάπλασιν (актъ искупленія); ср. пораждаѣтъ са ἀναγεννᾶται (451, 23), породѣство[у] ἀναγέννησιν (451, 16), порожденіе ἡ ἀναγέννησις (452, 24), погребенна вм. порожденна τῆς ἀναγεννήσεως (452, 20), порожденіе τὴν ἀναγέννησιν (451, 20; 452, 4), погребеніе вм. порожденіе τῇ ἀναγεννήσει (452, 10); ср. порожденіе ἀναγέννησις (Яг. Октоихъ 1494 г.) и потваранніе ἀνάπλασις (Lex. Микл.); ср. Чудов. Псалт.: порожденіе τὴν ἀναγέννησιν л. 27d, 5 и потварьмь пакыкытнюмь ἀναπλάττων διὰ τῆς παλιγγενεσίας л. 12b, 5; въ Клоц. (140—141) посжжденьı (dijudicatio), рекъше велью испытанью і поштеную се съподобишм; въ Шишат. Ап. (159) къ посоужденые славѣ ϊα (2 Сол. 2, 14) = εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ κῦ (въ Ап. Калуж. въ послоужені, а въ цркв. обиходѣ въ полоучение славъı ϊα); въ Панд. Антіоха, въ сп. XI в. Воскрсн. миря, ижи посоуди

пойди ѿтъсѫдоу· изведохъ та ѿтъ земѣ райскыѣ· оустраи҃ѫ та оуже въ рай· нъ на небесъскыи прѣсто· възвращихъ ти дрѣва животънаго ѻбраза· нъ се ѧзъ вѣсь животѣ причастихъ ти са· повелѣхъ херовимомъ рабъскы стрѣшти та· сътворѫ херовимъ покланѧти ти са· съкрылъ са е҃си ѿтъ ва ако нагъ· нъ се съкрылъ е҃си въ себѣ ва нага· ѻблѣклъ са е҃си въ срамѣнѫю҃ кожѣнѫю҃ ризѫ· нъ ѻблѣкохъ са въ плъти твое҃ѣ· въ кожѣнѫю҃ ризѫ· тѣм'же въстанѣте пойдѣте ѿтъсѫдоу· ѿт' истъленыѣ въ неистъленыѥ· ѿтъ съмрѣти въ животъ· въстанѣте пойдѣте ѿтъсѫдоу· ѿтъ т'мы въ вѣчныи свѣтъ· въстанѣте ѩдѣте ѿтъсѫдоу· ѿтъ страсти въ веселиѥ· въстанѣте ѩдѣте ѿтъсѫдоу· ѿтъ работы въ своботѫ· ѿтъ тѣмница въ въишнии іероусалимъ· ѿтъ ѫзы къ богоу· ѿтъ болѣзни на райскѫю҃ пиштѫ· ѿтъ земѣ на небо· на се бо оумрѣхъ и въскръснѫхъ· да и живыими и мрътвыими ѻбладаю҃· тѣмже въстанѣте пойдѣте· ѿтьць бо небесъскыи погыбъшаѧ жидетъ ѻвца· девать десатыѧ и девать· аггельскыѫ ѻвьца· клеврѣта жидѫтъ ѧдама· когда вскр'снетъ когда вьзидетъ и къ богоу възвратитъ са· херовимъскыи прѣстолъ оуготовилъ са е҃стъ· възносаштеи ѧдри· ипаче готови· трепеза оуготова са· брашна готова· вѣчнии крови и жилиштa· съкровишта благыихъ ѿтвръзоша са· небесъскоѥ цр҃ство прѣжде вѣкъ оуготови са· ихже ѻко не видѣ и оухо не слыша· благыихъ· и на срѣдце человѣкоу не вьзидоша· человѣка жидѫтъ· си же и по-

1 п.., кк п.. (10, 12, 20) и й.. (14—15) всегда ἄγωμεν (см. и 468, 28); 2 оуже (не) οὐκέτι; 2—3 -сто(лъ) θρόνῳ; 4 нъ се (тк Яг. оба и вѣн.) ѧзъ (ѧзъ самъ вѣн.) в.. ж.. (вм. животъ Яг. оба и вѣн.; Io. 11, 25): ἀλλ' ἐγὼ αὐτὸς ὅλος ἠνώθην σοι (Евр. 3, 14; 2 Петр. 1, 4) ἡ ζωή; 5 Быт. 3, 24; 6 х.. (..момь Яг. оба; вѣн. ..мѣмь, гдѣ ѻ- на переносѣ 19b, 13—14 писцомъ изъ ѣ-) ср. несклон. х.. 458 (8, 13, 24 и мож. б. 5): ποιῶ τὰ χερουβεὶμ θεοπρεπῶς (кгѣлѣпно Яг. оба и вѣн.) προσκυνῆσαί σοι; 7 нага (тк Яг. оба и вѣн.) οὐ γυμνόν; 9 ѥнедоуѳи (вар. ѣдоуѳи ѥгѡ) θσ ὢν (сы вѣн.) τὸν τῆς σῆς σαρκὸς αἱμάτινον (кож.., кк и вѣн. вм. кръвьнѫю҃) χιτῶνα (Яг. оба опущ. все мѣсто); 10—12 ѿт'—ж.. 1 Кор. 15, 54; 13 в.. с.. Io. 8,12; 15 ѿтъ р.. къ с.. (вм. ..дѫ) Рим. 8, 21; 16 въ.. й.. Гал. 4, 26; 20—22 Матѳ. 18,12; 21 ѻ.. род. ед.; оконч. ыѧ

своѥ҃ѫ кръвьѫ (274b, 19—21) изъ Дѣян. 20, 28 ἣν περιποιήσατο (притвори Ап. Шишат.; приобрѣте Ап. Калужн.; стажа црк. обиходъ) διὰ τοῦ αἵματος τοῦ ἰδίου; тк же и въ сп. XIV—XV в. Синод. бибки (Гор. № 153 стр. 265); 20 1-е к потерлось отъ времени; 22—23 да—г.. Кол. 2,14; 29 съм.. τοῦ ἐν τῷ ᾅδῃ; 30 ѻ.. (ѥ безъ іота) — к.. Быт. 3, 24. Въ прав. верх. углу пергамена ѣ — проба пера писцомъ.

добѣлаа симъ гӯ глаголѧштоу· въскрѣсаѣтъ с ѡ҃мъ сы҃нъ вѣ҃ нѣмѣ· вѣкоупѣ ѧдамъ· и҃ въскрѣшаѣтъ с ѡ҃мъ ѥгда ѩ҃ и многаѧ тѣлеса· оу҃мѣрѣшиихъ ѿтъ вѣка стѣихъ· вѣскрѣсѧ проповѣдаѧштаа· тридневноѥ гн҃е въскрѣсение· ѥже свѣтло прі҃имѣмъ· и҃ видимъ и҃ ѡвѣмѣмъ· съ ѧггѣлъı ликоуѧште· съ ѧрхаггѣлъı праздъноуѧште· вѣкоупѣ и҃ славѧште вѣскрѣшѣшаѧго нъı· ѿтъ ѡ҃стѣлѣнıа хс҃а· ѥмоуже слава и҃ дрѣжава· съ безначалънъıмъ ѳц҃мъ· и҃ прѣсватъıмъ и҃ животвораштнмъ дх҃омъ нъıнѣ и присно и҃ вѣ҃ вѣкъı вѣкомъ· а҃мин ·:·

ı҃ѡа҃на ѧрхіе҃па костантіна града златоу҃стаго на въскрѣшение христово· ѿтъ лоукъı ѥуаггѣлиста ·:· И се дѣва вѣста ѿтъ ѡ҃ıхъ ѩдѧшта пѫтьмъ вѣ҃ тѣ дьнь· въ вѣс҃ сжштжѫ далече ѿтъ і҃ероусалима· шести десатъ стадиі҃· ѥ҃иже ѥ҃м'маоу҃съ· ѡ҃ како· ѥгда боѧзнь и҃ страхъ· ѡвѣметъ земьнааго· вѣсе ѥго ѥстъство ѧбие въземжштаѥтъ· ☞ како прѣштеныѥ ѧрхиерейско· въз'мжти ѧпостолъскъı тржтъı· ѡ҃ како кнадь дрѣзостѣ прогна· ѧпостолъскааго лика· ѡ҃ како сверѣпъıство владъıкъ· вьзмжти оу҃мъ оу҃ченикъ· ѧша бо сьмрьтьнıі҃ сьдѣтелѧ вьсѣхъ· и҃ ѩкоже ѧгна звѣрие· тако хс҃а ѳ҃оу҃бııцы ѥ҃мъше· приведоша на дворъ ар'хіе҃рѣѡвъ· тъгда же оу҃стрѣлѣнъ въıстъ връховьнıі҃ ѧпостолъ· ѿтъверьженıі҃м'· ı҃ѡа҃ннъ ѿтиде бѣжавъ· дома невѣрнѣмъ оу҃дръжан'

2 нѣмѣ [·]; 3 ѥгда вм. ѥуга (·); «ѧ тѣлеса·» писцомъ по разурѣ того же числа буквъ; 4 [·] вѣ.. ѧнѐστη (подлеж. ср. р., но вар. ѧнѐστησαν; въскрѣсошѧ Яг. блгр.; ..снуть срб.); а вм. ѧ (χηρύττοντα, т. е. σώματα); 6 ъ изъ ѣ (специфич. черта добавл. въ тѣснотѣ); 10 зн. преп. безъ промеж.; 12 иниц. выступ. поверхъ стр.; 13 и 14 заставка; противъ нея, на лѣв. полѣ, поздн. рукой отмѣчено «пи»; 15—16 уставъ нѣсколько мельче; 17 рисов. иниц.

выражаетъ греч. членъ τὰ (ἐνενήκοντα ἐννέα πρόβατα); ср. Чудов. Псалт.: да и седмыихъ десатъ разоумъ съкажемъ 21b, 11—13 ἵνα δὲ καὶ τῶν ἑβδομήκοντα (толковниковъ) τὴν διάνοιαν ἑρμηνεύσωμεν; седмыѧ ѩнѣшѧ 21d, 4 οἱ ἑπτὰ νεανίαι (Маккавеи); ср. 478, 5 и 240, 26; 25 οἱ ἀναφέροντες ὀξεῖς τε καὶ (у првдчка было ѣтъ: наше ѥиначе, Яг. блгр. ѥдиначе, Яг. srb. ѥднако) ἕτοιμοι; на перг. слоги чѣ, го и ви выскоблены, не заполнены и читаемы; тр.. ὸ νυμφών (првдилось: женидьба, чрътогъ, чрътожьникъ Микл. Lex.; чрьтогъ Чудов. Пс. 27a, 18; чрьтогъ и ивѣстьникъ Яг. Октоихъ 1494 г.); 26 в.. — ж.. (готови). αἱ αἰωνίαι μοναὶ καὶ σκηναὶ ἕτοιμοι; шт лигатура; 27—28 н.. — са Матѳ. 25, 34; 28—30 (глагаѧ) ѩ҃же — [в..] — не в.. 1 Кор. 2, 9. Ziv. исправ. у Микл. ж.. (356, 19) и 357: в.. (4), в.. (6), ѩ҃х.. (12); исправь ..та и (8), о.. (10).

бѣстъ· и̑ се д'ва вѣста о̑т' нихъ и̑джшта· страхомъ
рѣста о̑у̑вѣживѣ звѣри· боа̑зньа̑ о̑тъвѣживѣ·
звѣри· боа̑зньа̑ о̑тъвѣживѣ съмрьтънъıа̑ затво-
ръı· е̑гда се глаголаа̑ста къ себѣ· вѣживѣ дръзо-
сти а̑р'хиере̑йскъı· о̑тъвѣживѣ владъıчьна̑ о̑у̑бй-
ственъıа̑ ржкъı· а̑ште бо и̑ съмрьти наю̑ прѣдадат'
не и̑мавѣ понести поношенъıа̑ и̑хъ· и̑ а̑ште кръви
нашеа̑ не пролѣа̑тъ· словесъı нъı о̑у̑стрѣлатъ· вѣ-
живѣ а̑р'хиере̑йскъı е̑рости· о̑тъвѣживѣ книгъ-
чии прѣштенъıа̑ повѣгнѣвѣ· да не постижена бж-
девѣ и̑джшта· о̑у̑клонивѣ са о̑тъ сего пжти· да не
сърѣтена бждевѣ сверѣпъıи̑ми е̑а̑зъкъı· паст8-
ха бо о̑у̑биша· о̑вьца растрьгнжша· кръмьчиж о̑у̑-
биша· сжштиихъ с и̑мъ· въ глъбинѣ потопатъ·
се полъıшлаа̑жшта и̑дѣа̑ста· правь въ и̑стинж та-
ци бѣша· въсѣа̑нии при пжти· е̑теръ бо вѣтръ стра-
ха въ нѣ вьвѣавъ· а̑коже листомъ въсѣмъ е̑стѣ-
ствомъ двизаа̑ше· и̑ се два вѣста о̑тъ ни̑хъ и̑дж-
шта въ тъ дьнь· ни третъıаго же дьне прѣбъисте е̑-
же рече и̑мъ· нъ въ тъ часъ въ нѣже жизнь на дрѣвѣ
пригвоздиша· въ нѣже весъмрьтънаго съ мрьтвѣ-
ци положиша· въ нѣже господьнь о̑у̑биица запеча-
тълѣша гробъ· въ тъ дьнь и̑дѣа̑шета· не пож'да-
ста· е̑гда хотѣа̑ше х̑ъ испровръшти а̑да· е̑гда хо-
тѣа̑ше погребенъıи̑ о̑тъврѣшти дръжимъıа̑ ми-
годьньнъıа̑ залогъı· е̑гда хотѣа̑ше въчьтенъıи̑
съ мрьтвьци· прѣсѣшти гробьнъıа̑ печати· е̑г'-
да възлегъıи̑ въ гробѣ а̑коже въ чрѣвѣ· хотѣаше
о̑тъвалити камъıкъ о̑тъ гроба· е̑гда въчьтенъıи̑
съ мрьтвьци хотѣа̑ше о̑у̑мрьтвити коустодиж·

1 и—и̑ .. Лук. 24, 13; и безъ зн. мягкости; 2 о̑т .. [·]; 4 г .. къ с .. Лук. 24, 14; 5 на лѣв. полѣ вкось позд. рукой «стр҃тми» (размазано); 12 а̑ .. sic; 12—13 п ..—р .. Матѳ. 26, 31 (Зах. 13, 7); 16 въ .. — пжти Матѳ. 13, 19; 17 нѣ (у Микл. 359, 3 слитно вънѣ adv.) вин. дв. отъ и̑ (= ни); е̑ безъ іота; 20 ж .. Втор. 28, 66; 22 нѣже безъ зн. мягкости; 27 е̑г'- sic. Ziv. исправ. у Микл. от' (358, 16); исправь 359: .. нихъ (1), и̑ (5), нъжи (6 и 7).

въ полѣ; 17—20 И — .. съ Лук. 24,13; 19 «шести дес» писцомъ по разурѣ того же числа буквъ; 20 2-е к писцомъ по разурѣ 1—2 буквъ; 22 иниц. опуск. недалеко подъ стр.; «рхиере̑йско» писцомъ по разурѣ того же числа буквъ; 27—28 и̑ .. — а̑ .. Лук. 22, 54. е̑ безъ іота 19 (е̑йже), 21, 30. Исправь у Микл. 358: ис .. (7), -ни̑м' (15).

ѥгда ѩвь сѧ немоштьнь сътрълъ сѣмрьтьнъıѫ за-
воръı· ѥгда ѩвь сѧ нагъ· хотѣашє плѣнити неч'-
стивааго· нъ вь тъ часъ не жьдаста сего видѣти·
нъ бѣжаста въ тъ часъ· ı̃ весѣдоваста къ себѣ· о̃ в'-
семь семь приключьшимъ сѧ· помъıшласта в°
вь себѣ ѥже о̃ велицѣ дѣаниı̃· како сътвори та-
ка знаменьıа· сътрьпѣ матъ бъıти хоудъıми
ржками· како сѣтворьı множьство чоудесъ· ı̃-
зволилъ матъ бъıти· ѥстьство водьноє вь вино
прѣложивъıı̃· безмѣрьно множьство отъ малъ
хлѣвъ прѣпитѣлъ· въ поустъıнı̃ прог'налъ сл°-
вомъ множьство вѣсъ· слово ı̃споушташе· ı̃
прогнашє нєджгъı· посъıлаашє глаголъ· ı̃ отъ-
хождаахѫ страсти· врьнъıємъ о̃вьнавъıшє зѣни-
ци о̃чıı̃о· оумьръıшаѫ ѩко съпаштаѫ глашаашє·
хромъıѫ на теченıє словомъ зъваашє· о̃слабъıє-
наго ı̃сцѣливъ· дѣлателя о̃дроу своємоу пока-
залъ· походилъ ѩкоже по соухоу врьхоу моря· боу-
рѫ вѣтрьнѫ оутолилъ словомъ· матıє краıı̃ ризъı
крадѣаше ı̃цѣлѣньıа· мъıтарѧ апостолъı тво-
рıашє· влѫдıицѫ плакавъıшѫ сѧ· вь нєбесъ-
скъıи кржгъ наставъıшє· Се къ себѣ глаголла-
ста ı̃ весѣдоваста· си дѣла· въ ı̃стинѫ сѫтъ
вожıа силъı· си дѣла далече сѫтъ сѣмрьтьна'-
го ѥстьства· си дѣла въ ı̃стинѫ весьмрьтьна'-
го сѫтъ· а не сѣмрьтьна· такожде же пакъı·
ı̃ мъııшла' къ себѣ мъıѫ съвираашета плъть
ношаашє та· ı̃ ѩкоже чловѣкъ тако живѣа-
ше· ѣдѣ'ше хлѣбъ· ı̃ жадаашє· хождаашє
ногама· ı̃ троуждаашє сѧ· почиваашє· ı̃ рабо-

1—2 за(т)ворьı т чисто выскоблено и разура не заполнена (ср. 472, 3—4); 4—5 ı̃—сѧ Лук. 24, 14; 5 . . ла . . безъ іота и безъ зн. мягкости; 11 ґ' паерокъ въ видѣ точки (Копитаръ тоже читалъ паерокъ); 14 нн лигатура; 18—19 ср. моря и боурѫ; 22 иниц. опуск. недалеко подъ стр.; 25 ѥ безъ іота; 28 ношаашє (·) та [·] ı̃ (Микл. « . . шета, и» 360, 10); 29 «·ı̃» писцомъ по разурѣ 3 буквъ (на мѣстѣ точки было т). Исправь у Микл. в . . (359, 20) и 360: и . . (4), . . ша (10).

тлаше ноужди ѥстьствоу· съ мытари вьзлежлаше·
и съ любодѣицами живѣаше· досаждаѥмъ тр̀ь-
пѣаше· и оумалчаѥмъ мльчлаше· страхомъ об̀ъ-
лтъ бѣ въ страсти· и глаголлаше плъна дша мо-
ѩ сѣмате сд· лтъ бъистъ и не възможе бѣжати·
съвазанъ бъистъ и не възможе отъвѣгнжти·
осжжденъ бъистъ и не може повѣдити· на дрѣвѣ
пригвожденъ бъистъ· и не възможе сѣнити· оц̀ь-
та напоѥнъ бъистъ· и не пойлъ въ того мѣсто го-
рестъ· копиѥмъ боденъ бъистъ· и кр̀ьвь его съ
водоиж истече· и пакы чловѣчьска и смр̀ьтьна·
си въ истиниж нашего ѥстъства сжтъ· а не весьм'-
р̀ьтьна· се помъишлаашета о вьсѣхъ приклю-
чъшихъ сд сихъ· И бъистъ весѣдоуѩштема
има· и съвъпрашаѩштема сд· что бывъшѣѥ·
и чъто вждштеѥ· и самъ спсъ приближь сд идѣ'-
ше с нима· наста доушевьныи крьмьчи· рѣши-
ти пр̀ьрѣканьа ѥѵ· приде правьдное сльнце·
и лоучж божьства и богоразоумна простр̀ь на
на· наста исколмьи· и самъ ис идѣаше с нима·
очи же ѥѵ дрьжимѣ бѣста не познати ѥго· пр̀ь-
мѣни има очи· обаче тъгда да не познаѥта ѥго·
храняаше бо себе· да авитъ сд има на пр̀ьломьѥ-
ниѥ хлѣба· каа сжтъ словеса си· ѩже пр̀ьрѣкаѥ-
та къ себѣ ходашта· и ѥста сѣтьна· аште бо
и лъгати хоштета· лице ѩвьыѥтъ печалѣ· р̀ьцѣ-
та ми каа сжтъ словеса си· ѩже пр̀ьрѣкаѥта къ
себѣ· повѣдита и мьнѣ весѣдж ижже глаголѣта·
вждж и азъ обьштьникъ вашимъ словесемъ·
им'же пр̀ьрѣкаѥта· каа оубо сжтъ словеса ѩже

1 н.. ѥ.. вм. ноужд҃ѥ.., т. е. и вм. ѣ передъ іотомъ: ноужд҃ѣ adv. (ср. у Лескина § 84, разрядъ нарѣчій на ъ и ь); ѥ безъ іота; 11 ..на [-]; 12 ѥ безъ іота; 13 к писцомъ изъ начатаго п (г); 13—14 о—сихъ Лук. 24, 14; 14—15 И (иниц. опуск. недалеко подъ стр.)—сд Лук. 24, 15; 15 ..шеѥ безъ іота; 17 ..чи въ греч. безъ члена (ср. 240, 26)? надстроч. зн. на ѣ ошибочно писцомъ; 18 п.. (ѥ безъ іота) с.. Малах. 4, 2; 20—21 и—ѥго Лук. 24, 15—16; 21 ѥ—ѥго грецизмъ (τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν; ср. другой првдъ того же да—ѥго 22); 24—25 каа—..на Лук. 24, 17; 24 ..каѥ- безъ іота. Ziv. исправ. у Микл. 360: бы.. (26), к.. (27), д.. (361, 1); исправь 360: к.. (23), что (26), пра.. (28).

прѣрѣкаѣта междоу собоѫ ходашта· и ѥста сѣтьна· лице вьпиѥтъ ѥже о скрьви· отъвѣшта же ѥдинъ отъ нѣю· ѥмоуже има клеѡпа· и рече к нѣмоу· ты ли ѥдинъ живъı въ ѥроусалимѣ не разоумѣ въıвъшаго· вѫди ѥже не видѣлъ ѥси· то не слъıша ли· да аште очима тоу не вѣ· ѣда и оушима не слъıша· аште и тоу не вѣ ѥгда са сътвориша· въıвъшаѫ не слъıша ли· ни видѣлъ ѥси ни оуслъıшалъ въıвъшаго· ты ли ѥдинъ живеши въ ѥроусалимѣ· и не оувѣдѣлъ ѥси въıвъшаго въ нѣмь· ни ли звѣрома слъıшалъ ѥси· ни ли твары та наоучила въıв'шаго· ни ли стухиѫ наоучиша та измѣнѣнъı въıша· Слънце свѣта съвлъкъ са овлѣче са въ тъмѫ· лоунѣскаа красота напрасно омрьче· опона цръкъвънаа на платъı раздъра са· дънь въ ношть са прѣоблѣче· каменъıѥ на оукроухъı распаде са· адова дръжава съвазана въıстъ· и не оувѣдѣлъ ѥси въıвъшаго· Тольма ли ѡ мѫжоу дръжимъ ѥси невѣдѣниѥмь· да сего не разоумѣеши· ѣда странникъ ѥси сихъ мѣстъ· ѣда нъıнѣ пришълъ ѥси въ градъ сь· ѩкоже мънивѣ· иного ѧзъıка ѥси аште сего не оувѣдѣ· твары измѣни са· и не възможе ли възьрѣти· ты ли ѥдинъ живеши въ ѥроусалимѣ· и не разѳмѣ въıвъшаго вь нѣмь вь дни сиѫ·

Онъ же рече коѥ дивно дѣло найде на житьѥ· стоуж'де съмрьтьноуоумоу ѥстьствоу· ави са тварикоѥ· ѥже васъ ради прѣстрадахъ· ѥже васъ ради прѣдрадахъ· и сътрьпѣхъ да васъ съпасѫ· овче коѥ наоучита ма· аште что дивно отъ чловѣк'

1 і безъ іота; ь въ кружкѣ обрѣзанъ съ полемъ пергамена (мож. б., съ полемъ исчезъ и надстр. зн., крый всегда у писца немного сзади); 2—5 ѳт..— къı.. Лук. 24, 18; 3 отъ нѣю ἐξ αὐτῶν, вар. Io. Millii (Oxonii 1707) очень рѣдокъ; клеѡ.. κλεόπας и κλεώπας; 4 жикъı παροικεῖς (пришѣлець ѥси Остр., Мар., Ник. съ вар., Ассем. Зогр.); ср. 9 и 24; 13 иниц. (широк. формы) едва опуск. подъ стр.; 19 на лѣв. полѣ три точки — замѣтка припечка; иниц. въ полѣ; мь лигатура; 20 ..ѣши безъ іота; 21 ѥда съ іотомъ; 24—25 Лук. 24, 18; 26 иниц. въ полѣ; ж' паерокъ какографія писца; 28—29 «ѥже васъ ради прѣдрадахъ» на перг. выскоблено, разура не заполнена и читаема (сначала было зачеркнуто; Копитаръ не вѣрно читалъ прѣстрадахъ). Правое поле пергамена оторвано по чертѣ линовщика. Исправь у Микл. 361: И.. (13), «т.., w» (26), дьни 362, 3.

сътворено бысть· оукажита ми· аште что ново ави
са въ твари· коѥ· рече клеѡпа· не съльгахъ рече ѡ
мжжоу· ако страньникъ ѥси сихъ мѣстъ· аште от-
ниждѣ не свѣси рѣци ми· аште ли ѥже о страсти тъ-
чьѭ не вѣси· томоу та наоучж· онъ же глаголаашє
коѥ· послоушаи мжжоу· авьѥ има и отьчьство· ѥже
о їсѣ назарѣнинѣ· їс именемь· назарѣнинъ родомъ·
бысть мжжъ пророкъ· таноѥ скончавам· и о вждж-
штиимъ оучѧ· иже бысть мжжь пророкъ· о немже
захариа глаголаашє· ѥсе мжжь вьстокъ има ѥго·
ѥдинѣмъ словомъ отъгона страсти· ѥдноѭ бесѣдо-
ѭ прогона неджгы· иже бысть мжжъ пророкъ си-
лынъ дѣломъ и словомъ· мроу прѣшташе и оутиша-
аше са· силынъ дѣломъ и словомъ· съ проказы
съвлѣче ако же съ ризы· силынъ дѣлы· повелѣваше
вѣтромъ· и оустжпаахж· силынъ словомъ· касаа-
ше са жъголмыимъ огнемъ· и хладни бываахж·
силынъ дѣлы· глаголаашє адови· и ѵзношаашє тѣлѣ-
нынѣмъ· силынъ словомъ· вьзьмъ пать хлѣвъ прѣ-
крьми множьство· силынъ дѣлы· слово слова разо-
рилъ· и тлъпы вѣсъ вь свиниа посылаашє· силынъ
словомъ· касаше са соусѣ ржцѣ· и тъгда жде на слѫ-
жьбѫ отъсылаашє· силынъ дѣломъ· проклинаше
смокьвиницѫ и їсъхнѣаше· силынъ словомъ· брѣ-
нимъ помазаашє очи и просвѣташаашє ѯрака· си-
лынъ дѣлы· ар'хиереиска свѣта· словъмъ остроуша-
ше· силынъ словомъ· и дѣлмь· водънааго тржда
строуѫ изьлиа· силынъ словомъ и дѣломъ прихо-
ждаахж архиерей искоушаѭште ѥго· и ѥдинѣмъ
словомь онѣмѣваше а· ѥгда хотѣахж имъ окоусы

5—6 г.. коѥ Лук. 24, 19; 6—7 ѥже — .. нѣ ibid; 8 (иже) к.. — п.. ib. (см. 9, 12); 10 ѥсе—ѥго Зах. 6, 12; «вьстокъ им» писцомъ по разурѣ 9 буквъ; 11 о широк. формы (к..); 12—13 иже — с.. Лук. 24, 19; 14 ы надстр. зн. ошибка писца; 15 же надъ строкой приписка писца; 20—21 с.. с.. р.. (вм. ..ло, если здѣсь не логич. согласованіе сказуемаго съ подлеж. «слово» въ знач. 2-й ѵпостаси; ср. 477, 3); 25 ѯрака писцомъ по разурѣ 5—6 буквъ (надстр. зн. — слѣдъ быв. чтенія). Ziv. исправ. у Микл. см.. (362, 29).

творити· оученици ѥмоу бываахж· ѥгда хотѣахж что отъ ѥго оучити са· знаменья отъ ѥго прошахж· въ слово слова разорило· и остроуѧше сѣтъ ихъ· силѣнъ словомъ и дѣломъ· прѣдъ богомъ и всѣми людьми· того прѣдаша архиѣреи и кнази на осжденье смрьти· и пропаша и· Неосжденаго на сждиштѣ поставиша· ꙗко осждима прѣдъ пилатомъ· поставиша ꙗкоже зълодѣи· и клѧфѣ· съваза ржцѣ ѥго· сътворьшоу толико чоудесъ· пригвоздиша нозѣ ѥго· прѣсѣкъшии влѣны морьскыѧ· повѣсиша жизнь на дрѣвѣ· остроуиша ѥже не оубиѥши· заклаша копиѥмъ· отъврѣгоша ѥже не лъжепослоушьствоуѥши· и съвѣдѣтельствоваша лъжи· прѣдаша и на осжденье смрьти· и прѣдастъ и пилатъ бивъ· и ѧзыкъ вѣпиѧше· вьзьми вьзьми пропьни и· Мы же надѣахомъ са· ꙗко тъ ѥстъ иже имать извавити илѣ· ѡ како лоука вьсь страхъ клеѳповъ поманжлъ· не рече сатъ· мы надѣѥмъ са· нъ мы же надѣахомъ са· ꙗко тъ имать извавити і҃л҃ѣ· мьнѣхомъ рече· ꙗко тъ съпасетъ ѧзыкы· радоваахомъ са ꙗко тъ спасетъ люди· ꙗкоже мьнѣ вь нечаньѥ имѣаше клеѳпа ѥже ѳ х҃ѣ· воле же глаголавьшоу клеѳпѣ· глагола има і҃с· ѡ неразоумьна и моудьнаа срѣдцемъ вѣровати ѳ всемъ ѥже глаголаша пророци· не тако ли подобаѧше пострадати х҃оу· доврѣ наричемыи стран'никъ· оучаштиихъ оучитъ· доврѣ хота оувѣдѣти· оучаштиихъ онѣмыѥтъ· ѡ неразоумиви и моудниѣ срѣдцемъ· ꙗко не вѣроваете

XXXII тетрадь (полный кватерніонъ).

2—3 з.. (род. ед.) — п.. Матѳ. 16, 1; 4—6 с..—и Лук. 24, 19—20; 6 с.. тк и во всѣхъ литургич. текст. вм. обычн. првда прилагательнымъ (εἰσ κρίμα θανάτου); 11 п.. ж.. Втор. 28, 66; 12 ѥже не оу.. и 13—14 ѥже не л.. Матѳ. 19, 18; 14—16 п..—в.. Лук. 24, 20 и Марк. 15, 15; 16—17 кѣз..—и Іо. 19, 15; 17—18 Мы—нлѣ Лук. 24,21; 20 «ѥмъ са-н» писцомъ по разурѣ 7 буквъ (на ѥ два надстрочн. зн.: одинъ отъ бывш. чтенія); 22 тъ..—л.. Матѳ. 1, 21; 25—27 ѡ — х҃оу Лук. 24, 25—26; 25 моудьна[а] им. дв. въ зн. зв. Ф. Въ верх. правомъ углу пергамена поздней рукой «ф». Иниц. (6 и 17) опуск. недалеко подъ стр. Ziv. исправ. у Микл. 363: в.. (10), «вьз.., п..» (20), «мы и..» (2-е 23), г..(27); исправь: «нъ са..» (9), К.. (14), И.. (24), с.. (26) и 364: д.. (1), и.. (3).

пророкомъ· ѩко сице подобаше пострадати х҃ѹ·
и тако вѣнити въ славѫ своѭ· начѧвъ же отъ мосеа
и отъ вѣсѣхъ пророкъ· съказаашеѩ има· въ всѣхъ
к҃нгахъ себе ради· ѩко сице подоваашеѩ постра-
дати х҃ѹ· Начѧвъ же отъ мосеа· дроугаго вѫжиаго
връха пророкъ· прѣвоуѕѹмоу начрѣтавъшоу пи-
сма· испрѣва сътворилъ е҃ъ небо и земыѭ· оучаа-
ше ихъ моси рещи· оузѣрите жизнь вашѫ· вися-
мѫ прѣдъ вами· и повѣшенъ рече· азъ есмъ жи-
знь и вѣскрѣшенье· иеремиа рече· поражѫ пастѣ-
ха и разно пойдѫтъ овѣца· и пораженъ рече· азъ
есмъ пастоухъ добрыи· аште и въ отъѣгосте
страхомъ одръжими· дд҃ъ рече ѩдыи халѣвъ мои въ-
звеличилъ естъ на ма прѣлѣщенье· и самъ на
вечери глаголаашеѩ единъ отъ васъ прѣдастъ ма·
прѣвѣе страсти глаголааше· пѫна душа моа съ-
мате са· и въ страсти глаголаашеѩ· пѫна приде
часъ да прославитъ са сн҃ъ чл҃ческыи·
Дд҃ъ рече даша вѣ ѩдь моѭ залчь· и вь жаждѫ моѭ
напоиша ма оцьта· и напоенъ глаголаашеѩ· есе
съконьча са· такожде и еже въ страсти· дд҃ъ
прѣжде ѳа· положиша ма въ ровѣ прѣисподыи-
мъ· вѣ тѣмныихъ и вѣ сѣни съмрътынѣ· асафъ·
еже о вьскрѣшении· въстани бо҃же сѫди земи·
ѩковъ· съпавъ ѩко левъ· и въста ѩкоже скумь-
нъ· ѩ҃на три дни въ китѣ пожившъ· тридневъ-
ное въскръсение его прображаашеѩ· дд҃ъ еже
о въсхождении въ прав'дѫ правдѫ провѣстржви·
възиде е҃ъ въсклицаньемъ· г҃ь въ гласѣ тржьк-
нѣ· томоу слава· и тѣмь богоу и оц҃оу· о доусѣ сва-

29—5 ѿ—х҃ѹ Лук. 24, 26—27; 1 на лѣв. полѣ 6 точекъ — замѣтка приписка; 4 с.. ρ.., т. е. τὰ περὶ ἑαυτοῦ; 5 иниц. опуск. недалеко подъ стр.; д.. к.. Исх. 33, 11; ..ыго (вм. ..ѣ) ср. въ Чудов. Псалт. кѫжѣаго 24b,18; 26a,1; 37c,8; 70d,7; 74c,9; 107b,6; 142d,12; 144a,5; 146d,3; 149d,2; 168a,3; кѫжѣѣ 17d,2; 59b,3; 127a,18; 140c,4; 156a,17; дат. кожиѫоумоу 105d,2; 160a,12 (въ греч. во всѣхъ случаяхъ предшествуетъ членъ, что ср. 240, 26); 7 и.. — з.. Быт. 1,1; 8—9 оу..—к.. Втор. 28, 66; 9—10 азъ—в.. Io. 11, 25; 10—11 по..—о.. Матѳ. 26,31 и Зах. 13, 7; 13—14 ѣ..—п.. Пс. 40, 10; 15 ѥ..—ма Матѳ. 26, 21; 16—17 н..—са Io. 12, 27; 17—18 н..—..и Io. 12, 23; 19 иниц. въ полѣ; 19—20 даша—о.. Пс. 68, 22; 20—21 есе (нѣтъ въ литург. текстѣ) с.. Io. 19, 30; 22 ѭи лигатура; 22—23 по..—сѣ.. Пс. 87,7; 24 къ..—з.. Пс. 81, 8 (приписывается Асафу, пѣвцу и поэту царя Давида); о надъ строкой писцомъ; 25 1-й зн. преп. безъ промеж.; 25—26 съпа[къ]—ск.. Быт. 49, 9; 28 «правдѫ» (2-е) ошибочно повторено писцомъ, выскоблено, разура не заполнена и читаема; 29 Пс. 46,6; въс.. ἐν ἀλαλαγμῷ (см. 433, 15—16). Исправь у Микл. 364: к.. к.. (7); Ziv. исправ. д.. (26), 3-е и (365, 2).

тѣѣмь· іакоже и̑спрѣва· нъıнѣ и̑ присно и̑ вѣ вѣ-
кы вѣкомъ а̑мнн ·:·

їѡа̑н'на а̑рхиѣ҃па костатина града златоу̑ста҃аго слово
на ст҃ыж пасхж ·:· ⸗⸗⸗⸗
Радоу̑йте са о҃ г҃и вьсегда вѣзлюбл҃ѣнаа братье·
и̑ пакы рекж радоу̑ите са· г҃ъ близъ ничимже не
пѣцѣте са· г҃ъ и̑з мрьтвъıхъ въста҃ъ· и̑ с нимъ
народъ многъ ст҃ъıхъ· праздн҃ъствоу̑имъ о҃у̑бо
вь сластѣ и̑ цѣломждрѣствѣно· сѣ бо въ и̑стиж
дн҃ь и̑же сътворилъ г҃ъ· въздрадоу̑им са и̑ вѣзве-
селимъ са вь нѣ· проповѣдимъ съпасн҃аго дн҃и
памат҃ие· проповѣдимъ спаса нашего въскрѣ-
шен҃ıѣ· паче же наше съпасение вѣзѣпиїмъ· про-
повѣдимъ о҃у̑мрѣштвен҃ıе дн҃аволово· нечистъı-
хъ вѣсъ плѣнѣние· съпасен҃ье крьстиан҃ско·
въскрѣшен҃ье мрьтвъıхъ· вѣскрѣшен҃ıѣмъ бо
христоволъ о҃у̑гаснетъ г҃е҃ѡна о҃гн҃ьна'· чрѣвь же
необ҃у̑съıпами о҃у̑мираѥтъ· а̑дъ матетъ са· дн҃а-
волъ сѣтоу̑ѥтъ· грѣхъ о҃у̑мрѣштвлѥтъ са· доу-
си лжкавьнии прогонимн бъıваѭтъ· земьнии
на невеса вѣсходатъ· сжштин вь а̑дѣ свобождени
бъıваѭтъ о҃тъ ѫзъ дн҃аволѣ· и̑ къ богоу̑ прив҃ѣ-
гаѭште глаголѫтъ дн҃аволови· къде ти сѣмрѣ-
ти жало· кде ти а̑де побѣда· вина же намъ ѥ҃стъ
сват҃аго праздн҃ьства· и̑ тръжьства сего х҃ъ· иже
и̑ їсходатаи̑никъ ѥ҃стъ намъ· вѣсѣхъ добръ· тъ
бо и̑-спрѣва нъı сътворилъ· о҃тъ не сжшт҃аго вь сж-
штеѥ приведъ· тъ и̑ нънѣ гъıбнжшта съпасъ·
о҃у̑мрѣштенъı о҃живилъ· и̑ непри҃язнина проти-

3 заставка; 4—5 уставъ нѣсколько мельче; 4 їа҃н҃на sic (ср. 405,3; 439,15); слово приписывается и Гр. Богослову; 6 рисов. иниц. въ полѣ; Р.. — .. да и 7 и̑ (нѣтъ въ греч.)—са Филипп. 4, 4; г҃ъ к.. ib. 4, 5; рекж ἐρῶ; 9 ὄχλοσ πολὺσ ἁγίων изъ Иса. 62, 12; 10—12 сѣ дн҃ь — нѣ Пс. 117, 24; 12 п.. (еще 13 и 14—15) изъ Мар. 16, 15; с.. д. (нн лигатура) 2 Кор. 6, 3; 13 спаса у Копитара с'паса, но паерка не вижу и въ лупу (могъ ли выцвѣсть безъ слѣда?); 18 о҃у̑.. σβέννυται; 23 на прав. полѣ 6 точекъ—замѣтка приписка; 24—25 к.. — п.. 1 Кор. 15, 55 (оба тн dat. poss., с.. зв. Ф.); 25 ъ (въ «ѥ҃стъ») выступ. поверхъ стр.; 27 і.. 1 Тим. 2, 5; [·] в.. д.., т. е. πάντων τῶν καλῶν; 28 и̑-с.. гаплографія=и̑ нс.. καὶ ἐξ ἀρχῆσ; (и̑) о҃тъ καὶ ἐκ; 29 ..дъ вм. ..де παρήγαγεν; нѣ выскоблено, и разура не заполнена (въ разурѣ видится нь, т. е. нѣ, утратившее всякій слѣдъ специфич. черты для ѣ; Копитаръ читалъ не, крое Микл. вовсе отбросилъ); въ греч. νῦν (а ἡμᾶσ вовсе нѣтъ); 30 о҃у̑.. о҃.. Колос. 2, 13; «штенъı» ср. о҃у̑мрѣштени (349, 9), о҃у̑мрѣштенъ (456, 6), о҃у̑мрѣштено (561, 26—27; у Микл. не вѣрно ..штвено 443, 7, и Ziv. не исправилъ), при о҃у̑мрѣштвени 495, 15. Ziv. исправ. у Микл. 365: в.. (4 сн.); исправь 2-е въ.. (8 сн.), о.. (7 сн.).

вѣства ѡтатъ· тъ рабы нъı сѫшта грѣхоу· сво-
водѣ ѧвилъ· загладивъ наше ржкоѳанїѥ· хⷭ̃ъ нъı
рече їскоупилъ ѡтъ клатвъı закона· бъıвъ за нъı
клатва· за ижѥ достоитъ и намъ решти· что въ-
здамъ господеви за вьсе ѥже вѣздалъ ѥси нам᾽·
бъ съı їночадъ· человѣкъ насъ ради їзволилъ
бъıти· и въıстъ послоушливъ до сьмрьти· да
нъı ѡтъ вѣчьнъıѧ сьмьрти їзбавитъ· въ рабїї
ѡбразъ са ѡблѣче ангелъскъıй владъıка· плътъ
приѧтъ богъ слово· и человѣкъ їавїше са· съѡбра-
зьнъ и равноѥстьствьнь оцоу· се прѣстрада да
нъı ѡтъ неправдъı работъı їзъметъ· и ѡтъ нечь-
стиѧ їзбавитъ· сего ради сътрьпѣ пострадати
плътїѫ· подадитель нашего живота· сего ради
и погревенъ въıстъ· їсточникъ весьмрьтиѧ·
да съмрьтьнъıймъ присно сѫштъıй живоотъ по-
дастъ· и пакъı же по земи довротвора и-сцѣлѣѧ
человѣчьскъıѧ страсти· недостойно же ѡтъ бого-
борьцъ жидовъ· въсприиѧше въземьздиѧ· го-
сподь же нашъ їсоу хⷭ̃ъ за многжѫ благостъ· про-
каженъıѧ ѡчишташе· слѣпъıймъ видѣнье
даше· хромъıѧ цѣлѧше· вѣсъı прогнаше·
лазара четверьтодьньна їз мрьтвъıхъ въста-
вилъ· ѡтъ пати хлѣбъ патъ тъıсѫштъ насъıщь·
по мору ходилъ· водж вь вино прѣложилъ· крьво-
точицж їцѣлилъ· дьштерь архисунагога· оумъ-
ръшж ѡживилъ· и їнѣхъ многъ таинъ· достоинь
чоудесъ сътворилъ· жидове же завистиѫ и рьвь-
нїѥмь обьѧти· ѡвогда камениѥмъ биѫхж га·
дроугоици же ѡкоушаахж са съ стѣнъ сърнижти·

1 ѳ.. аор.; 1—2 ρ..—ѧ.. Рим. 6, 17 и 18; св.. (adj. indecl.) acc praedic. (ἐλευθέρους); г.. dat. poss. τῆς ἁμ.. (вар. τῇ ἁμ..); 2 з..—ρ.. Кол. 2, 14; 2—4 хⷭ̃ъ—к.. Гал. 3, 13; 4—5 что—н.. Пс. 115, 3; 6 ч.. им. ед.; 7 б..—с.. Филип. 2, 8; 8 ..мьр.. sic: подъ вл. какографіи конца строки въ оригиналѣ «сьмь-рти» (ср. сѫжасъ-ижша 32,8; ѳг-йѣ 6,1; їсп᾽-лъıнн 9,22; ѳг᾽-ня 23,4; ноуж᾽-дааж 38,22; разг᾽-нѣквавъ 107,10; г᾽-радѣ 211,26; къз᾽-дасте 251,6; стоуж᾽-де 475,26); 8—9 въ—ѳ.. ib. 2,7; 10 п.. аор.; ч..—са Филип. 2, 7; 10—11 съ..—ѳ.. ib. 2, 6; 11 ρ.. ὁμοούσιος (ср. Горскаго Опис. № 111 стр. 36); зн. преп. писцомъ по разурѣ одной буквы; рядомъ незаполн. разура другой буквы съ уцѣлѣв. надстр. зн.: читай «·и се» (καὶ ταῦτα), а не «вѣсе», кк у Копитара и Микл. (366, 15); п.. ὑπέμεινεν; 12 ѳтъ неправ(ѣ)д(ѣн)ъı τῆς ἀδίκου; 16 ж.. надстр. зн. ошибки писца; 17 καὶ παρῆν (првдчкъ читалъ πάλιν пакы?) μὲν ἐπὶ γῆς εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος (и-сцѣлѣѧ = и їсц..); 18 нед.. вм. недостойна вин. мн. ср. ἀναξίας; 18—19 «ког°ко» писцомъ по разурѣ 5 буквъ; 20 їсоу sic (ⅰⅽ); 21 ѧ писцомъ изъ и (лѣв. черту быв. и Копитаръ списалъ, кк іотъ, откуда и у Микл. ıа); ..нье безъ іота; 24 ..къ надстр. зн. ошибка писца; н.. (лигатура шт точно) вм. насытилъ ἐχόρτασεν (ср. прочіе перфекты); 25 мору sic; 27—28 καὶ ἄλλα πολλὰ μυστήρια θαύματος (ч.. вм. чоудесе) ἄξια (ѣ=ıъ); 29 1-е ѳ на мѣстѣ быв. точки; 30 Лук. 4, 29.

коньчинѣе же и на кръстъ приведоша и· нъ г҃ь нашь
їу̀ х҃ь не подражилъ· злобѫ хоулъныихъ жидовъ·
нъ и плешти свои даѧше на раны· по пророчьскоу-
моу· и ланитѣ свои на заоушенья· и не отъврати
лица своего отъ стоуда плѣванья· и коньчинѣе
ако овча на заколенье приведенъ бысть· и ако-
же агнѧ прѣдъ стригѫштиимъ его безъ гласа·
не противѧ са· не прѣрѣкаѧ· хоулнимъ не въз-
хоулѧаше· стражда не прѣшталаше· прѣдаваше
же себе сѫдаштоуоумоу въ правьдѫ· не приде
во въ прьвое пришьствие· мѫчити и казнь съ-
творити невѣрнънимъ· нъ въсхотѣ длъготрь-
пѣливъ· и трьпѣньемъ· наставити заблѫ-
ждъшиихъ на истиню· и оувѣѭдь господьиѫ
благость великоѭ· хоулѧахѫ его жидове и гла-
голаахѫ· к немоу вѣсь имаши· г҃ь же длъготрь-
пѣливъ съ· вѣсъ проганѧаше· жидове на ли-
це господьне плѣваахѫ· онъ же слѣпьца ихъ цѣ-
лѧаше· жидове х҃а каменьемъ побиваахѫ·
х҃ъ же хромцемъ ихъ теченье даровалаше· и все-
личьскъ съконьча добротворѧ· досаждаѫштим-
ъ емоу· и въ зълъ мѣсто добро дароваѧ· не по-
хвалиѫштиимъ тѣмъ и скврьнѫнъимъ
человѣкомъ· кротко же трьпѧ клеветъ· и не-
мощьнъ миимъ бѣ· приемьай чьстъ отъ
аггелъ· и да не продьлѫ слова· да приделъ въ
самѫ главѫ вештиї· коньчинѣе же веденъ
бываше на кръстъ· и на съмрьть· славнъи
цѣсарь· и пригвожденъ бысть на дрѣвѣ·
славимъи херовимомъ и серафимомъ·

2 їу̀ ср. 480,20 и Кіев. отрыв. 1ª,10: (и)ѣьѣѫѫ = (и)схрмъ (Рим. 13,14; начальн. и на 9 строкѣ утрачено); х҃ь sic (ъ); 3 п..—р.. Иса. 50,6; 4—5 и л..—п.. ib.; 5 ..нѣе безъ іота; 6—7 Иса. 53,7; 7 с.. его хеіраντοσ αὐτόν (Montfaucon въ изд. 1718 г., t. 2, pag. 825 B; cod. theol. gr. Lambecii 151, f. 126ᵇ; cod. Alxndrinus mstus in variant. in ed. *Lamberti Bos*, Franequerae 1709); вар. хеіροντος безъ αὐτόν (cod. Vtcnus in ed. Lamb. Bos); судя по наличности его αὐτόν, присущаго только редакціи съ аор. ф. хеіραντοσ, ожидалась бы аор. ф. и въ *Synp.*; 8 про.. о исчезло при отлѣпкѣ восковой капли; 8—10 х..—..дж 1 Петр. 2, 23; 15 к.. τὴν ἀγαθότητα καὶ τὴν χρηστότητα; 16 к.. (вин. ед.) и.. Io. 7,20 или 8,48; 18 «це господьне плѣва» писцомъ по разурѣ 17 буквъ; 22 емоу, 25 е и 27 ..нѣе безъ іота; 28—29 сл.. ц.. Пс. 23, 7, 8, 9 и 10. Ziv. исправ. у Микл. 367: о.. (7); исправь ъ (27). На ниж. полѣ поздн. рукой: «а в г д е ж з ѕ і к л м н о п о р с т оу ф х о ц ч ш ъ ѣ ѧ ѩ».

и вѣсѣми силами аггѣльскими поклананьѥ приемьѧ· си оубо кротъко подъѧтъ же и пострада·
намъ прѣдъѣданьѥ подаѧ· и оучителѣ кротости
бываѧ· сего ради оубо и мы· даль'ни ѥсмъ тр-
пѣти зълыихъ человѣкъ прѣштеньѧ· нъ и на
крьстѣ повѣшенъ бывъ· больша дѣла и мно-
жаиша чоудеса показалъ· да поиѣ тако оустави-
витъ бомрѣзькыихъ неистовьство· да не и-
мѣѭтъ вины невѣрьѧ· ни да глаголѭтъ ꙗ-
ко проста члка пропаѫхомъ· пръвоѥ оубо сътр-
пѣ хъ пропаѫтъ быти· да вѣсы сѫштаѧ на ае-
рѣ проженетъ· повѣшенъ бъістъ на дрѣвѣ·
да бывъшѣи древьѥ грѣхъ· дрѣвомъ человѣколь'
ищѣлитъ· проводенъ же бъістъ и копьѥмъ вь ре-
бра· за приѧтѫѭ отъ ребръ адамовъ женѫ· за-
ньже оубо змиѣ еугѫ прѣльстилъ· еуга же прѣ-
стѫпити адама сътворила· изиде же отъреченьѥ на обою· и оуцѣсари са сьмрьтъ отъ адама
до мосеѧ· и на не съгрѣшьшиихъ· сего ради прово-
дена бъіша ребра· да оувѣмъ ꙗко не тькма
мѫжемъ· принесе съпасеньѥ страсть хва· нъ и
женамъ· адамъ бо пръвъ съзъданъ бъістъ·
потомъ еуга· и адамъ оубо не прѣльштенъ бъі-
стъ· жена же въ ослоушании бъістъ· съпасена
же бѫдетъ прижитьѥмъ чадъ· къим же при-
житьѥмъ чадъ· не прижитиѥмь ли чада ма-
риина· та бо ха спса прижитъ· не съ мѫжемъ
бывъши· ꙗкоже исаиа послоушьствоуѥтъ·
нъ дхоу стоу осѣньшоу иѫ· ꙗкоже ар'хан'гѣлъ га-
уриилъ благовѣстилъ· Сѣѧ оубо ради вины и ре-

1—2 καὶ ὑπὸ πασῶν δυνάμεών τε καὶ ἀγγέλων προσκυνούμενος; ..ѣм.. безъ iота; 5 п.. вин. мн. (τὰς ἀπειλάς); 11 ..тъ къти (σταυρωθῆναι) infin. cum nominativo вм. обыч. cum dat. подъ вл. управл. къти (ср. ...ѫ бываѧ 3—4); нѣкрые списки доб. καὶ εἰς τὸν ἀέρα ἐπαρθῆναι; 13—14 ἵνα τὴν πάλαι διὰ ξύλου προσγενομένην τοῖς ἀνθρ. ἁμαρτίαν ἰάσηται; 18—19 оу..— съг.. Рим. 5,14; 20 sqq. ту же мысль, но по поводу кл.. м.. (Пс. 1,1), развиваетъ Θеодоритъ Курскій (μηδεὶς δὲ ἄνδρα μόνον ὁρῶν ἐνταῦθα μακαριζόμενον, ἐστερῆσθαι νομίσῃ τοῦδε τοῦ μακαρισμοῦ τῶν γυναικῶν τὸ γένος); 22—25 ѣ..—ч.. 1 Тим. 2, 13—15; 23 и 24 оубо.... же = μὲν (подразум.) ....δέ; 24 въ—к.. ἐξαπατηθεῖσα ἐν παραβάσει γέγονε; 27—28 съ—б.. ἀνδρὶ συνελθοῦσα; 28 Иса. 7,14; 29 Лук. 1, 35; 30 иниц. (широк. формы) опуск. недалеко подъ строку. Ziv. исправ. у Микл. Г.. 368, 23; исправь п.. (20).

вра проводена въваѭтъ христова· да и прѣжде
реченаа станѭтъ· и таинаа крьштенья проповѣ-
дана вѫдѫтъ· и благодѣтъ хоташтиа вѣснати·
истече бо крьвь и вода из-д-ребръ хръстовъ· да и ржо-
таныѥ грѣхъ нашихъ загладитъ· и кръвьѭ ѥго
очистимъ са· и породѫ вѣсприимемъ· ѿ велыѩ
таина покаѩлъ са разбоиникъ· водѣ обрѣсти
са да са крьститъ· на крьстѣ висѣше· не бѣ
никакоже образа крьштенья· ни источника
ни ѣзера· ни дъжда ни творашталаго молитвы·
вѣси оубо оученици разбѣгоша са за страха ию-
дейска· нъ не не имѣ їс водъı· нъ и на крьстѣ
висимъ сѣдѣтель водъ бъıстъ ·:·
Понѣже оубо не бѣ како въ цѣсарьствыѥ невес'ное
вънити разбоиникоу· безъ крьштенья· под°-
баше ѥмоу покаавъшоу са· не лишити са крь-
штенья· водѫ и крьвь источи отъ проводенъıихъ
ребръ своихъ спсъ· да и разбоиника своводитъ отъ
жа
налештиихъ ѥмоу зълъ· и крьвь своѭ изваѣнь-
ѥ бъıвъше авитъ· имѫштиимъ на нь надеждѫ·
аште бо крьвь оньча и козьла· и попелъ оница
кропимъ· осквьненъıихъ ститъ· на очищте-
ние плъти· колми паче крьвь христова и спа-
са нашего· очищение бъıстъ вѣсѣмъ крьсти-
аномъ· аште речетъ ти кто отъ невѣрънъıихъ·
почто пропатъ бъıстъ хс· рьци ѥмоу· да бъıвъ-
шиѩ грѣхъ въ породѣ· дрѣвомъ разоритъ· аште
речетъ ти· почто же и трьние носилъ· рьци ѥмѹ·
да трьние и влъчьць адамово искоренитъ· онъ
бо стенати и трасти са ожжденъ бъıстъ и трънье

2 с.. οἰκονομηθῇ; 3 х.. (кътн) в.. (вм. ..ашть) ἡ μέλλουσα λάμψῃ; 4 ..че = ..четъ πηγάζει (ср. 322, 4 и 359, 19—22); ср. Io. 19, 34, гдѣ изнде ἐξῆλθεν; 4—5 рж..— з.. изъ Кол. 2, 14, но «г.. н..» вм. грѣха τῆς ἁμαρτίας, т. е. 1-го грѣхопаденія; 6 ѿ съ им. въ зн. зв. Ф., хотя въ греч. съ род. въ зн. зв. Ф. (првды чаще усвоивали этотъ греч. род.); 7—8 в.. о.. са эллиптически = χρεία ἦν ὕδατος; 9 инк.. вм. иного (ср. инѫ ἕτερον 484, 22): οὐκ ἦν ἕτερος τρόπος ... οὐ πηγή, οὐ κ. τ. λ.); 10 т.. м.. ὁ τὴν μυσταγωγίαν ἐκτελῶν; мыстагогиа првдилось комъканиѥ (Избрн. 1073 г. Синод. биб. № 161 л. 51ᵇ), τῆς μ.. крьтиѥ (Шестодн. Io. ексарха блгр., сп. 1263 г., ib. № 54 л. 251ᵇ); ..гос танно наоучениѥ и ..геїн наоучити и танно наоучити (Октоихъ 1494 г. у Ягича 6ᵃ. 9ᵃ. 74ᵃ); ср. «μυσταγωγός, ἱερεὺς ὁ τοὺς μύστας ἄγων» Hesychius; «μυσταγωγός, ἱερεὺς μυστηρίων διδάσκαλος» Suidas; итакъ, не было іерея, въ св. Четыредесятницу оглашавшаго, а въ день св. Пасхи крестившаго и причащавшаго неофитовъ; 11—12 за—и.. διὰ τὸν φόβον τῶν ἰουδαίων (греч. безразличіе gen. objectiv. и gen. subject. страхъ передъ іуд. и страхъ іудеевъ); ср. въ проч. старосл. текстахъ страха ради июденска Io. 7, 13; 14 иниц. въ полѣ; к.. οἷόν τε; првдлось чаще выраженіемъ «якоже сѣ» (сѣ неизмѣняемо) въ зн. «кк будто» (см. 428, 12); ц.. н.. (безъ іота) τὴν βασιλείαν; 15 к..,

и трънию и вльчецъ дѣлати· ї҃с же человѣколюбьць
съ· хота промъıслити за своѥго сътворенъıа· вѣ-
се пострада насъ дѣлѣма· да мъı отъ ѡскжденъıи
свободѣ вждемъ· ѩкоже породи са отъ женъı· да
прибъıвъшии грѣхъ человѣкомъ отъмъıѥтъ·
такожде и тръниѥмъ вѣнъчанъ бъıстъ· да вѣ-
здѣланжѫ злѣ земъıѫ грѣхомъ· своимъ по-
слоушанимъ кротчѣишж сътворитъ· ѩште
ти речетъ почто злъчъ и оцѣтъ испилъ· рѣци ѥмѹ
да мъı сѣмрѣтоносънъ ѩдъ змиинъ ѩзблюѥмъ·
та бо зльчъ сладостъ бъıстъ намъ и ѩсцѣлѣнъıѥ·
ѩште ти речетъ пакъı невѣрънъıи· почто пристж-
паѫште на колѣноу поклонѫахж са ѥмоу· рѣ-
ци ѥмоу да ї не хоташте поклонатъ са ѥмоу жидо-
ве· и не по воли повѣдатъ цѣсарьствие ѥго на зе-
ми· нъıнѣ оубо ржгаѫште са поклонѫштъ са·
не вѣджште ѥже творѣахж· въ вждштее же
вѣскрѣшенъıе· вѣсѣко колѣно поклонитъ са·
небесъскъıихъ и земънъıихъ и прѣисподънїихъ·
хъ· и вѣсѣкъ ѧзъıкъ ѩсповѣстъ са ѩко г҃ь їс҃ъ хс҃ъ
въ славж б҃а о҃ца ѧминъ· Имать же и плашть тъ
иж притъчж· не тъкма бо цѣсарьство ѻбразо-
ваше· нъ и кръвоѩденъıе и оубиѥство жидовъ
ѩвъıаше· даша же и трьстъ въ ржцѣ ѥго· да вѣпи-
шжтъ са грѣси ихъ· се оубо х҃обор'ци творѣахж·
не разоумѣѫште пропинаѥма· паче же волѣж
ослъп'ше· тварь же не разоумѣ своѥго зиждителя
и творьца· ѥд'наче бо спсоу на крьстѣ висимоу·
видѣвъ чоувьствьноѥ слънъце· х҃а правѣднаго
слънъца· досаждаѥма безаконъıкъı· нъ трьпѧ

1 и т.. (повтореніе писца) — д.. Быт. 3, 18; 3—4 да — в.. ср. Рим. 6, 7 и 8, 2; ср. Кирилла іерус. Синод. биб. № 114 л. 34ª XII—XIII в. да мъı отъ грѣхъ свободь коудемъ; 5 п.. τὴν ἐκ γυναικὸσ προσγενομένην; 6 в.. к.. στεφανοῦται; 14 ї вставка писца (не доходитъ до лин.); 14 да п.. са ἵνα προσκυνήσουσιν (вѣн. сп. и Montf. 1718. II, 826); 15 п.. ὁμολογήσουσιν; 17 ..ѥ безъ іота; 18—21 вѣс..— о҃ца Филип. 2, 10—11; 21 иниц. опуск. подъ стр.; 23 замѣть греч. θανῶδεσ (вм. θανατῶδεσ) съ вар. φονῶδεσ (ὀῦ..); 29—30 п.. с.. Малах. 4, 2; 30 нъ вм. нѥ (μή). Ziv. испр. у Микл. п.. 370,12.

т. е. δίχα (свѣнь, освѣнь, освѣнѥ Микл. Lex.; кромѣ Ягичъ Октоихъ); 16 дат. п. отн. къ под.. (не dat. abs. или infin cum dat.); 17 ѩс.. προσήκατο (ср. ѩс.. 4); к писцомъ изъ п; 19 жд писцомъ; 19—20 ѩ.. (ѥ безъ іота) к.. acc. praedicat.; 20 ѩ.. dat. poss. отн. къ ѩзк.. (λύτρον ἀποδείξῃ γενόμενον τῶν εἰσ αὐτὸν τὰσ ἐλπίδασ ἐχόντων); 21—25 ѧ..—..мъ Евр. 9, 13—14; 24—25 в.. к.. dat. poss. отн. къ оч..; 27 д.. отн. къ кыв.. (τὴν διὰ ξύλου προσγινομένην ἁμαρτίαν); 28 ѥ безъ іота; 29 т.. и в.. Быт. 3, 18; ѧ на мѣстѣ быв. зн. преп.; 30 нѫ лигатура.

дръзостѣ· отъвѣжа омрачивъ земьѭ· безаконьно сѫште· просвѣштати очи творащиимъ прѣвелико безаконьиѥ· не тъкма же сльньце вѣжанъ и земьꙗ трасѣаше са не трьпа ти безаконьи жидовьска· показаѭщи ж учащи ѩкѡ
5 бъ вѣ пропинаѥмыи· тѣм'же и не трьпѣаше· нъ негодоваше· не хотащи носити на себѣ богомръзъкыихъ жидовъ· Не сице во брата оубивъ каинъ оскѳрьни земьѭ· ни сице оутажилъ земьѭ сталъпотворение соловъ· ни сице оскѳрьниша ѥѧ неправ'досътворениимъ содомьѧне· ни сами цнї сътвориша идолы отъ нѣѧ· ни сице оутажъчила ѭ кръвь захариина· ѥл'ма жидове нечьстиѥ се великоѥ сътвориша· сего во дѣлъма и жестокоѥ камениѥ са распадаше· да оувѣдатъ· ѩко тъ ѥстъ доуховьныи и живъи камык'· пиѭх во рече отъ доуховьнаго послѣдоуѭшта камыка· камыкъ же бѣ хъ· ѡ неразоумꙗ жидовъскаго· каменьѥ распаде са и ти не чоуѭтъ· вездоушиа движатъ са· и доушевьниі не вѣроуѭтъ· опона црькъвьнаа раздъра са· да поустота ѥго ѩвитъ са· раздьра во са опона· и обнажена бъша црькъвънаа· за рекшаго христа· се оставьѥнъ въвадатъ вамъ домъ вашъ поустъ· опоустѣ во вьсе чьстьноѥ жидовьскоѥ· за хоубийство· и живѫштиі въ градѣ и въ црькви ангели· отидоша отъташдоу· и прѣидоша въ црькъвь· многа же тѣлеса оусъпшихъ стъихъ въсташа съ христомъ· да оувѣ-м-ы ѩко хъ оумьръ· не ѥдинъ въстанетъ· нъ вьсѣхъ

1 ст.. φεύγει; 1—3 к..— без.. καὶ ἄτοπον ἡγησάμενος συνεργεῖν καὶ φωτίζειν ὀφθαλμοὺς τὴν μεγίστην <..κο(ѵ)> ἀσεβοῦνταϲ (т.. слав. првдъ избѣгаетъ тавтологіи) ἀϲέβειαν; 4 трьпа()ти на перг. трьпашти, но ш по разурѣ позднѣйш. рукой иными чернилами (совсѣмъ черными); 5 жи.. τῶν δρωμένων (вар. ὁρωμένων) вольный првдъ вм. «дѣйствій» или «видимаго»; 5 ж( )учащи на перг. жѧ и оу.., но «ѧ и о» по разурѣ 2—3 буквъ тѣмъ же справщикомъ (δὲ καὶ διδάϲκουϲα); 8 иниц. едва опуск. подъ лин.; 9 к надъ стр. писцомъ; «ѭ·» писцомъ по разурѣ мѣста 2 буквъ; ..лъ вм. ..ло; 10 к надъ стр. писцомъ; 12 сами цнї αὐτοὶ οἱ; 12—13 οὐ τὸ αἷμα.... на почвѣ гаплографіи въ одномъ изъ списковъ изъ οὐδ' οὕτω τὸ... ни сице...; 17—18 пи..—хъ 1 Кор. 10,4; 19 к.— са Матѳ. 27,51; 21 б..— са ib.; 24 Матѳ. 23, 38; тъ (2-е) лигатура; 25 б..—ж.. 1 Макк. 2, 12; 28—29 м..—к.. Матѳ. 27, 52; 29 оувѣ—м—ы гаплографически = оувѣмъ мы μάθωμεν ἡμεῖϲ; 30 въст.. ἀνίϲταται. Ziv. исправ. у Микл. отъ 370, 27; исправь не ib.

оу̑п'ваѭштиихъ на нѣ̀ въскрѣ̀снтъ· Се є̑стъ чѣ-
стъныи̑ начатъкъ праздѣ̀никъ пасхы· и̑ си
сѫтъ таи̑ны христиа̑номъ· о̀ въскрѣшении
мрѣ̀твыихъ· и̑ жизни вѫдѫшта̀го вѣка
праздноуємъ· сего ради оубо праздноуи̑мѣ̀·
не квасомъ зло̀вы и̑ лѫкавьствиа· нъ опрѣ-
снъкы чистоты и̑ їстины· вѣроуѭште въ о̀-
ц҃а и̑ с҃на и̑ с҃таго дх҃а· въ тройцѣ є̑диноє̑ствѣ-
нѫ и несътворенѫ вѣроуѭште о̀ въскрѣшении·
чаѭште г҃а пакы градѫшта· оуже не съмѣрена
нъ славьна· съ свѣтьлостью̀ невєсьскоѭ̀· съ свѣ-
тълыи̑ми а҃гг҃лы· съ тржвоѭ̀· и̑ страхомъ и̑ радо-
стиѭ̀· радостиѭ̀ же сватыихъ и̑ правьдныихъ ·:·
страхом же неправьдънъıихъ и̑ грѣшьнъıи̑хъ·
бъ же мира в҃сѣ҃х· да нъı съподовитъ· въскрѣшениѭ̀
с҃тъıи̑хъ· дѣлы благы дешены· и правоѭ̀ вѣроѭ̀·
ѥ̀ко томоу слава и дръжава вь вѣкы вѣкомь а҃мин' ·:·

сватаго о̀ц҃а нашего їѡ҃а'рхіе҃па въıв'ша костантинѣ̀
града· їѡ҃анна златоо̀устаго· слово на трид҃невно-
ѐ въскрѣшенье г҃и нашего· въ понедѣлникъ ·:·
Добро є̑стъ врѣмѧ дьнесь въсѣмъ намъ въз'пити·
реченоѐ блаженъıи̑мъ дд҃омъ· кто възглаголе̑тъ
силы г҃ню· оуслъıшанъı сътворитъ въса хвалы
є̑го· є̑се намъ приде възлювьıеноѐ и̑ съпасноѐ
празденьство· въскрѣсьнъıи̑ дьнь г҃и нашего їс҃
х҃а· миръная вина· съмиренъıа начатъкъ· боре-
ниі о̀татьѐ· разоренѐ съмрьти· побѣжденьѐ
дїа҃волово· дьнесь а҃нгели съ человѣкы размѣси-
ша са· и̑ носаштии тѣло съ беспльтъıнъıими си-

1 в.. ἀνίστησιν; иниц. (широк. Ф.) едва опуск. подъ лин.; 2 н.. ὡσ ἐν κεφαλαίῳ; 5 мь лигатура; 5—7 с..—т.. 1 Кор. 5, 8; 15 ѣ҃—м.. Евр. 13, 20; «в҃сѣ҃х·» писцомъ; 16 д.. в.. (Евр. 13, 21) д.. ἐν ἔργοις καλοῖς εὑρεθέντας; 17 Евр. 13, 21; 18 заставка; 19—21 уставъ нѣсколько мельче; 19 св.. буква с широк. Ф.; 22 рисов. иниц. въ полѣ; 23—25 кто—і҃его Пс. 105, 2; 24 силы вин. мн.; 25 н.. dat. ethic.; 27 м.. в.. т. е. ἡ τῆσ εἰρήνησ ὑπόθεσισ; с.., т. е. τῆσ καταλλαγῆσ; 29 οἱ ἄνδι (о вставка писца; не доходитъ до линейки) τοῖσ ἀγγέλοισ ἀνεμίγησαν. Ziv. исправ. у Микл. 371: п.. (18), с.. (25) и въ.. (372, 5); исправь: п.. (371, 25) и 372: в.. (1), ..нѣ (2) и вставь і (1 строка; въ поправкахъ Ziv. невѣрно и).

лами· пѣтие въспѣваѭтъ· дънесь разори сѧ
дивоволово противьство· дънесь ѫзы съмрьтьныѧ
ѫ раздрѣшены бѣша· ѧдова побѣда ѩзчезе·
дънесь добро ѥстъ врѣма пакы рещти· пророчь-
скыи бнъ гласъ· кде ти съмрьти жало кде ти ѧ-
де побѣда· дънесь мѣдьная врата съломи вла-
дыка нашъ хс̃ъ· и само съмрьтное лице ѩсказилъ·
почто же глаголѭ лице· само имѧ ѥго прѣложилъ·
ѩже бо съмрьть не съмрьть глаголетъ сѧ· нъ оу̃с'-
пенье и сънъ· прѣвѣщє бо пришьствиа хва· и сълаза
спасова· и само имѧ съмрьти· страшно бѣ· бывъи
во прѣвыи чл̃къ· за велика запрѣщтениа силъ
ѳсжденъ бываашє слъша· въ нѣже дънь ѩси
съмрьтыѭ оу̃мреши· и блаженыи же їѡвъ сило
именемь нарече глаголѧ· съмрьть мѫжоу̃ покои·
и пророкъ дд̃ъ гл̃аашє· съмрьть грѣшныѭхъ зъ-
ла· не тѣчыѭ же съмрьть нарицаашє сѧ· раздрѣ-
шенъе дш̃а ѳтъ тѣлесе нъ и ѧдъ· послоу̃шаи во·
патриар'ха иѩкова глаголѫшта· сънесете старо-
сть моѭ сь печалиѭ въ ѧдъ· пророка же пакы·
зиѭ ѧдъ оу̃стъı своими· и пакы иного пророка
глаголѫшта· избавитъ мѧ отъ ѧда прѣиспо-
дънаго· и многашди ѳбраштеши въ ветѣхыѭхъ
кн̃игахъ· съмрьти ѧда наричемо· прѣставьѥнь-
ѥ ѥже ѳтъсждѣ· понѣже оу̃бо съла̀зоу̃ конѣчина
бъıстъ· въскрѣшенье наста· и чловѣколюбьц'
владыка ново и странно житиѥ· въ жизнь на-
шѭ вънесъ· оу̃же во за съмрьть· оу̃сьпенье и съ-
нъ глаголѭтъ сѧ· прѣставьѥнье ѥже ѳтъсждѳ·
отъкждоу̃ же ли се ѥстъ ѩвѣ· послоу̃шаи самого

2 2-е ъ выступ. поверхъ стр.; 5—6 кде—п.. 1 Кор. 15, 55 (изъ Осіи 13, 14); 6 м..—с.. Пс. 106, 16; 8 ѥго (грецизмъ) вм. ѥѧ, т. е. съмрьти (αὐτοῦ, т. е. τοῦ θανάτου); чернильную помарку надъ ъ Копитаръ счелъ за надстр. зн. (ѣ); 9 ѭ искаженіе изъ ѳ (pron. relat. вм. ѳже ..не οὐχέτι); 9—10 имѣется въ виду Io. 11,13; 10 сѧл.. τῆς οἰκονομίας; 12 за съ род. (ἀντὶ μεγάλου ἐπιτιμίου) ср. съ за (28) съ вин. (ἀντὶ γὰρ θανάτου λοιπόν); 13—14 кѣ—оу̃.. Быт. 2,17; 15 с..—п.. Іовъ 3,23; на прав. полѣ три точки—замѣтка приписка; 16—17 с..—з.. Пс. 33, 22; 19 сѣ..—ѧдъ Быт. 42, 38; 21 з..—с.. Иса. 5,14; 24 (и) ѧда καὶ ᾅδην; 24—25 н.. [·]—ѳ.. καλουμένην τὴν ἐντεῦθεν μετάστασιν; 25 с.. τὰ τῆς οἰκονομίασ (ср. 10), кк ниже, 26 к.. τὰ τῆς ἀναστάσεως. Ziv. исправ. н.. 372, 15 и ѡ 373, 2; исправь с.. 372, 17 и въ 373, 5.

х҃а глаголѫшта· лазаръ дроугъ нашъ оусѣпе· нъ йдѫ вѣзбоудитъ є҃го· ꙗкоже бо намъ оудобь ѥ҆стъ
възбоудити и҆ въставити· тако жде и҆ бѣштѣмоу нашемоу владыцѣ· оумѣрѣшдѫ гласомъ
въставити· и҆ понѣже ново бѣ и҆ дивъно реченое
имъ· ни оученици же разоумѣша вѣштаѧнаѧго· дондеже с҃тинде вь немошти ихъ· и҆ ꙗвѣ и҆здрече· и҆ вьселенъскыи же оучитель· блаженыи
павьлъ· пиша солоуꙗнемъ рече· не велѫ вам'
не вѣдѣти о҆ оусъпѣшихъ да не скрьбите· ꙗкоже и҆ прочиї неимѫштии надежда· и҆ пакы инъде· оубо оусъпѣшии о҆ х҃ѣ погыбоша ли· и҆ пакы·
мы живии оставъше· и҆ не постигнемъ оусъпѣшихъ· и҆ тѫде пакы· ѧште бо вѣроуѥмъ ꙗко
і҃с· оумрѣтъ и вьста'· такожде и҆ б҃ъ оусъпъшиихъ· і҃сомъ приведетъ съ собоѫ· видѣ ли вьсѣде
оуже· оусѣпениѥ и҆ сѣнъ сьмрѣтъ наричемѫ· и҆ і҃мѣѫштеѫ прѣвѣѥ сего страшьно лице· нъи҆ невр҃ѣгомѫ по вьскрѣшении бывъшѫ· видѣ ли ко-
лѣ свѣтьло вьскрѣшенъꙗ побѣжденьѥ· тѣмѣ прѣмногаꙗ блага вынесена бъıша· тѣм'
прѣльсть демонъскаꙗ разори са· тѣмѣ ржаѥмъ са сьмрьти· тѣмъ прѣзьримъ нъıнѧшнѣѥ житыѥ· тѣмъ на лежаньѥ вѫдѫштиихъ
йдемъ· тѣмь тѣло носѧште· ничимьже мьнѣ
бесплътьнъıихъ имамъ ѧште хоштемъ· дѣнесь малъıѧ наша побѣдъı бъıша· дьньсь владъıка нашъ· на сьмрѣтьнѫѫ повѣдѫ поставивъ· и҆ дьꙗволово противъство разоривъ· пѫть на
спасеньѥ вьскрѣшениимъ дарьствовалъ· вьси

1—2 л..— ѥго Io. 11, 11; 3 въз:. τὸν καθεύδοντα διυπνίσαι; въс.. «в» писцомъ изъ н; 5 р.. безъ іота; 7 ъ надъ стр. приписка свѣтлыми чернилами (не писцомъ?); 9 «·пн» писцомъ по разурѣ 3 буквъ; 9—11 ѥ—..а 1 Сол. 4, 13; ъ приписка (уже на полѣ) той же рукой, что и въ 7 стр.; 12 ъ надъ строкой тоже самое; оубо—ли 1 Кор. 15, 18; 13 1 Сол. 4,15; «..ше·и҆» читай слитно (οἱ περιλειπόμενοι); 14 ъ приписанъ надъ и справщикомъ 7-й стр.; 14—16 а҆..—..ѫ 1 Сол. 4,14; 15 ..а' ср. удвоеніе въ вѣштаа.. (6); 16 [·] і҆.. (τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ ιυ); со.. вм. имь (σὺν αὐτῷ); 17—18 ..штеѫ вм. ..штѫѫ τὸν ἔχοντα (acc. object. при εἴδες видѣ ли); 18 ь надъ ш тѣмъ же справщикомъ (?); нъи҆(на) νῦν; 20 «обѣжденьѥ·тѣ» писцомъ по разурѣ 12—13 буквъ, и надъ точкой видно (’), кк слѣдъ быв. чтенія; 20—21 тѣмь διὰ ταύτης (т. е. ἀναστάσεως) ἡμῖν; 23 с.. не ясно управленіе ржг.. съ дат. (обычно) или род. (подъ вл. греч.) καταγελῶμεν θανάτου; 24 л.. вм. желаньѥ πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν <помыслъ, желаниѥ (447, 5; 490, 30) и помышленіе Супр.; жьданиѥ, жажданиѥ, похоть, хоть Lex. Микл.>; 25 и҆.., т. е. ἐπειγόμεθα; 26 на лѣв. полѣ 4 точки — замѣтка прписчка; 27 вла.. sic (ошибку писца Копитаръ не замѣтилъ); 28 на..[нѫѫ] п.. п.. τὸ κατὰ τοῦ θανάτου τρόπαιον στήσας; 29 д..—р.. ср. 1 Io. 3, 8.

оубо радоуѥмъ сѧ· играѥмъ· веселимъ сѧ· аште
бо и владыка нашъ повѣдилъ· и повѣдж поста-
вилъ· нъ довѣште веселиѥ и радость и намъ рабо-
мъ бъістъ· нашего бо ради спасенїа· вьсе сѣдѣ-
ахъ· и имже насъ прѣвра дїаволъ· тѣмь оудо-
лѣ ѥмоу хс· то само оржжиѥ вьзатъ· и тѣмь
ѥго прѣвра· како ли· послоушаи· дѣва и дрѣво
и смрьтъ· нашего повѣжденїа бъіша образи
дѣвоиж бо вѣ ѣга· не оубо вѣ мжжа позиала ѥ-
гда прѣльстъ приатъ· дрѣво вѣ· запрѣште-
ниѥ ѥже на адамѣ смрьтъ· видѣ ли како дѣ-
ва и дрѣво и смрьтъ· въіша намъ образи повѣ-
жденїа· виждъ же пакы· како и повѣдъі ти ж-
де бъіша образи· въ ѣгъі мѣсто марїа· вь дрѣ-
ва мѣсто· ѥже вѣдѣти разоумно добра и зъла·
дрѣво крьстьноѥ· въ с҃мрьти мѣсто адамовъі·
влад҃ычьня҃ смрьтъ· видѣ ли имиже повѣдил
тѣми жде повѣдима· дрѣвомъ прѣвра адам
дїаволъ· крьстомъ оудолѣ дїаволоу хъ· оно
оубо дрѣво въ адъ сълаше· крьстьноѥ же дрѣво
и ошьдъшиїхъ отъ ада пакы възъіваше·
оно оубо ѩкоже плѣнника и нага крыѩше· нь
се повѣдителя нага пригвождена навъісоче вь-
сѣмъ показоваше· и смрьтъ· она· и ошъдъ-
шиїхъ по нѣи осжждаше· нъ си и ошъдъшиї-
хъ прькѣю ѥѧ· въ истиж вьскрѣсила· кто въ-
зглаголѣтъ силъі гда оуслъішанъі сътворитъ
вьса хвалъі ѥго· отъ смрьти въіхомъ весьмрь-
тьнии· се ѥстъ кръстьноѥ исправьѥниѥ· се ѥсть
вьскръсенїа великоѥ ѩвьѥниѥ· дньсь аггели

2 ..дж, т. е. τὸ τρόπαιον; 7 ѣ надстр. зн. ошибка писца; 10 «·д.. кѣ·» «ξύλον» ἦν τὸ δένδρον, т. е. крестному дереву символомъ было райское дерево; 10—11 з.. с.. θάνατος τὸ ἐπιτίμιόν τὸ κατὰ τοῦ ἀδάμ; 13—14 πῶς καὶ τῆς νίκης αὐτὰ πάλιν γέγονε σύμβολα; 14—15 вь д..— з.. ἀντὶ τοῦ ξύλου τοῦ εἰδέναι γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ <Быт. 2,9: дрѣво ѥже видѣти (вар. вѣдѣти Лобков. Парим.) разоумное (въ Обиходѣ церкви. разоумѣтельное) доброу и злою Парим. Григор. 23ъ, 8—9>; 16 с҃ надъ стр. писцомъ; 18 по.. завис. отъ видѣ (εἰδεσ... αὐτὸν ἡττώμενον, т. е. τὸν διάβολον); 21 1-е ὁ на мѣстѣ быв. точки; 24—25 «·καὶ θάνατος· ὁ μὲν (ὁνα) καὶ τοὺς μετ᾽ αὐτὸν (ἡ ὁш.. по н..) κατέχρινεν·»; 25 по нѣи вм. по нѣи: писецъ читалъ понѣ и (тк и у Микл. 374, 28 изъ списка Копитара) и поставилъ раздѣлительн. знакъ (᾽) послѣ ѣ; нъ си ὁ δὲ, т. е. ὁ τοῦ χῦ θάνατος); 25—26 ош..—ѥѧ τοὺς πρὸ αὐτοῦ; 26—28 кто—ѥго Пс. 105,2; 29 ѥстъ буквы тъ лигатура. Внѣшнее поле пергамена оторвано по бороздѣ линовщика, и потому пострадало письмо: исчезла точка (8)? обрѣзаны ѣ по чертѣ стана (14) и половина л (17); исчезло конечное а (18). Ziv. исправ. у Микл. Х.. 374, 23; паерокъ (22) поставленъ произвольно.

ѥграѭтъ· и вьса небесьскыѧ силы веселатъ са·
оуслаждаѥмыѣ о спасении овьштаго рода чловѣ-
чьскаго· аште бо о ѥдномь грѣшницѣ каѭшти
са· радость бываатъ на небеси и по земи· коль-
ми паче о съпасении вьселенъıѧ· дьньсь чловѣ-
чьско ѥстъство· отъ диѩволи противъства сво-
бодивъ· на прѣвоѥ доброродиѥ вьзведе· ѥгда
бо оузьрѭ начатъкъ мои· сице оудолѣвъшь
съмрьти оуже не боѭ са· оуже не страшѭ са проти-
внаго· ни на немоштъ своѭ озираѭ· нъ помъı-
шлаѭ повордшаго ми· неиздреченѭ силѭ·
прѣдолѣвъıи бо противъствоу съмрьти· и вь-
сѭ крѣпость ѥго отъимъ· что оуже не имать
сътворити о тоуждерожденыи· ѥгоже образъ
въсприати многомъ милосрьдиѩмъ съподоби-
лъ· и тѣмъ врань сь диѩволомъ сътворити· дь-
несь радость вьсьде по вьселенѣи и веселие дь-
ховьно· и ангѣлъ и вьсѣхъ вышьнихъ силъ съ-
боръ за чловѣчьскаго съпасенья веселатъ са·
помъıсли оубо вьзлюбьıѥне велиѩство радости·
ако и въı ѩ вьса вышьнѧа силъı· съ нами пра-
здьноуѭтъ· съликъствоуѭтъ бо благъıи-
мъ нашимъ· аште бо и наша благодѣть ѥсть·
ѩже отъ владъıкъı· нъ и тѣмь сладость бъı-
ваатъ· сего ради не стъıдатъ са съ нами пра-
здьновати· самъ владъıка тѣм же и намъ·
не стъıдитъ са съ нами праздьньствовати·
почто же рѣхъ не стъıдитъ са· и желаѥтъ съ на-
ми праздьньствовати· чим же се ѩвѣ ѥстъ·
послоуша самого глаголѭшта· желанииѩмъ вь-

2 ь (не ъ, кк у Копитара и кк исправ. Ziv. у Микл. 375, 5) надъ с справщикомъ на 488,7; 8—9 н.. мои (τὴν ἀπαρχήν τὴν ἐμήν), т. е. χα (1 Кор. 15, 20 и 23; начатъкъ ἀπαρχή установляется въ Исх. 22, 29. 23, 19. 25, 2. 35, 5 и пр.), оу.. см.. (τοῦ θανάτου περιγεγενημένην); 11 п.. мн, т. е. τοῦ μέλλοντός μοι συμμαχεῖν; ѭ надъ стр. писцомъ; 13 ѥго, т. е. съмрьти, кк грецизмъ, αὐτοῦ, т. е. τοῦ θανάτου, или подъ вл. «противъствоу» (τῆσ τυραννίδοσ); 13—14 ѩ.. с.. ἐργάσηται; 14 то[γ].. τὸ ὁμογενές; 15 «съподоби» писцомъ по разурѣ того же числа буквъ (κατηξίωσεν); надъ к надстр зн. (᷑) слѣдъ быв. чтенія; 18 зн. препин. безъ надлежащ. промежутка; 18—19 съкоръ... веселатъ са, кк и въ греч. ὁ δῆμοσ... ἀγάλλονται, т. е. логич. согласованіе; 21 ıы есть недописанное ıыш.., оставленное, кк преждевременно начатое; ѩ приписка (думаю, писца же, но позже) искавшаго осмысленія непонятнаго «ıы» (ὅτι καὶ αἱ ἄνω πᾶσαι δυνάμεισ ἡμῖν συνεορτάζουσι); 23—25 ѧ..— къı.. καὶ γὰρ εἰ καὶ ἡμετέρα ἡ χάρισ ἡ παρὰ τοῦ δεσπότου, ἀλλὰ καὶ ἐκείνων (тѣмь) ἡ ἡδονή; 25 1-е с на мѣстѣ быв. точки; 26 с.. καὶ τί λέγω ὅτι οἱ σύνδουλοι οὐκ ἐπαισχύνονται ἡμῖν συνεορτάσαι (въ слав. опущ. гаплографически) αὐτὸσ ὁ; 26 т.., н.. dat. poss. (αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν); 28 ѧ надъ строкой справщикомъ 488,7. Ziv. исправ. у Микл. 375: с.. (5), н.. (13), в.. (15);

жделѣхъ пасхж сыж сѧ вами ѣсти· ѣште оубо па-
схж вѣжделѣлъ ѣсти· ѣвѣ ѥстъ ѣко и съпразд'-
нѣствовати· ѥгда оубо оузьриши не тъкма ѧнгѣ-
лъı· нъ и ѧр'хаггѣлъı· и вьсь съворъ небесъскъıихъ'
силъ· нъ и самого влад҃ыкж ѧггѣлъ сѧ нами пра-
здьноуѭшта· коѥ ти слово недостатъкоуѥтъ
на веселиѥ· никтоже оубо бжди дрѫхлъ дьньсь·
за ништетж· праздьньство бо ѥстъ· доуховьно·
никтоже богата величай богатъства ради·
ничсоже бо отъ имѣнига можетъ вънести въ пра-
здьнъство се· вѣ вънѣшьнихъ бо праздьньст'-
вихъ· житиискъıихъ глаголж· вѣ нихъже
много величанье и вънѣш'нимъ одѣаниимъ·
и многомъ различиимъ трепезъı· в'сегда оубо
тамо оубогъıи въ оунъıни-и дрѫхльствѣ въı-
ваатъ· богатъıи же въ сласти и вѣ веселии·
почто же ѣко овъ свѣтло одѣниѥ носитъ· и бо-
гатж трепезж поставьлѥтъ· оубогъıи же·
ништетоѭ вьзбранѣнъ бъıваатъ тожде люб'-
ѥниѥ ѧвити· сѣде же ничсоже таковааго·
не вьсѣми та жде лѣность отъвръжена ѥ-
стъ· ѥдина же трепеза и богатоу и оубогоу-
моу· и рабоу и свободѣ· ѧште и богатъ ѥси· ни-
чимже ваште сътвориши оубогааго· ѧште оу-
богъ ѥси· ничимьже мьнѣ имѣти имаши бо-
гатааго· ни ништетъı ради оумалитъ ти сѧ
радость доуховьнаа· божии бо ѥстъ даръ· и не
вѣстъ разньства лицѣ· то почто глаголж бога-
тоу и оубогоуоумоу та жде трепеза прѣдъсто-
итъ· самомоу носаштоуоумоу вѣньцѣ· и баг'ра

30—1 ж..—ѧ.. Лук. 22, 15; 2 ѥ писцомъ по разурѣ другой буквы; 4 [нъ] ѝ χαί; 5 ь надъ стр. приписка справщика 488, 7; 8 1-й зн. преп. безъ промеж.; 9 ..та вм. ..тъ πλούσιος (подлежащ.); ѧ.. (сѧ) кк читалъ и Копитаръ, но сѧ выскоблено и въ чтеніи не ясно, съ какимъ-то надстр. зн. надъ юсомъ; 10 ѥ надъ ч справщикомъ 488, 7; 11 вѣ вм. о̑ (ἐπὶ съ род.) подъ вл. слѣд. слога; паерокъ какографія писца; 15 «тамо оу» писцомъ по разурѣ того же числа буквъ (надъ т надстр. зн. (˜) или (˜) — слѣдъ быв. чтенія); ..нн-и гаплографически =..нии ѝ ἀθυμία χαί; 19 «лю» писцомъ по разурѣ 2 буквъ (1-я т?); 21 не вм. нъ (αλλά); 23..дѣ ἐλευθέρῳ; 24 сѣ.. sic; г (въ «го») писцомъ изъ а; 25 ѝ въ «имѣ..» писцомъ по разурѣ другой буквы. На прав. полѣ черта (6), три точки (26) — замѣтки припчка; надъ ..ос.. (27) бѣлѣгъ (-|-) чернилами писца; противъ началъ строкъ 20—22 небольшая пергамен. дыра. Ziv. исправ. у Микл. 376: с (4), н.. (19); исправь о.. (10).

исправь нъ (12) и поправку Цивира ь вм. правильнаго ѣ (5).

имѣѭштоуоубмоу· прѣдрѣжаштоуоубмоу власть вѣселѣнъıѧ· и ништоуоумоу просаштоуоубмѳ милостъıнѣ· та жде трепеза прѣдъстоитъ· таци бо сѫтъ дарове доуховьнии· не по саномъ раз'-
дѣлаѥтъ обѣштениѥ· нъ волѣѭ и їзволѣниим'· сѣ тѣм же дрѣзновенїимъ и чѣстıѭ· и цѣсарь и оубогъ· и наслаждениѥ и обѣштениѥ· сихъ божии таинъ пристѫпаѭтъ· что же глаголѭ съ тѣѭ чѣстıѭ· многаш'ди оубобъı· съ множаишемъ дрѣзновенииимъ· почто же· ѩко цѣсар оубо одрѣжимоу печалми имѣньıѧ· и многами тѫгами обѣѫтоу· ѩкоже въ пѫчинѣ съı· такоже вѣсѣми различиами влъıнами оукрѣпıѧѥтъ сѧ· и многъı притвараѥтъ грѣхъı· оубогыи же отъ
всего сего своводь ѥстъ· онъ оубо нѫждьноѭ тъчıѭ пиштеѭ печетъ сѧ· и вес'печально и бескр'-
вьно житиѥ живъı· ѩкоже въ пристаништи и въ отишии сѣда· съ многомъ говѣиемъ· къ трепезѣ пристѫпаѥтъ· и не тъчıѭ се· нъ и от
тъ инѣхъ многъ· различьна оунъıньıѧ раждаѭтъ сѧ· праздьнъıствоуѭштиїмъ· о житиистѣхъ праздьнъıствиихъ· пасъı же тамо· оубогыи оубо въ драхлъıствѣ· богатъи же вь веселии· не трепезъı ради тъчıѭ· и множъıства· нъ и ризъ дѣлма свѣтълъıихъ· и величанимъ одѣньıѧ· ѥже оубо трепезъı ради страждѫтъ· то жде и ризъ дѣл'ма приѥмıѭтъ· ѥгда во оузьритъ богатааго оубогыи· въ многоцѣниѭ одеждѫ одѣна· оустрѣлѣнъ бъıстъ печалıѭ· окаıлъ себе· тъмами примъıслилъ· сде же

2—3 п.. м.. τῷ πρὸσ τὴν ἐλεημοσύνην καθημένῳ; 3—4 «т,..—..нн» писцомъ по разурѣ того же числа буквъ; знаки (') надъ «кь» и «нн»—слѣды быв. чтенія; 6 же вм. жде (μετὰ τῆσ αὐτῆσ); 7 «..гъ-и» вм. ..гъıй (ὁ πτωχόσ); ..нниѥ и ..нниѥ вм. ..нний и ..нний (πρὸσ τὴν ἀπόλαυσιν καὶ κοινωνίαν... ὁρμῶσιν): глаг. съ приставъ. при- управляютъ мѣст. п. 3,11. 18,9. 384,13 и 16. 393,2. 396,18. 397,24. 409,8. 420,1. 423,3. 457,23. 458,3 и пр.; см. Микл. Syntax d. slav. Sprache 640 sq. (1-е изд.); ср. Буслаева «Матер.» (М. 1855) стр. 29, замѣч. 11 и 12 (въ 12-мъ «прикасаи сѧ в горахъ» ср. въ Синай. Пс. «п.. горахъ» Пс. 103,32 и въ Супр. 381,11); 8—9 съ тоѭ (жде) μετὰ τῆσ αὐτῆσ; 9 оукобъı [·] вм. оубогыи (ὁ πένησ); 10 ..р оубо (не ..рогко, кк Микл. 377,3): ὅτι μὲν (оубо) βασιλεὺσ... ὁ δὲ (же) πένησ; 11 п.., т. е. фронтísi; 12—13 вѣсѣки вм. отъвѣсѫдѣ πανταχόθεν (првдилось кѣсѫдоу 410,5. вѣсѫдѣ 508, 26. отъвѣсѫдѣ 508,16); 13 р.. ὑπὸ τῶν ἐπαλλήλων <Микл. Lex. ἐπάλληλοσ: засобитъ, насобьнъ, подроужьнъ (въ ст. «подроугъ»), пособьнъ>; оукрѣп.. вм. оукроп.. περιραντίζεται; 16 вес'.. какографія писца; 16—17 веск.. ἡσύχιον; 18 ѧ безъ іота; 21—22 τοῖσ περὶ τὰσ βιωτικὰσ ἑορτὰσ ἠσχολημένοισ; 22 пасъı вм. пакъı (πάλιν), при чемъ па полустерто («rasa» Копитаръ); же вм. бо (γάρ) подъ вл. стеченія γὰρ.. μὲν.. δὲ: πάλιν γὰρ (же) ἐκεῖ ὁ μὲν (оубо) πένησ... ὁ δὲ (же) πλούσιοσ;

и самоѥ оуѥдинениѥ отато бысть· ѥдина во всѣмъ
ѥсть риза· одѣнья спасеноѥ· и въпиѥть павьл'
глаголѧ· ѥлико въ хⷭа крьстисте сѧ· въ хⷭа облѣкосте сѧ· не мозѣмъ оубо посрамити праздьнъства сего молѫ сѧ· нъ достоинѫ мѫдрость даныихъ намъ отъ доуховнааго дара вьсприимше· не въдадимъ себе пыанъствоу и лихоѣденью· нъ разоумѣвъше нашего владъıкъı прѣчьсть· ѥко и богатъıм равно почьте· и рабъı и свободъı· и на всѣхъ обѣштъ даръ изліа· въздадимъ благодѣтелеви за въıвъшѫѫ на насъ милость· възданыѥ довольно· житиѥ оугодьно· и доушѫ трѣзвѫ и въстанивѫ· Ѳе праз'дьнъство и тръжъство не имѣнья трѣвоуѥт· не брашна· нъ волѫ ѥдинѫ· и сѣвѣсть чистѫ· нѣсть нич'соже тѣлесьна коупити· нъ вьсе доуховьно· послоушаниѥ бжиѩ словесъ· мольвъı отца· благословестенıѩ ѥрей· божиихъ неиз'дреченъ таинъ обѣштенıѩ· мира и ѣдиненыѥ и доуховънъıм даръı· и достоинъı даѫштаго любьзнааго даныя· праздьнъствоуимъ оубо праздьнъство се· вѣ неже въста гⷭь· въсталъ во и вьселенѫѫ съвьставилъ· то оубо въсталъ ѫзъı съмрьтьнъıм растрьгнѫвъ· ни же вьскрѣсилъ· пленица нашихъ грѣховъ раздрѣшивъ· съгрѣшилъ адамъ и оумрѣтъ· не съгрѣшилъ хⷭъ и оумрѣтъ· ново и прѣславьно· тъ съгрѣшил и оумрѣтъ· сь не съгрѣшилъ и оумрѣтъ· чсо дѣлма и почто· да съгрѣшивъıи· и оумьръıи· не съгрѣшивъшиимъ· възможетъ отъ ѫзъ

XXXIII тетрадь (полный кватерніонъ).

2 оба ь надъ стр. справщикомъ стр. 488,7; **3—4** ѥ..— сѧ Гал. 3, 27; **3** 1-й зн. преп. безъ промеж.; **5** сего τὴν τοιαύτην; **6** ш писцомъ по разурѣ одной буквы; ждали бы ф. imperat. ..мѣмъ (ἀναλάβωμεν); **9** к.. πλουσίους καὶ πένητας; **10** ъı=ъ (=ѣ) передъ и; **12** в.. (жѥ) им. ед. (ἀμοιβὴ δέ) и далѣе читай въ им. п. (въ чемъ заключается въздаанѣѥ); **13** всѣ ѫ вм. а (им. пп.); иниц. (широк. формы) едва опуск. подъ лин.; паерокъ какографія писца; **15** 2-й зн. преп. безъ промеж.; **18** к надъ стр. писцомъ; паерокъ какографія писца; **19** ѳ.. род. въ зн. вин. ед.; ѣд.. безъ іота; **23** бѣлѣгъ (ˇ) писцомъ, но безъ выноски на полѣ, а слѣдовало дополнить «съ соко» (ἑαυτῷ συνανέστησεν); то вм. тъ (αὐτός); **24** нн вм. насъ, а жѥ въ связи съ оубо (23) μὲν... δέ; **30** ..ѩмъ, но м выскоблено и черными чернилами замѣнено χ не писцомъ («eras. ante fact м» Копитаръ): διὰ τοῦ μὴ ἁμαρτῶντος; зн. преп. безъ промеж.

24—25 м.. ср. м.. р.. 491,14: передаютъ греч. ἡ πολυτέλεια; **25** р писцомъ изъ начатаго з; **30** ь надъ сдѥ справщикомъ 488,7. Въ концѣ стр. 20—22 пергаменная дыра.

съмрьтьныихъ ѝзбавити· такожде многашди
ѝ ѻ дльжьныихъ ѝмѣнию҃мъ бываѥтъ· дльж'-
нъ бѫде нѣкто комоу сьребромъ· ѝ не ѝматъ
чимъ жласти· да того дѣлма ѧтъ бываѧтъ· ѝ
ѝже не дльженъ съ могы же жласти· дльвъ ѻтъ-
поуштаѥтъ· повинааго· такожде ѝ ѻ ѧдамѣ
бъістъ· ѝ ѻ х҃ѣ бъістъ· дльжьнъ бѣ ѧдамъ сь-
мрьтьи҃· ѝ дръжимъ бѣ дїаволомъ· не бѣ дльж-
женъ х҃ъ· ни дръжимъ бѣ· приде· жладе сьмр'-
тни҃· за дръжимаго· да ѻного ѻтъпоуститъ
ѻтъ съмрьтьныихъ ѫзъ· видѣ ли вьскрѣше-
нїа ѝ їсправьлєнїа· видѣ ли владъычьнѣ чло-
вѣколюбиѥ· видѣ ли величьство благодѣаньꙗ·
не бѫдѣмъ оубо не похвалѧште такого благо-
дѣтелꙗ· ни понѣже постъ мимошьлъ· оубылы
бъіша больш'ми дш҃а не сътворимъ прилежань-
ѥ· да не плъти ѻбинштаи҃шти· та немоштъ-
нѣйши бѫдетъ· да не ѻ рабѣ пекѫште сѧ· госпо-
жда небрѣжемъ· кат҃ бо польза рьци ми· лихо
потрѣбы надъымати сѧ· ѝ довльствѣ прѣвьзи-
дѫштоу· се ѝ тѣло погоубитъ· ѝ доушевно бла-
городиѥ прѣдаѥтъ· нъ въ потрѣвѣ ѝ довльствѣ
станѣмъ· да съ доушеи҃ ѝ тѣломъ достоинои҃
съконьчаимъ· да не събраноиѥ постомъ· напра-
сно вьсе погоубимъ· ѣда бран҃ ли пиштꙗ·
· не бран҃ сего· нъ оучи҃ лихо мѣры не бъі-
ти· ѝ многи҃ пиштѫ ѻтъврѣшти· да не мѣ-
рѫ прѣминоуи҃ште· погоубимъ доушевьна'-
го съдравиꙗ· не вь сластѣ бо оуже тъ прииметъ·
прѣминивъ потрѣбьнъіꙗ оуставы· ѝ се паче

4 и 5 жласти справщикомъ 488,7 передѣлано въ «вьꙁ(ѧ)ти», при чемъ «вь» по разурѣ ж, д изъ л, разура с не заполнена, з приписано надъ д; 8 «дїаволом» писцомъ по разурѣ восьми же буквъ; 9 жладе передѣлано справщикомъ 488,7 въ «ꙗжѥ владѣтъ» надписною буквъ (ἦλθεν· κατέβαλεν τὸν θάνατον ὑπὲρ τοῦ κατεχομένου); 12 [ѝ] і.. вин. мн. (τὰ κατορθώματα); 14—15 т.. к.. περὶ τὸν οὕτως εὐεργέτην (въ греч. ὁ οὕτως при отглаг. сущ.=τοιοῦτος рѣдкій случай); 15—17 μηδὲ ἐπειδὴ ἡ νηστεία παρῆλθεν ῥᾳθυμώτερον καταστῶμεν (првдлось: сътворити 430, 19. показати 412, 26. кыкати 390, 6. кыкъ 498,7. оустроиѥнъ 464, 1 Супр.; поставити Чудов. Пс.; оустаменити Діон. Ареоп. въ првдѣ Исаіи серба, аѳон. мон. 1371 г.; поставлѧти, провлажати, оутварѧти Аплъ изд. Калужн.; пристависти, сьстроити, оустраѧти, оутврѣдити Lex. Микл.), ἀλλὰ νῦν μᾶλλον ἢ πρότερον πλείονα τῆς ψυχῆς ποιώμεθα τὴν ἐπιμέλειαν; 17 ѻ.. (т. е. отъ ожирѣнія) τῆς σαρκὸς πιαινομένης <κотѣти, развлажати, тыти Микл. Lex.; πιαίνειν влажити, ыати ib.; ..εσθαι напити сѧ (кровью) Ягичъ>; ср. Клоц. 4—5: окништаѫтъ же грѣхъми πιαίνεσθαι; 18 ѻ р.., т. е. ѻ плъти (τῆς δούλης), а г.., т. е. доуша; 20 ѕ изъ правильн. о писцомъ (τὴν συμμετρίαν); 20—21 пр.. вм. прѣвьзити (ὑπερβαίνειν); 21 «по» слабо выскоблено (λυμαίνεται); 23 ѥ безъ іота; 25 въ концѣ выскоблено 5 буквъ (ѝ.. зь?) и въ нач. 26

въ ѥстиниѫ съвѣдатъ· ѥскоушѣшей· и прѣмногы
образъı· неджгъ тѣлѣ приобрѣтъше· и много
дрѫченьѥ приѥмше· иъ ѩко послоушати ѥмате
нашего оученыа· не пьрж· вѣдѣ бо ваше покорени-
ѥ· да того дѣла досьде поставивъ поученьѥ· къ
съподовькѣнъıмъ вь свѣтьлѣи сеи ношти· да-
роу божьıѩго кръштенъıа· обратити хошть слово·
доброуоумоу садоу црькъвьноуоумоу цвѣтоу дх-
ховьноуоумоу· къ новъıмъ воиномъ хръсто-
вънъıмъ· прьвѣѥ вьчерашьнѩаго владъıка
на крьстѣ вѣаше· иъ въскръсе ѥıнѣ· такожде
и сии прьвѣıе вьчерашьнѩаго· подъ грѣхомъ дръ-
жими вѣахѫ· иъ ѥıнѣ въсташа съ хръстомъ·
бнъ тѣломъ оумрѣ и тѣломъ въста· сии же грѣхо-
мъ вѣша оумрѣштвени· и отъ грѣха въсташа·
земьıа оубо вь се врѣма весънъıноѥ· шипъкъ и їа и
ѥıнъ цвѣтъ раститъ· водъı оубо дѣнесь· красно-
ѥшѫ пажитъ намъ ѩвиша· и не диви са вьз'лю-
вьѥне· ѩште отъ водъ пажити цвѣтъıнии ѩви-
ша са· ѥспръва бо земьıа не своимъ ѥстъствомъ
прозавенъıѥ въздрасти вълии· иъ повелѣньıа по-
слоушаѫшти владъıчьня· и водъı же· тъгда
ѥзнесоша животъ̀нъı движимъı· ѥгда оуслъı-
шаша· да ѥзнесѫтъ водъı гадъ доушъ живъı-
хъ· и повелѣньıа дѣло въстъ· вездоушьноѥ ѥ-
стьство· доушьнаа животънаа ѥзнесе· такожде
и ѥıнѣ то жде повелѣныѥ вьсе сьдѣало· тъгда
рече да ѥзнесѫтъ водъı· гадъ доушъ живъıхъ·
ѥıнѣ же не гадъı иъ доуховънъıмъ даръı ѥздa-
стъ· тъгда и рибъı бесловесьнъıмъ ѥзнесоша водъ

1 ѥс.., т. е. οἱ διὰ τῆς πείρας αὐτῆς (т. е. τῆς χείρας) ἐλθόντες; 2 т.. ἐντεῦθεν; на лѣв. полѣ 6 точекъ — замѣтка прпсчика; 3 д.. п.., т. е. τὴν ἀηδίαν ὑπομείναντες; 5 2-е с изъ черты с писцомъ; 7 к..к.. τοῦ θείου βαπτίσματος (оконч. ..ѩго подъ вл. греч. члена τοῦ; ср. 240, 26 и 478, 5); 8 с.. Иса. 61, 3 и 60, 21; ц.. (въ виду Пс. 91, 14), относ. къ с..; 9—10 в.. х.. 2 Тим. 2, 3; 12—13 подъ—в.. Рим. 3, 9; 16 вь се (не въсе, кк Микл. 379, 28) τὸν καιρὸν τοῦτον; 16 їа греч. мн. ч. ἴα отъ ἴον Фіалка; Горскій (№ 129, стр. 147 Опис.) отмѣтилъ првдъ ἐν ἴοις къ сосонѣ; 17 надъ «вѣ» смазано писцомъ титло; 19 п.. т. ср. п.. f. (18); 20 ѥ.. писцомъ по разурѣ того же числа буквъ и 21 «прозаке» тоже; 23 ..ны ..мы (ζῶα κινούμενα), можетъ быть, првдчкъ разумѣлъ доуша подъ вл. Быт. 1, 20 (дш̃ж жѩж Парим. Григор. 20ᵇ,13; дш̃а животны Стеф., у Брандта стр. 89), почему и вин. мн. ж. р. вм. ожидаемаго ср. р. (..на ..ма); 24—25 да—..хъ Быт. 1, 20; 25 п.. въ греч. подлеж. τὸ ἐπίταγμα; 29—30 и.. аор.; 30 водъ(і). Прав. поле пергамена оторвано по бороздѣ линовщика (только ы пострадало).

разура 5 буквъ (...к..?): «μὴ γὰρ κωλύω ἀπολαύειν τροφῆς καὶ ἀνίεσθαι;»; 26—27 л..—бъıти τῆς χρείας γίνεσθαι (у првдчка ὑπὲρ τὸ μέτρον μὴ γίνεσθαι?); 28 ..ноу.. sic.

нъıнѣ же рꙑбꙑ словесьıнъıѧ и̑ дoуховьıнъıѧ нам'
породишѧ· а̑постолъми оу̑ловьıнъı· Градѣте рече
вьслѣдъ мене и̑ сътворѫ вꙑ ловьца человѣчьскъıѧ·
новъ е̑стъ въ и̑стинѫ о̑бразъ лова сего· ловдштии
во присно о̑тъ водъ и̑зносатъ рибꙑ· и̑ оумараѭтъ·
оулавьıѥмо· мꙑ въıлагаѥмъ· и̑ живи вꙑваѭтъ
оулавьıѥмии· бѣ и̑ногда и̑ въ жидохъ кѫпѣль
водьıна· нъ оувѣждъ что можаше· да оувѣси
въ и̑стинѫ· ништетѫ и̑удейскѫ· и̑ оувѣдѣти
и̑маши наше богатьство· сьнидѣаше тамо ре-
че а̑нгелъ и̑ възмѫштаа̑ше водѫ· и̑ и̑же би вьлѣ-
злъ по възмѫштении водъı· наслаждаа̑ше са и̑-
цѣлѣнья· сниде а̑нгелъскъıи владꙑка въ и̑ордa-
нъскъıѧ водъı· и̑ свативъ водьноѥ е̑стьство вьсѫ
вьселѣнѫ и̑сцѣлилъ· сего ради· тамо оу̑во· и̑же
сниждѣаше по прьвѣѣмъ· оу̑же не и̑цѣлѣаше· жи-
домъ бо данъ бꙑваа̑ше даръ· немоштьıи̑мъ·
смикаѭштии̑м са по земи· нъ сьде по прьвѣѣ-
мъ вътории сълазитъ· по вьторѣѣмь третии
и̑ четврътъıи̑· а̑ште и̑ десатъ тысѫштъ речеш-
ши· а̑ште и̑ вьсѫ вьселѣнѫ въврѣжеши· въ во-
дахъ не оумалитъ са чьстъ· видѣ ли велиѥство
дара· послоуите вьси наѳании̑ въ въıшьнии̑ гра-
дъ и̑ероусалимъ· дьньсь· и̑ вь сьѫ ношть· и̑ до-
стои̑но велии̑ства· даровъ съхранѣнье покажи-
те· да и̑ обило дарованиѥ прии̑мете· благоволе-
нье во о̑ прьвънихъ сьгрѣшении̑· вельдарова-
ниѥ прие̑мь̑е̑тъ владꙑчьне̑· не лѣтъ ти е̑стъ
оу̑же възлювьıѥне· безъ оудръжанья жити· нъ
оустави себѣ законъ и̑ правило· да вь мѣрѫ вьсе

1 ръı.. ср. рн.. 5 и 495, 30; **2—3** Г.. (иниц. опуск. подъ стр.) —..кыѧ (но въ греч. ἀνθρώπων безъ члена) Матѳ. 4, 19; **4** 2-е л писцомъ изъ г; **5** оума.. т. е. умерщвляютъ (νεκροῦσι); **6** ..ѥмо(ѥ) τὰ ἁλιευόμενα; мы (въ водꙑ) и т. д. ἡμεῖς εἰσ τὰ ὕδατα ἐμβάλλομεν, καὶ ζωογονοῦνται οἱ ἁλιευόμενοι; **10—13** с..— и̑.. Io. 5, 4; **11** ви вм. прьвѣѥ (Згр. Мар. Никол.; ср. 16 и 18; прѣжде Остр. Асс.) καὶ ὁ πρῶτοσ; **18** смн.. ср. рн.. (5 и 495, 30); надъ «и̑м са» справщикъ (стр. 488?) приписалъ не нужное и; нъ въ связи съ оу̑во (15), кк μέν... δέ; **21—22** ἐμβάλησ εἰσ τὰ νάματα ταῦτα πᾶσι (въ в.. вм. въ водꙑ снѧ дoуховънꙑѧ), οὐκ ἀναλίσκεται ἡ χάρισ, οὐ δαπανᾶται ἡ δωρεά, οὐ ῥυποῦται τὰ νάματα, οὐκ ἐλαττοῦται (не оу̑.. са) ἡ φιλοτιμία (чьстъ; ср. 493, 8 прѣчьстъ τὴν φιλοτιμίαν и у Истрина, Откров. Меѳ., ф.. почьсть); **23** послоу(ша)нте (ἀκούετε); уничтожь въ Lex. Микл. ст. «послоутн»; вьси врядѣ ли не добавленное првдчкомъ вы: οἱ σήμερον καὶ κατὰ τὴν νύκτα ταύτην (стало быть обращеніе къ неофитамъ, впервые причащавшимся въ пасхальную ночь) εἰσ τὴν ἄνω ἐκλμ πολιτογραφηθέντεσ (ср. Лук. 10, 20; Галат. 4, 26; Супр. 84 и 86); **26—27** (а̑ште во) к.. [во] — в.. εἰ γὰρ ἐπὶ τοῖσ ἤδη ὑπηργμένοισ εὐγνωμοσύνη τὴν φιλοτιμίαν ἐκκαλεῖται τοῦ δεσπότου. Зн. препп. безъ промеж.: 6 и 17 (1-й) и 25.

твориши· и̑ много съхранѣнїе покажи о мънимꙑ-
и̑хъ· не оу̑дръжанънꙑи̑хъ· подвигъ бо и̑ брань
е̑стъ нꙑнѣшьнѣе житїе· и̑ вьшедъшихъ вь
семь стадиі· добрꙑмь дѣтѣли е̑дноѭ· достоитъ
вьсего оу̑дръжати сѧ· не видиши ли вь назѣ'мъ
подвизѣ· како много творѧтъ свое̑ прилежан'-
е̑· а̑ко съ человѣкꙑ боржште сѧ· и̑ съ колицѣмъ
оу̑дръжанїимъ· поштенїе̑ тѣлесное̑ твори-
тъ· такожде оу̑бо и̑ сѣде· занѣже не къ човѣ-
комъ е̑стъ нашь бра нъ къ доуховънꙑи̑-
мъ лжкавьства· и̑ поштенїе наше и̑ оу̑дрьжа'-
нїе доуховьно бѫди· занѣже и̑ оружїе наше
вь нѣже нꙑ облькълъ владꙑка· доуховьно е̑стъ·
да и̑матъ оу̑бо и̑ око оу̑ставъ и̑ мѣрѫ· да не бе-
з оума наскачетъ на вьсе е̑же видитъ· и̑ ѧзꙑ-
къ стѣнѫ да и̑матъ· да не варѣ̑тъ оума· то-
го бо дѣла'ма и̑ зѫби и̑ оустьнѣ на оутвръжден'-
е̑ ѧзꙑка сътворенꙑ сѫтъ· да николиже въ
простѫ оувръзъ ѧзꙑкъ двьрии̑ и̑зидетъ·
нъ е̑гда себѣ добрѣ оу̑строитъ· тъгда сь всеѭ
красотоѭ да и̑сходитъ· и̑ така словеса да и̑зно-
ситъ· да дастъ благодѣть слꙑшаштиимъ·
и̑ то да вѣштаетъ е̑же на оу̑спѣхъ е̑стъ слꙑ-
шаштиимъ· и̑ бештинънꙑи̑ же смѣхъ въхъ-
мъ ѿтъврѣшти подобаатъ· и̑ ходъ вьловынъ
и̑мѣти· и̑ ѻдѣнꙑе оу̑строе̑но· и̑ всѣми ѿтьнѫ-
дь оу̑чинити сѧ подобаатъ· нафанаго вь ста-
дии̑ добрꙑмь· дѣтѣли· оу̑чинѣнїе бо вынѣш'-
нии̑хъ оу̑довъ· ѻбразъ е̑стъ е̑теръ доушевьна'-
го оу̑строенїа· и̑ште оу̑бо въ такъ ѻбꙑчаи

1—2 διαπράττεσθαι, καὶ πολλὴν φυλακὴν καὶ περὶ τὰ ἀδιάφορα νομιζόμενα εἶναι ἐπιδείκνυσθαι; 3—5 и̑ в.. (вм. ..ѥмъ dat. cum infin.) — сѧ καὶ τοὺς ἐν τῷ σταδίῳ τούτῳ τῆς ἀρετῆς ἅπαξ εἰσελθόντας προσήκει πάντα ἐγκρατεύεσθαι, πᾶσ γὰρ ὁ ἀγονιζόμενός, φησι, πάντα ἐγκρατεύεται; 4 надъ 1-мъ зн. преп. бѣлѣгъ писца (ˇ) безъ выноски; 5—6 вь н.. п.., т. е. ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν; 7 а̑ко при подлеж. (вм. и̑же οἱ?); 8 п.. т.., т. е. гимнастич. упражненіе (τὴν τοῦ σώματος ἄσκησιν); 9 «тъ·» писцомъ по разурѣ 2 буквъ; 10 наш(а) бра(нь) «(а)» и «(нь)» на перг. по разурѣ того же числа буквъ позднѣйш. рукой (οὐ πρὸς ἀνδῦσ ἡμῖν ἐστιν ἡ πάλη, ἀλλὰ πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας); 11 ..жа- удвоеніе а ср. 488, 6; 13 е̑стъ еръ выступ. поверхъ стр.; 14—15 ὥστε μὴ ἁπλῶσ ἐπιπηδᾶν πᾶσι τοῖς προσπίπτουσιν; 18 ..ны sic; 26 1-й зн. преп. безъ промеж.; 30 иниц. выступаетъ немного вверхъ и внизъ строки.

запрѣва себѣ оустроимъ. пѫтемь ходаште·
оудобь оуже вьсѫ добрѫ дѣтель коньчаѥмъ·
и не многъ троудъ приимемъ. и многѫ при-
имемъ съвъшнѭѭ помощь. сице бо вьзмо-
шти имамъ. и вьнъ нъпашнаго житиа
хранно прѣплоути. и непризнинъ сѣтии въ-
ше бывъше. вѣчьнаа блага оулоучити. бла-
годѣтиѭ и человѣколюбиимъ гн нашего ıу
ха. с нимже оцоу коупно сь стымъ доухомь
слава чьсть дръжава. нъна и присно и вь вѣ-
кы вѣкомь. Амин.:

стаго оца нашего ıѡанна златоустаго слово
въ новѭ недѣлѭ. и о невѣрьствии апла домы.:
Идѫ длъгъ вамъ отъдатъ. длъгъ і мьнѣ да-
ѭштоумоу на оуспѣхъ и вы обогатаи. при-
дохъ пакы съказатъ домѫ. отъпрѣва оубо
не вѣроуѭштоу господьню вьскрѣсенью. по-
слѣжде же по видѣнии и по присажении.
вѣроуѭштоу ха и ба кго намѣнашта. распро-
стрѣте оубо молѫ вы са ваша оумы. и съ ти-
хостиѭ приимѣте хоудаа моа словеса. да ма-
ло что отъ нихъ оуспѣшены приимете. съ-
пасителю вьнезапъ растрьгнѭвъшоу вьсей
адово чрѣво. и бывшоу прѣвородьцоу въ мрь-
твыихъ и вь заключенъıѫ двьри вьлѣзъш8
къ оучекомъ своимъ. дома наричамѝ са близ-
нѣць не вѣаше с ними. жадань пришде и жа-
ждан не вѣаше. добръı пастоухъ пристѫпи
къ стадоу. а овьца вънѣ оградъı блѫждаше.
црь приде. а воинъ далече вон хождаше. бѣ бо

11 иниц. выступ. поверхъ строки (2-я пол. ел заполнена виньеткой); 12—13 уставъ не отличается величиной буквъ; с и о (стаго, ..его, ..тоу.., ..го слово) широк. формы; 14 рисов. иниц. въ полѣ; 14—15 Ἥκω τὸ χρέος ἀποδώσων ὑμῖν· χρέος τὸ καὶ ἐμὲ τὸν ἀποδιδόντα πλουτίζων (вар. ..ζον), καὶ ὑμᾶς τοὺς ἀπολαμβάνοντας ὠφελοῦν; 15 ..ѫшт(ѫ)оумоу; и на мѣстѣ быв. зн. преп.; 16 с.. супинъ (ἀποδείξων); 17 и 19 ..штоу вм. ..шта подъ вл. дополн. въ дат.; 19 ха вм. хоу τῷ χῷ подъ вл. (га) и ба хν καὶ θν (Io. 20, 28) acc. praedic.; 20 м.. въ (въ зн. дат. п.; см. 509, 13) са παρακαλῶ; 22 п.. χαρπώσησθε; 23 вѣн.. ἄρδην: ср. у Горскаго № 1, стр. 118, изъ Малах. 4, 6 въ сп. 1499 г. (изъ списка 1047 г. попа Упиря Лихого), гдѣ ἄ.. првдено гроѥю (церкви, обиходъ: къ концъ), а въ № 79 XVI в. (Гор. стр. 117) на л. 79ᵇ толкъ къ «гроѥю ἄρδην» «нáгло», т. е. наше вѣн..; еще ἄ.. првдлось съхъма (Lex. Микл.); 23 вьсеи не дописано (подъ вл. адово) вьсеиѭдаѭштеѥ (τὴν παμφάγον; првдлось вьсесънѣдьнъ и вьсеядьць Микл. Lex.; 2-е и у Ягича, въ Октоихѣ 1494 г.); тк думалъ Микл. въ Lex., подъ «иѭдати», гдѣ ссылку читай «sup. 383, 2»; 25 дв.. ерь писцомъ изъ ρ; 26 оуче(нн)комъ; 26—27 д..—н.. Io. 20, 24; 30 вон «о» изъ с писцомъ (τοῦ στρατοπέδου); χ.. διέτριβεν. Въ ниж. лѣв. углу пергамена проба пера (думаю, писца) «кор» (смазано).

оу҃бо бж҃ію строю таи҃но· не прити оу҃ченикѣ·
а҆ште бо бы҃ пришьлъ не бы҃ распѣрѣлъ са· а҆ште
не бы҃ распѣрѣлъ са не бы҃ о҃бискалъ· а҆ште не
бы҃ о҃бискалъ не бы҃ тако вѣровалъ· а҆ште не бы҃
вѣровалъ· не бы҃ насъ тако вѣровати наоу҃чил'·
да и҃ невѣрьствиє оу҃ченика нашеи вѣрѣ ма-
ти бы҃стъ· сего ради бо мы не видаште х҃а по-
клании҃мъ са и҃моу· и҃мже бо о҃нъ видѣвъ по-
клани са· сего ради о҃бискаѭште· не о҃бискана
хвалимъ и҃го· и҃мже бо о҃нъ своима ржкама вла-
дыкѫ дръжавъ въсхвали· глаголаахѫ оу҃бо
послѣжде домѣ пришьдъшоу· дроузии оу҃че-
ници· видѣхомъ г҃а· видѣхомъ рекшааго по
трьхъ дьнехъ въстанѫ· и҃ рѣчми и҃стинѫ о҃т'
дѣа҆нїихъ о҃брѣтохомъ· видѣхомъ рекшааго
а҆зъ и҃смъ въскрѣшениє и҃ жизнь и҃ їстина и҃ въ-
скрьсениа и҃ жизни и҃ їстинъı· о҃тъ жизни при-
а҆хомъ· видѣхомъ рекшааго власть и҃мамъ
положити доушѫ моѭ· и҃ власть и҃мамъ па-
къı въ҃зати ѭ· и҃ власти и҃го дѣа҆нїимъ прѣ-а-
хомъ· пристѫпи бо вьнезаапъ· сьпаситель
хлѣвинѣ двьрии не раздѣливъ· а҆ мъı дивна
пристѫпьнѣньıа и҃го оу҃жасъше са· чоудихомъ
са и҃мже новъ такъ вълазъ сътвори· видѣхо-
мъ и҃моу ржцѣ и҃маже съкроуши сьмрьть·
вь нєюже прима о҃стрость гвоздиинѫ· и҃ чло-
вѣчьскъıа грѣхъı поглади· видѣхомъ и҃го и҃
сватоє ребро· а҆звьшеѣ са насъ ради· и҃ источи-
въшоу крьвь и҃ водѫ· двою капью нашего съпа-
са· и҃ к и҃мъ дома помъıсливъ рече· въı бога

1 т.. въ зн. сущ. съ опред. в.. с.. (dat. poss.), ἦν δὲ ἄρα καὶ τοῦτο τῆς θείας οἰκονομίας μυστήριον τὸ μὴ παρεῖναι τὸν μαθητήν; ср. сущ. таи҃но 65, 29 τὰ μυστήρια; 2 2-е шт лигатура; 7 ко на 3-мъ мѣстѣ подъ вл. греч. διὰ τοῦτο γάρ; 10—11 кл.. дополн. къ късх.. (τὸν δεσπ.. ἀνύμνησεν); 11—13 г.. оу҃бо д..—г҃а Io, 25; 12 д.. п.. dat. abs.; 13 1-й зн. преп. безъ промеж.; 13—14 по—в.. Матѳ. 27, 63 (17, 3); 14—15 καὶ τὴν ἀλήθειαν τῶν ῥημάτων (рѣчми вм. рѣчемъ или рѣчнй) ἐκ τῶν πραγμάτων (о҃т' дѣа҆нїи[хъ]) εὕρομεν; 16 а҆зъ—і.. Io. 14, 6; 16—17 въскрьс..—і.. три родд. въ зн. вин.; 18—20 кл..—ѭ Io. 10, 18; 20 кл.. род. въ зн. вин. (τὴν ἐξουσίαν); ѣ безъ іота; 28 ..шеѣ тоже (надъ 1-мъ ѣ смазанъ надстр. зн. ˇ). Исправь у Микл. 383, 14 н..

видѣсте· а̑ азъ ли є̑динъ є̑смъ не достоинъ ви-
дѣнїю є̑го· не а̑кы ли вы є̑сте зъвани зъванъ
є̑смъ· не а̑кы ли вы почтени· почтохъ са о̑тъ не̑-
го· не а̑коже видѣсте раскрѣштена є̑го и̑ азъ ви-
дѣхъ· и̑коже видѣхъ съ вами печалънаа· видѣ-
ти хоштж и̑ радостънаи̑· и̑коже видѣхъ съмрѣ-
тъ христовж· хоштж видѣти и̑ въскрѣсение
є̑го· а̑ште во не виждж въ ржкоу є̑моу о̑браза
гвоздиє̑мъ· и̑ въложж прь стъ мои̑ въ о̑бразъ
гвоздиє̑мъ· и̑ въложж ржкы своє̑и̑ въ ребро є̑-
го· не и̑мж вѣры· приложи дома довріе̑ невѣ-
рѣствиї· подвижа прилежи дондеже и̑ме вѣ-
ровънжж а̑нкоуржж· прилежи зѣло къ такомоу
жаданию̑ дондеже о̑узьриши жадѣнаа̑го и̑а̑-
ко и̑ жаждеши· любы̑ж ти расколънаа̑го о̑ума
мъслии твои̑хъ· и̑ако и̑ въсего расколъна о̑ума
о̑тъсѣкжште· похвалж ти распьрънжж и̑ хрь-
столюбъвънжж вѣдь· и̑ако и̑ въсе распьрыное̑
о̑тъсѣкаи̑жште ·:·
Невѣрьствоуи невѣрьствоуи̑· и̑ є̑ште и̑ паче да
вѣроую̑ж и азъ и̑звѣсто· възишти ба̑ и̑ възови
пришьдъшаа̑го· да и̑штжштоу тебѣ и̑ зовж-
штоу є̑го· азъ и обы̑мж своє̑го и̑збавителя·
а̑ште не виждж въ ржкоу є̑го знамении гво-
здинъихъ не и̑мамъ вѣрьствовати· да
виждж своима о̑чима повѣданое̑ вами·
не во нъ вѣрнѣиши е̑ста о̑чи послоухъ· да тъ-
гда и̑ ваше слово прии̑мж· въложж прьстъ свои
въ гвоздии̑ныа̑ а̑звы· ти тъгда възвѣрз-
ижж чоудеси зѣло възиштж сеи̑ж си ржкоиж·

6 на на мѣстѣ быв. точки; 8—11 а̑..—в.. Io. 20, 25; 9 между ьс незаполн. разура одной буквы (п?); 11 доврѣ(мѣ): ἐπίμεινον (приложи вм. ..ле..; см. 12 и 13) θωμᾶ, ἐπίμεινον τῇ καλῇ σου ἀπιστίᾳ; 12 по.., т. е. σπουδαίως; 12—13 д.. и̑ме(ши) (отъ а̑тн)—а̑.. ἕως ἂν κρατήσῃς τὴν τῆς πίστεως ἄγκυραν (ср. Микл. 384, 14 имѣѣ рокьнжж а.. и Lex., въ ст. рокынъ); ср. Евр. 6, 18 и 19: ѣтн са (κρατῆσαι) за ...оу̑пъванию̑е (τῆς ἐλπίδος = нашему τῆς πίστεως), ѥже ѥако анкуроу имамъ дш̃и (Ап. изд. Калужн. и Шишат.); Θеодорита Курск. толкованіе: «ὴν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς», τουτέστι τὴν ἐλπίδα...; и Io. Злат.: «ὥσπερ γὰρ «ἡ ἄγκυρα» ἐξαρτηθεῖσα τοῦ πλοίου... οὕτω καὶ «ἡ ἐλπίς»...; есть къ «ἄγκυραν τῆς ψυχῆς» (Евр. 6, 19) рѣдкій вар. «ἀ.. τῆς ἐλπίδος» (Io. Millii. Oxonii 1707); 15—16 филѡ̃ сου (тн dat. poss., кк и ниже) τὴν διχόνοιαν τῶν λογισμῶν (твои̑хъ нѣтъ въ греч.); 16 в.., т. е. всякаго (πᾶσαν безъ члена); 17 ..ште gerund. (Лескинъ § 70. 8) въ зн. ..шта (темоу̑сан); п.. ἐπαινῶ; 18 вѣдь, т. е. τὸν τρόπον; вѣсѣ, кк и 16, πᾶσαν безъ члена; р.. φιλονεικίαν; 19 gerund. въ зн. ..штж ἐκκόπτοντα (т. е. τὸν τρόπον); 24—25 Io. 20, 25; 27 ἐπειδήπερ (не ко нъ; ср. ἐπειδή — и̑мъже 499, 8, 10, 24) τῆς ἀκοῆς (..хъ вм. ..ха род. сравненія) ἀξιοπιστότεροι (е̑ста безъ іота) οἱ ὀφθαλμοί («о̑ч» потерто временемъ); 28—29 къ..—и̑.. Io. 20, 25; 30 и̑ж вм. и̑ж; ч.. τῷ φανέντι; з.. в.. πολυπραγμονήσω; си dat. poss. моу̑.

иже мене ради ребро прободено бысть· тъгда же
поклонѩ сѧ отъ съмрѣти къ намъ обративъ-
ша сѧ· сладость бо имамъ къ вештьству· не
бо ми естъ оуповати единѣмъ рѣчемъ ·⁘·
Таже глаголѫштоу домѣ къ апостоломъ вьлѣ-
зе к нимъ Ис двьремъ затвореномъ сѫштемъ·
вьлѣзе двьри животънъıа затворенъıими
двьрьми· вьлѣзе акоже единъ вѣдъı самъ·
акоже во роди сѧ и двьрии дѣвьствоу не раздрѳ-
ши· такоже и ѫтрь въ домоу сѧ обрѣте и клю-
чь не отвръзъ· и акоже изиде отъ гроба затво-
реноу сѫштоу гробоу· тако же вьниде плътѣ-
ѭ· кде бѣ божьствомъ· и двьрии не разъвръ-
же· вьлѣзе бо възбранѣ· и никтоже вьсхо-
тѣ да вьсе сѧ сътече· вьсхотѣ да тварь послоу-
жи· а рождьство его вьсемоу словоу оделѣ·
а и отъ гроба и исходъ прѣидетъ вьсего помъı-
сла· и къ оученикомъ вълазъ лише рѣчи естъ·
и везъ исповѣданьıа· ако же бо вьлѣзе къ оу-
ченикомъ наоучихъ сѧ· како же ли вьлѣзе
никакоже не навъıкохъ· а егоже не прѣимъ
то и глаголати не сьмѣѭ· хвалѫ вьлѣзъша'-
го· а не зѣло вьзиштѫ вьходоу образа· повѣда-
ѭ таивьнѫ· а не протлъкоуѭ непротлъкова-
нааго· чоуждѫ сѧ бъıвшоуоумоу знамению·
а како же бъıстъ не вьзиштѫ· вѣроуѭ писа-
ноуоумоу и спасаѭ сѧ· послоушникъ бо есмъ
чоудесемъ властелѣскомъ· а не вьзискатель
божьıемъ дѣлесемъ· а аште кто и отъ жидовъ
речетъ· не мошть̀на и чоудьна вѣштаѥши·

1 иже передаетъ членъ τὴν (πλευράν); 2—3 бѣ.. (грецизмъ) вм. ..къшоу сѧ: προσκυνήσω τὸν ἐκ τοῦ θανάτου πρὸσ ἡμᾶσ ὑποστρέψαντα; 3—4 не бо, въ греч. ὅτε δή; 5 Таже (иниц. въ полѣ) вм. Така τοιαῦτα; г.. къ а.. πρὸσ τοὺσ συναποστόλουσ διαλεγομένου; 5—6 в..—с.. Io. 20, 26; 6 затвореномъ сѫштемъ ср. затвореномъ въ Acc. Io. 20, 19 и 26, въ Мар. Io. 20, 19 и у Микл. Lex.; ср. многомъ сѫштемѣ (т. е. п'тицамъ) 42, 26—27; матеремѣ простовласомъ 397, 13; горѫштема (т. е. пештьма) 540, 20; ср. еще оустомъ христосовамъ 381, 25—26; исоусовами гвоздкиими 400, 28; ср. правильное небесъскыа двьри 465, 21—22 и 7 д.. ж.. (Io. 10, 7 и 9) ἡ θύρα τῆσ ζωῆσ; 8 ὡσ οἶδεν (ѥ.. вѣдъı; у Микл. ѣ вм. ѣ 385, 6) αὐτὸσ ὁ θεόσ-λόγοσ (опущ. въ концѣ стр. въ Супр.); 10—11 к.. вин. вм. род. при отриц. (подъ вл. греч. τὸ κλεῖθρον); 11 ..зъ ἤνοιξε; 14 вьл.. (вм. вьсхотѣ) — н.. (вм. ничтоже) «ἠθέλησε γὰρ· καὶ τὸ κωλύον οὐδέν.»; 14—15 вьс..—сь.. нѣтъ въ греч.; но и здѣсь да, кк и слѣд., = καὶ (ср. 504, 17); сѧ сь.. аор.; 15—16 къ..— п.. «ἠθέλησε· καὶ ἡ κτίσισ ὑπούργησε; 16 в.. с.. ѳ.. πάντα λόγον νικᾷ;

и бѣхма не видима естьства· како бо можетъ·
въ затворенахъ двьрехъ плъть пройти· рекж
к' немоу· како може аггелъ амбакоума свъ-
сти на ровъ львиј· и пакы възвести· а прите-
жашта печати цѣлы бстави· ровъ иже въ хо-
тѣ то же сътвори· а ли владыка не може· иже е
покоушалъ· ако же и бно бысть помышлѣшѳ
богови· тако же и се сьдѣа въчловѣчѣшоу са
бжиѳ съноу· вълѣзе оубо къ своимъ оученик-
комъ· акоже изволи съпасъ· и ста посрѣдѣ да в'-
семъ тъчно авитъ са· и рече имъ миръ вамъ·
и миръ дарьствоуіж вамъ· иже есмъ то то вы даіж·
Сиј же миръ вьса повине ратьныа· подъ ваша но-
гы· сиј же миръ съставитъ по вьсемоу мироу·
повѣджѳ· възвеселиша же са оученици пакы·
насладиша же са владычьска бразда и гласа· и
лакты домж потыкаахж и намашаахж очима·
да тькмо не вѣшташахж брьвьми к немоу· не
глаголахомъ ли ти прѣжде видѣхомъ га· и не
вѣрова нашимъ гласомъ· се ти прѣстоитъ сам'
желаіемъјі· наслади са ако проси· насыти са
акоже жаждеши· приди твоего съпаса ради
к намъ пришъдшоу· и приими вызисканаго
отрѣшенъје· тъ же дома стоаше поуштаа си
очи на вьса сждъ съпасоу· и обьзираа коегож'-
де и пытаа· въ истиніж ли страдавъшиј вьскр'-
сьшиј тъ же к пришълъ· ч'то оубо к немоу ѥди-
нъјі благъјі ѥдинъјі человѣколюбьцѣ· хотаі
вьса человѣкы съпасти и въ разоумъ истиныа при-
ти· принеси прьстъ свои семо· и виждъ рѫцѣ

1 не—ѣс.. ἄπιστα πράγματα; можетъ ἠδύνατο; 5 ..ви(ти) καταλιπεῖν; иже вм. иждє ὅπου подъ вл. иже 6 стр.; с приписка писца; 9 к.. с.. (вм. словоу ср. 456,8) τοῦ Θῦ-λόγου; 10 и—п.. и 11 и—к.. Io. 20,26; 13 иниц. въ полѣ; ..не=..нетъ (ср. 483,4) ὑποτάξει; 14—15 съ..—п.. στήσει κατὰ τῆς κτίσεως τρόπαιον; 16 ..ша же са вм. ..къше са ἀπολαύσαντες; 19 в.. гда Io. 20, 25; 21 ..сн(шн) ζητεῖς; 22—23 πρόσελθε (прнди съ дат. безъ къ) τῷ διὰ σωτηρίαν πρὸς ἡμᾶς εἰσελθόντι; 23—24 λάβε τὴν τῶν ζητουμένων ἐπίλυσιν; 25—27 καὶ περιεργαζόμενος ἀκριβῶς ἕκαστον, εἰ ἀληθῶς ὁ παθὼν ἀναστὰς αὐτὸς παρεγένετο; 28—30 х..—прити 1 Тим. 2, 4; 30—1 прн..—мон Io. 20, 27. Безъ іота: ѣс.. (1 и 12), ѣ (6), коѣ.. (25).

17 а и—[и] и.. καὶ ἡ τοῦ μνήματος ἄνοδος; «помъ» писцомъ по разурѣ 4-хъ буквъ; 18 л.. ρ.., т. е. ἀπόῤῥητος; 20 2-е л писцомъ изъ верхн. срѣза начатаго з; 24—25 «канаа́го» писцомъ по разурѣ 7-ми буквъ; надстр. зн. (ка) слѣдъ быв. чтенія (τὸν ἀνερμήνευτον, т. е. ха); 26—27 п.. τοῖς γεγραμμένοις ἀπεριέργως; 28 ..лѣск.. Копитаръ ошибочно читалъ ..лѣск.. (откуда и у Микл. 385, 22); 29 д.. λογίων; 30 ср. Дѣян. 17, 20.

мои· тебе бо ради придохъ к тебѣ· тебе ради пакы пристѫпихъ· ѳтыѭдѣже не ѹ҃стѫпихъ
въшѣѫ҃ божьствомъ· тебе ради рѫцѣ мои сии
къ гвоздиѥмъ приложихъ· да ти доведѫ дыне-
сѣ-паствы безвѣдыѣмъ· приближи ми са тѣ-
ломъ и҆ доухомъ и҆ вѣроѭ҃· и҆ навыкни а҆вѣ ѥгоже ѥси желѣлъ навыкнѫти· а҆коже хоштеши
и҆спытай· и҆ а҆коже хоштеши навыкни· почѣ-
сти на мою ржкоу писанїе волѣѭмъ моѥѫ҃ стра-
сти· писанїе· полагаѫ҃ ти вѣса мом сѫды на
и҆спыти· не стыжда са тѣлесьнъıими свои-
ми ѩзвами· не срамьıѭ҃ са плътънъıними сво-
ими строупъı· а҆же ѥсмъ прималъ вашихъ дѣлъ
строупъ· не съкрываѭ҃ своѥѫ҃ славъı· ѳдолѣниıа
повѣдъı· нъ а҆вѣ всеи твари· вѣстъ бо то и҆ слъ-
нце· того бо ради и҆ ѹ҃стѫпи да ношть въ дни
сътвори· вѣстъ бо то и҆ земьıа того бо ради
проси мѣста ѹ҃бѣжьıалаго· вѣдатъ то и҆ м'-
рьтвии· того бо ради ѳтъ гробъ и҆стекоша·
ѹ҃вѣдѣ то и҆ црькъвьıа ѳпона· того бо ради т°
раздъра са проплака са жидовьскъıѫ пагоу-
бъı· видѣ мои рѫцѣ а҆коже хотѣ· вьлѣзе
своимъ прьстомь· не заходаштиїхъ а҆звъ·
хоштеши ли и҆ ребро ми и҆спытати да ти и҆ то
ѳвнажѫ҃· принеси си ржкѫ҃ многопрѣвѫ҃ и҆ лю-
бовьıчѫштѫ҃ и҆ вьложи вь ребро моѭ· присази къ плъти ми сьставьıнѣ безъ чловѣчь-
скаго сѣмене· присази къ плъти страдавъ-
шиї волѣѭ҃ моѭ҃· присази къ плъти моеи ѹ҃-
мрьтвѣвъшии васъ дѣлъ· нь не погржзивыше са·

4—5 дьне-сь-пастъı гаплографич.=дьнесь сьпастъı (нѣтъ въ Lex. Микл.; ἵνα σοι προξενήσω σῴαν ἀκίνδυνον); 6—7 ѥ҃.. ср. р. ἄπερ; 9 ..ньѥ (подъ вл. ..ньѥ 10) вм. писано: ὡσ ἔτι νηπιάζουσιν (опущ. въ слав.) ἐν ταῖσ ἐμαῖσ χερσὶν, ἀνάγνωθι γεγραμμένα (у првдчка было: ἀν.. ἐν ταῖσ ἐ.. χ.. γ..) τὰ τοῦ ἐκουσίου μου πάθουσ τραύματα (строупъ Супр. 503, 13 и 14; изка, крѣдъ, троупъ Lex. Микл.; съкроушиние Ягичъ Октоихъ 1494 г.; првдчкъ читалъ γράμματα); 12 ρ писцомъ изъ т; 14 (и҆) ѳ.. οὐ κρύπτω τῆσ ἐμῆσ δόξησ καὶ νίκησ τὰ τρόπαια; 15 нъ—тв.. (творѭ҃) δημοσιεύω, καὶ πάσῃ τῇ κτίσει κατάδηλα ποιῶ; 16 нн лигатура (мѣст. ед.); 15 нъ—тв.. (творѭ҃) δημοσιεύω, καὶ πάσῃ τῇ κτίσει κατάδηλα ποιῶ; 16 нн лигатура (мѣст. ед.); 18 ѹ҃.. вм. супина (ἐζήτησε τόπον φυγεῖν); 18—19 м'—какографія конца строки; ср. 480,8 (примѣчаніе); 20—21 т° ..ра(къ) са подъ вл. греч. ср. р. τοῦτο περισχισάμενον (т. е. τὸ κατατέτασμα) вм. та ..ра(къшн) са (т. е. ѳпона); 23 [·] нѥ з.. (мѣст. мн. ср.) ѩ҃.. (gen. poss.) εἰσ τὰ ἄδυτα τῶν ἐμῶν ὠτειλῶν, т. е. во святая святыхъ моихъ ранъ, п. ч. осязать раны удостоился только Ѳома для совершенія таинства вѣры; 24 да ідоу́; 25 ѳ.. наст.; ..прѣ.. вм. ..пѣрнѫ҃ полупрáгмона; ср. Lex. Микл.; 25—26 п.. си р.. и҆ вьл..—моѭ Io. 20, 27; 29 моии безъ іота; 30 п.. са (с широк. формы) gerundium въ зн. дат. ед. ж.

отъ смрьтнааго тълѣныа· присѧди къ плъти
моеи гръдоуѳумоу херовимомъ· и чьстъно се-
рафимомъ· и страшьно бесплътьнъıимъ силам'·
и навъıкни искоушениимъ тьмь· что ми е
5 обискано а что не обискано· что ми е страстьно-
е что ли бестрастьное· что ми е смрьтьно что
оумрьштвено тебе дѣла· что ли остало бе см-
рьти· что е· еже подъпада твоимъ прьстом'·
что ли не подъпадаетъ твоеи десници· ти не
10 вѣди не вѣринъ нъ вѣренъ· видѣти ли костиї
ишташи· и хошти видѣти· есе того дѣла ре-
бро мое се тако оставихъ· да тъı взискавъ и
обиштеши· и вѣрж имеши и спасеши са· да
егда придж сѧдити живъıимъ и мрьтвъıи-
15 мъ· покажж врагомъ ѣзвж· и отъсѫждж бог°-
которьнъ съборъ· да видатъ иѹдеи егоже сж
проболи· и поклонатъ са стеиѫште· да отъ-
вѣшта дома и рече· гь мои и бъ мои· вѣроуіж
вьскрьсенію ти гн· вѣроуіж одолѣнью црю·
20 вѣроуіж оуже не иштж егоже обрѣтохъ· вѣроу-
іж гн и не ѣште себе моего владъıко зѣло опъı-
таіж и вѣроуіж· не ѣште твоего цѣсарьствиа
словомъ отажж· вѣдѣ что подрьжахъ и не та-
жж· вѣдѣ кого съподобихъ са присаштн· вѣ-
25 дѣ имъ егоже ни сама смрьтъ може на мно-
го оудрьжати· вѣдѣ кого дльженъ есмъ почи-
сти· тѣмь глаголж гь мои и бъ мои· тъı бъ мои
и гь· прѣдъ вѣкъı вькоупь и новъ· тъı небесь-
нъıи и земьнъıи· тъı не видимъıи ї видомъ·
30 тъı не вѣдомъı и вѣдомъ бъıстъ мене дѣла·

2 г.., ..но(ɣ) и 3 ..но(ɣ) въ ср. р. подъ вл. греч. рода τοῦ φοβεροῦ, σεπτοῦ и φρικτοῦ, т. е. τοῦ σώματος къ плъти; 8 еже ..да (изъ ..дла наст. безъ оконч. тъ; ср. 9) передаетъ членное прич. τὸ ὑποπῖπτον; 9 п.. (здѣсь еже не повторяется) τὸ ὑποπῖπτον; 9—10 ти—вѣ.. Io. 20, 27; 10—11 двѣ венец. ркписи даютъ: Ἴδειν (sic) τῆσ σῆσ ψυχῆσ τὴν παχύτητα (у првдчка не было), ἴδειν (sic; у првдчка ἰδεῖν видѣти ли) ὡσ ταῦτα (мнѣ не понятно; у првдчка ὀστᾶ костн) ζητήσεισ, (ишташи), καὶ θελήσεισ (хошти наст.) ἰδεῖν· καὶ (есе; у првдчка ἰδού?) к. т. л.; прочія ркписи не имѣютъ этого мѣста; 12 в.. и (Микл. невѣрно читалъ ..вън 387, 29) ζητήσησ (обѣ венец.; въ прочихъ нѣтъ) καὶ, но у првдчка было ..σασ καί; 13 1-й зн. преп. безъ промеж.; 14 п... παραγένομαι; сѧди[ти] κριτήσ (прилож.; см. 240, 26); 14—15 с..—м.. 2 Тим. 4, 1; 16 сж безъ -тъ; 17 по.. при да ἵνα... προσκυνήσωσι; 17—18 «да (=καὶ)—мои·» Io. 20, 28; 19 ти dat. poss.; гн и црю зв. ФФ.; 21 не ѣ.. οὐκέτι; себе м.. τὸν ἐμόν (ср. дат. п. себѣ сн 385, 23 и 394, 27); ..ко вм. ..къ (при отриц.; ср. 22) τὸν δεσπότην; 22 вѣроуіж вм. ..ж πιστεύων; 28 п.. в.., т. е. προαιώνιος; 29 ї вставка писца (не доходитъ до линейки); 30 σὺ ἀνείδεοσ ..мъ=..мъ передъ и; у Микл. невѣрно ..мъıи 388, 15), καὶ (и вм. и) ἐν εἴδει τῷ

тъı безъ ѻбраза· а̀ в семъ ѻбразѣ· тъı бъ̀ йстин'-
нъı и человѣкъ без лъжа· тъı на небеси· тъı на
крьстѣ· тъı на цѣсарьствѣмь прѣстолѣ· тъı
на гвоздиихъ ѝ на дрєвѣ· тъı бе страсти по
доухоу· тъı страстиⷤ по плъти· тъı бе съмрь-
ти· а̀къı ѐд'носⷤштьнъ ѻтьцоу· тъı въ съмрь-
ти· тъı въ животѣ· тъı въ мрьтвости тъı въı-
ше мрьтвости· тъı мрьтвъ триї дьнь· тъı роди-
телю присно съıй· тъı въстави плътьиⷤ црь-
къвь· тъı въскрьсе по своєи силѣ· тъı с' нами
въ плъти· ѝ вьсь по вьсеи твари· тъı вьсе йспль-
нишн· тъı дръжанъ въıстъ ѻтъ мене· тебе ви-
ждⷤ плътѣнъıима ѻчима· тебе разоумѣⷤ вѣ-
рьнъıима ѻчима· оувѣдѣ въ та ѻтца ти божь-
ство· ѐдного та г҃а ѝ б҃а йсповѣдаⷤ йно· ѝ йно·
тебе ѐдного навъıкохъ· не ѐд'ного ти йного оувѣ-
дѣ· не раздѣлⷤ тебе не раздѣлѣнаго· не лжчⷤ
тебе не лжченаго· не прѣрѣⷤ тебе не дѣлѣ-
наго· ѝ ѐже виждⷤ ѝ ѐже дръжⷤ· ѝ ѐже разоу-
мѣⷤ· ѐдн҃мь гласомъ йсповѣдѣ· г҃ь мои ѝ бо-
гъ мои· тъı своимъ съходомъ моⷤ дш҃ⷤ вьзне-
се· ѻтъ не дочаанъıнъıⷤ глⷤбинъı· тъı человѣ-
къı плѣнь̀никъı въıвъıша помилова· тъı дъı-
вола попьра ѐлико хотѣ· тъı грѣха въ плъти ѻт'-
сⷤди· тъı съмрьтъ вь̀ плъти оумрьтви· тъı
вестьлѣнниѣмъ тьлѣньıѣ ѻтъıгъна· тъı въскрь-
сенниѣмъ· въскръсеньıѣ намъ понови· тъı три-
дневнаго гроба на земи ѻстави· ѝ поржчника
мрьтвъıимъ· вьскрьсенниа̀· тъı человѣкъı не-
весьнъıⷤ показа· тъı земьⷤ небесе свѣт'лѣишⷤ

1—2 тъı бъ̀ . . нъı и sù θs̄ ἀληθῶς καί; 5 (съ) с . . παθητός; 8 триї дьнь (вм. дьнь=дьнъ) род. мн. въ кач. опредѣл. sὺ νεκρὸς τριήμερος; 9 па . . τοῦ σώματός σου Io. 2, 21; 11 ѝ (исправь у Микл., 388, 25, ошибку Копитара тъı; Ziv. не исправ.) вьсь(дь) καὶ πανταχοῦ; 12 д . . к . . въ греч. наст. κρατῇ; 14 исправь у Микл. оу . . та 388, 27 γνωρίζω ἐν σοί; 15 йно [·] ѝ йно [·] (сⷤшта) ἄλλο καὶ ἄλλο ὄντα; 16 не ѐд' . . (вм. йного) ти ѝ . . οὐχ ἄλλον καὶ ἄλλον; 17 р . . διαιρῶ; л . . χωρίζω; 18 п . . τέμνω; 21—22 ср. Пс. 29, 4; 28 ѝ (нѣтъ въ греч.; можб., и въ слав. слѣдуетъ читать ѝ(с)пор . . род. въ зн. acc. praedic., кк въ греч.) п . . (ч писцомъ по разурѣ другой буквы) ἐγγυητήν; 29 м . . [·] dat. poss. (τῶν νεκρῶν); ч . . acc. object.; 29—30 н . . acc. praedicat. (sὺ τοὺς ἀνοῦς οὐρανίους ἀπέδειξας); 30 з . . acc. obj.; с . . acc. praedic.

(венец. ркписи τὸ) κατ' ἐμέ (к . .—д . .; имѣется въ виду Быт. 1, 27, κατ' εἰκόνα).

сътвори· тъı вьсе на оу҃нь҃шиѭ прѣстави· тъı
бъ҃ съı бъıстъ чловѣкъ· да чловѣка сътвори-
ши ба҃· бъ҃ мои҃· бъ҃ мои҃· глаголa ѥмоу҃ їс҃· ѥ҃ко ли
мa видѣ вьзвѣрова· зьри да не пакъı вьзидж-
штоу҃ ми сь пльтиѭ· тъı не вѣрьнъıмь рѣчи вьз'-
мъ речеши· a҃штe не виждж вь ржкоу҃ ѥго зна-
меньıa гвоздиѭнaго не имж вѣръı· ѥдноѭ
вьждeлѣ ѥдноѭ не вѣрова· ѥдноѭ обиска·
ѥдноѭ вьзвѣрова проповѣдaн оуже ѥже приѧ·
блажени бо ѥже не видѣвъше ти вѣроваша·
о҃блажени҆ бо то на нъı прѣи҃детъ· къ не видѣ-
вшиимъ ѥго и вѣровавшиимъ к нѥмоу҃· бла-
жени бо мъı вѣроѭ видѣвьшеи҃ не видима'-
го· блаженни мъı праздьньствоу҃ѭште зьра-
штии ѥго· и҃ очима приносaште· и҃ оустъı лобъı-
заѭште· и҃ зжбъı ѣджште· ѿ таи҃вьно дивь-
ноѥ и҃ грѣдое иже сѣди о҃ деснжѭ отца· о҃ деснжѭ са
обрaштетъ благочьстьнъıимъ· и҃ ѥже аггѣлъı
похвалимъ· дръжитъ са скврънавъıима ржка-
ма· и҃ приносимъ отъ не достоиньıихъ· приноси-
тъ себе· и҃ не отъвѣжитъ грѣшьноѭ дланьѭ на-
шеѭ· не отъвѣгаѥтъ отъ сжденъıихъ пръстъ
нашихъ· и҃ не сътъретъ врьньнъıихъ творьць·
нъ самъ повелѣ и҃ глаголѥтъ· вьзмѣте ѣдите·
вьзмѣте пиите· принесѣте ржцѣ ваши· и҃ въ-
ложите вь ребро ми· и҃ насладите са моихъ сжд°-
въ· ѥгоже бо вьзьмете сжда· вь томъ ѥсмъ вьсь·
Придѣм' же ѕ҃ко вьси чистѣ къ чистоу҃· ти приимѣм'
г҃а своѥго· не тоу҃ же авьѥ ижде и҃ приимше· не прѣ-
обидaште ѥго приходимъ· нъ отидѣмъ вь себѣ·

3 ба҃ θν҃ acc. praedic. (по писанію: Пс. 81, 6; Io. 10, 34—37); 3—4 г..—..ва Io. 20, 29; 5 на лѣв. полѣ 4 точки — замѣтка приписка; 6 ѥго безъ іота; 6—7 а..— в.. Io. 20, 25; 9 ..дан вм. «(·) ..дан» (κήρυττε λοιπόν, ἅπερ παρείληφας); 10 Io. 20, 29; ..ша вм. ..вьше (Остр.; ..вше Супр. 533, 15; ..вьшен Мар., Згр.; ..вьшни Асс.) πιστεύσαντες; 11 ѥ надъ строкой писцомъ; п.. διαβαίνει; 12 ѥго безъ іота; 14 ..нн[и] ср. 12—13 (въ греч. безъ члена, кк предикатъ); 14 п.. καθ' ἑκάστην πανήγυριν (собственно по вьса праздьньства, кк καθ' ἑκ.. ἡμέραν по вьса дьни 384, 14; 396, 4; καθ' ἑκ.. ἔτος по вьса лѣта 438, 24); 17 г.. «е» вставка писца, между буквами (за тѣснотой безъ іота); сѣди 3-е л. наст. (см. 322, 4; 359, 20—21 и 22; 483, 4); 18 ѥже (безъ іота) нескл. въ зн. иже о҃; 24—25 в..—пи.. Матѳ. 26, 26; 25—26 пр..—ми Io. 20, 27; 27 вьзьмете и ѕ҃ко.. исправь у Микл. 390, 5 (Ziv. невѣрно вь.. на къ.. а юстъ у Микл. вовсе не исправилъ); 28 иниц. въ полѣ; ѕ҃ко писцомъ; 28—30 προσερχώμεθα τοίνυν ἅπαντες καθαρῶς τῷ καθαρῷ, καὶ δεχόμενοι (вар. δεξάμενοι; приимѣмъ') τὸν Κν̄ τὸν ἡμέτερον, μὴ εὐθέως (не тоу же авьѥ) ἅμα τῷ δέξασθαι (ижде и приимше) καταφρονητικῶς ([не] прѣобидaште) αὐτῷ (ѥго вм. къ нѥмоу подъ вл. прѣ..) προσέλθωμεν (вар. προσερχώμεθα), ἀλλὰ ἀναχωρῶμεν (вар. ἀναχωροῦντες) κατ' ἰδίαν.

и҆ є҆дини є҆дномоу весѣдоуємъ и҃збавителю
нашемоу господоу глаголѫште· нѣсмь досто-
ини да подъ стрѣхѫ подъи҆деши въ наша доу-
ша· нъ є҆лма же тъı хоштеши дръжати сѧ нами·
то и҆ до ньца а҆ко человѣколюбьцъ вьселити сѧ въ
нъı вьзлюби· тебѣ надѣѭште сѧ прихаждаа-
ємъ· велиши владъıко да вьзнесемъ оу҆стъ на-
шихъ врата· а҆же тъı є҆динъ сътворилъ є҆си· въ-
ходиши человѣколюбьствомъ а҆коже вѣ· въхо-
диши о҆трѣшаѭши безаконий сѣвѫзъı· въхо-
диши и҆ о҆свѣштаѭши тъмнъıѧ наша помъı-
слъı· вѣрьствоуємъ а҆ко то сътвориши· не бо и҆
ни блѫдница съ слъзами к тебѣ привѣгъша
к тебѣ не о҆тъвѣже· ни разбоиника о҆стави бı-
ти а҆къ вѣ· ни мъıтара о҆тъврѣже покаѭшта сѧ·
ни гонителя о҆тъгъна познавъша твоѥ цѣсарь-
ствиѥ· нь ти вьси покаанъıємъ о҆ть тебе примати
бъıша· и҆ въ ликъ твоихъ дроугъ вьрѧди· да съ
такоѭ оубо мольбоѭ и҆ доушеѭ· невесънъıѧ
таинъı приимемъ· и҆ житъıємъ цѣлоумномъ
сами сѧ о҆градимъ· и҆ да не и҆злази слово сквръна-
во ѫдѣже х҃ъ вьлазитъ· такоѭ жизниѭ прѣ-
хаждаите и҆ въı новообѣштений постъıдите
сѧ не болѣзньнаго рождьнъıа кѫпѣли не о҆тъме-
штате сѧ с҃тъıѧ· да не рече на въı кѫпѣль· сънъı
родихъ и҆ вьзнесохъ ти же сѧ о҆тъвръгоша мене·
вь небесехъ ваша вьписана сѫтъ и҆мена· не па-
къı въ тиню сластиѭ зълъıими дѣлъı· сами сѧ
покалиите· сѣвлачаште же ризъı вѣлъıѧ не съвла-
чите вѣлости доушьнъıѧ· тѫ бо одеждь а҆ште

2—3 нѣ..—..ши Матѳ. 8, 8; 4 є҆.. у Микл. (390, 11) Ziv. не исправилъ ѥ..; 5 то и҆ до (ко)ньца ἐπειδὴ σύ (ср. выше є҆лма же тъı тоже ἐπειδὴ σύ); Микл. изд. тои доньца (390, 12) и въ Lex. «тойдоньца» vocabulum obscurum; съ искаженія «то и҆ до (ко)ньца» писецъ начиналъ главное предлож., на самомъ дѣлѣ начинающееся съ тєкѣ (6); что онъ читалъ то и҆, а не тои, указываетъ оборотъ надстрочн. знака; 6 к.. аор. 2 л. ед., а въ греч. наст. θέλεις; тєкѣ, какъ грецизмъ, вм. къ тєкѣ σοί (при глаг. προσερχόμεθα), а въ слав. перепискѣ грецизмъ сохранялся подъ вл. прич. н..; 8 на прав. полѣ 6 точекъ — замѣтка приписчка; 9 (съ) ч.. μετὰ φιλανίας (μετὰ не првдлось тв. орудія); 10 (и҆) о҆т(ъ)р.. καὶ λύεις; 11 є҆ безъ іота; 13 к.. род. (при отриц.) ед. (πόρνην); 14 к тєкѣ зачеркнуто чернилами писца; ы sic (еревое); 14—15 исправь у Микл. (390, 20) къıни к (Ziv. дополнилъ ъ҃) на къıти ѥкъ (εἶναι ὃ ἦν); 17 нѣ надстр. зн. въ видѣ точки (не доведенъ, и Копитаръ не замѣтилъ); м писцомъ изъ т; 19—20 н.. т.. вин. мн. (τῶν οὐρανίων μυστηρίων μεταλάβωμεν); 22—23 т.. ж.. п.. τοιαύτην πολίτειαν μετέρχεσθε; 24 р.. дополн., к.. къ нему опредѣл.; 25 ..ѧ, т. е. кѫпѣли, а въ греч. τὴν θείαν αὐτῆς (т. е. τῆς χολυμβήθρας) λοχείαν; 25—26 сънъı—м.. Иса. 1, 2; 27 нѣ—и҆.. Лук. 10, 20; 27—29 ср. Прит. 26, 11 и 2 Петр. 2, 22; 29—2 ср. Апок. 3, 4—5 и Еккл. 9, 8.

вы сами не ѿтъвръжете· никтоже ѩнъ васъ не имать мощи сѣвлѣшти· бждѣте присно новосьвѣтьни· да достойни бждете блаженоу҆моу҆ ѻномоу҆ гласоу҆· йдѣте благословештенїй ѿца моегѡ· приймѣте оу҆готованоѥ вамъ цѣсарьствиѥ· ѿтъ съложенїа вьсего мира· ѥгоже вы вьсѣмъ намъ не погрѣшити· ѻ х҃ѣ исоу҆сѣ г҃и нашемъ· ѥмоу҆же слава съ ѿтцемъ ѝ сь сватыймь доухомь· вь вѣкы вѣкомъ· ѧмин ·:·

сватаѧго ѻц҃а нашего ї҃ѡ҃ана ар҃хиепп҃а костанѣтина града златоу҆стаго· ѻ сватѣмь домѣ ѧпостолѣ· ѝ на ѧриѧны ·:· Законоу҆ оу҆бо црькъвноу҆моу҆· покарѣѧ сѧ присѧгохъ· ѩкоже мощьно стжпа ти· величьствиѥмь же оу҆казаніа· съдѣлѣва · оу҆клонаѩ сѧ страхы· ѝ ѿтъвьсѧдѣ съдръжѫ сѧ· како съращтѫ се дѣѩнїѥ· кыи ли ѻбращтѫ ѝсходъ словоу҆· ѧкы ѝ жива проповѣда домѫ нъ гробь сжпротивь проповѣдаѥт҃· съмрьть· ѧкы мрьтва съповѣдь· нъ дѣлесы· ставыѩ сѧ· ѝ мрьтвъ ѥстъ· ѝ бе съмрьти оу҆мьрѣ ѧкы человѣкъ· ѝ приходитъ миръ ѻкы ѧггѣлъ· ѝ страсть прим· ѝ страстьмь сжпротивитъ сѧ· ѝ долѣ лежитъ· ѝ горѣ ѩвыѩѥтъ сѧ· ничтоже бо ѥго възможе покрыти· никоѥже мѣсто възможе погоу҆бити ѥго· вьсѫ вьселѥнѫѩ вьзѧ гробъı ѥго· ѝ вьсѫдь ѧкы слѣньце сиѩѥтъ· съдѣлѣша земи мощи правѣдиваго· ширий ѩви сѧ вьсѣм тварь· ѝ вьзнесе и благодѣть вь мирѣ· вьса страна часть ѩматъ домъı· вьсь миръ напльни· и прѣбываатъ вь мѣстѣхъ цѣлъ· вь вьсѫ

2—3 новос[ѣ]в.. νεοφώτιστοι; 4—6 н..—м.. Матѳ. 25, 34; 6—7 ἦσ γένοιτο πάνταϲ ἡμᾶϲ ἐπιτυχεῖν; 10 заставка; 11—12 уставъ нѣсколько мельче; с и ѻ широкой формы: сватаѧго, злато.. го.ѻ; «сто» (въ ѧп..) случайно содрано; 13 рисов. иниц. въ полѣ; оу҆ко...же (15), т. е. μὲν... δέ; 13—14 ἤψάμην ὡϲ οἱάτε (ѩкоже м..) τοῦ βήματοϲ (стжпа); 14 ти dat. ethic. (нѣтъ въ греч.; Микл. читалъ стжпати 391, 7 сн.); стжпъ въ лексикѣ не извѣстно; βῆμα: постжпькъ, стопа, сждиште Микл. Lex.; стопа Аплъ изд. Калужн.; соудищи Ягичъ (Октоихъ); 15 оу҆каз.. передѣлано позднѣйш. рукой на съказ.. (с изъ ѻ разурой лишней части, ъ по разурѣ у); съдѣлѣка(ѥмъ) ἐχνικόμενοϲ теперь на пергаменѣ, но ѥмъ тѣмъ же справщикомъ по разурѣ (іотъ и надстр. зн. остались отъ бывш. у писца оконч.); 15—16 оу҆.. сѧ ст.., т. е. ἱλιγγιῶ; 17 ѻ.. εὕρω ср. съ сѣр.. (16) ἀπαντήσω; 18 г.. подлеж.; 19 «ет҃» (безъ іота) писцомъ тѣми же чернилами; 19 ..дѣ наст. 1 л. ед. въ зн. буд. (διηγήϲομαι); 21 оконч. -ти гаплографич. = -ти·ѝ ἀθάνατοϲ, καί; при.. вм. прѣ.. (или про..) м.. διατρέχει τὸν κόϲμον; 21 ѻкы (ὡϲ) ср. остальн. случаи съ ѻ: 516, 8; 523, 11; 543, 19; 546, 22; 548, 15; 557, 16; 558, 20; 565, 8; 567, 14; 570, 8 и 25; въ Изборн. 1073 г. случай ѻкы л. 121ᵇ («Матер.» Буслаева. М. 1885. стр. 9, подъ «ослы», а въ его «Историч. Христоматіи» М. 1861. стр. 263, 9); 23—24 н..—п..

земьѭ ѩзиде слава ѥго· ѩ въ коньць вьселѣнъıѧ побъıтъ ѥго· како и оу̑во прозовѫ· слѣньце нь ноштиѭ не осѣнѩѥтъ сѧ· звѣздѫ нъ дьнь' сем не покръıѥтъ· вь все врѣмѧ освѣштаѥтъ съзъданиѭ· вьсѫ тьмѫ отъгони отъ вьселѣнъıѧ· нѣстъ тъмъı по нѣмь тъма ѥго не омрачитъ· рѣка не ставитъ· море дръжати не можетъ· море оточьноѥ знаѥтъ мѫжа· ѩноѧзъıчьници чътѫтъ домѫ· вьсѧ странъı дьньсь праздьноуѭтъ· ѩ сего слово ѧкъı даръ владъıцѣ приносѧтъ· гъ мои ѩ бъ мои· ѫжика моѧ и творьць мои· ѩзбавитель̀ мои· ѩ цѣсарь мои· та бо наоучи дома· се нъı остави ѧкъı чадомъ своимь' обьда· ѧкъı ѩ съкровиште ѥстьство дрьжитъ слоко· вьсь родъ того глаѧса ради· оутвръждаѥть' сѧ· до аггѣлъ простьрѣ сѧ рѣчь· архангѣли то ѩспоѵѣданьѥ ѩко ѩ ѩнкоурѫ дръжатъ· вьса тварь ѩко ѩ обазанье повѣдь обноситъ· ѥдинъ аринс· лишитъ сѧ слова· тъ ѥдинъ отъпадаѥтъ отъ жрѣбиѧ· не ѩсповѣдаатъ съ домѫ гѩ хѫ· не познаѥтъ ѥга бѫ с нимъ· рабомъ позъıваатъ владъıко· не глаголѣтъ гмь ни бмъ· не въздръжитъ ѩстины· не съложитъ сѧ съ домѫ· не вьслѣдоуѥтъ правьдьнаго· ѧ чьтъı ѥмоу дьни и праздьнѫ сь обьштиимь вьселѣнии прилагаѧ сѧ· къ дроугомъ доминомъ· нъ не оукрадетъ зълова добродѣаниѧ· не вьсхъıтитъ лѣстьць поводатаѧ ѩстиныı· вѣстъ пастоухъ звѣрѣ· вѣстъ праштьникъ влъка· вѣстъ влѣнѫ крьмникъ· вѣстъ пристаниште боурѫ· вѣстъ воинъ ратника· вѣстъ

XXXIV тетрадь (полный кватерніонъ).

2 по.., т. е. τὰ τρόπαια; оуко на 3-мъ мѣстѣ (πῶς οὖν αὐτόν); пр.. съ двойн. вин. (ὀνομάσω): acc. praedic. «с . (;)», «з.. (;)» (3); 5 с.. въ зн. сущ. ж. р. (ср. вьселѣнаѧ) τὴν κτίσιν; 8 м.. ѳ. , т. е. ὠκεανόσ (cod. theol. Lambecii 116. 948 года ὁ καὶ ᾱνοσ = ὠκεανόσ); 10 сл.. τὴν φωνήν; 11 гъ — мои Io. 20, 28; 13 нъı въ знач. дат. п. (ἡμῖν) ср. 200, 21; 379, 4; 413, 2; 513, 5; (къı:) 138, 8; 257, 26; 259, 24; 404, 3 (bis); 498, 20; (ка:) 203, 28; 212, 20; см. Лескина Грам. § 83, гдѣ случаи «52, 9» и «52, 4» надо исключить: 1-й есть къ нъı (71, 22) ἐν ἡμῖν, а 2-й— вм. къ къı ἐν ὑμῖν; 14 ѳ.., т. е. τὸν κλῆρον; 14—15 ὡσ θησαυρὸν ἡ φύσισ κατέχει τὸν λόγον; 15 ѥ безъ іота; 17 ѩко—д.. Евр. 6, 19; 17—18 πᾶσα κτίσισ ὡσ διάδημα περιφέρει τὸ δόγμα; 18 ѧ.. ἄρειοσ; 20 д.. тв. п.; хѫ писцомъ по разурѣ мѣста для двухъ буквъ; 21 ѥга (αὐτὸν) не подъ вл. ли бога? но см. 457, 13; бѫ род. въ зн. вин. (acc. praedic.); р.. въ греч. acc. praedic.;

ср. Матѳ. 5, 14; 24 н.. безъ іота ѥ; 24—25 к.. пог.. ἠφάνησεν; 25 вьсѫ ὅλην τὴν; 25—26 ..къ ѥго «ъ»=ъ передъ іотомъ; 27 з.. «н» писцомъ изъ м; м.., т. е. τὰ λείψανα; 28 1-е ѥ изъ начатаго ѧ писцомъ; 29 вьса(ка) с.. πᾶσα γωνία; ч.., т. е. мощей; вьсѣ καὶ πάντα τὸν.

дома ѧриѩ· вѣстъ и ѿтъгонитъ· не приѥмлетъ чѣ-
сти влазнѣнича· не вѣлазитъ въ ѹбителѣничъ-
скѫ пештерѫ· не въдворитъ са с нимъ· ѿтъвраща-
ѧтъ са събора ѿтъметѫштнихъ са· гнѫшаѥтъ са
которѣнаго гласа ихъ· ненавидитъ ѹстъ на бога
глаголѫштнихъ неправѣдъı· ставъıѥ· ѧзъıка
не наричаѫшта ѓа и ѓа ха и вѣпиѥ к нимъ· ѿтъ вьсе-
ѧ вѣселѣнъıѧ· ѧриѥ что мѧ бриши· что мажеши
масломъ главѫ моѭ· что ми праздьноуѥши дьнь с
безаконниче· не приѥмьѭ ти хвалъı безаконѣ-
нъıѧ· не сѣвѣшталѫ са къ соуѥтнѣи твоеи вѣрѣ·
не знаѫ твоѧ безаконнъıѧ повѣди· не ч'ти ме-
не вечѣствоуѫ съзъдателѧ· не приѥмьѭ чѣсти
вечѣстнѧ матера· ѧште владъıкѫ кориши мене
рава како ѹвѣштаваѥши· ѧште ми не дръжи-
ши вѣръı како ми праздьноуѥши памѧть· ѧште
са не сѣвѣшталѫши сѣ мноѭ· како ми бѣштоуѥ-
ши гровоу· ѧзъ ѓа и ха и ба навъıкохъ· ѣискахъ рѫ-
кѫ и истиноѭ ѣврѣтохъ· и своими прѣстъı ѹвѣри-
хъ са· не йнъ ми съказа вѣди· не ѿтъ слоухъ има-
мъ чоудо· не вѣрѣствовахъ рекшиймъ сѫпро-
тивихъ са ѧпостоломъ· въздразихъ петра ѹчи-
ти мѧ хотѧшта· рѣхъ човѣче что мѧ съмѫшта-
ѥши· что ми словеса дѣанїимъ дариши· что ми
велиши ѿтъ рѣчи вѣровати· ѩко видѣ виждѫ·
ѩко навъıче навъıкнѫ· ѧште ми ѥстъ проповѣда-
ти· видѣвъ ти проповѣдѣ· никтоже слъıшанѣ-
ѭ повѣдаѧтъ· никтоже ѿтъ рѣчи повѣди приноси-
тъ· никтоже мене прииметъ твоѧ повѣдаѫ-
шта· ѧште мене въпросатъ како вѣскрьсе ѓъ· не вѣ-

6 н.. род. въ зн. вин. (ἀδικίαν); 7 «ѓа и ба» (acc. praedic.) Io. 20, 28; ха acc. object.; 9 ми dat. poss. къ дьнь [с]: «τί μου τὴν ἡμέραν ἑορτάζεις, παράνομε;»; 10 ти (dat. poss.: σοῦ) «н» писцомъ изъ смазаннаго ъ; 12 твоѧ род. п. вм. твоѥѧ; ср. твоѧ 393, 8; своѧ 279, 14 и 424, 9; ср. ниже, 512, 4; ср. Добром. (*Яичъ.* Sitzungsber. Bd. 138, стр. 65): твоѧ 86ª, 17; никоѫже 142ᵇ. 16; моѧ 141ª, 10. 149ᵇ, 12; своѧ 144ª, 20; ср. Григор. Парим.: твоѧ л. 26ª, 8. 29ᵇ, 30; моѧ л. 28ª, 14; 13 ѥ безъ іота; 14 ..ра вм. ..ре (придож. къ род. «чѣстн»): οὐ δέχομαι τὴν τιμὴν, ἀτιμίασ μρα; 15 ѹ.. θεραπεύσεισ; ми dat. poss. (μοῦ τὴν πίστιν); 16 ми (dat. poss.) нѣтъ въ греч., но ср. выше, 9; 17 ми dat. poss. (μοῦ τῷ τάφῳ); 18 ἐγὼ (τὸν) хν «χν καὶ θν» ἐδιδάχθην (ср. 7); 18—19 р.. тв. п.; 23 2-е «шт» лигатура; 24 дѣ.. ἀντὶ πραγμάτων; 25 ѡс ѥіδεσ, ἴδω; 27 видѣ[въ] ти п.. θεάομαι καὶ κηρύττω; 28 повѣдн δόγμα; 29 пр.. ἀποδέχεται; т.. τὰ σά.

21—22 ..ко вм. ..кѫ acc. object.; 22 гмъ, бмъ въ греч. acc. praedic.; надъ ни бѣлѣгъ (˘) безъ выноски на полѣ; 23 д.. тв. п.; 24 ѥ.. dat. poss. (αὐτοῦ); дѣни вин. ед. (и=ѣ передъ и καί); 25 сѣ ѳ.. вѣселѣнии(мѣ) μετὰ τῆσ κοινῆσ οἰκουμένησ; (й) п.. са [·] καὶ συντάττων ἑαυτόν; 26 ѹ.. κλέπτει.

дѣ что рекѫ· аште рекѫ петръ ми повѣда· кто
прѣвоиѣ подобѣнъвѣрь бъти· виждь и проповѣ-
дѣ· навъкнѫ и наоучѫ· вѣроующѫ и вьвѣрѫ· рекѫ
азъ дома апостолъ· не отъ человѣкъ ни человѣкъ·
ни человѣкъ ради· та ми глаголѫштоу хс са ави·
и которѫ тоу авие раздрѣши· и рече къ мнѣ· чт
бъстъ дома· ч'то са сѫпротивиши петроу· ч'то с
п'риши съ дроугъими· приди вѣзми чоудо иско-
шенимъ· оувѣждъ вѣскрѣшенъиѣ дѣломъ· пр -
неси рѫкѫ и виждъ плътъ· аште можеши дръжи
аште имаши чистъı прѣстъı· присази образѣ
аште вѣроующи и досажеши· аште ли са приши
не обраштеши· аште страстѣ имаши бестрастѣ-
наго не оувѣси· та слъишавъ· очистихъ доушѫ
отъ невѣрьствиа· сънахъ си распѣрѣнижѫ вѣдь·
покоривъ са вѣзахъ нъиа· присагохъ са къ плъ-
ти радоума са и трепешта· распрострѣхъ съ прь-
стъı и око доушноиѣ· и двоиѣ оуже дѣлесоу разоу-
мѣхъ· дръжахъ и видѣхъ· обискахъ и зѣрѣахъ
рѫкѫ же плътѣ дръжаахъ· а доушѫ ба поразоу-
мѣахъ· и вънѣиждѣ обрашташахъ чоудесно· а жь-
трѣждѣ страшно· и авъиѣмо са велико и дръжи-
мо чоудно· възпихъ оубо оужасъ са ижде прихъ'
гь мои и бъ мои· никакоже во видѣхъ рава· ника-
коже сѣмѣрен бѣаше видѣти· образъ и жьничь-
ство просвѣшташе са· и божьство просиаше са·
и ношено овъишаше са· и носаи славъиаше са· и о-
вѣма разоумѣниима дѣаниима вѣаше клапѫш-
штоу са лицоу· та азъ искоусивъ прѣахъ· та прѣ-
стомъ дръжахъ· а тъı кждоу арие блазниное навъı

1—2 кто (имать)—б.. «τίς ἀξιόπιστος προέξει;» (вѣн. theol. 116 Lamb. 948 г. f. 268b, 21—22); Микл. произвольно «вѣрѣ» 394, 6 (Ziv. не исправ.; у Копитара «вѣрѣ», и на полѣ отмѣчено «вѣрь бъти») и Lex., ст. подобьнъ; подобьнъвѣрь (=..ръ ἀξιόπιστος; другой првдъ 500, 27) ср. маловѣръ (ὀλιγόπιστος); подобѣнъ въ знач. ἄξιος см. 244, 11. 429, 8 и 9. 513, 5 и пр; съ подобѣнъ.. ср. громъгласомъ 465, 2; ср. описки ко(го)скарѣнъиѣхъ 396, 8 и когъ(скарѣнаго) 403, 17 и разуру «когобо»(-рацъ) 480, 18; ср. толкъ въ Болон. Пс. 17, 3 (изд. *Ягича* 65 стр.) когъспасаемоумоу чловѣкоу тоῦ κατὰ θν̄ σωζομένου ἀνδρὸς (вар. км̄ с..); προέξει прѣвоиѣ (имать) бъти ср. προεχόμεθα (Рим. 3, 9) прѣспѣнии ли (Шиш.; прѣспѣли Калужн.) къхомъ; προέχειν прѣнмѣти Lex. Mikl.; προέχων сильникъ ib.; Fronto Ducaeus (Cryptae Ferratae mss.), Savilius (Мюнхен.) и отъ нихъ Montfaucon издали «τίς ὡς ἀξιοπίστῳ προσέξει»; 3 μάθω καὶ διδάσκω, πιστωθῶ καὶ πιστοῦμαι; 4 н (1-ое) писцомъ изъ п; «ни человѣкъ» зачеркнуто писцомъ; 7 д.. им. въ знач. зв. Ф.; 10 м.. χωρεῖς; 12 д.. φθάξεις; 13 ѳ.. εὑρίσκεις; 13—14 в.. ср. р. (τὸ ἀπαθές); 15 си dat. ethic. (med. въ греч.); ра.. sic писцомъ; 20 рѫкѫ[ж] и ..шж тв. пп.; 24 «гь—мои» Io. 20, 28; рава Филипп. 2, 7; 25 ..рен(о) «о» исчезло въ склейкѣ разорван. перг. («о» у Копитара, т. е. до склейки); οὐδαμοῦ ταπεινὸν ἐφαίνετο σχῆμα (Иса. 53, 2 sqq. и 8); 27 овъı..(ὑφοῦτο) «о» или «с»? (у Копит. с) чернила слились; ..и вм. ..штеиѣ τὸ φοροῦν; 27—29 καὶ δύο νοου-

кѫдоу оубѣдѣ їѧже проповѣдаѥши· х҃са ѡбиска-
лъ ли ѥси ѩкъı ѧзъ· ржкѫ придѣалъ ли ѥси· обра-
зъı їзискалъ ѧ ѥси· прьсти твоѥ ѡпослоушаѫтъ ли
ти· прия ли тъı г҃а· въ коѥ ржцѣ вѣ нѣѥже вѣсѣ҃ıти
5 заложено їмѣнье· въ коѥ ѧпостолъı ѡкраде· въ коѥ
прия їноѧзъıч'ника плѣнъ· въ коѥ оудрѫжа мѣ-
здѫ весчьстъвѣкиѫ҃· въ коѥ їсѫчи крьвьнъıѧ
сѫдъı· вѣ коѥ мнѣ сътворити правдиво не правѣ-
д'но· въ тоѥ х҃а ѡбиска не бѫди· не тако не правьд'-
10 нъ владъıка· не тако блазнѣнъ х҃с· ѩкоже тебѣ
своѫ҃ плътѣ оувѣроуѥтъ· ѥси дръжалъ ѥгоже са
ѡтъврѣже· не ѡбиска ѥгоже ненавидѣ· не їзи-
ска ѥгоже ѡхоуди· не видѣ ѥмоуже не вѣрова·
ѧште бъı добрѣ їзискалъ· не бъı тако зълѣ про-
15 тлъковалъ· ѧште бъı ѥсповѣдалъ· не бъı тако
невѣрьствовалъ· ѡтиди наслади са зълобъı· ѡт'-
пади съ своѥми сѫпостатъми· ѡбаче ѥдинъ ти
сънъ разорихъ· ѡбаче народа свободихъ твоѥѫ
пакости· ѥште мало ѝ ѡтъвѣсѫдоу та разорѫ·
20 ѥште мало ѝ ѡтъженѫ та ѡтъ въселѣнъıѧ· нъıнѣ
ти ѡтънѣмѫ главѫ· нъıнѣ ѝ запада ѩз'бавѣѫ҃
твоѥѫ пакости· ѥй блаженъıи дома ѥсплѣна-
и слово дѣлъмъ· повьслѣдоуи гласа своѥго· до-
бръıи начатъкъ оутврьди съконьчанѣѥмъ· ѧ-
25 къı въстока свободи· ѝ запада· оуслъıши ѝ ра-
збоѥника ѩко ѝ пакостьника ѩко ѝ пакост'-
ника ѡтъсѣчена· вѣнѣчай цр҃ѣ ѡдолѣнѣѥм'·
даждъ миръ народоу· приими потъı съшъдъ-
шиѥмъ са· приими града молѧшта са твоѥѝ
30 прьсти· вѣса тѣлеса поустиша ти молитвѫ

2 п.. προσήνεγκας; 3 ı писцомъ; ѡпо.. у Микл. 395, 6 безъ ѡ- ошибка Копитара (μαρτυρῶσιν); 4 коѝ мѣст. ед. ж., кк и ниже, 5 (bis), 6, 7, 8 (ср. опущ. ѥ въ род. 510, 12); вѣс.. и писцомъ изъ ъ дополненіемъ поперечины и смазкой специфич. черты выступив. вверхъ ера; 5 з.. ѝ.. (безъ іота), т. е. τὰ χειμήλια; 6 ѝ.. п.., т. е. τοῦ βαρβάρου τὰ λάφυρα; 8 м(ь)нѣ, т. е. ἐδόκησας; ..во(ѥ) acc. object. τὸ δίκαιον; 8—9 не п.. acc. praedic.; 9 1-й зн. преп. по разурѣ т'; 1-е ѥ писцомъ изъ о; 10 ѧ.. ἵνα; 11 пристав. оу- = къ- ἐνπιστεύσῃ; 17—18 τέως ἕνα σου κατέβαλον πύργον; 18 н.. въ греч. τὴν θρᾴκην (Θракію); ср. 25; 21 ти dat. poss. (σοῦ); ѡ.. ἀφαιροῦμαι; 22 к.. д.. въ зн. зв. Ф. (μακάριε θωμᾶ); 22—23 ..наи вм. ..наи πλήρωσον; 23 сл.. д.. Лук. 24, 19; 23—24 καλὴν ἀρχὴν βεβαίωσον τὸ τέλειον; 25 к.., т. е. τὴν θρᾴκην (ср. 18); 26—27 [ѩко — ..ка] писцомъ; 28 д.. βράβευσον; н.. τῷ κόσμῳ; 30 в.. т.. πᾶσα ἡλικία. На разрывѣ пергамена испорчено: г (23; уцѣлѣлъ только крючекъ), н (24, въ ..кон.. безъ 1-й черты), іотъ во 2-мъ ѝ (26), т (28, безъ прав. крючка).

μένων ἦν πρᾶγμα τὸ προσκυνούμενον πρόσωπον. Прав. поле оторвано съ буквами: 6 чт(о тн) τί σοι; 7 с(а); 8 полъ-ѕ; 9 пр(и)-; 12 и 22 полъ- и; 16 ъ (видна верхушка); 19 ъ безъ кружка; 30 ..ъ(че) ἐδιδάχθησ.

стари и ѽнии· припадаѥмъ ти гробоу· дѣвы и ѽ-
ноша· ѻвыѥмъ тѣло твоѥ· младеньци ꙗко и пти-
шти вѣзираѭтъ к тебѣ зѣѭште· не прѣзьри
сицего ѻбраза· не тъшта ѻтъпоусти нашихъ трѳ-
дъ· даждь нъı подобьнѫ мѣздѫ потъ нашихъ·
ничтоже велико ѻтъ тебе просимъ· ꙗже имаши
просимъ оу тебе· ꙗже даѥши иштемъ· ꙗже хо-
штеши видѣти чаѥмъ· иноѧзычьна ѻставѣ-
ша· ѧриа ѻтъргънана· цѣсара вѣнъчавъша сѧ·
мира ѻбративъша сѧ· хва възвъсивъша сѧ· и о-
тъ вѣсего вѣкоупѣ вѣселѣнии· слъıшаште и
глаголѭште· гь мои и бъ мои· томоу слава и дръ-
жава вѣ вѣкъı вѣкомъ ѧмин·:·

житиѥ їѡкѡва чрънориꙁьца· много имъı оумилѣнъıѥ·:· ɯɯɯ

Многъıихъ благъıнѫ· и дш̃и полезьнъıихъ добр°-
дѣаний· и по заповѣдемъ съпасовомъ жити на-
чинаѭштимъ· доброѥ съмѣренъıѧ приобрѣ-
тенъıѥ· ходатаи бъıваатъ· ѥже сътворити пот'-
штавъıи сѧ· и їсправивъıи то· не паденъıѥ коѥ и грѣ-
ховьноѥ ѻплѣнениѥ· и величанъıѧ ѻ своѥмъ ѻоуп'ва-
ний· подъѧти възможетъ· ꙗко бо многѫ то тъште-
тѫ· и несътрѣпимъ врѣдъ· и великѫ вѣдѫ наводи-
тъ не вънимаѭштиимъ· ѥстъ оубо ѻтъ многъıихъ'
дроугъıихъ· оузрѣти знамений· оучастьнѣ же и ѻ-
тъ хоташтааго· ѻтъ насъ прѣдложенааго бъıти
съповѣданъıѧ· на вѣзгражденъıѥ и оутвръжденъıѥ
ѧггѣлъскааго сего житиѧ· вѣ семъ бо обрѣтаѥмъ· и
житиѧ великоѥ въздръжанъıѥ· и съмѣренъıѧ испра-
въıенъıѥ· и великѫѭ ѧлчьбѫ· падениѥ сетноѥ ѻтъ лѣн°-
сти

1 ѽнии[й] νέοι безъ чл.; п.. съ дат., кк въ греч.; ти-dat. poss. (σοῦ); 4 тъ.. acc. praedic. внѣ зависимости отъ отриц. (μὴ κενοὺσ ἡμῶν ἀποπέμψῃ τοὺσ πόνουσ); 5 нъı въ знач. дат. (см. 509, 13 и 540, 24); под.., т. е. ἄξιον; 8 (·)=(:); 9 ѻ писцомъ по разурѣ одной буквы; 10 1-е а потерто временемъ (внѣ сомнѣнія); 11 παρὰ πάσησ ὁμοῦ τῆσ οἰκουμένησ (..нии вм. ..нна; ср. 509, 25); 11—12 [·] с.. и г.. (ἀκούοντα καὶ λέγοντα) см. Леск. § 70. 8; 12 гь—мои Io. 20, 28; 13 иниц. едва опускается подъ линейку и выступаетъ поверхъ стр.; 14 заставка; 15 уставъ нѣсколько мельче; 16 рисов. иниц. въ полѣ; 16 Πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ψυχωφελῶν εὐεργεσιῶν дополн. къ πρόξενοσ γίνεται (χ.. в.. 19); 17 и φιλοθέοισ καί; с.. вм. ..вамъ (ср. 501, 6); 17—18 н.. θέλουσιν; 18—19 д.. п.. [·] подлежащее (ἡ καλλίστη κτήσισ); 19 ѥже вин. ср. (т. е. пр..); 19—20 по.. и і.. подлежащія; 20—22 ни, и, и, въз.. оу, оу, оутє, δυνήσεται; 20—21 г.. πάθουσ; 21—22 в.. (род. въ зн. вин.) ѻ своѥмъ (вм. ѻ себѣ) ѻоу.. {Микл. отдѣлилъ приставку въ предлогъ 396, 5 сн. (въ его Lex. нѣтъ «оупъваниѥ»), но ср. «оугожаватн» (..жатн, ..жити) Lex. Микл.} тῦφον τῆσ ἐφ' ἑαυτῷ πεποιθήσεωσ (завис. отъ ὑπομεῖναι; vel suae fiduciae superbia efferatur, првдно въ изд. 1558 г., у Липомана, f. 249ª, 6—7); 22 то вм. тѫ, т. е. тъштетѫ: ὅτι γὰρ ταύτην πολλὴν ζημίαν; 24 ѥ..=licet; оубо... ѫ (25), т. е.

сѣлоучьше сѧ· и покаанига снлж· толико могѫштж·
оу чловѣколюбиваго бѫ· ѩко не тъчыж отъ самѣх'
тѣхъ· ѧдовъ вратъ· нъ и отъ рода огньнаго и мжк'
исхытитъ чловѣка· нъ и болѣшаꙗ прѣваго благаа-
го нрава· мошты отавити· и господьнж благода-
тыж· болѣшоу его бъıти исправѣнию· бъıстъ нѣкъıй
отъшълѣць· въ весиѣмь градѣ· порфурию нари-
цаемѣ· именемь ѩкѡвъ· и сѣ маловрѣменьнаго
сего житыа соуѣт'наго отъврѣгъ сѧ· живе нѣ въ коей
пештерѣ е· лѣтъ· толико же ла'чѣвож и благъıими
дѣлъı· поспѣшивъ· чѣстьнъ ави сѧ и оугодьнъ бо-
ѩкоже емоу и даръ на вѣсъı полоучити· и многъı и-
нъı лѣчьбъı· хса нашего творити именемь· Вьси же мж-
жа житию дивѣште сѧ к немоу сьбираахж сѧ· их'же м'-
ножаишии· безаконьнъıихъ самарань вѣахж вѣръı·
ѩже вида к немоу приходашта вжи чловѣкъ· на
мнозѣ оглашаѧ отъ вжиихъ книгъ· на истиньнжж
вѣрж обращтааше· Нъ на родъ чловѣчьскъıй иско-
ни вожди диаволъ· и наипаче на ровъı с'паса на-
шего хса· вида себе отъ многъı благъıа дѣтѣ-
ли мжжа и правьднаго жития на мнозѣ про-
гонима· въста на нь· хотаи прогнати отъ прѣ-
жденареченаго мѣста· вьлѣзъ бо въ ѥдного
отъ самаранъ· искони и въıиж истинъı отъ-
враштаижштиихъ сѧ· приготова его· събрати
вьса послоушаижштаа его· дроугъı и срѣдово-
лж и рабъı· на лаинис стаго мжжа· да и оуло-
вивъ възможетъ отъ странъ тѣхъ прогнати·
събравъше же сѧ вьси въ жилиште жьрьца свое-
го· и много мъıсливъше и проказьлѣвъше·

2—3 отъ с.. т.. [-] ἐξ αὐτῶν; 3 [нъ] и καί; отъ р.. о.. [и] мжк' (ѩх не повтор.) τῶν τῆς γεέννης δεινῶν; 4 ..тъ вм. ..ти (ἐξαρπάσαι); 5 ..дьнж тв. п.; 6 его и ..ѥ.. безъ іота; ..ыи еры выступ. поверхъ стр.; 7 вь в.. г.., т. е. ἐν χωμοπόλει; «Porphyreum, *Cayfa* Postello, *Hayphe* Ravvolfio, urbs Phoenicis, apud oram littoralem et Carmeli montis radices, episc. sub Archiep. Tyrio. Populi Porphyreonii et Porphyreonitae Stephano.» Philippi Ferrarii Alxndrini Lexicon geographicum, edit. Mich. Anton. Baudrand (Patavii 1675); 9 к.. безъ іота; 13 иниц. опуск. до 14 стр.; 14 и.. gen. partit. (ὧν); 16 к.. (і вставка писца между буквами) ч.. 2 Тим. 3, 17; 18 иниц. опуск. до 19 стр.; 18—19 ср. Іо. 8, 44; 25 2-й зп. препин. безъ промеж.; 26—27 ..лж вин. ед. (собират.) συγγενεῖς; 27 2-е и вм. и αὐτόν.

μὲν... δέ; οὐч.., т. е. μερικῶς; 28 ѧ.. с.. ж.. опредѣл. род. п. вм. дополн. въ вин. п. къ опущенному опред. τῶν (τὸν ἀγγελικὸν τοῦτον βίον) ἐπανῃρημένων; вь сѣмь, т. е. вь сѣп.. (27); 28—30 въ греч. другая редакція: Ἐν τούτῳ γὰρ εὑρήσομεν (бретаіемъ) καὶ πολιτείαν εὐάρεστον ἀσκήσει κατορθωμένην, καὶ (опущ. и) πτῶσιν ἐσχάτην ἐκ ῥαθυμίας (..стн буква с широк. формы).

конѣчьнѣ҆ и҆дінъ а҃ша сѣвѣтъ· и҆ призваѵше бе-
стоудиж женж и҆ блаждиж· даша ѥ҆й два десати
златицъ· и҆ иино толико жде обѣштаваіжште
дати ѥ҆й· аште възможетъ запати бжиѭ рабоу
наконвоу· ѥ҆коже имъ тоіж виноіж· възмошті
отъ земьѥ своеѥ съ стоудомъ мжжа отъгнаті·
тѣми обѣштаній повѣждена жена· идетъ
к нѣмоу· поздѣ зѣло ношті· и҆ тлькжвъ-
ши въ двьри молиаше ѥ҆го вѣвести іж· ономоу
же не хоташтоу· и҆ на мнозѣ то сътворити отъ-
лагаіжштоу· прѣбывааше бе стоудa тлъкж-
шти· и҆ съ многоіж молитвоіж молашти прима-
ти іж· и҆ малъı оувръзъ и видѣвь іж мнѣаше мь-
чьтоу въıти· и҆ прѣкрьстивъ себе затворивъ за-
ключи двьри· и҆ възвративъ са и҆ ставъ на въсто-
къ· прилежно молитвж богови приношаше·
многоу же часоу миніжвъшоу· и҆ ношти оуже
прѣполовашти са· не прѣстаѣше тлъкжшті
и҆ великомъ гласомъ вѣпіжшти· помилоу и҆
ма рабе бжии ѣда како звѣрьми ѥ҆дена бж-
дж прѣдъ главоіж твоеіж· Помъıсливъ же пра-
вьдънъıй· и҆ вѣдъı вь мѣстѣхъ тѣхъ звѣрий
множьство· въ размъıшлѣньıа въпадъ· отвръ-
зъ двьри и҆ глагола ѥ҆й· отъкждоу пришла ѥси
сѣмо· кого ли и҆штеши· она же рече· отъ манастъı-
рѣ ѥсмъ сьде близъ сжштаго· и҆ посла ма игоу-
меньа донести просворж вь сіж вьсь· и҆ възвра-
тивъши ми са· и҆ идшти въ манастирь· омрько-
хъ на мѣстѣ семь· да молж та чаче бжии помилѵ-
и҆ ма и҆ приіми· да не бждж звѣрьми ѥ҆дена·

1 ѣ надъ строкой писцомъ; ꙗ..—с.. μία πάντων ἐπεκράτησε γνώμη; 1—2 бе..—кл.. ἀναιδὲσ καὶ ἀσχημόνωσ προεστὸς γύναιον; 2 д.. διδοῦσιν; 3 ѳ.. κατεπαγγέλλονται; 4 ѥ҆й безъ іота; 5 ѭ..—кн.. πρὸσ τὴν λαβὴν δραξαμένουσ (ansam aliquam arripientes); ср. 521, 5—6; 7 тъ слабо выскобл. и читаемо (ἄπειστν); 13 м.. оу.. παρανοίξασ; 14—15 з.. з.. д.. προσ-ἐρρῆξεν τὴν θύραν; 16 п.. м.. ἐκτενῆ προσευχήν; 18 2-е шт лигатура; 21 пр.. г.. т.. πρὸ τῆσ κέλλησ (првдчкъ читалъ кефалѣѕ) σου (ante cellam tuam); иниц. опуск. до 22 стр.; 23 къ р.. εἰσ διάκρισιν (ср. вѣ сего дьне 427, 4); 25 ли союзъ δέ; тъı лигатура (ъı); 26 с.. к.. с.. τοῦδε (согласовано съ τοῦ ἀσκητηρίου); 27 п.., т. е. εὐλογίασ (вин. мн.; benedictiones ср. 527,19); 27—28 въз..— ид.. dat. absol. передаетъ греч. ἐν τῷ (infin. cum accus.), что находимъ и 474, 14, а 418, 22 ἐν τῷ μνησθῆναι (Пс. 136, 1) првдно поманжкъше, кк и въ Синай. Псалт. (въ соврем. обиходѣ кнегда помановти); такое ἐν τῷ чаще првдлось союзомъ ѥгда; 28 ..тирь ср. 558, 22 и 562, 10, но ..търъ 25—26; 28—29 ѳ.. ὄψησέν μοι; 29 да союзъ (οὖν); ч.. б.. 2 Тим. 3, 17.

Тъгда же оу́же оу́милосрьдивъ са въведе и҃ж҃. и̑ прѣдъ-
ставивъ и҃и҃ водж и̑ хлѣвъ. вьлѣзъ самъ въ жтрь-
ижь клѣтькж заключи са. оставивъ женж вь вь-
нѣшнии клѣт'цѣ. она же ѣд'ши помльча въ малъ ча-
съ. и̑ потомъ нача кричати. и̑ плачжшти привръже
себе къ двьремъ. и̑ съ горькими слъзами зовѣаше
с҃т҃аго. И̑ прѣклонивъ са двьрьцами. и̑ видѣвъ и҃ж
одрьжимж и̑ окы въ мнозѣ болѣзни сжштж
вь нєдоо́умѣнии бъистъ. что си и҃и҃ вждетъ или
ч'то и҃и҃ сътворитъ въпраша и҃м҃. она же гл҃а и҃моу
приз'ри на мд и̑ прѣкрьсти мд. ако срьд'чьноиж
болѣзньиж одръжима и҃смъ. то слъшавъ ѝзлѣ-
зъ и̑ авие наложи крадж великж. и̑ лѣвжиж своиж
ржкж възложи на о҃гнь. деснжиж мажа отъ масла
с҃тыихъ. грѣаше и҃ж теплостиж ржкы своем. и̑
прѣкрьштам и҃ж часто по прьсемь не прѣстаѣше.
она же своимъ стоудомъ трьпашти. и̑ хотѣшти
и҃го оу́ловити. и̑ на похотѣньѥ зъло с҃т҃аго приве-
сти. гл҃а и҃моу. молж ти са мажи ми срьдьце на
дльзѣ. да ми прѣстанетъ одръжашти мд болѣ-
знь. онъ же по сжштии вь нємъ простости. творѣ'-
ше и҃и҃ иже на врач'бж. коупно же и̑ проказьства лж-
кавааго вѣды и̑ боя са. и҃да коли отъ многаго
к ней попеченьа. весьмрьтьнжиж болѣзнь напе-
сетъ. до двою̯ или до трии часъ. тако без милости
лѣвжиж ржкж къ о҃гню придѣм трьпѣаше. доне-
линже оу́дове ржчьнъиихъ пръстъ ѝзгорѣвьше о-
тъпадоша. то же сотонинѣскъиимъ къзнемъ
противьим са творѣаше. и҃коже и҃моу отъ о҃гнѣ
прибъиваижштжиж болѣзньиж несьтрьпимжиж

1 Иниц. въ полѣ; и҃ж писцомъ изъ м; 4 и҃.. (cum cibum sumpsisset), но въ греч. (ἡ δὲ) ἔδοξεν (πρὸσ ὀλίγον ἠρεμεῖν); 7 иниц. опуск. въ 8 строку; 8 окъ см. 508, 21; 9 что—кж.. τί ἂν εἴποι αὐτῇ (, ἢ τί ποιήσει αὐτῇ; dubitabat quidnam ei diceret, aut faceret); 12—13 ..зъ вм. ..зѥ (ἐξῆλθεν); 14 «о҃г» писцомъ по разурѣ 2 буквъ; ..жи҃ тв. п. (τῇ δεξιᾷ); 19 мн dat. poss. (μοῦ); 20 мн dat. ethic. (безъ греч.); 24 «есѣ» писцомъ по разурѣ 3 буквъ; к.. (секѣ) κ.. ἀθάνατον ἑαυτῳ ἀσθένειαν; 30 п.. и н.. тв. пп. Буква о (3, 10 и 21) широкой формы; Ziv. исправ. у Микл. 399: ж.. (1), г.. (5), од.. (6), п.. (24); исправь вь (1) и ы.. (3).

зълоу҃моу помъıслоу не найти на срьдьце· ѻна
же прѣславноѥ то видѣвъши и в' себѣ въıвши·
видѣѣше бо ржкж с҃таго ѿтъ ѻгнà ѻу҃же вьсж
йзгорѣв'шж· въсплакав'ши горцѣ и̑ въздъхнж-
в'ши припаде къ ногама с҃таго· и ржкама свои̑-
ма бижшти сѧ въ прьси вѣпиѧше· ѻ҃ горе мьı-
нѣ ѻкаанѣи· и̑ ѻтъмнѣнѣи̑· ѻ҃ горе мьıнѣ ѩко
сьıнѣдь е҆смъ ѻгнà вѣчнаго· ѻ҃ горе мьıнѣ ѩкѡ
жиште е҆смъ диаволе̑· с҃тыи̑ же ѻ҃жастьıнъ про-
тивж томоу бъıвъ· рече к нѣи̑ въстани жено·
и сь многоиж поу҃ждеиж въставивъ иж ѿтъ земьıѧ·
и̑ прилежно молитвж сътворивъ· гл҃а к҃и повѣж'-
дъ ми что ти е҆стъ· ѻна же нѣколи пришед'ши
в' сѧ· ѩкоже вѣѣше дѣло· по вьıсемоу съказа к҃-
моу· ѩвивъши к҃моу лжкавьıнъıи̑хъ самарѣнъ·
наипаче же сотонино поу҃чениѥ на правьдиаго
и̑ въстание· и̑ ѧвиѥ велми въздъхижвъ рабъ бо-
жии̑· и̑ много съ славословиимъ и̑ съ слъзами·
благодаривъ ба ѻгласи иж· давъ же и̑ѣи̑ просворъı·
и̑ посъла иж къ с҃тоу҃моу алеѯандроу е҃пп҃оу· дошъ-
дъши же црькви· вьıса по слѣдованию҃ в҃ви прѣжде·
потом' же и̑ прѣподовноуоумоу мжжоу и̑сповѣда·
ѩкоже и̑ тъ много ѻгласивъ иж· и̑ ѻбрѣтъ иж прилежь-
но· ѻ зълъıи̑хъ ѩже сътвори каижштж сѧ· дастъ к҃-
и̑ весъмрьıтьıи ваиж· И̑ потомъ женж ѻ҃во поу҃сти вь
женьскъıи манастьıрь· съвъравъ же вьıса б҃олю-
бивъıѧ люди и̑ х҃олюбивъıи клиросъ· и̑згънà и̑з'
града и̑ отъ странъ тѣхъ· вьıса ѻбрѣтъшаѧ сѧ са-
маранъı· и̑ потомъ пришъдъ къ рабоу б҃жию҃ ѩкѡ-
воу· на мнозѣ его ѩкъı ѻ҃ц҃ъ присньıи ѻ҃ крѣпьıѧ

3 ѻ҃же σχεδόν; 4—5 въз.. στενάξασα δεινόν; 8 сѧ..—к.. κατάβρωμά εἰμι τοῦ διαβόλου; 9 жи^ли̑ште δοχεῖον, но ли поздней рукой приписка съ вводнымъ знакомъ въ видѣ большой дуги; жиште ср. 272, 17; 12—13 ..ж'дъ какографія конца строки (ср. 480, 8; 557, 17); 13 и.., т. е. мо́лις; 14 ὅπως εἶχεν τὰ τοῦ πράγματος κατὰ λεπτόν; 15—17 φανερώσασα αὐτῷ τὴν τῶν παρανόμων (лжк..) σαμαρειτῶν, μᾶλλον δὲ τοῦ διαβόλου, μελετηθεῖσαν (поѻ҃чение вм. поѻ҃чениѥ) κατὰ τοῦ ἁγίου (правьдиаго) ἐπιβουλήν ([и̑] въстание); 19 п.. род. ед. въ зн. вин. (εὐλογίας вин. мн. benedictiones; ср. προσκομιδή αἱ εὐλογῖαι 515, 27); 20 иж передѣлка писца изъ ѧ (вставленный въ тѣснотѣ іотъ не доходитъ до линейки); к тоже (изъ недописаннаго м); с҃т.. τὸν ἁγιώτατον; 20—21 дошъдъши(и̑) же ц.. (род. на -и) ἡ δὲ τὴν ἐκκλ. καταλαβοῦσα (ср. ὁ δὲ ἅγιος 9); 21 вьıса по с.. ἕκαστα τῶν παρηκολουθηκότων; 22 пр.. τῷ ἁγιωτάτῳ; 23 ѩкоже вм. ѩже (ср. 497, 7 и 521, 7): ὅσ καὶ αὐτός; ѳк.. съ двойн. вин. (иж и каиж.. сѧ); 24 ѳ—съ.. ἐφ' οἷσ ἔπραξεν; д.. аор.; 25 к.. каиж ср. Тит. 3, 5 и Ефес. 5, 26; иниц. опускается въ 26 стр.; 26 ж.. τῶν παρθένων; 26—27 πάντα τὸν θεοφιλῆ κλῆρον καὶ τὸν φιλόχριστον λαόν; 30 ѻ҃.. ἐπεστήριξεν. Буквы о и с широкой формы: ѻна (1), ѻ҃ (6), ѳк.., ѳтъ.. (7), с҃т.., про- (9), ѻна (13).

казаѧше· на толико же прѣжденареченаа жена·
отъ покаанїа къ хсоу сѧ приведе· ꙗкоже чьстьнѣ
ѩвивъши сѧ ей· и дара на вѣсъı съподовити сѧ·
По врѣмени же дльзѣ· дъшти нѣкоего сѣвѣтника·
отъ нечиста вѣса мжчима· вьпиѩше сѧаго при-
зъıваѩшти· приведъше же ѩ къ бжиѭ рабоу роди-
телѣ ѥѧ· молѧахѫ ѥго помиловати ѩ· и отъгнати
отъ нѣѧ нечистъıй вѣсъ· и помоливъшоу сѧ сто-
моу и ржцѣ възложьшѩ на ѩ· аѣѣ господьıѩ
благодатьıѩ вѣса прог'на· и отроковицѫ ѩцѣли·
благодаривъша же родителѣ ѥѧ бога· и тъгда по-
стиша ѥмоу три сьта златицъ· ıх'же не тъчьıѩ
вьзати не рачи правьдьıй· нъ ıи видѣти· ра-
чи· гла ѩмъ оувѣштавѧѧ· не даѩти дара бжиа
на коупли· нъ гла ѩмъ паче дадите ѧ ништиим'·
азъ бо сего не въз'мѫ· вь поустьıни бо живъı сıхъ
не трѣбоуѭ· и тако благодарьствашта ѧ отъпо-
сти въ своѧ си· въ дроугъıи же пакъı юноша нѣкъıи
отъ вѣса наслѣнъ обѣма ногама раслабѣ· и того
възьмъше свои ѥмоу принесоша и къ стоуоумо·
молѧште его молити за нь· онъ же три дни ал'-
кавъ и молитвѣ ѥднои прилежавъ· цѣла расла-
бѣьıнаго сътворивъ· и благословивъı и· повелѣ
своима ногама въ домъ ѥго ити· мнози же и ѩ-
ни прихождаахѫ к нѣмоу· различьıѩ· азѧ ѩ-
мѫште· и вси господьıѩ благодатьıѩ ѩцѣла-
ѥми отъхождаахѫ· видѣв же себе рабъ бжии зѣ-
ло отъ всѣхъ чтома· и иже отъ чьсти съвъıваѩште-
ѥ сѧ многъıимъ падениѥ· отиде отъ мѣста того·
и бѣжавъ иде ꙗко м поприштъ отъ града того·

1—3 ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἡ προῤῥηθεῖσα γυνὴ ἐκ μετανοίας αὐτὴν (сѧ) τῷ κῷ (у првдчка τῷ χῷ) προσήνεγκεν (у првдчка προσήγαγεν), ὡς τιμίαν ὀφθεῖσαν (чьстьнѣ ѩвивъши сѧ ей ⟨безъ іота⟩) αὐτῷ (т. е. τῷ κῷ; у првдчка не было), καὶ χαρίσματος κατὰ δαιμόνων καταξιωθῆναι; 4 иниц. въ полѣ опускается до 5-й строки; Μετὰ δὲ χρόνον τινὰ (дльзѣ; intervallo quodam temporis); с.. τῶν πρωτευόντων τοῦ βουλευτηρίου; 5—6 ὑπὸ ἀκαθάρτου πνεύματος ἐνεργουμένη ἐβόα, ἐξ ὀνόματος ἐπικαλουμένη τὸν ἅγιον; 7 ѥѧ вм. сеѧ ταύτης; ѥго іотъ не доходитъ до линейки: вставка писца; 8—10 dat. absol. къ подлежащему главн. предлож.; 9 ..шѫ вм. ..шоу подъ вл. ѩ; ..дьıѩ тв. п.; 10 ..г'на «а» писцомъ изъ ы (іотъ смазанъ); 11 ѥѧ вм. сеѧ ταύτης; т.. нѣтъ въ греч., а послѣ «[·] и» (καὶ) въ греч. τῷ ἁγίῳ ἀνδρὶ (Eius igitur parentes eum et Deo, et ipsi gratias egissent); 13 3-е ρ изъ ч писцомъ; 14—15 не д..— к.. μὴ δεῖν τὴν χάριν τοῦ θῦ ἐμποριαν ποιεῖσθαι (non decere divinarum rerum mercaturam facere); ср. Дѣян. 8, 20; 15 гла нмъ нѣтъ въ греч.; 17 εὐχαριστοῦντας αὐτοὺς τῷ θῷ; 18 п.. нѣтъ въ греч.; ..ъи еръ выступаетъ поверхъ строки; 19 отъ—н.. ср. Дѣян. 10, 38; 23 сътвори[въ] ἀπεκατέστησεν; ы=ъ передъ и; 28 шт лигатура. Буквы о широкой формы: отъ (5), онъ (21), отиде (29).

и ѡбрѣтъ пештерж великж въ врѣзѣ рѣчьнѣмъ
камѣнж ·л· лѣтъ жи тоу· молитвами и пѣснь-
ми вѣсь дьнь и ношти прѣпроваждаѧ· пиштж
же на многа врѣмена ѿтъ трѣвъı имѣаше· растж-
штиихъ вь рѣцѣ· потом же градьцѣ малъ на вр-
зѣ сътворивъ· и тъ въ рѣдъкъıа часъı дьни дѣла-
ѧ· ѿтъ того крьмаж себѣ имѣаше· На толиц же жи-
тие ег҃о славьно бъıстъ· ѩкоже по двѣма десатьма
и трьмь десатьмь чрьн'цемъ к нем҃оу приходити·
и клиросникомъ и многъıимъ ѡблашиимъ· на
благословештенье и на наказанье ѿтъ нег҃о· нъ та-
ковъıи и толикъıи· иже толика дара сьподобьенъıи·
въ скорѣ вьзнесениимъ нѣкъıимъ или величаа-
ниимъ· ѧтъ· въ сьгрѣшенье попоуштенъ бъı-
стъ въпасти· и въ сьгрѣшенье вьсѣхъ горше·
прѣскврьнънъıи бо врагъ родоу чл҃ческоу· иже при-
сно добрѣ живжштиимъ ѡ бозѣ· своеж зависти-
ж҃ вѣсь са насиль҃ствѣтъ· вьлѣзъ въ ѿтроковицж бо-
гата нѣгоег҃о дьштерь· нача вьпити и ст҃аго мж-
жа именемь призъıвати· ѩкоже приноужденомъ
бъıти родителемъ ѿтроковица· ѡбъходити и искати
вьсьжде чловѣка б҃жиа· не ѡставаште ни ма-
настъıра ни мѣста поуста· ако же не могошаег҃о ѡ-
брѣсти· потомь оу҃вѣдѣша нѣкоемоу ѿтъшьл'-
цоу бъıти на мѣстѣ томь· и принмъ оц҃ь ем҃ѧ отрокъı
своѧ· и приготови ѿтроковицж сь матерьиж ем҃ въ
кръгъıзѣ· и приде на повѣданое ем҃оу мѣсто· иде-
же вѣаше ст҃ъıи· и видѣвъı и паде на ногоу ег҃о гла-
голѧ· помилоуи моиж дьштерь· ѩко лютѣ ѿть нечи-
стаго бѣса мжчима е҃стъ· се бо два десати е҃стъ

4 т.. ерı = ъ передъ и; 5 г.., т. е. κηπάριον; 6 сь.., т. е. φιλοκαλήσας; тъ, т. е. градьцѣ; въ р.. ч.. дьни, т. е. κατὰ μέρος (aliquot horis diei); 7 иниц. опускается недалеко подъ строку; 11 на.. τὸ στηρίζεσθαι; 18 н.. Дѣян. 10, 38; 19 нѣг.. sic (τινὸς); 22 ч.. к.. 2 Тим. 3, 17; 23 ѩко же, т. е. ὡς δέ; ѡ- широк. формы; 26—27 καὶ παρασκευάσας τὴν κόρην ἅμα τῇ ἑαυτῆς μητρὶ ἐν τῷ βαστερνίῳ καθεσθῆναι, ἦλθον κ. τ. λ. (et puellam iubens una cum matre in iumento sedere, et eum sequi, venit etc.); 29—30 неч.. (ч выступаетъ поверхъ строки) к.. τοῦ ἀκαθάρτου πν҃ος; пом.. — е҃стъ ср. Матѳ. 15, 22.

дний· нѣ вѣкоуслла ни ѣта ни питиѧ· нъ вьпыѫ-
шти трѣжетъ себе· и имѧ твоѥ призъиваатъ· стъı
же повелѣ ѥмоу ѳтроковицѫ поставити прѣдъ со-
боѭ· и въдавъ себе на молитвѫ· на толицѣ моли са·
ѣкоже и мѣстоу вьстрасти са на нѣмже стоѣше· по
съкончании же молитвъı доунѫ на нечистъıи доу-
хъ и гла ѥмоу· въ имѧ гѫ їѵ хѫ изиди ѳтъ нѣѫ· и абье
ѥ вѣсъ ѳтъ ѳгнѧ женомъ изиде ѳтъ ѳтроковица·
та же на земи падъше на многъı часъı· без гласа ле-
жаѣше· Помоливъ же са стъıи· и їмъ ѭ за рѫкѫ и въ-
ставивъ· прѣдастъ ѭ родителѣма съдравѫ· видѣ-
въше чоудо прославиша ба· оубоѩвъше же са ѥда ка-
ко нечистъıи дхъ ѳбративъ са вьлѣзетъ вь ѭ· мо-
лиша ѥго прѣбъıти ѳтроковици оу нѣго ѕ дьни· до-
нѣлиже до конъца сводитъ са ѳтъ вѣса· И ѳста-
вивъше ѭ оу нѣго въ домъ свои възвратиша са· лѣ-
по же вѣаше ѣкоже и въ пробразовании рѣхомъ·
на оутвръжденьѥ и възграждень҃ѥ· ангелъскоѥ
се житиѥ живѫштимъ· не тъчьıѫ же исправьıи-
ѭ съвръшенъıихъ съповѣдовати· ѳтъıтѫдоу добра·
тъчьıѫ събираѫштемъ· нѣскоуснолѭ и ненасил-
ьıѥмолѭ бъıти· ѳтъ зълокъзньıихъ сѣтнıи прѣ-
сквръньıаго врага· бжиѥмъ рабомъ· нъ ѣкоже
великъıѧ и истинъıѧ благъıѧ нравъı мжа·
съказахомъ· тако достоитъ и нанесенѫ ѥмоу
боурѫ· и ѳтъıтѫдѣ събъıвъшеѥ са ѥмоу великоѥ
паденьѥ съповѣдати· глаголѫштемъ потомъ
ѣкоже ѥстъ· и по съвръшенѣѥмь ѥго покаании·
и довльıимъ исповѣдании· прѣвеликаа чоудеса·
ѥлико бо великоѥ въздръжаньѥ и житиѥ прѣжде

1 нѣ безъ оконч. -стъ; ѣта (σίτου) sic; 1—2 вѣп.. ἀναβοᾷ (clamat), τρѣ.. σπαράττουσα (lacerans) и πρ.. ἐπικαλουμένη (appellans); 2 2-е с широкой формы; 8 ѳтъ ѳгнѧ ὡσ (tanquam) ὑπὸ πυρός: сравненіе (ὡσ) исчезло подъ вл. Св. Пис., олицетворяющаго бога въ видѣ огня (Исх. 24, 17; Второз. 4, 24 и 9, 3; Евр. 12, 29); 11—12 в.. ἰδόντεσ δέ; 13 не.. дхъ ὁ ἀκάθαρτοσ δαίμων (тк и выше, 6; но н.. к.. 518, 8); 16—29 προσῆκεν τοίνυν, καθὼσ ἐν προοιμίοισ (въ пробразованиі) εἰρήκαμεν πρὸσ ἀσφάλειαν καὶ οἰκοδομὴν τῶν ἀγγελικὴν ταύτην πολιτείαν μετιόντων (живѫштимъ dat. poss.; Ziv. не исправилъ у Микл. юсъ 403, 10), μὴ μόνον τὰ κατορθώματα (исправѣѥн҃ѧ вин. мн.) τῶν τελείων (perfectorum hominum; у автора въ виду 2 Тим. 3, 16 и Евр. 5, 14) διηγουμένουσ («съповѣдо» писцомъ по разурѣ 8 буквъ; зн. преп. безъ промеж.) αὐτόθι τὰ καλὰ μόνον συλλέγοντασ, ἀπείρουσ καὶ ἀγυμνάστουσ εἶναι τῶν κακοτέχνων (.знь.. 22 «з» изъ «с» писцомъ, обратившимъ с въ непомѣрно большой хоботокъ у буквы з) παγίδων τοῦ παμμιάρου ἐχθροῦ τοῦ θῡ καὶ τῶν δούλων αὐτοῦ (illius hostis, qui Deo serviunt бжиѥмъ рабомъ dat. poss.)· ἀλλ᾽ ὥσπερ μεγίστασ καὶ ἀληθεῖσ ἀρετὰσ τοῦ ἀνδρὸσ (м писцомъ по разурѣ буквы, впереди крой не заполнена разура одной буквы) κατελέξαμεν, οὕτω χρὴ... διηγήσασθαι· λέγοντασ ... μετὰ τὴν... ἄσκησιν (confessionem ѥповѣданиі) ὑπερβάλλοντα τὰ θαύματα.

ѡбави· толицѣмѣ велѧ́ми и̑ ѻ̑тъпаде· и̑ ꙗ̑коже велико паденьи̑е· толицѣмъ ваште потомь е̑го бы̑стъ и̑справле̑ньи̑е· Прѣлѫкавы̑и̑ бо и̑ нечистыи̑ врагъ вѫ̑е̑мъ рабомъ· видѣвъ и̑сцѣле̑нѫ ѻ̑трковицѫ тоу ѥ̑дѫ ѡставъшѫ· и̑ ꙗ̑вы̑е вы̑ставъ на правѣдна́го блажены̑мъ е̑моу нападе вѣсомъ· ꙗ̑ко тако е̑моу насилити· ꙗ̑коже таковоу ѻ̑моу мѫжоу въ начатцѣ житиꙗ его· е̑гда нечьстивы̑хъ самаранъ сѣтиѫ· въ̀же ꙗ̑вле̑нѫ женоѫ лѫстимоу· противѣ́ша сѧ и̑ побѣдивъша· И̑ врѣдѧ ржкы лѣвы̑ѫ прѣтръпѣвъшоу· на попраньи̑е послашна́го тѫ дна̑вола· въ распале̑ньи̑е въпасти и̑ страхъ вѫ̑ии̑ забыти· и̑ толикы̑и̑ даръ данъкы̑и̑ е̑моу лѣчьвъ· и̑ въздръжание толицѣхъ лѣтъ· и̑ многы̑ѫ троудъ· и̑ к томоу ѻ̑же до старости дошѣдъшоу· не сѣтръпѣти брани· и̑ и̑злѣзъшоу въ приградъ· бы̑ти съ ѻ̑трковицеѫ· безаконьѫ себе ѻ̑скврьнити тиноѫ· Ѻ̑тътѫдоу ꙗ̑коже начала́ нѣко е̑моу даноу вѣсоу· приложити прѣвоѥ и̑ вътороѥ· приноу́ждаатъ зълоу· ѻ̑бꙋ́ꙗвъ бо сѧ пагоубьнъи̑ зми̑· ѻ̑тъ покаа̑ньꙗ по́даѥмаго· ѻ̑тъ вѣзискаѫштни̑мъ того вѣсесрьдь и̑справле̑ньꙗ· притварѣ̑ѥтъ его· ꙗ̑коже мнѣ́аше ѻ̑же своего плѣньника· боле̑ прѣваго приложити безаконы̑е· вѣсѣ́авъ бо помы́слъ ѻ̑ѫжасти е̑го· ѻ̑бити е̑го насиле̑нѫ ѻ̑ть не̑го ѻ̑трковицѫ поваждаатъ· Побѣ́жденъ же и̑ ѻ̑ томь ѻ̑бои е̑ѫ сътвори· роднвъшни̑хъ и̑ѫ ѻ̑клонити сѧ хота· мѫченꙗ тѣмѣ мы̑нд· нь ни тѣмѣ довьле̑нь бы̑· ѻ̑скврьне̑нни̑мъ врагъ·

5—6 и̑—п.. : καὶ λαβὴν ὥσπερ τινὰ κατὰ τοῦ δικαίου δραξάμενος (et velut ansam quandam adversus iustum hominem arripuisset); ср. 515,5; 6 ѥ̑моу дат. подъ вл. греч. (τὸν τῆς πορνείας αὐτῷ ἐπαφίησιν δαίμονα); 7 ꙗ̑ко — и.. (ср. Дѣян. 10, 38) ὅσ (ср. 497, 7 и 517, 23) ἐπὶ τοσοῦτον ἐπιτίθεται; 7—8 таков.. м.. dat. cum infin. въпасти (12) и проч.; 8 ж.. е̑го (вм. сего) τῆς (передачу члена черезъ сѣ см. 398, 17. 489, 25. 508, 16 и пр.) ἀσκήσεως (= τῆς διηγήσεως περὶ τῆς ἀσκήσεως); 9 въ̀же вм. вы̑ше (ἀνωτέρω); ..нѫ тв. п.; 10 пр.. сѧ и̑ по.. вм. дат. γενναίωσ ἀντιστρατευσάμενος; 12 тѫ, т. е. женѫ (9); къ р.. къп.. οἴστρῳ ληφθέντα; 16 не—в.., т. е. ὑποδῦναι τὴν ἧτταν; 17 п.., т. е. τὸ προαύλιον; кы̑ти съ с̑.. προσφθαρῆναι τῇ κόρῃ; 18 ѕс.. ἀναμίξαι; т.. 2 Петр. 2, 22; 19 s писцомъ изъ о; 20 прѣвоѥ вм. дат. (τῷ πρώτῳ) или мѣстн. 20 зъло[у] (κακόν) подъ вл. ѻ̑..; 22 [ѻ̑тъ] подъ вл. 21 стр.; того, т. е. покаа̑ньꙗ (ταύτην, т. е. μετάνοιαν); 23 и̑с.. относ. къ под.. (21—22); пр.., т. е. παρασκευάζει; 24 и писцомъ изъ ѣ (надстр. зн. уцѣлѣлъ); 26 2-е е̑го дополн. къ пов.. (27); 28 «ѻ̑ томь (·)» дополн. къ П.. ἡττηθεὶσ δὲ καὶ ἐν τούτῳ; 29 «[·] мѫ.. (·) (molestiam) дополн. къ ѻ̑бкл.. сѧ; тѣмѣ мы̑нд scilicet ea re fieri posse. На прав. полѣ помѣта приписка: четыре (3) и пять (16) точекъ; инициалы опуск. изъ 3-ей, 10-й, и 27-й вплоть до слѣд. стр., на 18-й едва заходитъ подъ стр.; безъ іота: ..е̑мъ (4), ѥ̑д.. (5), ..и̑.. (9 и 23); буква о широкой формы: ѻ̑т.. (4), до- (15).

и прѣвѣи зѣлъ сотона къ истѣлѣнию бо оубои прилагаетъ· и къ оубою· ѥже не тъчыж гробоу прѣдати оувѣнѣтыа тѣло· нъ и рѣчьнъіимъ водамъ· и звѣрьмъ и птицамъ без милости повръшти сѣ-
твори· такъ величанъіа и о себѣ вельмждроужштиихъ плодъ· тако бо аште не бъı никоѥиже страсти себе поработилъ· не бъı възмогълъ лжкавъıи врагъ акъı въ ал'дъı жтълѣ· о камъı того розвити сѣвѣсть· силж бо вѣсж и доухъ раждизанъıа· въ въздрастѣ юнѣ повѣдивша· вѣзможе на старостѣ· сѣ же о себѣ вельмждрова ти повѣди лжкавъıи· нъ обаче великаа дароужштааго хса· прѣвеликоѥ чкколюбиѥ· вѣсѣхъ чкъ спсниѥ паче· нежели погъıвению хоташтии· подати жзникоу· и долѣ лежаштоуоумоу ржкж и покаанъıа бъıлъıѥ· неисцѣлимъıа и смрьдаштаа своѥа твари исцѣли строупъı· и тацѣхъ жде и болъшиихъ· по покаании съподоби са даровъ· си же на срѣдж вѣсѣмъ принести приоужденъ бъıхъ· да акоже прѣвоѥ ѥго житъıе оувѣдѣвше ба прославихомъ· и паденъıа ѥго образъ испъıтавъше· въ печалъ въпадохомъ· тако и прилежьноѥ покаанъıе мжжа оувѣдѣвъше не на са надѣѥмъ са· нъ
на даижштааго намъ даръı чкколюбиваго ба· ѥже и стоаштемъ намъ· съвръшенѣ дастъ стоати трьпѣнъıѥ· и падаижшта нъı от' лѣности оутвръждаѥтъ· ржкж намъ подаа своѥго застжпа· и каижштемъ са намъ по сжштоуоумоу ѥмоу чкколюбыю приѥмъıѥтъ·

29—1 sed neque eo scelere (тѣмь... [·] оск..) contentus fuit vetus ille («врагъ· и» вм. вѣтъхъи) malorum auctor (прѣвъıи зѣлъ) diabolus; 5—6 «Talis est superbiae, et arrogantiae (о себѣ вельм..) fructus!»; 6 «тако бо (·)»; 8 «(·) акъı въ ал'дъı (ъı = ъи; ср. въ алдии 428, 21) жтълѣ»; 9 «·»=«:»; 9—10 «д.. р.. [·]» ventorum aestum; 11—12 сѣ—л.. особое предложеніе (заключеніе); союзъ ти (ср. 506, 28. 510, 27 и мн. др.) принятъ у Микл. (404, 4) за инфин. оконч. -ти (ср. его опечатку ал'дъıж тълѣ 7 сн.); 13—14 в..— пог.. (о вм. ѥ; у писца Супр. о и ѥ различаются только по каморѣ) х.. (изъ Лук. 9, 56 и 1 Тим. 2, 4) опред. къ «хса», при чемъ ..штии вм. «..штааго· тъи» (ср. Sed tamen egregia Christi summorum bonorum largitoris in homines benevolentia, qui omnes homines mavult salvos esse, quam perire,..., hoc est, eius viri vulnera curavit); 14—15 «пода[ти] жзникоу»: ei, qui lapsus fuerat, atque humi iacebat, manum porrexit etc.; 17 послѣднее т выступ. поверхъ стр.; 19 «въ» писцомъ по разурѣ 2 буквъ; 20 «і» вставка писца (не доходитъ до линейки); 27 с.. и п.. изъ Рим. 14, 4 или 1 Кор. 10, 12. Безъ іота: ..етъ (2), ..ѥм.. (30); въ концѣ 23 стр. на полѣ помарка (точка) золотомъ приписка.

ибо толика и таковаа сътворивъ зъла· ихъже коеждо
рода огнѣнааго его· творѣаше сънѣдь· наставьника имѫшта блаженааго дауда· по съблажденїи чинъ възвративъшааго· и вь приатьıа мѣсто за блжд
сжда· приложьша и оубои· вѣдѫ тж приимшааго
мжжа· и вьнимаѧ ѩкоже словомъ тъчыѫ· довьлень бывъ· чⷦколюбивыи владъıка· авıе толикыимъ грѣхомъ прощенїе ѥмоу сътвори· на покаа'ниа прибѣгаатъ тишиѫ· оуп'ваніе ѥдно на исправьıенїе дши наставника имъı· Вь са бо пришьдъ·
вь клѣтъкѫ вьлѣзе своѫ· и окъı отъ сына въставъ· ѩкоже се кто речетъ· повръгъ же себе на земи·
въздъıханїа несьтрьпимаа творшаше· без милости са вьма по прьсемь· и слъзъ источникъ испоуштаѧ· нь ни тако не отъстжпи отъ нѣго· нечистыи
вѣсъ и скврьнъıи· изволенїа во мжжа ни видѣти
могъı диаволъ· насѣваатъ ѥмоу отъчаанїа помъıслъı· то начало зълоѥ на чловѣчьскъ родъ· отъ отъчаанїа иодина обрѣтъ· да въставъ отъ земьма оустрьми са въ миръ· сълоучи же са по воли чⷦколюбиваго Ба· идѫштоу ѥмоу манастъıра дойти· и вьлѣзъ къ сжштиѫ тоу братїѫ цѣлова а· они же оумъıвше ѥмоу нозѣ· и хлѣвъ прѣдложивше молшахѫ и
въкоусити· онъ же ни слъıшати того хъта· гор'ко въздъхнивь рече· ю горе мьнѣ окаанноуоумоу· како вьзьрѫ на небо· како ли владъıкъı хⷭа имѧ дръзнѫ
приз'вати· ѥгоже отъвръгъ са оставихъ· како ли благъıиѫ ѥго надѣѫ са приати ч'то· иже дшеѫ и тѣломъ провлажднь са отъ нѣго· и прѣлюводѣйствомъ сене осквьрнивъıи· и оубоѥмъ· и съповѣдовати начьнъ·

1 зъла специфич. черта ера сильно выцвѣла; 2 «ѥго [·]» род. въ зн. вин. (acc. object. при с.. acc. praedic.); 3 и.. вм. имѣше (главн. предлож.) подъ вл. «дауда»; 4—6 и—мжжа фрагментъ особаго предлож.: «Nam et David post adulterium rerum ordinem pervertit, et (и фрагмента) pro eo quod adulterii sui poenas dare (приатьıа между «ьıа» или точка-помарка, или уничтоженный писцомъ зн. препин.) debuisset, caedem etiam (и) addidit eius viri, cui prius injuriam fecerat ([·] кѣдѫ тж пр..); 6 «(·) ы..», «[·] д..»; 8—9 на т.., т. е. ad portum; 9—10 оу.. acc. object., нас.. род. въ зн. acc. praedic. (sola spe ad animae ipsius emendationem gubernatrice usus); 10 иниц. опуск. въ 11-ю стр.; 11 окъı см. 516, 8; 12 и.. се см. 422, 24. 428, 12. 464; 24; 15 на прав. полѣ 5 точекъ — замѣтка припсчка; 18—19 cum huius modi pessima initia adversus humanum genus ex Iudae ipsius desperatione (..чан.. sic) inferre conatus esset; 19 да igitur (ср. передачу греч. οὐκοῦν да оукоу 435, 24. 436, 25. 440, 1, 2 (одно да), 4 и 6. 444, 1; ср. ἰδού да 503, 24; ср. οὖν igitur да 515, 29); 22 і вставка писца между буквами; 28 н.. наст. въ зн. буд. audebo. Безъ іота: ѥ (1 и 2); буквы о и с широк. формы: отъ (18), съ.. (20), они (22), онъ (24) и въ ѻ (25).

а҃коже бѣ҃ше по и҃стинѣ· и҃сповѣда и҃мъ вьсе съвъ-
въшеѥ҃ сѧ· о҃ни же въ мнозѣ печали бъивше· и҃ попе-
кше сѧ о҃ разли҃чьнъıи҃хъ ѥ҃го напастехъ· по силѣ
ѥ҃го о҃у҃тѣшиша· и҃ дав'ше ѥ҃моу благословештенье҃·
и҃ молитвѫ прилеж'нѫ о҃ нѣ҃мь съторьше о҃тъпоустиш-
ша· И҃дѫштоу же ѥ҃моу пѫтемь сърѣте и҃ братъ
нѣкъıи҃· и҃мъı въ и҃стинѫ х҃са въ себѣ· и҃ приноу-
ди ѥ҃го· и҃ вьведе и въ клѣтькѫ своѭ҃· и҃ о҃умъıвъ
ѥ҃моу нозѣ· и҃ вьса любьвьна҃ а҃ бавивъ· прѣдъ-
стави ѥ҃моу хлѣвъ и҃ молитвъı многъı сътвори·
молѧ҃ше причастити сѧ благословешеннъıхъ·
мже бъ҃ посъла· о҃номоу же о҃тъ сьвѣсти въ҃ѥ҃моу·
и҃ на причаштение никакоже не о҃бораштоу сѧ·
повръже себе прѣдъ ногама рабъ бж҃ии· мола ѥ҃го
коуп'но же и҃ клаи҃ъı сѧ· не въ҃стати прѣжде о҃тъ
земьѧ҃· а҃ште прѣжде не о҃бѣштаа҃тъ сѧ· прѣдъ-
поставьѥ҃нъıи҃хъ въкоусити· о҃бѣштавьшоу же сѧ
ѥ҃моу· въстави и҃ бж҃ии чл҃къ о҃тъ земьѧ҃· и҃ помоли-
въша сѧ· сѣдоста о҃ба а҃сти хлѣвъ· по въ҃коушении
же и҃ма и҃ по съконьчании благодарьствиа҃· пакъı
сѣдоста· и҃ пристѫпивъ къ мѫжоу· приимъıи ѥ҃-
го въ своѭ҃ хлѣвиѫ братъ· глагола ѥ҃моу· О҃ч҃е на-
кажи ма о҃ х҃с҃ѣ сна҃ своѥ҃го· и҃ о҃утвръди ми срьдь-
це· а҃ко зѣло ма҃ съдръжатъ розли҃чьнии҃ помъı-
сли· тъгда же въскричавъ с҃тъıи҃· и҃ съ слъзами
и҃ въздъıханиї биша҃ше въ҃ прьси своя҃ глагола҃· про-
сти ма҃ брате· каа҃ти себе и҃ плакати великъıи҃х'
монхъ грѣхъ· и҃ на бг҃а дрьзновенъıихъ о҃ть мене
безаконнии҃· а҃ко въ҃ соу҃ѥ҃тъıнъıихъ монхъ сихъ и҃ по-
срамъ҃ѥ҃нъıи҃хъ сѣдинахъ· а҃къı дѣтиштъ о҃тъ дъı҃в°ла

4 ..нь҃ѥ҃ безъ іота; 12 а҃ѫе вм. а҃ѫѥ҃ ср. р. (ср. 560, 26 и 564, 27), т. е. благословешенна҃ (молитвами освященный хлѣвъ), quas, т. е. benedictiones (ср. древнехристіан. *вечерю любви* αἱ ἀγαπαὶ: вьса а.. о҃.. 9); 17 о҃ широк. формы; 18 въста[ви] и (=и҃ conj.): Dei servus (у првдчка ὁ τοῦ θῡ ἄνθρ 2 Тим. 3,17) с terra surrexit (писецъ путаетъ «раба божія» съ Іаковомъ, «члкомъ божіимъ»); 19 1-й зн. препин. безъ промежутка; 23 о҃ х҃ѥ҃ опредѣл. къ сна҃ (me, in Christo filium tuum); с (широк. формы) вставка писца подъ титло (наполовину опустилось въ строку); 24 ма҃ съ.., т. е. sollicitor; 30 ..мъ҃ѥ҃.. sic. Иниц. опускаются изъ 6-й стр. въ 7-ю и изъ 22-й подъ 23-ю строку.

запатъ въ послѣдѣ҆ніѭ погыбѣлъ сънидохъ·
зълъіими бо ѥ҆миже вѣ҆ жизни моѥи трѣпѣвъ·
побѣдихъ· тѣми въ старости моѥи҆ зъло сътво-
ривъ въпадохъ· въвръгъ себе въ смрадънижѫ
тиніж блаждънижѫ· и҆ ѥ҆инѣми ѻ҆скврънивъ сѧ бо-
лѣшиіими того грѣхъі· Ѻ҆нъ же то слъішавъ ѻ҆пе-
чали сѧ зѣло· и҆ молитъ ѥ҆го по въ҆раждению ѥ҆м҃·
съповѣдати прѣлъстъ вьсѫ сотониж· двоіе
себѣ приѻ҆брѣтам сѵ҃тъіи· прьвоѥ ѹ҆бо ѥ҆исповѣданѣ҆-
ѥ҆мъ ѹ҆пъ҃ваѫ привести ѥ҆го· коупно же и себѣ оут҃-
вр҆ждение· блждштиіхъ по томъ хота притво-
рити· ѻ҆нъ же ѻ҆тъвѣштавъ глагола ѥ҆моу· по въ҆-
здръжании҆ ми въздръжань҆ѥмъ ѥ҆стъіимъ·
и троудномъ зѣло· по работании ми непорочь҆-
нѣ бе҃и лѣтъ ·и҃· по приатии ми ѻ҆тъ чловѣколю-
бивлаго ба҃ великъіи҆ даръ· по сътворении ѻ҆тъ
мене скврьн҆нлаго великъіихъ чоудесъ· коньчь-
нѣѥ вь҆иниде сотона въ ѻ҆троковицѫ нѣкжѫ· да а҆-
бье том родителѣ слъішавъше ѥ҆же ѥ҆стъ вѣ҆ мъінѣ
гн҃ь даръ· приведоша ѫ къ мнѣ ѥ҆цѣлѣнъіа҆ ради·
молаштемъ же сѧ имъ· помолихъ сѧ ѻ҆ нѣи҆· и ав҆-
ѥ҆ гн҃еѫ благодѣтиѫ нечистъіи дх҃ъ ѻ҆тиде ѻ҆тъ
нѣм҆· ѻ҆ни же сѣвръшенѣѥ ѫ хоташте ѥ҆сцѣлити·
ѻ҆ставиша ѫ ѹ҆ мен дѣва дъни· и ѻ҆тидоша
въ свои҆ домъ· ѻ҆тъмънѣвъ же сѣвѣстиѫ· ѥ҆изид҃о-
хъ к нѣи҆· и прѣдолѣвъшоу ми распалѣнию блж-
дноуѹмоу· ни ба҃ на ѹ҆мъ вьзьімъ въ часъ тъ· ни п҃о-
гоубьѥнъіа҆ толикаго въздръжань҆ѥ и троуда· по-
мъісливъ ѥ҆ли вьмѣнивъ· вьсе же ѩкоже решти забъі-
въ· и матицѫ ѻ҆гнѣнѫ прѣѻ҆бидѣвъ· къ блждънижѫ

XXXV тетрадь (полный кватерніонъ).

4 [въ]п.. succubui: лишнее къ подъ вл. 3-хъ «въ» въ строкѣ; 6 иниц. едва заходитъ подъ линейку; 7 по к.., т. е. singillatim; 9 «ѥ҆исповѣданѣ҆» писцомъ по разурѣ 6—7 буквъ; «анѣ҆» выступило въ поле, а надъ а значекъ (')—слѣдъ быв. чтенія; 10 «ѥ҆го (къ покаанию)·» primum quod sperabat peccati confessione ad poenitentiam illum virum provocandum; ѹ҆бо...же 9 и 10) ср. 513, 24, гдѣ передаетъ греч. μὲν... δέ; 10—12 deinde (потомъ) quod ex fratris lapsu (опущено) cautionem (оут҃.. паерокъ — какографія конца строки; ѹ безъ каморы) sibi in posterium («[·] бжд..») parare cupiebat (хота прите..); 13 ми (ткже 14 и 15) dat. ethic.; 16 к.. д.. вин п. (глагольное управл. отглагольнаго сущ. по приатии): у првдчка было метὰ τὸ λαβεῖν τὴν μεγάλην χάριν; ср. Апост. изд. Калужн. по приатии разоуму истинѣ метὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας (Евр. 10, 26); Шишат. Ап. разоума истины (тк и въ обиходѣ); 18 да въ знач. ἵνα часто въ Супр.; 24 на перг. ѹ҆ мене[на] дѣва, но 2-е е по разурѣ одной буквы и на надъ строкой съ вводной въ строку дугой чернилами справщика; 26 ми дополн. къ прѣд.., а не dat. abs.; 30 м.. ѳ.., т. е. gehennam. Лигатуры: нѣ (9) и чь (17); буква о широк. формы: ..ѳб.. (9), ѳнъ (12), ѳни (23), оба ѳ (24); выступаютъ изъ строки вверхъ: ъ (въ- 12) и ы (забъі- 29).

погꙋбѣль въпадохъ· и сътворивъ с' неѭ блѧдъ· зълоѥ зъломъ цѣлѫ· наипаче же болѣѥ зъло· къ зълꙋ
прилагаѭ· ибо поимъ мѧ бестоудьꙗ бѣсъ· сѣвѣтꙋ-
ка ми ꙋбои ѥи сътворити· и по сѣвлажденьи ми
ꙋбивъ ѫ въврьгохъ вь рѣкѫ· и отъчаꙗвъ сѧ своѥ-
го съпасеньꙗ отидохъ· и нъиѣ идѫ въ миръ· ка-
ко бо на высотѫ възьрѫ· или и дрꙋзнѫ нарешти хс҃а·
не ѧбьѥ ли огнь съшедъ пожежетъ мѧ· та же ѥмоу
и множаиша тѣхъ· съ многами злъзами исповѣ-
даѭштоу· и съ въздъханиимъ несътрьпимомъ'
мѫжоу· слꙋшавъ бжии рабъ· ꙋмиливъ сѧ отъ бла-
годѣти нападе на выѫ ѥго· и облобꙑзаѧ и глаг҃о-
лаѧше· не печалоуи сѧ зѣло брате· ни отъчаи сѧ сво-
ѥго спсеньꙗ· ѣ вѣровавъ ꙗкоже ѥстъ с'пасенииѥ· при-
стѫпи съ слъзами и исповѣждъ сѧ чловѣколюбивꙋ-
ꙋмоу бгꙋ· зѣло бо ѥстъ штедръ и прѣмилостивъ·
бъ· и многа милость ѥго на насъ· да доньлиже
имамъ врѣмѧ покаимъ сѧ· ѧште бо бъı не бъı-
ло поканьꙗ· како дауидъ по дарѣ пророчьствѣ'-
мъ· по цѣсарьствии· по сѣвѣдѣтельствѣ влѧ-
дꙑчьнии· въ ровъ любодѣйства и ꙋбойства въ-
падъ· словесемъ поканьꙗ обавивъ· проште-
ниѥ толицѣмъ грѣхомъ прия· како блаженъи
петръ врѣховьнии ѧпостоломъ· пръвъıи ꙋче-
никъ· иже ключа невесьнꙗ отъ гс҃а приимъи·
владꙑкы хс҃а· не ѣдноиѫ и двашди· нъ и три-
шʼди ѥго отъвръгъ сѧ· и потомь плакавъ сѧ горь-
ко· не тъчꙑѫ прощенъıѥ полоучи таковаго
грѣха· нъ и большаѧ съподоби сѧ чѣсти· пастоу-
хъ бъıвъ словесъıньıимъ овцамъ владꙑчьнимъ·

1 знакъ (ʾ) надъ ъ (..дъ) смазанъ писцомъ; 3 ѫ писцомъ изъ ѧ припиской іота въ тѣснотѣ (не доходитъ до линейки); но Копитаръ: «corr. ex ѧ»; 4 мн dat. ethic. (quod intuleram, передалъ Зино веронезскій); 8 огнь sic; 9 зл.. sic (ср. 526, 9); 11 о надъ строкой писцомъ; 14 с'па.. («а» писцомъ изъ «с») poenitentiae locum (acc. cum infin.); 16 «..въ[-]»; 16—17 зѣло — насъ Пс. 85, 15 (102, 8 или 144, 8; все изъ Исх. 34, 6); 17 1-й зн. препин. безъ промеж.; 22 с.. (твор. ед.) verbis et re; шт лигатура; 25 иже... приимъ[и]; 26—27 в.. хс҃а [-]...[ѥго] о.. сѧ cum Dominum Christum... negasset; 27—28 пл.. г.. Матѳ. 26, 75; 30 ..нимъ еръ выступ. поверхъ строки. Помѣта приписка на лѣв. полѣ: пять (3) и семь (13) точекъ; с и о широк. формы: сѧ.. (12), сл.. и оѧ.. (22).

аште не въ было покаанья· како покаавъ сѧ
павлъ отъ гонителѧ сѣсждъ избъранъи въ-
стъ· аште не въ покаанья было· како съвлаж-
див'шаго въ корунднѣнехъ прияти павлъ по-
велѣ· да не насилиѥми рече бждемъ отъ сотонъı·
и грабили· тацѣми и таковъıими словесъı·
наипаче оутверьдивъ ѥмоу срьдце· истинъıй
и милостивъıи братъ· прѣвъıвати ѥмоу съ собо-
ѭ молиаше· томоу же не хоташтоу· припаде
прѣд нимъ бжиѩ чакъ· и обловъızаѧ нозѣ ѥмоу·
молиаше сѧ не отълаѫчити отъ ѥго· помъıшла-
ѧ и воѧ сѧ· ѥда како въ отъчаанний прѣвъıвъ·
до кон'ца дшѭ своѭ погоубитъ· и ѥкоже на мно-
зѣ кажа· мола припадаѧ· клаиаѧ сѧ· оувѣшта-
ти кго не възможе· сътѫживъ сѧ стъıй· и въздъ-
хнивъ дхомъ· прилежно молитвѫ сътворивъ· от'-
поусти ѥго пѫтемъ своимъ ити благословестви-
въ· проваждаѧ же ѥго до пати на десате попришъ·
не прѣстааше мола ѥго· и много ѥмоу о покаанний
продлъживъ слово· охѫпивъ ѥго и съ слъзами обло-
бъızавъ· и помоливъ сѧ о нѥмъ обрати сѧ въ клѣтъ-
кѫ своѭ· Їакѡвъ же имъ сѧ пѫти ведѫштаго въ
миръ· шъстиѧ дръжааше сѧ· и оуспѣвъ пѫти и
мало съвративъ сѧ· обрѣте гробъ ветъхъ подобо-
личьнъ пештерѣ· въ нѥм'же многъı мрътвъıх'ъ
лежаахѫ кости· ѫже отъ многъ лѣтъ испрахнѣлъı
бѣахѫ· и вълѣзъ вь нѥ· събравъ кости положи вь ѥд-
номь жрълѣ· и заключи въ пештерѣ затвори надъ-
лежаштиими ветъхъıими двьрьми· и колѣнѣ
прѣклонивъ исповѣдааше сѧ богови· ниѧ без мил°сти

2 с.. й.. Дѣян. 9, 15; 3 на прав. полѣ 5 точекъ—замѣтка приспка; 4 въ к.. относится къ повелѣ; 5—6 да—гр.. 2 Кор. 2, 11; 7 ѥмоу dat. poss.; истин(ки)ый; 10 к.. ч.. 2 Тим. 3, 17; 19 ѥго безъ іота; 22 иниц. опуск. недалеко подъ строку; 23 оу.. п.., т. е. cumque partem quandam viae transegisset (у Микл. 409, 29 пѫтии вм. пѫти й); 25 ..х'ъ писецъ колебался между паеркомъ и еромъ; 27 нѣ вм. нѣ; 28 ..чи въ у Микл. ..чивъ 410, 4; «пештерѣ затвор» писцомъ по разурѣ того же числа буквъ. Выступаютъ поверхъ стр. ъ (5) и ъ (25); лигатуры: шт (18) и тн (30); о широкой формы: ох.. (20) и об.. (24).

въ своѧ прьси· и съ плачемъ и многыимъ ръıданиемъ глаголааше· како вьзьрѫ к' тебѣ вже· коѥ ли начало ıсповѣданию обращтѫ· кыимъ ли срьдцем'
или коѥ свѣстиѫ·
или кыимъ оупованиимъ дръзнѫ· азъıкъ нечьстивъ· и оустьнѣ осквьненьıа сжшти ıспльненъ· двигнѫти покоушѫ сѧ· прѣвоѥ же· коѥмоу грѣхоу прощтенья просити дръзнѫ· Милоуи чловколюбивъıи ги· милостивъ вжди недостоинооумоу владъıко благъıи· и не погоуби мене вестоудънъıихъ' моихъ ради дѣлъ· не во мала моıа сѫ беззаконьıа· вждъ сътворихъ· оубои сѣдѣлахъ· крьвь неповинънѫ пролиахъ· и къ вьсѣмь тѣмъ· страдавъшеѥ то тѣло· водамъ и звѣрьмъ и птицамъ прѣдахъ на сънѣденьıе· И нъıнѣ ги· вѣдѫштоу тебѣ благъıи вьса ıсповѣдаѫ· о томъ проса прощтенья· не прѣзьри мене владъıко· нъ по лѣпоуоумоу твоѥмоу милосрьдию· помилоуи ма нечьстиваго· и посъли на ма· ıже отъ тебе великаа милость· и остави ми вьса беззаконьıа· ıако да не пришедшоу ми на грѣховънѫѭ глъбинѫ· погоубитъ ма пагоубънаго врага боура до конъца· ни да пожьретъ мене змиı глъбинъıнъıи· и съ таковъıимъ великъıмъ покаанииимъ· ıсповѣдаѫ сѧ до десати лѣт'· въ пештерѣ той· наипаче же рекѫ въ гробѣ· не ıзлазѧ ıз мѣста· не весѣдоуѫ ни къ комоуже· не глаголѧ· ни къ ѥдномоу· нъ съ горъкъıими сльзами· и несътрѣпимъıимъ въздъıханиимъ· и съ многомъ оумиленииимъ· вьсе врѣма прѣпроводивъ· дъвашди вь недѣли двьрьца отвръзаѫ· Трѣвѫ прѣдъ двьрьми гробишта своего растѫштѫѭ обрѣтаѫ·

1 ..нн- безъ іота; 4 надъ строкой писцомъ, при чемъ «и» опускается обѣими чертами въ промежутокъ буквъ «съд» въ строкѣ, а ѧ писцомъ изъ какой-то другой буквы; 10 сѫ наст. безъ -тъ; 17—18 посълı... ıже —..стъ et mihi copiosam misericordiam tuam impartias (omnemque iniquitatem meam remitte); 19—22 да—гл.. Пс. 68, 16 съ какимъ-то комментаріемъ; 24 1-е а почти исчезло при отлѣпкѣ вощинки; 26 сь надъ строкой писцомъ; 30 о на мѣстѣ уничтож. знака препин. Иниц. опускаются изъ 7 и 14-ой строки въ слѣдующую, а изъ 29-ой не доходитъ до 30-ой; буква о широк. формы: о (15), ос.. (18), о.. (29), гро.. и ок.. (30); 1-й зн. препин. (18 и 24) безъ промежутка.

и тж· истираѧ ѡдѣваше· ѥликоже ѥмоу довлѣѣше·
искоушаѧ· и ѧвьѥ ѻбращаѧше сѧ съ многомъ по-
хвалѥниимъ· прилежа въинж молитвѣ и въздр'-
жаний· и ѡностаниѣмь исповѣданий· Тѣм'же
чловѣколюбивъıи богъ· не хотѧи смрьти грѣ-
шънъıимъ· нъ ѻбращению и жизни· не вьсоуе
ни вътъште толикааго страданьıа· и многоуѻу-
моу троудоу продлъжити сѧ попоусти· вѣдъı бо
ѥго истоѥ и великоѥ покаанье· толикъıимъ и та-
ковъıимъ грѣхомъ прощтенье полоучи· и хота
самомоу ѥмоу ѻувѣрити прѣподовѣноуѻумоу
мжжоу· и вьсѣмь ѧвити покаанъıа силж· боурı лю-
тѣи· и многоу бездъждью земьıж тж ѻбьдръжа-
штоу· съ многъıими молитвами и литиами·
чкомъ молѧштемъ сѧ· ѧви сѧ града того бочьсти-
воуѻумоу ѥпоу· мжжоу стоу· и въ истинж ба боѧ-
штоу сѧ· ѧко ѻцъ естъ нѣкъıи въ гровишти на то-
мъ мѣстѣ· съмѣренъ ѻбразомъ· нъ благъ дхомь·
иже ѧште послоушавъ васъ· помолитъ сѧ къ боу·
вьса раздроушитъ· нападъшаıа на земьıж сьıж зь-
лаı· да стъıи тъ ѥпъ вьсемоу клиросоу своѥмоу
повелѣ съвьрати сѧ на съповѣданиѥ ѧвьıенъıа то-
го· и съ кръстъı къ пештерѣ той· ѥдеже чкъ бжиї
живетъ ити· томоу же вывшоу· и мѣста имъ до-
шъдъшемъ· ѻбрѣтъ прѣподовнааго того правѣ'ь-
ника· и съ многоиж мольбоиж молиаше сѧ ѥмоу· по-
миловати земьıж ихъ· и молити сѧ къ боу да бъı по-
миловалъ люди своь· и ѻтъгналъ належаштеѥ бе-
здъждиѥ· и посълалъ земи ихъ дъждъ· Ѳстъıи же
никакоже въхма ѻтьвѣштаваь· вииаше сѧ въ свѻ

2 ис.., т. е. расчитывая (putabat); 5—6 не—ж.. Iезек. 33, 11; 6 ѻ вм. ѧ (род.) подъ вл. дат. ..имъ; вьсоуѥ безъ іота; 7 стр.., по значенію «лишенія» (аскета), ср. 237, 1 и 246, 15—16; 10 под.. вм. подастъ (ei dedit); хота(штоу) dat. abs.; 11 ѻу.. нѣтъ въ лат. (Lex. Микл. «manifestum facere») и, по смыслу, кажется лишнимъ (гдѣ управленіе?); (и) пр..: Cumque et sancto illi homini, et omnibus aliis poenitentiae vim manifestam Deus ipse facere vellet, permisit, ut etc.; 12 (попоусти ср. 8 и 519, 14) коурı; 14 съ начинаетъ новое предлож. (у Микл., 411, не вѣрно разставлены знаки); ..мь надстр. зн. лишній у писца; 18 мь лигатура; 21 да (начинаетъ особое предлож.) въ знач. igitur ср. 523, 19; 25 ..дь — замѣшательство писца въ выборѣ между паеркомъ и ь; 26 на прав. полѣ 5 точекъ — замѣтка припсчка; 29 «здъждиѥ» писцомъ по разурѣ 7 же буквъ. Буква о широк. формы: ѻк.. (2, 6, 13), ..ко.. (5), ..ло.., ѻ.. (28), ѻ.. (30); иниц. опуск. изъ 4-й въ 5-ую и изъ 29-й недалеко подъ строку.

прѣси· не дрѫзнꙋ и̑ вѣзрѣти· на небо· и̑ глаше·
милостивъ бѫди гн̄и· о̑ многꙑихъ моихъ нечѣ-
стиихъ· Ожидаѭштоу же єпископоупоу· и̑ моля-
штоу са к нємоу· и̑ ни хоудa о̑тъвѣта полоучивъ-
шоу· о̑ставивъше ѥго плачѫште са о̑тидоша· и̑ до-
шъдъше ст̄ꙑѧ црькъве· аѣ҃ ѣ҃ тоу съ слъзами мо-
ляште са· о̑тъ чл̄колюбиваго ба· прошаѭ҃ вѣ-
дꙑ тоѧ и̑звꙑтꙑѧ· на многꙑ же дни съ алчьбоѭ҃
и̑ плачьмъ· призываѭштемъ ба· прити на помо-
шть и̑мъ· и̑ аѣ҃ ѥ҃ томоу жде авитъ са єпоу· и̑ гл̄а
оуслꙑшитъ притранъ глаголѭшть к нємоу· и̑ди
къ рабоу моємо иакѡвоу· ѥгоже ти и̑ прѣжде ави-
хъ· и̑ того моли молити о̑ нем'же ащте хоштеши·
томоу же помолившоу са· и̑звѫдете належащти-
хъ земи зълъ· възвративъ же са пакꙑ вьскорѣ· съ
в'сѣмъ клиросомъ и̑ людьми прѣподовьнꙑи бж̄и
ст̄ителѣ· а̑ са о молитвѣ и̑же къ човѣкоу бж̄ию
и̑аковоу· тъгда же оуже тъгда· неволеѭ҃ ѥкоже ре-
шти· многꙑими молитвами оумолѣнъ· и̑ оу и̑-
штенъ бꙑвъ· о̑тъ прѣподовьнаго мѫжа· и̑коже
и̑ прѣжде и̑ нꙑнѣ· о̑тъ о̑бавьѣнꙑа бж̄иа к нємоу
пришьли сѫтъ· въздѣвъ очи на небо· на многъ
часъ прилежно помоли са· И ѥште молитвѣ сѫшти
въ оустѣхъ ѥго· благꙑи и милосрьдꙑи бъ· и̑же в'-
са волѫштиимъ са ѥго· о̑било и̑ оудовь подаѭ҃· дѣ-
ломъ писменьною слово съврьшаѭ҃· ѥже глетъ ѥ-
ште ти гл̄ѫштоу се пришьлъ ѥсмъ· дъждь съпо-
сти многъ на земꙑѭ҃· ѥмоуже вьздивившe са
пѣснь похвалънижѭ҃· того милосрьдиѭ· и̑ несъка-
жемоуоумоу величьствоу о̑тидоша· славѫште ба·

30—3 ниже—неч.. Лук. 18, 13; 1 дрѫзнꙋ и̑ у Микл. (412. 4) слитно: *neque* (не... и̑=ни) in coelum oculos erigere audens; что и̑ союзъ, а не оконч. -и̑, убѣждаетъ и оборотъ значка; 3 иниц. не выступаетъ изъ строки, но шириной отличается отъ строчн. о широкой формы; 4 ни хоудa о̑.. neque responsum aliquod; хоудъ въ зн. малъ ср. 67, 29 (τὸ βραχὺ τῆσ ζωῆσ ἡμῶν); 396, 6 (τῆσ μετρίασ μου τραπέζησ) и пр.; 6 аѣ҃ ѣ҃ iursus ср. (10) аѣ҃ ѣ҃ iterum; 11 пр.., т. е. clara (vox); 12 моємо(у) и ѥгоже Ziv. не исправилъ у Микл. ..моу и его (412, 14); 18 2-е тъ[гда] ille; 20 1-й зн. препин. безъ промеж.; 21 ..ѥн.. безъ іота; 23 иниц. опуск. до 24 стр.; 24 о надъ строкой писцомъ; 25 к..—п.. 1 Тим. 6, 17 и Еккл. 2, 7—9; 26—27 ѥште ти г.. (слѣдуетъ добавить ρεκѫ въ знач. будущ.; ср. 427, 19) — ѥ.. Иса. 58, 9; 30 к.. (къспѣша и̑) о̑тидоша magnificentiae cecinerunt, ac reversi sunt. Буква о широк. формы: о (2), о̑с.. (5), о̑тъ (7, 20, 21), о̑било (25); с подъ титломъ (10) широк. формы; лигатуры: шт (14), штн (23; триграмма).

и блажаштѣ рабы его· въздръжанїимъ· ихъ и а-
лчъбоиж· великаго дара съподобѣнъı· и тако-
ваго· благо же приимше великоє отъ человѣко-
любиваго ва· и избывъше отъ нашъдъшаѧ
имъ богомь поуштенъıѧ азвы· отъгнанъıѧ
молитвоиж раба бжїа иакѡва· до днешняго д'-
не вьса лѣта· памать дни того· вь нѣже въздѡ-
шьнъıихъ бѣдъ свобождени бъıша· творатъ·
молитвънъıѧ и похвалънъıѧ пѣсни владъıцѣ
хсоу въсъıлаіжште· многы же различьнъıими
азами одръжимъıѧ· отъ людий пришъдъ-
шихъ к немоу· коупно же съ епископомъ при-
шъдъшихъ на молитвж· оставиша оу раба
бжїа иакова ицѣленьıа ради· аже масло вьзь-
мъ стъıй· и тъı благословествивъ· помазавъ же
ѧ въ има хсово ицѣли· акоже тѣмъ домъ дом'
идштемъ· славити· и благословествити ва· дар°-
вавъшаго имъ рабомъ своимъ ицѣленьıа· Да оуже
вьси иже въ градѣ· и въ окржгънихъ вьсехъ живж-
штиі· больныѧ свож приношаахж к немоу· и отъ-
ходаштемъ имъ· молиахж о съпасении ихъ моли-
ти сѧ емоу· и аньıе гнж благодатьıж цѣльбж полоу-
чаахж· толикъ бо даръ дастъ сѧ емоу· акоже емоу
словомъ въскорѣ прогонити нечистъıѧ дхъı· по лѣ-
тѣ же ѥдномь отъгнанѣ бъıвъши азвѣ той лютьі·
призъвавъ бжии рабъ иакѡвъ· прѣподобьнаго
еппа· моли его попешти сѧ о пештерѣ· рек'ше о гро-
бѣ· вь нем'же житие имѣаше стъıй· и съ прилеж'-
ноиж молитвоиж моли сѧ емоу· по оумрѣтии его· по-
грети и вь немъ· томоу же обѣштавъшоу сѧ емоу·

30—6 сл..—нѧ.. «; divinam vero gloriam celebrantes eius servos beatos praedicabant, qui per virtutis exercitationem, tali, ac tanto honore, et gratia digni efficerentur. Eo igitur maximo beneficio a benigno Deo adiuti, et divina illa plaga liberati, quae per Dei servum Iacobum repulsa est,» и т. д.; 4 шѧ вм. ша; 7 между «не» и «вьса» бѣлѣгъ (?) безъ выноски на полѣ (забытаго «по»?); 7—8 къ.. к.., т. е. ariditate illa aërea; 8 т.. съ дополн., конечно, память; 10 мн лигатура; 12 на прав. полѣ 4 точки — замѣтка приписчика; 13 с писцомъ изъ начатаго у; 14 аже дополн. къ ицѣли при [а] (15); мѣсто ср. Іаков. 4, 14; 15 с.. вм. стъіѥ (oleo sancto); 16 домъ дом' (2-ое слабо выскоблено; читалъ и Копитаръ) — (ut) *domum* (reversi gloriam Dei collaudarent); 17 1-й зн. препин. безъ промежутка; 18 Да (иниц. чуть выступаетъ поверхъ строки) igitur (см. 523, 19 и 529, 21); 21 ихъ вм. нхъ; 24—25 по—ѥ.. eodem ipso anno, quo...; 28 1-е с на мѣстѣ уничтож. зн. препин.; 29 его вм. ѥго. Буква о широкой формы: отъ (3, 5, 11 и 20), од.. (11), 1-й предлогъ о (27) и ск.. (30).

и възвративъшоу сѧ въ градъ· по малѣхъ днехъ
съконьча сѧ блаженыи иѡакѵ̑въ въ старости до-
брѣ· седмиж десатъ лѣтъ съ ти патиж· оувѣ-
дѣвъ же прѣподовѣнъи е̑пъ дойде мѣста того·
съ всѣмъ клиросомъ и съ подвижѣнъиими ѳблашни-
ми· и сь вонмами многоцѣнѣнъиими· ѳвив'ше·
поиж̑ште и славаште ва· положиша чѣстъноѥ
ѥго тѣло въ томъ гровѣ· Потом' же вжии прѣподо-
бнъии сватитель· молитвънъый домъ рек'ше
цр'кве· сътворивъ оу пештерѣ прѣложи чѣстъно-
ѥ ѥго тѣло· на нем'же мѣстѣ до днешънѣаго дѣ-
не цѣл'вы многы творатъ сѧ· вѣсь же градъ· и ѳ-
крѫгънѫѧ ѥго вѣси· памать ѥго по вѣса лѣта тво-
раште· праздьникъ великъ имѫтъ· въ славж
почѣтъшаго и чѣколюбиваго ва· ѥгоже и мы по
оустаноу славимъ· благословествѫште ѳца и сна
и стаго дха· ѥмоуже слава и дръжава· нъıнѣ
и присно· и въ бесконечънъıѧ вѣкы вѣкомъ аминь ·:·

марта въ ѕ д'нь житие и страсть стънıхъ ѳцъ· и епископъ въıкъшıихъ· василѣа· капитона· мжченъıихъ въ хер'сони ·:·
Христосъ ми да нач'нетъ слово· ѥдинъıи прѣмждръıи· и прѣмждръıимъ исправитель· въ ржцѣ
во ѥго и азъ и словеса моѧ· ѳ томь оубо живжште
и движжште сѧ· оувѣштайте сѧ иже имене
моѥго призъванни· не моѥѧ ради немошти· за-
тъкнжти слоухъ вашихъ· нъ ицѣлѣвжштаго
ради немошти наша· подобаатъ паче простъ-
рѣти слоухъı ваша· тжженье вѣсе ѳтъложъше·
мжжьскъı глаголемаа разоумѣйте· не во сѣпле-

5—6 съ п.. ѳ.., т. е. cum probis laicis; 8 иниц. не доходитъ до 9 строки; 14 п..— и . diem 7 magnum festum agit; 17 ˇ приписка внѣ титла писцомъ; ııкы знакъ мягкости при іотѣ; 19 мѣсто заставки; 20—21 заглавіе уставомъ той же высоты; 20 приписка на полѣ писцомъ; 21 ..лѣа (βασιλέως) отъ им. василѣи; 2-е χ писцомъ изъ начатаго ϵ или с; 22 рисован. иниц. въ полѣ опускается до 28 стр.; 25 нм.. (ради?); 28 а писцомъ изъ и; 30 «не во сѣпле» зачеркнуто чернилами писца. Лигатуры: шн (5), нѣ (18), пѣ (20, на полѣ); о широкой формы: ѳв.. (6), ѳ- (12), ѳ (24), ѳт.. (29).

не бо съплескано кое· ѩли владыно вашимъ слоу-
хомъ вѣнати молѫ· нъ ѩстин'наго ради словесе·
не на въздоухъ расыпаѥмаго· само же то слово
сна бжиѧ· ѩмже вѣса въша· ѩже на небеси и ѩже
на земи· видимаѧ и невидимаѧ· въобразивъ-
ша же себе въ рабии ѻбразъ· нь не ѻтъвръгъша са
ѥже бъти боу· нъ въплѣштъша са ѻтъ стыѧ дѣ-
вы богородица· ѩсповѣдовати того коупно ва и чло-
вѣка· вѣсего въ своихъ ѥмоу· и всего въ нашихъ·
пострадав'ша ва и слово плътиѫ· и ѩкъı ва пакы съ-
къскръсъша плътиѫ· и въшъд'ша на небеса· и сѣ-
дъша ѻ деснѫ ѻца· и насъ съ собоѫ възведъша'-
го· ѻ оуповании жизни вѣчьнъıѧ· ѩвѣ же въ еу-
гг҃ельскъıихъ проповѣдавъша гласѣхъ· блаже-
ни бо рече не видѣв'шии и вѣровавше· домино не-
вѣрьствие ѩцѣлаѧ· доблиишиимъ оупованıѣ
вѣчьнъıѧ жизни ѻстави· нъ понеже та и ѩже симъ
тъч'наа· въ еѵ҃ггелии лежаштаа· глъбокѫ
старостиѫ· и оудобь ѩцѣлимжѫ· вѣсѣѩна въша
въ чловѣчьскъıѧ помъıслъı· ѩкоже плодъ сътвори-
ти· въ ·а҃· и ѯ҃· и р҃· пристжпи подъ ѩръмъ въıѫ по-
дълагаѧ· на рамѣ вьзъмъшоуоуоу· съмрьто-
носьнъıи и сѫмрьтьнъıи крьстъ· ѩкоже тѣлъ ѩс-
плънити въшьѩии миръ· нъ понеже не ѩслѣди-
ма ѥстъ прѣмѫдростьнаа пѫчина· сѣде ми нъı-
на слоухъ подадите молѫ· ѩкоже похвалити мѫ-
жа прѣславьнъı· и за нъı пострадавъшаго волеѫ
приобьштивъша са страстьми· ѥѫже чести и сла-
въı господьня наслаждьше са· Веселатъ бо срдце
вожиаа· ѩже ѻ возѣ поминаѥмаа· и ч'то рече· ѩште

4—5 ѩмже—не.. Кол. 1, 16; 5—6 въ..—ѻб.. Филип. 2, 7; 7 ѥже бъти (равьнъ) боу ср. тамъ же 2, 6 οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θῷ не въсхъщение(мь) мьнѣ бъти равьнъ бви Ап. Калужн.; не вьсьхъщениемь непьщева к.. р.. б.. Шишат. и Обиходъ»; 10 ва и слово» названіе 2-й ипостаси; 10—11 приставка «съ-» въ виду совоскресенія мертвыхъ (12—13) и—вьз.. 1 Сол. 4, 14; 13 ѻ—вѣ.. Титу 1, 2 и 3, 7; 14—15 к..—вѣ.. Іо. 20, 29; 16 доблиий.. ср. доблѣишиимъ 542, 27—28 и 83, 19—20; ср. нижнишеѥ (τὰ κατώτερα Еф. 4, 9) Ап. Шишат. при ..ьнѣишаа у Калужн.; 16—17 оу..—ж.. Тит. 1, 2 и 3, 7; 17 ъ (снмъ) выступ. поверхъ стр.; 18 ..кѫ и 19 ..мжѫ тв. пп.; 20—21 пл..—р Марк. 4, 8; 23 «крьстъ·» писцомъ по разурѣ того же числа буквъ, и к передѣлка изъ г; 24—25 не..—пж.. Рим. 11, 33; 27 «за—в..» род. по.. вм. мѣст. пострадавъшемь, т. е. хѵ҃ (дополн. къ прнѳв..); ср. 455, 14—22; 28 2-е с на мѣстѣ уничтожен. зн. препин.; 29 сѧ надстр. зн. ошибка писца; иниц. опуск. въ 30-ю стр.; 30 ѻ надъ строкой приписка писца; вожиаа = τὰ τοῦ θυ, кк ожидается въ греч.; такое осложненіе окончанія, выражающее греч. членъ, особенно развито въ Чудов. Псалт. XI в.; ср. и въ Мар. Ев. вжѣа (τὰ τοῦ θυ Марк. 8, 33), въ Зогр. Ев. тачаее (τὸν ἐλάσσω Іо. 2, 10). Буква ѻ широк. формы: ѻтъ (7), ѻ (13), ..ѻб.. (28).

ѩкоже длъжае соломѡнъ· пророченьѥ отъ ѿа приимѣ·
въ прит'чахъ рече· отъ величъства и доброты зъдании· по вѣражденію видѣти· по немоуже образоу
родотворѣцоу ихъ съз'дати а· доброта бо зъданьа
ѩкоже по истинѣ непорочна себе богови принести·
съгласна же симъ· и сѣсѫдъ изборьнъıй· ѧзъıкомъ
вѣсѣмъ оучителѣ рече· ѩкоже цръкъı божиѩ есте
и доухъ бжии живетъ въ васъ· да како таковъıихъ'
о сихъ помъıслити нѣстъ лѣпо· пролиѩв'шихъ
своѫ кръви· за человѣкъı· по подражанью истинъ-
наго пастоуха· ис хс га нашего· Ч'то же хъштж
глаголати· истиньноѥ въı слово да оуиститъ·
ѩкоже ни малъı коѥѫ части· на похвалѫ сѣде мж-
ченъıихъ стъıихъ и прѣчьстънъıихъ мжжъ мо-
штьно исповѣдати· обаче тѣхъ молитвъı· въ
многаго мѣсто мирьскаго оученьа прѣдъложивъ· покоушѫ сѧ ѥже въ мнѣ волѣзньноѥ· цѣли-
тельнжѫ ихъ сватостиѫ· прѣдъложити доуше-
оуспѣшьнаа· слоушаѫштиимъ тѣхъ не лъжь-
нѫ поставити памать· нъ на хвалѫ и славѫ самѣ-
хъ стъıихъ оцъ· и мжченикъ въ градѣ хер'сонѣ·
живъшихъ болюбивъıихъ и вѣрьнъıихъ мжж'·
Въ врѣмена бо гонѣниа нечьстиваго диоклитиа-
на· дѣйствоуѫштоу животворивоуоумоу кръ-
стиньскъıѧ вѣръı словесн· самомоу томоу рекъ-
шоуоумоу· се ѧзъ посълаѫ въı ѩкъı агньца посрѣ-
дѣ влъкъı· съловучи сѧ прѣлѣпоуоумоу въ стѣи
цркв'ви иероусалимьскъıихъ свѣтилъ· иже бѣѧ-
ше въ самои той господьстѣи цркви· въ лѣта ди-
оклитиана· въпасти въ бѣдж стоуоумоу томоу

1 мь лигатура; 2—4 отъ—а Прем. 13, 5; 2 и вм. ко (γάρ); 3 по вкр.., т. е. ἀναλόγως; «видѣти-по (Микл. 416, 4 ошибочно и о) немоуже образоу» есть глосса къ «по вкр..», бывшая въ оригиналѣ писца и принятая имъ за приписку къ тексту (ср. 537, 5); 4 «съз'дати а» вм. познати сѧ, infin. cum dativo (род.); ср литургич. текстъ: ἐκ γὰρ μεγέθους καλλονῆς κτισμάτων ἀναλόγως ὁ γενεσιουργὸς αὐτῶν θεωρεῖται; 6 съг.. вин. мн. ср. р. зависитъ отъ рече; 1-й зн. препин. безъ промеж.; сѣ.. из.. (Дѣян. 9, 15); 7—8 м..— васъ 1 Кор. 3, 16; 7 т (ѥ..) выступ. поверхъ стр.; 11 п.. Io. 10, 11 и 14; хс «с» писцомъ изъ начатаго а; иниц. опуск. въ 12-ю стр.; 13 на лѣв. полѣ 6 точекъ — замѣтка приписка; 17 и надъ строкой приписка писца; 23 иниц. въ полѣ опуск. до 25 стр.; 25 ..сн «н» писцомъ изъ ъ; 26—27 се—к... Матѳ. 10, 16; посрѣдѣ съ вин. (εἰς μέσον) подъ вл. глаг. посълаѫ; въ Супр. всегда съ род.; ср. то же литургич. мѣсто посрѣдоу влъкъ 108, 9—10; 28 с.. опущено имя іерус. патріарха, по другой редакціи, Ермона (Ἕρμων 303—313), но въ 16-й годъ царствованія Діоклитіана (535, 1) патріархомъ былъ Завда (298—303). Буква о широкой формы: отъ (2), о (9), об.. (15), дио.. (23).

ѥ҃пѹ· въ шестоѥ на десате лѣто диѳклитиана
цѣсарьства· многъ подвигъ· троудъ же и поспѣше-
нье полагаѫштоу· ꙗко да богомъ прѣданоѥ кр҃ь-
стиань҃скъıѧ непорочьнъıѧ вѣръı рошърити слов°·
не прѣставѫштоу испоуштати ѥ҃пъı въ вьса стра-
нъı ѣзъıкъ· мѣнѫ же с҃таго ѥ҃ппа· странъı поганъ-
скъıѧ· и сѣмо иже ѥстъ хєрсонь҃скъıи градъ· отъ та-
врьскъıѧ земьѧ именемь василеа· ѥмоуже прищ'-
дшоу· и видѣвъшоу ѥлинъскѫѭ обьдръжаштѫѭ
прѣльсть· нача оучити градъскъıѧ мѫжа глаго-
лѧ· ꙗко бози не сѫтъ ѧже въı мните и ѥмате и чьте
нъ коумири не могѫштии вамъ помошти· ѥстъ
бо богъ на небесехъ· иже словомъ своимъ сътворив'
вьсѣчьскаѧ· и прѣмѫдростиѭ своеѭ· отъ не-
бъıтиѧ въ бъıтие прѣведъıи вьсѣчьскаѧ· и с҃тъıи-
мъ своимъ дх҃омь· вьсѣмъ жизнь дароуѧ· томоу
поклонѫѭште сѧ вь с҃тѣи троици· того славимъ·
То слъıшавъше отъ с҃таго мѫжа· града того мѫжи·
риѭша сѧ на оукоризнъı и бъıенъıѧ· не послоуша-
ѭште ѥго· отъ нечоувьствиѧ одръжаштѧѧ ѭх'
прѣльсти· тѣмже с҃тъıи ѥ҃ппъ въ съкровьнѣ мѣ-
стѣ сѣда вь пештерѣ прѣбъıваше· наричаѥмѣѩ
дѣвичьскаѧ· Многомилостивъıи же ѣ҃ въ вьса чл°-
вѣкъı хотаи съпасти· и на оувѣдѣньѣ ѥстинъı
прити· не попоусти вьсемоу градоу и земи погыб'-
ѭти отъ сотонъı· въсади с҃тъıи свои дх҃ъ· того ра-
ди бо и въ плъть облѣче сѧ· и распатьѥ на кр҃ьстѣ
волѣѭ прѣстрада· да вьса свободитъ чьстъноѭ сво°-
ѥѭ кръвьѭ· ѥѭже потъшта сѧ спасти сѧ съ вьсѣми·
и сии хєрсонь҃скъıи градъ· чоудеса твора· и бъıстъ

6 ѣзъıкъ «з» писцомъ изъ п, т. е. писецъ началъ писать ѥ҃пъı (5), и ѥ не передѣлано въ ѧ (*Копитаръ:* «sic єп fecit з, sed quid ѥ? volebat єпископъ etc. scribere»); 6 ѥ҃ппа, судя по другой редакціи, и здѣсь опущено имя Ефрема (ἐφραίμ), посланнаго вмѣстѣ съ Василіемъ; 8 ..леа точно отвѣчаетъ греч. вин. τὸν βασιλέα (ср. 532, 21); 9 постановкѣ паерка въ -дшоу могъ мѣшать хвостъ отъ ρ 8-й стр.; 11 чьте(тє·); 13—14 иже—св.. Сир. 43, 28 и Пс. 103, 24; 15—16 с҃т..— дароуѧ Рим. 8, 11 (Io. 6, 64; 2 Кор. 3, 6) и у Io. Дамаскина: с҃тъıмь дх҃омь вьсѧка дароуша живитъ сѧ («степенна» на утрени «*Отъ юности моея*»); 18 иниц. въ полѣ; 23 д.. παρθενών, что не переводится на 542, 9; иниц. опуск. до 24 стр.; 23—25 вьса—прити 1 Тим. 2, 4 (на оук.. ср. въ разоумъ 502, 29 εἰσ ἐπίγνωσιν); 29 2-е сѧ слабо выскоблено, и разура не за-полнена; 25 паерокъ (к') какографія конца строки; но ср. 243, 19—20 (..кънн); 30 ..тъ еръ выступ. поверхъ строки. Зн. препин. безъ промежутка: 6 (2-й), 13 и 16 (1-й); о широкой формы: отъ (7, 14, 20), од.. (20), ѕв.. (27); лигатуры: шт и жѭ (9; юсы соединены поперечи-ной, и іотомъ для 2-го служитъ серединная черта 1-го; *Копитаръ:* «voluit жѭ?») и ми (29).

чоудо сицево· Нѣкоѥго бо старѣѩшинꙋ нареченаго
того града· ѩмѫштоу сн҃ъ ѥдиночадъ· того оу҃мъръ-
ша вънѣ града погребоша· ѩ того родителѥмъ сълоу-
чи сѧ оу҃ тѣла прѣбꙑвати оу҃мъръшаго сн҃а ѩхъ· ѩ
на гробѣ оу҃снѫти плачѫштемъ· ѩ ѩвꙑѥ вѣ сꙑнѣ ви-
датъ своѥго сн҃а глаголѫшта ѩмъ· ч'со радма плаче-
те ѩ рꙑдаѥте о҃ съмрьти моѥѩ· не можете мене поѫ-
ти жива· понеже б҃ози ваши того сътворити не могѫ-
тъ· каменьѥ вездоуш'но ѩ коумирѥ сѫште· ѩже
дн҃волъ на прѣлѣстꙋ ѩ пагоубѫ человѣкомъ сътво-
ри· нъ ѩште хоштете мѧ жива поѫти· молите стран'-
наго того человѣка ѥгоже то виѥте ѩ оу҃карѣѥте·
ѩ вѣроуѩте въ того ѥгоже тъ проповѣдаатъ ѣ҃а· мо-
штънъ бо ѥстъ въставити мѧ ѩз грова· мѫжа того
молитвоѭ҃· ѩ тѣмъ ѩмъ вѣ сꙑнѣ глаголаномъ· въз'-
бънѫста ѩ съповѣдаста дроугъ дроугоу сꙑна того ви-
дѣнию҃· съгласно҃ѥ рѣчи къждо ѥ҃ю· дѣни же бꙑвшоу
вѣлѣзоста вь градъ· ѩ съповѣдаста срьдоболи своѥѩ·
ѩже видѣста въ ношти· они же весело прииѩмше
слово начѧша ѩскати ст҃аго ѣ҃па· ѩ обрѣтъше
ѥго въ пештерѣ· ѩдеже вѣѧше мола сѧ· припадо-
ша к нѣмоу глаголѫште· Молимъ ти сѧ даждъ
намъ сн҃а нашего· онъ же рече к ни҃мъ како могѫ
то сътворити грѣшънъ человѣкъ сꙑ· нъ ѩште оу҃бо
вѣроуѥте въ ѣ҃а моѭ҃ проповѣдаѥмаго· то тъ вамѣ
сн҃а ваше мрьтваго вьскрѣситъ· ти же глаголаша
ѥмоу· да поѩмемъ сн҃а нашего жива· ѩ ѥже ѩште ре-
чешеши сътворимъ· ст҃ꙑ же ѣ҃пъ шьдъ коуп'но·
съ потрѣбоѭ҃ ст҃ителѩстѣи слоужьбѣ· носѧште ѩ
ѩже на ст҃ое кръштенъѥ потрѣбѩнаа· на гробъ при-

1—2 «Н..—[·ѝ..] сн҃ъ ѣ҃..» (безъ іота) особое предлож., ставшее фрагментомъ на почвѣ переписки: τινὸσ υἱὸσ τῶν τῆσ πόλεωσ πρώτων κάμπτει νόσου πληγῇ, καὶ ἡ πληγὴ θαυμαστὸν αὐτῷ προξενεῖ», читается въ спискѣ другой редакціи; 3 «грѣво» писцомъ по разурѣ 4—5 буквъ; 6 радма (еще разъ 542, 6) при радѣи (5 случаевъ); 8 о приписка писца (и *Копитаръ*: «sic: o postea insertum»): школа предписывала писцу смотрѣть на титло, кк на обозначеніе святости содержащагося въ словѣ понятія (писецъ забылъ уничтожить «покрытіе», приличное этому слову только при обозначеніи бога христіанскаго); 12 то (опущ. у Копитара, а потому и у Микл. 418, 9) вмѣстѣ съ и=тѣ καί (обычно же ѝ; разъ Чудовск. Пс. «ѝ ѝ»: цр҃ѧ ѝ ѝ к'назѧ βασιλέασ τε καὶ ἄρχοντασ 7°, 6); 14 мѧ надстр. зн. — ошибка писца; 16 3-е д изъ черты ı, а 3-е т изъ г,—все писцомъ; 17 о надъ строкой приписка писца; «къждо ѥ҃» писцомъ по разурѣ 6 буквъ (надстр. зн. д, слѣдъ быв. чтенія, принятъ Копитаромъ за паерокъ ж', откуда и у Микл. 418, 14); 25 мѣ лигатура; 26 ваше(го) не дописано; 28 -че[ше]шн; 29 съ пот.. (т писцомъ изъ г) ст҃.. сл.. надо относить и къ лицамъ, участвовавшимъ въ архіерейскомъ служеніи (въ другой ред. «συν ἱερεῦσι δυσίν»), чѣмъ объясняются ФФ. мн. ч

доша· и ѿтъвалиѣъше камы· вѣлѣзоша въ гробъ·
идеже вѣаше оумьрыи сѭ ихъ· и прѣкрѣстивъ
стыи ѥпъ и въздъхнжвъ· ржкж положи на мрѣ-
твьци· молитвж сътворивъ животворивааго кр̀ь-
штенья ѹхима· надъ тѣломъ ѥго· акы надъ живо-
мъ· полиа свштеноѫ водоѫ тѣло· сътворивъ при-
зъванье стыѧ троица· и авье въскрѣсе мрьтвьць·
ѥгоже видѣвъше того родителе· къ колѣнома при-
падоша сталаго василеа· молаште са акоже и самы
крѣстити· аже авие по оглашении съподоби сталаго
крѣштенья· и весъмрьтьныихъ причастити са
таинахъ· и възвративъше са въ домъ· радоваша
са вьсѣмъ домомъ вѣровавъше гви· диаволъ же
вида себе поуста по малоу въиваѫшта· побѣжде-
нъ сталаго пришьствиемъ· ѿтъ ѥго прѣльштенъи-
мъ жидовомъ стрѣлж въложи· акоже разгнѣви-
ти ѥлинъı· и на оубои сталаго дръзнжти· и пришъд-
ше въ пештерж идеже житие имѣаше стыи ѥпъ·
и обрѣтъше ѥго и повръзъше и за нозѣ· влачаахж
и по гостиницоу градъноуоумоу· пришъдъше же
на то мѣсто· идеже нъıне крьстьани стлъпъ по-
ставиша· животворашти кръстъ имѫштъ на
себѣ· самъ тъ стыи ѥпъ ѿтъдастъ дшж· тѣло же
влѣкъше вънѣ вратъ слъıшаштиихъ са· ѥра· извле-
къше· повръгоша псомъ на ада· Лежаштоу же емоу
на многъı дни· промъıсломъ бжиемъ· не оставьıѫ-
штиимъ и по съмрьти сталаго ѥго тѣла· влъкъ
ноштиж присѣдѣаше оу тѣла на съблюденье емѹ·
звѣздѣ свѣтлѣ сиаѫшти на мѣстѣ томъ идеже лежаше· дньıж же орлоу то жде съконьчаваѫ-
штоу

5 ѹхима (вин. мн.) было глоссой на поляхъ оригинала (ср. 534, 3); 9 послѣ самы опущ. въ концѣ строки а? 12 т.. у Микл. 419, 9 Ziv. правильно уничтожилъ «крьштенья»; 15 ..нъи- еръ выступ. поверхъ строки; 20 г.. г.., т. е. διὰ τῆσ πλατείασ; 24 1-й зн. препин. безъ промежутка; 25 иниц. опуск. недалеко подъ стр.; 30 дньıж ср. 292, 24; шт (подъ строкой) лигатура. Широкой формы о: ѿтъ.. (1), ѿтъ (15), ѿк.. (19).

носаште и придоша. Иниц. опуск. изъ 1-й, не доходя 2-й стр., и изъ 22-й, доходя до 23 стр.; о и с широкой формы: ѻни (19), ѻк.. (20), ѻнъ (23), сѭъı (28).

дѣло тъгда иже тѣлъ прⷯстъимъ мѫжемъ Хⷭови
вѣровавъший· належаштаго ради страха· отъ мно-
жьства єлинъ· погребоша ношти҃ стоє его тѣло·
вънѣ стѣнъ на западъ града· близъ тоѫ жде стѣ-
нъı· мѣсаца мартиа въ ⷵ дьнь· слав'но памать є-
моу твораште· въ славѫ бу вьседръжителю амин'·
Єдинъ же нѣкъий стъıимъ мѫченикомъ василеѣ-
мъ бъıвъıй· по ськоньчании его прѣшьдъ· въ єли-
спонъскъıа странъı· обрѣте тоу дроугъıа єпⷭпъı
поуштенъıа тъгда стъıимъ єпископоумъ· на то
жде вѣръı дѣло· съповѣда имъ вьса бъıвъшаа·
они же слъıшавъше то и прилеж'но прославивъше
Ба· им'же съ оусрьдиемъ прияти стоугоумоу васи-
леоу мѫченъıа вѣньць· исповѣданьемъ о Хⷭѣ·
и съвѣштавъше са· мѣнѫ же· еугⷭении· агадодор'·
ел'пидии· прѣподовнии епⷭпи· прѣидоша въ тъ
херсоньскъий градъ· оучаште правовѣр'но вьслѣ-
дъствоуѫште стоугоумоу василеоу· и прилагаа-
ше са число вѣроуѫштихъ по вьса дьни· исконь-
нъıи же вѣрънъıихъ родоу· зълодѣи завида дна-
волъ· и на тъıѫ въплъчи· вѣроуѫшта емоу жидо-
въı и єлинъı· и съвазавъше стъıѫ мѫжа· еугⷭенъıа·
агадодора єлпидиа· жъзлиемъ и камениемъ
влачаште побиша· и мрътвъıими вратъı извлѣк'-
ше тѣлеса стъıихъ· повръгоша на въсточьнъıихъ
странахъ· ѩкоже изѣденомъ бъıти имъ отъ пьсъ·
ръвьностиѫ же спасьнаго крьштенъıа· крьсти-
ани принесъше погребоша стаа тѣлеса ихъ· мѣ-
саца декабра въ ⷵ дьнь· памать имъ твораште
въ славѫ Ба вьседръжителя· По мнозѣ же врѣмени·

1 иже относ. къ вѣр.. (греч. текстъ расходится здѣсь со слав.); 7 иниц. въ подѣ опуск. ниже 8 стр.; 7—8 (съ) ст.. кыи τῶν συνόντων τῷ μάρτυρι (у првдчка было ἁγίῳ); ..леѣ — безъ іота; 8 прѣ.. sic (не при..; διαβάσ); 8—9 ..понъ.. sic (τὰ τοῦ ἑλλησπόντου); 10 є.. (въ другой ред. παρὰ τοῦ προέδρου τῶν ἱεροσολύμων) о надъ строкой приписка писца; 19—20 и.. изъ Io. 8, 44 (ср. 1 Io. 3, 8); 20 зак.. ср. Прем. 2, 24; дна- іотъ вставка писца (не доходитъ до линейки); 26 о (отъ) и 27-е (крѣс..) передѣлки писца изъ черты ı; 30 иниц. опуск. недалеко подъ стр.; нн лигатура. Буква о широкой формы: отъ (2), об.. (9), они (12), жидо- (21).

посъланъ бъістъ отъ їерoусалима єп҃пъ· тамо· є-
дерій именемъ· іже въ кораби сы· приходъ его
въ нареченыій градъ· сжпротивномъ вѣтромъ
ѧтъ· привръженъ бъістъ въ островъ наричає-
мыій ѧлсосъ· въ странахъ рѣкы днапра· и разв°-
лѣвъ са ѧзеѭ лютоѭ· хота житье оставити· по-
моли са господеви глаголѧ· гн҃и бже мои недост°-
йна мѧ сжшта съподови поставити єп҃па· не м°-
зи мене оставити бес памѧти въ херсонѣстѣ
градѣ· и томоу оумъръшоу· оу гроба его вѣр'ныи
сталъпъ поставиша великъ· нъ и дрѣвеса въздра-
стоша· вьзвѣшталѭшта ездалече гробъ его· По м'-
нозѣ же врѣмени минжвъшоу гонѣнію отъ веза-
конъныихъ на крѣстиѧны· поставиша римѣ-
ѧне цр҃ѣ именемъ костантина· егоже бжиѣ
просвѣштенье· на дивъныи его приведе кръ-
стиѧнъскыи свѣтъ· и заповѣдь поусти ѧко-
же не испов҃ѣдаѭштоуоумоу оц҃а и сп҃а и ст҃аг°
дха· зьлѣ- зълоу жизнь погоубити· и домоу е-
го въ разграбьленье бъіти· тѣмь тако богочь-
стивѣ испоуштеномъ· о ставьленіи крѣстиѧн'-
стѣ гонѣній· оувѣдѣвшемъ вѣрьнъімъ херсо-
низемъ· таковое повелѣнье богочьстиваго
цр҃ѣ· посълаша к немоу съпы· ѧкоже дати имъ
єп҃пъ· повѣдавъше емоу вьса іѧже о ст҃ыихъ оц҃ихъ·
бъівъша' чоудотворна· іже и зѣло слъішавъ отъ
ниихъ цр҃ь обрадова са· и дастъ имъ єп҃па именемъ
капитона· давъ емоу воинъ вѣрьнъ мжжъ· чи-
сломъ пать сътъ· с ниминже пришъдъ ар'хиєп҃пъ
въ херсонѣскъ градъ· въ пладьныѣ промъісломъ

1 τὶσ ἐξ ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος, стало быть, отъ не зависитъ отъ п.. к..; 5 у Микл. Ялосъ (420, 29; ἅλσος) — ошибка изъ Копитарова списка; д.. τοῦ δανάπρεως; 8 п.. вм. поставленоу бъіти, а «єп҃па» (подъ вл. греч. вин. п.) вм. єп҃помь: ἀνάξιον ὄντα τῆς πόλεως χερσῶνος ἐπίσκοπον εὐδόκησας προβληθῆναι (писецъ понималъ, что Еверій хотѣлъ поставить «єп҃па», но рѣчь идетъ только о постановкѣ сталъпа); 12 иниц. опуск. до 13 стр.; 15—22 ѥ..—г.. нѣтъ въ находящейся на лицо греч. редакціи; 16—17 кр.. свѣтъ Конст., кк извѣстно, провелъ жизнь въ разрядѣ τῶν κατηχουμένων, принявъ крещеніе только на смертномъ одрѣ; 19 «зьлѣ-зълоу» adv. ср. 115, 23—24, гдѣ «зъло-зьлѣ» передаетъ греческое κακεγκάκως, въ друг. источн. κακιγ.. и κακηγ.. (pessime) изъ классич. κακὸσ κακῶς; напр.: μαχαίρασ ἔργον γίνεται καὶ κακιγκάκως θνήσκει (Const. Manas. Chron. p. 46, D); ὤχετο κακιγκάκως (ib. 63, D); κακενκάκως τὸ ζῆν ἀπέῤῥηξεν (Vita Stephani abb. Nicomed., iunioris, auctore Stephano Constantinop. diacono anno cca 808); κακιγ.. vel κακηγ.. in Vita Barlaami (*Boisson.* Anecd. vol. 4. p. 220, 3; 236, 4); Thesaurus graecae linguae ab Henrico Stephano constructus (Parisiis. 1835); Greek Lexicon of the roman and byzantine periods by *E. A. Sophocles* (N. Iork — Leipzig. 1890); 20 тѣмь, т. е. Константиномъ; 21 нс.. (dat. abs.) вм. испоуштенамъ, т. е. заповѣдьмъ (главн. обр. выраженнымъ въ эдиктѣ 313 г. о свободѣ вѣроисповѣданія и въ объявленіи въ 323 г. христіанства господствующимъ); ср. 501, 6. 400, 28. 513, 17. 73, 20. 89, 18; 21—22 «[·] о ставьленин кр҃ь..» (т. е. о христіанскомъ прекращеніи) у Микл. слитно (оставьленин 421, 15); 22 г..

вѫнѣмъ· хотѧштнѣмъ чловѣчѣскый родъ съпа-
сти· вѣсѣмъ вѣнѣ града ѡбрѣтъшемъ сѧ· прнѧ-
ша ѥго крѣстивши съ многоѭ радостиѭ· ѹѣмъ-
ше коуп'но с нѣмъ и съ сѫштнѣми ѥмоу· ѹѧша
градъныѧ стѣны· потом же ѹвѣдѣвъше херсоньѣ-
не бывъшаѧ съвъывъшаѧ съвъраша сѧ· и пришъдъ-
ше къ стѣнѣ· слышаѫхѫ весѣдоуѭшта к нѣмъ·
ѥ҃пп҃а сице· ѧзъ чада на пагоубѫ вашѫ нѣсмъ прнш'-
лъ· нъ паче да вѣроѭ г҃а нашего і҃у х҃а· спсньѥ полоучи-
те· прошъдъшоу же междоу ѡбоѣми мироу· вълѣзо-
ша вьси людьѥ въ градъ· и на ѹтрьѧ съшедъшемъ
сѧ вѣсѣмъ· начѧ ѥ҃пп҃ъ ѹчити ѧ вѣрѣ крѣстьѧньствѣ·
ѧкоже и прѣжде ѥго бывъшии ѥ҃пп҃и и мѫченици·
они же ѿтъвѣштавъше ѥмоу рѣша· подоѡна прѣ-
жде бывъшнѭхъ ѧдинеи· ѿтъвѣштавъшнѭхъ
къ ѧп҃лоу павѣлоу· дивьнаѧ во нѣкаѧ въносиши
въ слоухъ наша· рѣша к нѣмоу· имамы двѣ пешти·
на творенье вароу горашти присно на зъданье трѣ-
бьнкоу нашемоу· помоли ѹво ѥгоже ч'теши б҃а и в'-
лѣзи вѣ нѣ горѫштема има· и ѧште излѣзеши из'
ѡгня безъ врѣда· вѣроуѥмъ ѿтъ тебе проповѣда-
ѥмоуѹмоу бо҃у· ѥ҃пп҃ъ же рече· въ има і҃у х҃са б҃а моего
сътворѫ то· и бѫ по повелѣнню вашемоу сътвори-
тъ то· нъ како въı хоштѫ вѣрѫ ѧти ѧко вѣроуѥте·
нъ ѧште хоштете дадите чада ваша· да сѧ прѣда-
датъ воинолъ· да ѧште не начнете вѣровати х҃со-
вѣ вѣрѣ· да сѧ въвръгѫтъ вѣ пештѣ· и годѣ въıст'
вѣсѣмъ слово то· пристѫпивъ же ѥ҃пп҃ъ къ ѥд'ной
пешти горѫштнѭ· помоливъ сѧ и прѣкръстивъ се-
бе и пештѣ· вѣ нѣже хотѣаше вълѣсти· днакоу

1—2 х..—сь.. 1 Тим. 2, 4; 3 ѧ форма юса не ясна (чернила сняты при отлѣпкѣ вощинки); 3—4 ѹѣмъше не подъ вл. ли ѹѧша (нѣтъ въ греч.) вм. другого слова (ясно, что христіане были изгнаны изъ Херсона мѣстнымъ населеніемъ и, расположившись станомъ внѣ города, соединились теперь съ греч. отрядомъ, присланнымъ царемъ для осады города); 6 съкъывъшаѧ зачеркнуто чернилами писца; 9 «г҃а—х҃а [-]» опредѣл. къ сп҃.. (у Микл. «на» 422, 2 ошибка изъ списка Копитара); 8—10 на п.. нѣсмъ пр.. нъ да сп҃сньѥ пол.. ср. Іезек. 33, 11 и 1 Тим. 2,4; 11 иниц. опуск. до 12 стр.; 12 начѧ значекъ ошибка писца; 16—17 д..—наша Дѣян. 17, 20; 17 тн лигатура; 20 ..штема вм. ..штама (ср. 501, 6); 24 въı въ знач. дат. (см. 509, 13): ἆρά μοι τὸ πιστὸν ἔσται, ὡς... Буква т выступ. поверхъ строки: ..стѣ (12), ..ѥте (24); о широкой формы: ѡни (14), ѿтъ (21); безъ іота: моег° (22), ѥ҃д'.. (28).

род. мн., п. ч. разумѣются два гоненія: общее, Діоклитіаново (по навѣту Максиміана и Іероклѐса), въ 313 г. прекращенное К—номъ по соглашенію съ Ликиніемъ, правившимъ на Востокѣ, и гоненіе, возобновленное Ликиніемъ, опиравшимся на язычество въ борьбѣ съ К—помъ за единовластіе, и прекращенное К—номъ въ 323 г.; 24 сълы πρεσβεία; 25 ѥ҃пп҃ъ вин. ед. (ἐπίσκοπον); 30 мъ лигатура. Зн. препин. безъ промеж.: 2 и 10 (вторые).

рекшоу вынѣмѣмь· вълѣзе вѣ пешть горѫштѫѭ·
и сътворивъ часъ велии· въсъпавъ въ лоно своѥ
отъ жглии· излѣзе силоѭ стаго дха· без врѣда
и цѣлъ· и въ оужасти бывъше велицѣ· падоша
ници на земи· величаѭште ба кръстианьска·
просаште отъ него съподовьнью· стым вѣры кр̀ь-
стианьскы· Тѣм'же вѣрнии вечислѣноѭ радо-
стьѭ обьѧти· молѧхѫ множити са с ними кр̀ьсти-
аньскоуоумоу исправьнию· сам же стыи епп̃ъ·
иностань оглашаѧ мѫжа съ женами и дѣтьми·
молѧаше нелицемѣрьнѣ пристѫпити къ хсови·
и сътворивъ съжеженаго мѣла· из негоже самъ бе-
з врѣда съхранѣнъ вы кѫпѣль· тоу кръшталше вь̀-
са· имже кр̀ьстиани и оц̃и выша· града того вѣр̀ь-
ний· и иже съ самѣмъ тѣмъ стымъ епископомъ
пришъдъшии воини· и весел̀ѣѭхѫ са вьсѣмъ домо-
мъ· прилежаште молитвѣ и причаштании стаго
тѣла· и кръви ба нашего ис̃ хс̃а· по вьса дьни при-
риштѫште· къ доуховьноуоумоу стаго епп̃а оу-
ченью· сътвориша же близъ тоѧ кѫпѣли· цр̀къ-
ве стаго и вр̀ъховьнаго ап̃ла петра· вьзвѣсти
же стыи епп̃ъ богочьстивоуоумоу цр̀ю костань-
тиноу· отъ ба бывъшею чоудотворью· о бывъ-
шиихъ прѣжде его и при немъ въ херсоньстѣ
градѣ· И приимъ болювивыи цр̀ь донесъшаѧ кни-
гы· самомоу сѫштоу коуп'но съ стыимъ съборо-
мъ· вь никаеньстѣмъ градѣ вуфиниѧ· на хс̃о-
борьца ариа· благодаривъ ба· вьзвѣсти же и къ
стоуоумоу съвороу ·тѭ̃и· оц̃ъ· иже отъ ба вь хер'со-
ньстѣмь градѣ· вь лѣтѣхъ его чоудеса сътво-

XXXVI тетрадь (полный кватерніонъ).

30—1 д..—вьн.. изъ «литургіи вѣрныхъ» (непосредственно передъ возгласомъ іерея «стыѧ стымъ» при таинствѣ евхаристіи); 8 на прав. полѣ 6 точекъ — замѣтка припсчка; 12 съж.. мѣла ἐκ τῆς κεκαυμένης ἀσβέστου (ср. првдъ 540, 18: καρυ ἀσβέστου): или опущенъ предлогъ и (ἐκ), или у првдчка, въ греч. текстѣ, былъ род. вещества; 13 кѫ.. буква к на мѣстѣ уничтож. знака препин. (писецъ опустилъ-было кѫ.., стоявшее въ ориг. послѣ сътк.., и, поставивъ уже точку, приписалъ отъ себя въ концѣ); 14 имже безъ греч. текста принято мною за dat. poss. (кр.. подлеж., оц̃и предикатъ, а дальше поясняется, какіе кр.. были воспріемниками при крещеніи); 18 кръви род.; 23 ч.. τὰ τοῦ θαύματος; 27 никаеньс.. sic (ἡ Νίκαια) ср. 542, 9; вуфи.. τῆς βιθυνίας. Иниц. (7 и 25) опуск. недалеко подъ строку; о широкой формы: обь... (8), отъ.. (10), отъ и о (23); лигатуры: з-е ти (8), ии (25).

ривъшаѧ сѧ. По прошению же стаго того єп҃па. послан҃ъ бы жити вынж въ херсонѣстѣ градѣ. деѡна пати сътъ воинъ старѣишина. коупно съ стымъ капитономъ пришъдъш тамо. тѣмъ отължчи жити въсточьнжіж странж града. да того радма и нарече сѧ херсонанемъ. стоуждии деѡнинъ родъ. сътворивъше же съборъ вьси коупно отидоша отъ ригѣѡна нарицаѥмыи малыи тръгъ. до глаголѣмаго парденеѡна. иже съ єп҃помъ и деѳноіж жити. Тѣмже дожи и до дьнесь. приближаіжшта сѧ. отъ прѣваго ап҃ла и врьховьнаго петра. деѡнина нарицаіжтъ сѧ. се чьстьнаа братьіе слѣдъ и оуиштенъіе съпасеныѧ. вьсѣхъ спсъ хсъ бъ нашъ. остави намъ стыихъ мжченикъ и ар'хиєп҃пъ нашихъ житие. что бо въ словесехъ оучителънъіихъ оставиша. коѥго же ли дѣла не обавиша подъ игомъ. по заповѣдемъ вжиимъ житие провождьшѧ. воювавъше на доушепагоубьнъіѧ коумира. цѣлѣвьнжіж и житию оуспѣшнжіж памать оставиша. паче бо почьтъше миръ-нъіѧ славы мьчьта. небесное любатъ вѣчное житие. и цѣлъіваіжтъ. не тъчьіж въ житии своѥмъ. нъ и по съмрѣти съмрьть оумьртвивъше присвоѥнииѧ иже къ боу. масло грѣшниче прѣзьрѣвъше. тѣлесъ своихъ осваштенъіе. миловати приштжштихъ к нимъ не отъмештжтъ сѧ. стжіж бо троицж право исповѣдавъшии. и тж доблѣишиимъ право исповѣдовати прѣдавъши. присвоѥниимъ иже к нимъ приштжштии. небесныѧ граждань творатъ. сами съ аггѣлы житие имж-

4 тѣмъ, т. е. Θеонѣ съ людьми и єп҃пу; 4—5 отължчи(ша) аборигены Херсона пришлымъ грекамъ; 5 в.. τὸ ἀνατολικώτερον (μέρος); 6 р.. см. 536, 6; 6—7 «х.. [·] ст.. д.. родъ» предикатъ; 7 на лѣв. полѣ 4 точки — замѣтка приписка; ..нь вм. ..нъ; 8—9 ἀπὸ τοῦ ῥεγεῶνος (ρη..), τῆς λεγομένης μικρᾶς ἀγορᾶς καὶ μέχρι τοῦ παρθενῶνος (..неѡна; ср. првдъ 535, 23; ср. ..ѥоньк.. 541, 27) ὠνομασμένου τόπου; 10 иниц. изъ строчной буквы писцомъ надбавкой обѣихъ чертъ внизъ, подъ строку, и въ стороны; 10—12 ἔχτοτε (опущ.) γοῦν καὶ μέχρι τῆς δεῦρο τὰ «τῷ ναῷ (опущ.) τοῦ ἀποστόλου πλησιάζοντα πέτρου» «τὰ θεώνᾶ» ὀνομάζεται; ср. выше (у насъ 541, 21) «ναὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ πρώτου καὶ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων πέτρου: очевидно, неумѣстное отъ прь.. — петра (11—12) у запутавшагося въ переписѣ писца вм. «прѣваго и врьх.. отъ ап҃ъ петра»; 12 ѥ лигатура (ѥ); 14 [·]; 16 -ѧ.. sic; «·» = «?»; к писцомъ изъ г; 17 подъ игомъ у Микл. ошибочно подвигомъ 424, 9 (Ziv. исправилъ): у Копитара «ѣи» подчеркнуто и «sic» подъ чертой; подъ игомъ имѣетъ въ виду «възмѣте иго мое на себѣ» (Зогр. Матѳ. 11, 29); «·» = «?»; 18 проводи[въ]ша (замѣшательство писца), а «·» = «,»; 19 итакъ nom. sing. коумирь; 20—21 поч.. управляетъ вин. «[·] нѣѥ.. (·)» (въ знач. сущ.), а отъ паче зависитъ род. ед. мьчьта съ его опредѣл. м.. славы (*греч. текста нѣтъ для всего конца* сѧ ст 12); 24 м.. гр.., т. е., я понимаю, благовонныя мази, а мил.. (25) въ главн.

ште· да прѣславнѣ нѣнѣ херсонѣскѣи градъ въ-
стъ· въ багъра мѣсто и чрѣвѣнии· стѣихъ оц҃ъ и
ар'хиепъ҃пъ кръвїѫ оукрасивъ са· сѫны притвори-
въ бвоѫдоу несѣкомаѧго камъка· на ѥретикы
и на ратѣныѧ· стѣихъ оц҃ъ ковѣчегы· стража кр҃ѣ-
пъ на вѣса сѫпротивѣныѧ и мытыѧ· нъ и вѣсо-
вѣскыѧ плъкы· хс҃ѡлъ дѣйствомъ врѣждаѫтъ·
к нимже вѣпиѫште молимъ са· небевесиаго цѣ-
сарьства сѣпричастьници имъ бъти· благодѣ-
тѣѫ и чловѣколюбиимъ хс҃а бг҃а нашего· ѥмоуже
слава и дръжава въ бесконьчѣныѧ вѣкы вѣкомъ ·:·

житиѥ и дѣание прѣподобнаѧго анина ·:·
Пришъдъ любѣзнѣ· къ просвѣштению твоѥго ро-
змышлаѧ· ѡ бг҃олюб'че· просиавшиихъ подвиго-
мъ· положихъ скоростиѫ съконьчати· г҃оу повеле-
ваѫштоу· отъ тебе ми вѣзвѣштенаѧ·
коуп'но бо ѥже и приѧти ми· отъ тебе разоумно
написанаѧ· и окы отъ сѫна възвоуждаѫшта
ма· съчинити и писанїю прѣдати· ѩже отъ чло-
вѣка вѫжиѧ анина· воѧзнѣѫ многоѫ оуѧтъ· не
оболѣихъ са начати· нареченаѧго съчинѣнїа·
ѩвивъшеѥ бо са твоѥмоу расѫжденїю доброѥ· дѣ-
ло можетъ бъти· добро творѧ въ истинѫ· ишт҃ѫ-
штиимъ благъиихъ· не бо ни простъиихъ ѥстъ
потрѣба· съповѣданиимъ и дѣлесы· въ блазѣ
съконьчавъшиихъ са пооучати· Обыкла бо сѫт'
почитанїѧ· и частаѧ благъиихъ съповѣданїа·
силѫ притварѣти ѥште наипаче· и подвизати
твораштиимъ ѧ· ставъиати же и не дати имъ·

1 ъы—еры выступаетъ поверхъ стр.; 3 1-е к на мѣстѣ быв. зн. препин.; 4 нес.. к.. Второз. 8, 15 (ср. 1 Кор. 10, 4); 7 хс҃(ов)омъ; 8 неѥ[ѥ]..; 11 мѣ лигатура; 12 заставка; 13 уставъ той же величины; на прав. полѣ позднѣйшая приписка «їн҃ дъ҃» рыжими чернилами; 14 рисов. иниц. въ полѣ опускается ниже 17 строки; 16 г҃оу у Микл. ошибочно ѥгоу 425, 7 (Ziv. исправилъ); 17 отъ[тъ]; 18 ѥже въ знач. греч. члена τό при инфинитивѣ; 19 окы см. 508, 21; сѫна sic; 20—21 чл.. вѫжиѧ 2 Тим. 3, 17; 23 добро[ѥ·] опредѣл. къ предикату дѣло; 25 пр.. дополн. къ пооучати (27); 26 «.. сы [·]»; 27 иниц. опуск. въ 28 строку; 28 поч.. им. мн. (чтеніе); 2-е ѣи лигатура (ѣа); 29 «(·) ѥ.. на.. [·]»; подв.. съ вин. муж. р. ѧ (читающихъ и слушающихъ разсказы о святыхъ) и тв. орудія твор.. (чтеніемъ и слушаніемъ). Знаки препин. 2-й (15) и 1-й (17) безъ промежутка.

предлож. служитъ антитезой мазямъ въ толкованіи Златоустомъ значенія «масла» 10 дѣвъ въ притчѣ господней (см. Супр. 374, 25), по созвучію τὸ ἔλαιον и τὸ (ὁ) ἔλεος; 22 2-й зн. препин. безъ промеж.; 27 «въшнй· и» писцомъ по разурѣ того же числа знаковъ; ..лѣи- ср. 533, 16 и 83, 19—20. Иниц. (1 и 10) опуск. недалеко подъ строку; о широкой формы: отъ (8 и 11).

подвига ѿтъ своихъ ѡбычаи· и зѣлаа дѣлаѭштимъ· ѩкоже во бесѣдѣ зѣлы гоубатъ ѡбычаѧ благы· тако и бесѣды благы· оустраѧѭтъ сѣвѣсти послоушаѭштихъ· красаште· и оутвръждаѭт'
ихъ дша· Да оубо ни твоа свѧтостъ· вѣсоуѥ въсѧ-
тѣ ѿтъ насъ писаниѥ прѣдати· памати иже въ стыхъ ѧнина· исправлѣнии· и пакы мы· бе застжпьѥ-
ниа бжиа благодѣти· то сътворити възмогли бы-
хомъ· вѣсѣ во дѣйствоуѧ и въ вѣсѣхъ хсѣ ѥстъ·
без нѣгоже ничтоже движетъ ся благыихъ· въ
сѣвѣсти творащтихъ ѩ· годѣ же ми зѣло бысть
прошеньѥ твоѥ· и повѣжденьѥ и похоуленьѥ· ѩкоже се себѣ въ правѣдѫ нанесохъ· ѩкоже не прѣжде
самъ оустрѣмь ся на то· донелиже ѿтъ тебе начатъкъ приѧхъ· мол'боѭ твоѥѭ ѩже к намъ· и то въ се-
бѣ расѫдивъ· ѩкоже твоѥ съвращеньѥ· съподовитъ ся блаженыа· изволѣныа ради своего благааго·
Томоу же блаженыѥ благааго дастъ ся· им'же благаа
приходатъ· да ѧште и мнозѣмъ ся сълоучитъ лѣ-
нити ѳ томъ· томоу вѣса вѣмѣнатъ ся· въвъшоуѳмоу виновъноу въ началѣ· съповѣданию оубо
иже ѳ блаженѣмь ѧнинѣ· вѣчноѥ сѫште· и ѩсплънѣно вѣсего блаженыа· ѥстъ сице· Въ начало въздраста· въ ѡблашьстѣмъ ѡбразѣ съ· въ кротости
и въ безмлъвии· въ съмѣрении же и тихости права· видимъ вѣаше прѣвъываѧ присно· и веселие
юности не движе ся въ нѣмъ николиже· и матеж'
грѣховънъихъ страстии· дѣйствоуѭштиа
присно въ юныихъ· и тако кротъкъ вѣаше и съмѣ-
ренъ срѣдѣцемъ· ѩкоже дивити ся вѣсѣмъ· зъра-

1 шт лигатура; 2—3 вѣ..—бл.. 1 Кор. 15, 33; 5 иниц. на линейкѣ поднимается поверхъ строки; 6 ѿтъ насъ зависитъ отъ пис.. (не въсх..; ср. 543, 18—19); 7 «..ѥнии·ни» вм. «..ѥнии·нии»; 9 вѣсѣ и въ вѣсѣхъ хсѣ πάντα (вар. τὰ π.) καὶ ἐν πᾶσιν χῷ Кол. 3, 11; писецъ прочелъ союзъ и за оконч. -и; 12 поб.. и пох.. дополн. къ нанесохъ; 12—13 «ѩкожѥ се» есть выраженіе уподобленія и обычно передаетъ греч. οἷον εἰ (83, 17), οἷον τι (90, 5 и 428, 12, гдѣ см. случаи изъ Чудов. Пс.), ὥσπερ (86, 12), ὡσ (ѩко се 422, 24) и καθάπερ (ѩко се 464, 24); 14 ..мь ся у Микл. (426, 7) ъ исправили и Brückner, и Ziv.; слѣдуетъ исправить у Лескина, Грам. стр. 108 (русск. изд.; 110 нѣм. 3-го изд.); . не.. безъ зн. мягкости; 18 иниц. въ полѣ опуск. до 19 стр.; же въ связи съ ѳубо (21), кк греч. μὲν.. δὲ (обычно въ Супр. ркписи), а «Т..—сице» (18—23) одинъ періодъ, съ цезурой на точкѣ послѣ началѣ (21); 22 сжште вм. съ (им. ед. ср.) ср. назнаменоуѭште (им. ед. ср.) 560, 27 (слѣдуетъ дополнить у Лескина, въ § 70. 2); 23 иниц. опуск. въ 24 строку; 26 ..лие безъ іота; 28 ..штиа вм. ..штиихъ (опред. къ стр..). Буквы ъ (6 и 8) и 3-й ъ (14) выступаютъ поверхъ стр.

штиимъ ѥго· како бес прѣда'никъ и не отъ оученикъ
инѣхъ· въложи въ своѭ дшѫ· вѣсѫ ѩкоже рѣшти
кротость· о томь бо лѣпо ѥстъ глаголати· ѥже ѡ
мѡўсиѣ писаноѥ· ѩко кротъкъ вѣаше паче вѣсѣ-
хъ человѣкъ· иже подъ небесемъ· и ѥже отъ ѕа ре-
ченоѥ· на кого призьрѫ нъ на кротъкааго и мла-
чаливааго и трепештжшташаго моихъ словесъ·
тъ бо даръ ѩкоже въ истиню благъ· богови при-
носитъ сѧ отъ свободънъıѧ дшѧ· нѣстъ добро-
тъı лѣпѣиша того· въ всѣхъ дховънъıихъ ис'пра-
вьѣнихъ· ѩкоже бо паче вѣсѣхъ стоудѣнъıихъ'
дѣлъ· величанъıа гноушаатъ сѧ ѕъ· тако паче
вѣсего благааго житиа· оугодно ѕви кротость·
понѣже и неправѣднъıи князь· величанъıа ради
отъпаде· чина небеснъıихъ силъ· ненависть̀нъ
ѕви плодъ възгрѣдѣнъıа· им'же и вьскорѣ имат'
паденъıѥ ѥже на пагоубѫ· Писано бо ѥстъ мрьзо-
сть̀ гви вѣсь̀ величавъıи· и того радма въ врѣма
строа гь̀ нашъ вѣсѫ обави кротость̀· да побѣдит'
и осѫдитъ сѣмѣренимъ своимъ вьзнесенъıѥ·
ѥже бѣ князъ вѣка сего вражьскъı въсхъıтилъ
себѣ· красна оубо и прѣдобра пробразованъıа·
любашташаго троудъ сталаго сего· оугаждаѫшта'-
го ѕви кротостиѭ· начьнъшааго пѫть̀ правьдъı·
По тѣлоу же хоудъ вѣаше въздрастомъ· паче мно-
гъıихъ· расмаштраѭ бо· не оставити ми того бе-
с помановенъıа· ѥуаг'ѣлиискo бо писанъıѥ глаго-
лѣть̀· мала бъıвъша зак'хеа по въздрастоу· а и ѩ-
вѣшѧ величьство вола· старѣишинъı изашт̀ни-
чъска· да колицѣмъ паче подобаше и мьнѣ·

1 «ка» писцомъ по разурѣ 2 буквъ; 2 1-й зн. преп. безъ промежутка; 3 ѡ sic (подъ вл. мѡ..); 4 итакъ въ оригиналѣ была менѣе распространенная коптская ф. имени μωϋσῆς (изъ текста 70-ти); 4—5 к..— иже подъ н.. (τοὺς ὄντας ἐπὶ τῆς γῆς; ср. иже на земи 383, 25—26) Числ. 12, 3; 6—7 на кого п.. (наст. въ зн. буд. ἐπιβλέψω) нъ ἀλλ' ἤ)—с.. Иса. 66, 2; 10 ис'.. какографія конца строки (предполагался переносъ на ис'-); 13 ..дно прилаг. средн. р. въ сказуемомъ къ подлежащ. жен. р. кр.., см. Миклошича Syntax. 29 (ср. 546, 4); 14 к.. изъ Пс. 81, 7 (ср. Θеодорита; эпитетъ непр.. изъ древнѣйш. чтенія Прит. 28, 15, дошедшаго только въ Вульгатѣ «principis impius»); 15 1-е т писцомъ изъ п разурой нижней половины; 17 иниц. опуск. недалеко подъ стр.; 17—18 м.. гви (ἐνώπιον κυ) вѣсѣ кел.. (τὸ ἐν ἀνθισ ὑψηλόν) Лук. 16, 15 (отличіе въ првдѣ и въ Арх. Ев.: ѩкоже ѥстъ въ чловѣцѣхъ въсокъ мьрзъкъ прѣдъ бмь ѥстъ 66b, 12—14); 21 к.. в.. с.. ср. к.. мира сего Io. 12, 31; 14, 30 и 16, 11; ср. отожествленіе «мира сего» и «вѣка сего» 1 Кор. 2, 6 и 8 (Шишат. Ап. 109 и 110 при неизмѣнномъ «вѣка сего» въ Ап. изд. Калужн. р. 140; «IV. *Saeculum* est mundus, et vita» *Calmet.* Diction. Sacrae Scriptuae въ првдѣ *Mansi*); 24 п.. п.. Матѳ. 21, 32 (ср. 547, 4); 25 иниц. въ полѣ опуск. до 26 стр.; в.. (τῇ ἡλικίᾳ Лук. 19, 3) ср. ниже (28); 27 1-е п писцомъ изъ м; 28 [-] мала к.. (род.

ѥвити въ съповѣдании томь· само то не стоу-
ждемоу сѫштоу· съписании дх҃овънъıими дви-
жемоу рещи· образа въздрастъ· ѳтъ нїхъ и-
меноуѥмааго· речетъ кто любо тънъчае вида·
ѧвьѥ томоу извѣштаноу бъıти· ѥгда величиѥ
силъı бж҃ıа ѧвѣ хоштетъ бъıти· ѩко не въ величъ-
ствѣ тѣлесъ· ıли въ въздрастѣ тѣлесъ лишенъııхъ'·
въсѣлıѥтъ са бж҃ıа благодѣть· ıъ въ дш҃а въдвара-
ѥтъ са· любъвиѭ приближаѭштиıхъ са ѥмъ· не
бо ı въ великаа тѣлеса въдварати са лоучаѥтъ· ı съ-
вѣдѣтелъствоуѥтъ реченоѥ самоуıлѣмъ· не вънı-
маи доброть· ни въıсотѣ въздраста ѥго· ѩко оунич'-
жıхъ ѥго· ı пакъı· ı пакъı не благоволитъ г҃ъ въ къ-
кънıю мѫжъскоу· ı да не хвалитъ са силънъıи въ крѣ-
пости своеи· И дауıда ради реченоѥ· ѩко малъ оставь-
ѥнъ въı пасти овьца· рече бо ı б҃ъ обрѣтохъ мѫжа по
срьдьцоу моѥмоу· да нѣ ничтоже див'но· ѧште ı бла-
женъıи съ въздрастомъ хоудъ бѣ· дш҃еѭ же велик'
о люв'ви бж҃ıи· ѳтъ млада бо въздраста кротость
вь нѣмъ ѧви са по реченоуоумоу оуже· И въıвъ· е҃і·
лѣтъ· сиротоѭ ѳтъ родитель оставьѥнъ бъıстъ·
то же полоучивъ· ѳкъı вешти многодѣтелъıнѣ
ѥмоу съдѫлинѣ· ı двьрьмъ ѳтвръзъшамъ са ѥмѣ·
на дѣло доуховьноѥ· ѳтъ многа жаданааго ѥмоу·
оставивъ оставьѥнаа ѥмоу вьса ѳтъ родитель· ни о
ѥдномь ıхъ никакоже са попече· ни вьспать са въ-
зврати· ıъ въ поустъıиѭ течаѧше· ımъı въ дш҃и ѳт'
г҃а реченоѥ· ѥже никтоже възложивъ ржкѫ на рало·
ı вьзвративъ са вьспать· оуправьѥнъ бждетъ въ цѣ-
сарьство бж҃иѥ· да тоѭ съвѣстиѭ· заповѣдемъ госпо-

2 съ.. д.. имѣется въ виду Ефес. 4, 15—16; 4 т.. средн. р. вм. тънъчаѩшъ (въздрастъ); ср. 545, 13; 8 въсѣ.. sic; у Микл. въсе.. 427, 27 изъ копіи Копитара (Ziv. не испр.); 9 л.. ἐν ἀγάπῃ Еф. 4, 16 (ср. 433, 15—16); п.. са ѥмъ изъ Лев. 10, 3 (строки 8—9 ср. Ефес. 3, 16 и Io. 14, 23); 11 -лѣмъ ср.: 283, 19; 293, 9; 552, 3; 566, 19 и 567, 19; 11—13 не—ѥго 1 Цар. 16, 7; 13 ı пакъı· [ı пакъı]; 13—14 не—м.. Пс. 146 10; въ къкъню м . (мѣст. дв.; ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρός; ни въ лъıстехъ мѫжьскѣхъ благоволитъ Панд. Ант. XI в. л. 218b; тк и теперь въ Обиходѣ; κνήμη првдлось голѣнь, къкънь, лъıсто, а κνημίς — гонотарь, лъıсто, лъıстъ, поножь Lex. Микл.); 15—16 малъ — ѳв.. 1 ст. Пс. внѣ 150-ти; 16—17 ѳк..— м.. Дѣян. 13, 22; 17 нѣ безъ личн. оконч. (нѣстъ 545, 9); 22 ѳкъı см. 508, 21; 23 съдѣ.. это же начертаніе для ѣ встрѣчается на 41, 16 (гоѩѣ/аше), 308, 24 (клаз^{а}/ѣ) и 561, 28 (благодѣ/атыѭ); ср. 555, 6; 24 1-й зн. преп. безъ промеж.; 28—30 ни..—к.. Лук. 9, 62; 29 въз.. са вѣс..

въ зн. acc. praedic.) з.. по в.. Лук. 19, 3; прочіе тексты тѣломь, но вόзрастомъ теперь въ Обиходѣ; conj. ѧ ı ср. 501, 17 (καί) и 552, 14; 29—30 с.. ı.. Лук. 19, 2 ἀρχιτελώνης старѣи мытарьмъ въ проч. текстахъ). Лигатуры шт (2 и 23); ѳ широк. формы: ѳ (3), ѳтъ (5).

дѣнмъ самъ сѧ въдавъ· ѩзиде блаженъıй ѩз домоу
бц҃а своѥго· по бстатии ѥмоу сироу· не бративъ сѧ вѣс-
патѣ· ѩли ѩмѣние свое желаѧ· оустрои ти по коѥмоу
лоуво бразоу· ѩзиде же паче ѩкоже правъıи пѫтъ вели-
тъ ѥуаггелиѧ· по реченоуоумоу· отъ апостолъ· се вса бста-
вихомъ и вслѣдовахомъ тебѣ· ѩсхода же ѩз домоу
родителъ своихъ· ни хлѣба взѧти въсхотѣ· понѣ въ
ѥдинъ дънь довлѣѭштъ на пиштж· слъıшалъ во
вѣ҃ше реченоѥ отъ г҃а· не п҃цѣте сѧ оутрѣшııимъ·
тѣмже зади повръже вѣсѫ печалъ· да не врѣмене та-
жъка носитъ по законоу· Хота же ходити многовлъ-
нънъıимъ пѫтьмъ поустънъıихъ· ѩ въıвъ въ ѫ-
трънии поустъıни ст҃ъıи ѧнина· обрѣте прѣподовъıна
нѣкоѥго въ манастъıри живѫшта· ѩже и памати
благъı достоинъ ѥстъ· каѩна ѩменемъ· живѫшта
въздръжанииимъ великомъ ѩ ништетоѫ· тъчьѭ
вѣи· ѩ вълѣзъ к нѣмоу ничсоже не обрѣте· нъ тъчьѫ
вѣ нѣмже ѥмоу вѣ҃ше тѣло одѣно· оугодно же си розмы-
сливъ о житии ст҃аго· ѩ о ѩиочѣствѣ· молитвѫ к нѣмѫ
сътвори· прѩтоу въıти отъ нѣго· онъ же прииимъ ѥго
огласи ѥго словесъı дх҃овънъıими· ѩ вѣкаста ова на мно-
га лѣта тъчноѥ въздръжание дръжѫшта· вѣ҃ше
же ѥгда ѧлчъвоѫ многоѫ себе соушаста· ѩ вѣ҃ше па-
къı ѥгда лишенииимъ хлѣба· многъı дъни безъ ѩди
прѣбъıваста ѩкоже въ поустъıни· многашди же вѣсѫ
ѧлчьвѫ м҃ дниѩ· любъзно безъ ѩди ѩ питиа прѣбъı-
васта· ѩ въ толицѣ оудржении тѣла ѩ скѫдости ѩздра-
дънъıихъ· ѧкъı на трепезѣ цѣсарьствѣи веселѧшта сѧ пр҃ѣ-
бъıваѧста· Водъı же оу нѣѭ въх'ма не вѣ҃ше· нъ отъ рѣкъı
ефрата ношаѧста· сѫштоу отъ нѣѭ вѣ дала пати или

2 бс.. съ дат., кк бы infin. cum dat. (ср. 548, 4); 2—3 бк.. сѧ в.. Лук. 9, 62 (ср. 546, 29); 3 въ виду Лук. 14, 18—19; 4 лоуво безъ зн. мягк. (ср. 546, 4); ср. лоутости 212, 14; ѧкела 232, 9; помъıшлѧѩ 258, 30 sq.; манастъıрѫ 558, 16; конѫ 215, 2; декноу 18, 7; виталиѫ 235, 20; оученноу 312, 28; 5 ..лиѧ род. ед. отъ ..лии; см. ту же ф. 368, 23; вин. мн. ..лиѫ 430, 7; мѣст. мн. ..лиѧхъ 318, 28; не ясна ф. (отъ ..лиѥ или ..лии) 395, 23; 5—6 сѥ — тебѣ Матѳ. 19, 27; 8 д.. д.. изъ Матѳ. 6, 34; 9 не — оу.. Матѳ. 6, 34; 13 ѧнина при ф. ѧнинъ (ὁ ἀνίνας, τοῦ ἀνίνα, τῷ ἀνίνᾳ, τὸν ἀνίναν) ср. ѩоуда (ἰούδας), андреа (ἀνδρέας); 14 въ м.. ж.., т. е. въ совершенномъ одиночествѣ, безъ братіи: «ἀνὴρ μοναστὴς» у Θеодора τοῦ Ὑρταχηνοῦ, въ Похвалѣ св. Анину (Boissonade II, 417), и въ другомъ мѣстѣ «τῷ μοναστῇ» (ib.); 15 каѩна (им., не род. въ зн. вин.) вм. маѩма (μαϊουμᾶς): к, мож. б., ошибка писца, но и врядъ ли не отъ првдчка (μ и ν въ греч. скорописи очень сходны: μ, ν); 22 т.., т. е. совершенно одинакое у того и другого (ср. у Θеодора); 22 и 23 вѣ҃ше безлично (бывало); себе с.., т. е. подвергались

βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω (зьрѧ в.. Мар., Згр., Савв., Остр., Арх. л. 59ª и Панд. Ант. XI в. л. 254ª·ᵇ); бж.. ἐστὶν (въ проч. юсть, кромѣ Панд. Ант., гдѣ опущ.). Широк. формы о: отъ (3), бк.. (16), окъı (22); иниц. опуск. въ слѣдующую строку: 15 и 20.

четꙑрь пьпѣриштъ· ѥ҆д҃ноѭ на многꙑ дьни· ѩ҆ко не в҃-
сегда ѥ҆ма того трѣбовати· по малоу бо пиѩ҆ста проти-
вѫ хоудѣи пишти своѥ҆и· По мнозѣхъ же лѣтѣхъ
прѣвꙑваньа ѥ҆ма вькоупѣ· и҆ снѩньа въ житии· по
5 болꙗшеѥ въздръжанию҆ а҃ сѧ блаженꙑи а҃нна· прѣ-
въсходаштеѥ своѥ҆го оу҆чителꙗ· ѧ҆лчьбѣ и҆ многоу
пѣтию҆ непрѣстан'ноу҆оумоу· въдавъ себе и҆ ѻ҆вноштъ-
ноу҆оумоу стоѩ҆'ньѭ· и҆ все просто рещти ѥ҆же ѻ҆ возѣ
прохода съврѣшенько҆· Та вса вида оу҆читель҆· и҆ оу҆вѣ-
10 дѣвъ ѩ҆коже вьсь҆ дх҃овьнъ ѥ҆стъ· и҆ дьнь҆ ѩ҆че дьнь҆· на
въсотѫ растетъ частꙑимъ течениѥ҆мъ ѻ҆правьда-
нию҆· ѻ҆тити помꙑсли· ѥ҆дного ѥ҆го ѻ҆ставити мѫжа-
ѥ҆шта сѧ· и҆ крѣпашта въ благꙑѩ҆ дѣтѣли подвизѣ-
хъ· помꙑсливъ ѩ҆ко ни ѻ҆тъ таковааго дх҃овьнааго ѻ҆но-
15 ша· ѻ҆кꙑ ѻ҆тъ оу҆ченика подобаатъ слоуж'бѫ прииматѝ· ни ѻ҆номоу пакꙑ сътрьпѣти ѻ҆тъ ѥ҆го ѩ҆коже ѻ҆тъ
оу҆чителꙗ слоужьбѫ прииматѝ· и҆ достоитъ мѣсто
ѥ҆моу подати· ѻ҆ себѣ прѣвꙑвати· ѩ҆ко да бѫдетъ·
и҆ сам҃оѭ без врѣда съблюсти сѧ· не слоугоу҆ѥ҆моу ѻ҆тъ
20 бꙑвъшааго болꙗша благꙑими дѣлꙑ· и҆ юньш съхра-
нитъ сѧ бе запатиѩ҆· и҆ како же ѻ҆тъ ѥ҆го прѣданꙑих'
ѥ҆моу· бѫлюбивꙑихъ дѣлъ ставꙑѩ҆· ѣ҆ въ подвига
ѥ҆моу҆ ни ѥ҆диѣ ѻ҆тъ звѣрии ставꙑѩ҆ше ни ѥ҆д'ного·
Въ днехъ же тѣхъ начаша страниѣ҆ приходити къ
25 ѻ҆битѣли ѥ҆го· славно бо бꙑстъ ѥ҆ма ѥ҆го чрънориз҆цѣ-
мъ· всѣмъ ближи҆ниимъ· и҆ по вьса дьни ѩ҆коже рещти·
прихождаахѫ мнози к ѥ҆моу· и҆ польза҆ прииимаахѫ·
ѻ҆тъ ѥ҆ѭхъже видѣахѫ ѥ҆го· въ въздръжании҆· и҆ ѧ҆лчъ-
бѣ· и҆ сѣмѣрении величѣ прѣвꙑваѫшта· и҆ ѩ҆же
30 слꙑшаахѫ ѻ҆тъ ѥ҆го пооу҆ченьа· ѻ҆тъ винꙑ же том

2 «пиѩ҆» писцомъ по разурѣ 3 буквъ (знакъ надъ и҆—слѣдъ быв. чтенія); 3 иниц. опуск. недалеко подъ стр.; 4 пр.. съ дат., кк бы infin. cum dativo (ср. по ѻ҆.. ѥ҆моу 547, 2 и дош.. ѥ҆мѕ 550, 24; ср. также глагольное управленіе существительнаго въ ржкоѭ҆ твоѥ҆ѭ҆ съврѣшенью҆ 551, 18—19); 5 ..на значекъ — ошибка писца; 7 зн. преп. безъ промеж. и не умѣстенъ; шт лигатура; 8 ..и҆'.. sic; ср. такое удвоеніе въ величаа-нии҆мъ 519, 13—14; 9 иниц. опуск. въ 10-ю стр.; 10—11 ѩ҆коже—р.. мысль заимств. изъ 2 Кор. 4, 16, откуда и выраж. дьнь҆ ѩ҆че дьнь҆ ἡμέρᾳ καὶ ἡμέρα (вар. ἡμέραν καθ' ἡμέραν); ср. Панд. Ант. XI в. (л. 20d, 21—21a, 3): «вьнѣшьнии нашь ч҃лкъ растлѣваетъ: тольми жтрьнии п҃навлѣетъ см: дьнь ѧче дн҃ь·»; тк и въ Панд. Ант. XIV—XV в. (Нов. Іерусалимъ, л. 14b); на вѣнск. пергам. (cod. slav. 12 серб. Панд. Ант.) дн҃ию дн҃ь (л. 16b); Шишат. Ап. дьнь дьне; Калужн. Ап. дн҃е дн҃е; въ Панд. Ант.-Синод. бибки дн҃ь ѧче дн҃ь (л. 9b); 13 ..зѣ- ять выступ. поверхъ стр.; 19 мо надъ стр. писцомъ (ср. пропускъ мо 551, 26); ѻ҆ (въ ѻ҆тъ) на мѣстѣ быв. точки; 24 иниц. въ полѣ опуск. до 25 стр.

«сухоядѣніи» (видъ поста ξηροφαγία); 25—27 у Θеодора: καὶ τετταρακονθημέρου μέχρισ ἀπόσιτοι διαμένοντεσ; 30 сж.. dat. abs. безъ подлеж. ѥ҆моу. Лигатуры: шт (15), мы (18), мн (21); инициалы опуск. изъ 11-ой стр. въ 12-ю и изъ 29-й подъ 30-ю.

ноудимъ вѣаше прочеѥ жити въ мастъыри своѥмъ·
а к томоу не ристати въ поустъынѫ· нъ врачевати при-
ходаштаѧ к' нѥмоу· братиѫ и странъныѧ· да не и-
штѫште ѥго и не обрѣтаѫште· оскрѣватъ и опеча-
латъ са не полоучивъше ѥго· сам же отъштетитъ
са не ищѣливъ· въсприимшаѧ ѥго ради толикъ
троудъ· отътолѣ оубо храняше са не оставѣати ма-
настърѣ· и ходити на ино мѣсто· нъ ожидати и цѣ-
лити приходаштаѧ к нѥмоу· всѣмъ тъштанииѥмъ
и страхомъ вжиѥмъ· Въ поньѣже скѫдо вѣаше водъı
идеже живѣаше· наипаче же никакоже вѣаше во-
дъı питиѧ· и стран'ниѣ множаахѫ са к нѥмоу· добръı-
ѧ ради вонѣ имени ѥго· сътвори паницѫ зѣло малѫ·
на приимание дъждѣнъıихъ водъ· себе рад'ма и ш-
штиихъ· или и братьѧ оглашенъıихъ въ томъ жде
манастъıри· подобонравѣнъıимъ житиѥмъ живѫ-
штиихъ· множаѫштем' же иностанѣ ѥликоже д'ниѣ·
въиѫ с имъ прѣбъıваѫштиимъ· отъ кожѫжде вѣ-
си въıсокаго ради и добраго житиѧ ѥго· не довѣлѣа-
хѫ водъı развѣ на мало днии· ибо ичръпанѣ вѣсеи во-
дѣ приспѣшѧ нѣциии вѣ самъ знои· пришедъше на
молитвѫ и цѣлованьıѥ и видѣниѥ сѫаго· Повелѣ же
нѣкомоу отъ братьѧ тешти къ паничици· и прише-
д'шиимъ отъ пѫти жад'номъ сѫштемъ водѫ принес-
ти· он' же рече ꙗко не имать паничица водъı никако-
же· и то само оуишташе братъ· ꙗкоже прѣжде малъı
своима ржкама самѫ тѫ оставъшѫ водѫ· пришед'ши-
мъ к нѥмоу стран'ньıимъ принесъ· Правѣдънъıи же
слъıшавъ то· и вѣздѣвъ рѫцѣ на небо· кротцѣ и тихо
братоу рече· иди въ има гне· и надѣѫ са ꙗкоже обраште-
ш

1 ма(на)..; 4—5 оск..— са 2 Кор. 7, 9; 5—6 сам—са ib.; 6 [-]; 9 ..имъ сръ выступ. поверхъ стр.; 12 питиѧ род. ед. ж. отъ adj. питиѝ; другой случай такого adj. см. 312, 28: κατὰ δύναμιν τὸ πότιμον (питиѧ вм. вин. ж. питиѫ) τῆς διδασκαλίας ἀρυσώμεθα νᾶμα (водѫ Io. 4, 14); форму ..ѧ ср. съ им. мн. ср. кожиѧ 533, 30 и род. ед. кѫжиѧго 478, 5 и кожѝѧго 495, 7; 4—6 оскр.. и оп.. и сам же отъшт.. са.. изъ 2 Кор. 7, 9; 15 кр.. о.. логич. согласованіе, кк и дальше жив.. (16—17), м.. (17) и п.. (18); 17 ѥ.. д'ниѣ ср. съ «днѣ ѥче днѣ» 548, 10; 19 въıс.. житиѝ ср. «на въıсотѫ растѧтъ» 548, 10—11 («внутреннiй члкъ»); 19—20 довѣлѣахѫ личная ф. (чаще безлично: довѣлѣ̀ше водъı); 22 2-е и писцомъ по разурѣ какой-то буквы; между точкой и иниц. 6 точекъ дугой стоймя и на прав. полѣ 7 точекъ — помѣта приписчка; 25 к на мѣстѣ быв. точки; 27 малъı adv.; 28 1-е ѣ изъ и (передѣлка изъ 2-й черты), оу по разурѣ ъ и н' надъ строкой, — все писцомъ; «есъ· П» имъ же по разурѣ 5—6 буквъ. Иниц. (10 и 22) опускаются въ слѣд. стр.; лигатуры: шн (27) и шт (30).

водж· и шъдъ ѿтвръзе двѣри пѣничица· и ѡбрѣте иж и-
сплъненъ· и въздивъ сѧ и оужасъ· и прославивъ ба· почрѣпъ
принесе жажджштиимъ· повѣдаѧ имъ сълоучивъ-
шаѧ сѧ чоудеса бжиа· стави же собоиж чоудо то· и ѿтъто-
ли ѿтъ своего троуда готовити водж· на питиѥ стран'-
ныимъ· водонось противж своей силѣ оуготови· без'
лѣности сѣ тихомъ лицемъ· ношаѧше водж отъ рѣкы
ефрата· на рамоу своею· и пѣхж приходаштии к немѹ·
въ ношти же то твораѧше· начѣнъ носити ѿтъ вечера до-
жи и до зорѣ· не ставыаѧ пѣсни· нъ присно иж съврѣшаѧ·
по всемоу пѫти· Радоуѣше же сѧ пои не хоужде нежели
ддъ· того рад'ма быти с нимъ боу вѣроуиж· тѣмь дхо-
вьныимии пѣснѣми питаше сѧ иностань· водонось
же на рамоу носа· ни о дховьнѣи слоужьвѣ лѣнѣаше сѧ·
ѧзъкомъ бо иж съврѣшаше· да ни тѣлесъныаѧ слоуж'-
вы ѡскждитъ странныимъ· ни дховнаго дѣла оу-
празнитъ· о ѡбоемъ бо твораше попечениѥ· и скрѣва-
штаѧ прѣпокоити прилежа· чашеиж стоуденъı во-
дъı· и богоу оугодити дховьнжиж пѣсниж· прѣпрово-
ди же таковъи троудъ твора· зї· лѣтъ дѣло съврѣшаѧ·
бѣждреиж дшеиж ношть и дьнь· и любвиниж· странъныи-
мъ оугаждаѧ въ единъ же отъ дний· Хоужде лѣпаа-
го троудивъшаѧ сѧ приимъ· възъмъ водонось· на-
ча ити пѫтьмь на рѣкж· прѣжде же дошьстиа немѹ
прѣполовьѥниа пѫти· ѡбрѣте сѧ водонось испльне-
на водъı· авьѥ же сьнъмъ иж и поставивъ на земи·
прѣклонивъ колѣне и плака и моли сѧ· и въставъ въ-
здѣ ржцѣ свои на небо· и благодари бога· възъм' же
водонось възврати сѧ въ манастъıрь свои· Пришъ-
дъшнии же к немоу стран'нии· видѣвъше ѡкоже

1—2 исплънь нескл. прилаг. (кк свободь) въ зн. вин. ед. ж. (accus. praedic.); здѣсь ъ вм. ѣ, ср. 551, 6; 2 оужасъ (сѧ), гдѣ ъ вм. ъ, прич. отъ оужаснѫти сѧ; ср. прочіе случаи: оужасъ сѧ (511, 23 и 551, 6), оужасъше сѧ (499, 23); 9—10 «ἐσ ἑσπέραν... μέχρισ ἂν ὁ ἥλιοσ περὶ τὸν ἑῷον ὁρίζοντα γένοιτο», витіевато перенесено изъ Житія въ Слово Θеодора; 12 conj. тѣмь ср. съ conj. тѣмже 547, 10; 14 «лѣнѣѥше сѧ» писцомъ по разурѣ того же числа буквъ (л изъ п); 18—19 ч. . — в. . Матѳ. 10, 42; 19 . . . нжиж тв. п.; 24 суфф. ст (не стѣ, кк 551, 21); употребленіе дат. немѹ ср. 548, 4; 22 «(·) въ»; Х вм. ҳ; 25 ѡк.. широк. формы ѡ; 27 1-й союзъ выскобленъ, и разура не заполнена; 30 -д'ъ.. колебаніе писца между паеркомъ и еромъ. Иниц. опускаются подъ строку: недалеко (11), подъ 23-ю (22) и въ 30-ю (29) строку.

възврати са не дошъдъ рѣкы· мнѣахѫ ѥмоу развол-
лѣти са· и не мошти по оустав'ноуоумоу ѥго доити
до ѥфрата· и тек ѥдинъ отъ братиѧ на срѣтенїе
ѥго· вѧзати водоноса отъ него· и ити и почрѣти въ не-
го мѣсто отъ рѣкы· и дотекъ сѫаго· обрѣте ѥже на
рамоу ѥго водоноса ѥспльнь воды· оужасъ же са брат'·
възврати са· само то ѥвыѧ· събравъше са оужас'ни
же бывъше· и дививъше са бывъшоуоумоу славѣ-
ѫхѫ ѫа· вѣси же въскочивъше срѣтоша ѥго рѫцѣ
вьздвиг'ша на небо· и датела благыихъ славаште·
Сѫтый же постави водоноса плача са горцѣ· и мола ѧ
не прославѣѥно то сътворити· въ оумлъчати бывъ-
шеѥ· сицевыѧ глаголѧ· ѥко не мене ради благодать
бжїа сътвори се чоудо· мѫжь бо ѥсмъ оугогъ и грѣ-
шьнъ· нъ васъ радѣ странѣнъихъ да вы оутѣши-
те са· они же мълчати не хотѣахѫ· нъ ѥже глаголати·
и глаахѫ· ѥко чоудеса ѧже слышахомъ быв'ша отъ
блаженаѧго ѥлиѧ· нъша видимъ бывъша рѫкоѭ
твоеѭ съвръшеныѧ· По тѣхъ же врѣменехъ· оувѣдѣ-
въ патрикїи ѥже блаженыѧ памати ѥпъ· повыѧ
кѣсариѧ града· отъ того бо пришъствиѥмъ сътвори
нарочитъи манастырь· и ѥко совоѭ носитъ сѫтый
отъ ѥфрата рѣкы ноштиѭ водѫ· и ч'ты мѫжа жити-
ѧ ѥго ради· и того радѣ дѣла· дастъ клюса· на ношенъѥ
водѣ странѣнъимъ приходаштиѥмъ к нѣмоу· а не
самомоу страдати троуда приношеныѧ водѣ· Оугогъ же
нѣкы тъгда пришъдъ въ манастырь· плача и ръы-
даѧ глаголааше дълъжника ѥлѣти близъ не мошти
же са ѥмоу чимъ ѥскоупити· оумилосрѣдивъ же са пра-
вѣдъ ' же· ѥже ѥного нич'соже ѥмы· дастъ клюса

1—2 м..—р.. са у Θеодора (p. 429): Οἵκτοσ ἐπὶ τούτῳ τισὶ τῶν ἰδόντων γίγνεται ὑπωπτευ-
κόσιν ἐκνενευρίσθαι δὴ τὸ γερόντιον; 2 ..к'н.. только слѣды стершагося паерка; 5 ѥже не-
склон. (ср. русс. относит. «что»); 6 и.. несклон. adj., кк и 550, 1—2; 16 ѳ широк. формы
(ѳнн); ѥже въ знач. греч. τὸ передъ инфинит.; 18 й.., т. е. чудо Ильи прка (3 Цар. 17,
10—16); виднмъ съ двойн. вин.: ч.. acc. object. и бывъша acc. praedic. (вин. мн.); рѫкоѭ прямо
взято изъ 3 Цар. 17, 16, ἐν χειρὶ; 19 глагольное управленіе сущ. съвр.. ср. 548, 4 и 550, 24;
20 πατρίκιος; 20—21 τῆσ νεοκαισαρείασ πόλεωσ; 21—22 отъ того (т. е. града)—м.. вводн.
предл., гдѣ сът.. съ двойн. вин.; 24—25 у Θеодора: «ζῶον ἀχθηφόρον (ὀρεὺσ ἦν τὸ ζῶον)
ἐκκρίνασ πέμπει, ἐφ' ᾧ τὴν ὑδραγωγίαν τελεῖν.» (p. 430); послѣднее у Θеодора—у насъ на ноше-
ньѥ (безъ іота) водѣ (dat. poss. вм. воды; ср. и ниже, 26); 26 мо надъ строкой писцомъ (ср.
тотъ же пропускъ слога 548, 19); страдати троуда по управл. ср. «страдати подроужиа и вола»
237, 1—2 и 246, 15—16; 28 «клнзъ (-)»; 30 «-вѣдъ..» одна или двѣ конечныя буквы вы-
скоблены и заполнены на перг. позднѣйш. рукой слогомъ «нѣ»; надъ ѣ значекъ (') — слѣдъ
быв. чтенія. Инціалы опускаются: въ полѣ (11) ниже 12-й строки, изъ 19-й до 20-й,
изъ 26-й въ 27-ю строку.

оу҃богоуоу҃моу· и҆ рече҆ и҆ди продаждъ се и҆ и҆скоупи сѧ
дъгоу· Пришъдъ же потомь малъı пр҃еподовѣнъıи
патрикъ е҃пп҃ъ· и҆ цѣловавъ ст҃аго не обрѣте клюса-
те· оувѣдѣвъ же о҃тъданоѥ· и҆ коѥ҆м винъı ради· при-
веде дроугоѥ клюсѧ· и҆ рече҆ ѥ҆моу се ти даѭ на подръ-
жаниѥ· нъ ѥ҆гда хоштѭ и҆ трѣвоуѭ ѥ҆го да ѥ поиѭ·
се же сътвори да не а҆къı и҆ пръваго о҃тъдастъ и҆ сего
ѥ҆же и҆ бъıстъ· Пришъдъшоу же дроугоуоу҃моу оу҃в-
гоу· тако жде плачѭштоу а҆коже и҆ пръвоуоу҃моу
дъжникоу сѫштоу и҆ томоу не и҆мѭштоу чимъ
и҆скоупити сѧ· дастъ вѣрнъıи рабъ бж҃ии и҆ то клю-
сѧ· боголюбивъ же съı и҆ б҃очѣстивъ· и҆ таковъıи о҃бра-
зъ любъı и҆ чѣтъı· тъ жде блаженъıи патрикии е҃пп҃ъ·
а҆ и҆ оу҃богъ съı· а҆къı и҆ въ рѫкоу дѣло дръжа· и҆ оу҃пваниї
бж҃ї надѣѭ сѧ· пр҃еходѧштиимъ ѥ҆го силѫ· пани-
цѫ великѫ дъждъıиимъ водамъ и҆ чоудиѫ· и҆ м'-
ного могѫштѫ вѣмѣштати водъ сътвори въ мана-
стъıри· ѥ҆же и҆ стоитъ до днеш'наго· Вънегда же з'-
дати ѫ· примикирїї нѣкъı и҆менем' сергиї· се-
коундо вѣ граждѣвѣи ѣтворенъıихъ· въ
неѡкесарии же тъгда о҃бладаѫштиихъ· о҃тъ дх҃а
нечиста ѕ҃ пр҃евъı напрасно глоухъ и҆ нѣмѣ
и҆ всѣмъ тѣломъ раслабѣенъ· ѥ҆гоже не могъше
носѧштии въсадити на клюсѧ· о҃дръ сътворивъше
на рамоу вѣзнесоша къ правьдноу҃моу· и҆ въ са-
мъ тъ пр҃евъıи дьнь҃ благодѣтиѫ бж҃ъѫ пр҃естъı
свом оукр҃епивъ· правьдьнъıи знамениимъ кръ-
стънъıимъ· и҆ тъıѫ въложи въ оу҃ши стражджшта'-
го· и҆ а҆биѥ сътвори прослъıшати глоухоуоу҃моу·
и҆ пр҃емиижвъ къ оу҃стомъ· и҆ тѣмъ жде о҃бразомъ

3 ..кѣ при патрикии (551, 20; 552, 13; 561, 14) и ..киѳ (561, 11 и 21) πατρίκιος, кк сергѣ род. сергы 566, 19 и дат. сергю 567, 19) при сергіи (552, 19) и ..гіѡ (555, 27) σέργιος, ср. 293, 9; 5 рече, а у Θеодора (р. 436—7) приводится формальная эпистолія; 14 conj. ѧ и ср. 545, 28; 15—16 слову паницѫ соотвѣтствуетъ у Θеодора (р. 438) слово δεξαμενήν; 18 sqq. чуда съ Сергіемъ вовсе нѣтъ у Θеодора; 19 пр.. ὁ πριμικήριος въ греч. орѳографіи (Du Cange); 19—20 ὁ σεκοῦνδος (напр., у Фотія) на греч. пергаменѣ могло быть безъ конечн. ς (обычная аббревіатура); 20 вѣ граждѣвѣи (слѣдуетъ незаполненная разура 4—5 буквъ) ѣтворенъıихъ» темное мѣсто («erasa penitus» Копитаръ; можно утверждать только, что ѣ былъ ъ до разуры); 21 ѕ҃ (въ ѕк..) на мѣстѣ быв. точки; 22 послѣ ѕ҃ разура 5—6 буквъ заполнена буквами «вънемь» поздней рукой; нѣмѣ «мѣ» лигатура; 23 «ѣѥ҆» выскоблено и угадывается: сохранились еревый значекъ и ѥ҆; 25 «ноу҃» камора ошибочна у писца; 28 тъıѫ черта ı у еры выскоблена; шт лигатура. Иниціалы опускаются: изъ 2-й и 18-й строкъ въ слѣдующія, а изъ 8-й до 9-й строки.

кръстъныймъ сътворивъ ѿвръзе ѥмоу оу̑ста· и съ-
творивъ ѥмоу томь часѣ проглаголати· прѣвы же
вѣсъ ничимъ'же хоужде съкроушамъ старьца· и ча-
сто на земьныѫ помешта и ѿскръвьѭмъ· иностапь ко-
сти ѥмоу съламьѭмъ· и видѣаше са то стражда ѿтъ
прѣподовьнааго е҃ппа· и ѿтъ твораштиихъ г҃истер'нѫ хытрьцъ· и дѣлатель и клиросьникъ· и ѿтъ вьсѣхъ тоу сѫштиихъ тъгда странъныихъ· и то творѣаше тъгда стражда на многы дьни· ибо въ ѥдинъ дь приникирий на видѣныѥ зиждемааго дѣла· паде тоу пѣны тѣшта и съкроушаѥмъ· ѩкоже вьсѣмъ хытрьцемъ и дѣлателѣмъ· и прочиимъ' видаштиимъ бѣжати и ѿставити стар'ца ѥдного· призъвавъ же с҃таго е҃ппъ· и имы и за рѫкѫ рече ѥмѹ· ѿтъпоусти старца сего ѩко дьни многы имать сѣдетако без милости ѿтъ сѫпротивнааго вѣса мѫчимъ и съкроушаѥмъ· стражда вьсѣмъ тѣломъ· и въ толико изнемогъ· ѩкоже ни жизни надежда ѿт' чловѣкъ имѣти· Равъ же бж҃ии въ кротости и цѣломѫдрии тихо гла къ е҃ппоу ар'хиереоу сѫштоу· дрьзне ли кто ѿтъ м'нѣшиихъ что таково сътворити или исправити· прослъзивъ же е҃ппъ и въ развръзение велико҆е пришъдъ· ѿловъиза правѣднааго главѫ и десницѫ· и молитвъ и самъ съ говѣйньствомъ и тихостиѭ· ѿбративъ са и рекъ· ѩже ти дастъ благодать вж҃иа не съкрыи· нъ и на старци семъ сътвори тѫ милостиѭ· И поимъ и с҃тыи стар'ца· йде въ малыи сынъ· йже бѣ тъгда въ манастъири· на прибѣганьѥ съзъданъ приходаштии братии сращинъ ради· вь нѣмже и цръкавица бѣ· вь нѣйже ношътьнъыѫ и инъı творыше пѣсни· тоу оу̑бо пакъı ѧ

2 т.. ч.. (изъ Матѳ. 17, 18: ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης) мѣст. п. безъ предлога; тк и еванг. тексты, кромѣ Савв. (отъ того часа); вообще вся картина бѣснованія заимствована изъ Еванг.; 3 съ.. Лук. 9, 39 (συντρῖβον); 5 к.. са съ управл. ѿтъ, а стр.. (здѣсь ср. р.), кк и въ стр. 9 и 17, изъ Матѳ. 17, 15 (πάσχει); 6—7 г҃.. γιστέρνα (Житіе Ѳеодора Сикеота; у Паппе только χιστέρνα cisterna); 10 дь(нь); 11 надъ «ла· пад» мелко приписано позднѣйш. рукой «пришьдъ», опущенное писцомъ; паде — тѣ.. (ср. 560, 7—8) изъ Марк. 9, 20 (πεσὼν... ἀφρίζων); тк и въ ев. текстахъ, кромѣ Арханг., гдѣ пѣны точа (81ᵇ, 14—15; но пѣны тѣчить ib. 5); 14 1-й зн. преп. безъ промеж.; ъ=ъ передъ й; 18—19 й—им.. ср. Марк. 9, 26; 20 ар.. с.. добавлено антитезой къ «ѿтъ м'н҃.» (изъ Матѳ. 25, 45); 21 нс.. «с» изъ л писцомъ; 22 ѥ надъ строкой писцомъ; 23 1-й союзъ на мѣстѣ быв. точки; 24 са значекъ — ошибка писца; 26 ..тиѭ sic; 27 (и) ст.. Инициалы опуск. изъ 19-й строки подъ 20-ю, изъ 26-й до 27-й строки.

стар'ца вѣсъ· и поврѣже є҃го на земи· и нача поздрѣ-
ми и оу҃стьı гл҃ати хоулы· и оу҃карати безаконїѣ
и неподоб'нѣ правьд'наго· глаголѫшта є҃моу ѩзи-
ди о҃тъ нє҃го· придоша же томоу вьıвъшоу· ѩоли҃анъ
ѩже и влаженъıа памати вьıвъıй прѣвъıй є҃пп҃ъ·
новаѧ кє҃сариа града· и ї҃ѡаннъ деѡ҃доровъ оу҃подни҃-
къ сьı тъгда· и ѩни нѣци· въстаѧше напрасно вѣс'·
гръдомъ о҃комъ вьıзираѧ на раба бж҃иа· и дъмъı на
лице є҃го· и плюѧ на нь҃· и начинаѧ ржкама своѩма
хватати є҃го· о҃нъ же гл҃а є҃моу съ кротостиѫ҃· и тиχ°·
ѩзиди о҃тъ нє҃го· не попоуститъ бо ти са бъıти вь҃ нє-
мъ враже бж҃и-и ї҃стинѣ· сътрасаше же ѩмъ· и ве-
стоудинѣ вьıзираѧше на раба бж҃иа· гл҃а велиши ли
ми да ѩзидѫ· не моштьно є҃стъ ми ѩзити о҃тъ
нє҃го· ѧште не ослѣпьıѫ҃ є҃моу о҃чию҃· и сломьıѫ҃ є҃-
моу ржкоу и ногоу· и невидимо сътворѫ҃ є҃моу вѣсе
тѣло· не ѩзидѫ о҃тъ нє҃го· гл҃а є҃моу правьд҃ьıнъıи·
вѣждъ ѩкоже ѩзидеши· и ни є҃дного о҃тъ оу҃довъ
є҃го врѣдиши· ѩли и врѣдивъ о҃тидеши о҃тъ нє҃го· и
прѣвъıваѧше ѩсконь҃ьıнъıи врагъ вѣсъ та глаголѧ· и
правьд҃ьıнъıи та жде бесѣдоуѫ҃· послѣдьıнѣѥ҃ же вѣсъ ре-
че къ рабоу бж҃ию҃· поиѣ двьрьцами сими даждь ми
властъ да ѩзлѣзѫ҃· гл҃а є҃моу правьд҃ьıнъ҃ь· ѩзлѣзи двь҃-
рьцами ѩкоже хоштеши· и да вждеши о҃тъгнанъ
въ тъмѫ҃ кромѣшьıнѫ҃· ѩдеже вждет҃ъ плачь и скръ-
жетъ зжвьıнъıи· и ѧвиѥ҃ ѩшъдъ на много ростворив
въ двь҃рьца· прогнанъ бъıстъ силоѫ҃ кръстьноѫ҃·
лежаштоу же ѩцѣлѣноумоу є҃ште на земи· обрати-
вь҃ са ра-в-жиѩ҃ и накънжвъ прѣжде нареченоуоу҃мѵ҃
оу҃подни҃коу ї҃ѡан'ноу· и призъвавъı и къ севѣ и гла-

1 вѣсъ по.. є҃го на з.. изъ Лук. 9, 42 и Мар. 9, 20; 3—4 г..— нѣго Мар. 9, 25; 6 оу҃ писцомъ изъ черты ı; 11 и—нѣго Мар. 9, 25; 12 враже бж҃и-и ї.. союзъ слился съ оконч. гаплографически (= бж҃ии и ї..); самое выраженіе составлено изъ еванг. стиховъ (Мато. 13, 25. 28. 39; Лук. 10, 19; Іо. 8, 44); «їстинѣ· сътрасаа» писцомъ по разурѣ того же числа буквъ; надстр. зн. надъ «ът» (ˆ)—слѣдъ быв. чтенія; съ.. изъ Лук. 9, 42; 16 сѣ.. sic; 19 на лѣв. полѣ 5 точекъ — замѣтка приписчка; 20 ѩс.. прилаг. образовано изъ Іо. 8, 44; 21 по.. adv.; 23 д (2-е) писцомъ изъ черты ı; и надъ строкой писцомъ; 25—26 Матѳ. 25, 30; 25 тъ надъ строкой писцомъ въ видѣ лигатуры т; 28 ѳ широк. формы; 29 ра-к-жиї гаплографія (= рак бж҃иї); ..м҃=..мѕ; 30 ъı=ъ передъ и.

гола ѥмоу· се иже вѣ сего мѣсто старца приимѩрии
поставьѥнъи· приходитъ на присѣштенье ѥго·
и нѣци с нимъ отъ воинъ· нъ да не видатъ тако стар'-
ца лежашта бе чѣсти· и съгрѣжена на земи· ни во
ни дъскы бѣаше под нимъ ни рогозины· ни ино иже
что бываатъ вь хлѣвинѣ нь земьи ѥдина· излѣзи
и стави м въ малѣ· доньлиже съвръшеноѥ приимет'
ицѣленьѥ старьцъ· и тако вьлѣзжтъ к немоу· и-
злѣзъ же слоуга· вь пръвѣмъ оубо дворѣ не ви-
дитъ ни ѥд'ного· въ вторѣмъ же бывъ обра-
штетъ филодеа· то во бѣаше има бывъшоуоу-
моу приимѩрию въ старца мѣсто· и ины сълѣ-
зъша съ конь· и стави м на малѣ да бъша не вь-
лѣзли· вьлѣзе же уподьбкъ· ржцѣ имы распро-
стрьтѣ и вьздѣнѣ на небо· и дива са и слава бо-
га отъкръиваѭштааго творащтиимъ волѭ
ѥго· глъбокыѭ таины· и таковаѭ прѣславьна
иже отъкръ правьд'ноуоумоу· и не видаштоу-
моу тѣлесынъимма очима· нъ божествынъимма·
хоташтеѥ быти пришьствие· на навѣжденье
стар'ца пришьдъше· подавъ же ржкѭ рабъ бжиї
човѣкоу· вьстави ѥго отъ земьи· и отрасе ѥ-
моу главѭ и ризы· и вьса исплънѣнаѭ отъ праха·
и посади ѥго тоу въ тои црьк'вици· и повелѣ да и-
же хотатъ вълазити к немоу· и видѣти и· и бе-
сѣдовати с нимъ· да вълазитъ· и сътворивъ тѳ
ицѣленъи· именемь съи сергиї· по ицѣленьи
многы д'ни тоу благодара и хвала· и проповѣда-
ѩ хса Ба нашего· и дива са правьдиаго ѥже къ
богоу дръзновенье· отъпоуштенъ бы сь миром'·

3 отъ буква о на мѣстѣ быв. точки; 4 ни во союз для отриц. предлож., кк нко для утвердит. (ср. форму не бо); 6 . . на буква а изъ знака ѭ (см. 546, 23) подчисткой ножомъ специфич. черты буквы ѣ (писцомъ?): была ошибка подъ вл. мягкаго оконч. въ земьи; 7 м, т. е. посѣтителей; 8 ст. . не было ли въ оригиналѣ послѣ дон. . и, кк опущенное писцомъ, добавлено имъ въ концѣ? 9 сл. . передаетъ, конечно, греч. ὁ διάκονος, бывш. въ оригин. првдчка вм. ὁ ὑποδιάκονος? оубо . . же (10), повидимому, передаетъ греч. μὲν . . . δὲ . . .; 14 у безъ точекъ; 17 ѭ sic (съ іотомъ); на прав. полѣ 7 точекъ — замѣтка приписчка; 17—18 и так . . прѣ . . иже что-то опущено писцомъ; 20—21 на нак . . ст . . пр . . тоже фрагментарно; 24 да conj., а другое да (26) частица; 26 . . зитъ вм. . . затъ; 26 тѳ относится къ ицѣ . ., а другое тоу (28) къ сътв. .; 29—30 ѥже—др . . 1 Io. 5, 14; др . . вин. подъ вл. греч. θαυμάζων τὴν παῤῥησίαν.

и пакъı въсприма свое мѣсто· приходa часто къ стоудѹмъ·
и благодарa и славa имa гне· богоу подавъшоу емѹ
врачевати· розличьнъıмa и многоличьнъıмa жзд·
отъвсждоу съвираахѫ сa к немоу· волѣзньнии· и
врѣдъ имѫштии· и наслашемии отъ лжкавaго
го вѣса· благодатъ же божıа вьсa ицѣлaше ржкама
его· расмотри же стъıи потрѣбьноу бъıти·
настѫпати на вьсa приходaштaмь к немоу· свои-
хъ ради страстии· Вѣроваше во· ако вьсa страсти
и всa азвъı тѣлесьнъıмь· отъ сотонъı сълоучaѭ-
тъ сa· сѫштaго въ истинѫ неоукротимaго врага
человѣчоу родоу· и надѣмь сa словеси владъıчьни·
обѣштав'шоуѳмоу· подaти власть своимъ его·
ходити по змиамъ и скорпиамъ и по вьсеи силѣ
вражии· того радма попираше страсти гадъныма
и ядовитъıмь· о оупованнии хса ба нашего· Оувѣдѣ-
въше же объıчаи его· въдaахѫ себе розличьнъı-
ими одръжимии страстьми· да то съвръшaатъ
к нимъ· радоуѭште же сa и вѣръı испльнени·
пометaахѫ сами сa прѣдь нимъ· акоже настѫпа-
ти емоу на нь· надѣѭште сa ако изълѣкованьıе
отъ плесноу его· подастъ сa тѣлесемъ ихъ· и то
же часто въıваше божıѭ силоѭ· мнози во мѫ-
жи богатии ножьноѭ волѣзниѭ волаште· не мо-
гѫште сътръпѣти· страданьıа и болѣзни врачевь-
наго ицѣленьıа· молиахѫ его попирати ѧ и на-
прасѭ врач'ѫ полоучaахѫ· акоже мнозѣмъ
дивити сa· и съ оужастиѭ глати· николиже
сеи ази изврачоуемѣ въıвати· розвѣ въ врѣ-
мена стъıихъ аглъ· Прихождaахѫ же и женъı

1 ст.. титло надъ т забыто писцомъ; ᵕ=s; 5—6 н..—кѣса Дѣян. 10, 38; 6—7 ржк.. ıего изъ 3 Цар. 17, 16 (кк 551, 18—19; вообще и Житіе, и Ѳеодоръ въ значительной степени переносятъ на Анина личность Ильи ррка, а порой и Моисея); 7 р.. аористъ; 8 нас.. на Лук. 10, 19 (πατεῖν ἐπάνω); ср. ниже 20—21 и ходити по; всѣ еванг. тексты настѫпати (Арх. 134ᵃ, 11, а 59ᵇ, 19 настоупити); ср. Панд. Ант. XI в. настѫпаемъ на твоѭ змиинѫ главѫ л. 67ᶜ; 11 врага писцомъ по разурѣ 3—4 буквъ (надъ ѣ значекъ—слѣдъ быв. чтенія); 13 ѳ.. вм. «бѣштав'шиимь (управленіе съ мѣстн. ср. и 552, 15); такіе же случаи смѣшенія мѣст. и дат. пп. см. 455, 14—22; ср. замѣну мѣст. родительнымъ 533, 27; 13—15 п..—к.. Лук. 10, 19; 14 х.. еванг. «тоῦ πατεῖν», но ср. 8 и въ еванг. текстахъ; 15 вражии (кк Зогр., Асс., Савв., Арханг. 59ᵇ, 21: τὴν τοῦ ἐχθροῦ Tischend.) ср. врагоу (Остр., Арх. 134ᵃ, 13) и врага (Мар.; худшее чтеніе τοῦ ἐχθροῦ, но распространенное; ed. Millii, Oxonii 1707, знаетъ только это чтеніе, безъ τήν). Иниціалы опускаются изъ 9-й строки подъ 10-ю, изъ 16-й въ 17-ю и изъ 30-й въ поле.

к нѣмоу имѫшта таинъıм врѣдъı· ихже не мо-
штьно врачемъ видѣти· и болѧшта и оудрж-
ченъı отъ дългааго врѣмене страстьнааго· па-
даахж прѣдъ ногама стааго· съподобьıвенъı бъıти
по оуставоу и попранъı· авнѣ же ичазаахж таинъı-
м ихъ страсти· и въставахж оукрѣпльıвемъı· истъı-
имъ и присньıимъ съдравиимъ· свѣтьла имѫ-
ште лица· прѣжде того драхла бъıвъша отъ стра-
стии и очрънѣвъша· надъ вьсѣми сѫштаго ба
славѧште· таковъıй давъшаго даръ стоуоумоу·
не бѣаше же оу него разлжченьıа богатоуоумоу и оубо-
гоуоумоу· ни послоушаше коли вельможъ· акоже
оубогъıихъ и немоштьнъıихъ чьстьнѣише· нъ т-
чно вьса любвьиж аже о бозѣ· к нѣмоу приходашта-
м приимаше· вьсѣхъ ихъ трьпа врѣмена· о коем'-
жде бо окъı о себѣ печаше са· и отъв'сждоу отъ мно-
гъıихъ влѣкомъ· акоже к' нимъ обратити са· и ск'-
рьвь отъ того стражда· николиже опечаливъ са ре-
че чьто· или лицемъ съматъ са о плишти иже о нем'·:·
Въ земи же апамиистѣ моностырь бѣаше· вь нѣмже
бѣ мжжъ нѣкъıй аггелъско житиѣ имъı· и подо-
бьною нравомъ житиѣ· прѣмждраго сумеѡна при-
обрѣтъ· на сталпѣ бо бѣаше стоа· вь тѣхъ же мѣстѣ-
хъ разбоиници нѣции таѧште са· ако имѣньıа оби-
лиѣ бѣаше въ манастъıри· подъкопав'ше стѣиж
ноштьıж· вълѣзоша въ манастырь· и вса съкроу-
шив'ше· и вьсьде поискавъше и ничсоже обрѣтъше·
на са обратиша нейстовоѥ оустрьмльıенииѣ· ѥдинъ
же нѣкъıй отъ ниихъ· хота съспоспѣшника своихъ
оугасити бѣшеньıѥ· въсхвативъ съ земльа камък'·

XXXVII тетрадь (послѣдній кватерніонъ съ утратой лл. между стр. 568 и 9).

3 о (въ отъ) на мѣстѣ быв. точки; 4 и 5 съ.. бъıти и попранъı греч. infinitivus цѣли дѣйствія; 7–8 имѫште и 10 славѧште Леск. Гр. § 70. 8; 11—12 ср. Кол. 3, 11 въ редакціи Супр. 101, 26—28; 13 т(ъ)- sic; 16 окъı см. 508, 21; 17 ск'- паерокъ — какографія конца строки (ср. 480, 8); 20 иниц. въ полѣ; разсказъ о столпникѣ (также безъ имени и безъ указанія мѣста) у Θеодора рр. 438 sqq.; «Ἀπάμεια, πόλις τῆς ἀπαμηνῆς χώρας» (Μελετίου Γεωγραφία) при р. Оронтѣ, въ Сиріи; моно.. sic (въ Супр., во всѣхъ другихъ случаяхъ, мана..); 22 с.., т. е. τοῦ συμεὼν τοῦ στυλίτου; 23 м.. «т» выступаетъ поверхъ стр.; 29 съсп.. у Микл. (439, 12) съп.. ошибочно изъ копіи Копитара (ошибка никѣмъ не исправлена); въ Lex. Микл. нѣтъ съсъпоспѣшьникъ; ср. тамъ съсъмотрити στοχάζεσθαι (оуготовити теперь въ обиходѣ Второз. 19, 3).

връже на главѫ прѣподовьнаго· и толми и ѩзви· ѩкоже ѩзволѣнїимъ ѝ дѣло съконьчати· Правьдънъıи же съ сталпа хотѣаше сѣлѣсти· сты̑и же ѳнина ѳвие ѳувѣдѣвъ само то ѳтъ ста̑го дх̑а· призъва ѥдного ѳбыч'нѣ· слоугоужштаго ѥмоу лъва· ѝ прѣдъложи ѥмоу ѩди многъı· ѝ гла ѥмоу ѳбило ѩждъ· хоштеши во се на пѫть ѳтити далъгъ· ѝ просивъ хартиѫ написа сице вь ней· ☧ ѳче ѩвыѥно ми съı· ѩко нападение нѣкоѥ ѳтъ розбоиникъ пострадавъ· хоштеши съ сталпа сѣлѣсти· длъжънъ съı мьштение маловрѣменьно въсприяти· нъ ѳустави ѳустрѣмьленьѥ то· да не вьзмьздьı троудьнаго· рек'ше цр̑ьствиа вѣчьнаго лишиши са· тъгда же навазавъ на въıѫ звѣри· посъла ѥго заповѣдавъ· ни ѥдномоу мимойджштиихъ пѫтьмь пакости сътвори· звѣр' же ѳустрѣмьıаше са къ манастъıроу· да съконьчаѥтъ повелѣноѥ· сълоучаѫштиѥ же са на пѫти· видаште ѝздалеча· съ великъıимъ ѳустрѣмьлениимъ теченьıа приходаштъ· мнаште на ѝзѣдение ѝмъ прѣдълежати· звѣрьноуѳумоу нашьствиѳ· ѳнъ же ѳкъı ѳтъ пастоуха женомъ· тако ѝдѣаше на повелѣньıѥ ста̑го· ѝ ни ѥдиномоу пакости твора· пришъдъшоу же ѥмоу къ манастироу· ѝ ногътьми своими двьри держштоу· и їсшъдъ нѣкъıи ѳтъ живѫштиихъ тоу видѣ· ѝ текъ повѣда ѳучителю своѥмоу· гла· ѩко звѣрь прѣвеликъ стоитъ прѣдъ двьрьми· ѳнъ же рече сътворивъ молитвѫ врате ѳтвьрьзи ѥмоу да вьлѣзетъ· ѫтръ же въıвъ звѣрь· ѝ ногама прѣд нима опъръ са ѳ сталпъ· въıѫ же къ прѣподовьноуѳумоу горѣ вьздѣвъ· подаѩше книжица прѣподовьноуѳумоу· ѳнъ же приимъ ѝ почьтъ

11 ..ньѥ безъ іота; 16 ..роу ср. ниже, 23, и 547, 4; 20 окъı писцомъ надъ строкой; см. 508, 21; ъ (въ ѳтъ) передѣлка писца (изъ?); 21 ѝд.. на п.., т. е. на исполненіе повелѣнья; 22 ш писцомъ изъ ж; 22—23 ..стироу (оконч. оу ср. 16) въ «стн» греч. произношеніе μοναστήριον, кк псалътирь при ..тырь (ψαλτήριον); ср. Lex. Микл. подъ «селиште»: (мона)-стиришьство; 26 «ѥ с» писцомъ по разурѣ 1—2 буквъ; 30 ь (въ почьтъ) имъ же по разурѣ другой буквы, а ъ выступ. поверхъ строки. Иниціалы опускаются изъ 2-й стр. (передѣланный изъ строчной буквы продленіемъ стана) и 8-й недалеко подъ строку; широкой формы о и с: сѳ.. (3), ѳнъ (20 и 30); лигатуры шт: 6 и 17.

подиви сѧ вѣзвѣштению̀ въвъшоуоумоу· о̀ томъ къ
сто̀оумоу· ѝ послоушанию̀ дивиѝхъ звѣриѝ· ѝ про-
славивъ ба· стави сѧ· о̀тъ начатиѧ· є̀же вѣ о̀тъмъ-
штень̀є̀ помъислилъ· Таковъѝмъ же и толикъѝм'
чоудесемъ· съ богочѣстиѝмъ о̀тъ насъ ѝзвѣштаном'·
ѝздрадѣно помъислихъ· и сего прѣславѣнаго чоудо-
се не прѣзрѣти· ѝ наипаче довѣлно сѫште· ваша
остити слоухъı· Жена нѣкаѧ по бочѣстыю оу̀тверди-
въши сѧ· пришълъствоу̀ѭшти вѣ нѣкъихъ да-
лѣниѝхъ мѣстѣхъ поустынѝ· въ а̀зѫ лютѫ въпа-
д'ши· ѝ о̀тъ о̀бычънъıѝхъ врачевъ о̀тъчаѝвъши сѧ·
молитвѫ сътвори къ бви· а̀ко ѝцѣлѣв'ши ѥ̀ѝ· съпо-
добити сѧ дойти ста̀аго· а̀коже видѣв'ши ѥ̀ѝ· ѥ̀го
насладити сѧ ста̀аго· а̀ггѣлъскаго житиѧ· ѝ а̀бы̀є̀
не по мнозѣ полоучивъши о̀ нѣмже моли· а̀ сѧ прѣ-
дълежашта̀аго пѫти· о̀бычаи же вѣ̀аше вѣ вели-
цѣи тои поустынѝ· розвоѝникомъ поганѝихъ хо-
дити срацѝнъ· сълоучи же сѧ ѥ̀дномоу о̀тъ нѝхъ
носаштоу копь̀є̀· сѣрѣсти женѫ· ѝже неоу̀кроти-
мѫ волѫ ѝмъı· ѝже а̀биѝє̀ потъкъ копь̀ıе вѣ земи·
ѝ тѫ ѝмъ ѝ о̀бискавъ· ничсоже о̀брѣтъ носаштѫ·
розвѣ врашьнь̀ца є̀же ѥ̀ѝ гонѣ̀ѭтъ на пѫти· на
стоудиѫ съврати сѧ мъисль· о̀на же на мнозѣ вида-
шти себе мѫчимѫ· ѝзвъıти хотѧшти напасти то-
а̀· къ боу о̀чи въздѣвъши· ѝ ста̀аго на поможень̀е
призъıваѭшти· а̀ко да бъı ѫ ѝзвавилъ о̀тъ ѥ̀го·
ѝ а̀бь̀є̀ того трепетъ ѝ невидѣнь̀ıе о̀бь̀а̀· а̀коже кто-
моу ѥ̀моу· не ѝмѫштоу безвоа̀зниѝа· прочеѥ̀ мѫ-
чити ѥ̀а̀· нъ о̀ставивъ ѫ на земи лежашта· ржко-
ѫ копиѥ хотѣ̀аше ѝстръгнѫти· і̀ о̀братити сѧ

8 о̀стѝти въ знач. супина? 8 чудо съ женой у Θеодора въ томъ же порядкѣ слѣдуетъ на стр. 442 sqq.; 9 пр.., т. е. изъ колонистовъ? παροικοῦσα? 10 къ а̀зѫ лютѫ у Θеодора παγχαλέπῳ κατειργασμένον νοσήματι (χειρῶν ὁμοῦ καὶ ποδῶν ἐξάρθρωσις ἦν τὸ νόσημα καὶ τῶν λοιπῶν ἁρμονιῶν ἀναμόχλευσις); 19 неоу̀.. «оу̀» писцомъ по разурѣ буквы (п?); 25 ..ѥ̀ безъ іота. Широкой формы о: о̀тъ (3, 11) и о̀б.. (16, 21); инициалы опуск. изъ 4-й стр. въ 5-ю и изъ 8-й въ 9-ю.

на бѣжаніе къ своеплемен'никомъ. оно же въкоренивъ сѧ на земи. никакоже не даѧше ємоу попоуштенїа на бѣжаніе. Томоу же на мнозѣ мѫчаштоу сѧ. ѩкоже ѩзмъкнѫти копиѥ. отъ дх҃а лѫкава пораженъ. нача самовидѣ. рѫцѣ опакы съвазоуѧ сн. и на обличеніе начатиѭ нечѣстиа своего съвращати сѧ. пѣсѣскъı же. лаѧ. и пѣнъı ѩз оустъ тѣшта. и власомъ на въздоухъ распрострътомъ. дотечетъ сѫтаго дрѣзновенаа ѩсповѣдаѧ. Обыч'ноиѥ оубо милосрьдиѥ своиѥ сѫтыи. и о томъ развръзъ. и бг҃оу помоливъ сѧ. абье ѩзвраченана ѥго съподоби. и въ свои оумъ пришъдъ отъ своображенїа вѣсовѣска. вида прѣвеликоѭ дѣла. ѩкоже ємоу бѣ на помощъ оружиѥ. то въ земи въкоренивъ сѧ на обличеніе ѥго прѣбъıваѥ. къ спсьноуоумоу крѣщенїю приѣже. древьѣ вѣселивъшиѥ сѧ въ нѣго. осльпеніе грѣховьноѭ. отъмъıти тѣмь проразоумѣваѧ. жена же молитвъı насладивъши сѧ. обращтаѧше сѧ въ своѧ славашти бг҃а. о всѣхъ съткоривъшихъ сѧ чоудесехъ. отъ великааго страстотрьпца бочѣстию. прѣжде же сыи сверѣпъıи поганинъ. потом же сѫтаго крѫщенъıа даромъ оукротѣвъ. оста оу нѣго тъгда ѩночѣскоиѥ житиѥ възлюбивъ. въ земьѭ же въдрженоиѥ копиѥ въкорени сѧ. обличеніе съı съгрѣшенію неистрѣгномо. на мѣстѣ съхранаѥмо. до дънешънааго дьне. величиѥ чоудесъ. ѧже сѫтыи творѧше въинѫ назнаменоуѩште до вѣка.

Врѣмени же нѣкоѥмоу миноувъшоу. и їсправьѥниимъ. даромъ сѫтаго доуха дѣиствоуѥмомъ. отъ раба вжиа ѧнина. въıвъıи воєвода трокондъ.

7 оустъ еръ выступ. поверхъ стр.; 7—8 пѣнъı тѣшта ср. 553, 11; 12 о (въ отъ) писцомъ изъ черты ı; 13 шт лигатура; 15 прѣ.. наст. безъ оконч. -тъ; 17 в писцомъ изъ другой буквы (ѧ?); 24—25 съгр.. Ziv. исправилъ у Микл. (442, 6) ошибку Копитара (грѣ..); 26 2-й зн. препин. безъ промежутка; ѧже вм. ѩже (чоудеса); ср. 524. 12. 536, 9 и 564, 27; 27 ..ноуѧште въ знач. им. ед. ср. (копиѥ· въкорени сѧ· назнаменоуѧште), см. Лескина § 70. 2; но не «*единичен*» случай для им. ед. ср. р.: ср. 544, 22 сжште; 30 «ина» писцомъ по разурѣ 3 буквъ. Инициалы опуск. изъ 3-й стр. въ 4-ю, изъ 9-й недалеко подъ строку и изъ 28-й, въ полѣ, ниже 29-й стр.; о широкой формы: отѣ.. (17), ос.. (22), отъ (30).

въ оумрьштвение въпадъ· оустрѣми сѧ отъ анти-
охиискаго великаго града· въ великыи тж поу-
стыни прити· и ицѣлѣные приати отъ чка бо-
жиа· дошъдъ же халкидоньскаго града· и отя-
жьчавъ зѣло· не можааше оуже напрѣждъ поспѣ-
шити· ѧзи лютѣиши емоу привъıвши и таж'-
ши· Поусти же мжа жоупанъı и сановитъı къ
стоумоу· мола его троудити сѧ до хал'кидонь-
скаго града· иже пришъдъше и главъше къ ст8-
моу· не полоучив'ше о нем'же тъштаахж сѧ· тека-
ша къ прѣподовѣноуоумоу въ памати· патрикию
епоу· ѩкоже могжштоу оувѣштати правъдна'-
го· и прошенъıе на дѣло привести· и ѧвивѣ придетъ
въ манастъıрь самъ блаженъıи патрикии епъ·
съ сановитъıими мжжи молитъ раба бжıа· тж-
жаа̀ше же болми· ѩкоже ѣдноиж отължчивъ себе·
и заключивъ въ поустъıни никаможе николиже
из нем ызлазивъ· Вечероу же въıв'шоу отъвѣтъ имъ
дастъ рекъı· иже аште гъ хоштетъ оутрѣ отъвѣ-
штаиж вамъ· приде же вечеръ зѣло сълъ поуштен'
отъ того трокон'да· иже рече къ патрикию не троуди
стаго· ни ноуди ызлѣсти отъ своего манастъıра·
се бо самъ тъ придетъ· и ѧвивѣ по ѣдномъ дни· при-
де съ множьствомъ воеводъ и казнѣцъ и жоупанъ·
и сановитъıими· и съ вьслѣдьствоуижштиими
тѣмъ· бештислънъıими вои· Пришъдъ же и оу-
мръштено имъı тѣло вьсе· и лице раскривъıено·
благодатъıж же распатаго хса· тъчıиж косе сѧ его
правъдныи· и ѣсправи сѧ не хоуда часть лица его·
помазавъ бо его стъıи масломъ благодати· и давъ

4 χ.. г.., т. е. Χαλκίς (при р. Βῆλος), гл. гор. τῆς Χαλκιδικῆς въ Сиріи, на полпути отъ Антіохіи великой до р. Евфрата; 2-й зн. преп. безъ промежутка; ѳ (въ отѧ-) широкой формы; 7 иниц. опуск. въ 8 стр., между оу и м, чѣмъ, мож. б., обусловилъ и стяженное оконч. (стоумоу); 11 зн. преп. безъ промеж.; 13 придетъ (ъ выступ. поверхъ стр.) аор. 3 л. ед. (= приде) съ оконч. -тъ, перенесеннымъ изъ наст. вр.; 15 молитъ супинъ; 18 иниц. опуск. до 19-й стр.; мѧ (мѧ) и 25 мн (2-е) лигатуры; 24 к.. ср. каженикъ εὐχοῦχος Дѣян. 8,27,34, 38, 39 въ Шиш. Ап. и Калужн., кк. и въ Поуч. Кирил. іерус. (Горскій № 114 стр. 54); 26 иниц. опуск. недалеко подъ стр.; 26—27 ..штено см. 479,30; 28 ..датъıж (юсъ безъ каморы): «ex a fecit ѣ» *Копитаръ*; отнюдь не передѣлка; ср. начертаніе а 41, 16; 308, 24 (ѫлаза); 431, 27; 445, 23; 546, 23; косе сѧ аор. 3 л. ед. отъ *кости сѧ (кошж сѧ; аор. косъ сѧ; см. Лескина § 119 объ этомъ случаѣ; ср. отглаг. сущ. косение при косениже: «речино: ксѣми чоувьствии въздрьжати сѧ зърѣнием· слоухомь· обонианием· изыкомь же и чрѣвомь· и косением (δι' ἁφῆς) Панд. Ант. XI в. л. 19ᵇ, 14—15 косенiемъ въ ркпси XIV—XV в. л. 13ᵃ въ Нов. же Іерусалимѣ); тк же косениемь читается въ ркпси вѣнской cod. slav. 12, л. 15ᵇ; ср. прич.

ѥмоу свои жьзлъ· повелѣ ѥмоу ходити не тъчьіѫ въ
манастъіри· нъ и окрьстъ манастъіра подалье не
хоудо· любъіаше же хожденіе прѣжде не двигнъіи
сѧ· ѩкоже на толицѣ ѥмоу подалии отити· ѩкоже
видѣти новѫ кесариѫ и ефратъ рѣкѫ· въ ме-
ждоумѣріи же томъ· приде нѣкто палатиі· отъ
цр҃ъствоующѫштаго съ града· идъı же отъ ѧпамиѧ·
иже по ишъствии ѥго· отъ великаго града ан'ти-
охиіскаго· пораженъ дх҃омъ непризнииомъ·
прѣвъı самъ нѣмъ и неподвижимъ· дойде же ма-
настира человѣка бж҃ьіа· съ женоѫ своеѫ и сп҃ъми
и дъштерми· и съ прокоѫ ровиіскоѫ слоужьвоѫ·
ѥгоже носаште носаштии· вънесоша въ манастъı-
рь· и положиша и оу ногоу ст҃аго· Молитвѫ же на-
д нимъ сътворивъ· и отъ масла кандилънаго вь-
зъмъ· въ оуста лежашта́го прьстъı въложивъ сво-
ѧ· и ѧзъıкъ и прочаѧ части оустъ помазавъ· гл҃а
к нѣмоу· рьци слава тебѣ бж҃е· онъ же рече оубо· нь не
чистѣ ни ѩсиѣ· то жде же пакъı сътвори· въторице-
ѫ рекъ к' нѣмоу· помилоуи ма бж҃е по велицѣи ми-
лости твоеи· и їзглагола то малъı ѩсиѣѥ· и пакъı
въторицеѫ и третиіцеѫ сътвори ѥмоу· съвръшенѣ-
ѥ и ѩсиѣѥ изглаголати· ѥже помилоуи ма бж҃е по ве-
лицѣи милости твоеи· Тѣм' же бъıваѫштемъ·
тоу вѣѧхѫ вѣси· иже съ в°лариномъ трокон'диѣ-
мъ сановитіі и жоупани· и видѣѧхѫ вса бъıваѫ-
штаѧ· потом' же лежаштоу болаштоуоумоу· не
двигнѫштоу сѧ и оумрьштв҃еноу· отъ того жде ка-
ндила възъмъ масло· и образомъ кръстънъıимъ по-
мазавъ ѧкъı врачь хътръıи· нача мазати ѥго· отъ

2 по.. и по.. (4) ср. знач. русск. приставки въ сравн. степени *подальше*, *побольше* 3 ср. знач. хоудо съ 561, 29; ср. не хоудъ иесн въ тысоущахъ людоваχъ μὴ ὀλιγοστὸς (обычно не малъ) Михей 5, 2 въ Поуч. Кирил. іерус. Синод. № 114 XII—XIII в. (Горскій стр. 61); же надъ строкой писцомъ; 4 отнти писцомъ по разурѣ того же числа буквъ; 5 кѣ.. безъ зн. мягкости у писца; 10—11 ..стнра ср. 558, 22; 11 ч.. к.. 2 Тим. 3, 17; 18 с..—кж҃е литургич. славословіе; 18—19 оубо...же въ знач. греч. μὲν...δέ; 19 2-й зн. препин. безъ промежутка; 20—21 п..—т.. Пс. 50, 3; 23—24 id.; 25 о надъ строкой писцомъ за тѣснотой отъ попавшаго въ строку инициала 24-й строки; 28 в надъ строкой приписка писца (ср. 561, 26 безъ в); 30 отъ еръ выступ. поверхъ строки. Инициалы опуск. изъ 14 и 24 стр. въ слѣдующую; о широкой формы: отъ (8) и онъ (18).

прикосъ сѧ и не прикосьшии сѧ ѥмь Кирилла іерус. поученія, XII—XIII в. Синод. бибки № 114 русс. письма; Горскій стр. 52); 29 не х.., т. е. не мала (ср. то же знач. 562, 2—3).

патоу начынъ· по части· дожи ї до главъı· то же сътво-
ривъ по обѣма странама тѣла· пода є҃моу ржкж прѣ-
дъ всѣмь народомъ· не бо домъ молитвънъıй тъчѣ-
ѭ бѣ҃аше и҃спльне҃нъ є҃динъ· а и҃ тъ великъ съı· нъ
и окржгънда҃ вьса хлѣвинъı· и҃спльнь бѣ҃ахж по-
зороуѭштнйхъ въıва҃емъıйхъ· въстави же є҃го·
и за ржкж и҃мъ сътвори и съ собоѭ ходити· зъıбыѭ-
штоу са съпръва и прѣстранаѭштоу на обѣ странѣ·
оутвръжденомъ же є҃го оудомъ· и съвръшенѣ и҃цѣле-
нолъ· дастъ є҃моу свой жъзлъ рекъı· въземъ сѣ хо-
ди· и оставивъшоу є҃го правьд'ноуоумоу хождаа-
ше о себѣ слава б҃а· и с нимъ вьси таковое прѣвели-
кое чоудо видѣв'шнй· и прославиша таковаа дарѳ-
ѭштоумоу боштнїмъ са є҃го ·:· Трикоиъ же ни о
нємъ въıв'шааго чловѣколюбиа б҃жиа помъı-
сливъ· ни въıвъшааго є҃моу отъ болѣзни и҃цѣлѣнъıа
на оумъ възмъ· нъ тѫжа и вражьдоума и размъıшлѣ-
а· им'же и томоу авие· съвръшенѣ и҃цѣлѣти· и на цѣ-
лое оутвръжденъıе· по подражанию иже с нимъ є҃ди-
ѭ и҃цѣлѣнъıй палатинъ· глаше мъчтоу бъıти и ра-
здороу· о палатинѣ въıвъшоуоумоу чоудоу ·:·
Тж же є҃моу хоулж възглаголавъшоу о истинѣ· расла-
вѣ є҃моу авье тѣло· и прѣдано въı прѣвоуоумоу оу-
мръштвению· послѣжде же попъıтавъ иже о палати-
нѣ· и обрѣтъ є҃го славьна сѫшта· и многъı слоугоу-
ѭштаа имѫшта· и женж слав'на рода· и отъ мно-
гъıйхъ сѫштнйхъ с нимъ воєводъ авъıа҃ема· и от'
того вѣровавъ· не бъıти є҃моу прие҃мъıѭштоу на-
ржганъıа или зъловъı· размъıсливъ о свое҃мъ невѣ-
рьствѣ нача плакати· прьваго свое҃го невѣрьства·

8 ѣ въ концѣ строки выступаетъ поверхъ ея; 13—14 д.. (дат., дѣйствительно, въ дополненіи къ просл.. или подъ вл. бо҃.?) є.. са є҃го Лук. 1, 50 (Пс. 102, 11, 13 и 17); 14 рисован. иниц. опускается въ 15 стр.; Три.. ср. тро.. 560, 30; 561, 21; 562, 25 и три.. 564, 7; 20 п.. ср. палатнѣ 562, 6; 22 иниц. въ полѣ опуск. до 23 стр.; хоулж о̑ съ мѣст. ср. хоула на съ вин. Мато. 12, 31; 24 шт лигатура (т было опущено писцомъ); 28 зн. препин. безъ промежутка. Широкой формы о: о̑к.. (5), о̑с.. (11), предл. о (21).

и прѣбывъ тоу врѣма много· молѧаше сѧаго· примти ѥго каѭшта сѧ и пекѭшта сѧ· и молѧаше сѧ молити за нѭ· ѩкоже ѥмоу отъ ва милость полоучити· и прилежнѣѥ мола и подвижьнѣѥ стыи· о нѣмь молѧаше ва· повѣдити своимъ чколюбиимъ зъловѣ мѫжа· и многыимъ троудомъ възможе оумолити ва· ѩкоже ѩцѣлити ѥго· вѣѧше же съ трикон'домъ· трагиѧнъ зѣло славьнъыихъ· Воєвода съі исаврьскѣмоу ѧзыкоу· иже призъвавъ доудаила бочъстива'го попа· и показавъ ѥмоу зѣло отъ подвижънъыихъ ѥмоу· насилиѧѥма отъ дха нечистаго· и моли ѥго пѫти і· и довести къ стоуоумоу· и молити ѥго· да свободитъ и отъ страсти· ибо· то сътвори богочьстивъі тъ мѫжъ· и приведе чка къ правьд'ноуоумоу· иже възьрѣвъ на нѭ и съгладавъі и рече къ попоу· сиі не можетъ ѩцѣлѣти· блаждникъ бо ѥстъ и пиѧница· и всѣко оудавити и ѩматъ вѣсъ· ибо по пророченію правьдьнаго· на оутрыа прѣжде зорь· нападъ лжкавъіи вѣсъ· оудави чловѣка того· и тоу положенъ бъі ·:· По лѣтѣхъ же принесенъ бъі въ манастъіръ ѥго· арьиѣи въ калиопиї старѣишиньствоуѫ· живъі въ ѧнтиохиистѣмъ велицѣлѣ градѣ· ногама болѧ· въ понѧвици носимъ· ѩкоже не могъі ни ходити· ни трѣпѣти прилагаѥмаго въілиа къ ногама· ѥгоже благодатьіѫ божьіѫ и силоіѫ роспатаго ѩцѣли· и прѣбъі въ манастъіри многъі дьни· ходя и слава ва· пожи же по ѩцѣлѣніи болѣ д лѣтъ· ѩже съдравъ сътвори· ни кд'ного постраданьіа приіѧ· прѣжде бъівъшаѫ ѥмоу ножьнъіѫ болѣзни· иже слава ва о подаѣі ѥмоу цѣльвѣ· коь приведе·

2 2-е ш писцомъ изъ ѫ (камора уцѣлѣла); зн. мягкости не исключается писцомъ и при написаніи іота (молѧ.., кк и наслиѧ.. 11); 8 з.. сл.. gen. partit. безъ предлога; 9 д.. календари даютъ два написанія этого имени — тк и дадоуилъ; 11 на лѣв. полѣ 4 точки — замѣтка прписчка; нас..— неч.. Дѣян. 10, 38; 13 ибо особенность употребленія повторяется въ 17 строкѣ; ср. въ Клоц. Сбрн. ибо свѣтильникомь сѫштемъ і свѣштамъ толикамъ 166 καὶ ταῦτα λαμπάδων οὐσῶν καὶ φωτὸς τοσούτου, чему въ Супр. соотвѣтствуетъ цѣ свѣштамъ сѫштамъ и свѣтоу толикоу 412, 16; ср. 459, 25; 16 1-й зн. преп. безъ промеж.; 23 χ передѣлка писца (изъ ?); 25 божьіѫ тв. п.; ср. бжъіѫ 552, 26 при бжьіѫ 556, 23 и бжиѫ 12, 1 при бжиѫ 462, 8; 27 пожи второе и слабо выскоблено, и разура не заполнена; ѫже вин. ми. ср. р. вм. ѧже (ср. 524, 12 и 560, 26). Инициалы опуск. изъ 8-й въ 9-ю, изъ 20-й до 21 строки; выступаютъ поверхъ строки ч (9; не вижу, чтобы ч было передѣлкой) и ъ (21).

кръмимъıи и ришт҃штъ въ колесничьнѣмъ
таканиⷭ. ѥмже тъгда стратигоу бъıти томоу ар'-
нѣю. великаго града прѣжде нареченаго. конь же
тъ приведе въ манастъıрь. на кръмьı҃ѫ прихода-
штиⷭхъ тоу странникъ. ѥгоже коня люта сѫшта
и свербна и напрасniва. имъ своима ржкама сты
бж҃иⷭ. съ ѥдѣлѣвъшиⷭмъ господиномъ въпраже
въ жрънъви. и окъı ѩздавна объıкъ то отъ многа вре-
мене. и въ томъ въздрастъ. тако кротъко объıче.
и мелѧше. ѩко и того рад'ма найпаче вьсѣмъ диви-
ти сѧ. прѣславнѣ бъıваѭштиⷭмъ чоудесемъ отъ
раба бж҃ıа. Къ иⷭм' же всѣмъ и дроугоѥ прѣслав'-
но чоудо. привъı вѣрънъıⷭмъ хс҃овомъ оугодьникомъ. юньць приведенъ на даръ бж҃и. и тоу кръмим'
въшьствиⷭмъ лжкаго вѣса вьздивьı. и тол'ма
гнѣвомъ движе сѧ. ѩкоже ни пастоухъ знати ни ї-
ного никогоже миловати. нъ вьса съловучаѭштаѧ
сѧ гоубити. иже оурвавъ сѧ отъ привазаньı. и їзъ
ограды ѩзлѣзъ. ровъı и гнѣваѧ сѧ ѣ чиноу. нападаѧ на сърѣтаѭштаѧ ѥго. и оустрѣми сѧ на вьнжтрь-
ниⷭ дворъ и вьлѣзе въ ѩтъхоульницѫ. на братьıѧ
тоу дѣлаѭштиⷯѧ. на оутѣхѫ довьлѣѭштаѧ стран'ниⷭмъ. ѩкоже приноужденомъ имъ бъıти боѩзньıѧ юньца. самѣмъ сѧ въврѣшти въ пештъ хлѣбьıжь. и ѩзволити паче въ огнь съгорѣти. нежели
отъ того съводеномъ бъıти. видѣахѫ бо ѥго вечислъноѥ вѣшеньıѥ. чловѣколюбивъıⷭ же бъ. не опалимъı ѧ съблюде. въ пламени огньнѣ'мь. молитвоѭ
правьд'наго пламъı огньнъıи погасивъ. прочиⷭ же
вьси отъ оужасеньıѧ юньча на хлѣвинъı горѣ вьзлѣзоша.

2 ѥмже conj.; 4 супинъ «мьлѣть.» писцомъ надъ строкой; 5 2-е шт лигатура; 6—7 стъıи бж҃иⷭ віс (ὁ τοῦ θῡ ἅγιος?); 8 єкъı «о» широкой формы; см. 508, 21; 12 иниц. опуск. до 13-й стр.; 15 лжкаго ср. лоукоѥ на правоѥ (ποιήσω αὐτοῖς) τὰ σχολιὰ εἰς εὐθεῖαν Иса. 42, 16 въ спискѣ 1499 г. со списка 1047 г. попа Упиря Лихаго; вьздивьı «и» вставка писца лигатурной придѣлкой къ в (см. Lex. Микл.); т.. оконч. ср. съ толми 558, 1; 19 ровъı прич. отъ роүти ровѫ (наше реву); 21 ѩтъх.. слово неизвѣстное (еще разъ 566, 4); 24 ѥ.. gen. object. (ср. въ греч. и лат. φόβος τῶν πολεμίων и metus hostium страхъ враговъ и передъ врагами, gen. subject. et object.); 26—27 кечи- ср. кешти.. 561, 26. Знаки преп. безъ промежутка: 1-й въ 3-й стр. и 2-й въ 27-й; ѳ въ єтъ (8 и 11) на мѣстѣ уничтоженнаго знака препин.

правѣдныи же оучоувъ панитъ вѣгаѭштиихъ·
пытаѧже кыи извѣтъ сматеныи того· ѩко юны-
цѣ гнѣва испльнѣ бывъ и ис хлѣва искочивъ· гонит'
вѣсь на толицѣ· ѩкоже кмоу и въ ѩтъхоулыницѫ
вълѣсти· стыи же слышавъ глаголы ты· и въздѣвъ
ржцѣ на небо· и молитвѫ сътворивъ· иде на срѣ-
тенье юньцоу· на хлѣвинахъ же стоѧштии· вида-
ште кго оустрѣмыкнѣ къ юньцоу· милоуѭште
правѣдьнаго· ставьѧхѫ и глась· оуклонити са гнѣ-
ва и възвѣшеныи юньча· Правѣдныи же ничсоже ни-
комоуже не отъвѣштавъ· нъ вѣроѭ ѩже на ва оу-
тврѣдивъ са· приближивъ са къ юньцоу· и коснѫвъ са
его ржкама· и въстлапивъ гнѣвъ словесы кротъкы-
ми· ржкоѭ поимъ· вѣведе въ свои хлѣвъ къ ѩслемъ·
ѩкоже в'сѣмъ дивити са и оужаснѭти· сътворенъы-
мъ чоудесемъ· въше словесе отъ стаго· величаѭ-
штемъ ва· вожштиими са кго своѭ крѣпость обавь-
ѩѭштаго· вѣдѣ ѩко и прѣжде моихъ словесъ вкъ-
сте вси· и слышали ксте· сергиа· савраитъскоуоумъ
племени кназа· поставыкна· великомъ родомъ· въ
ѣноздрошѣхъ· и междоурѣчии область дръжавъ·
отъ прѣдѣла сракинъска· иже мѫжевлажествиим'·
и храборъ бывъ неже ин' кто· повѣдѫ сътвори по вса лѣ-
та· на пагоубнъыѧ персы· и на помагаѭштаѧ тѣм'
сращинъы· и толико имъ одолѣ· ѩкоже не тъчыѭ за-
ключити имъ весь въходъ въ грѣчьскѫ земыѭ· въ-
нъ прѣдѣлъ своихъ· нъ и тоу имъ сътѫжати· и ї своѣ-
ѧ земьѧ прогонити ѧ· иже повѣждени от нѣго м'но-
голичнѣ· и не могѫште противити са· противѫ
одръжаштии кго силѣ· вѣджште кго неповѣди-

2 пытаѧже (sic; Ziv. не исправилъ у Микл. пытааше 447, 9) ср. описку къже 521, 9; передъ ѩко опущено главн. предлож. съ глаг. рѣша или отъвѣшташа; 4 ѩтъ.. см. еще 565, 21; 6—7 на сь.. съ дат., а 551, 3 съ род.; 10 иниц. опускается въ 11 строку; 2-е ни лигатура; 13 кго безъ іота *за тѣснотой*, п. ч. все слово (писцомъ) по разурѣ одной буквы; 17—18 ко.. о.. ср. Пс. 24, 14; 19 сергиа см. 552, 3; 20 1-е к писцомъ изъ н; 20—21 въ [ѣн]оз.. область по лѣв. берегу Евфрата (Osrhoene, Osroene, Osdroene съ народомъ osroeni) въ Месопотаміи; првдчкъ слилъ съ именемъ греч. предлогъ ἐν (ѣн-): ἐν Ὀσροήνῃ (ср. у Фотія, въ Бибкѣ 12 b, 34 изд. Bekkeri. Berolini 1824); ср. въ Толк. Палеѣ 1406 г. (изд. учениковъ Тихонравова) имѧ ѥмоу голиѧфъ «ѣнгѣфинъ» Γολιὰθ ὄνομα αὐτῷ ἐκ Γὲθ (1 Цар. 17, 4) л. 188b, 15—16; 22 ..кинѣ.. ср. ..цин.. 553, 29. 559, 18. 566, 25. 567, 23. 569, 15; 23 «ин' к» лигатура (триграмма) писцомъ изъ и к(то). Широк. формы с и о: сер.. (19) и отъ (22).

моѥ· и не бѣти противномъ имъ на брань симъ· ѥ- 150.
диномоу тѣчьиж образоу остати имъ· на оумышлѣнь-
ѥ спсеньо· оувѣдѣша рода своего· влъшьвиж хы-
тростъ· И авиѥ влъшьствомъ своимъ чтомааго от ни-
хъ вѣса· въ образѣ коумирьстѣ призъвавъше· посъ-
лаша на мжа дхъ въ образѣ змиинѣ· иже вълѣзъ
въ лоно мжа мжчааше· болѣзни беспрѣстани ѥмѹ
твора· иже сътжживъ си отъ наслаиждштааго томѹ
вѣса· мжчаштааго и· и авиѥ къ тихоугоумоу приста-
нништоу стѣцоу бжью оустрьми са· того же стыи прии-
мъ прѣподовьнъиима своима ржкама· поѥмла ма-
сло отъ кан'дила· мазааше ѥмоу вьсе тѣло· кажоуштоу
болаштоугоумоу и назнаменоуиждштоу· въ коемъ
мѣстѣ плъзаше дхъ· окъ змиа вьгнѣждаа са
вь нѣмь· касаиждшти бо са ржцѣ стаго отъвѣгаше
дхъ въ инъ оудъ· и пакъı отътждѣ прѣсаждштама
ржкама стаго· авиѥ въ дроугъıи оудъ прѣстж-
паше· донѣлиже на многъı дни въ алчьбѣ и моли-
твѣ прѣвъıваиждштоу славьноугоумоу томоу сергіо·
съверъшенѣ възможе вѣсь изгънати из нѣго· и оукрѣ-
пѣв'шоу ѥмоу зѣло· и цѣлоу във'шоу· прьвоиж силоиж
сътвори· ти на въставшиихъ на нѣго влъшьвоиж· богo-
мрьзъкъıихъ сращинъ· Ин'гѣлъ же гнь авви са стоугоумь
съшъдъ сь небесе· въ образѣ мальниа· и приде к нѣмѹ
ставъ на въздоусѣ· окъı трьми лактъı движенъ от'
земьа· и прѣвъı стоа на мѣстѣ томь многъı часъı·
ничсоже глаголаа или провѣштаа· нъ тако стоа ника-
може вьзираа· ни на ѥдиж страиж· и тако вьзиде на
небо· скоро же пришъдъ стъıи идеже ангѣлъ стоаше·
знаменьиѥ начрьта крьстьноиѥ· и црькъвицж съзъда тѹ·

8—9 отъ н..— в.. Дѣян. 10, 38; 11—12 «поѥ..— ѥмоу» писцомъ по разурѣ того же числа буквъ; 12 кажоу.. віс подъ вл. конечнаго оу; 19 сергіо см. 566, 19; 22 сътвори[·]ти вм. ..рити т въ «ти» писцомъ изъ другой буквы (с?); 23 и.. вм. и.. подъ вл. паерка; 25 окъı «о» широк. формы; см. 508, 21; 25—26 «дв..— з..» писцомъ по разурѣ того же числа буквъ; 27 ..ла безъ зн. мягкости. Безъ іота: ..иго (3), ..емъ (13); инициалы опуск. недалеко подъ строку: 4 и 23; лигатуры: ни (4), шт (12).

доселѣ прѣвъıваıѫштѫ· въ ѥ̑дномъ же прѣвъıвам лѣ-
тѣ· прѣжде ıскопанъıа ровомъ· оу̑ манастъıра с̑таго
събраша са народи мнози· вѣр'номъ човѣкомъ приш'-
д'шемъ ѳтъвсѫдоу· въ ı̑хъже множаıшıı̑ волѣзнѣ-
нии бѣша· на видѣнıе̑ пришъдъшıı̑· ı̑ благословe-
шенъıѥ̑ ı̑ полоученъıѥ̑ ı̑цѣлѣнъıю прıѫша· ѳкржгъ во сѫ-
штам ѥ̑го странъı любъıахѫ ѥ̑го вѣроѭ ı̑стинъıоѭ·
събъра же са въ дънь тъ народъ многъ· волıı̑ ѳпъıчънаг-
го· врѣма же жатвъноѥ̑ бѣаше· сълоучи же са жажди
велицѣ бъıти народомъ многомъ сѫштемъ· ıакоже
въ тѫзѣ велицѣ бъıвшемъ ı̑мъ· с̑тъıı̑ ѳпечали са доу-
шеѭ ı̑ въсплака гл̑а· Оу̑ горе минѣ ѣда коли г̑ь· мене грѣ-
шънаго ı̑ оу̑богаго въстажетъ· ѳ скръби сихъ прише-
д'шıı̑хъ къ мнѣ· ı̑ въздъıхам съ тıхостиѭ въздви-
же ржцѣ свои на небо· и рече слово просто· великомъ гласо-
мъ· г̑и боже даждъ ı̑мъ водѫ· ı̑ коуп'но съ словомъ ѳблачъ-
цъ малъ ıави са надъ народомъ· ı̑ дъждъ великъ сънесе·
над ı̑ıми тъчъıѭ ı̑ кржгомъ· ı̑ бъıстъ множьство вод'
междоу ı̑ми ı̑ кржгомъ тъчъıѭ близъ· ı̑ пиша народи·
ı̑ насъıтиша са водъ ı̑ прославиша в̑а· дателѧ вьсѣхъ
благъıı̑хъ· ıако волѭ творитъ вьсѣхъ боѧштıı̑хъ са ег°·
ı̑ молитвѫ ı̑хъ оу̑слъıшитъ ı̑ спасаатъ ѧ· оу̑вѣдѣно
же то бъı всѣми ѳкржг'ı̑ıми· ı̑ наипаче ı̑сповѣдаахѫ
са вв̑и· ıако такъ даръ данъ бъıстъ странамъ ı̑хъ·
вѣрнıı̑ же мнози приходѣахѫ к' нѣмоу· ѳтъвьсѫдѧ
безъ вьсѣкоѧ страсти сѫште ı̑ волѣзни· на видѣнъıѥ̑
ѥ̑го тъчъıѭ ı̑ благословештенъıе ѳтъ сватости ѥ̑го
желаѭште полоучити· ı̑ дроузıı̑ же пакъı не насı-
лıѥ̑ми ни ѳтъ коѥ̑ѧ же страсти тѣлесънъıѧ· помета'-
хѫ сами са прѣдъ ногама ѥ̑го да попереть ѧ· да поп'-

12 иниц. опускается до 13 строки; 13 «·ѳ с» писцомъ по разурѣ 1—2 буквъ; 18 ı̑ıми логич. согласованіе (народомъ); к писцомъ изъ г; ср. 268,18; 21 волѭ—ег° (безъ іота и значка) ср. Пс. 33, 10; 22 сп.. безъ ера подъ вл. привычки писать подъ титломъ; 27 ..штенъıе ср. ..шенъıе (5). Широкой формы ѳ и с: ѳк.. (6), с̑т.. (11), ѳт.. (25). Между страницами 568 и 569 утрата одного листа («deest folium sequens paginarum duarum» Копитаръ).

ѥзвъѵвьши елинъскыѧ· на съразоумѣниѥ прѣславьнѣ съѣъив'шиѩхъ сѧ ѳ нѣѭ· придоша тѣхъ видци· ѩ славьшѧхж ѳ всѣхъ ѿа· ѩзвѣтомъ тѣлесѣнъıѧ страсти· ѩ ѥлина· на оуѵѣдѣньıѥ ѩстины своѥѧ привеⷣ шаго· ѩко да вѣсьжде сила хⷭа ѿа ѩвѣ бждетъ рабъı ѥго· дѣйствоуѩшти различѣнъıѧ благодати дш҃амъ ѩ тѣломъ· вѣаше же пакъı ѩ дроугъı даръ бжⷭтвънъıхъ ѳтъкръвенїй данъ сто҃уⷦ моу· чистаа бо ѩ безгрѣшьна ѥго доуша· по вса врѣⷦ мена прⷬразоумѣваше таѩнаа· благодатыж живѫшта'ⷦ го вь ѩемъ бога· сѣмѣренъıа же ради дш҃ънаго· ѥже воⷦ лѣж҃ присно· къ прѣстѣноуоу҃моу тѣлеси своѥмоу прⷦ прагъ въаше· не хотѣаше же ѳвъторити ѩже ѳ оу҃ченⷦ цѣхъ своихъ ѩвъıѥмаѧ ѥмоу· ѩвѣ же вѣсѣмъ ѳтъⷦ кръвенїа въıваахж· Отъ винъı же таковъı· срацинⷬ мъ нѣ въ коѥ врѣма хоташтемъ поплѣнити м· варам сѣбираше братиж ѩ странѣнъıѧ· ѩ плача съ вѣⷦ плѣмъ глаголаше ѩмъ· чада молите сѧ къ богоу· да ѩзбавитъ прѣдѣлъı сиѧ ѳтъ находаштиѩхъ вѣⷦ дъ· Ѩ гладоу пакъı хоташтоу бъıти· прѣжде врѣⷦ мене приготовъıше оу҃ченикъı своѧ на молитвж· ѧ ѩ самомоу никакоже хоташтоу· ѳв'торити ѥмоу ч'то ѳтъ ѳкръıваѥмъıѩхъ вѣдѣѧхж сами ѩскоусоу ѧ томоу наоу҃чив'шоу· ѩко по ѳтъкръвенїю движеⷦ нъ повѣждаше ѧ на молитвж· многаш'ди же ѩ нѣⷦ къıѧ ѳтъ братиѧ хоташтаѧ оу҃мрѣти· ѳсовѣ коѥⷦ гождо прѣжде разволѣньıа· призъıваѧ гла҃ше· Чадо попци сѧ ѳ доуши своѥи· ѩ моли сѧ часто къ господоу· проса милости ѳтъ ѩего· въпрашаѥм' же чѣсо раⷣ ма то глаголѣтъ· весѣдоуѩше добро ѥстъ въıнж

1 ѩзкъ'.. 2-я часть буквы еры надъ строкой приписка писца; 3 ѩз.. т. е. по причинѣ; 4 «ѥ.. [·]» дополн. къ пр.., а ѥ ср. съ ѣ выше (1); 4—5 на—при.. изъ 1 Тим. 2, 4; 5 «вѣсьжде (..жде ср. кѣсьде 557, 27) — ѿа» изъ 1 Кор. 12, 6; ѩвѣ (и ниже, 14) ср. ѩвѣ 546, 6; 6 д.. изъ 1 Кор. 12, 6; 6—7 р.. в.. изъ Рим. 12, 6 (ср. 1 Петр. 4, 10); 9 ..аа, ..на(а); 14 ѩвъ.. sic; 16 ѧ на мѣстѣ быв. точки, перенесенной за мѣстоименіе; 17 ъı писцомъ изъ ь до написанія юса (надстр. зн. уцѣлѣлъ); 22 а ѩ ср. 545, 28. 552, 14. 563, 4; 23 ѳкр.. ср. 454, 20; 28 попци безъ ера и паерка; 30 ..ѩше ср. 304, 18. Инициалы опуск. недалеко подъ строку: 15 и 20, а въ 28-й инициалъ вынесенъ на поле; широк. формы ѳ: ѳтъ (19), ѳв'.. и ѳс.. (26).

молити сѧ и оугаждати богоу· ни ѥдного во отъ отъ-
кръвенъныхъ· овъторити хотѣаше· влюдъı сѧ вели-
кыимъ своимъ съмѣреныимъ· не бъıти въ нѣмь
вины николиже похвалѣныıи· и възнесеныıи отъ ба
ненавидимаго· Въ ѥдинъ же отъ д'ний стоѧштоу
стоуоумоу на въсходѣ сънынѣмь· по слоуж'бѣ цр-
квынѣи· напрасно облакъ покръı ѥго свѣтълъ· и вьс'
сънъ· и гласъ испоуштенъ бъı изъ облака· окъı гро-
мъныи· на многъ часъ грѣмѧ· и самъ сънъ колѣба-
ше сѧ акъı овоште зъıблѥмо отъ многа вѣтра· Брат'-
ıа же сжштаа на сънноу ѯ· в сплиштевавъше съма-
тоша сѧ· и бѣжаште излѣзоша и сына· съ боязнь-
жь· въпижште къ стоуоумоу· о въıв'шихъ· стъıи
же пооучаше ѧ съ оутѣшеныимъ· гла· не плиштоу-
ите ни бойте сѧ чада ни оужасаите· нъ оуготоваите
срьдьца ваша творити волѫ гиж· по вьса дни· абъıе
же прѣста сънъ отъ зъıбаныıа· и облакъ прѣиде· и г
съ оумльче· и не бъı слъıшати· Братъıа же вьса при-
стжпив'ше падоша на ногоу ѥго· молаште повѣда-
ти имъ вины страшнаго того видѣныıа· тъ же рече·
к нимъ· чада издрадноѥ и пытаѥмоѥ се ѥстъ· да въı
кто бѣи оугодилъ· и очистилъ отъ всѥѧ скврънъı
дшж своеж· и отъ прѣлъсти мира сего· и всего гравъıѥ-
ныıа и пожеланыıа имѣниѧ· и да оутвръдитъ дшж
своеж вь люб'ви бжии· окъı основаныѥ крѣпо отъ вѣ-
тра незъıбъıѥмо· Ѥже во о таинъныихъ въпрашати
лихо ѥстъ и не тврьдо братиа· оукрѣпите сами сѧ·
и любите дроугъ дроугъ· бъ во въ чловѣцѣхъ любим'
ѥстъ· якоже рече блаженъıи ıѡаннъ· яко иже брата
видимаго не любаи· како можетъ ба невидима'го

5 иниц. опуск. недалеко подъ строку; ..нъ sic; 11 сжштаа (sic) вм. ...штиа; в(ъ)спл.. буква послѣ к на пергаменѣ совершенно стерлась отъ времени (на этомъ мѣстѣ паерокъ у Микл., 451, 19, поставленъ произвольно, и нѣтъ поправки у Ziv.); ..въше, (12) ..ша сѧ, ..ште, ..ша, (13) ..ште, (14) ѧ, все согласованіе логическое съ Бр..(10—11); 16 якъıѥ съ еромъ; 17—18 г(лаа)съ буквы лаа вовсе стерлись отъ времени; 19 ѥго безъ іота; ..в'ше, ..ша, ..ште, (20) имъ логич. согласов. съ Бр.. (18); 21 нимъ безъ зн. мягкости; р вставка писца въ промежутокъ буквъ; 2-е с писцомъ изъ т; 22 оч..—ск.. 2 Кор. 7, 1; 29—30 иже—нев.. 1 Іо. 4, 20. Инціалы опуск. въ слѣд. строку: 10, 18, 26; с и о широкой формы: ст.. (13), ок.. (17). Буквы, потертыя временемъ, но читаемыя: «ст» (6), 1-е к (7), «тъ» (10), «гн» (16), conj. и (28), 1-е к (30).

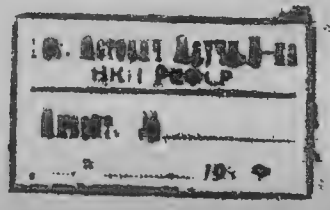

I образецъ.

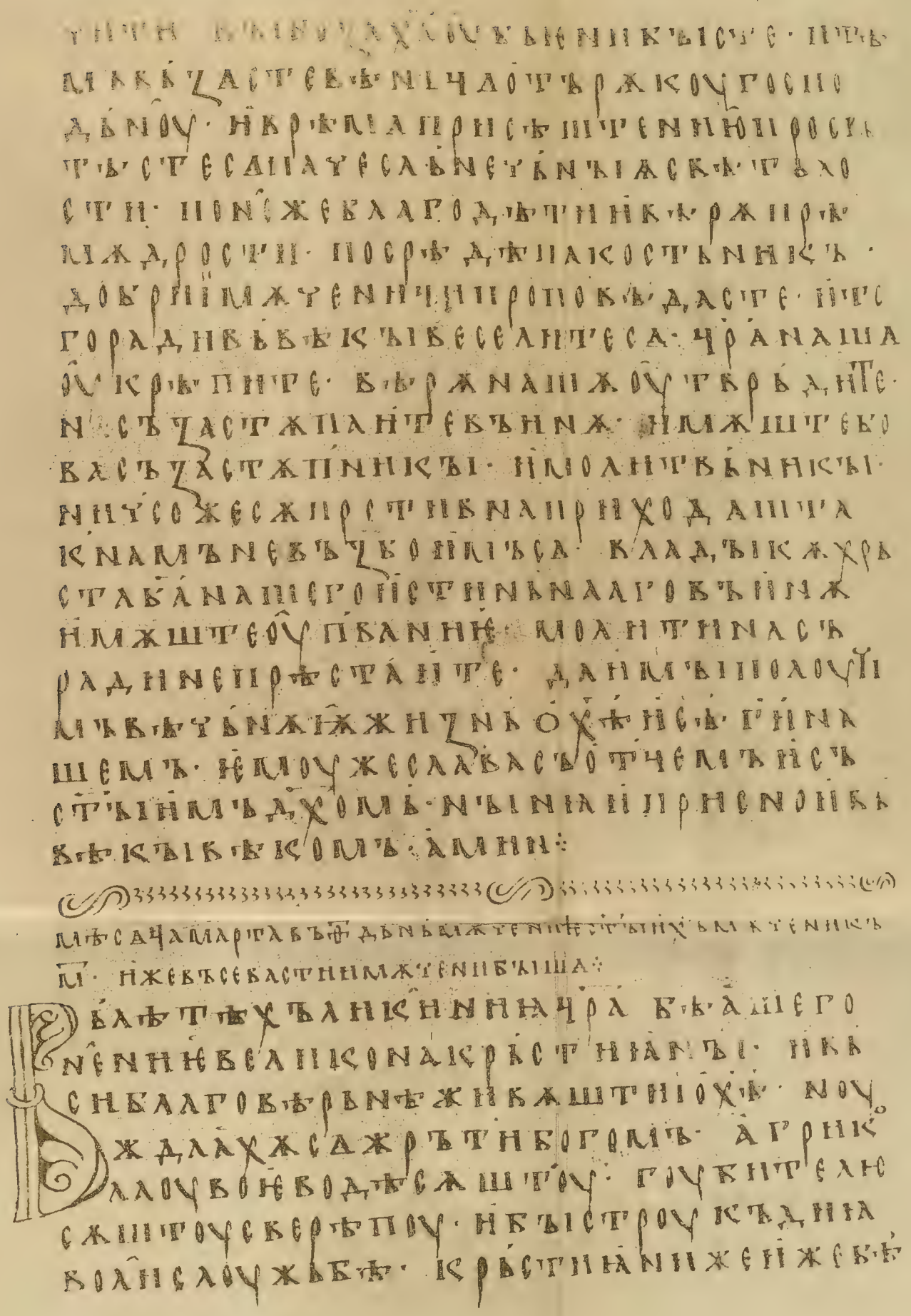

Люблянская часть пергамена (въ изданіи стр. 68).

[illegible]

Петербургская часть пергамена (въ изданіи стр. 243).

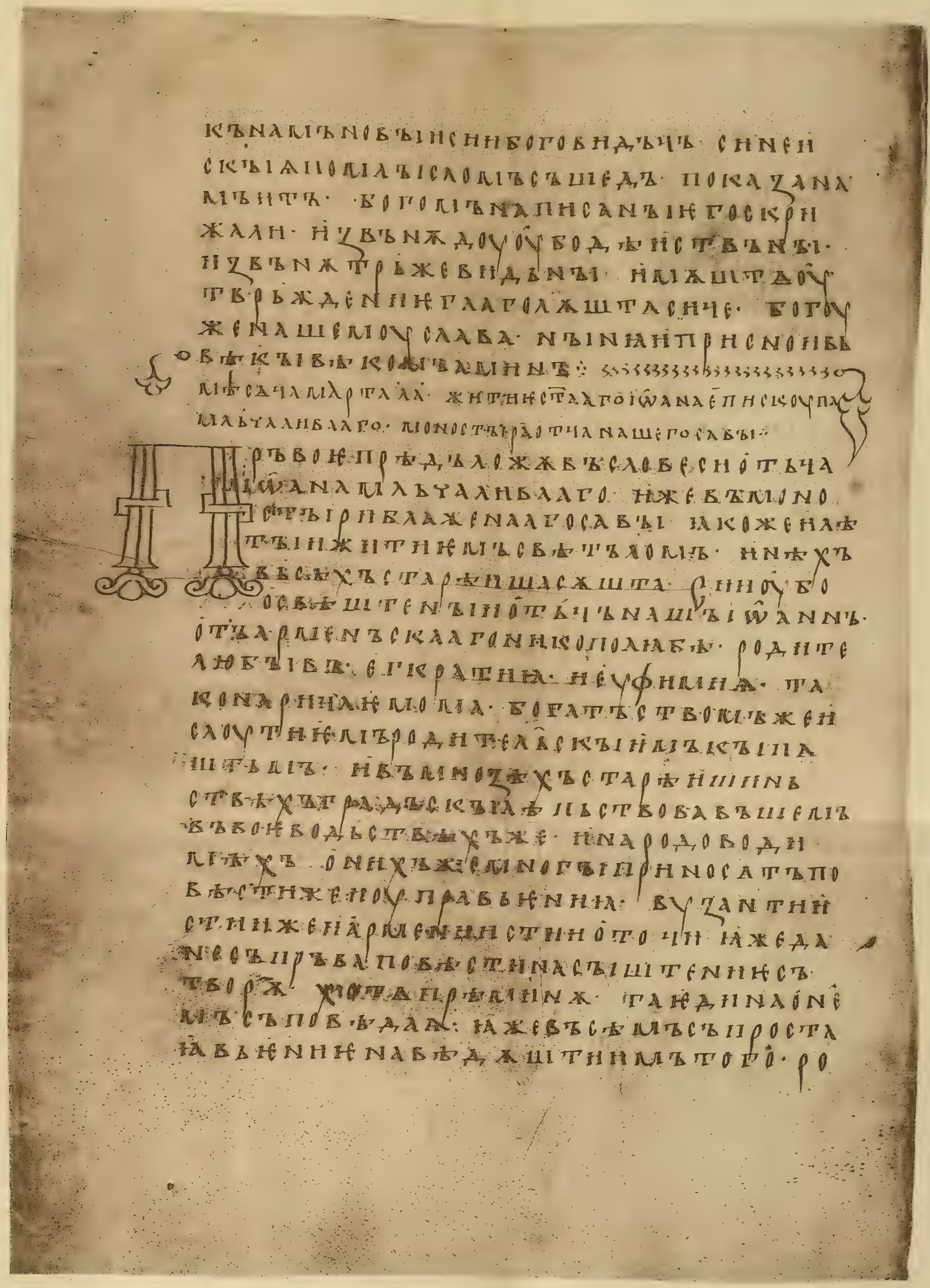

Варшавская часть пергамена (въ изданіи стр. 278).